Capitula libroꝝ Theologie ꝓlg-
tonice/ de īmoꝛtalitate aiaꝝ/ Marsilii
ficini Florētini: diuisē in libꝝ. 18.:-

ꝑmꝰ liber ascēdit vsq; ad deū

Capitula ꝑmi libꝛi.

· 1· Hi aiaꝝ nō cēt īmoꝛtalis: nullū aiaꝝ
cēt īmoꝛtalig hoīe. ·114·q·
· 2· Corpꝰ natura sua nihil agit·1·
· 3· Supza forma diuisa ī corpe. ex-
tat forma totiusdē. 1. aia ·116·m·
· 4· Aia rōlis ꝓ sbstīa īmobilis
ē: ꝓ opatōem ē mobil: ꝓ vtute ī-
mobilis· partim/ mobilis ·119·p·
· 5· Dup aiaꝝ mobilē: ē īmobil' agēdo.
· 6· Dup āgelū ē deꝰ. Qm aia· est
mobil multitudo Angelꝝ· multitudo
īmobilis: Deꝰ īmobilis vnitas:-

Z9 liber disputat de deo ia tacto.

· 1· Vnitas/ veritas/ bōtas· idem
sūt: et sup ea nihil est· 124·q·
· 2· Nō sūt dii plures, īt se cōtēt·
· 3· Nō sūt dii plures· alig super
alios sine fine. ·126·o·
· 4· Dei vtꝰ ē ifinita· ·128·l·
· 5· Deꝰ sp est ·128·b·
· 6· Deus est vbiq· ·f·
· 7· Deꝰ oia agit et seruat: et in
oibꝰ oia operatur ·130·q·
· 8· Deꝰ agit ꝓ sua ēē. q̄cqd agit
· 9· Deꝰ intelligit seipm primo· ac
etiam singula·132·b·
· 10· Deꝰ intelligit ifinita·133·f·
· 11· Deꝰ voluntatē habet: ꝑ quā illa
extra se efficit oia· ·p·
· 12· Voluntas dei/ necessaria sit/ et libe-
ra ſt: et agit libere.136·c·
· 13· Deꝰ amat/ et prouidet:-

·137·o·:-

Capitula libroꝝ Theologie ꝓlg-
tonice/ de īmoꝛtalitate aiaꝝ/ Marsilii
ficini Florētini: diuisē in libꝝ. 18.:-

ꝑmꝰ liber ascēdit vsq; ad deū

Capitula ꝑmi libꝛi.

· 1· Hi aiaꝝ nō cēt īmoꝛtalis: nullū aiaꝝ
cēt īmoꝛtalig hoīe. ·114·q·
· 2· Corpꝰ natura sua nihil agit·1·
· 3· Supza forma diuisa ī corpe. ex-
tat forma totiusdē. 1. aia ·116·m·
· 4· Aia rōlis ꝓ sbstīa īmobilis
ē: ꝓ opatōem ē mobil: ꝓ vtute ī-
mobilis· partim/ mobilis ·119·p·
· 5· Dup aiaꝝ mobilē: ē īmobil' agēdo.
· 6· Dup āgelū ē deꝰ. Qm aia· est
mobil multitudo Angelꝝ· multitudo
īmobilis: Deꝰ īmobilis vnitas:-

Z9 liber disputat de deo ia tacto.

· 1· Vnitas/ veritas/ bōtas· idem
sūt: et sup ea nihil est· 124·q·
· 2· Nō sūt dii plures, īt se cōtēt·
· 3· Nō sūt dii plures· alig super
alios sine fine. ·126·o·
· 4· Dei vtꝰ ē ifinita· ·128·l·
· 5· Deꝰ sp est ·128·b·
· 6· Deus est vbiq· ·f·
· 7· Deꝰ oia agit et seruat: et in
oibꝰ oia operatur ·130·q·
· 8· Deꝰ agit ꝓ sua ēē. q̄cqd agit
· 9· Deꝰ intelligit seipm primo· ac
etiam singula·132·b·
· 10· Deꝰ intelligit ifinita·133·f·
· 11· Deꝰ voluntatē habet: ꝑ quā illa
extra se efficit oia· ·p·
· 12· Voluntas dei/ necessaria sit/ et libe-
ra ſt: et agit libere.136·c·
· 13· Deꝰ amat/ et prouidet:-

·137·o·:-

·Pō·13·ō· Dñe de celo prospexit
sup filios hoīm: vt videat. si est
intelligēs. aut requīrēs deū:· ·Pō·94·
Vacate et videte: qm ego sū deꝰ·
·Pō·91·ō· Delectasti me dñe in
factura tua: et ī opibꝰ manuū
tuaꝝ exultabo. Qm magnificata
sūt opa tua dñe. nīr. Vir ī spiciēs nō
gnoscet: et stultꝰ nō intelliget hec.
Sapie. 13. Vani qt sūt oēs ho-
mines. in q̄bꝰ nō subest sciā dei:
et de his q̄ vident bona· nō potu-
erūt intelligē eū q̄ est: neq; opibꝰ
attendentes· agnouerūt. q̄s esset ·120·i·
artifex: sed aut ignē/ aut spiritū/
aut/ deos putauerunt. Quoꝝ etsi 123·d·
specie delectati· deos putauerūt:
sciant. ejto his dnātor eoꝝ speciosi-
or est. Speciei·n· gnātor hec oia
gsticuit:/ Aut si vtutē/ et opa eoꝝ
mirati sūt: intelligāt ab illis. qm 124·
qui hec fecit. fortior ē illis· A mag- k
nitudie· n· speciei et creature: cog-
noscibiliter poteīt creator hoꝝ
videri. Aristot. lib. 8. (sedm tm
alioꝝ diuisionē· lib. 11.) Debem
ispicē formas: et delectari ī artifi-
ce q̄ eas fecit:/ Magis grupissimē
scire aliq̄d modicū de rebꝰ honora- 131·
bilibꝰ et altissimis (licet ꝓbabiliter m
illud nō sciamꝰ· [illegible]):
ꝙ scire mihi ꝑ certitudinē de rebꝰ
mīng nobilibꝰ/ et vilioribꝰ. Hec Aist.
lib. vt· de aialibꝰ. Rō. primo. ·f·
Inuisibilia dei· a creatura mūdi·
p ea q̄ facta sūt. intellecta gspiciūt:
sempterna q̄ eiꝰ vtꝰ et diuinitas:-:

Sequit: ergō conuenienter/

tm modo

nīr. Deꝰ·n· ill' manife-
stauit

3m liber descendit a deo: et quattuor gradus rez ad medium gdum: et hinc ad alios.

1. Descensus p. u. gdus fit: p quos sig e ascensus. Quu gdus iuste congruus coparat. 140. f.

2. Aia e medius rez gdus: atq; oes gradus tu superiores q inferiores quer tit in unu: du ipa et ad supos ascendit. et descendit ad inferos.

4m liber diuidit i spes suas. gradu rez medium. 1. aiam.

1. Tres sut aiar rolu gdus. In pmo e aia mudi: In 2o. aie spar: In 3o. aie aialiu q in speris singulis continetur.

2. Aie spar mouet spas. p lege fatale: et mouet i circulu: q ipe sunt circuli.

4m tract de imortalitate aie. p roes coes. Capla sequuntur.

1. Ois rol aia e imortal. po. ro: q. p se mouet: et in circulu.

2. 2a. ro: q stat p substatia

3. 3a: q licet diuinis

4. 4a. q materie diuatur

5. 5a. q est a materia libera

6. 6a. q e indiuidua

7. 7a. q ee suu habet i sua entia. 46. n. retru conduci

8. 8a. q ee ppu habet: et nuq a sua forma discedit.

9. 9a. q sibi p se noueit esse

10. 10a. q p se refert ad deu

11. 11a. q no gpoit ex alia potetia in qua possit resolui

12. 12a. q no habet i se pom ad no ee

13. 13a. q ee a deo accipit sine medio

14. 14a. q e p se vita

15. 15a. q vita e substatior corpe:

6m liber tractat de aia p roes ppas: q sit idiuisibil qtu ad parte vegetatiua.

1. Reductio opionu de aiar. 4. capita.

2. Plebei phi (no roe alia psuasi. q prava decepti q suetudie) corporale aiam posuerut.

3. Aia no e corpg. aut for diuisa i corpore: ut ondit p utute aie naturale.

4. Po. ro: q aia est pn. nutrienti: et quocuq aliter opadi

5. 2. ro: neq corpg aiatu e/ nq iaiatu

6. 3. : neq crassu corpg e/ nq subtile

7. 4. Corpg ex materia et for gpoit

8. 5. Corpg natura sua diffusu est

9. 6. Duo corpa no sut in eode loco

10. 7. Corpg no e sil totu i pluribg

11. 8. Aia e vita/ aut fos vite

12. 9. Corpg seipm no mouet

13. 10. Aia no trescrit ad corpis hui

7m tract de aia: q augmetu: sit idiuisibil qtu ad pte sensitiua

1. Aia no e corpg. aut for diuisa i corpe. aut tal [redacted] forme puctu aliqd: q est for/ in alibet pte corpis tota: ut ondit p pom sentiendi. Po. ro/ Corpg no capit imagines aptas ad sensu.

2. 2. ro. Oportet. 4. sensg ad unu conduci

3. 3. Quo agus hoz sensg e: eo est p spiratior.

4. 4. Si sensg diuidug sit: in eo imago sensibilis diuidet

5. 4. Aia sentit ubiq tota.

6. 6. Aia no nutritio patit sectedo

7. 7. Roes pie. p male et sensitiua aie vim: q Aia no sit for diuidua: q alitatis opg unu est

8. 8. Coplexio agit p vim alitatu

9 9ª Complexio ē fōr actiuꝰ
10 10ª Harmonia gplexōis nihil
agit in corpo
11 11ª In oi corpe gposito ē harmonia
12 12ª Harmonia itelligit: aut
gposito ipsa mēbroꝝ: aut aliqua
cōpositōis ratio | absq; mā
13 13 Harmonia hūoꝝ nihil capit
14 14ª Que magis gruit: magis ē har
14 14ª Harmonia nihil ad | monia
mittit dissonū:

Octauꝰ liber: De aīa q̄tū ad pte
intellectiuā: cū indiuisibil' sit: et
ideo imōrl', Cap.

1 1ª rō. Aīa ē fōr idiuidua. vbiq;
tota. et nullā tralyit origine a mā:
ideoq; imōrl' est. vt ondit' p itelli
gendi vtute: Arg p. q. gdq assedit
2 2ª Aīa aliq̄ vitate. | ad spm.
3 3ª Vtq aīe. q̄ idiuisibil' ē: corpis
qualitas ee nequit.
4 4ª Spēs greptioq; itelligibil' sus
cipi nō pt a corpe. | git et currendo.
4 4ª Di mēs ē corpo: tāgēdo itelli
6 6ª Intellectq arripit p se totū
q̄d arripit: qd nō faciet. si fuit cor
7 7ª Intellectq arripiendo | pal'.
rez foꝝ. nō amittit suā: corpa rot.
8 8ª fōr ē i mēte vniuſal': talis i
corpe ee nō pt. | nequaq;.
9 9ª Mētes se inuicē gplectūt: corpa
10 10ª Mēs p oia corpa opat': et supra
11 11ª Mēs statu pfinit: corpo motu | corpa.
12 12ª Que i mā sūt gria: nō sūt in
mēte gria
13 13ª Mēs arripiendo foꝝ. nō mutat.
14 14ª Opatio corpis tendit ad rē
cōpositā: mētis ad siplicia.
14 14ª Opatio mētis finit' i opatōe:
opatio corpis in ope.
16 16ª fōr corpalis nō habet vim
infinitā: mēs habet:

Nonꝰ liber: Q̄ sit imōrl' effica
tiaª nō mō ex eo q̄ ē idiuisibil': sed
ex eo. q̄ a corpe nō dependet. Cap.

1 1ª Pbat' p rōnē vtute. Aīam nō mō
ee forma indiuidua: vez etiā a corpe
nō pēdē. vt euidēter imōrlitas de
mōstret:. 2ª rō: qz mēs reflectit'
in seipam. | melig se habet.
2 2ª rō. Mēs q magis sepat' a corpe: eo
3 3ª Mēs repugnat corpi
4 4ª Aīa libē opat' |
5 5ª Mēs absq; corpe opat'. | cū brutis.
6 6ª Aīa queit pti cū dīnis: pti nō
7 Obiectio Epicureoꝝ: et rnsio. de
rez cōpatōe: | ordinē.

Decimꝰ liber: Q̄ sit imōrl': q̄tū ad rez

1 1ª rō. Dicit vltimū i ordie corpū
est incorruptibile: sic et vltimū i ordie
mētiū
2 Obiectio Epicuri: et rnsio de rez serie.
3 3ª rō. Dicit frebq nālibq fit solu
tio ad p̄mā matriā imōrlē: sic ad
formā vltimā imōrlē
4 Obiectio Epicuri: et rnsio: de for
mis: deo similliimis
5 Rnsio plamoꝝ: de foꝝ gdibq
6 Obiectio Lucretii: et rnsio: q mēs
pt absq; corpe opāi.
7 Obiectio Epicuri: et rnsio: q deq
nō facit mētē. nisi ex seipo: et p seipm.
8 Obiectio Panetii: et rnsio: q aīa
sine medio ex deo est
9 3ª rō. Quale ē obiectū: tal' ē pō.

Undecimꝰ liber: Q̄ sit imōrl'. tāqū
unit' cū obiectis eternis: et spēies
inde arripit absolutas. Cap.

·1· ꝑ ro. Mēs vnit obiecto: et
spēs suscipit absolutas/ rōes spūnas.
·2· Obiectio et rnsio. de vnione mē-
tis rū spēbg absolutis/ et rōibg spūnis.
·3· Obiectio Epicurū/ et rnsio: q
spēs inate sūt mēti.
·4· Cōfūtio supioz. atz usup de ydeis
·5· Confūtio supioz p signa
·6· 2a. rō. Mēs ē sbīa vitalis et ne
·7· Obiectio scepticoz/ et rnsio: q
aliqd certū sciat.
·8· Obiectio pipateticoz/ et rnsio: q
vitas aīm familiaiter habitat
Duodecīg lib. Qd sit imōrl: qz
formatā diuina mēte. Cap.
·1· Rōes mlte et sūt: mens humana
itelligēdo mēte diuina fōrtr.
·2· Questio ꝑa. De ascensu ad deū
id ē. quō mēs ē dīna eleuat sdeā.
·3· Rō 2a. Qua ob quā. ī eo statu deū
nos vidē neqq aiadūtig
·4· Rō 3a. Quo pacto deg nob itelli-
gentiā infundit assidue
·5· Cōfūtio supioīs rōis ꝑa. p visū
·6· 2a. gfūtio: p auditū. s Aug.m
·7· 3a. p mētē. sēdm Aug.m
Tertiusdecīg lib. Qd sit imōrl:
p. 4. sūt. scz a phātasie affectibus.
rōis effectibg. artibg. miraculis. Cap.
·1· Quātū aīa corpi dnāt. a mlti
ondit signis: ar pmū ab affectibg
phātasie. tūtio.
·2· 2m signū. ab effectibg rōis/ et va-
·3· 3m. Ab artū/ et gubernatoīs idu-
·4· 4m. Ab effectu miraculoz. strīa.
·5· Questiones sex/ de Miraculis:
et solutōes illaz.
Quartusdecīmg lib. Qd sit imōrl:
sēdm. 12. dotes. qs aīa imitat. Cap.
·1· Qd aīa nūnat deg fiei: ondimus
signis. 12.: s. 12. dei dotes
·2· Quātū imōrlitatis signū. ab eo.
q aīa appetit ꝑm vez/ et pmū bonū.
·3· 6m signū: qz aīa conat oīa facē.
·4· 7m et 8m: qm aīa conat oīa facē.
atqz ite oīa supāe esse ht.
·5· 9m et. 10. q hō affectat vbiqz ee: et
·6· Signū. 11. 12. 13. 14: q cupig qtuoz
dei vtutes assequi. letiā et voluptate
·7· 11m signū: q aīa sūmā expetit opu-
·8· 12m: q colīmg nosipos/ ar deū.
·9· Religionē esse huāno gnī maxie
oīm ppa et veridicū. solutōes. ꝑa
·10 Tres obiectōes Lucretianoz: et
Quītodecīg liber: soluit qōes Lue-
rois/ de intellectu.
·1· Dequūt qōes quīqz/ de aīa. ꝑa.
Utz sit vnq cuctoz hoīm itellectq.
·2· Cōfutatio Lucrtois. q mēs sit fōr
corpis: patet ꝑm. ex ordie nature.
·3· Quō mēs ꝑpigt corpi
·4· Quō mēs adsit corpi
·5· Quō mēs ī sit corpi.
·6· Qz mēs sit fōr corpis: patet ex
opioibg. artoibgz huāmb. Rō ꝑa. qz
homo ē aīal rōle
·7· 2a. rō: qz hō itelligit
·8· 3a rō: qz hō lībe sepm mouet.
·9· 4a. qz vires aie se vicissī tū ipediūt
·10· 5a qz sepāta mēs nō in- tū mouet.
diget phātasia.
·11· 6a. qz itellectq vterqz ē vtgī aīa.
·12· Solutio rōnū Lucretiaz/ de mē-
te sepāta.
·13· 2a. rōnū Lucretiaz/ de mēte vnica.
·14· Signa: q nō sit mēs vna tm
·15· Rōes. q nō sit mēs vna. ꝑa. qz
septē inde gīgnūt superflua.

16. 2. rō: qz nīcs spēs seruat: ar ia
diu plena oīm ee debet
17. 3. qz quotiēs duo re eade itelli
guūt: totiēs oīo sequūt absurda
18. 4m Quia vl eade cet mlto ū
hoim scia: l' supflue ḡlutates i eode
19. 5m Qa cotraduitoia i eode cent:
Dextr de eig lib. qoēs soluit Epicure
1. Dcat qo 2. Cur Animu ter
renis corpibg sint iclusi. ꝓ ꝑs ut
ognoscat singula.
2. 2 rō Ut forme singulaes. cu vni
usalibg formis gr luet.
3. 3. Ut ta radig diuing. q eig for
mule reflectat in deu.
4. 4m Ut aia frat beatioz. grediat
5. 5m Ut vires aie ifioes ad essm p
6. 6m rō. Ut mudg ornet: colat deg
7. Tercia qo. Qua de causa. animi si
diuim sit: pturbatoibg, afficiat
8. 4m qo. Quae Animi a corpibus
iuiti discedut:
Dec septig lib. soluit qoes platonicas:
Quinta qo Qualis sit aie
strat. anīq ad corpg accedat: Qual
et post discessu. Cap.
1. Ordo sex pfoz theologoz: et sex
achademiaz
2. Expositio platois De aia: scdm
duas achademias vltimas De co
positoe aie.
3. Species et circuitg aiaz. sm duas
siliter achademias vltimas
4. Qd plato recte exponat. more
achademiaz qtuoz predetu: pserti
me et arte.
Decimusoctaug liber sentetia fert
de aia; ex coi theologoz oīm gsensu.
Cap. 1. Qd plato no plubet fide ad
hibe theologie hebreoz/xpianoz/abūq.
2. Angelos et aios no sp fuisse.
3. Aie creat. quotidie.
4. Unde aia descedit in corpg. dut.
5. Qua pte reli. aie creat: que desce
6. Qm infudit aia corpi: et quo
in corpe viues durit.
7. Qua pte corpis. aia igredit: q
egredit: et quo duce pgredit.
8. Ubi e aia pura et ql: corpe mortuo.
9. Status aie pure
10. Status aie impure
11. Status aie medie. i. ifatu et silu.
12. Conclusio ex hoztatoia: finis.
Marsilii ficini florentini prohemiu
in platoica theologia/ De aioz imoztali
tate: ad Laurētiu Medicem.
Plato philosophoz pater (magnani
me Laurēti) cu itelligēt, qadmodu se
habet visꝰ ad solis lume/ ita se habe mē
tes oēs ad deu. ideoq eas nihil vnq sine
dei lue posse ognoscē: merito iustu
piq; censuit, vt mens huana sicut a
deo habet oia: sic ad deu oia referat:
igit. sine cirra mozes philosophemur.
aiam ee purgadu: vt tande facty sere
nioz/ diuinu capiat lume/ deuq; volat:
sine rez causas pscrutemur. causas ee
q̄rendas: vt ipam denicq causaz causa
inueniam. inuenta; veneremur. Recq solu
ad id pietatis officiu plato nr. ceteros
adhoztat: verū ecia ipse maxie pstat.
Quo factu e. vt et ipse (sine ctro
uersia) diuing: et doctrina eig (apud
oēs gentes) theologia nūcupare tur: cu
nihil vsq; sine mozale/ sine dialecticu/
aut mathematicu/ aut phys sicu tractet:
quin mox ad gtemplatione/ cultuq; dei su
ma cu pietate reducat. Qm vo aiam
ee tanq; speculu arbitrat. in quo faci
le diuini vultq imago relucear: icir-

LANDES-
UND STADT-
BIBLIOTHEK
DÜSSELDORF

co dū ꝑ vestigia singula deū ipm dili-
gēter indagat: in animi spēm vbiq;
diuitit: ītelligēs oraculū illud (Nosce
teipm) id potissimū admonie: vt q̄uis
deū optat agnoscē. seipm ante agnosc-
at. Quaobrē ā sāctis platonica (q̄ ia diu
ota latina fert) diligētissime legerit. cō-
seqt q̄de cūcta: ꝑ duo her ex ōibg po-
tissima: et primū ggnūti dei cultū. et
aiox diuinitate. In ābg vnūsa gsistit
rex preptio. et bis īstitutio vite. tota-
q; felicitas: ꝑsertī cū platode his
ita sentiat: vt Aurelig Augustinꝰ
eū (tq̄ xp̄ane vitati otim primū. ex
oīm philosophox nūo) elegerit imita-
dū: assemeritq; platonicos (muta-
tis pauris): xp̄anos foze. ¶ Ego vo
(cū iam ꝑdem Aureliana aurē fretg
sū magis ī greng lyuanū clyaitate ad-
ducta. platonis ipsig simulachrū
q̄dda xp̄ane vitati simillimū exp̄-
me statuisse) ad illa (que dixi) duo.
prę ceteris diligēt incubui: ideoq;
vnūsū opg platonica theologia.
de īmōzlitate aiox. īscribēdū esse
censui. In quo q̄de gponendo. id p̄-
cipue gsiliū fuit: vt ī ipa creatę mē-
tis diuinitate (ceu speculo rex oīm
medio) creatoris ipig tū opa speculem:
tū mēte gtemplemur atq; colam. ¶ Reor
at (nec vana fides) hoc puidētia diui-
na decretū: vt et pūsa miltox igemia
(que soli diuine legis aut vitati haud
facile cedit) platonicis saltē rōibg (re-
ligioni admodū suffragātibg) acq̄es-
cat: et q̄cūq; philosophie studiū ipie
nimiū a sācta religione seiūgat.
agnoscat aliq̄n se nō aliter aberrare:
q̄ si q̄s ꝑ amoze sapie. a sapie ipsig
honore. vl ītelligētia vera. a recta
volūtate discesserit. Deniq; vt q̄ ea solū
cogitat. q̄ circa coꝛpa sentiūt. rezq;
ipaꝝ vmbras rebg veris īfeliciter
pferūt. platonica tādē rōe ignoriti.
et pt sensū sublimia gtemplet. et res
ipas vmbris felicit anponat. hoc ī
primis opꝰ deg iubet: hoc oīb hūana
res postulat. hoc celestis platonꝰ quon-
dā suis facile (deo aspirāte) pegit: hoc
tandē et ipi viris. platonē q̄de imi-
tati. ꝑ diuina dūtaxat ope gsisi. opo-
so hoc ope moliti sumꝰ. ꝑ vtinā ta-
ta vitate id ꝑfecerīt. q̄ta vitatis di-
uine veneatōe titanūs: adeo vt nō
aliter q̄uis apud nos ꝓbatū ee velit.
q̄ diuina lex rōnbet. ¶ Opg at ipm
tibi (magnanime Laureti) iudicauī p
ceteris dedicādū. nō vt philosophica
tibi apia (de ābg ia diu ita disputas.
vt nō tam tibi (q̄ hec ia videris muto
quoda ingenio gsecutg) q̄ ceteis. ꝑsoz
arrhana videar editurg): sed q; et nos
bnficio tuo id oriū. quo facilig philo-
sophai possemg. gseruti simg. et
platonꝰ nr hoc nro erga te offitio gtu-
laturg admodū videat. q̄m q̄dē ille ī
magnis quondā viris. potissimū ex-
optabat. ipse philosophia. vna cū su-
ma in rebg publicis auctōe ginxeis. a me
¶ In ōibg q̄ aut hic. aut alibi scripsi.
tantū asserū ee volo: q̄tū ab ecclā
comprobatur.

Marsilii ficini florentini platonici
tice theologia: De animor immortalitate:.
Di aiq no ẽt immortl: nullū aial
esset ifelicig homīe:. Cap^m. p^m.

Quom geng huanū qz iquietu
dine animi / ibecillitate qz
corpis / et rez oīm digestia / duriorē
qz bestie vitā agat i terris: si termi
nū nullū diuinor / natura illi cuiq penitꝰ
atq cetis aiantibq tribuisset: nullū
aial ẽt ifelicig hoīe:. Qm vo fieri
negt. vt homo (qui dei cultu / qpiq
curtis mortalibq accedit ad deū / beati
tudis auctorē) oio sit oīm ifelicissiq:
solū at post mortē corpis / beatior essꝰ
ci pt: mere ssaiū ee videt. aias nris
ab hoc carcere distrahi / lucē aliquā
suspicē: at si lucē suā humane mentes
neqq respicerūt / clausē tenebris et
carcere cero (unde sepe nūo cogim?
qđe diuinitati diffidere): soluaq obse
cro (celestes animi / celestis patrie
cupidi) soluaq qpīmū vinula qpe
du terrenaz: vt alis sublati platoꝰ
nicis / ac deo duce i sedē ethereā libe
riq pvoleq. vbi stati nri geneis ex
cellētia felicit gteplabimur. Cetez
vt euidēter appareat. q rōe potissimū
mentes hoim / mortua claustra resolue /
immortalitatē sua cernē / beatitudinē attigē
valeāt: conabim sequēte disputatōe
q vibq demōstrāe. pt pigra hac mo
le corpor (qua Democritior / Cirenai
cor / Epicureorq qsidatio finiebat?):
ee efficacē qlitatē aliquā atq vtutē.
(ad quā Stoicor / Cynicorq qz lue stiga
tio sese gtulit)? supza qlitatē vo / q
cū materie dimēsione diuidit? / et mu
tat oio. fōm quadā pstatiorē existē:
q licet mutet quodāmō diuisione ti
i corpe nō admittit? i ea fōi / rōl aie
sedē veteis theologi posuere: hucusq
Pisacleus / Marcus varro / Marcusq ma
nilig asenderūt. Dup aiam rationlē /
extrā mētē āgelicā? nō indiuidua
nō. sed eciā imutabilē: in q videt
Anaxagoras / et Ermotimq qeuisse.
Huiq deniq mētis oculo. qui cupit ve
ritatis lumē / et capit. solē ipm pesse di
uinū: in quē platoꝰ nr purgatā mē
tis aciē dirigē iussit / docuit / et gtendit.

Proinde cū hui asenderimq: hos
quiq / rez oīm gradq. corpis / videlicet
molē. qualitatē. aiam. āgelū. deū iu
cē gpābiq. Qm at ipm rōl aiē geng
inter gradq hmoi medū obtinēs. vin
culū nature totiq apparet. regit qlita
tes / et corpa. āgelo se iūgit et deo: oste
deq id ee prorsq idissolubile. du gradq
nature quertit? pstantissimū. du mūdi
machine psidet. bntissimū. du se diui
nis insinuat:. Ita vo nrm aiam se habē
atq ee tale: rōibq p^o. coibq z^o. argu
mētatoibq gpriis z^o. signis. q^o. solutō
nibq ~~argumentor~~ qsionū asseuerabiq:.

Corpq natura sua nihil agit. Cap. 2.

Quomā corpq (apud platonē) ex
materia quadā gstat / et qlitate: atq
ad materiā / extendi et affici pti
net solū. et ipa extēsio affectioq pas
siones quedā sit?: qlitas at / aut nihil ē
aliud / q extēsio ipa materie. aut siqđ
aliud ē / est in res qdā tal / vt et di
uisioni subiecta sit sp / et materiā

sequẽtibꝫ ꝺibꝫ subiũciat passionibꝫ/ et nihil effundat ī materiã alienã: cõsequẽs ẽ· vt corpꝰ ipm (q̃teng corpꝰ) agat q̃dẽ nihil/ ꝯ soli passioni subiũciat:. ¶ Idem quoq; ex eo patet. q̃ ad actiõs cuiuscũq; naturalis ꝓfectiõem· tria potissimũ exigũt. ꝓmũ· vt agẽs in seipõ potentissimũ sit:. ⁊m. vt ad motũ/ propinquissimũ:. ⁊m. vt facile penetret patiẽs· aũ ipm patiens/ agẽti q̃rie vniat·. His ꝺibꝫ moles corporis/ impedimẽto ee videt. ⁊m. ¶ ꝓm. q̃ tũ in ptes plurimas porrigatur: vtq agẽs in ea/ dispersa ẽ/ et a seipa distãs/ et distracta q̃pluri mũ:. Vtq vo sicut vnione augeꝫ/ ita dispersione minuiꝫ:. utriuo siccitas vim tũ coloris/ tũ frigoris auget· q̃ vnit: humiditas vo debilitat. q̃ dispgit:. ¶ Deinde quo maig corpꝰ est: eo ꝯ seipm pigriꝰ/ ineptiꝰq; ad motũ· Igitꝫ q̃tomagꝫ augeꝫ corpꝰ:. tãtomagis retardat motũ: ac differt diutiꝰ actionem:. ꝯ sepe vis leuitatis/ sursũ tollit scintillã velociꝰ· q̃ flamã: vis grauitatis celeꝰ deorsũ trahit lignũ/ si acutũ fuerit· q̃ si latũ: ¶ Postreo cũ corpꝰ q̃libet/ suũ ꝺ pleat loꝯ:. ac locꝰ vnꝰ duobꝰ corporibꝰ neq; ꝯ sufficiat: gradatim ī vnũ corpa nequit:. ac etiã soliditate/ densitateq; sua/ penetrationẽ nuũ tua q̃libet· Itaq; distatia ptiũ/ vtute agendi debilitat:. Molis aplitudo retardat motũ: Crassitudo penetrationem corpoꝝ ꝓpedit:. Et q̃d deteꝰ ẽ· si distractas corporis alicuius ptes/ natura coartet· ad augẽda ex vnione vtute: interit crassius corpꝰ ipm euadit. et ineptiꝰ ad ingressũ: Ar si rarefaciat ipm· ad actiõrenda motꝰ/ penetrationibꝫq; facilitatẽ: statt vtꝰ agendi dispgit:. ¶ Quatꝫ cũ tres ee debeat ꝓfecte actiõis q̃ditates:. corpꝰ autẽ habet tres alias ill adũsas: aut vna illaꝝ accipiẽdo· nõ accipit alia:. Oportet q̃ppe· breuitatẽ sil habẽ/ leuitatẽ/ et raritatẽ: q̃ q̃dẽ tria/ ad corporalẽ quẽdã habitũ/ corpꝰ ipm reducũt· vt ꝺib agẽdi vtꝰ/ sit ad naturã corporeã referẽdã:. ¶ Ratione ex ipa quantitate· militu ꝺo ptiũ est· tũ in agẽte/ tũ in patiẽte/ tũ in medio eoꝝ spacio ẽ. At ꝓp ⁊m illud· remissiõ actiõis est: q̃ aliter eet admodũ vehemẽtioꝝ:. Propter ⁊m paulati tñ sigiꝫ: q̃d subito ī pleretꝫ: Propt ⁊m/ sero pagiꝫ: q̃d cito q̃sumaretꝫ: Quatꝫ ad vim quãdã corporalẽ· ptinẽ videt vehemẽs/ cita/ et subita operatio· ¶ Idem ostendit nob ignis: qui sua tenuitate/ ꝑ reteis elemẽtis· nature spiritali q̃pigt. Est at efficacissimꝰ oim: momẽto· n· pene facit: q̃d alia [redacted] corpa lõgo tpe· admixtionẽ ī se aliorꝝ nõ patiꝫ:: quale rete corpa patiũꝫ. Scintilla ignis (si detur mã) totũ ferme corrupabit orbẽ: Reliq elemẽta nõ tm/ nõ ta cito/ nõ ta vehemẽter seipa diffudit. Hinc at q̃ tenuis ẽ/ fit potẽs:. q̃ potens fit. lat̃ euadit: potꝰ q̃ cõpso· fit etiã lumẽs (q̃d corporale dꝫ) capax: cuius actio fit momẽto· ¶ Et modicꝰ aer

in vasis sumo / vas in aque sumo sustinet: etiã si miltoz lapidũ pode onerẽ. ¶ In fulgure q̃ et boarda plane ꝑspicit: q̃tũ ignis / aer q̃ valeant: / Deniq; celũ q̃to minꝰ crassũ ẽ q̃ cetera: tato. luce / motu / effectu ẽ mirabilio: / Di ꝯ corpꝰ. q̃to q̃ piquo fit incorporeis. tato ad agendũ fit efficacio: q̃s no videat agendi vim i natura icorꝑali gsistẽ? / Quod hic etiã tueri licet. q̃ sicut primũ in natura (qui deꝰ est) agit in oia. nihil patit: ita vltimũ (quod ẽ materia corꝑalis) pati oportet ab oibꝰ agẽ. vo ꝑ se in aliud minime: cũ nihil sit infra ipsa. quod ab ipsa patiat: ar si i suma infinita q̃ vmitate. infinita ẽ agẽdi vtq: i multitudie infinita. nulla ẽ vtq agẽdi. ꝯ infinita patiẽdi natura? Infinita multitudine / corꝑ ee Pythagorici arbitrat: qm abꝫ fine dubitat: / Di ad ꝯ agere corꝑa videat? no ex ipa sui mole (vt Democritꝰ / Cirenaici / Epicurei putauerũt): sed ex alia vi / et q̃litate illis insita opat? / Hec iuuia. si vbi. n. otraiox orit? oppositio: ibi nali corꝑi edit? actio? Oppositio illa nasci? in gne q̃litatũ. ¶ Adde. q̃ mã sub oibꝰ his corꝑibꝰ vna ẽ. vna q̃ determinata dimẽsio? Di ꝯ actio a mã ꝓueniret / aut dimẽsione: vna eet oim opatio: Fiat vo cũ diuse appeat diuꝰoz corꝑũ actões? no ꝑ materia / dimẽsione ue vna: sed ꝑ varias ipꝰoz foꝝ q̃litates opat? merito. qm q̃ roe sit: eade agut? Dut at. no ꝑ mole. in spe hac / illa: ꝯ ꝑ hac forma / illa: ꝑ forma igit opat? Apserti. cũ ages patienti ꝓpiq; ꝑ forme q̃litates ꝑg: q̃ ꝑ ẽminos q̃litatis? ar ꝑ forme vim cũseat i mam aliena / potig: q̃ ꝑ q̃litatis dimẽsione? et singula mẽ ꝑta / no dimẽsione attingat: ꝯ q̃litate. Dic ꝑ frigiditate. aq̃ frige facit: ignis ꝑ caliditate cale facit potig / q̃ ꝑ mole? ignis. n. no q̃ aplissimꝰ: ꝯ q̃ feruẽtissimꝰ. vtiq? ar si totꝰ eiꝰ calorꝰ / quasi ad pũctũ sui redigat: ꝑ maxima vnione / potẽtissimꝰ ait ad comburẽdũ. Dic bnficio q̃litatis (ꝯtim i agustũ coarte) ꝓueit actio? / ¶ Hic fit vt cause nales / effectꝰ ꝑdũcãt suos / q̃litate siles causaꝝ: potig q̃ eq̃les q̃titate. Ar si q̃tigat iterdũ eq̃les ꝓuenire: nitet ꝯ ꝑg appuisse ꝑ siles? q̃si ꝑ q̃litates actio ꝓpagatur: posteq; nitatio in eis / et ꝑ eas effectꝰ causaꝝ referũt? ideo filii statꝰ nati / pene ees / complexione / et figura. paretũ siles sit: equales at magnitudie rarig / et posteriꝰ: / Dz q̃s hec no videit? Neq; .n. si corꝑi magno q̃q̃ magnꝰ effectꝰ: at si calido. certe calescit. Neq; illo sensu ꝑcipis q̃litate: nisi ꝓpig sensu / q̃litas mouerit. Quis. n. q̃ magnꝰ sit paries iudicabit? nisi hac ipam magnitudine. color / lumeq; adoculũ vsq; ꝑ ducit? Ar iudiciũ quãtitatis / magis ꝓpiq; ꝑ distãtia ꝓbitur. q̃ luminis et colozis: q̃si sit efficatia motionis / i q̃litate? / Quod hic ꝑspicue q̃firmat? q̃ res q̃libet appetitũ roe boni (que q̃litas est) sp mouet: no roe magni / aut multi? atioqui sp q̃ plura maiorare sb eligeremꝰ: nunc vero i⁹ q̃ mala putaꝰ. minora pauciorare eligiꝰ.

Qualitas at ideo corꝑa ee no pt? q̃ duo corꝑa / eode i loco / sine mutua offensione oio q̃litates no pnt: q̃litates vo plures / in eode paiter? gfudũt? Diqde in

mellis materia · color flauꝰ / dulcedo / et odor · tres ąlitates sil' reperiuntur: qꝝ · n · guttula mellis · flaua / dulcis / naribꝫ suauis · Accedit ad her. q oē corpꝰ · nā sua in lōgū / latū / pfundū extendit: ąlitas aūt nō sua nā videt extendi: nulla · n · eēt ąlitas alicubi nō extēsa: instā tū puncto / unitati / numero / harmonie ūtutibꝫ · ąlitates aliq nō extense: Qualitas ꝙ nō est corpꝰ / Pserim · qr si naturaliꝑ ipsi eēt extensio: ęto latior fiet: tato fiet et robustior: fit aūt dispsione debilior: Igit ąlitas / ꝙ se ꝙdam ꝑduudna · i corpis dimēsioē diuidit. Dīqđ rōe q̄litatis solū fit diuisio: cū diuisio / ex uno se deducat in plura · / Deruat tū qualitas / ecia in corpe / quada ꝑdiuisibil' nature ꝓpietate. Nā ut Platonici arbitrat: albedo q est · i ꝑte quis corpis albi) nō ꝓpe dicenda ē / ꝙs albedinis illig / q ē in corpe toto: imo ꝑtis albedo dici debet potiꝰ · q̄ ꝙs albedinis: nēpe si albū corpꝰ · plures · i ꝑtes diuiseris: i singul' ꝑtibꝫ / eade restabit albedis ratio · uis quoq · et actio silis · nō tū ąplitudo eade ul' eąl: Ideo nō ad ąlitate ꝓpe: sꝫ ad corpꝰ (rōe ąlitatis) diuisio ꝑtinet: ad ąlitatē (ꝓpiꝫue i exiguū redactā) ꝑtinet actio: Iher uliꝫ corpꝰ nō est: ac maxie cū ad punctū colligit. fit · i corporea: Quo fit. ut corpal' nē ūtute: nō ex materia corpoꝝ · que mat opatio: / Supra formā diuisā i corpe exat fōr ꝑduudua · 1 · alia · C · m

Iam ꝙ a corpe / ad ąlitate asc̄dig. Qualitatē vo (more Platonico) oēm form diuisā i corpe appellaꝫ: Sed nūq̄d in ea (Stoicoꝝ / Cynicoꝝq; mōe) sistendo ē gradꝰ: Minime: /

Qualitas. forma qda est: · forme natura / simplex / efficax / agilis ad agendū: ūn forma a physicis. arto sepe vocat: · Natura hmōi in materie infixit? gremio: ex simplici / diuisibilis ꝑ puraq; ex activa / passiom obnoxia · ex agili / fit ꝑcepta: Ideo neq; mera / fōr her ē · neq; va · neq; ꝓfecta: · / Nō pt her / ꝑma fōr ēe: si mera nō est. Unūqđq; · n · pōt sit (salte scdm geng) oportet: q̄ ꝑmanet: · / Ite · nō pt ee fōr ꝓa: si nō ē vera: · Un · n · mēs hāc form arguit: nō oīo verā ēe: Nisi inde. ubi ipsa cernit aliquā viozē: ad quā cōpata / her deficit · et falsa ꝙdam ee convincit: · Ubi nā mēs verā ipsa videt formā? Profecto. aut ext se: aut · intꝰ / ea ꝙspicit. Si ext se pspicit: certe alicubi in nā · est fōr qda vera / supioz ąlitate: Si i seipa / mēs tueat ea: nō deest mēti va fōr: nō ergo deest mūdo. / Pterea · valdioz qđē vitas ē / q̄ falsū: cū vitas ee sine falso possit: falsū absq; vitate ꝙsistē negat. Nō · n · falsū q̄ dicit: nisi / saltē vez sit. illud ee falsū: · Neq; valet q̄ dicī nisi vez sit / ipm valere: neq; vere itelligit ee falsū: nisi ꝑ vitate · Neq; falsū dī / nisi qđ fallit: neq; fallit. nisi ꝑ imagine vitatis: · Si ꝙ vitas est falso valdioz · et fōr mīng va (videlicet ąlitas) i ordine rerū ē aliqđ: miō magis vera fōr / in ordie rez reperit. / Apserit. cū · q̄to intellectꝰ pfectioz / viozq;

t/ q̄ sensq: tāto ītelligibil' fo3 ꝑstā-
tio3/ ītio3q; q̄ fo3 sensibil' ee debet:/
¶ q̄ hēr patuit. qualitate nō posse
esse ꝑma forma: tū q; mera nō e.
tū q; nō vera:/ ¶ Costat idē. q̄:
qm nō ꝓfecta:/ ꝓximū. n. ī ḡlubet
gne/ totiq; q̄nis t ꝑn̄m:/ Quod est
aliog ꝑn̄m/ sequētia q̄net: nihil
z sui q̄nis deest illi. quod t ī suo
gne ꝑmū:/ Qua admodū sol/ si t
lucida ꝑmū est): nullo caret lūis
gdu. Cetera sub eo lucida (ut sydea/
atq; elemēta) nō tota capiūt lumīs
plenitudinē:/ Qm g; ꝑa fo3/ oēs sp3
ꝓfectōes gplectit. atq; ītrīro ipsa
ee negt: recte gcludit. forma illa
(q d: ipsa) ꝑma ee nō posse. ¶ Adde-
q̄ ḡlitas (q; ita ihēt mē. ut cū ea
dilatet et diuidat.) matial (ut ita
dixerim) prosq; euadit: ac si a mā
separet: corrūpit. Quoīrca seipsa
nō sustinet. z a mā/ tq; subiecto susti-
net:/ q̄d vō seipm sustinē nō pt.
multomīng ex seipo subsistē; itaq;
cū t alio iactat. ab alio certe depē-
det./ ¶ Orit. n. ḡlitas aliqn. cū mu-
tetur et peat:/ Nihil at aliqn orit
a seipo. Cōd. n. gemito ꝑstat ītiū.
gnato p̄edat/ oportet:/ nihil at sibi
ipsi p̄edit.): Qualitas z cū ab alio
oriat:/ et nihil oūi nisi a supiore
aliq̄ valeat: nō pt ee nature ꝑn̄m:/
¶ Dez. vñ traḥit origīē:/ Quid
a mā:/ ¶ Negq;. Qm cū/ mā coe/ et
t forme subiectū sit. atq; ītrīro (q̄tū
ī se est) sp et vbiq; ad oēs fo3s eque
se habeat. vñ mā id ꝓueneit/ ut
alias et alibi alīs formis ornet:/
nisi ab aliq̄ supiore. q̄d ea et alibi et
alias aliter afficit:/ ¶ Adhēa. si matia
sibiipsi datura sit fo3m. q̄rit. utr ipsa/
(ut ute sua) pq̄ habeat eā fo3m/ quā sibi
sit ꝑbitura. aut nō habeat:/ Si nō habz:
neq; q̄rit q̄dē pt:/ Si habet: nō est
utiq; mā p̄a. z aliquid ex mā/ et forme
ute gpositū./ ¶ Atq; de hac ipa ute
te/ silr ītrēg. nūq̄d ea habeat/ a seipa/
an ab alio:/ Q; si habet ab alio: ab alio
q̄ habet fo3m:/ Si a se:/ Nūq̄d hec
silr habz ꝑ alia virtute/ sibi itidē ipa
(atq; ita t īfinitū ꝓgrediemur):/
an potiq; ute illa. nō ꝑ alia possidet
ute. z ꝑ eentia:/ Si ita e: eentia me/
idem erit ac vtq/ sine substātia effectia
fo3. et fons erit fo3/ potiq/ q̄ subiectū:
imo erit fo3 potiq/ q̄ mā. et fo3 oīm ꝑ-
stātissima:/ fo3/ oēs diuisoēs ipatiens:
neq; fluctuabit (ut nūc) labētiū vale
tate fo3. z ꝑ eentia sp̄na/ formis erit
ꝑdita sp̄ternis:/ ¶ Ex ūs colligit. ma
teia nō hre suapte nā/ vim vllā fo3
prorreatricē: q̄ formaē seipm nō pt
iforme sbiectū:/ cū nihil oīo agē q̄at:
sīq̄dē actio a fo3/ ꝓpietura. q̄ queit ee.
¶ Ar si mā/ que subest arti. q̄nis fo3
nō careat) nō tn a seipa/ z ab artis fo3
ad formā ducit artificii: certe mā q̄ nē
subūcit/ cū sit iformis. nō a seipsa/ sed
a mā fo3e/ ad fo3m ducit māle:/ Qm
z eit ḡlitas. fortsitā ab alia ḡlitate. puta
q; ignis alig aliū genet:/ ¶ Negq; id q̄dē
nā ḡlitas q; ee negt absq; fomēto mē:
ideo mē sine nō dmat. multomīng dna
bit aliene:/ Nō g; pt corpis alicuiq
ḡlitas/ corpq aliud/ sua sola ptate for-
māe:/ Corpq q̄dē māle. ꝑ ipam mole
(que soli passioi subiicitur) agit nihil:
ꝑ ḡlitate vō nō agit sufficiēter:/ Her

·n· ḡnḡde nō habet sufficiētiā exiſtē
di: nō prestat corpi sufficiētia opadi·/
¶ Profecto· q; ignis ꝑ ḡmtm fiuit
ab aliq̄ / ꝙ ipse aliud generaret: ꝑ
sibi queīt / vt sit effectꝰ / ꝙ vt effices:
Effectui gditio her ĩnata ē· vt ꝓdeat
aliunde: Quaꝫ q̄ties ignis aliq̄d apat:
agit tm̄ supioris cause ĩstrumētū:·/
Di·n· ignis hic aut ille· cet causa ge
nerādi ignis ꝑ̄a ·i· sūma: cui n causa
alterius ḡnis ꝑ̄a / gen̄ ꝓfluat vniūsū:
totū vbiq; ar ſp ignē efficēt· itaq; fa
cēt tū ſeipm / tū ignē q̄libet· q̄ an
ipm fuit / et q̄ postea fuit:·/ ¶ Cū ḡ
ignis hic aut ille / nō sit ꝑ̄a gnatoris
hominis causa: q̄ trig· cuius sit cause ĩstru
mētū: ¶ Ad ignis altius: ¶ Neꝓ̄·
ꝓ̄·· q; equa ē illa causa / nō supioz:
deinde q; l' extitit ē ia ignis / ille / vn
hic an manauerāt: l' remotissimus·/
¶ An forte ĩstrm ē aliox elemētox:
¶ Neq; id q̄d· dico· n· ē dissilibus / et
cōtrariis eius· illa ignis grandi rō:
cui ignis hic alius gnatur / tm̄ ĩstrm
subuciat·/ ¶ Nūq; ḡ ĩstrm sit cel:
¶ Minime· dico· n· ignis hic remo
tissimi illius corpis ĩstrm ꝑt fieri alit /
ꝙ ꝑ medium: media vō her corpa
sīt inepta· ar potius ater celi sine ig
nis spera atq; dissilia elta· ad ignē
hūc ē terra gignendū· ĩterponēdꝫ ē
ignis aliꝰ / hūc ignē gnaturꝰ: ꝙ cō
uerso:·/ ¶ Dilit in singul rez naliū
spebus argumētabimur·; ¶ Quāobrē
pter oēs hmōi forās· inesse oportet
oibus et preesse substātia quāda ĩcor
pale / ꝑ corpa penetrāte·; quius ĩstra
sint corporee qualitates:·/ Quo· n·
parto / qualitates singule (que suapte
nā ĩstabiles cordiateq; sīt)· aut stabi
le ordinē ĩ gnatois suctessioe serua
rēt· n nisi ꝑ ordinē altioris cause sta
bile regerēt:·/ Aut ad eosdē effectꝰ /
statutis tm̄ curriculis ſp reūteret·; n
misi vna cadēq; causa esset· q illas
quouis tpe ducēs / statutis tribus silr
ducēt:·/ ¶ Mens humana q̄dlie
a ꝑticularibus fozmis / ad vniūsales
absolutas q; se cōfert· ite supnales
fozas / certis astrictas materijs: per
mathematicas (q̄bus certa mā suffi
cit) ad methaphysicas· q neq; certa
neq; ĩcerta mā indiget· astendē
solet· Vltra· a dimēsionibus (que tm̄
situ / q̄ ꝑtibus egēt) ad punctū / sine ꝑti
bus / sed q̄dāmō certa situ: rursus a
punctis ad nullos· q ꝑtibus q̄dē idiget /
situ vō neq; : demū a nullis ad vni
tatē· cui neq; situ / neq; ꝑtibus ullis
opus ē· sese attollit· Atq; vltra vni
tatē indiuiduā / ſ; antidotale· ad
substātiale se vnitatē· ·i· forās tm̄
fert / indiuiduaq; ēntia / antidē
tiū fundamētū sil atq; originē: tm̄
ad sīm quēda / et ĩ seipo manētē·
antitū ꝑ se mutabiliū / alteriq;
sp hērētiū condicōne:·/ Di tāta ad
astesa rōne mens humana pōt habet·
q et ꝑs q̄dā ē vniūsi / et mens oīo cor
poreis vinculis ꝑpedita: multo certe
maiorē ad idem ĩ seipo possidet· vni
uersū: ꝑsertim cū ipsum mētis ordo
ab vniūsi ordine trahat originē· Vbi
vō ad agendū pō maior viget: ibide
nāliter· et magis et citius ꝓdit· ĩ actū·
¶ Accredit ad her· q si q̄libet rez gna
ad vnū q̄dā ĩ suo gne q̄dāmō idisibi
le reducit (cuius simplicitate gsistit)·
utputa motus tps q; ad momētū· fo
nāle / ad q̄dū minimū nāle· geometrice

dimēsiões
ꝺeꝛeaꝺ ad signū ⁊ numeꝛi ad vnitatē ⁊ cur nō eꝛiā substātie geng ad ꝺiuisibile substātia ꝛeꝺigat ⁊ Vt quēadmoꝺū figuꝛe cēs q̄ ꝛectilineis ꝓtinꝑes sūt ad circulaꝛē oim eq̄lissima ꝛefeꝛūt ⁊ cꝛculaꝛis ad ꝺiuisibile cētꝝ totiq̄ eq̄litatis initiū ⁊ ita foꝛme actuales ꝺiuisibiles q̄ ad substātiale ꝺiuisibileq̄ foꝛmā ⁊ foꝛ hꝯmōi ad sbale et ꝺiuisibile ꝛeꝺucūt ⁊ Atq̄ ut vlt̄ q̄litatē q̄ nō ꝺeꝛemēto solū sed eciā ꝛemissoꝛi subiecta est substātial' coꝛpal'q̄ foꝛī ē q̄ ꝛemissione ē libeā q̄uis ꝺeꝛesc̄at ita sup hꝯ eē ꝺebet sbal' foꝛ q̄ neq̄ ꝛemittāt neq̄ ꝺeꝛesc̄at ⁊ ut asseꝛūt q̄ ī melꝯ ꝓfic̄at ꝓfic̄at in optimo tal' ēit sba ītoꝛpea q in ꝑmiis hoꝝ hꝯ ut nā sua minimū neḡat ⁊ Quam oꝑtet alicubi ꝙ ꝓpā foꝛmā ī nā subsistē indiuidua siāde et ꝙplicia diuidūs nūāio ꝓꝺūt aḡ oꝑtis vnūq̄ꝺq̄ n sit oꝑtet ante q̄ ꝓtendat et timeat ⁊ indiget q̄ hec illē nō q̄so ab illē n hec sumūt exoꝛdiū et teꝛminat ad illa Quaꝛ si hec ꝙ ꝓpā foꝛma in ꝛeꝝ nā subsistūt miltō magī oꝑtet illoꝝ aḡ geng alicubi ꝙ ꝓpā foꝛma ꝛepiꝛi ⁊ Sꝛepe ex eo q nā efficaciꝯ meliꝯq̄ mām sua mouet q̄ ars sua ⁊ cōuēnīꝯ ꝑncipalem foꝛmā ī nā mē sue magī dn̄ai q̄ ꝑncipale artificiale foꝛmā ī arte mē sue ⁊ Di dn̄at magī duo gꝛeuꝺūt ⁊ tū q ꝓpiq̄ q̄ ars adest mē ꝙ situ tū q magī q̄ ars ꝙ sbam excellit materie sue magꝯq̄ ꝑt ꝙ se sine illa existē ⁊ Mouet aūt ad idem me tal' nō pluriminū q̄ q̄litates ḡs (q foꝛme ī alio sūt) q̄tiens gn̄ant foꝛs ī alio gn̄ant ⁊ nō n ꝑnt libeioꝛē pꝛolē (q ipse sint) gignē ge neꝛat foꝛis ī mē gꝛemio ⁊ Matꝛia vo ipam (que ī alio mīme iaceꝛet) sola illa facit seruatq̄ foꝛ q nō iaceꝛet ī alio ⁊ Mā n neq̄ ex se ē cū ipsa sit et nō agat ex se neq̄ ex q̄litatibꝯ q̄s aūcdit ipsa ꝙ ex foꝛ quada q mām aūcdit ⁊ talis ē penitꝯ ītoꝛpea ⁊ ⁊ In tal' foꝛme vtute operatoq̄ fundat' qualitatū vtutes operatoes q̄ pq̄ in illq̄ opē opa ꝙ fundat' illaꝝ ⁊ Dz de hoc aliaꝝ ⁊ ⁊ Stat aūt meminisse oꝑtet mām ipam (vt Mercuꝛiq̄ tꝛismegistꝯ timeq̄ putat) ee ꝛforme nō mihil mihilo ꝓximꝯ q̄ ꝑ ꝛfimiteq̄ sit paties ⁊ ⁊ Vnde seq̄ ꝓloting existimat vt ꝓpiq̄ ipsig mē dispositio i dimēsio q̄litaseq̄ et vamsimū q̄ꝺa sit et q̄tulucūq̄ ē totū sit passio q̄ꝺa Dimēsiones n mihil aliud ee q̄ mē ipsig exte⁊siones q̄litates vo mihil aliud ꝑter eiꝺē affectoes affectoes viꝺelicet vmbꝛatiles et labē tes tꝝ vmbꝛas q̄sda eminētiū aꝛboꝝ tes ī tꝛꝛete ⁊ ⁊ Demū gꝛeuꝺit neq̄ mām cū sit ꝑmū paties neq̄ dimēsiones q̄litatesve (nā sint ꝑmū patietis passoes ꝑme) ee ꝑ actionū ꝑnā posse ⁊ Ita ꝓloting ⁊ ⁊ ¶ Alū vo q̄ꝺa aliter quis ad eūꝺē fine ita ꝺistinḡuit ⁊ ⁊ Ofeꝛto aūt mām ipsa agē mihil posse Quā titate q̄ (si ē exte⁊sio ipa passiua mē pꝛoficiscēs a causa q̄ꝺa mām exteꝺēte) agē mihil cū sit ꝑmi patietis ꝓpetua passio ⁊ ⁊ Din aūt ē aīs foꝛ q̄ꝺa (ꝙ qua causa mē motꝛix exteꝺit mām) agē forte nō mihil ī mām ꝙpā qi sit mediū quo causa illa mām viꝺet exteꝺē ꝙ ī mām alienā mihil penitꝯ oꝑaꝛi qm ꝙ ꝺistāe cogit agēs a patiēte hꝺ ꝓpedit actōem ⁊ Qualitatē vo ī mām

tã alienã ꝯ ꝓpã (ꝫ ꝓpatetricos) aliq̃d opãi :·/ Qꝫ si a mã q̃ in neutrã agit mãm· ad qualitatẽ (q̃ q̃dãmo mouet vtrãq) ꝑ mediã q̃litatẽ (q̃ solũ i altera· s· ꝓpã q̃dãmo opat) nos rõ ducit :· nũq̃d a q̃litate (q̃ mllo mõ mouet mãm aliena) abꝫ medio vllo ad rẽ illa trãsibig/ q̃ oio mouebit aliena :· Reñ :· Qualitas at est ꝓpria q̃litati :· Itaq; no ẽ oio sufficies qualitas ad extrinsecã actionem· Dñ ꝯ claudicat ad agẽdũ : a sba supioze dirigit· q̃ oio sit potes :·/ Preterea q̃litas claudicat : qm eo ipso mouẽs to ꝙ nascit/ segrit ꝑ mẽ latitudinẽ ꝓfunditatẽq; / et ãsi letheo flumine mergit· quo fit vt aiã ipsa agat q̃rq̃/ a mã ãsi sufficiẽte q̃dãmo supet· Nũq̃ ꝯ vis eiꝰ vincit ꝑ se/ mãm : imitio nũq̃ ꝑ se mouebit : nisi a supioze causa roborẽt /·/ Roborat ꝫ ꝑfecto / et ducit a vita quada· q̃ ecia ex luto nõ viuẽti (qñ rane gñant et muse) vitã gignit ac sensũ : ex vna deformiq; mã fimi / vaios speciosissimosq; ꝓcreat flores· ꝑ vaia et speciosissima semina :· q̃ ꝫ sepe nõ ruemãt in fimo : nisi ratiõ i vita ipsa sit/ Sparsas dꝫ mãs cogit i ordine :· ordo a rõe ꝓcedit : rõ gsistit i vita : vita i vtute q̃da idiuisibili : siq̃dẽ mors diuisione et resolutõe gtingit / Rursq; ex frigidoꝝ corpũ collisione· gnat ignẽ / Et qñ reflexio radioꝝ in speculo· aut cales ferrũ ꝑ q̃litatẽ ignis admittẽs / calefacit lanã : vita illa ꝓ vitalia ignis semina / sbale ignis spem ꝙducit i lana·

Quid demiq; i nob putaꝫ ee :· q̃d nutrimẽtũ haud violenter gsumit· ꝫ suauiter / et ordinate groꝫt et digit· Qd ta mirabilit ad vitã redigit· forin / alimẽta nõ vitã· Qd fuia sursũ / leuia deorsũ· abꝫ manifesta violẽtia / ꝓter· imo sup illoꝝ nãm (prout vsq; vite postulat) optime trãsfert· Qd pugnatia inter se gliat / vincitaq; i vnũ· Certe nõ simplex caloꝝ igneꝰ· nõ alia q̃litas vlla pugnatiũ· nõ nã diuidua· nuda nẽ ꝓpetas· Imo vo supioꝝ q̃da et idiuidua et vniuisa vbiq; :·/ Dicut at i nob : ita et i vniuso· at; ex his oibꝰ collige / forꝫ corporales nõ hẽ ex se tãte gñatoem sufficiẽte· sed causa postulat i sup aliqua supioze·/

Que q̃de supioꝝ causa· si rursq; foꝝ eet silr extra mẽ· ab alia itez sba supioze dñet· Tande ne fiat i infinitũ ꝓgressio· ad forin aliquã ꝓximũ deuẽit est : q̃ null sit mixta corporibꝰ :·/

Tanta vo ẽ i gñe forꝫ vbiq; ad id· vt a mã separate ee possint· vt ecia siqs illas ee q̃dẽ putas ex se duxit· vez ex ipsa metiu gtemplatoe seiugi· hic salte fatei cogat· metes ipsas ee seiunctas· q̃q̃dẽ ipse alia separat·

Qd hic rursq; apparet : qꝫ sba ꝑ nãm et dignitatẽ poꝝ ẽ q̃litate ar reliqs animatis· Et qꝫ qd ꝓpꝫ est ꝑt ee a postioze seoꝝsũ : ꝑt ee sba q̃da sine q̃litatis diuisione· Dñ ꝑt : vbiq; ẽ aliqñ· ne desit mẽ ista ꝓfectio· ne frustra sit ista põ·/ Nã i his q̃ ad principiũ vniusi ordinẽ ꝓtinet· ita se res habet· vt q̃d ee ꝑt· aut ita sit (vt

phys sini opinat) ne gtigat i et nis
mutatio: aut sit salte alqn ne ali
qd sit su inane. ¶ Ar si vita (q sola
oigie nali antedit sensu) ia nut
p se exist alicubi sine sensu: mlto
magis sba (que ptitati ta dignitate
q oigie pstat) gsist nusq i rez oz
dine seorsu a ptitate: pserti cu p
fectig sit vniu su. si sbe qda sint solu
te a vicul ptitatis: q q sint vite
qda sensq expes: ¶ Auerois ex
Aristotelis sma pbat corporea sbaleq
celi sozm care mam: q videlicet ubi
nulla sit qd diusas foris po. q ppa
t nam me. ibi tn dimesio e. ¶ Eigmoi
sozm. inter nales foris atq diuinas
ee media arbitrat: q nales sozie
cu ma sil ptitate q sint: diuine ab
utrisq pemig absolute: celi vo soz
utraq media sit: ne ab extremo
ad extremu sine medio tnseat: q
p eq cu ptitate qde ee. z sine ma
consentaneu ee censet. ¶ Hic nos
hui modu argumetamur. Cu
sbal soz soleat in ma potig q i pti
tate iacte atq habeat hi gnis neq
ordine i maioze cu ma q cu ptita
te gportione: si alicubi absq ma
pt esse: mltomagis alicubi seorsu a
ptitate gsiste pt. ¶ Ptea. ut ho
culo placet. Tria sit gnia corpoz.
Dut. n. qda (ut eig ub utar) malia
sil et posita: q lia sit q ex elis quor
coponut. Dut ulteig ele metoz
spere. males qde: z quodamo spli
tes: Dut demq celestia corpa et si
plicia. et imalia sil. ¶ Tria q soz
gnia ponit: haud aliter q Auerois.
Dult. n. gnale soz dissitoem eigmoi
ee. soz e id quo aliqd distat et actue
et agit. In yac disse dimesoes oid nul
las icludi: subiectu tn qdamo fozte
significai: du d. videlicet (quo aliqd
et retea q sequut): Non grludit. Diq
forme sine subiecta ma sint sicut ce
lestes: mlto magis et mltoplures
absq dimensione ee posse sil atq debe.
¶ Ite sit prozculq et Diriang ad
idem argumetat. Quod ab alio sp
extendit. nitaio dimensionibq e astri
ctu: qd vo extendit. mine. Ma q
cu ab alio sp extendat. nitaio dime
sionibq obnoxia est. Quia tn vnu
qdq pq i se est qdamo. q extendat:
ma pt i diuidua cogitai: Quapp
pn ne illud a q extendit. mlto magis
pt sine dimensionibq. no nio cogitari.
sed ee. ¶ Ptea oe diuiduu e qda
totu vnu. ex pluribq ptibq constitutu.
Que ptes nisi habent i se vnu aliqd
atq idem cuctis coe: nuq totu illud gsi
cent. Nam. n. sit vnu nisi ab vno. Rur
sq nisi ee nt ptes principes vnitat: nulla
ptiu eet vnu: z plura i infinitu. et
que libz ps inumere i finita. Vnu
illud ptibq insitu. no e diuisu singu
latim in singulis (. Egt. n. ipm q
alio copulate). Ergo e idem. totiq
i singulis. Tale qda i corpale ee
nte est. ¶ Ite cu oe corpale sit vnu
qda totu ex ptibq. q qd na illig vni
omib causa est. An totu ipm vnit
ptes. l ptes totu vniut. Vel sinpig
aliqd (qd neq ps sit illig neq totu
ex ptibq) ptes vnit cuite. et ad totu.
¶ Totu ptes seqt potig q vniat:

Ac si admittat / q̄ vnit ptes: ꝛoꝛ-
pozeū eit: ℣i. n. sit ipm q̄ diuiduū:
eget alio sūr vnente. ¶ ℣i ptes vni-
unt totū: ¶ Absurdū id quidē. q̄ a
multitudie (vnitati opposita) fiat vnio:
q̄ fieī debet ab vnitate: ¶ Reliquū
ē. vt pter ptes singulas / atq̄ totū
adsit aliq̄d vnū / q̄ spiratoꝛis illius
causa: q̄d q̄dē sit ꝛoꝛpozeū: ne cō-
gat: ipm q̄ copula dīgē. atq̄ ita abe-
amq̄ i ifinitū: ¶ Quapp̄ nō ē puta-
dū. foꝛmā aliquā diuisa i ꝛoꝛpe:
apiē ee nē / reꝛq̄ pn̄m: ¶ Cōsertim
cū oporteat pn̄m reꝛ / vi sua / sp̄ nū
fuisse / et foꝛe. ¶ Fuisse q̄dē sp̄. nā
neq̄ potuit ex se aliq̄ p̄dūisse: fuisset
. n. ipm an sempm: sneq̄ ex alio: nī-
hil. n. an p̄mū: reliq̄ vo no eent
vnq̄: nisi p̄q fuisset p̄mū: ¶ Foꝛe
q̄ sp̄. Qm ex tito pn̄o: ꝛoꝛruūt vni-
uersa: neq̄ ipm aplq̄: neq̄ aliud
q̄ꝛ renasci pt: ¶ habeat q̄ (nre est)
vim ifinita: p quā ex se ifinite vi-
uat: ¶ Hāc nō habebit: si fuit
ꝛoꝛpale: ¶ Nā si habuit diuersiones
ifinitas: nihil eit i rebq̄ aliud pt
ipm: ℣i finitas: vim q̄ finitam
habebit: ¶ Scitto (quod alias ostē-
demq̄) neq̄ ꝛoꝛpq̄ / neq̄ ꝛoꝛpea foꝛm
et indiga et mutabile. sufficies
motoꝛis p̄m̄ ee posse: ꝙ oē ꝛoꝛpeū
ab alio agitoꝛi: atq̄ opifice (qui
opificio misceī ifiteq̄) nō posse
opi dnāi: opificēq̄ ee p̄fm p̄muve
mundani opis architectū: ¶ Ergo
foꝛma ꝛoꝛpea tūsredaq̄: et q̄sidē
req̄ nūt p̄ma q̄ deinceps occurrit.
Vt sicut a ꝛoꝛpe / tēq̄ ifimo / ascen-
dīq̄ ad foꝛmā ꝛoꝛpeā / q̄si media:
q̄ habet ꝛoꝛpis aliq̄d (dū dilatat
i ꝛoꝛpe / aliq̄d vero nō habet / siq̄dē
ipa nō ē aliq̄d ex mā et foꝛ. q̄posituꝫ):
ita nūc ab hoꝛ medio / ad foꝛmā sb-
limioꝛē / ꝛoꝛpeā sīq̄ q̄uehamur:
q̄ nihil habeat ꝛoꝛpis / q̄ ꝛoꝛpiq̄
distribuat q̄litates: ¶ Que q̄m p
se sbsistit: vā foꝛ. et eentia nōiat:
eentia (inquā) terria: quā ecī (suo
loco) pōlē aīam appellabiq̄. ¶ Quā
ita iri pōl aīa comitat: ut ꝛoꝛpq̄ vm-
bra). ¶ Eentia illa / et vā et imōl
a platonicis indicat: q̄ neq̄ ptibq̄
indiget / i āq̄ aliq̄n dissolui possit /
et p quas diffusa vīq̄ debilitetur:
neq̄ subiecto astrīgit. a q̄ deserta
aliq̄n euanescat: neq̄ q̄trie foꝛe
miscet / quia / qua / ifici possit / neq̄
p loco claudit / p tpi vl motui (ob
?diuiduā / et i se manēte siplicitate
sbe) subest: ¶ Alia pōl / p sbam
imobil est: p opatoēm ē mobilis:
p vtutē ē ptim imo: ptī moꝛ. Ca. q.
Certie q̄ eentie nām q̄lē ee dicēq̄:
Immobilē ne pozsq̄ / an potiq̄ mobilē?
¶ Certe nō oio imobilē: q̄ ipsa ē
fons q̄litatū fluētiū i mām. q̄ oī
quiete caret: ¶ Ois at causa / p nām
effā agit: ideoq̄ oportet i ope / vim
aliquā et imaginē cause reseruāi: ¶
℣i eentia illa (que ē causa qualitatū)
eet pozsq̄ imobil: q̄ p nām suā oio
imobilē agēt: q̄litas inde defluēs
imobilē in se nām aliquā retinēt:
Cōt vo q̄ dicit: ¶ Nā tria i q̄litate sūt:

centia · vtq · et actio : hec oia vsat
t motu : ¶ Essentia eig gnat atq cor
rupit : gnatio et corruptio p motu
efficiut : vtq q nē sue tendit atq
remittit : puta calor · magī
minqve feruet : ad at magī minqve
diuisis tribq calet : circul dubio pmu
tatur : Actio q idem patit . Ignis
sīdē actio / calefactio ē : aquā nō
momēto calefacit · f tpe : actio tpal
motq ab oibq noiat : Ideo qlitas oi
ex pte subiicit motui : ¶ Qd hīt
rursq apparet pspicue . q affectio
corpis (q pt qlitates efficiūtur) nō pt
p aliquā tpis mozā . cadē penitq et
silis pmanē : ar sp tu t alia atq alia
gdiu gpozioem / tu t melig l' deteig
pmutat : ¶ Repe siqs dixit adultā
corpis affectoem pmansisse p hozā :
ita platonici interrogabit illū / hozā
illa finita · nūq par sit tur t illa
affectoe vtq / ar t hoze pn̄. Di nō sit
par vtq : certe nō stetit hozā : tu t
ea hō sit f pōm pmutata : Di par vtq
dicat ee nesse : affectio illa hozā rursq
alia pdurabit : eqles · n · vires eq
lia faciūt : Igit si p tota vim pmasit
hozā : p eqle vim / rursq alia hozā
pmanebit : / Hozā z expleta · sīr
de vtute illa interrogabit · par · ne sit /
an impar · / Di impar : nō stetit : Di
par : stabit q tatude : / Deinceps
t infinitū sīr procedet : nō stabitq
nām illa corpis (si mō hozā / aut hō
re dimidiū stetit) : p petuo pmasura :
Perpetuo vō nō vigeret corpis f se vllq
coplexio (qi breui oēs extingueat et
pēat) : Itaq vix momēti tpis / eedem
pseuerat · (Et qi eode momēto in
piūt atq desinūt : t ingrediendo at /
et t desinēdo · integerrimo existēdi
habitq minime possidet : integro vo
existendi actu opq ad agendū ;
ideo q firmai videt : qd t supioze dis
putatoe probauiq · nō ee in qualitati
bq sufficies agēdi pn̄.) : ¶ Sed vt
ad qstionē hic pposita reiectamur · /
Di est t qlitatibq (q tū ad eas attinet)
motio / statq oīs quodamo exps : qna
parto ab ea causa grigni prie pnt ·
q tanto ab ipsis interuallo distet · vt
statū habeat / oīb motionis expte :
¶ Di ab extremo ad extremū / oia
p media trāseunt · vt ab hieme p ver
t estatē · ab estate t hiemē p autūnū :
certe nisi qlitate penitq mobile / atq
essentia prozsq immobile · nisi aio po
nendū ē aliqd / qd pti immobile sit /
pti ecla mobile : itaq sba illa / qli
tatū prie geitrix / oīb immobil ee nō
pt · ¶ Quid q dicem : An ista q
sba / oīb mobile asserem : ¶ Nimi
ne · sta l' esset t gne corpaliū quali
tatū : in eo ti gne sistē q du nō pos
sumq : vbi causa q in supioze gne
locat · effon suū sufficiēte p proe nō
exedēt : si sba (q qlitatis ē causa) nō
mīng q qlitas vacillaret : Quocir
ca sba illa pti stat : pti vo mouet · : /
Tria qdē in se habet et ipsa : centia ·
vtute · opatoem · / Quid horz stabit :
Quid mouebit ? Opatio qdē stare
nō pt : si duo predētia pmutent · : /
neq mouet centia : quin sequētia
moueat : / Stabit q primū · s · ipa cen
tia : ¶ Mutabit vltimū · s · opatio : Dz

medīū vtrozūq; vtq; quid: ¶ Stabit et ipsa partim, ꝑtī ꝙ mutabitur:

¶ Dup aiam mobile est ī mobilis angelo. Cap. 14.m

Harteng fozīm quada sup corpis coplexione ī uemīng, qua rōle aiam appellabīmg:ꝛ cꝫ ecentia sp eadē ꝑmanet: ꝰd signi ficat stabilitaꝫ uolūtatis, atz meoie:ꝛ Opatio at ex eo mutat. cꝫ no sl oia cogitat, ꝑ gdatiꝛ neq; mometo alit, auget, et geneat corpg: ꝑ tpe: ¶ Natural vtq; manet: qz nālis eig vigoz viget plemb, neq; mtendit neq; remittit:/ Actq; sita vtq; mutat: qz ex pō in actū. ex actu tūsit ī habitū, atz ecōuso:/ Hucusq; ascendit Heraclitq;/ Varro/ atq; Mamiliq:/ ¶ Cetez alīq; ascēdedū. Dīqđ foz hec nō pt ee totq; nīe pn. Pfectioz. n. ē opatio stabil. q uno momento ꝑfectissime suū opg absoluit: ꝙ q indiget tpe ¶ Integrioz vita, q tota sl est vnita secū, a seipa nō distans: ꝙ q ꝑ diūsa tpa momeīa pozrecta. sedm actq; affectusq; ī trinsecos ꝰdamo a semetipsa distrahit. ¶ Igit sup hanc fozīm (cꝫ opatio extīseca uagat ꝑ tpa. cꝫ vita. ī. ītīseca opatio, ¶ si quodam fluxu dispgit) ponēda ē alīa ꝰda foz sublimioz: cꝫ opatio stabil sit, cuiꝰ vita, tota sl vnita (sīqđē ꝑfecta sp sit ī ꝑfectis ānponenda):ꝛ ītēa q sicut ꝑfecta ī alīq; gne sit illa, q ꝑ suā nām sit talia: sic ī ꝑfecta sit, q ꝑ se talia nō sit. alioquī cent ite gerrime talia:ꝛ Dī ita q ī ꝑfecta nō sit ꝑ seipa: ꝑ supioza cogit ee. ¶ Ite ꝰd monet ex pō, et otio prozūpit ī actū et: id terminū aliquē sui moīg ac fine expetit, ¶ si sibīpsi mīng sufficiat. ꝑ illo egeat, ad ꝰd mōtione sua se cōfert:ꝛ At vo sup id ꝰd ex otio migrat in actū, exīstit aliq̄d sp, ꝰd actq; plenq; ē et [illegible] plenis:ꝛ Dup id ꝰd ꝑ digestiā tīi smutatur, exīsīt aliq̄d nīāio, ꝰd q; l nullīg vnq; indigū ē, l ia plenissimū. no mouet:/ ¶ Ofertim. cū id ꝰd mouet ꝑ appetitū ꝑficiendi mutet, neq; possit aliter q; melioīs pstātiozibq; nē adeptoe proficē. ¶ Neq; habeat re illa, qua qrit ꝑ motione: ꝑ pg motū adipiscat:ꝛ nō ꝰdē a seipso (quid. n. mutari oportuisset.): ꝑ ab alio quoda vbeioze. ¶ Quod. n. sui nā caret tmīno. ab alio ꝑfectioī terminādu est:ꝛ Res mobil ex se caret termīno: qz nō q̄sit in semetipsa:/ ¶ Ac si res ꝰda talis sit rez pn.m:ꝛ qz ꝑ opatione sua mutabile efficiet oīa: nullq; eīt statq; ī rebq;:/ ¶ Siue vo usq; adeo nīāiq; ē aliqs ī rebus statq;: ut ecīa motq; ipse statu nō careat. ¶ Nisi. n. res q ꝑ motū alit atq; alit affici dicit, maneat in sba ꝑ aliq̄d tps eadē nec mutabit affectoes nec vaiabit paulatim: sed momēto tota ressabit. Et ipsa ordinatissima celoz, circa idē cet ꝑ eosdēq; polos reuolutio. motionū eqlitas. sydez restitutio: alīcuiq; statq; ē ꝑticeps:/ ¶ Alīq; quēadmodū

qđ stat · stat ꝑ vnitatē / et vnit̄ in statu (qđ alias derlabig) : ita qđ mouet̄ · mouet̄ ꝑ statū / et stat ī motu :· ¶ Mouetur mģ ꝑt̄ statū · 1 · ꝑ quada motricis v̄tutis stabilitatē : q nisi ī suo vigore manēt : nō seruaret̄ ordo vllg in motu · imo neq motg / l' parū ꝑ cōtinuaret̄ :· / ¶ Rursg stat ī motu · 1 · ꝑseuerat ī nozma eadē / l' eglī / l' simili motoīb :· / ¶ Alīta eria ſz · q etsi ꝑ aliquā spēm motg mouē tur : tn ꝑ spēs alias nō mouet̄ : ꝑt̄ g mouet̄ : ꝑt̄ vo quie scit :· / Ad qđ · q tn p̄ · rez nā sit ſpetna · qđ ꝑ ſbale mutat̄ form̄ / ī terea tn cogit̄ ꝑmanē ꝑ nām : itaq mlto magis qđ ꝑ q̄titatē / alutatē / locū mutat̄ · manē ꝑt̄ / imo et debet ī terī ꝑ ſbam · Quid plura : Qđ nullo parto manet / dū ad mittit statū : totū sil' et motū · a mittē cogit̄ : ¶ Ē itaq ē aliq ī rebg stabilitas : nō ꝑt̄ rez p̄n̄m mobile ee : Quāe qđ mobile ē · nō ē ne p̄n̄m :· / : ¶ Agit̄ ē aliqđ sup aiam : ut aia q nā sua ad ītelligēdū / et nō ītelligēdū ē in differēs (tn vitiſſim ab altēo ꝑmu tet̄ in altez) ꝑ cig ifluxū ad in telligēdū determinet̄ / qđ ī tali gne ſp ē actu : tale ē / qđ q̄st ſp ī telliges / sine ſp ītelligibile actu : qđ ē idem · ¶ Ptēa · q̄ qđ ꝑ ptē ē tale · ꝑ illud dūtaxat tale ē / qđ tale ꝑ se totū existit :· / sicut lignū ex ꝑte calidū · ꝑ ignē calescit / q̄ ex toto calet · Quia qđ tale ē ꝑ nām sua / puta calidū : sicut totū a nā ꝑ ꝑa gplsedit̄ : ita totū ab hmōi q̄ litate / Atq cōf · qđ ꝑ ꝑte ē tale / nō ē tale ꝑ semetipm : terria vō eētia illa · ſ. aia / nō ē ꝑ se tota ī telligētia (habet · n · alias q̄sda nās ꝑter ītelligētia / exptes ītelligētie) : g mēs ī aia · ꝑs qdem ē aie / ꝑs q̄ ē mētis qdamō / mētis mģ altioīs q tota solaq ē mēs · / ¶ Quippe si aia mētē habēt a semetipsa : m aie ſba rō ꝑpagāde mētis inesset · vn et tota aia eēt mēs / et mēs qđe tota atq ꝑfecta · et oīs aia mentē habēt : / qz ī q̄lbz aia / aie rō reput̄ : / Et sicut mouē corpg (q ꝑ nām sua aie queīt̄ aiabg singulis inest · ita ī telligēdi facultas aiabg inesset oībg / eria bestiaz : ſ ꝑ nām sua q̄peteret aie · ¶ Ar ſi sup nām mīme efficaē / ee efficaciōe aliquā / nītē ē · et mēs (que ē ī aia) neq solo sui actu / vllū ext̄ se opg effinit · neq efficaci sue aie pōe ī pat : oportet sup ea ee mētē / suo actu aliq opis effectriēe · et effitaīs pōe dnam · ¶ Preīto · sicut aie caput ē mēs het / ꝑs eig excellētissīa : sic mē tis huig (q nō suuipsig ē / ꝑ aie caput · nō est ab soluta / ꝑ ad aie huig cō / tracta capacitatē · nō clara / sed ob scura / et quodāmō dubia (huig īōy mētig) caput / ē mēs qđa · q in seipa ē / liberaq / et lucida · ¶ In q sane illud magoz enodat̄ enigma / :· / Est res vndiq lucida : est res vn diq obscura : est media · lucida parti / ꝑtimq obscura : ¶ In ordie corpu · res vndiq lucida / est stella qlibet

sup luna: ¶ obscurq vndiq; ē aer: me-
dia luna: ¶ In ordie vo spūs. mens
ē luce plena: ¶ aīa irrōl' vana: rōl'
tenet medīū. / pte habet itellectual'
lūs / parte caret / ac pte qua habet.
a deo / seu luna a sole alias aliter ac-
cipit / mutatq; figurā: ¶ Ideo meito
sup ea ē angelq. qui tōy stella q̄bq
sup luna: et tota sp / et eodē pacto /
sui solis luce refulget: ¶ ⁊.ʟ.ɑu
ɑ.ᴖ.ɔɔɛɑ.ɔɛ<ʔʟɛ ᵬɑʟ.ᴖ⊓ɔ(ɔ>ᴖ.

¶ Profecto ubi nā supioz tagit
tferioze: ibi ex ifimo sui gdu / supmū
tfioīb attigit: ¶ puta ifimū ignis:
aeīb attingit supmū: ¶ Nā vo itel-
lectual / cozpali ē nā supioz: ¶ tagitq;
illā adeo / vt qd inter cozpa pstantissi-
mū ē. itellectual sit aīe pticeps:
tfioza vo (q pluria sīt) neq̄q̄. ¶ pp
stantissima vo cozpa sīt apud platō-
icos: celicolaz. demonūq; et
hoim. ¶ Ex; nūqd metes / q cozpibq
hmoi tribute sīt. metū altissīe
sīt: ¶ Neq̄q̄. Alioqui nā i fidz. su-
pioīb (absq; medio) sūmū gsequet.
¶ Ergo qadmodū sub cozpibq mete
pditis. q̄ pluria cozpa sīt exptia me-
tīb: ita sup metes cozpibq ifitas. q̄
plurime metes sīt / nullis attribute
cozpibq / ¶ Atq; erā multo plures
sīt. q̄ cozpū spēs: Qm (vt alias dixeq)
rōles aīe. inter eternitatē / tpsq; sīt
gstitute: ¶ Eternitatis vo ex celletiā
videt exigē. vt plures i eā qdamo
spēs / pfectiozes q̄ / pfectiones q̄: q̄
tempoze sint: ¶ Rursus (qd alias
demostrabimq) iteruallū it aias / p-
mucq; pn̄m / ifinitū ee. ⁊ spaciū it
ipsas atq; mām ee / finitū: vt nemo
mirū videī debeat. sup aīas / plures
admodū agelozq; gdq. q̄ gdq fozt
ifra aīas esse posse: ¶ Potēa. q̄ ex
duobq fit vnū. et alterū illoz / quod
minq pfectū ē / reppit alicubi p se
manere / seorsū ab alterō: multomagis
alterū illud pfectiq / et minq egenū.
ee alicubi sine alterō potēit: ¶ fit at
aīal vnū. ex itellectuali sba. ⁊. aīa
rōnali / et cozpe: ¶ Cozpa multa videq
sine hmoi itellectu ee ac viuere.
Quid q̄ glybet ee metes plurimas
cozpibq nō vnitas: Tales qdē erūt
sup aīas. q sīt vnite cozpibq: proīn
mentes q̄ unte cozpibq (q̄teng tales
sīt) speīe aīal' solq nō gplent: sed
gpositē spēi sīt ptes: atq; vt pluri-
mū / vt itelligat / i ea q sensibilia
sīt / aspiciūt: q̄re ex ipfecte qdamo
sīt. et ipfecte agūt: ¶ Dī q̄ ad ipfris
i q̄libet gne / ad pfecta (q poza nā
sīt) ē asscedēdū: cōsequēs ē. vt sup
cōiūctas metes. ad sepātas rō nos
pducat: q et spēs ipe suffīciēt suas
gpleat. et itelligēdo / ad illa / q pse
itelligibilia sīt / aspiciāt: ¶ Mtes
ipa q pe itelligētia et voluntatē. nō
nīsi aīo dependet a cozpe. et nāliter
forīs sepāt / atq; citra sepātas vsaf.
et q̄ete potiq q̄ motu pficit: ¶ p nām
est a cozpe motuq; libera: ut ito
magis nē sue queīt. vt viuat seorsū
a cozpe / motuq. q̄ vt viuat i cozpe
atq; motu: ¶ multe tū metes i cozpi-
bq mobile vitā ducūt: q̄re multomagis /

Mathaleorg

et mlto plures ĩmobile vitã agũt
absq; corpibg:/ Quib neget ĩcorpeq
sbe/ ꝙ generib⁹ sui nãm quemire ma
gis, vt exẽt corpg sit/ q̃ vt ĩcorpoze.
Ideoq; plures illig spes a corpe se
iunctas/ q̃ coiunctas ee debẽ: Rñ.n.
gñi cuilibet nãlig est: id ẽ eo ex
istit vt plurimũ./ ¶ Tales ꝯ
qde sũt ageli, q̃ si corpa mũdi mouet:
ipsi/motib⁹ corpibg nullo mõ mo
uẽt: Aie tñ du corpa tñsferũt:
ipse quoq; ferũt: Motor q̃ vna
cũ moto corpe pvagat, ꝑpetuũ
stabile q; tenore et ordine moue
di nõ seruat (misi ꝑsit illi motor
ĩmobil): Ideo mudane reuolutois
ꝑpetuꝫ ordo testat. ee aliqs (sup
aras) motores ĩmobiles:/ Eleme
ta qm ex fluitate mã gstat/ seq
mutuo se ĩficiũt: ẽ nullũ ex se
ordine obseruaret: misi a lege ce
lestis motꝫ ordinatissima regent:/
Cũ vo et celũ ꝑ se sit ꝑpe
tuo mobile/ ideoq; rdigũ ẽ ordo ĩ
suo motu stabil/ nõ ex ipso queit:
ꝙ a supno motore prozsꝫ ĩmobili
atq; individuo: ꝙ o ĩ rebg ta diu
sis mobilibg q; stabilis vmõ pseue
rat: misi a stabilissimo et vnitis
simo cardine: q̃ tandẽ ad vnitate
ipsa statũq; refert./ ¶ Dane si
cut mobile se habet ad mobile.
ita motor ecia ad motore: Ergo
sicut elemẽtũ (qđ mouet mobili
ter) ad celũ (qđ mouet stabiliter):
sic motor celi eleti/ mobil vaiqz
ad motore stabile/ vnitũq; stabi
le demq; et vnitũ, ad statũ ipm/
vnitate q; reducit.: ¶ Profecto
motore seq; actio illa q̃ mouere
dicit: actorem hãr seq; illa passio
q̃ moueri: Neq; fit cotra: nõ. n.
pora a posticoib⁹ ducit: ꝙ cõuso:/:
potest q; multo magis ee alicubi
actio illa q̃ mouẽ d?/ sine passione
illa q̃ est moueri: q; passio lymoi
seorsũ ab actore: ẽ tñ passio tal ĩ corp
pibg ẽ seorsũ ab actore: Igit aliquã
eit actio ꝓuĩ a passione, vt sicut
corpa mouet q̃de/ nõ mouet: sic
ageli moueat/ nõ moueat./ De q̃bg
inãt Zoroaster ΠΑΘΟΣ ΕΧΕΙ ΚΟΣΜΟΣ
ΝΟΕΡΟΥΣ ΑΝΟΧΗΑΣ ΑΚΑ. V. ΠΕΙΘΕΣΘΑΙ ΤΩ
dq; habet ĩtellectuales rectores ĩmo
biles: Igit sicut q̃litates oio mobiles
anteced⁹ aie partim mobiles ꝓtinq;
ĩmobiles: sic aias anteced⁹/ oio ĩmobi
les ageli:/ ¶ Angelos ee/ atq; ee mlto⁹
Aristoteles in libro .ii°. diuinoz ita ꝓbat:/
Motũ celi cotinuũ/ ordiatũ/ et q̃tũ ĩ
se rdefiniẽs, oportet a motõe fieri:
qđ neq; in se/ neq; ꝑ actiõs moueat:
Cũ vo motꝫ lymoi ĩ celo sint multi/ iter
se discreti/ specieq; et vtute diuisi: o
portet eos a pluribg eiq̃moi motoib⁹
fieri: q̃ neq; videlicet corpa sint: ne co
gat⁹ du mouet/ ab alio ĩteri ipsi mo
ueri/ atq; ita ĩfinitũ motoꝝ ordinẽ procedat:
neq; rursꝫ forme ĩ corpe: ne eas vna
cũ moto corpe moueri ctingat: o
portet .n. ad motore ꝑfectissimũ
.i. ĩmobile queire: ne ĩ motibg alla

vnq̄ fiat tñsgressio:¶ Motores ei⁹ modi/ metes sñt: sic̄de in formis a mā oio solutis. ītelligibile at⁹ ītellectq̄ est idem. Ait Aristoteles:¶ Et bñei/ posteriores q̄ philosophi/ metes illas/ āgelos nūcios q̄ nōiant. Quor̄ primos no ee pauciores q̄ dece: alicubi disputat. Inuicem at⁹ alibi vo multoplures significare videt:¶ Aristoteles aut haud q̄q̄ pauciores ee: q̄ celestes motq̄: cuiq̄ numerū/ p̄babili se rōe gputauisse fatet:¶ qđ at nīcāū sit: sapiētioibq̄ se dimittē:¶ q̄si q̄ suspicabat. ne forte metes ille/ p̄ artem suā q̄ta p̄puaq̄ (i. ītelligētia) potiq̄: q̄ p̄ artem eandem at⁹ posteriore. i. motū ecent dinumerade:¶ Postea cū ille sint motionū fines: forte vaticinabat. no ee ad motionū nūm mutandas:¶ at⁹ posse metes ee q̄plurimas: q̄ nō sint mouendis corpibq̄ distribute:¶ Quod obiē (no inuria) āgelos ee pene īnūos: et sup̄ significauiq̄: et ī pntia sic ordiq̄:¶ Quī species rerū nāliū ī mā (q̄ibus ī subiecto angustiq̄ sint) ī ter se/ nō p̄ subiectū/ p̄ se distinguūt⁹: at⁹ ī nūm q̄plurimū dilatāt⁹: multo magis sbe ipse (que sup̄ mām/ ī seipsis vniūt) p̄ seipsas distincte sñt: at⁹ mira q̄da absoluti ḡnis suā fecunditate. ī species q̄si ī nūas prozsq̄ aplificate:¶ Postea. intelligibile ḡenq̄ suapte nā magis multiplicabile/ q̄ corpeū ee videt:¶ sic̄de nūi/ dimēsiones/ figure/ q̄ualitates/ raritas corpū/ velocitas motionū. ī ipsis corpibq̄ sp̄ finita sñt: nī mete ītī. absq̄ termino/ q̄ arbitrio p̄fīdut⁹:¶ Rursq̄ q̄ mā/ p̄ticulaia sñt: ī mete vniūsalia fiūt:¶ Demiq̄ ītellecta vlē corpa cuncta. aliaq̄ arbitrio ī nūmera ta ī corpea q̄ corpea cogitat:¶ Cū q̄ ītelligibile ḡenq̄ magis admodū/ q̄ sensibile āplificari possit:¶ pō q̄ tñ bona ī vniūso sp̄ manēt ee nō debeat: p̄ro cul dubio ī actu sñt. Quāz spes sepāratāz mlto plures/ q̄ spes corpalīū:¶ Qđ si ergo cū pō p̄stātioz et magis et p̄q ī vniūso actū sibi suū assimilat: q̄ debiliorē:¶ Demiq̄ vniūsi ordo (cū sub ī finito bono/ q̄ optime dispositq̄ sit) exigē oio videt. ut q̄t ipso sñt melioza (q̄ teng fieī pt) sup deteriorē q̄titate multiplicet:¶ (Principue. cū ī fiōa/ superiora sint ḡstituta):¶ Qđ q̄de ī ipsis mūdi spīs maifeste videq̄: Quo ī. nobiliora sp̄a ē: eo et ap̄iora:¶ adeo vt tīra et aq̄ (si ad supiōa ḡferāt) q̄si p̄ctū ad circūferētia se se habē putet⁹:¶ Qđ at ī corpibq̄ ē dimēsio: id ī rebq̄ īcorpeis nūs ee videt⁹:¶ Quapp ḡsentaneū ē. vt ītellectuales sbe (utpote q̄ optime sñt/ ac p̄ se existūt/ fines q̄ sñt corpalīū oīm (q̄ illaq̄ ḡtia sñt ḡ creata)) loge plures multo sint/ q̄ et sp̄az motq̄/ et corpa oīa:¶ Quod Dionysiq̄ Areopagita testat⁹ dicēs/

plures ee intellectualiu species sepatas: q ordinatiu:. Deito potentissimo uniuersi creatore. opq sibi simu q similliminu reddere et potuit/et scuit/et uoluit, Dimillimu uo in hoc ipo potissimu greauit: q absolutas metes (que ipsi/ cum similliq sit) ultra quitas me fozis. imeso (ut ita dixerim) spacio dilatauit: Hinc illud Danielis pphete/ Milia milliu ministrabat ei: et decies centena milia assistebat ei:. In distinguendis at angelor ordinibo Dionysig. ternaio/ nouenaioq nuo i pmis: nemo it du septenaio utit. Quecia duodenaiu i xpianor mysteriis ipig:. Idem Iamblicq et Proclq platonici pq Dionysiu obseruarut:. Dupmos .n. et medios angelos. ternaio et nouenaio diuidut:. sequetes at septenaio: postreo demoq/ duodenario ordinu nuo partiut:. Quam uo apud platonicos. gradq corpu/ sit aiaz rotiu ymbze:. aiaz uero gradq/ sit imagines angelor: ictirco nonulli. angelor ordines sidm ordines corpu/ sil aiazq distinguut:. Ded de his/ alias:. Dup angelu est deq. Quam aia est mobil multitudo:. angelq multitudo imobilis: deus/ imobilis unitas. Cap. 6. Angelu prosq imobile ee platonici opinat:: eentia. utute. actoe. Quam sp sit idem:. eq possit: intelligat sp oia sil/ et uelit eade. et quicquid in se est) agat subito/ quicquid agit. Iter platonici: Quid uo dicat alii: alias dica:. Mondu tm qesce hinc cu Anaxagora/ et Hermotimo romos pmittit: sed altiq iubet ascede:. Porro aia (q mobil est) ab alio ptinsit in aliud: Igit aliud i se habet/ et aliud:. qd her habet/ habet et multitudine: aqui aia i serpa/ multitudo qda est. multitudo (inq) mobilis e:. Angelq (q prie hac ancedit) esse neqt imobilis unitas: q due qda hmoi res (quaz una sit mobil multitudo. et altera/ imobilis unitas) togisse iter se distare videt. Unitas siqde multitudini opponit: imobile mobili. Quam q res ille ab oi pte nuce opponut:. preie sibi no sumedut: q medio qda indiget copulate:. Aiam uo ipsa (q e mobil multitudo) angelq absq medio ancredit: ideo no pt angelq ee imobil unitas: ne duo extrea (sine medio) iungat: Immobil certe e: ut sup pbauiq: Dz multitudo (ut ea sup probauimq):. ergo no unitas: Restat ut sit angelq/ imobil multitudo:. ubi cu aia queit in eo q ipse e multitudo sicut et illa: discrepat at. q illa e mobil. hic imobil. Multitudine certe aliquaq ponie t angelo cogimur. At qlem:. Qualis quemit intellectui: hoc e. ut eentia habeat/ atq ee/ uim intelligedi/ intellectois actu/ rez q intellectaz species plurimas:. Cu uo angelq no sit simplex oio. sed habeat nuim:. sup nuim at unitas ee debeat (q unitas e nuu totiq oigo) et unione no indiget. multitudo at na sua indiget unione): utraiu est

sup ageln̄ ee aliud q̄dda· q̄d nō mō
mobile sit· sed unū penitꝰ atꝫ simplex/
Ille ādem ē deꝰ· tāto rex potētissimꝰ
om̄; ḡto ē om̄ simplicissimꝰ: siq̄de
ī simplicitate ḡsistit unio: ī unitate ..
potestas:· ¶ Deū nēo dicē audeat. ī
ex pluribꝫ ee ḡpositū: q̄ si nō recte
ḡpositꝰ fuit: ex aliquo cōstabit/ quod
eit tōt̄ subiectū: et aliquo/ q̄d eit tōt̄
forē; itaq; nō eit deꝰ undiq; pfectissimꝰ:
cū in eo sit· ps altēa ipfectior altēa:
et q̄libet ps ipfectior ipso toto:· ¶ nō
eit ageꝫ sūmū: q̄; nō ꝑ se totū aget
q̄d aget: ꝫ ꝑ ptē alterā· ī· formā:·
¶ nō eit btissimꝰ: q̄; nō fruet̄: ubiq;
seipso: nō· n· se totū ī quolibet me-
bro ḡplectet̄: Videbit āt in se aliq̄d
aliud p̄ter deū: q̄m nō idem ps est
et totū: Beatior certe futurꝰ est: si
q̄d ipse videbit ī se/ sit ipse· nusq;
sibi desit/ ꝫ sibimet toto occurrat ubiq;·
¶ Denicꝫ ps illa/ q̄ ponebat̄ ī deo/
quasi subiectū (q̄; sēm se cogitatur
īformis· seipam forē nō pt)· pars
ī sup altēa/ q̄ uice forē gēbat (q̄; nō
cōsistit in se· milto ming ex se pt ex-
istere): forbit̄ q̄ deꝰ iste ḡpositꝰ/ a
forē ādā supiorē: atq; illa potiꝰ erit
deꝰ ΔΓΔΘΥ/ ΔΓΔΥ· Hec āt ē p̄?
discursio: ꝑ quā ꝓbāꝫ sup ageln̄ ee
deū:· ¶ Preterea· q̄dmodū se habet
tuꝫ oculꝫ ad corpꝫ tuū; sit tua mens
ad aiam tuā (est· n· mens tue aie ocu
lꝫ):· Rursꝫ q̄dmodū se habet lume
solis/ ad oculū corpis: sic ueritatis lu
me/ ad aie oculū: Itaq; sicut oculꝫ
corpis nō ē lume/ ꝫ ūtꝫ/ luis capax:
ita mēs (q̄ē oculꝫ aie) nō ē ūitas· li-
cet capiat ūitatē/ Mens· n· tua ūi-
tatē q̄rit· ꝫ nō tn̄ q̄rit seipsa ūitas:
neq; admittit ūitas falsū: ꝑ q̄d sepe tuꝫ
aliꝫ fallit̄· ¶ Finge aūo/ oculū tuū usq;
adeo extre sterē· ut totū occupet tuū
corpꝫ: et sublata uaia mēbroꝝ specie·
unū sū corpꝫ/ unꝫ sit oculꝫ· Di ādꝫ
hic oculꝫ videbit q̄ cē· nō aliud certe
videbit/ q̄ lumē idem solis· q̄d (q̄usq;
du eāt) ꝑspiciebat: uerū accipiet
lumē idem/ uberiꝫ· et colores corpoꝝ
ī ipso lucē ḡspiciet undiq;· uno pro-
spectu sil̄ oēs: neq; ūtetur huc aut
illuc/ ut uideat: ꝫ q̄rēdo oēs paūt
ḡtuebit̄· Aliud tn̄ adhuc lumē erit:
aliud oculꝫ/ Di· n· uisꝫ ad lumē ḡplē-
dendū ē institutꝫ: aliud uisꝫ ē/ aliud
lumē· Et lumini nihil ē opꝫ uisu:
cū ipsi lumini/ nihil sit lucis capiēdū:
¶ Finge iterꝫ mētē tuā usq; adeo sup
aiam ualescē· ut deletis reliq̄s aie
ꝑtibꝫ ad phāta sia/ sensū/ gnatoemq;
ptinētibꝫ: tota aia/ mēs una sit atq;
sola: hec mens sola puraq; relicta/
ageln̄ eit· Hec (mq̄) mēs apta/ eade
ueritate intuebit̄· qua āgusta mēs
uideat: ꝫ accipiet illa uberiꝫ· atq;
ī ea/ res oēs ueras unico ītuitu
ḡspiciet (ut Platonice loq̄r): neq;
nō una aurupabit̄/ nō alia·
Aliud tn̄ adhuc mēs eit: aliud ūitas·
Q̄d sic apit Iozoaster MANΘANETO
NOHTON ΕΠΕΙ ΕΞΩ NOOU UΠAPXEI
·i· Deito itelligibile ipm ee exēt mētē:
Quippe si ad ūitatē pripieda īsti-
tuta mens est: aliud ē mēs ī diga
ūitatis: aliud ūitas· Neq; ipsi
ūitati opꝫ ē mēte: ꝑ quā capiat ūi-

tate. Atq; si ipsa mes idem esset
atq; ipsa vitas: mes q libet vidi-
ca eet. de vez / ptireps foret mes:
Nunc at et mtes lyane fallutur:
et mlte res ve sit qdam. q mte
caret. Veitas no mo aliud e
q; mes: f et supig aliqd. Eget
qpe mes vitate: vitas mte no
indiget. Ac latig se fundit vitatis
q; metis ipiu: Ars. n. itellectual
in formis singul' iueit: i ma vo
iformi / neqq;: vere tm ma dicit.
et oim naliu rez revera subiectu.
At vo si vitas e sup mete: et
qd supig e / no caret bonis ifoibq:
no deest metis pspicacia / vitati:
neq; tm duo qda sit in ipa: pspica-
cia videlicet / atq; vitas: f simplicissima veitas / seipsa minime
lates: pinde ac si lume q; nus no
h abeat oculu a se distictu. tm non
lateat semetipm. Est. n. deq p
spicacissia vitas. et veissia pspi-
cacia sine pspectio, luc seipa
videns. visq seipo lutes. itellectual
pspicacie / lutis q; fons: q; lute mes:
et q; lume diutaxat metis pspicacia
pspicit. Et sicut lignu p ptia patiem
quada / caludu d: ignis vo h form
calens: sol denia excellentioz no /
h eminete vitute causaq; caloris:
sit aia / metis pte: ageig / metis
form habet: deq e efficacissia me-
tis oigo. Atq; (ut more plotini logr)
deq / ipsa itellectio e, no i alia itelle-
ctu tq; po. no vitatis velut obiecti:
sed i seipsa / suiq; ipsi existes: qad-
modu. si visio neq; eet i visu alio.
neq; luis alieni visio eet: f i seipsa
manet / suiq; ipsi visio foret. Vbiq;
. n. itellectq; qsi itelligedi po poit:
etia si itelligat semetipm: tm q roe
itelligibil e / por qdam seipso d: /
q roe itellectual / otq; qsdat: Intel-
ligibile. n. tq; pg ac pstatig. itellectu-
ale vtute / qsi postioze iforeq; mouet /
et formal / et pficit: Iterto qda deu. po-
tig / sive itelligibil / sive itellectois.
q; itellectq; noie nucupat: qq; hec
etia noia deo haud gpia oio roe queunt: /
Sed de his alias: Credit
ad hec q; aut opq e / vitale motu pbe:
sicde ipsa / vita qda est: Metis aut opq /
ordiare p foze: ipsa. n. species qda e.
et h spes opat: qd i nra mte rospi-
cimq;: Vital' ille motq; p oia viuetia
fundit: rebq; caretibq; vita / no qpetit:
Ordiatio vo p foz queit rebq; etia no
viuetibq: hec sicde ordie / spez no caret: /
Tanto tuallo mes aiam supat:
q; to latig fundit foz ordo / q; vita:
Cum vo vlt foz ordine / e prima
illa iformis rez ma. in q; latet qda
(ut ita logr) foz pullulatiu semina:
metis mung (qd termiat formis) hec
iformia no qplectit: Ipsa tm ma / bo-
na e qdam: q; bonu. i. foze appetes.
q; ad bonu suscipiedu exposita. q; bono
nitaia mudo / Demia q; sit bona: q;
sit foz bonaz ichoatoes: Cato salte it
uallo boitas mete supat: q; to logiq
boni q; spei tendit largitio: quo. n.
res q; potehoz est. eo logiq opat: /
Accedut ad hec hmoi roes. Qua

bonū appetūt / Mēte vo no oīa · no · n · assēq̄ mētē et sapiam oīa pnt : / ideoq̄ mlta st q̄ ea no appetūt · ne frustra appetāt · Di oīa appetendo gūtūt ad bonū · nō ad mētē / oīa : / et quo cōūsio rez est / illūr ē et pfectio ; oīa a bono p / cedūt / nō a mēte : Quare bonū potiq̄ mēs · ē causa p̄a rez · ¶ Rursq̄ · q̄ mētē lyncē · nodū tm cessāt · ſ adhuc bonū qrūt · Mētis · n · ꝑpū ē / nixq̄ q̄da ad ītelligēdū : / Aut pq̄ hūr nixū deteiq̄ se mēs habet / aut meliq̄ / aut eque · Nō deteiq̄ : q̄o patio ipsa / pfectio q̄da est / Et ad deteiq̄ nihil nisi aut ni / aut ī scīta labitur : q̄z neutz · ī ipsa cadit mētē pura et libera · n · Nō eque : frustra · n · mīnīr · q̄d nihil pficit : et nihil ad id q̄d habet āmittit : Ergo vt meliq̄ se habeat · conat : Nō ꝑ ipm · ꝺ · ⅃⅁⅁ꝺ / bonū ē : nihil · n · melius bono · Dr mēs ītelligēdo haurit boītatē : aliūde at haurit (Di · n · ī se habēt : no eēt nixu opq · vt opādo pfitēt) : Illud vñ haurit boītatē · ipm bonū ē · q̄d et sup ea · ⅁ · ⅃⅂⅁⅁⅂⅃ · eētat : cui ē ea pfectois sue līqē ī fundat · ¶ Quū ergo sapiam / mēteq̄ solo petiq̄ rōis impulsu : Bonū vo ergo · an dē rōnis ītaīmētū : / Oibq̄ nr appetitq̄ sp ē ad bonū : no oīb sp ad mētē · Et ītelligētia · rōe boni appetiq̄ : nō cōūso : Pluris ꝑ nā facit bonū / q̄ mētē : cui et pq̄ / et sepiq̄ / et potiq̄ tra hat ad bonū · / Dñ nōnulli satis ī philosophia habē se putāt · si sapiam videāt habē · ergo si nō habeāt : nō tm satis m vita · m si reuēa id possi deat · q̄d sibi pīpue iudicāt ee bonū ·

¶ Di bonū (nāli īstītu) pīosiq̄ mēte rensēt : rēsēt et cmūietiq̄ · Hīr fit · vt id q̄d ītelligē ē · nō sufficiat nob · nisi et bene et bonū ītelligāt · Depe · n · ad tps cognitoem respuūq̄ : si ea suspicamur / nob mgla fore atq̄ molestā : Bonū vo ipm respuē nūq̄ possumq̄ : / Depe eī rez speculatoi · anponiq̄ voluptatē : Ipsi aut bono (qua rōe bonū est) nihil vnq̄ possūq̄ anponē : / Nihil magis nrārū · ⅁ · ⅂⅃⅁ · ⅁ · ⅃ · ē q̄ ītaīmētū boni : cū bonū ipm nūq̄ possit nolle : Nihil magī volū tariū ē · q̄ boni ītaīmētū : Nā ꝑ bonū oīa · imo bonū ē oīb̄q̄ volumq̄ vbiq̄ tā libēter / tāq̄ ioīde : vt veliq̄ insup nō posse nolle :

¶ Cū g̃ ī bono · sūma nītas · ⅁ · ⅂⅃⅁ ⅁⅂ ⅁⅂ / cui sūma libertate cōcurrat · bonīq̄ ipūm sūmope necessāiū sit ⅂⅃⅁ · ⅁ · ⅃ subiectis / et sūmope voluntāiū : q̄stat hīr oīa tēnē a patre origīne ducē : atq̄ hūr oīa tēnē ad patrīa aspīrare :

¶ Theologie liber scdūs : ¶ Vnītas · vītas · boītas : ī idem sūt : et sup ea nihil ē · ¶ Cap · ꝑm ·

Tribq̄ iā argumētis ostēdiq̄ ee aliq̄d sup āgelū · ꝑmo quidē esse mōstrauiq̄ sup ipm · ſplīrissīma vnītatē : ī · vītatē : tertio / bonitatē : / Tria hēr vnū st : / Nihil · n · aliud ē sūma vnītas / q̄ sūma sīmplīcitas : Propter hāc vnītatis sīmplīcitatē · res q̄libet pura / veraq̄ ē · Dez q̄pe vnū

est: qđ purū ē vnū. Hic vitas
rez. ē simplice illa vnitate gsistit;
Atq; ppt eande simplice purgaq; v-
nitate: res qlibet sit bone. Qđubz
.n. tūc se habet bn. qn sibi ipsi/atz
pn̄o suo vnitū ē, puruq; manet.
neq; rebg detroibg cōmisceť:/
Ac si in rebg. cirta idem cōsistit
vnitas rez. vitasq; et bonitas:
meito sup ipsas. idem ē pmū ipm
vnū. verūq; et bonū:/ Q in
iis sit rez pncipiū. illud argumeto
est: q hoz vestigia in cūctis repe-
riť, quasi ab his cūcta manauerit:
et oia ler cupiūt. vt pote q suū pn̄-
repetūt: Singula .n. vnitatis/
veritatis/boitatis. et pncipia sūt: et
auida:/. Sup vnitate nihil est
aliud: q nihil ē vnitate potētiq: qn-
qđē vnio pfectoem cūctis pstat: atq;
potētia:/ Rez sup ea (si vis) sit ali-
quid: duo statim sequeť absurda./
Di .n. vnitas sub aliquo ē supioi
pn̄o: certe supioris illig sit pticeps:
inferioza .n. a supioibg causis sp ali-
qđ capiūt: Dic nō ēit ler vnitas ipa:
sed aliqđ ex vnitate qđa/et vi supme
accepta gpositū: eitq; multitudo qđa:
nō vnitas:/ Ac ecia qđ vnitati p-
poniť, nulli ēit pticeps vnitatis:
Nā supig pn̄m ab ifioi. q ad nām sua
nihil suscipit: Igit ēit/aut nihil:
aut multitudo/ oi penitq vnioe pua
ta:/ q nulla ps vnū aliqđ ēit:/ neq;
tota multitudo ēit vna, neq; vlla in
ēit rōne pticbg/ ad seruiťe/ vl ad totū:/
Rursq; sup vnitate est nihil:/ Na
sili rōe. ler nō ēet vitas ipsa: sed
rez aliqđ. ex vnitate quadā. et supioib
illig positione gpositū:/ Et illud qđ
sup ea locať (cū neq; sit vnitas/neq; p-
ticeps vnitatis): falsū ē penitq/atq; ni-
hil:/ Neq; ēe pt vnitate pstatiq: nisi p
vnitatis vim. rez qui dubio sit. illud
ēe pstatiq:/ Similiter sup bonitate
nō ē aliqđ:/ Na et ler non pura
ēet boitas: ē bonū aliqđ: ac boitas
qđa/ omixtoe altig ignata:/ Et illud
qđ boitati ppoiť: penitq ēit malū. Nō
.n. bonū ēit: cū sit vltra terminos bo-
nitatis: Neq; melig boitate: cū nihil
nisi p maioze boitatis portionē. sit
melig:/ Quo at malū excedat boitate:
nō video: cū exesso atz ipiū. ad boni-
tate ptineat: sūt .n. appetibilia. tōy bō:
Ergo malū/ p nām boitatis. superabit
boitate: Et bonitas malo vim pstabit
ipiū:/ Ptēa. Si ē aliud rez pn̄m sup
ipsa boitate: ipm certe/ aliqđ ex se mu-
ng rebg iptiet: sicut oib causa solet:
porro bonitas ipsa/ mung suū iptit
oibg. i. vnicuiq; aliqua bonitate:/
Querig at de illo munē. qđ a supioi
desedit pn̄o; vtr sit boitate donata
melig, ner ne:/ Melig qdem ēe negt:
qđđ .n. melig dr, maioze boitatis
portione/ melig appellať: Cū absur-
dū est. supioris pncipiū mung nō ee
melig/ iferioris causę munē:/ Accedit
q cū oia bonū appetat: si sit aliud pn̄m
sup ipm bonū: iterrogag. vtr ipm
appetat. an nō. Si appetere dicať: se-
quitur q aliqđ expetat vlt et plg q bo-
nū:/ Si negeť illud expetē: stultū id
qdem dicitur: q effectq. causa pma (qua
seruatur) nō appetat:/ Quū ecia.
ipsa boitas. supig pn̄m cupe appellet:
licet absurdū id sit, nā oib rō appetendi/

ipsa claudit. boitate: nihil ꝯ sup boi-
tate extat quod amari qat: Nullū ꝯ
t pn̄m. sup ipsā. Quaobrē ipsa
vnitas/ veritas/ bonitas (qua cue
nūg sup agelū ex mēte platonis.
ōm est pn̄m./ Deg vng/ vergg/ et bo
ng:. ¶ Nō st dū plures. inter se
equales. ¶ Cap. z.m

Profecto dū plures nō st: qa ne-
queunt plura ee pn̄a:. ¶ Verū
sint (si placet). dū gemini, duo sz
totg mūdi pn̄a: hoc. et illud:. Que-
rimg. nūqd hoc sub illo sit: an sub
hoc illud? an eqlia vtragz? ¶ Di al-
terutrū [tez] sub altero sit: qd̄ perit/ plane
erit pn̄m: alterz minime: Di eqlia
st. iterrogag. vtz oīo inter se diffe-
rāt? an oīo queāt: an pti differ-
rāt/ partim vo queāt. ¶ Pmū
nō gredet. Nā salte in eo queūt:
q vtragz sūt/ agūtgz. et rex pn̄a
eque dicūt. At si nullo pacto cōgru-
eret: nulla ee t machina mūdi cō-
cordia:. ¶ Di z.m: illud admittig.
q oīo queāt: nō duo st ia: sed
(vt cupimg) vnū. ¶ Din def z.m q
partim ggruāt t natura. pti dis-
crepāt: tūr sane. qz nequeūt ꝑ
idem gsentire et dissentire: vna
qda ines nā cōis vtrisqz. ꝑ qua
queūt: Duę ptēa t duobg illis nē
ge/ vlt cōem nām: ꝑ qs discrepāt:
Ergo neutz illoz eit siplex: ꝑ vtrūz
ex cōi nā. et ge tate gpositū:. ¶
Neutz eit pmū: qz pendet ex illo
q ꝑtes iter se dū sas grilauūt t vnū:
Neutz ꝑ se sufficiēs: cū et totū egr-
at ptibg. et alia pars egeat alia:
Neutz potētissimū: cū nō sit proz
sg vnitū. ¶ Atqui illa nā cōis (ꝑ qua
vtrisqz eqlē. vtragz lynt hoc/ vt sint
eq pn̄a.) pn̄m eit potig: q illa duo:
Imo illud eit pn̄m. qd illis it se di-
ūsis/ nām dedit cōem: Nā vna
ger nā (q in alīs iacet/ et aliqz agu
stūs circūscribitur) ab ipsa ꝑfluit
vnitate: q in seipsa gsistēs. nullo li-
mite coartat: sit ꝯ nā illa cōis et
vna. vtrisqz queāt aliūde/ et ab alti
ozd pn̄o. ¶ Quēcūq nē ille duc ge
(ꝑ quas differūt). extrisecg ill adue-
nūt: Nā pt illas. nihil reliquū
e in vtrisqz. nisi nā cōis et vna: a
q si absolute nascāt nē ille ge/ q
duc adūcūt, nō applig erūt diūse
(vt metaphysici arbitrātur): q vna
eadēqz eit vtriqz ge tas/ eadē vena
scaturiēs: staturiet. m. ꝑ absolutū
mere nē modū/ et refluet intro: Di
itragz duc ill insti absolute ge tates:
nīsi aīo accedūt extrisecg: aqz vtrūqz/
ceētie sue ge tate accipit aliunde: Et
qz ge tā sui nām aliūde sortit vtrūqz:
neutz ꝑ se exist: sed sit a pn̄o. altioi.:
¶ In quolibz rez gne illud qd e gnis
illig sūmū: vnū e dūtaxat:. Di. n.
st duc sūme lucis: vtragz in eo q
sūma e lux: queāt/ atqz e vnū: Qsi
ecta duo qda st: ꝑ alia nām potig/
q ꝑ luce differūt: Ergo alia t super
adest nā a luce/ diuersa: cuig cōtagi-
one lux fiat opaca. neqz sit sūma:
Die et sūmg calor e: q frigoi/ aut alīs
nō misceā: qz si misceā: vtriqz impedit.

et velemētioz ficiē pt· si purgrē: Ita
ḡ sūmū in quib gne· et vnū ē sūmō
et vnīq dūtaxat illiq nē· Puta sūma
lux· et vna ē / nō due luces: et sola lux
ē· nō lux sīl / et aliud q̄dda· ¶ Deus
sūmū est rex ōrm: Vng g̃ deq / et
siplex: ¶ Rēpe vna sūma vnitas· vna
sūma v̄itas· atq bōitas: deq vnq·
¶ Vng tq̄ (apud platonicos) tplicī
rōe· ¶ Po· q ē sūma vnitas· ¶ Nā si
q̄libet sūmū ē vnū: q̄d magis vnīcū
est / q̄ sūma vnitas· ¶ Prōpa q̄libet
rez inūabiliū mltitudo / ad q̄ redigit
vnitatē / ¶ Multitudo inūabiliū hoīm / ad
vnā hūanā spēm / Eqz / ad vnā eqnā
silr alioz· Atqpe deīn oēs q̄as vni
tates (que certo sr nūo t̄minate· i· rez
species)· easq ad vnā coēm colligē vni
tatē· s· deū / pncipē spēz· ut sicut ml
titudines singulaꝝ trīū / finite· ad
finitas vnitates specieꝝ: sic vnitates
specieꝝ finite· ad vnicū sup species
vnitatē referāt· Quar ē· vt sicut q̄ḡ
q̄sq rex ordo / ad q̄ḡ sui pn̄m· vnū diri
gitur: sic vniūsq ordo rez· ad vnū
referāt vniūsale pn̄m· Et sicut sin
gule mē / ad nām vnā· oīa mēbra
mūdi / ad vnū corpg· sic oēs mūdi nē /
ad nām vnā· oēs mūdi vite / ad vnā
vitā· oēs mota / ad vnū motū· oēs mo
tores / ad vnū mūdi motorē· ¶ Porro
q̄ plura q̄dda / et inter se (q nām) diūsa·
ordiē quodā vno mutuoq gspirāt·
nectaīū est· vt ordo hḡmoi nī ill sit·
q̄ ordinē / quē ad vnū aliq̄d habeāt:
qualē ē ordo ptiū exercitū tuicē· q̄ē q̄
ordinē totiq exercitū / ad ducē vnū· Nā
q aliq̄ q diūsa iter se sūt / nāciscāt hoc·
vt cōmunione mutua vniāt·· nō q̄
uenit ex ḡpriis eoz naturis· q̄ q̄d sūt
diūsa / nā ex iis potiq distinguūt·· ne
q ecīā queāt ex diūsis q̄bḡdā ordiāti
bq (q̄ sane q nās eoz discrepates· q̄nt
discrepāt· ad vnū ordinē nō rōbunt)·
Atq ita ordo ille pluriū mutuq· l casu
obtigit· l ab vno ar pmo ordiatore
ē tstitutq ¶ ad vnū finē oīa dirigēte·
Oēs vo q̄tes mūdi (quib diūse) ordie
mutuo griliāt· q vnū q̄stituūt corpg·
mutuāt iuīce nās / et mutuāt·· q̄ioa
corpa / q supioa mouēt·· supioa / q nām
īferiozē· ¶ Neq casu gtingit hic or
do: q idem sp̄ et silr ē: q sicut aranea
silem sp̄ retexit· tela· atq silr: ¶ Deq
g̃ mundi vnīq ordiatoz est vnq·
Vng tq̄ p̄a· platonicoz rōe: q ē vni
tas·· ¶ Est ecīā vng / 2a· eoz dē rōe:
q ē v̄itas·· Suma· n· v̄itas vna est·
Nā si due sūme v̄itates ēt dicāt·· aut
vna earū habet q̄d habet altera: aut nō·
Di p̄mū datur: vna ē· nō due· Di 2m·:
neutra ē sūma· Deest· n· isti· illud
v̄itatis / q̄d ē in illa: et illi· q̄d ē i ista·
¶ Iterū ē vnq deq 3a· rōe platonicoz:
q ē sūma bōitas·· Suma q̄pe bōitas·
q̄q̄d boni repiri vsq̄ pt· cōplectit· Ergo
si duas īduxeīs bōitates sūmas· q̄q̄d boni
ī vna ē / ē et ī altera·· aliōqui neutra
eēt sūma· et q boni ip sīg nām· vnū
sūt / nō duo· Neq ē aliq̄d aliud ill ad
mixtū / p̄ter bōitatis nām·· q sūme
nō eēnt: sed inq̄nate· vnū q̄ sūt qlo·
¶ Demq si dū duo sūt / et vterq pt eq
mūdū hūc totū effice·· Aut neuter fa
ciet vnūdū: ar frustr eīt in vtroq
potētia· neq vnūdq vsq̄ eīt: Aut alter

creabit mūdū: ac frustr̄ eit ī altero
pō gr̄iandi: ¶ Aut gr̄iabit vterq; totū;
atq; ita duo erūt mūdi / eq̄les oīo tuīt̄ /
et simillimi: q̄z alter sufficiet: sup-
flug eit alter: ¶ Din alter totū valet.
alter uo solumō ptē; q̄ nō valet totū
ofice. nō ē deg: / et frustra gr̄iabit
mūdi ptē: quā alter sil cū toto fabri-
cat mūdo; ¶ Di at vterq; ad dimidia
mūdi ptē creāda / trim habet: neuter /
cūctor eit pn̄m: / Et q̄z ille ptes / i uno
toto / ad vnū finē gerūt / coīone nē;
oportebit binos illos deos / ad deū vnū
referri supioz̄: vt motq ad vnū / q̄ sit
p duos. ducat̄ ex coīone duor ab vno
quoda supioze deducta; ¶ Et siqs asse-
rat. a duōb geminis / duos cōstrui mū-
dos / oīo inter se dūsos atq; dissiles: co-
get̄ fatei tū deos illos / tū mundos.
nullo mō iter se quemire. Quo g̃ pa-
cto / aut vterq illoz ē / atq ē deg vng /
viuit / itelligit / opat̄: / aut vterq isto-
rū est mūdq vng / opq et coz pale. Itaq
cōuenēt mūdi gemini tuīt̄. / At vna
nā (im q̄ quemūt). ab vno tā de pn̄o tra
hit̄: nō duobq; ¶ Rursq si dū abo eū
dē sp finē appetent: aut alter erit ab
altero. aut vterq ab vno supioē: aut
salt̄ in vna sba abo. Nisi. n. ita cō-
gruerēt: ad eūdē finē mīme con-
spiraret̄; Vtrūq sit: vng solq ē deg:
¶ Din opq idem / sp alter vult / alter
nō vult: seq̄t. opq illud / et fieī sil /
et nō fieī. esse / atq nō ēe: si mō eq̄
valet huīg dei velle / atq illīg nolle;
Ille. n. solq ēet deg: q̄ sp p̄ualēt affe-
ctq; ¶ At si mō gsentiat tuīt̄ / mō
dissentiat. et nūc huīg / nūc illīg co-
natq ex supet; ē vterq mutabilīb;

¶ Neq; assentiēdū ē Manicheis / et
Gnosticis philosophis: duos ēe deos
asseuerātibq; quoz alter sit bonor
oīm auctor: alter uo malor; / Nā
sicut deg (qui bonor ē auctor) sūmū
bonū ē. mali totiq exps; Ita cōtra-
riq / sūmū malū / omni bono puatū: /
Jpse q̄ neq; aget q̄q̄ / neq; ggnoscet /
neq; viuet / neq; eit oīo: siqdē esse /
viuē / ggnoscē. bona / expetēdaq; sīt;
¶ Non sīt dū plures. alīq sup alīū
sine fine. ¶ Cap. 3.

Q Veteq; cōtredet forsitā nob aliqs
esse quidem deū sup agelū: et vnū
ēe deū. ita ut nō sint dū plures eq̄-
les tuīt̄: ēe tū deū alīū sup alīū si-
ne fine: ¶ Jnor licet arbitremur ex
supioribq cōfutatū: aliīs tū rōibq cla
rioq refellendq; ¶ Di dū sīr inūa-
biles sint: erūt rez cause ifinite /
se q̄dātin inumere supātes. (siqdē
ipsi dū rez cause sīt et inumere alī
alīs p̄ponūt̄). ¶ Di ita: erūt q̄ effrq
ē mūdo inūabiles: q̄libet. n. causa /
suū aliquē (in rez ordinē) p̄ducīt effm:
Atq; sicut cause / se mt̄ se supāt: ita se
supāt et effecta: Igit̄ ifimti erūt ef-
fecta in descendo. et inumere de fi-
cient sub se demceps: si cause sīt fi-
nite / inumere se supātes. Et cū su-
peioz causa / spalogiq vtutē sua ī pdu
cendis effectibq iaciat / q̄ infeioz: / in
ifinitū eit iacta effectuū: si causa
fuerit ifinita ascēsq;: hoc q̄ absurdū
sit. qs nō videt̄; ¶ 4o. q̄dē. si nō
sit in rebq p̄mū aliq̄d: nō erūt seq̄-
tia ulla: Cūcta. n. trahūt̄ a p̄mo:
q̄d q̄dē si nusq̄ extet: nō eit / vnde
effluxq rez (aliūde fluctū) vnq̄ ex-

ordiat. ¶ Deinde videtur in rebus aliae esse aliis perfectiones. perfectionibusque virtute ascendendo crescere. decrescere descendo: quo fit. ut vis mali rem descendendo sensim debilitet: cum cogitur aliquibi ordo deficere. postea minuit paulatim: Ideoque non potest res alia esse sine fine/sub alia: itaque non erit esse innumeri: non erit ex innumine causae:/ Diqde eo ipso. q ascendendo crescat perfectio: respicue gstat. illa quae ad summum venitura foret: ¶ Cur iudicat animam corpe meliorem: nisi qa sit summe bonitati propior. Si nusquam esset bonitas summa. ex infinitu/ de bono ascendet in bonum: ex infinitum eternallum ordo distaret a summa bonitate corpo. ex infinitum sibi aia: infinitum alterum non e aut aliquo aut augustio alterno infinito: Neque est usquam rone/ mensuraque ideal: p qua alia alius perferat: Quae nihilo l' propior l' quemlibet esset aia ipsi bonitati. q corpq: ex neque melior: neque angelo melior alia. ¶ Proinde. quod fluit ab alio. non sua fluitat: quam et si se nihil est. et p fluxum quedam prodit in esse: Si non sit in rebus primum aliquod: res quibet emanabit ab alia; Nec ex fluitabit: quae nusquam est vnitas/ equalitas/ similitudo/ status/ ordo/ et restitutio: Nunc vo qa hec rebus insit: oportet rem ab alio manatum fluxum/ duci et colibei statu cordis alicui/ ab alio non manatio: pinde ut interminatum fluxum corpum liquoris/ et tai nisi e. non alio corpe liquo silet distuere/ ex corpe solido. ¶ Demque superior quibet quodq; in rebus aliquod optat. et a superiore accipit aliquid: Si nullus sit gradus in rebus primus/ nullusque sit ultimus. quibus gradus medius/ a gradibus in finitis superioribus dependebit. ac rursus gradus infinitos producet in fores: quae accipiet a superioribus perfectiones innumeras (cui accipiat a quibet sui causa/ boni no nihil. et infinita munera in feribus exhibebit (cuique. n. aliquid largiet.): quae est in mense virtutis/ et perfectionum plena infinitas: sit res ones eque erunt infinite. no est res alia prestatior/ alia. no est causa suo ope melior: ut forte res quibet/ innumere finita est (qa innume ab antecedentibus exedet):/ rursus erit quibet infinita (qa sequetia innumerabilia superabit): nec erit usquam ulla ua scia:/ cui negant infinite rez causae gradi: neque erit in uniuso/ qd appetitum moueat/ aut sistat. si no sit primum primum/ ultimumque finis:/ huius. n. virtute monet appetitus ois/ atque firmat. ¶ Bonum quod ois sit rez primum:/ Docet/ Unitas: qa ex excellentissima simplicitate supereminet oia:/ Veritas: qa productae esse dat oibus: Bonitas: qa productae ad se reuocando. prestat et bne esse./ Atque (ut tradit Joannis apli theologia (theologorum diuinissimi) (quae platonici Amelius libet "applectitur"))/ Unitate vocato primum:/ Veritate/ principium rationem:/ Bonitate denique/ principium ronalis amore/ Atque haec ipsa substantia. s. unitas vera bona:/ seu unitas una bona: sine bonitas una vera: sit unum verum bonumque deus. Sed qa unitas est: ideo sit unitas:/ qa unitas vera: ideo bonitas:/ In unitate implicat cuncta: explicat in

·12·

ūitate: effundit ꝑ boitatē: Cuncta
ūo pgūnt in fluxerūt: refluūt ꝑ boi-
tatē: reformāt ꝑ ūitatē: restituūt
i vnū ꝑ vnitatē: ·v·

Dei ūtg ē ifinita. ¶ Cap. q.
Sicut i sūma dispōne ē ibecillitas
ifinita: sic i vnitate sūma ifinita
potestas. ¶ Actg nā sua tminū nō
cludit: nā subūcī termino/passio ē.
q actui ē opposita: actg ḡ/ nō patit
terminū. nisi q̄tū subiecto cuidam
(vbi aliq̄d passiue potētie ē) inhīt: i
actg vo diuinq i seipso subsistit. ¶ Utg
ipsa essentx (quatenq ūtg est) certum
ḡdum nūm nō cludit. Quid. n. phi-
bet i alio nūo/ sicut i alio ūtutē ipsa
(vt ūtg est) et cogitai/et ēe? Quapp
nō aliūde ḡdum accipit tminū. q̄ l'a
passiua pō/cui misceat: l'a causa ter-
minātē? Diuina vo ūtg/pura ē/actg
sūma. ¶ Esse ipm (prout absolute cō-
sidatur) ē imēsū: qz et ifinitis rebq/
et inūabilibq modis cōicai pt. et cogi-
tari: Igit si aliqz ēe sit finitū: oportet
illud ēe/finiri. l' ꝑ ipsig causā. l' sbiectū:
Neutrū qtingit deo. ¶ In ipso at ifi-
nito ēe/ita ē infinita ūtg: sicut i ēe
finito/finita: In ipso puro nihilo:
nullg ē essendi habitq. sive verq/si-
ue imaginaiq. (Quis. n. sub essendi
rōe/definiat nihilū?): ¶ Ergo i ipso
ēe puro. nihil est l' pūatōis essendi/
l' pōe ad nō essendū. aut vera/aut i-
magiaria rōne: Igit neq pt l'cogi/l'
cogitai nō ēe (q̄d ad eiq spectat et nū-
tatē): neq pt deesse illi ūtutis ḡdq vllq
qui mēte q̄at effingi: Alioqn mens
(que dei effectq est) vltra deū. sese
posset extendē: q̄ q̄libet finito gra-
dū nūo. valet sp aplioze aliquē co-
gitāe. Imo erit frustra. ad ifinitā
progressionē esset mēs ordiata: nisi
inueniret tminq aliqs ifinitq:
et q. nihil veri/boniq ūitati/vnitati
ipsi deest. et bonitati omnes ē ea
ḡdq insunt/q̄tūq et itelligi tūq
veri pūnt/et appeti tūq boni: tales
sūt ḡdq inūabiles. ¶ Dē agēs tā-
to ē validiq/q̄to remotioze ab
actu pōm patiendi producit. ē
actū (maioze siqdē ūtute opq ē
ad aquā calefacienda/q̄ ad aerē):
Dz illud qđ oīd nō est. ifinite di-
stat ab actu/nec vllā ad ēe ipsiq
actū suscipiēdū habet pōm (de quo
plamq i sequētibq dissēmq): Diuc
ḡ deq aliqd creat nup ex nihilo/
sive qtinue mām pmā corpū/aut
ēentiā mētiū aliozq ex nullo ā-
tiqozi sbiecto edit/et seruat sp/
ab actu pmo. i. diuino pdētem:
Prul dubio imēsā possidet agēdi
ūtutē. ¶ Quid plura? Ordō
mōtq tā eql' ꝑ tot secula huiq
tā ingentis tā multiplicis machi-
ne/deceret ifatigabilē esse (ideoq
ifinitā) in gubernatoze pōm:
finita nāq pō/spē ifinito/imo eriā
logo q̄uis finito/fatigat et clau-
dicat: ¶ Ab ifinita ḡ pō dei. itelle-
ctq ōes accipiūt/vt sp firmiterq
itelligāt: nec vt sine fine discurrē
valeāt: mā vt itermināta habeat
pōm capiēdi: motq tps q̄q vt absq

termino fluč possint: gñatio q̄ rez (sicut plrs sctis placet) / vt alterna et īmutabili successõe gat gtinuaī. Actoēm. n. motione q̄ ifinita. ab ifinita putāt vtute oīginē duč: et q̄cūq; / l' pō / l' quocūq; aliter / q̄damo ifinita dicūt esse. p̄ suma / actuq; existēte ifinitate. talia ee atq; iudicari. hūc dina nā ab Orpheo ΑΤΕΛΗΤΟΣ ΤΕΛΕΥΤΗ. i. ifinitq; finis ggnoiat. ¶ Deus est semper. Cap. 4.

Si res q̄libet tāto ē diuturnioz / q̄nto vtq; (p̄ quā pmanet seruatur̄q;) potētior est: deq; p̄ ifinita vtute suā. i ifinitū et ipse pmanet / et cetrā seruat. ¶ Ite dīna vitas oē rez excedit itiū. oī rez finī succedit: nā et añ cuiq; initiū. rez eāt / initiū illud foze: et pq̄ oēm cuiq; finē. rez erit / finē illū fuisse: q̄d at aliq̄ rez ē / est vitate rez. ¶ Dī aut vitas ipsa itepisse dicat aliq̄n lōge antea / p̄ cāde vitate rez fuerāt / vitate illā aliq̄n iceptura. ar si desinē fingat / adhuc postea p̄ eāde intate rez erit / vitate illa defuisse: vitas q̄ / neq; icipe vnq̄ / neq; desinē. cogitari pt. ¶ Rursū. si deq; sup motū tpq; exist oīo: tpale mutatoēm / a ꝑioze i posteq / sēm ee atq; no esse. no suscipit. ¶ Credit. q. si deq; ē sūma essendi vitas (q̄d i sequētibq; ostē dema): nūq; potuit / poterit ee. no ee. ¶ Denīq; si q̄d aliq̄ nascat / ab aliquo fit ꝑioze. et q̄d resoluit / i aliq̄d qd aliquid ē resolui: no pt itepisse aut desinē / quod ē primū. ¶ Cogitq; sepe nūo (miēte) duratoēm quada simplicē / absq; pn̄e atq; fine. appellaq; ea (vt ita loq̄r) sptnitate: q̄ quidē ipse ē deq: eiā si minime discernaq. Qis. n. simplex ifinitas / deq; ipse est: i Discernie at fuit plrbet phātasia: q̄ mox sptnitate ipam sipluit atq; cōsistētē. fluxu quoda mltiplicā tdūt et gfundit: Itaq; fallit nos minimū: dū ad accidētale tpis fluxū trahit. qd ē sbalis strata ciuitatis: atq; ita impellit: vt qd deq ē. tpis ee puteq: deq; ē cūq; fuit se nob offert: p̄ tpe uolucq. ¶ Remo dubitāe debet. deū sp ee: qm deq; ē ipm sp. imo sptnitas ipsa ē ipse deq. Et que sptnia dicūt: illa sūpte / q̄ deq; ꝓgrat p̄ seipm / et i seipm:

¶ Deus est vbiq;. Cap. 6.

Ex supioibq; pbāe possūq. vbiq; ee deū. ¶ Quē admodū corpq; tāgit illud in quo ē / p̄ q̄ntitatis dimēsiones. ita incorpoꝛea substātia / p̄ vtute: Quā obrē. sicut si eet i nā. dimēsio aliq̄ corpis ifinita / eet vbiq;: ita pq̄ ē aliqua imēsa incorpal substātie vtq;. nīmio ḡer ē vbiq;. ¶ Et q̄admodū ptīculaīs causa / ptīculaī effectu adest. treu igmīs igmito ligno: ita vmū salūs / vmū salī. Vbicūq; ḡ repit l' cogitat / esse (qd ē vmū salis effectq): ibidē ē et deq / q̄ vmū salī ē causa. ¶ Vbicūq; ē opq aliqd / qd p certā causā solā / et sine medio fieri nītraiū ē: ibidē eiq causa debet ee. Est at vbiq; aliqd. qd p solū deū (mō q̄da creatoīs) pt subsistē. id mō ē nīā p̄a t corpibq; ēentia i spīt̄ibus. ¶ Appetibile est tp̄ bonū (vbiq; sil adee) ferme nō mīng / q̄ sp ee. p̄mo at bono nihil deest bonū. ¶ Nō phibet deq ab aliquo / penetrāe p̄ oīa: ifinite. n. puritati vtutiq; resistit nihil. ¶ Nō patit

nã dei circa se loci terminũ. sicut nõ patẽ in se tminũ dignitatis. Quia si suma ipsa ifinitas/ nihil finiti patẽ: fit vt deg ita nõ habeat finita psentia spacii: sicuti nõ habet vim/ actõem/ duratõemq; finita. ¶ Per putãdũ ẽ. ipm bonũ/ mirig toti adẽe mũdo. q; toti corpoi aiam: ¶ Ming. n. ẽ mũdq ad deũ. q; corpg ad aiam: magisq; eget deo mũdq; q; corpg aiã. ¶ Bonũ latiq ẽ q; vita. (qz pluribq cõuenit): magisq; nraiũ mũdo/ q; vita: vita. n. sublata: cessaret mũdq moueri: sublato bono: ee desinet: ¶ Di g; i vno mũdi corpe viuẽte. vna qda vita vbiq; est. (qd alias ondeg): multomagis vnũ ipm bonũ ẽ vbiq. ecta ext mũdũ. ¶ Di pmũ patiẽs (qd ẽ mã/ et ẽntia) p oia ppagat: multo aplq. p oia/ et vlt oia se se ppagat pmũ agẽs/ qd est deg. ¶ Nõ decet mẽtis machinatorem ulterio/ q; boni pntiã ppredi: illa vo ppredit p imẽsũ. ¶ Ac decẽ platonici putãt. ifinitũ bonũ p imẽsũ exuberãdo ita se se itegrũ fundẽ: vt nullã l' imaginariã imẽsi pticulã (siue i mũdo sit/ siue cogitet ext mũdum) relinq; sua pntia destituta. Quippe si nã bom ẽ seipm aplificare: ifinitũ bonũ aplificat ifinite seipm. ¶ Difficile repit: vbi sit deg: qz nusq; est. qd nullig l' subiecti l' loci limite cohibet: Difficilig repit. vbi nõ sit: qz i orbg ẽ illud. in quo sit/ p qd fiũt/ p qd seruãt. q; libet vbiq;: deg ideo est i orbg. qz oia i eo sit: q; nisi ẽent i eo. ẽent nusq;/ et dio nõ ẽent: p deũ hor ipm vbi est dicitq; vbiq. per deũ tq; ducẽ/ et tq; lucẽ agit/ et qrit: qdtiq; agit ãsq; et qrit alitubi.

¶ Nõ desideãt vsq; nisi bonũ. nõ repit vsq; nisi vez: deg ẽ oẽ bonũ. deg ẽ oẽ vez. ¶ Adde. q; deg aplitudo et plenitudo ipsa est: nõ video qr. cur nõ aplificet p cucta seipm/ et singula ipleat. ¶ Di visibile lumẽ/ qd alicuig ẽ/ et in alicq/ atq; finitũ. p totũ dilatãe se mũdũ pt: certe lumẽ inuisibile (qd siuipsig/ et i seipo ifinitũ est) p mũdũ se aplificat/ et ext mũdũ (illuc. n. finita sicut ab ifinita naciscẽt. vt lucẽat/ et vt plurimũ lucreat: ita vt latissime lucreat. ¶ Di absente adbreuissimũ tpo (siue p eclipsim/ siue p noctẽ) solis lumine. tã male se res lint: q; pessime se res (si deg ab eis sp absit) habituras ee putãt: cur nõ potig si absit p momẽtũ (id qd ipm ee est) repente i nihilũ ruituras: Sapienter Orpheus i Saturni hymno iam OBNAIHE KATA NANTA MEPH KOSMOIO Y ENAPXA. i. Qui oẽ mũdi ptes habitas gnatoris pnceps. ¶ Cogitamq; sepe purissimã quãdã capacitatẽ: qua nullũ vsq; limites capiãt: q; capiat gruq; pnit ee l' fingi. Qm nõ pura ipsa ifinitas/ nihil aliud ẽ/ q; deus: qn illã cogitãq; capacitatẽ. tuc deũ ipm excogitãq: et si ming adũting. ¶ Fallit. n. mox suis nos pstrigis phantasia. subito pro diuinis radiis ad ducẽs tractũ aliquẽ lineaz in togũ/ latũ/ atq; profũdũ: atq; ita spelleã dimẽsionẽ nob aliquã/ l' inane videi. ¶ Qd diuinũ est lumẽ: ¶ Fallit nos itez qn gsideraq; deũ/ oia prorsq; iplere: tuc. n. illa psuadet/ eũ in rebq quodãmo collocari: ¶ Sed reuea ille sit vbiq; est. vt in eo sit illud/ qd vbiq

appellat: ¶ imo vt ipse sit ipm
vbiq; qđ capit seipm et reliqua:
et q; pter illud dicit vbiq; ee/ ea
sit q̃pe/ q illud p seipm aplificat i
seipso. ¶ Ratio dictat. id qđ vbiq;
noiatur. nihil ee aliud/ q̃ vmbra
nam rex: ea q; esse deu: Deoq; qñ
dicit deu vbiq; ee. Itelligi debe.
eu in seipso ee/ atq; cõuso: nusq; p
tea abesse deu: si nusq; abest ipm
qđ vbiq; vocat: ¶ Phãtasia vo cũ
putet nam rex/ ee solu hãc machi
nã corpale) clamat/ id qđ noiat
vbiq/ nihil aliud ee/ q̃ totu corpa
liu rex extensione: qua cũ opinet
ee aplissima: diffidit deu/ hãc oem
posse replẽ/ ¶ Ratio tot reclamat.
corpale machina/ vmbra quada
exile/ et exigua esse: q; innumera
biliter i quas ptes/ ptiq; ptiu
las diuidat: habeatq; puitate
eternitabile/ magnitudine t̃ tata.
Magnu at revera asseit ee illud:
in quo nihil e pui. in q̃ q̃q; est/
totu est/ magnuq; eq. Et sicut
totu replicat/ p oe qđ e into: sic
explicat totu p oe qđ e extra:
¶ Consistes itaq; deq; se: existit
vbiq; ne per p mudu deq: s; mudq
p deu (q̃teng pt) extendit. ¶ Et
sicut vim diuina (q̃ finita est)
mudq; assequi modo finito: ita p
sentia eiq (que p ineffu vndiq;
fulget) finito quoda situ q̃sequi:
nec progredi p recta linea mu
dq/ vt attingat deu (qui nusq; abe):
sed qvoluitur (pro viribq) circa illu:
imo reuoluit. in illo. ibi dutaxat.
vbi diuina lege/ sitq; ei motq; pscri
bit. ¶ Anebon/ et Abamon/ egyp
tii sacerdotes/ Plotinq; q̃/ Iablichusq;/
et Iulianq;/ platonici. no deu tm/ sed
oem q̃ mirte/ siue agalmata/ siue aiale:
p imensu/ se circũ fundẽ voluerut:
ita vt hmoi spũs/ absq; mutua ffu
sione sibiuicẽ insint vbiq: q̃admodu
diuisi habitq; vtutu i aia. et diuisa si
mulachra colorẽ in aẽ: ¶ Quoꝝ sua
lis fundamẽtis inuitis. ¶ Forme spũ
alis diffiones. q; ex certis termiatis q;
materiis oriũt: usq; ne cãio cohibet:
Dps at rõles qm nullo pacto pullulat
ex mã: ideo neq; i se certa sint dimẽsi
one. neq; dimẽsioi alicui alligatur:
Quaq; cũ eq qualibz spacii cylibet pte
respiciat: aut nusq; sit: aut sit i vni
uso: qđ e dicendu. ois nusq; adesse (q
revera existit): nusq; q̃ absit. ¶ Ites
ois absq; mo eterna e: qđ et nũ e/
q̃uis idiuisibile sit p tps: tm p oem cur
su tpis/ seipm porrigit: Sic rursus.
q̃uis idiuisibile sit p spaciu: tm p oe spa
ciu dilatat. ¶ Et sicut se habet tps ad
eternitatẽ. ita tpale ad eternu: At
momẽta tpis/ momẽtu eternitatis r̃pũt
sp: punta q; corpis tpal/ puctu vbiq;
spũs et nũ repũt. Eterna res/ q̃admo
du ext tps est sp: ita ext locu ee videt
vbiq. ¶ Quocũq; momẽta tpis fluũt.
i puctu eternitatis incurrut: q̃q; tra
hit lineas puctu attingit: q̃q; tedit
spaciu. repit rẽ eterna. ¶ Quid e po
tissimu/ qđ pt vbiq; esse: Id certe.
cui nõ repugnat q̃litatis dimensio:
Quid rursq/ qđ pt ee sp: Id maxie.
qđ q̃litatis actio nõ expugnat: Qm
vo q̃litas q̃titate admodu efficaci e
q̃q; nõ q̃hibẽte q̃litate/ sp ee pt: mi

to magis pt/ nō prolybēte dimēsione
ēe vbiq;· ¶ Local' motꝰ (q̄ extrinsecꝰ ē
motꝰ) tato ī re q̄libet pfectior appāet.
q̄to ītrinseca rei nā ē efficacior: ideo
ꝑ agrāe se ꝑ oīa (qđ motū locale imi-
tatiuꝰ exigit· vt in reipsa pg sit vbiq;/
ipsiq; ꝑpetuo gsernatrix (q̄ quidē in-
trinseca pfectio dicit̄) ⁊ et cui het ītrin-
seca pfectio queīt: gsequeter/ queīt
extrinseca/ p vniūsale sparciū dilatatio/
¶ p stātiq; ē· sp ēe (qđ ē tm̄ ītrinsecū)·
q̄ vbiq; ēe (qđ tm̄ extrinsecū ē): ītrinro
qđ pt sp ēe· multo magis/ vbiq; ēe pt:/
facilq; est· n· pigras dimēsiones exce-
dere: q̄ motione q̄litatis et trib effica-
cē:·l· ¶ Mens tā sibi q̄ alīs (p cete-
ris) significat nām/ gsiliū/ affectū
dei ⁊ prodit gō ex deo/ tm̄ vbū: imo
tm̄ vbi significatio/ a loquēte deo ⁊
cum vbiq; ē q loq̄t̄/ illud
et vbū: ¶ eq̄t̄ vt vbiq; sit mens/
sicut vbiq; deꝰ· ¶ Mens cogita-
toē affectuq; imēsa ē· pront
imēsa machinat̄ et vult/ peragꝰ
imēsū suū opatoē discurrit· ⁊ nō pt
at ibi lucē opaiq; vbi nō est/ (neq; ēe
pt opatio talis latioꝝ q̄ entia): est
gō tm̄ imēso ¶ Ignis igneꝰ/ est vltimi
celi gradus· ideo flāmula q̄libet
(si nihil prolybēt) illud ysoꝝ evolaet·
et q̄ gradū illud attiget (si dimē-
sione sufficiēte habēt) se ꝑ totū il-
lud āplificaret (ut toto eo qđ sibi
nāle ē/ fruēt̄) ⁊ q si ēet ydiuisibil·
tonaēt̄ ēe in quolibet illiq; pūcto
tota/ vt tota fruēt̄ vbiq; ⁊ Dropos

finiq; mētis ē ipm vez bonūq;
·1· deq; ⁊ hinc eēntiali īstūtu (ignis
īstar) currit ꝑ q̄ vitali: et vitali
ꝑ q̄ ītellectuali· ⁊ Nihil ē at qđ
obsistat q̄n eēntia mētis/ vsq; ad
deū penetret· ⁊ corpg· n· spūs nō re-
sistit: multoq; minꝰ spūs· At deq; oīa
penetrat: Attigit gō mēs ꝑ istictū "nā et ad hoc ipm mīt̄:
eēntle/ sp deū· adde/ et vbiq; ⁊ et nō
habet/ l' assignā dimēsionē/ l' sitq; alīq
īdigētia nāle· ꝑ q̄s vbiq; ēe phibeat·
et q; vbiq; est aliq̄d agit: seq̄t̄· vt
viuat ītelligatq; vbiq; sp in deo·
¶ Quia at sint mētes q̄libet ꝑ
imēsū· ⁊ videt̄ tm̄ alie ad alia imēsi
regione [·1· munia l' officia] maie-
stiq; actoes q̄sda dirigē· ⁊ mētes q̄de
angelice gubernādo/ aīales viuificādo:
ꝓinde ar si milte cadele in eade aula
aredat· q̄z figula lucā tota ipleat
aulā· iuncta q̄de iuicē/ ꝑ nō ꝑmixta.
(pt· n· lumē a lue sepāi) ⁊ luna her
etsi ꝑ totā aulā diffudit̄: singula
tm̄ ad cādelas singulas dirigunt̄·
¶ Fieī pt at· vt mēs aliqua putet
se eo se tm̄ corpe ēe/ qđ regit: licet sit
vltra corpg vbiq;· Ignis gredat
Aug: de ciu· dei·· lib·18·· cap·18·
dicēs (ī effectu) q; phāta stātū LOT
hoīs ⁊ corpe assūpto apparet alienis
sensibg ARIEL: et vez corpg illiq
alīcubi alibi ītermiaret: ꝑ multo
ḡnio atq; vehemētiq; q; somno sopitis·
obseratis sensibg ⁊ et realit exerret
opa hoīs/ vl' bestiaz: ho aut postea
putat se somniasse tm̄ talia/ et nō re-
|alīt̄ fecisse·|:

Sicut mēs nra ꝯuiuit in toto ꝺor corpe sit: tñ apud mltos philosophos in corde tm ee se putat:. Ꝙer illi de mente: Nos at reuertamur ad deū:.

¶ Deg oia agit/ et seruat. et i oibg oia operatur.

¶ Cap. .V.

Esse deū/ et ee vnū/ ꝑmūqz. et infinitū/ ētute/ durafoe. ꝑ supioa mostrauiꝰ: ex qbg ꝯfirtū e illud/ qđ in libro/ de vitate et opiõe dixit de deo Parmenides Pythagoreus ON EN AKINHTON ATEIPON. i. ens vnū īmobile ifinitū: huic vo deū. agẽ oia et seruare. et i oibg oia opaī. deinceps ita probabiꝰ. ¶ Di deg e vnitas siplicissima. atqz ꝺer vna sola e in natura. qz suma e: qđ ꝺ e ꝑter deū. mltiplex e et opositū: Multitudo at oib ab vnitate. et oīs cōpositio a siplicū puritate descēdit:. ¶ Di deg e suma vitas. et sine vitate ee ꝓt nihil Quod enī ēit qꝺꝺ: nisi revera sit id qđ ee dr. et verū sit ipm ee?): a deo cūcta ꝓficiscūt:

¶ Di deg e suma bōitas. atqz ꝺer ꝑ sui nām sūmope sese cōicat: cūctis sese deg iptit: Ideoqz bonū appetūt oia: et qm cū a bono sint nata. sua origine repetūt: vt vñ effecta sūt. inde ꝓficiāt:. Res qlibz ꝑ aliud agūt: atqz eo tpe magis. quo melioꝛes i spē sua sūt: et illę maxiē. q ī melioꝛe sūt spē: et qlibz ꝑ vibg sibi silia opat: silia enīa i spē si pnt: et bona gra opat: Quapp a bono/ ꝑ bonū/ ad bonū. fit oīb in rebus qbglibet actio: Agit suma bōitas/ qz bōitas e: agit et qz suma: agit sp: qz nō est i spē alīq/ t̄ iata. ꝑ equs coīs e oibg spēbg: agit i oēs. ¶ Poteā qm deg nō miscet alīcui/ nulliusqꝫ dux. ꝑ coīs exīstit: et Di e coīs: rōe sibi copetit mung: Esse ipm/ rebg oībg e rōe: Esse ꝑ vbicūqz sit: pendet ex deo: et Quod mīstīte tetigit Zoroaster Eibi ΠANTA ΠΥΡΟΥ ENOS EYYEY ἀϖOTA. i. oia sūt ex vno igne gemita. ¶ Insup ifīa mūdi corpa/ de nō ee īmigrat i ee/ et de ee trāseūt i nō ee. supioza de alio ee mutāt i aliud/ seu de alio eendi nō i aliū (: ꝓteā ꝺer oia eq se lynt ꝑ nām sua ad ee/ atz nō esse):. Di nihil aliud sit sup hmoi corpa: i nō acrepisset ee vnīq: i signi acrepissent. ia dudū esse oia desiuissent: Ideo acrepissent: qm si eq se lynt ꝑ nām sua ad ee/ atz nō ee: seipsa ad ee neqꝫ detīnat: Ita ꝑde desiuisset: qz cū fluat nā sua. si nō ab alio stabiliore detinēntur: ia dudū i nihilū defluxisset: Pest ꝙ mobilibg mūdi corpibg/ sba īcorpal et stabilis/:. Ꝙer si eq se habet ad ee atqz nō ee (ast corpa): rursꝫ indiget alio terminante: Itandē. vna qđa sba sit (oportet). q sit nīa ꝑ seipsa. Ꝙer simplex ēit oīo. Quippe si ꝙponet ex ꝓtibg: nō ꝑ se eet [illegible] qđe. ꝑ ꝓ tiū q̄spiratione: atqz ꝓ illud qm diuisas ꝺer se ꝓtes griuauisset: imo eq dissolutoi ꝓtiū subiecta foret. ac fuit subiecta cōnexioni: ideoqz nō eet ex nīte. cū ꝑ dissolutionē posset eīa qnz nō ee:

Talis est vtiq; deq; substãtia simplex/ nitaio p se subsistẽs. Quã ob causã Orpheq deũ appellauit nitẽ ΔΕΙΝΗ ΥΑΡΑΝΑΥΚΗ ΠΑΝΤΑ ΚΡΑΤΟΥΝΕΙ .i. fortis nitas oĩbq dnat. ¶ Dí suma ẽendi nitas/ deq ẽ. et qđ ẽ sumu i qlibet gẽe/ vnu ẽ dutarat: nulla res (pter deũ) eit tal ẽendi nitas:/ Nepe si talẽ q; ee vis agelu (ita vt due sint sume niteq deq/ et agelq) declare cogeis. q in re. agelq differt a deo: ¶ Ro. n. ipsa essendi nite: na i yar vnu abs te ponut ee: Igit eit aliqđ aliud pt ipsa nite in agelo: p qđ a deo differre qat: Quapp no eit agelus/ suma nitas: qi ẽ no nitas pura/ et sola. ꝫ mixta:/: Qđ at ẽ i aliquo gne sumu. pura debet habe gnis illius naĩ/ rebq alis no mixta (ne minuat p mixtione)/: Cogeis ecĩ inde. vm habeat agelq illa niti addita ꝓpetate: vtq a suipsiq nite: an alunde: ¶ Dí pmu dot: ea de ꝓpetate habebit deq. a sili suipsiq nite que nite: q p illa. a deo agelq no distinguit: ¶ Dí gredat alter: ꝫ seqt: vt aliunde ꝗa agelí ipsiq nã ꝓpetas nascat. q; ab agelo: q; ꝓpetate (p qua distinguitur) extẽseq adipiscat:/ Quod alunde pendet: no ẽ nitaio p seipm: ¶ Ro ẽ g agelq/ aut aliud qđ uis essendi nitas: sed solq deq: ¶ Dí nihil aliud pt deũ/ existit nitaio p seipm: a deo cuncta accipiut esse:/ ¶ Hic phy sicoq quoq; da ꝓphana sniã code nat: qui mãm/ mudu/ mete no solũ sp fuisse opinat. neq; ecia nullo mo ex deo/ scdm ~~eentiã~~ eentia dependẽe: q; uis scdm actu ꝯtrariũ/ ꝯtrariũ inde pedeat (¶ Moueri. n. opaiq ad bonũ oia (fatẽtur) tp ad finẽ/:/ ¶ Cõsidãe debebat/ Qđ sibi i opãdo no pt sufficẽ/ ꝫ ab extrinsero fine sufficiẽtia exigit. multo mg in eentia sibi posse sufficẽ/ vt pote qđ ab extrinsero pn°. habet eentia:/: Quippe. si ergo est pficẽ/ eq efficẽ. atq; cõuso: sicut oia bono pficiut/ tp fine. sic ab eode tp pn°. efficiut:/ Et cũ eentia/ in fonte suo pfectissia sit:/ si qlibz illoq; triũ/ eentie sue fons eet:/ qlibet illoq; substãtia eq pfecta eet tũ ad seruiẽe/ tũ ad deũ. neq; ad deũ (ꝫ ad seipsa) tp ad finẽ/ pfectioneq; sua gutẽt. ¶ Sicuti se habet arg ad nãm. sic et nã ad deũ:/ Artifex opa eateng manet icorrupta/ qteng vi nẽ seruat (vt statua q stat diu p nãle lapidis aut eis soliditatem): Sili nãlia qq cateng manet. qteng dei seruat influxu:/ Et sicut nã oĩbq suis ⊃ꝯ⊃ꝯ⊃ꝯ

tinue cōseruai: Dī vo cē icepit
aliq̄ : vnlto magī deo egēt tēp cō-
seruatōe : siqde egēt eria, si ponet
eternū. ¶ Dio aut qd alicui si nām
suā queit / pg cōueit. q̄ qd aduēit alī-
unde : Ded opi sedm se queit nō ee.
(pg̃ ꝯ ⁊ ar nō actedēte causa / nō
fulsset, ꝑ causā vo queit esse): ꝑtig
g̃ illi / ut nō sit / queit, q̄ / ut sit: Qua
ꝑ pg illi qpetit ut a causa seruet̄:
q̄ ut a seipo. ¶ Et q̄ qd nāle est nū
q̄ amittit̄ ꝑ tale ē / ut sb̄mota cause
vtute, nō ꝑseuet in ee: pg̃ tale fuit
ab inītio nāliter, ut nō ꝑdret i ee /
seorsū a cause actōe: Causā vo ꝑpe
deū vocā: qui solꝫ rē qualibet efficit
totā: neq̄ cogit̄ aut altīg auxilio i-
digē, aut aliunde mām mutuare: /
Ded cogit̄ res qlibz inde tota pēde
ꝛe: ut a corpe vmbra: / Quippe qn
causa effectū efficit ipsa totū: atq̄ effe-
ctꝫ si ad substātia cause qparet, ima-
ginariū qdda est et vanū / potīg q̄
substātiale: tūc sane effectꝫ tēp ꝑ se
vanq̄ / cōtinuo cause subsidio idiget:
et causa / q̄ fecit totū, qseruat totum,
Nequdq̄ at si qpet̄ ad deū (finitꝫ
videlicet ad infinitū), vanior ē ma-
gisq̄ vmbratil: q̄ si finitū corpis
vmbra finita / qpet̄ ad corpꝫ: /
Demīq̄ suma causa rez / sic rebus
penitꝫ dnāt̄: ar si res nō semel
nō ab illa manauerūt, ꝑ et assi-
due pēdeāt: sicut imagines a rez
pibz fiūt / ac seruāt̄ in speculo: /
¶ Cm deꝫ agit / seruatoꝫ oīa: ideo
in oībz opeāt̄: id ē. cause rez se-
quetes deū / nihil agūt: absq̄ vir-
tute actoꝝ diuina: / Di deꝫ agelo
ee / actūq̄ largit̄ et seruat: largit̄
eria agēli vtute: largit̄ et actoēm
atq̄ gseruat: Ita q̄ qd agelo nāliter
opat̄: r dei opat̄ vtute: tēp istrume-
tum vtute agit opifīs: Ergo deꝫ
agit nō agelū solū, vez eria ipm
agēli opꝫ: ret nūto magī q̄ agelus /
opꝫ efficit agēli: cū ipse sit ꝑ actōis
origo: / Di opꝫ hoc qd ē factū ab a-
gelo / agitet ipm aliqd: ꝑ eāde agit
dei vtute / ꝑ quā et ipm factū fuit
ab agelo: Quāobrē dei vtute fit / q̄qd
vbiq̄ fit: a q̄tūz fiat. ¶ ꝑsertim cū
oīa q̄ aliquid agūt, ee quodāmō
suo opi ꝑdeāt: r ee inq̄ hoc aut illud:
tale vl tale: / Ita cūcta q̄ sub deo stā-
gētia, ad vnū cōdem, s. eēndi grau-
rūt effectū. Agētia vo pluria et di-
uersa / in vnū opꝫ qd est ee / nō qspi-
rāt: nisi q̄ ipsa sīt vnū: neq̄ vnū
sīt: nisi q̄ sub vno sīt. atq̄ ad vnū:
vnq̄ itaq̄ dei agētis ꝑmū vtute,
agētia reliq̄ opāt̄: / ¶ Nōne sedm
ordinē effectuū, ordinē causaꝝ dis-
ponq̄: ꝑmū oīm effectuū ē ee:
reliq̄ siqdē effectꝫ, nihil aliud sīt / q̄
qdā ipsiq̄ ee dētātes et ꝑpetates,
ꝑtig. n. ē vnūqdq̄ sedm nām: r de-
inde ē hoc aut illud: tale l tale: /
Adde, q̄ et vltimū qd amittit̄ est ee:
ꝑ. n. amittit̄ ee tale: q̄ sīpliciter
ee: Quāe ee ipm / ꝑ q̄ ē illq agētis
effectꝫ: qd ē ipm / finisq̄ oīm: r atq̄
ad id / reteā agētia siqd ḋducūt: ꝑmū
agētis vtute ḋducūt. Et ipsa tēp
[illegible] ifīora / augustiois q̄ ipū, nihil
agūt aliud: nisi q̄ vniūsale illa dei

vim/actoem ꝫ vbiꝫ ad ee vniuſale tendẽte diſtinguũt paſſim aduuãte deo:ꝛ et aſſertoes ꝙſda ipſig ee induxit potig: ꝙ eendi nãm:ꝛ Imo diuina vtꝫ ꝑ vaia media ſeipſa ad vaios diſtinguit effectꝫ: ſicuti ſolis lumẽ (qđ ꝑ ſe ad quelibet coloze eq ſe habet) ſi ꝑ duas feneſtras vitreas penetraueit: ꝙꝫ altera rubza ſit/ altera viridis: duos i pauimẽto ſplendozes efficiet/ rubꝫ ſ/ et vide:ꝛ Qꝫ ꝙđ vterꝫ ſit ſplendoz: ſiplicit habebit a lue:ꝛ ꝙ vo alter rubeꝫ ſit/ alter vidis: a lue rurſꝫ habebit: ſed quod (in ꝙꝫu ꝑ tale vitꝫ penetrãs/ aut tale) aliter/ alitergꝫ ſe foꝛt:ꝛ

¶ Concludag ꝑo:/ Qꝫ cauſa ꝑa: velẽmẽtig agit in ꝙuis effectu/ ꝙ reliquę cauſe: ꝙꝫ veſtigiũ ꝙđ ab ea ipmitt: ſ. ee. et pꝛig ipmitt/ et poſtig delet: ꝙ reliqꝫ veſtigia cauſaꝝ: ꝙſi foꝛtig ipmatur:ꝛ ¶ Deinde/ Qꝫ ceteꝫ cauſe ſup veſtigiũ ꝑme cauſe/ ſua firmãt veſtigia:ꝛ ꝙ ſicut oia ſua opa nitaio i ope ꝑme cauſe fudat: ſic vtutes: actoesꝫ ſuas in illig vtute/ actoesꝫ ſtabilũt:ꝛ

¶ Deꝫ agit ꝑ ſuũ ee ꝙcqđ agit. C. 8.

Sed ne ꝙs Epicureꝫ deũ dicat (ſimlꝫta egrit) ſollicitaꝝ gſilio/ et ope onerari: me miſſe opozet. deũ ꝑ ſuũ ee ſolũ opa ſuũ ꝑt effice. gſilio et electoe no idigẽ. ¶ Nã ſi ipm ee diuu. no tãti eſſet/ vt valẽt ꝑ ſe opaꝝ. ꝑ gſilio quodã (qđ ab ipſo ee ſit differes) indigẽt: nullig certe rei ee/ ꝑ ſe qcqꝫ oparet:ꝛ Nuc at coꝛpũ ꝙlitates agũt in ſeiuicẽ abſq gſilio.ꝛ Nã qđ ſol illuiat mudu. et ignis calefacit. et aia alit coꝛpꝰ/ ꝑ elcoem potig/ ꝙ ꝑ ee:ꝛ ¶ Proinde illa cria ꝙ ꝑ elcoem agũt. aliqđ cria ꝑ ee ſuu nãle faciũt. i. ꝑ vtute ipſi ee iſita nãliter. Quippe hois aia (licet mlta ꝑ elcoem agat) coꝛpi hi ſine elcoe (ipſo ee) dat vita. ¶ Rone cria electio ipſa ꝙdamõ opꝰ eſt animi:ꝛ atꝫ hmoi opꝰ/ ab ipſo ee aue eſt/ abſq ꝓcedẽte elcoe: ne ſilr illa ꝓcedẽs electio/ elcoe alia idigeat ꝓcedẽte. et alia rurſꝫ alia. Dic opꝰ qlibet aiami/ regrẽt an ſe elcoes inuãs. ꝑꝙ ꝙtpet fieri:ꝛ neꝫ vniꝙ tripet fieri: qm finita tñ ſire nõ licet:ꝛ ¶ Colligamꝫ ita. Di actio ꝙ ꝑ ee ipm nãle ꝓagit/ ineſt oibꝫ. nõ aut actio illa ꝙ fit eligẽdo. (qꝫ coꝛpa mlta eligũt)/ atꝫ cria actoem ipſa elcois ꝙſilũꝫ/ ãcedit ſꝫ actio/ ꝙ fit ꝑ ee ipm atꝫ nãm: coſtat plane. actoem hãt (ꝙ ipſo ee fit) cauſe vniũſali et ꝑme (qui deꝫ eſt) conuenire: vt ꝑma coibꝫ actio. ꝑmi ſit/ et coibꝫ agentib;ꝛ Actio ꝙ fit ꝑ ee: ſit abſq cura/ atꝫ laboze. Dic ſol vno actu facillime illuminat ꝙ damõ infinita. et gignit illumiãdo: ignis plurima facillime calefacit:ꝛ aia nutrit coꝛpꝰ/ digeritꝫ in ipſo mlta ſimul abſq ſollicitudine/ atꝫ laboze:ꝛ Dic deꝫ ꝑ ee ſuu (qđ e ſiplicissimũ quodda rez ẽtiꝫ/ a ꝙ reliqꝫ tꝫ linee deducũtur) facillimo nutu vibrat ꝙcqđ inde dependet. ¶ Hoc at interest. inter ages ꝑmũ. et agẽtia reliqꝫ:ꝛ Qꝫ ꝑmũ ages/ ita ꝑ ee dicit opaꝝ: ut ꝑ ee purũ agat: reliqꝫ vo/

p̄ ee. i. p̄ vtute aliqua nāle / siue (vt ita loq̄r) eentlem :¶ Itaq; opatione (que a gsilio p̄ficiscit̄r) antecedit opatio / q̄ a vtute eentiali p̄agit̄ : hac rursq; illa / q̄ a puro fit ee. Et q̄to (que vtute fit) facilioz ē q̄ q̄ fit gsilio: tāto q̄ (puro ee) expletur facilioz ē / q̄ q̄ vtute:¶ Deus itelligit seipm p̄. / ac eria sigula. C. g.

Intellectq nuq̄ fiet rei itelligēde capax: nisi eet aliq̄ sibi cū reipsa ggnatio:¶ Quapp cū sit inter itellectū / et rē itelligēda ggnatio: qua via aliq̄d p̄ficit ad hoc / vt itelligibile fiat: eade proficit / vt sit itellectq:¶ Ded discessq a mā / vnica via est / p̄ quā res q̄q; eū adipiscāt̄ terminū / vt itelligēda itelligibilibq; sit. i. talis vt q̄ posit itelligi: q̄ tuc q̄ res itelligūt̄: q̄n seorsū a mā / ac mē gdtoibq; cogitat̄ur:¶ Itaq; p̄ eade discessū ad id q̄ eire quis pt / vt sit itellectq:¶ Dane si sepāi a mā causa ē. vt foz q̄libet vnū q̄dda fiat cū itellectu: mlto ꝑ magisq; semotū ee a mā / causa est / vt res aliq̄ / itellectq sit et itelligēs:¶ Quia vo nullq a mā remotioz est / q̄ deq: exactiq nullq itelligit.

¶ Rursq; itelligētia appetibilis ē tm̄ bonū. (p̄ ea. n. res q̄q; seipsa frui pt / ac reteis oibq;):¶ p̄mo at bono. i. deo / nihil boni deest.¶ Ad de. q̄ causa oib; p̄ form̄ agit̄: et q̄to aplioz causa est / tāto p̄ aplioz ē agit form̄:¶ Amplissima causa ē deus: aplissima g̃ foz ē in deo:¶ nusq; vo ē foz aplioz q̄ in mēte: deq g̃ habz mēte.¶ Ad inde eria p̄bat̄ / q̄ no decet mētes mstrā ee eiq motois / q̄ mēte careat:¶ Oēs at mētes / dei sūt mstra.¶ Ad idem / illud q̄ offert. q̄ cū i deo idem sit eentia / et opatio: sequēs ē. vt eiq opatio / ex ea q̄ gnie sit. q̄ i externa mām no trāseūt / q̄ i agēte manet. tm̄ ipsiq p̄fōes / potiq; q̄ mē:¶ Talis ē ggnitio / et appetitio:¶ In deo g̃ altē ggnitio est / itelligētia. s. / eminētioz q̄ ipsa itelligētia. Et q̄m itelligētia dei / p̄. itelligētia ē:¶ et q̄q̄d ē t aliq̄ gnie p̄mū. pur̄ ē / et solū / et i seipso: ideo idem ē ibi penito ee et itelligē:¶ ne si aliud sit esse / aliud itelligē: eo gram itelligētia illā in alio. i. i eēnā collocāe.¶ Ite si p̄. ibi itelligētia est / t vtiq; p̄fectissīa:¶ talis ē plane (que illi obiecto (q̄d ē p̄ ipsa gplse dēdū) q̄ q̄ria est / Dic. n. certa ē: prosq; nullq i diga / at; plenissīa:¶ Illa vo t telligētia / rei ggnoscēde ē q̄ria: p̄ quā res itelliges itelligit semetipsā: q̄pa g̃ itelligētia dei ē / vt seipm itelligat.¶ Inserti. m. q̄ si ab eterno q̄da obiecto / itelligētia dei p̄fect̄:¶ ab eade p̄fect̄ eentia dei (que eade ē cū illa): fietq; deq ab alio.¶ Quis dixit dina mēte / externa seq̄ vt itelligat:¶ cū externa diuina mēte seq̄ cogāt̄. vt sint:¶ Quis q̄m diuine mētis obiectū posuerit extra deū:¶ cū nulla vtub obiectū suū extrēde valeat:¶ deq at excedat oia i mētesu:¶ Cū deo itellectq / et itelligēte nome tribuim̄:¶ sic accipiēdū ē: vt hmoi appellatoes. scdm causā potiq / q̄ per form̄ itelligāt. q̄pe nāq; agelū

mētē ē putāḡ: deū ẽ sup̄ mētēm
geng· ita vt mens sit mētū/ lumeḡ
luminū:· ¶ Intelligit ẽ deḡ (q̄q̄d
itelligit) nō quoda sup̄ itelligētia:
atq; vt ad tē nram pueniāḡ: itelli
git singula· ¶ Sīa q̄q̄d itellectḡ agit/
sua agit nā: atq; ita agit itelligēdo:
Ergo q̄cūq; facit/ itelligit: q̄d patet ī
artibḡ et gsiliis· ¶ Cū ergo deḡ p̄ esse
suū agat· ī idḡ ē nō careat itellectu·
imo ẽ ē et itelligē/ p̄ sūma dei sī
plicitatē idem sit: oportet vt opet·
italligēdo· ī eateng ẽ gnītio eiḡ ex
tendit/ q̄teng opatio: cū in deo sīpli
cissimo sit voluntaia gnītio/ et opatio
idem· ī opatio p̄ oia vsq; ad res exē
dis minimas: ḡ mīmas res oēs ī
telligit deḡ· ¶ Eo maxīe· q ālīqs re
rū mīmaḡ causas oēs gnoscit· reḡ
itelligit mīmas· ī deḡ aūt nullas ignō
rat/ Cognoscit aūt̄ seipm· ī ipse est
ōrīm causa: ḡ p̄ma et sūma causaḡ/
et rex ōrīm causā noscēs· noscit oēs.
¶ Noscit inq̄ distīcte atq; claīssime.
Sīa dū se videt/ q̄ agēlī causa ē/ videt
claīssime agelū· ī dū agelū ītuetur·
p̄ eū si opḡ sit· illiḡ opa vt p̄ causam
q̄ā ītuet· ī p̄ illa rursḡ/ opa illoz pla
nissime: ita rex īfimaḡ tenet causa
sūma/ causas medias/ et vltīas· ideoḡ
illas clare dinoscit: Cuiḡ nō opḡ est.
vt exē se deḡ in causis seq̄tibḡ/ ulti
mos ītueat effectḡ: cū ipse sit p̄a ipsīg
ēe origo/ et causa ēendi oībḡ sequentibḡ:
Iterū dū se inspicit· ī totū ē rex q̄
libet inspicit: totū inq̄ ē plane
atq; distīcte· Sīa si seipm p̄fecte
gnoscit/ totū suā pōm gp̄hendit· ī
pō sua p̄ singula dilatat: gnoscit
itaq; singula· ¶ Ite dū videt ēentia
sua et bōitatē ēa rebḡ creāda· videt
aūt modis sua illa bōitas possit rebus
cōicari· ī res aūt tā vaīe vane ī nā fiūt/
q̄ variis modis diuina ēentia bōitatē
cōicat: ḡ p̄ distīcta bōitatis sue gnī
tōem· distīctas rex singulaḡ videt q̄e
tates:· ¶ Nullū· n· deesse dēbet sūme
itelligēte/ geng itelligendi: q̄q̄ nō
salū itelligētia deḡ habet generū/
speciēḡ (vt aliq̄ voluerūt)· ḡ rex
ēēa singularū triūm:· Cuiḡ· n·
rei gnītio appetibilis ē/ tōḡ bonū ali
q̄d· ī bonū ẽ nullū deest deo· ¶ Id
de· q vtḡ supioz debet nosse/ q̄q̄d īfioz·
et aliq̄d vltra· q̄d in aīb nris appet/
Que· n· singuli quiḡ sēsḡ acti piūt
singulatim· ī phātasia sūmatim dīscer
nit· et aliq̄d excelletiḡ/ Cōd phātasia
videt ī pluribḡ imagibḡ· itellectḡ in
vna videt/ et claiḡ· ī videt singula q̄
et phātasia: videt īsup̄ rex rōes v
nīūsales· q̄s illa nescit· Ita deḡ vnica
vtute gnoscit/ q̄q̄d nos tribḡ vtutibḡ
(·i· sensibḡ/ phātasia/ et itellectu) cō
gnoscimḡ: Ergo et vnīūsaliā ītuet/
et singulā triā: ītuet inq̄ oēs ēendi
modos· q̄ origine videt ēendi/ et totā
gp̄hendit ipsīg ēe nām/ Dī ita ē: īspi
cit vtiq; singula triā: q̄ vaīos ēendi per
modos iuste distīnguūtur· ¶ Ite Orpheg
ΚΑΙ ΔΙΟΣ ΟΜΜΑ ΤΕΛΕΙΟΝ ΕΠΕΙΥΟΣΔ
ΥΙΥΝΕΤΑΙ ΗΜΕΙΝ ΜΟΙΡΑΤΕ ΚΑΙ ΔΙΟΣ

οι ΔΕ ΝΟΟΣ ΔΙΑ ΠΑΝΤΟΣ ΔΠΑΝΤΑ · i. ouis ꝓfecty oriuly ꝑ qm ꝯuꝯ apud nos fiũt: fatu iouis ꝙ mes per' vniũsu ispirit oia :· ¶ Sꝛco ꝫ Epicuro / et Aueroi fide adhi beat dicetibꝫ · rez vilissimaz no tiriã maiestate diuina idignã ee; Deg · n · tes no ī seipsis; ꝫ in seipo ; no ꝓ eaz imagines / ꝫ ꝓ sua ccntia intuet · Sꝛco distrahit cirta pluria : ꝫ ducta gspirit tꝫ vnũ · Sꝛco laborat vnꝯ : qꝛ no q rit · ꝫ possidet · Sꝛco diuitiꝛ a ꝯuoi bo · vt gsidet leuioza ꝑ qm eode ī tutu her videt et illa : instar oru li · q̃ vno ītutu stellas ī celo pluri mas gtuetur :· ¶ An ignoras Aue roys ipie · bonũ ipm ordis vniũsi ee / cuilibet ptis qualitate pstatiꝫ Quippe cũ et Aristoteles tuꝫ ī libro diuinoz · ii.o affirmet ptes singu las referri ad bonũ ordinis · q̃ ī toto est tꝯ ad finẽ :· Hi ꝫ deg alia vlla gnosrit re nobile (qd tu no negas) maxie ordine vniũsi gnosat ꝑ Ordo hmoi no aut itelligi pt · q̃ si prioioza qlibet / et ~~uiuoza~~ viliora inter se diserniꝫ : in qz iteruallis pportiõ hꝫ totiq ordo gsistit :· ¶ Me meto at her ipsa (q vulgo vilissima nũcupat) singula exactissima q da arte gstructa fuisse : qadmodu et illa q̃ hnt prosissima : Rursꝫ · q du sola gsideraꝫ / ming formosa videri solet : ī ordie tu hor / et m ipso totiq ordiatoze · tã sibi q̃ ceteis aptissime cosonare :· / Tofu hor ita ī Apollinis hymno recinit Orpheg ΕΧΕΙΣ ΔΕΤΕ ΠΕΙΡΑΤΑ ΚΟΣΜΟΥ ΠΑΝΤΟΣ ΘΟΙΔΑΡ ΧΗΤΕ ΤΕΛΕΥΤΗ ΤΕΒΤΙ · ΜΕΛΟΥΔΑ ΠΑΝΤΟΒΑΛΗΣ ΘΥ ΔΕ ΠΑΝΤΑ ΠΟ ΛΟΝ ΚΙΘΑΡΗ ΠΟΛΥΚΡΕΚΤΩ ΑΡ ΜΟΣΕΙΣ · i. Tu habes mũdi terminos vniũsi : tibi cure ẽ ꝑn.m atꝫ finis ꝑ ꝓ te vire scit oia : tu spera tota cithara resonate gtepas :· ¶ Deg itellgit ifinita. Cap · 10.

Vera nos rõ doret. deu no solu si gula ria et isima qꝫ · vez eria ifinita gnosce :· ¶ Di deg põm sua ꝓfe gnosrit : nouit distincte oia ad q̃ põm habet. (Sia põe ptitas (h eoz q̃ pt ptitatẽ) gsidatur) ꝑ Ptꝫ aut dei cũ sit ifinita / ad inumabilia se extendit : Innua bilia ꝫ deg gnosrit :· ¶ Dei gnitio ꝓ oia illa se penita porrigit · q ee dicit / quoruꝫ sint aut dicaꝫ (Itaꝫ oportet vt plane itelligat · no mo illa q actu existut : veru eria q̃ uz põ ee dicitur) ꝑ In rebꝫ at nalibꝫ sit nonulla · etsi no actu / salte põ ifinita · (Caparitas vi deliret me / progressio motꝫ ar tpis gnatoris sucessio · diuisio gtinui · multi plicatio nũi) : Deg ꝫ plane itelligit ifinita :· / Quemadmodu · vnitas (que est ipn.m nuoz) ifinitos videt nuos actu : si eos nuos (q̃ in ea ꝫ põm sit) videt · Est · n · vnitas / ꝫ põm nus oib :· ¶ Deg ꝓ ccntia sua (quasi quodda exeplar) oia gspirit ꝑ Cu vo ī hac

ēentia sit ꝑfectio ifinita: inuabi-
les ad eiꝰ silitudinē res exꝑmi pnt,
ita vt ꝑ inuabiles ꝑfois gdg i me-
lug paulatim ꝓgrediat: qz neqz v-
na res qda inde fozta / neqz ꝯtali-
bet finita rez hmoi multitudo / ifini-
ti exēplaīs itegrā vsurpaē pt ꝑfe-
ctoem: atqz ita sꝑ absqz fine vllo / no-
ug supest modq: quo alīqd aliud
vltra / exēplar ipm valeat imitaī:
Deq ꝑ inuabiles ifiniti exēplaīs
gdg inuabiles ituet imagines.

¶ Esse in deo / atq itelligē idem
est oio: Ideoqz sicut ēe eiꝰ ē ifini-
tū: ita itelligē / ifinitū. ¶ Cū i-
tellectq huāng vim habeat ad ea
ggnoscenda / q sūt pō / ifinita, pt i
ifinitū spes nuoz multiplicare / et
i alīs multis / absqz fine pro arbitrio
pgredi: ¶ Oz si itellectq diuinus
res actu ifinitas nō itelligit, sed
certū dūtaxat nūm ituet: qro
nūqd vlteig itelligē queat, an ne-
queat: Di pt: deq nō itelligit illa
actu oia / ad q itelligēda vim possi-
det: Di nō pt: itellectq huāng plu-
ra ggnoscē valet / q diuinq: Vtrūqz
absurdū est: Res ꝑ actu ifinitas i-
telligit: Quapp diuina mēs cū sit
ifinita / merito noīat ab Orphicis
ΠΑΝΟΠΤΗΝ ΟΜΜΑ. i. oculq ifinitq:

¶ Ex iīs eoz phoz ꝓpig errōz argu-
itur: q finita dūtaxat vidē deū
existimarūt: qz quisqz videt ab eo
gplendat: et q gplenditur. nīsi eo
finiat: ¶ Iis i ꝑfectia in deq idem
ēe deū. et q in ipso deo videtur
ab ipso: Quisqs ꝑ dixit lyer a deo cō-
plendi, nihil dixit aliud. q lyer gpl-
endi a semetipsio: Absurdū qde eet.
rē ifinitā ab alio gplendi: gplendi
at a seipsa / nō ē absurdū: Hoc vō
nihil aliud ē. q ipsā ꝑ se pozrigi:
et sibimet penitq adequaī: ꝯo ꝑ
fiunt se ifinitq deq: cū se nō ifinito
ispirit infinitū, imo gfirmat sua
ifinitate. ¶ Neqz absurdū ē deū
numeābilia cernē: nō. n. cernit ea
gradati enūando: ꝑ intuedo sūma-
tim. Et sicut plura videt tm vnū.
dū illa ꝑ vnā spēm / actu vnico spe-
culat: sic ifinita multitudine videt tm
finita. i. tm rē quāda / ēentia oio si-
plicē. ꝑ qdamo rōe multiplicē: qz
formā sua reuera vnā vigoze et
respectu quoda gsidat oiformē:
vnde / ar si solis lux (coloz. fons oīm).
q vt ita loqr vnicoloz ē: sic tm oio-
loz ē pripiat: ¶ Deq voluntate habet:
ꝑ nīsi qz illā exꝑ se effudit oia. Ca. ll.

Omnis causa ꝑ aliqua agit form.
et agit effectū ipsiq / i soz qdamo
silem: ideoqz oportet efferq forma
a causa gplendi: ¶ Cū vō deq sit oīm
causa: nīsi in eo oīm formas
ēe: Est ꝑ deq ēentia oiformis.
Vnde Orphicū illud ΖΕΥΣ ΕΙΔΟΣ
ΠΑΝΤΩΝ. i. Iupiter spēs oīm: ¶ Q-
admodū vō i pō pura. i. mā sic oēs
nāles forme ꝑ gfusa quāda pōm:
sic oportet i actu puro. i. deo / oēs
sōm actu distinctū soz ēe. ¶ Oz nu-

ad hec formie i deo distincte sit. h
quedam nie modu: q ad modu i igne
lux/calor/siccitas/leuitas): ꝓ eas
agit dutq; qda nie sue nite: ¶ Ne
gdm. ¶ 2a. rō. Deq; cū oia faciat.
si ꝑ forā hmoi opat. multom agit
multiplex ꝓpositoq; elit/ q; quis
alia causa. Dice ille forme i eo sit
entiales sue actuales: Oportet
tn illū ee oim siplicissimū. q; in
neq; entiales ee pnt: nulla. n.
entia vsq; ming vna i se est/ q;
diuina: ¶ Neq; vrsq; actuales. ¶
Sta quo pacto pt deq; tape alita
tes: no aliude: cū pati aliq; ab ali
quo negat: no a seipso: qppe si
a se illas accipit. q;tū eas dat/
vite geit efficientis: q;tū capit:
gerit subiecti vite: gditoem vo
subiecti. no pt subire agēs pmū/
purq; actq. cui subiecta sit oia: ¶
Ite substatia no dependet ab actute.
q;uis actus dependeat a sba: qd no
pendet ex alio. seorsū ab alio qnq;
existe valet: ꝫ pt substatia qda se
orsū ab actibus gditoibq; limitibaq;
existe: ¶ Quicqd libertatis bonq;
ee pt vsq;. id totū ꝑ sūmi pncipis
bonq; pom ee pt: q;obrē deq; ia actu
illa ipsa sba e. q pt ee (imo q est)
ab actibq; libea: ¶ Coduxit ad idem
q; effectq; no qda pstatioze/ in supi
oibq; causis/ q; in seipsis ee reperit:
atq; inuenit i causa sūma. no quoda
pstantissio: cui vo effectq; dei/ i seipis
substatie sint: nullo no i deo tq;
actus ee debet: ¶ Sto tn illic multe
substatie sit: Itaq; sit illic vna qda
. i. ipsamet dei substatia: qnqde o
portet i deo ciuta no q;ꝑfectissio inue
niri/ atq; vniri illi/ sibiq; iuice ꝑfec
tissie: ¶ Requit at no sublimioi i
deo esse/ atq; sublimiq; vniri cū deo/ cū
sibiipsis: q; si in deo sint ipse deq: no
sit ꝫ i deo/ rex forme. h modu ne/di
stincte: ꝑ qs nāli qda nite no alit du
cat ad opādu. q; ignis ad gburendu/
¶ 2a. rō. Nā cuiusq; e vna qda for
mitatq; ad vnu qdā opq/ certo/ no de
termiata: toto suo ipetu faciēs/ qcqd
facit. et faciēs nitario. Natura si
quide ignis calida. vnu qdā (caloris
videlicet opq) facit pripue. atq; eode
ꝑe calefacit tenore: et q;tū i se est.
omnes caloris gdq; exeret. vbiq;: Igit
q; vno gdu ab ea cale fiat mā her/et
duobq; gdibq; illa: no ex actibus ordia
toe procedit: sed ex ordie gradu. q
i ꝓpatoibq; matiaz repiūt: Itaq; ig
nis toti opi no dnat: no. n. auctor
e ordis graduū q; sit in ope: At si ca
lores duos generaret extra subiecta
(qz se toto) ageret vtroq;: erent equales
vtriq;: imo et nūc in subiectis oid
silibq. siles oid egles q; generat. pt
vtriq; nā/ l ꝑ diuisa media/ l ex diuisis
materiis. diuisa fact: sublata vo me
diozi materiazq; diuisitate: l vnitū/
l simillimu optat: ¶ Neq; pt (qn mā
adest) no opai: Deq; at solq; mām
pmā rezpit/ et entias metiū aiorq;
q; plurimas. absq; medio subiectoq; ꝑ
creat: q quide inter se longe diuise sit/
multisq; ꝑfois gdibq; inter se discrete.

Merito deg (qz pmũ ages est) vsq; adeo/ vniuso ipsiq; opi dnaz: vt ipse met et foꝛs/ et foꝛ ordine/ gd uniq; distinctoem efficie valeat. Nullu vo ages· effectꝫ/ et pauciozes/ et ming vaios facet· ꝯ deg (imo vnicu prozsꝫ aget deg): si ꝑ solu mere nature modu opaꝛetur· cu diuina nã sit oim simplicissima: Ro ꝙ nali istatu ꝓpellit ad agendu. ‖ 3ª. rõ. Di intelligetia i nob est efficax· et i agel efficatioꝛ: oꝑtet intelligetia i deo efficatissima ee. Idem in deo/ nã eiq est/ atq; intelligetia. Ide q; opatois nãlis modꝫ/ atq; opatois itellectual vbiq; ee solet. Hiãde tã nã ꝯ intelligetia ꝑ foꝛma agit: et sile aliqd opaz in foꝛ: Ro ꝙ dicendꝫ e deg/ aut ꝑ nuda nãm/ aut ꝑ aduenticia intelligetia opaï: imo ꝑ nãm itellectuale/ et intelligetia nãle: Deo (qz causa ꝑa/ cois/ felicissima q; est): opatio queit nãl (q reteis poz est/ comunioꝛ/ et faciliꝛ). Rursꝫ qz causa pciosissima e: queit opatio itellectualis: q poz e dignitate i nob: ꝙuis no tpe: Ideoq; e in rez ordie ꝑa: et tõ pciosa/ pstãtibꝫ dutaxat ggruit spẽbus: Propꝛa ꝙ opatio dei/ e opatio utq; q est at apud platonicos· vnica diuine entie (prout deg est) ꝓpetas: est ꝙ utraq; i deo. eade opatio. ‖ 4ª. rõ. Nza nuda/ bonu hoꝛ respicit aut illud: nã itellectualis/ uniuſale bonu: Causa ꝙ q ꝑ nuda agit nãm· ita qꝑt ad causa que opaz ꝑ nãm itellectuale: sicut ꝑticulaꝛis causa/ ad uniuſale· et ministeꝛ/ ad arthitectu: Rudi itaq; arthitectꝫ ꝑ nãm itellectualem (qtu itellectual est) opaz. ‖ 4ª. Illa p ceteis opatio deo ggruit· ꝑ qua deg neq; ex suo statu/ neq; ex sua simplicitate labaz: Tal i ꝑis e opatio metis: Opatio nãl/ ab agẽte qde ꝛcipit· ꝑ desinit in id qd patiz· sicut calefactio ab igne i lignu: Intellectual at utruq; timinu retinet i agẽte: ꝑ hoc· n· deg· du se speculando usatur seꝛu: undiq; usat eterna: atq; (ut ꝓarmenides ꝓythagoꝛeg mãt) rez oꝛbem mobile rotat: du se seruat inmobile. ‖ 6ª. Oꝑtet ꝑtẽa deu ee permitꝫ uniformẽ: qz sup oim foꝛs existit: imo et diuersimẽ: qz foꝛtoꝛ est oim: Qz uniformis/ sil et diuersimis ee queat· sola itellectual nã facit: ꝑ hoc/ foꝛ dei seipsa ituendo/ se gripit tõ ꝓpa foꝛ oim rõem: uidet· n· in se· qcqd e cuiq; ꝓpiu: du reminit/ quo gradu diuina foꝛm· qd libet imitaꝛi queat/ quoue defice· Dt ee. du itelligit foꝛm sua ꝑ modu uite/ no at ggnitois: (vt ita loq;) imitabile gripit foꝛm/ ideaq; platonicaz: Du vo imitabile· ꝑ modu ggnitois qde/ ꝑ no itelligetie· ꝓpa aial ideã· Atq; reteras eode pacto·

¶ Profecto ī oibꝫ q̄ nō casu / ꝫ vl' nā / vl' ꝓposito fiūt · nīe est effectꝰ is finē / ee effecti oꝝ fōrm̄ : ¶ Causa vō a' gēs / actōem ad fōrm̄ nō ob L p̄ aliud q̄ dirigit / q̄ p fōrm̄ in ipsa manēte : neq; ad certas dirigit fōrs aliter / q̄ l' p certas fōrs / l' p certas fōrs rōes ī seipsa greptas : ¶ Cu ꝑ mirabil' ordo mūdi (cā sui) / ordīs ex pte / gstāe nō possit : nīe est in opificis ipsig ītelligētia / fōrm̄ ee · ad cꝰ silitudine sit effectꝰ · et q̄m dei ꝓposito / vniūsl' ordo possimꝫ e : pn̄cipalis penes illū idea est / idea ordinis vniūsi : ¶ Rō vō ordīs alt totig habeī nō pt · nisi rōes ꝑe ptiū oīm (ex q̄bꝫ totū gstituitur) habeāt . ¶ Queadmodū architectꝰ / edifitii spem nō pt gripe : nisi ꝑias ptiū eig cōcepit rōes : ¶ Proꝓzie igit in deo sūt oīm rōes : neq; aliūde rex spes hūt / vt distincte sint · q̄ vnde hūt / vt sint . ¶ Neq; dīna siplicitas / ob ideaq; multitudine · minꝫ est simplex : cū p fōrm̄ vna / vnoq; ītuitu / oēs gtueatur . ¶ Neq; dicit dīna cētia / idea (provt siplīciter e cētia) : ꝫ q̄tū / hꝫ spēi / l' illg e exēplar . ¶ Quocirca q̄teng rōes ex vna cētia plures ītelligūt : cateng plures dicūt ideę : respectꝰq; hmōi (q̄bꝫ multiplicatur idee) nō a rebꝫ ipsis efficiūt : imo ab ītellectu diuino / sua ad res cētia ꝓpagāte : neq; sūt (vt ita dicam) reales / respectꝰ hmōi (q̄les illi q̄bꝫ p̄sone distinguī dicūt) : ꝫ potig ītellecti . ¶ Dub vna idea · multa / et gnoscūt / et fiūt : nonulla ecīa p idea aliox pspiciūtur : vt pote · p ideā boni / alt habitꝰ · malū alt̄ꝫ puatio · et (vt q̄da putāt) p ideā formne / mā : ¶ Pretates q̄ substātie / p ideā sūe gnoscūt : q̄litates vō rōes / proꝓnās designāt ideis : ¶ q̄admodū architectꝰ p domꝫ ipsig fōrm̄ · oīa efficit arī dētia / q̄ domūs a pn̄o cōmitatur : sed q̄ domui ita facte grigūt (puta · picture alt silia) p alias disponūt ideas : ¶ Sed ita diffusig q̄ ꝓpositꝰ · de ideis / hic q̄si casu quoda occasione nacti tītauīmꝰ : ¶ Hec aut e (etsi canes q̄da aliter latrāt) certissīa platonis nīa / Platonicoꝝ q̄ sūa : q̄d et sup̄ tetigīmꝰ · et alias latig declarābig : ¶ Sbauīmꝰ hacteng pmā causā · varios effectꝰ suos p mīltiplice sapiē ordine opāi potig : q̄ p nude siplicis q̄ ne nīe : ¶ Sbauībīmꝰ deinceps (volēte deo) · non opāi eū externos effectꝰ p meram ītelligētia : nisi accedat voluntatis assensꝰ (q̄d quide disputatoris huius eāt ꝓpositū · ¶ Pō · rō · Causa p̄ oīa p se (vt ī sequētibꝰ ondeꝰ) ad finē optimi / p vias rectissimas / modꝰ gruetissīo dirigit : ¶ Nor facē neāt : nisi p ītellectū adripet finē : discernat vias : metiat ꝓportione · q̄ inter vias est / ac finē : p voluntate rursꝰ finē apprehendet · ac viā tale p ceteris eligat : ¶ Hūc plato ī Timeo / Phedone / Philebo / politico · illos phos detestat : qui nāliū rex causas · l' ad fortuna · vl' ad ipsa / sine mē / sine nē nīem referūt : Ipse vō nālia q̄de existimat instrumeta q̄da ītelligētie potig · q̄ agētia : singulosꝰq; effectꝰ · pene ad finale / efficiēte / fōrle causa vbiq; reducit : ¶ Quadobrē siqs q̄rat / Quadob causa : terra sit rotunda : Rndet / Quia videlicet rotunditatis idea ptīcipat : ad cuiꝰ silitudine · sapia /

mundi artifex / ideirco terrā disposuit: qm iudicauit voluitq; boni ipsiq; gra fore meliq; / ita sese habe. ¶ 2ª rō. Qđ cōmutatur ãq; đ est · id enti (q̄tū ens est) queit: Qđ tale est / in eo q̄d p̄m ens est / repiat · oportet: At q; đ / hoc habet · vt et absens bonū appe tat: et in p̄nti bono libentissime coq̄ escat · q̄ fecto · nā / sensq; / itellectq; · absens bonū appetit / p̄sens aplectit; Totū hoc · nā (sensq; exps) p̄ relatōem quādā facit: sensq; p̄ appetitū: itelle ctq; p̄ voluitatē: Ergo · cū deq; sit (vt peripatetico more loq̄r) ens p̄mū: ãq; diuinū itellectū negabit. p̄ms bo nū suū (qđ est oē bonū) · p̄ voluitate libēter aplecti: Intuit i sua vitate videt oīa va · q̄ ipsa illuminate fiūt va: ita i sua bōitate / vult bona oīa, q̄ et ipsiq; ꝑpagatōe nascūt · et ipsa p̄firiente / fiūt bona: ¶ Deus at gliber · volendo facit opa potiq; / q̄ videndo: videndo · n · replicat fōtes intq; / vole do / eas explicat extra · Videndo re spicit vez: cui ꝑpa / puritas e. Vo lendo attingit bonū: cui ꝑpa e / diffu sio · ¶ 3ª rō. Dens / itellectusq; ipiq; gemitio (q̄ tm̄ imaginariū q̄dā in creaturis est) nullū substātialem effectū efficit / nisi p̄ affectū (· quod ẽntiale q̄dā ẽe videt): vñ q̄to ve hemētiq; affigit: tāto potētiq; opat / Qđ q̄dem indicat q̄dā modo Dtrutū oculq; / audissē intentq; i bonū: Dī itelligētia dei i creando / efficacior est · q̄ Dtrutū ītuitq; i fouendo (imo si imēse est efficacie (qđ patet ex eo.

q; neq; subiecto / neq; istrumēto / ne q; tpe rdiget in creādo: Coniectari possūq; · volūtatis affectū ee i diuina ẽntia itelligētia potētissimū / ardē et iocūdissimū: si mō itelligētia q̄ p̄fectissima est · que ītegerrimo / et p̄fectissīo obiecto sp̄ et vndiq; fruit: suauissima ee debet. ¶ 4ª rō. Vbi nō e volūtas (q̄ e dilatatio mētis ad bonū) · ibi nō e mētis voluptas (q̄ e dilatatio volūtatis i bonū / et q̄ es volūtatis i bono): Dī nō est ibi voluptas / vbi e ipm bonū: nusq; vo luptas ẽit: q̄ vbiq; e · sit rōe boni: In ipso ꝑ bono · voluptas est / et vo lūtas: / Affectq; homoi · si i creaturis e gñatōis inātū: certe i creatōe ipso / est creatōis origo · ¶ 4ª rō. Di agē tia oīa (tā ꝑ nām / q̄ ꝑ artem) opa tia sua sp̄ ad finē (· i · ad bonū) ordinat. et bomitate sua id facit: Accipiūt at opādi ordinē ab agēte p̄o / atq; illud e ipm bonū: q̄ stat ipm opa sua / ad finē optimū ordinare · Di · n · bō ꝑti cularia (q̄ bona sūt / et q̄ a sūmo bono ordinātur) ad bonū aliq̄d ordinat sīgula: q̄to magis vniūsale bonū or dinabit ad bonū cūcta / videlicet ad bonū vniūsale? Deq; ꝑ ad seipm (tm̄ finē) ducit oīa: nullq · n · diuine ac tionis finis e extra deū / Cum finis i eodē ordie locat / vna cū eo qđ agit ad finē · estq; bonū q̄dā / et causam mouet agere: nihil at i eodē ordie / cū deo locat · nisi ipse deq; Deq; alie no bono nō serui (· nūq; · n · ꝑticu lai bono serui oē vniūsale (bonū):

deg insup nō mouet ab aliq̄ alieno :/
Di dei finis est ipsa sua bōitas :
deg (suo modo) sua appetit et diligit
bōitatē · cū vo et deg sit itellectualis/
et bōitas cig itelligibilis : itellectuali
dilectōe diligit eā :/ Dilectio hominis
t voluntate vsat : Deg q̄ vult semp.
vult inq̄ se t tm̄ fine suuipsig et oīa :
ex voluntate at finis. pcedit opatio cir-
ca illa q̄ dirigit ad finē : Quappt
diuina voluntas (vt plato t Timeo
inq̄t) creaturaz oīm est initiū :/
Idem apud Mercuriū Trismegistz
sepiss̄ legit :/ Mutat. n. ipm̄ vnūs
usq̄ ad pfectissimū actōis modū habē
debē . i. vt voluntate sua oīo sit effec-
tōis dns : qui oīo t dns effectoz. dns
tm̄ libeā voluntate dispones ; Nam si
nitte l'nē l'itelligētie agēt : agēt sil'
oīa / atq̄ infinita sil : figula q̄ cogēt
et momēto raptaret :/ Voluntas
dei nitaīa sit et libeā est : et agit
libere. Cap. 12m
Datis pbatis arbitroz . deū non
nīte nē l'itelligētie . z voluntatis ipīo
singula q̄ creaē : Quē admodū vo
voluntas eig nitaīa sit / et libeā sit :
t sntia demōstrādū ee cēseo. Rō
p.a Caueat āsq̄ diligētissie . ne t ta
temeāria ipietate fortuito ītīdat :
vt aliq̄n suspicet : deū ita ee / opaiq̄
vt forte l. i. fortuito gtigerit. Di nul
li vnq̄ rei (forte) gtingit ee opiaiq̄
id q̄d nāliter e opaturq̄ . puta ig
ni nō gtingit forte / si oportet . q̄
caliq̄ sit / et calefaciat : sumo aut
enti nāle e vt sit . et sūmo actu e
nāle vt agat : seq̄t . deū (q̄ sūmū
ens / et plq̄ ens . et sūmg actq̄ ex
istit) nullo mō sedm gtigētia ee / vl'
agē :/ Di vbi plq̄ rōīs / ibi sortis e
mīng : in deo (q̄ sūma rō e / l' fons
rōīs) nihil pt cogitari fortuitū :/
Di fortuna nō efficit rōem (cū eius
gtia sit . imo sit rōis puatio sine de-
fectq̄) : quoīa patio gducit aut
deū / aut diīna actoem q̄libz rōe supi-
oze :/ Di deg e illa ipsa figula . ita
rez oīm ordiatrix / vt ab eis q̄ prie
sequit ea . oem gtigētia auferat :
quo eū sorte q̄da obtigit sit ee l'opaī :
Quāobrē deg nō vt obtigit . ita ex-
istit et agit : aliogn nullo vsq̄ ordo
reqrir̄ vnq̄ : sed vt decrut . imo
vt decret . Decret at : qr decretū : ipse
vo decret est ipse deg : a quo . et p quē
oīa decretia fiūt : Imo vo est / agitq̄ :
vt nītte est : nītte e : p ipam nītem :
necessitas at / ipse deg e : p quē et ce-
teā nitaīa sit / qrūz sit / nitaīa : Agit
ita e deg : vt e : ita agit : vt agit :
Et qm nīti nulla pest nītas : ideo
ibi e sūma libertas . Libertas e appe-
tibilis / tm̄ bonū . In sūma vo bōitate
e q̄q̄d vsq̄ desidaī pt tm̄ bonū . liber
est q̄rūz vult vt vult . Vult vt vult
(pce ceteis) ipsa bōitas : t eq̄ vtā vult
voluntas oīs : pter quā nihil aliqua
vult voluntas :/ Est deg id q̄d est :
ita vt aliud nō potuerit ee (q̄ e (vt
ita dīa) de ens / oīsq̄ plas) : imo neq̄
voluerit (qr e oe bonū) : Posse at / aut
velle aliter se habē : imbecillitas eet /
t ipietiaq̄ . t deteig imo t nihilū rui-
tura . Rō 2a Di tritamētū boni
t figulis / maxie oīm e nitaīū . et max-
ime oīm voluntaīū spōtaneiq̄ : certe
in ipso bono . sūma nē nītas / vna cū

ſuma voluntatis libertate geuerit. vt alias gbauit. Atq; ibi nē nitas voluntatis gfirt libertate. et libertas nitī gsentit: vsq; adeo. vt nitario liber voluntarigq; sit deg. et voluntate nitaq;. ¶ Rō 3ª. Quidiu res aliq; bonī ipsig quasi ē exps: tadiu sibi displicet. et aliud quidda pter se expetit: qm̄ no sit bonī plicepts: ita sibiipsi placet / segz vult. et talis ta est qlis vult ee: et quo magis hoc assequt: eo magis sibi placet: magiq; talis est: qlē se ee vult ipsa: Quapp ipm̄ bonū in pmis hoc habet: vt se velit sumopte / sibiq; placeat: et tale sit oio: quale vult ipm̄. ¶ Rō 4ª. Dicto magis aliq deo gpriquat, tanto ming seruilia sit / magisq; sui iuris euadit: deg sui iuris ē maxie: vt no mō qualis ipse suapte nā est, talis / talis ee velit: vez etia aliter qualis ee vult. talis sit oio: rursq; qualia vult. talia q; faciat / et cuig gra: nullū. n. agēs vsq; / l' sue actois libez pn̄m. ēit / l' fine sue actoi pscribet. misi pn̄m finis q; vnūsi / et sue actois sit dns / et fine sue statuēit actoi: / Dz ad gpositū redeamq;. ¶ Rō 5ª. In ābq; tria her. s. ee / itelligere / velle. re ipsa iter se discrepāt: in iis no ē absoluta libertas: Qm̄ in rebq; hmoi. modq; voledi seq; itelligedi norma: her / essendi gditoem: esse de miq; seq; eū / qui dedit ee: At in deo. idem ē re ipsa. ee / itelligē / velle: Qđobrē ita ē p voluntate sua / itelligēte eentiecq; sue gpos: vt no mō sicut ē / et sicut itelligit suapte nā. ita q; velit: vez etiā / sicuti vult. ita itelligat / atq; existat: Ob hāc rōem sor sita. Zoroastris sectatpēs. tradut deū quodāmō agē semetipm̄: qđ i hūc ferme modū (quē dicā) gloting exposuit. ¶ Deg ē actq. no altīg nō circa altez: ḡ sui met / et circa seipm̄. Est. n. actq int se manēs: / Qm̄ no actq ē. (q nām ifiniti bonī) ifinite feruđq: ideo no caret acto. i. gemito. acto. s. ifinito. At qm̄ et p actū itimū / fit aliq̄d itimū. et solq deg ē ifinitq: qđ inde actū. i. gemitū ē: intra deū / ē ipse met deg. ¶ Deg ē actq pvigil / atq; ppetuq: ex se. in se. circa se penitq: Ergo vt agit / et vigilat: ita procsq; existit. ¶ Totq; nixq; diuim actq circa se vtitur: At dū sibi intīt: qđa mō seipm̄ agit. i. gignit: q; si respexit alio: se pdet: Quapp ee dinū / actq ē ad seipm̄: qm̄ no ee diuinū / foret actq ad aliud. ¶ Deg vult se ipm̄: velle at / et agē / imo etia ee. idem ē oio: Igit: se volendo. se agit. i. gducit: imo se ia pdit / l' signat in ee: ¶ Ex iis ofici vult Plotinq. deū no ita ee / vt sorte obligit / l' vt coegit nitas: sed vt vigilat / agit / atq; vult ipse: Ded her deg ipse nderit: At nob no id tm vbiq; affirmari optaq: qđ deo dignū sit / Qualе est qđ ante gpositq: in deo vide-

licet. cū sūma nīte / sūmā ggredi libertatē. ¶ Rō 6ª. Nola dīna boī-tas ē absolutū dīne mētis obiectū: nā qlibet vis ēqrī obiecto pt: exte-dē. mīme: Nihil āt exī deū est. qđ deg extedē negat: / Vult at seipm deg absoluta ādā volūtatis nīte. (Vltimū nāq finē suū / nīrāio vo-lūt ōia): Diuina boītas / dei finis est vltūs. cuig grā vult / qrqđ vult: Aut g fatendū ē. deū nihil velle / atq ēe gusq ois exptē (. qđ absurdū est): aut affirmādū. siqđ vult / nīrāio velle seipm. pserti cū i deo / ēe / ac vel-le. sit idem: / Volendo se / vult reliq ōia: q prot in deo sūt / sūt ipse deg: prout ex deo manat / sūt dīni vultg imagi-nes. atq ad dīna boītatē referēda / approbadaq / tēḡ ad finē pāpud or-dināt: / Deo ille dīne volūtatis actg / q (prout respicit dīna boītatē) absolute nīrāig ē: ille tēḡ (prout respicit treaturas) a ābgda nō ab-solute nīrāig appellat: Ea ōīnis volūtas / finē ipm nīrāio velut ōib: ea tn q dirigūt ad finē. ḡditionalē quada nīte (imo erīa nonnūq nulla nīte) vult. siqđ ex illis est / sine quo finis possideri qat: Diuina āt boī-tas nō indiget treaturis. / ¶ Rō. 11ª Conducit ad her. q deg volēs ggā boītatē. nō ob aliud vult alia bona: nisi tēḡ ipsig imagines: Cū āt di-uina boītas imēsa sit. inūabiles ad eig exēplar effingī imagines pnt. (inūabiles inq. pter eas ī sup q in lris seculis effingūt): Itaq si ex eo q vult ggā boītatē / nīrāio ēe vellet singula. q imitāi ea pnt: certe vellet ifinitas treaturas existē. ifinitis modis dīna boītatē repsentates: Di aut vel-let: vtiq ēent /: ¶ Sed in hac re me-mīsse oportet (vt placet diuo Thome āq nati nostro) (splendori theologie) qđ-qđ diuine volūtatis actg. scdm qdlcem / positionē re quadā. dici pt hāc illā re nīrāio velle (videlicet pqđ semel ea voluit) (cū sit dīna volūtas nō aliter imutabil / qđ ēentia): ipm tn suapte nā nō habē ceu nīte absolute respm ad effectg suos. quē ad seipm habet. ¶ Rō. 8ª Di deg ē pfecta entis causa. atq ens / ggrig ē effectg dei: eousq salte dei actg aplificrāe se pt: quousq entis pō pt aplificrāi (pserti cū passiua pōm ab actu supiore dui oporteat): At in homoī pō entis / otinet qrqđ rōni entis nō adūsat: (qđmodū ī pō corpalis nē sīt. qrucq nām nō auferūt cōrpale). Nihil āt effingī pt. qđ entis rōni re-pugnet: msi eig oppositū. hoc ē quod dicit nō ens. cōtradictio sola rōne nō entis icludit. Quecuq g gtradrez nulla icludūt (vt dipatetici putāt) in entis pō icludūtur: atq ea oia pt deg effrē: / Qđ inde gfūt. q mens (exclusa gtradroe) pt p oem (imo p imesa) entis latitudinē se porrigere: nō debet āt effectrix dei ptas mīng apta ēe. q mētis pō machinatrix. / ¶ Adde q si diuing itellectg bō in-nūabilia ituet: volūtas āt eig ad oia illa se pt gūtē. q itellectg offert tēḡ bona: cōsequēs est. vt volūtas dei /

Thōs.

finitis obiectis nō astrigat: ꝑ et ꝑtas eig ad ifinita se porrigit.

¶ Quorsū hec? Vt intelligas qc quid qtradrem nō excludit diuine pōe subiici: atq; cū multa nō sit tnā rez q tū si eēnt qtradrem nulla inferret (qđ patet ꝑ pue circa nūm/ magnitudinē/ figuras q stellaz): scias plurima sub diuina pō qtineri q tū ī rez ordie nūq repiūt: et cū deq cōz q pt/ qda faciat/ qda nō faciat: ew nulla vl nē/ l' intelligētie/ l' voluntatis rōne ꝑ libera voluntatis electe talia opaī.

¶ Rō. 9ª. Nō iuria deq electe (vt ita dixeri) quada opaī dicendq est. Diq dē agētia oia qcūq ꝑ aliud agūt/ ducūtq ad opādū/ reducenda sūt ad agēs ꝑmū: qđ ita ꝑ se agat/ vt seipm ad agendū ducat: q vt ī actoem suā se penitq cōdūcat/ q vt intelligat/ velitq opaī/ aut nō opaī/ rursusq ita/ l' aliter operaī. Que at hoc mō ꝑficiūtur a deo. nullq ignorat. electe libera ꝑficisci.

¶ Nullq īn sapiēs nesāt. electem in deo ab eēntia nō differre.

¶ Nec ne putet forte aliqs. diuina voluntate (si ad creata respexit) figuī vim īferre: nemusse oportet. voluntatē dei malle vniūsi bonū/ q̄ apparēs alicui ꝑticule qmodū: nā in illo bono/ expssior fulget diuine bōitatis imago. Bonū illud/ in ordie qđa videt gsistē: exactq ordo rēgit. vt oēs rez q̄dq/ in vniūso qtineatur. ita vt qđa sint cause stabiles/ et qđa mobiles/ et ille que mobiles sūt. essq ꝑducat insup magī vagos/ et quoda vaiabili mō (nā effectq/ grīaz causaz modū potiq/ q̄ remotaz imitāi videtur). Deq at nō mō res ipsas vult ee. nec eēndi modos/ q ad eas ꝑ cōsequētia rēgit. Cū vo rebq q̄bqđa (ꝑ nē sue modū) queniat. vt sint qđamo qtingētes: Deq eligit aliq̄d (vt theologi qđa inq̄t) qđamo cōm qtingētia euenire.

¶ Nihil tū ita ꝑuaricat: vt vl ordine vniūsi ꝑturbet. l' ordiatōis effugiat prouidentia. De hac matia rēgre in Jo. verso. Dubiū 2m. (cū dubiis ex illo ortis) 2s. quis ꝑncipalis in sexto libz Metaphisice Aristotelis.

¶ Deq amat et prouidet.

¶ Cap. 13m.

Si deq sibi ipse placet, si amat se ipm: q̄ferto imagines suas/ et sua diligit opa. Diligit siquidē opa sua: q ex mā ferit externa. Amat multo magis genitor filiū: que ex mā ītuse ta gnāuit. q̄ quis ea ꝑg accepit (dū comedēt) aliunde. Amat deq artē tīg sua qlibet opa. cū nō accepit mām aliunde/ ꝑ ipse idem mām creauerit. q et fouit: quo fit. vt et solq/ et totīg opis causa fuit. Si deq ysq adeo amat opa sua. bona illis vult: qđ vo vult. gsequit. Igit bn illa disposuit: et suma sui bōitate disposuit q optīe.

¶ Dicit. n. fecūditas ꝑclūtas q ad agendū/ agētibq ōibq/ ab agētis ꝑmi fecunditate ingenita ē: sic diligētia ī custodiendis opibq īserta est singulis a diligentia ꝑma agētis primi ōim (tāq filioz) curatoriis. In q̄ q̄to maior fecūditas ē q̄ ī cetēris: tāto et diligētior qui-

dētia. ¶ Rursꝫ deꝰ sui gra / facit cuncta (qa si ad aliū finē / pter seipm / agēt. ab illo fine pēdet actio dei: gꝰ ab eode et agēdi voluntas: ab eode ꝫ deꝰ. cū idem sit deꝰ / deiꝫ voluntas):/ Dī ad sui finē facit. oīa (atꝫ ipse sūmū bonū): ad bonū (vt plato i Timeo vult) cuncta dispōit: ita vt singula (pro nā sua) diuina capiāt bōitatē. ¶ Hinc ēt cū oīa bonū appetāt. bonꝫ appetitio bona sit. / et ideo ab ipso sit pmo bono / vñ sq̄ bō oīa: seqt̄: vt a diuina bōitate illecta. dū nā appetāt bōitatē. Quibꝰ ꝫ negauit deus res gubernāe: cū ad bonū dirigat finē. ¶ Elemēta mebraꝫ mūdi gtraria / sua inter se nā formē vtutibus pugnātia. q̄ parto coīret in vnū. ac manerēt ta diu iuīcē copulā. mutuareturꝫ sibi vicissīnās motꝫ / et mutuaretur: nisi ab vna aliq̄ excellētiōe vtute cōnerent̄. ¶ Quoꝛo si mūdi gubernatio / his mēbris eiꝫ (inter se gr̄ibus relinq̄t: her poderibꝫ libratis suis / locisꝫ distincta / iuīcē nō mīscebūt: ac si misceat / nihil aliud agēt. q̄ calida / frigida. sicca / humida. rara / d̄sa. et reliq̄ gr̄a eiusdē: ordinē vō fōz / figuraz / reuolutionū nullū gstituet:/ Hinc ēt i artibꝫ hmoi ordinē. nō nā facit / nō instrumēta. sed sola artificis cogitatio:/ Et si celū quoda mō elemēta regit: nō tn ita regit: qui ipm aliunde regat. tanta. n. ipso diuinitas fōz / vtutū / motionū. nō ab ipsis celi coꝛpibꝫ suapte nā / diuisis mobilibꝫ: sed a vtute q̄da supiōe. p seua prouisꝫ et stabili. i ordine vnū / stabilēꝫ dirigit. ¶ Deniq̄ nāle agēs / siue elemētale / siue celeste. tū q̄ mobile est (ideoꝫ egenū / perfectiōꝫ / p aliunde dependet). tū q nitte nē / seꝫ toto agit q̄d agit: ideo mēsura modū agendi p certos fīnes / certo fini q̄uenientē. a diuina q̄da supna sortit. Calidū. u. siue humida / siue sēm vtute. siue siccū vbriꝫ et oīa dissoluit: frigidū vō condensat. Quoꝛ. tū illud vtiliter / quemēterꝫ dissoluat. q̄ hoc sibi diuina q̄dē set: idꝫ gtinue et ordinatissīe faciat: nō a nā siplīr / nō a casu. sed a causa supna suscipiūt. ¶ Et q̄ spere. gtinuo motu / gtinue a pnti habitu digredientes / in seipsis nō q̄escūt: ideo / et sūt / et mouētur ab alio. penes quē sit finis / cui gra mouēt̄ et agūt. Hinc ēt finis / motiones ad finē / ineffabile q̄da natura anteuidit. Hinc Aristoteles i libris diuinoꝛ ait / Dicut ordo pcipiū exercitꝫ iuīcē / et ad totū. p̄uidit ex ordine totiꝫ / ad ducē vnū: ita ordo mundanꝫ pcipiū iuīcē / et ad totū. pendet ex ordine totiꝫ ad deū. Hinc ēt dit / Dicut exercitꝫ ordo ē in duce: ita mūdi totiꝫ ordinē ee i deo vno tm / pncipe mūdi:/ Proinde ptes mūdi / et coꝛpuscula [redacted] q̄uber. ad certū finē. p via ordinatissīma / et q̄modissīmos modos / aut sp aut plurimū ita pfi-

cisciũt: ut pagũt sepissime opa sua/ qñto melio pnt: ꝓinde ac si artẽ ito haberẽt/ et artẽ qdẽ absolutissi/ mã: imo tã mirabili rõe pgre/ diũtur: ut hũana artẽ/ rõemq; exsu/ pet:/ Et cũ ipsa corpa/ sui motꝰ ignara sint: ac ꝓtea fine (ad quẽ nõ casu/ sed nitaio tendũt) sibi ipsa ꝓscribere nesciat/ habeat tñ ꝓscriptũ (alioqn nõ ad hoc magis fine/ qꝫ ad aliũ pgẽnt): gstat/ eis ab alio quodã fine ꝓscribi/ quẽ appetũt: a cuiꝰ sapia/ ita ducũt ad finẽ: sicut sagitte ad signũ/ a pru/ dẽtia sagittarii dirigũt:/ ¶ Ubi nã hec sapia est:/ Di in sumo deo: qui/ det rebꝰ deꝰ: cũ qibet suiẽ re/ pugnatia/ ne seruiẽ iteimiat: atq; ad fines optos cucta ꝓducat: Din t alia quib (infra deũ) agelica me/ te/ l aia: scito deũ oia q infra se sit) mouẽ: qre si agelica meb/ aut aia qda regit mũdũ/ ducitq; ad bonũ: certe et ducta a deo: et dei vtute id agit: Quapp deꝰ ꝑma ac suma est rector: q prouidẽ sit obꝰ/ si sit per/ itellectũ oia facẽ: cũ pstatio sit ꝓ itelli/ gẽtia facẽ/ qꝫ gsidãe/ et gseruare ia facta/ Dcit eẽa regẽ cucta: si facẽ nõ nesciũt/ Vult deniq; gubernãe et custodire/ q sua sũt/ q fecit ipse: qbꝰ nõ suidet bene ẽendi dona: pgñ nõ suidet mung ẽendi/ ¶ Gubernat at qlibet facilitate mirabili/ sicq; n. alienas tũtat mãs (qs arte pit aliũde/ ꝫ suas/ qs facit ipse): sicq; attingit extrema: ꝫ itñ serue agitat/ inest nãq; rec oim penetra/ libꝰ: sicq; laborat circa plurima: ꝫ ꝓ ipm ee suũ/ q vniuersalis oim cardo est/ sequẽtes cardines versat/ i/ ẽentia/ vitã/ mẽtẽ/ aiam/ nam/ mam/ atq; vt platonici q aliqs dicẽt/ ꝓ car/ dine ꝫ cuiq; ordis ꝑtis/ ipm ꝑtis vsat ordine/ i/ ꝓ vna ẽentia/ ẽentias ores/ ꝓ vita vna/ vitas/ ꝓ mẽtẽ/ me/ tes/ ꝓ vna silr aiam/ singulas aias/ ꝓ nam/ nas/ ꝓ materia vna/ materias: sicq; eiꝰ decreto aliqd reluctatur: qꝫ tmẽ sp iteruallo supat oia:/ Diui ne de dina nã retinit Orpheus AENAco BTPOQAAIYYIBOONPUMA MEUOUBA/ i/ ꝑpetuo cardine velote ꝑpetũ voluitas/ ¶ Optuit esse in aiali neruiũ queda/ circa nutam/ que qui trahũt/ cuncta sil aial me/ bra ita monẽt: ut singula ꝑtib motibꝰ moueat: Dili quoda titu/ scribit Aristoteles in libro de mũdo/ a deo/ mũdi mẽbra moueri: vbi prouidẽtia asseit aptissime: qua i deitꝫ ꝫ Mozaliũ significat: et in phisicis/ vbi ꝑbat nam/ certũ vbiq; optimuq; fine respicẽ/ opaq; ipsiꝰ/ opa ee intelligẽtie nõ errãtis/ ¶ Vidiq; Florẽtie germani opifices tabernaculũ: in quo/ duos/ aialiũ statuę ad pilã vna/ nexe atq; libra/ te/ pile ipsiꝰ motu/ sil diuisis moti/ bꝰ agebãt: alie ad dextrã turrebãt/ alie ad sinistrã/ sursũ/ atq; deorsũ/ alie sedentes assurgebãt/ alie stantes inclinabãt/ hę illas coronabãt/ ille

alias vulnerabat: tubaz ꝙ/et croz
nuu sonitq; et auu tatq audiebat; z
aliaq; illic sil fiebat. et silia succede-
bat ꝯ plurima: vno tm vnq; pile
mometo: ¶ Dic deq; p ipm ee suu
(qđ idem ra ipsa est/ ac itelligẽ/ atz
velle; quod ve ẽ siplicissimu qđdam
ois entz: a quo (vt alias dixiq) reliq
tꝯ linee deducũt:) facillimo nutu
vibrat q̃q̃d inde dependet:/
¶ Taceat ꝯ Lucretiq Epicureq: qui
casu fieri ac ferri vult mudu: et
cõstate formosissimi ordinis habitu.
ex ista bili deformiq; puatoe ordinis
profiasa existimat: pinde ac si qs
ex insipietia/ sapiam: et ex tenebris/
nasi luce arbitraet. ¶ An tu Lu-
creti. qtiens casu/ absq; cõsilio/ et p
posito fine moueis: totiens vno
quoda recto tramite. ad certu eu-
demq; terminu ꝓficiscereis: neq; q̃: ꝑ
hac/ et illac oberras:/ An qñ absq;
arte/ et pscripto fine. tractas lapi-
deis: tũc ordiatissimis/ et cõtextis
iuuẽ paietibq. edificiu gstruis/ et
aspectu pulcherrimu/ et vsui qmo-
dissimu: neq; q̃: sed deforme/ inutile
q; cogeree:~/ Considera platas/ et
arialia. q̃z singula mebza ita dispo-
sita sit: vt altez/ alteiq; gra sit lo-
catu. altez seruiat altei: z certe vno
sublato. tota ferme qpago dissoluẽ:
tũcta demiq; mebza. totiq; cõpositi
gra sit digesta/ Et qpositu ipm. s.
plata/ et aial. quemetibq; istrume-
tis instructu ad opa ne ꝑpe necaia:
oibq; alimeta/ loca/ tpaq; puisa: tra/
et aq̃. his alimeta parat. celum
tẽpat aqua et tra. Tande ptes mu-
di cucte. ad vnu quenda totiq; mudi
decore ita gcurrut: vt nihil subtrahi
possit. nihil addi:/ An si tu. oi gsilio
fuisses. arboibq; et aiantibq; prouisurq: z
aliter qui disseres: no aliter: ꝑ neq;
ta bn:/ Cosiliu ꝯ/ gsilio tuo meliꝰ.
her disponit: z alioqn videis q̃tidie.
q̃ pluris ta mebza qda sua/ q̃ istru-
meta. vbiq; deesse: ite ex equi semie
nasci canes. fico/ ex malis. et mebra
hois/ anexa leonibq. hoibq/ azinoz.
cade stellas. ascende lapides z nut vo
q; singule mudi ptes/ certis semibq
orte/ distinctis figuris pdite. recta
via/ ggruis tribq; et ordinibq. pulcher-
rime et qmodissime. certos petut ter-
minos/ atq; repetut: cosequeis est.
vt eode mo moueatur. quo et illa/
q̃ arte/ et gsilio mouet humano. Di
mo eode: ergo eade pene arte/
eodeq; gsilio: et tato pstatioi: q̃to
pulchriq; et stabiliq ordinat. Cosi-
lio (inq;) no abiguo/ et mobili: sed
certo pmanq; atq; subito: et itutu
potiq/ q̃ discursu. Di. n. i ope. no
e noxa/ l' trisgressio vsq;/ l' retractatio:
no e abigutas i opifice. Intuitu
hmoi (p trislatoem quada) gsiliu
appellag: no q; ibi alia inuestigetur
ex aliis: ꝑ q; alia/ alioz gra fiat:/
Solet inertes hoies. de artificiis
gsultare: at vo q̃ arte pfecte callet/
nihil gsultat aplig: sed ita habitu
facit. sicut nã formis. Q si e arg
alicubi pfectissa: ibi certe e. vnde

mirabile hoc opꝰ mūdi dispoīt:/ arte hōmoī. t nā fortasse locabis/ sensꝰ oīb exptē: Ego vō sensu carē te dīra:/ si tā fūb alieng a sensu: vt nō sentiab. si bestiole qꝫ terrene sentiūt. oportē mltomagis totū mūdū/ et artifice oīm nām. se sic habē:/ sensu (mq̄) rōte: si rōbilius sua opa ordiat/ qꝫ hoīs rō. Admiratoēm minuit diuturna gsuetudo:/ At si paretes tui. te (clausa vndiqꝫ domo) sic ab infatia educassent. vt mirabile hūc mūdi decorē/ am anū etatis trigesimū nō vidisses: gcul dubio. nouū deū hac rez spectaculū eēs vsqꝫ adco admiratꝰ: vt q̄uis ate abigug. postea tm rūq̄ abigē potuisses: quin cuncta/ vnꝰ sapētissimi artificis quidētia fiat atq; regat:/ Fateamur qꝫ (nīcaīū e lucreti). q tū ptes/ effectꝰqꝫ mūdi/ gstate ordiē predat. nō pt totꝰ ipse mūdꝰ. pter gstatia ordineqꝫ/ t nūc predē/ vl ab initio pdiisse: fateamur demqꝫ. q neqꝫ sua spōte mouet mūdꝰ/ sine vita: neqꝫ tā diu tā eālit voluit. sine potētissīa vita: neqꝫ fato ordie. sine sapētissīa mēte: neqꝫ tā optīe et gmodisse. absqꝫ sūmo bono:/ Hz vita q̄dā vna/ regina vnꝰ mūdani rozpis. pō/ sapīa/ boītate prellens. mūdū quidētissīe/ et ab initio/ et gtinue pduxit ad optimū:/ Iher t sūmꝰ e deꝰ: t dei sūmi pedissequa. Di sūmꝰ e deꝰ: deꝰ quidet certe: Di dei pedissequa: deꝰ eīa quidet: Cum pīmū pn̄m/ suūipsīg gra agit/ mouetꝰqꝫ cuncta: Diuine de Ioue dixit

Orpheg ΠΑΝΤΟ ΥΕΝΕΘΛΑΡΧΗ ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΝΤΩΝΤΕ ΤΕΛΑΤΗ. i. oīm genitoꝰ/ pn̄m. qꝫ et finis: Ideo si vita mūdi quidet: p̄fecto ducta a deo. ad dei quidet fine: Igit ad dei boītatē/ oīa demqꝫ dirigit:/ Atq; hec boītas. cū totīg opib sui cura habeat: certe ptes negligit nullas: Ex singulis. n./ gstat optīe totīg cōpositi statꝰqꝫ et habitꝰ. Totū hoc Orpheg sic expssit:/ ΠΑΝΤΕ ΒΟΡΑΘ. ΚΑΙ ΠΑΝΤΕ ΠΑΚΟΥ ΕΙΘ. ΚΑΙ ΠΑΝΤΑ ΒΡΑΘΕΥ ΕΙΘ. i. oīa itg ispiritꝰ. oīa itg audib. oīaqꝫ distribuis:/

Cum ipo tota mūdi gpago/ gra dīne boītatis refēde t istituta. et ptes mūdi/ gra ipsīg cōpagis/ apposite sunt:/ nō t in toto hoc opē. suma prozsus pfectio regrēda: ꝫ q̄ta sufficit ad sublimiozē auctoīs p̄froem (pro vīb) indicāda. Rez exigēda t i quanis mūdi ptē. q̄libet ptis illīg pfectio: ꝫ que cētis ptibꝰ cōsinat. totīqꝫ oducat. Hic licet nonūqꝫ alīq̄ ptīcule alicuīg mūdane oditio videatur/ p̄se/ et cū pāda:/ si tm ad totīg statū gparet: iuemēq. nō aliter mūdū posse bn̄ dispōi/ q̄ ita:/ Dane vniūsi oditoꝰ. nō totū ipm ad ptes vllas: ꝫ ptes potīg ad totū refert. Meito qꝫ q̄ alicubi circa ptes. t mala videt/ t deformia: demqꝫ i totīg ornamētū/ bonūqꝫ euadūt: Quapp apud Orpheū. deꝰ vocat ΔΙΑΙΟΣ ΖΩΗ ΗΔΑΒΑΝΑΤΗΕ ΠΡΟΝΟΙΑ. i. septīna vita/ imozlisqꝫ quidētia. Hāc quidētiā dicit Mercurīqꝫ ee gnīs hyāmi lutrice. Et Plato in q°. legū libro mḡt. deū tōtiē p̄n̄a/ media/ finesqꝫ oīm: q̄ bīre cūcta: ac recte dispōe singula:

mitibꝫ religiosis ꝙ viris ꝫ̄ ꝫ spiritū: supbos ꝫ̄ iniosꝫ punire. ¶ Neꝫ tollī putat ꝙ dīna ꝓuidētiā. nr̄i arbitriū libertatē: imo seruaī. ¶ Quod apit ī dcīo de repu. in libro eīa de regno. et in Critia: ꝙ deꝫ nō ta sr̄iē do ꝫ volendo facit: aliqn̄ sil cūcta fec̄isset/ et faret/ faret ꝫ mala. ¶ Itē. sicut ī ꝓscīa dei. futurī scripti sīt r̄ēru euētꝫ: ita et euētuū causē/ modiꝫ agendi. Et sicut opa nr̄a nota sīt deo: ita et nr̄a uolūtab. q nr̄oꝝ ē opū causa. et modꝫ liber agēdi: Dicut. n. ꝓuidet te id futurū: ita ꝓuidet te ita. ī. uolūtarie/ libēꝫ futurū: Quāe diuina ꝓuisio. si q̄dcīs aliꝫ positione reddit nr̄aīa nr̄a opa: reddit nr̄aīū. ī. ꝙfirmat sīlr agendi modū. hoc ē nr̄i iudicii libertatē: Qm̄ deꝫ nār̄ū oīm tpatoꝝ: cuiꝫ rei ꝙseruat/ nō subtrahit nām quā dedēat. Dr̄ dū regit cūcta: singula ꝓ singulos regit nā: ascēdētibꝫ elemētis/ ad asc̄ēsū ꝙducit: descēdētibꝫ/ ad descēsū. Dr̄ regit aīalīū motū (ꝙ ille nā sua ꝓgressuꝫ est): ꝙfert ad ꝫ̄diendū. Dr̄ celos ducit (ꝙ ob rotūditatē nā uolubiles sīt): ~~quare~~ ꝙfert ad circuitꝫ abitū. Dr̄ aīos pulsat (ꝙ illi sursū deorsūꝫ libē uolubiles fūt): pulsat et libere. ita ut alliciat/ non traḥat/ nō cogat. ꝫ ꝓsuadeat: ¶ Qđ Zoroaster ita testatur ΠΑΤΗΡ ου ΦΟΒΟΝ ΕΝΘΡΩΠΟΙΣ ΚΕΙ ΠΕΙΘΩ ΔΕΠΙΧΕΕΙ. ī. pater nō iniuit metū: sed ꝓsuasione induxit. ¶ Qm̄ uō motoꝝ ꝓmꝫ ꝙuale debet/ et dīnari: ideo sic aīos (ut ꝓplato uult) q̄si cogit ad bonū: ut bonū ipm nolle nō possint: Bonū. n. nr̄aīo uolūt oīa: cuiꝫ rōe uolūt. q̄q̄d uolunt: ¶ sicut nr̄aīo. malū ipm nolūt: cuiꝫ rōe nolūt. q̄q̄d nolūt. ¶ Nā si adeq̄tū appetitꝫ obiectū ē ipm bonū: certe bonitas ē rō ipsa appetitui appetendi q̄q̄d appetat: ¶ ita ut ī oī re (quā appetit) non aliter bonū appetat: q̄ uisꝫ ī oī colore videat lumē. Ac si appetat. ulliꝫ nihil appetē: hāt ꝫ appetendi uarietatē/ eligit tm̄ bona: Animꝫ ꝫ nr̄aīo fert ad bonū ¶ At ꝙ deꝫ debet nām aīo ꝫ̄ reseruare: ideo iudiciū ipsi relinq̄t libez ¶ ꝙ quod de agēdis (suo more) ꝙsultet. atꝫ e multis sibi ꝓpositis/ aliud alio melius iudicet: et q̄d aptius ad bonū ꝙsequēdū ēsueit. eligat.

¶ Theologie liber terci. ¶ Descēsꝫ ꝙ quicꝫ q̄dꝫ fit. ꝙ q̄s ē factꝫ a frensa: q̄ q̄dꝫ iuuē ꝓgruē ꝓdāt. ¶ Cap. i.

Ascendimꝫ hactenꝫ a corpe/ ī qlitatē: ab hac/ in aīam ¶ ab aīa/ in āgelū: ab eo/ in deū vnū verū et bonū. autoꝝ oīm/ atꝫ rectoꝝ.

¶ Corpꝫ appellāt pythagorici: multa. Qualitatē: multa et vnū. Aīam: vnū et multa: Angelū: vnū multa: Deū deniꝫ: vnū. ¶ Quia/ ¶ Corpꝫ ad qd̄ libet spem idē ratū ē: et suapte na/ sine fine diuidūm ¶ cuiꝫ matīa in infinitū fluxura inīuit: nisi fōr sistat et vnet. ¶ Qualitas ad matēiā speciē terminādā. ꝙfert ¶ et ꝙ sē ē quodāmō indiuidua: ꝫ ꝙ admixtionē corpis/ fit diuisibilis. ¶ Aīa matēiā speciē finat ¶ neꝫ ꝙ se/ neꝫ ꝙ inānatoem corpis ē diuisibilis: ꝫ mobilis multitudo. ¶ Angelꝫ/ receptaculū speciē ē: et multitudo īmobilis. ¶ Deꝫ aiūt ꝙ se nō

rdissolubile ee: q ipsa vnitas
statq; sit. ¶ Corpa ão ex elemēt
q̄posita / prozsq; dissolubilia: qm
ens / et multitudo vnitate, et mo
tq; supat statū. ¶ Dz agelos / aias /
sperab / et stellas dissolubles q̄de
videi quodamo, q̄teng ptes lynt:
ee tn rdissolubiles: ptea q ipsas
nitas / statq; multitudine / motiq;
exsupat. ¶ Hic at e nodq; ille dūg
quo deq; (vt Timeq; putat) lyer p se
solubilia / sp rdissoluta gseruat:
Tam potens e vnitatis ipsig / statq;
mung: vt in ifimo solū vnūsq; q̄
du, exeat ab oppositis videat:
tn mterī ibi q̄ q̄damo vincat: sīq;
de materia ipsa. ifinite multitudi
mutatoiq; subiecta. sp custodit in
vnitate substatie atq; ordis pmanē
te: ¶ Est vbiq; deq; vnitas: vt
pbauiq;: Est et imobilis: q̄ neq;
ab alio moueat, cu nihil sit illo va
lidig; neq; a seipso, qd melig se tns
ferre neāt. cu sit ipm bonū: Ad de
teig at nihil sua sponte se mouet:
¶ Ar si deq; fluē de alio diceat, aliud:
qreq; nūq̄d nouū aliq̄d assequat: an
nihil. Hi nihil assequat nouū: neq; e
mutatq; q̄dem: Hi noui aliquid: an
no oia possidebat: q̄d no oia possi
det. no est deq. ¶ Deq; ex eo q̄ e vbiq;
no mutat lond: ex eo q̄ e oim finib.
circa aliud no mouet: ex eo q̄ est
fplicissimq; (eria in se) e imobilis:
Ma si moueat in se: aut pte ipsig
altera / ad altera admouebit: aut
salte noua q̄da in seipso / cu veteib
rogregabit: eit. n. p sbam / q̄d eat
an, ac noua insup voluet forīm: neq;
ee poteit fplicissimq;. ¶ Deniq; deq;
ipsa vnitas est: Vnitas. statq; ipsig
e fundamētū: q̄ sicut i multitudine /
motq; pgredit, sic vnitati statq; inūit.
Illud. n. in quis nā stae dicit, quod
vnū in ea gtinue habitū ita possi
det: vt ab eig ne vnitate no discedat:
fundamētū at statq; oīs. q̄s dixerit
ee mutabile: ¶ Possūq; at rōes
hg mor. p argumētatoem illa Pu
menii pythagorici confirmāe / Quicq̄d
(inq̄t) sdm pteitū futurūq; mutat,
puatoem quāda habet admixta: fu
turū. n. nodū e, pteitū / no aplig est:
In deo at (cu ipse sit pmū ens, artq;
fumq;) nulla e puatio: Est g̃ imu
tabilis: ¶ Angelq; q̄s imobil e: qm
a deo (totiq; boitatis fonte) bonū per
seipm haurit / absq; medio, et vno e
ternitatis punto iplet, inde, ac pma
net sp boitate pleniissiq;. ¶ Cum vo
oīs effectq; (extra causā sua, q̄ductus)
aliq̄d cause [illegible] seruat, et ifeioz eria
euadit q̄ causa: ideo agelq; (qui e deo
creatq;) aliq̄d dei seruat, amittit
et aliq̄d: Deq; quide vnitate habet,
et statū, pretinē vtruq; agelq; no
pt: eet. n. deq; ipse / no agelq; Neq;
eria amittit vtruq;: ne primū ac pri
mū dei opq; euadat opifici dissimili
mū: Quid g̃: vnitate ne sola re
tinebit: an statu: Sola vnitate ne
quit. sine statu: vnitas. n. ipsa proz

190

sq̄ ĩmobilis est: Itaq; retinebit statũ: sed a sipliꝯ decidet vnitate. vt agelq̄ sit ĩmobilis multitudo/:/ Rectꝫ iniuria mltitudĩne āgelo assignāq̄: quia si sit pfecta et absolutissima vnitas: cĩt sĩma et ĩtermĩata ptas: siqdē ũtq̄ ĩ vnitate gsistit: ĩterminata ptas/ vnq̄ ipse ē deꝰ:/ Porro si corpꝰ gr̄ũ est susceptĩe actꝰ pati: nō actꝰ corpalis gr̄ũ daꝛe et agĕ: ĩ nā corpali dicat̄ ee potētia/ pō. s. (vt theologi aiũt) susceptiua actꝰ passiua. ĩ nā corpali actꝰ. i. efficacia ad agẽdũ: Ideo qualitas. q. pt se qdāmo corpalis est: aliqua agendi vim habẽs inde et actꝰ cognoscat̄:/ Quia vo ĩ materia susciꝑit̄ et diuidit̄ fitq̄ inde qdāmo corpal': hĩc nō merꝰ actꝰ. ꝛ ꝑ passoꝛ corpis ĩgnatꝰ: Constat gr̄ qualitas ex actu et pō:/ Alia licet a matĩa sit separabilꝛ atq̄ ob id actꝰ dicat̄. et a passione corpis aliena: tñ nodu merꝰ actꝰ/ est. n. mobil':/ Di mouet: aliqd p motũ nactꝰ sit̄ q̄ quo ante carẽbat: ꝛ ut carebat: pōm illā habet. qua susceptiua/ et quodāmo passiua pōm nuncupaq̄: vt agit mouẽdo nō mlt̄: est actꝰ: et dū agĩt aliqd: ecia actꝰ efficit̄: Est gr̄ qua. ex actu et pō. q̄positꝰ):/ Ex nūqd Angelꝰ/ actꝰ ē merꝰ:/ Rnd̄e:/ Deꝰ plane (q̄ distat pen̄ a mā (in qua/ passiua pō est. sine vlla agẽdi ĩtute): ideo merꝰ ee vigoꝛ agendi ĩtelligit̄ seoꝛsũ a susciꝑiẽdi/ patiendiq̄ nā:/ Di deꝰ ē purꝰ actꝰ: nequit āgelꝰ ee talis: Quia qđ vnũ ĩ se est/ nuq̄ fit plura. nisi ꝑ aliene nĕ additamẽtũ: Vnita est ipsi puri actꝰ nā et definitio: q̄ deo quidē est (vt patet):/ Qz si ecia ĩ āgelo dicat̄ ee: Introgabiꝫ. nūqd ĩ āgelo sit aliqd aliud ꝑter actũ. ner ne: Di mlt̄: vnq̄ solũmo restat actꝰ purꝰ: siqdē nlt̄ differt actꝰ/ q̄ tribuit̄ āgelo. ab actu dei: cũ mlt̄ insit vtriq̄ ꝑter actũ: ꝛ et actꝰ ipse sua rōe sit vnq̄:/ Din addĩtu ē aliqd āgelo/ ꝑter actũ: nō aplq̄ ē āgelꝰ/ actꝰ purꝰ ꝛ ꝑfectꝰ ꝑmixtoꝰ/ et actꝰ nō absolutꝰ sed talis potiꝰ/ aut talis:/ Dicit nō ē pura lux. q̄ viridis ē/ l' rubeꝰ: sed ē lux. sil'/ et q̄litas elemẽtoꝛ aliq̄. ꝑ qua rubeꝰ fit l' viridis): Quare āgelꝰ q̄ gpoit̄. ex actu/ et pō/:/ Actꝰ hoꝛ ē qđ in Phylebo vult̄ plato. vbi ait/ Deũ ee rez oĩm terminũ infiniti exptē: res āt alias ꝑter ipm oẽs. ex termino/ et ĩfinito cōponi. Terminũ vocat/ actũ: ĩfinitũ vo/ pōm. q̄ sedm se indet̄ tata. termiat̄ et formaꝛ: ab actu):/ Sed vt ad rē veniāq̄. pō quidē Angelꝰ/ in eẽntia sua est: q̄ ꝑ quoddāmo fit a deo/ q̄ ab ipso formet̄: In ꝑmo naq̄ creatoꝛis sue momẽto. āgelꝰ se solũmo: ĩ alio. ab auctoꝛe illustrat̄:/ vt sit ĩtelligẽs/ atq̄ formaꝛ: Ĩterĩo eẽntia illa/ ꝑ ĩ̄ quã formis est quoddāmo: et tñ passiũ subiectũ quodda expoit̄ ad actũ ĩtelligẽdi. et foꝛ ideaꝛq̄ oznatũ suscipiẽdũ. de q̄ Zoroaster ait ΠΑΝΤΑ ΥΠΕΞΕΤΕΛΕΣΕ ΠΑΤΗΡ ΚΑΙ ΝΟΥΤΑΡΕΧΟΚΕ ΔΕΥΤΕΡΟΥ. i. oĩa ꝑfecit pater. et mẽti ꝑbuit sedẽ:/ Est gr̄ Angelꝰ/ mltitudo: cũ gstet

ex pluribꝫ :· ℣ Multitudo inq̃ ĩmobilis :· In illo certe · deo ꝑfect̃ē : q̃ nō est vera vnitas · sicut deꝫ : In hoc ꝓpinq̃t : q̃ ē ferme (vt ita loquar) · sicut deus / ĩmobilis :· ¶ Recte pꝫ deū / vnitate ĩmobilē · potē agelꝫ / ĩmobil' multitudo ; pꝫ agelū aīa · q̃ logiꝫ ecīa distat a deo : / q̃ ē mobil' multitudo : multitudo quidē est : cū nihil post deū. ee q̃at vnitas simplicissima : / Est q̃dam mobilis : q̃ longiꝫ recedēs a deo · ꝓpiqua fit corpꝰ qualitatibꝫ · q̃ penitꝫ agitatur · si oīo ĩmobilis eet : eet vtiq̃ agelus : si oīo mobil' : eet qualitas. ℣ Medium tñ aliq̃d · inter agelū ee oportet / et corpꝰ q̃litates : ne oīo ĩmobilis agelꝫ / oīo mobili q̃litati sit ꝓxim · Fit itaq̃ ꝑticeps ĩmobilis : ꝑticeps ecīa mobilis : stabit eiꝫ substantia · neq̃ ĩ maiꝫ / minꝫve · aut hoc / aut illud mutabitur : fluet at opatione mō hec / mō alia · atq̃ aliter / et aliter opabit :· Qualitas at / aīa ifra ior est : quāde ꝑ ccentiā opatione mutat :· Qualitate ifig corpꝫ : q̃litas · n · mouet / et mouet : mouet · n · corpa : corpꝫ mouet q̃dē : mouet nihil · ℣ Angelꝫ q̃dē · q̃ sit vnū q̃dā · et q̃ sit actꝫ : nō a seipso habet · sꝫ a deo vere vno / actuq̃ purissimo : Ex q̃ sit multiplex ꝑ pōm suscipiendi et patiendi : habet ex seipso · q̃tū est deū ꝓductꝫ / a ꝓductoribꝫ ꝑfectoē degenerat : ℣ Multitudo igit̃ nāliꝫ est agelo · ℣ Aīa q̃ · q̃ vna q̃dā sba sit · et q̃ sit actꝫ / stabil' ꝑ ccentiā : nō a seipa · sed a deo sortit̃ / actu vno et stabilissimo · Et vo multiplex sit, et passiua : ex seipsa possidet : q̃ sub deo locat̃ · Et denicꝫ mobilis : ex seipsa rursꝫ : q̃ sub agelo :· ¶ Dicut q̃ vnitas nāliꝫ ē deo : et agelo multitudo : ita motꝫ / nāl' ē aīe :· Lux dei producit agelū : sub dei · s · vmbra : lux dei / aīam · sub vmbra ꝓducit agelū :· / Angelꝫ a dei vno actu / vnitate stabile ādipiscitur : sub dei vmbra / cadit ĩ multitudinē : aīa a dei luce / statū nāciscit̃ : sub vmbra dei / multitudinē : sub agelī vmbra / mutatoem :· / Fons vnitatis / deꝫ : fons multitudinis / agelꝫ : fons motionis / ē aīa :· / Deꝫ ꝑ seipm / vnitas · Angelꝫ / ꝑ deū ē vnꝫ : ꝑ se / multiplex · Aīa / ꝑ deū vna : ꝑ dei vmbrā (i · q̃ sub deo ē) / sil' cū agelo · multiplex : ꝑ seipam mobil' · Qualitas / ꝑ suppoīa habet · vt moueat aliq̃d : ꝑ se habet · vt mē misceat : Corpꝫ ꝑ qualitatē · vt agat : ꝑ se · solū vt patiat̃ : · / Qualitas vno gradu excredit corpꝫ · q̃ mouet ipm ; vno saltē credit aīe · q̃ mouet̃ ab illa · Aīa saltē vno excredit q̃litate · q̃ ex seipsa mouet̃ : vno credit / agelo · q̃ mutat̃ · Angelꝫ aīam / vno · q̃ manet : deo credit / vno · q̃ multiplex · Deꝫ tñ ꝑ hoc vnū · abit sup oīa ĩ ifinitū : / Qđ ita cecinit Zoroaster ΠΑΤΗΡ ΕΑΥΤΟΝ ΗΡΤΙΑΒΕΝ ΟΥΔΕ ΕΝΕΗΑΥΝΑΜΕΙ ΝΟΕΡΑ ΚΛΕΙΒΑΒ ΙΔΙΟΝ ΠΥΡ · i · Pater seipm rapuit : neq̃ ĩ mēte quidē (q̃ illū seq̃s) ꝓpriū ĩclusit ignē / · Quasi dicat · nulla habet cū ceteris q̃ pātoem :· / Corpꝫ ab alio mouet̃ solū : nihil · n · nā sua facit · Qualitas mo-

uet aliud: et mouet ab alio.
Alia mouet quidē aliud: sed q seipa
mouet. Angelq mouet aliq. i. q
git in alia: ipse qdē stabil, ꝫ nō
stabil ꝑ seipm: na ꝑ diuina stat
vnitate. Quid. n. aliud staē est
(vt dicig) q̄ in nē sue vnitate ꝑse
ueraē? ¶ Mouet q̄ ꝑ deū: vtute
. n. ꝑmi actq agit agetia oia q̄cq̄d
agit. Deq ꝑ se mouet agitq oia: i
ipse qdē stabilis ꝑ seipm. Dane q̄
oia q ꝑ aliud talia sit, reducit ad
ꝑmū aliqd, qđ ē tale ꝑ se metipm:
utrūro q̄cq̄ stabilia sit, et mouetia
ꝑ aliud, retulig ad deū, ꝑ se stabile
et ꝑ se mouetē. Et q̄cq̄ mobilia sit
ab alio (puta corpa et ālitates) retu
limg ad aiam mobile ꝑ seipam, ꝑ se
imq̄ mobile: q̄ si adeo desperas ꝑ
agelū: ta deq q̄ agelq stare tibi vide
bit: ꝑmū qđ mobile tibi occurret, ē
aia. Q̄cq̄d p̄o tale ē in aliquo genē,
ꝑ se ē tale: puta qđ p̄o lucidū aut calī
dū, ꝑ se lucet et calet. Dic aia. qm ē
ꝑmū mobile inter oia q sit mobilia:
ē vtiq ꝑ se mobil. Cuiq rei signu ē,
q corpa q caret aia, ipulsu solū agi
tatur externo: q aiam hnt, sua spōte
mouetur, et i quadrib⁹ loci ptē. Et qm
aia id p̄stat corpib⁹, vt ꝑ se qdāmo
i ptē qualibet moueāt: sequit vt ipa
vere sit et p̄o mobilis ꝑ seipam, ꝑmū q̄
mobile: pq̄ ꝑ eig p̄sentia, appareat
i corpe imago aliq ꝑ se mobil facultā
tibus, fitq ibi motq i dem ptē, qđ signi
ficat aiam ee fontē motq: vnde libeā
et vnūsalis fluit ēt agitatio. ¶ Ꝑ
hec, solutū arbitror pythagoricū illud
enigma a Xenocrate vsurpatū. s.
Aiam ee nūm se mouētē: nūm. i. nām
multiplicē, se mouētē. i. sua ꝓpetate
mutabilē. ¶ Talē vō nām ee alibi
oportē, multa nob (vt significauimg ia)
declarat. ¶ ꝑm. q̄ oē quod ꝑ aliud
tale est: reducit ad aliqd, qđ ꝑ se sit
tale. ¶ 2m. q; cū multa sint q mouēt
ab alio: si oia talia sit: vel i infinitū vaga
bimur, vel circulo revoluemur eodē:
vt idem sit ꝑmq motor, et vltimq cau
sa idem atq effectq, neq i rebq ordo sit
vllq: Quocirca ad motorē aliquē ꝑue
nire oportet: q ia nō moueatur
ab alio. ¶ Sed motor ille a q̄ ꝓcie predi
corpa q mouet ab alio, nō est prorsq
immobilis: logicq. n. distat duo hec, qđ
ab alio mobile, qđ oio stabile. ¶ Mediū
eor est: qđ ex seipso mutabile. ¶ 3m. Di
cato melig res q̄libet mouet, q̄to est
motoi ꝓximor, et ad optimū motū ꝑue
niendū ē: oportet alicubi ee aliqđ, in
quo, cadē sit mobilis, et motois ēntia.
¶ 4m. Quia si mouēdū ē aliqđ, opor
tet, vel motorē ad mobile ipm cōuti,
l contra, l vtrūq vicissim. ¶ Donat
q̄ in nā. agelī, deq; solū, et corpa.
Illi ad hec nō accedet, q̄ sit immuta
biles: neq hec ad illos, q̄ suapte nā
corpent: Ergo nec vllq ēit motq in
rebq: Dic q̄ (vere est) nā qđa, sua
sponte mutabilis: nq ꝑ se accedēs ad
corpa, corpetia sustinet: et ipsa ꝑ
vigil, vices in seipsa pq̄ explat. q̄
edat in corpe: et vt sicut a spīali,
substātia, fit sba corpal: sic a spī-

tali motu · tozpal' motq efficiat⁹/

¶ Quod qde intellexisse platonē: in legibq arbitror· ubi inqt/ Di nūc stent oia· et paulo pq moueri aliquid debeat⁹ quid p⁹ mouebit⁹? Ipsu videlicet/ qđ p se ipm est agile ad motū (tōy mouēdi vtuti pq): cuiq motū tetea qq motui subiecta sequet⁹:/ Id vocat i polydro· fontē/ et pn̄m motoꝝ: fontē· qz ex se ea habet: pn̄m· qz effundit i alia:/ ¶ Dz hic oīt⁹ dubitatio· Di deq/ et āgelq mouet aliq̄d· atq aīa illis subūit⁹: ab illis vtiq agitat⁹?/ Quo q⁹ a se mouet⁹? Inde amq in hūt modū:/ Cū suspiceret pratū Apelles: conatq ē ipm coloꝝbq i tabula pingē· pratū qde/ totū subito se mōstrauit: et subito appetitū Apellis attendit· Demōstratio hmoi/ et attensio· atq qde dici pt: qm agit aliq̄d⁹ motq vo neq̄q: qz no pagit⁹ paulatim· Motq· n· ē actq p tpis mometa deturpes; Actq vo q̄sideranti/ atq pingendi (qui ē Apelle fit) motq ideo dicat⁹: qm trāsigit⁹ paulatim· mo· n· aliū florē i spiritū mo aliū/ pingitq silr:/ Pratū profecto facit· vt aīa Apellis videat ipm/ et appetat pingē: sed vt subito: Quat p diūsa tpis mometa· nūc herba alia/ nūc alia videat⁹, et silr exp̄mat⁹: no ipm efficit pratū· ꝑ Apellis aīa: cq ea nā est· vt no sil inspiciat varia referatq· sed paulatim: Ergo motionis hq (q̄ in videndo ē atq pigendo) initiū et finis ē pratū· inde· n· repit pictoris q̄sitio/ eode tendit et appetitio: ꝑ fons (p quē talis actq paulatim fit/ et tpe/ motq q̄ dicitur/ ē pictoris ipsiq aīa:/ ¶ Dilr apud platonicos· aīa rōl/ tpetuo quoda lume/ deū quodāmō et āgelū cogitat siue augurat⁹· seq ipsa appetit ad eoꝝ silitudine pingē· tū speculatiue/ tū tū moꝝbq atq actiue: sese paulatim formādo/ se mouet· Motio hec ex aie ipsiq nā effluit ppe/ tōy fonte ppo motionis/ opatoris· s· tpal: iritatur at a supnis tōy ab extīseco ūitio atq fine· Infusio q̄ a supnis manat⁹ i aiam· vna/ stabilis/ subita fit/ et eterna:/ et q̄tū in se ē· silia q̄ t aīa opat⁹· ·i· subita/ et stabilia/ et eterna:/ Q̄ at opatoes aie et opa paulati tpe fiāt/ atq mutent⁹, ex ppa aie nā/ supnis iberilliore procedit:/

¶ Dz rē totā hor atripe exēplo· Sol ex seipso lumē habet· Infundit ipm̄ mometo in Mercuriū· Mercurio q̄ mometo totū suū accipit lumē· manetq; sp deīn plenissimo:/ Sol idem lumē mometo effundit in Luna· Luna nō suscipit ipm mometo· ꝑ tpe:/ nā qđ alias aliter in sole vertitur⁹: alias aliter accipit lumē· et p nām suā vicissitudē luis variat⁹:· Sol deū:/ Mercurio āgelū:/ Luna significat aīam·/ Qđ at de Mercurio dico· de oīb silit⁹ sup Luna stellis· dictū itelligē):/ Dicut· n· ille ad solē: sic ad deū āgelū referūtur· Aīa vo sola (sicut Luna ad Solem) ita se habet ad deū:/ Quapp nihil obstat· quīt aīa a diuinis descendat/ rapiatq; dīna: et tū p nām ppa/ moueatur· sp q̄ moueri possit/ et viuere·:~

Alia est medij rez ḡdg: a tꝛ
ōes ḡdg ta supioēs q̄ ifioēs quectit
T vnū: du ipsa/ et ad supos a scēdit/
et descēdit ad iferos. ¶ Cap. .xx.m
Qetez vt ad id qnz veniag/ qđ
cupimg: in quicz ḡdg oia colligag: ꝛ
deū et āgelū/ in arte nē ponetes: coz-
pg et q̄litate/ in ifimo: ꝛ tiam vo. int
illa suma/ et her ifima-media: ꝛ qua
meito centia tertia aī media (more
platonico) noiamg: qm et ad oia/ me-
dia t̄. et vndicz tertia. Di a deo de-
scendeis. tertio descesg ḡdu/ hāt re-
pis: tertio q̄ ascesg ḡdu. si sup corpg
ascendeis: ¶ Hgmoi centia i nā
sua mope nrāla arbitramur: ꝛ qm
āgelg quidē (vt platonici dicit) vere
est. i. stat sp: qualitas fit. i. move-
tur aliq̄: ꝛ ideo q̄litas oio differt
ab āgelo: tū q̄ her movet/ ille ma-
net. tū q̄ her fit aliq̄/ ille est sp:
Ergo opg ē medio: ꝛ qđ partim cū a-
gelo: ptī cū q̄litate gueniat: ¶ Cād
illud: nūq̄ qđ ē. i. int nsecg manet
aliq̄: ¶ Non. Tale. n. aliq̄d nō re-
pit: ꝛ nā qđ p tps aliq̄d ītrisecus
.i. vl ex se/ vl ex statu prie manet:
manet et sp: ¶ Itacz mediū erit
illud/ qđ sp fit. i. movet: ꝛ qđ q sp
ē. cū āgelo ggruit: q movet: cū
q̄litate. vñ sequ: ee oportē centia
tertia/ hoz media: q sp moueat/
et viuat. suoq̄ motu vitā diffundat
ī corpa: ¶ Recte dicit a platonicis.
sup id qđ ē in pte tps: ee qđ ē p oe
tps: ꝛ sup illud rursg esse qđ ē p eūm:
denicz sup illud/ eūm eternū existe: ꝛ
Sed inter illa q̄ sti et ma solū/ atcz
illa q solū tpalia sti ee aiam/ quasi
qdda vinculū vtrozūcz. Cui qdem
hac in re siles qdamo sti ptes corpis
mudani pripug: ¶ Dut et q̄ celū em
pyreū (tꝛ prozsg imobile in eternita-
te ponat) reteras vo speras. ī eter-
nitate sil' et tpe: q posita denicz in tpe
tin. Dili' q̄ puros itellectg. in ḡdu
pmo: ꝛ p itellectg aiales. in .2o: tande
alas corpales in tertio: ¶ Qez (vt ad
positū reuertamur) oe opg qđ q stat ex
pluribg. tut ē pfectissimu: ꝛ qm ita
ex suis mēbris gglutinat: vt vnū
fiat vndicz. sibi q stet et q sonet. necz
facile dissipet. Quod liq̄do in q tuor
elemētoz cōpagineto. corpal' nā demō-
strat: vbi terra et ignis/ longe distātes.
p aēm copulāt et aquā: ¶ Ytomagis
in vnitate dei ope. q nexio ptiū ē po-
nenda: vt vnā dei/ vnū q̄ opg sit: ¶
Deg/ et corpg. extrema sti ī nā/
et iuicē diūtissima: ꝛ Angelg her nō
ligat: ꝛ nēpe in deū totg erigitur.
corpa negligit: iure pfectissima/ et
proxia creatura dei. sit tota diuina/
trāslatg ī deū. ¶ Qualitas, cnā nō
quectit extrema: ꝛ nā declinat ad
corpg. superioza relinqt: relictis
corporeis. fit corpal': ¶ Hur vsq ex
trema sti oia: sequ tuitē/ supna/
et iferna fugiūt. q petēti raptā
vinculo: ¶ Qez cen q illa tertia cer-
ta/ talis existit: vt superioza te-
neat/ ifioā nō deserat: atz ita ī
ea. supera cū iferis colligatur: ꝛ
ē. n. imobil': ē et mobilis: ꝛ illis
tū superioibg: hūt cū ifioibg queit.
Di cū vtrisqz queit: appetit vtracz: ꝛ
qua pte nāli quoda istinctu. ascendit
ad supa: descendit ad ifera: ꝛ et

dū ascendit. dfiōa nō deseit: et
dū descendit. sublimia nō relīqt.
Nā si alterutr deserat: ad ex-
tremū altez declinabit: neqz
ẽa eit vltiq mūdi copula. ¶ Ho
fecto idem facit. qđ aer inter ignē
aquāqz medio: q cū igne i ca-
lore: cū aqua queit i hūore: illic
cū igne calet sp: hic cū aq̄ humet:
illic tenuatur. et clarescit vt
ignis: hic vicissim hebescit vt
aqua: ¶ Imo vo idem facit. qđ
Holis lumē. Id. n. a sole descendit
i ignē. et ignē iplet: neqz dese-
rit solē. Dp soli heret: sp iplet et
igne. p fecit qđe aerē: et i fecto
aē nō ifecit: ¶ Dic oportet cēn
terrā. ta diuinis sil heree: q iple
mortalia. Du diuinis heret. qz
spiritaliter illis vnit (et spiri-
talis vnio gignit ggnitorem) illa
ggnoscit: du iplet corpa sic in seq
illa mouēs. illa viuificat: Est g
diuinoz speculū: vita mortaliū:
vtrozqz gnexio: ¶ Sed quo corpi-
bq iūgitur? Nā forte cū corpo ali-
qđ ingredit. vnū qđda illig corpis
tangit puctū: atqz ita dicit vnita
corpibus? ¶ Neq. Mirer. n.
puctō: nō corpi: neqz totū corpo
illud viuificaēt. p puctū viuēt
vnū: toto corpe vita carēte: ¶
Imo vo. si in vnū sp collecta puctu.
ita sibiipsi vnita p seueraēt: vt idem
eēt qđ agelo: q loge distat a corpe:
l' salte diuinis eo mō heret qđem:
corpa vo relinqret. Igit nō vnī
dūtaxat puctō iūgit. p pluribus:
atqz ita corpis ptes iplet: ¶ Sed
nūqđ ita iplet. vt albas carnes al-
bedo. et oio quis qlitas materia ppa:
¶ Minime. dic. n. eēt idem qđ
qualitas: atqz relictis diuinis: ad
corpa penit declinaēt: Albedo
ita i tota ē carne: vt cū ea eqliter
i ptes plurimas extendat. et diui-
dat: et ps albedis (h physicos)
in pte sit carnis: et i maiore car-
nis pte. ps maior albedinis. i mi-
nore. sit minor. Dic albedo facta
ē corpal: Idem patēt cēn. illa (qua
terria ee putāq): si nō aliter. q
qlitas. ista funderet. t corpus: si
atz ita ad altez nē extremū tracta:
ee desinēt copula mūdi: ¶ Quāob
rē cū corpo ingredit. singulis cor-
pis pticulis. tota sit pns: neqz di-
uidit. distrahitur vt i ptes villas.
ad hoc. vt ptibq corpis. a seiuicē
distātibq. adstet. Nā p vim idiui-
dua tangit corpa. nō p latitudinē
qntitatis: Igit integra remanēs.
atqz simplex. singulis ptibq tota
et idiuisa sit p sens. ¶ Quēad
modū tota vox. significatioqz. qđa-
nō sil in singulis domq ptibq:
cū tota pene sil audiat. et itelli-
gat. in singulis: Neqz ipossibi-
le ē. hāc cēntiā (cū sit idiuiduū
qđda. in seipso exister). aple cor-
pis molli sit tota ee pnte: Imo
vero ex eo. q et idiuidua ē. et nō
claudit loco: pt tota totū qcqđ
i loco est. penetr aē et gp yendē:
Exclusio. n. qntitatis. vbi cūqz repit.
tale vim et psentia phibet: ita

vt res extensa p̄ q̄titatē. negat to-
ta ee sil' i pluribꝫ:¶ Quieria res
illa/ q̄ licet indiuidua sit/ t̄ tñ ali-
cubi affixa corpis q̄titati (sicut
punctū qđ cōp linee terminꝫ sigt̄
i linea) nequit tota ee sil' p̄ ptes
q̄slibz corpis. Dic punctū qđ est ali-
cubi i linea aliq̄ circuli designatū:
neq; i oibꝫ lineis alīs inest. neq;
p̄ tota diffundit̄ linea/ aut cir-
culū ꝛ punctu vo/ qđ circuli extra
e. nullig linee ꝓpū. in oibꝫ qđāmō
lineis repit̄: q̄ inde ad circuferē-
tia deducit̄. Et cū nullū punctū
(qđ in circuferētia designatur) totū
circulū eq̄ respiciat: extra tñ (qđ
i nulla circuferētia ꝓpe figitur)
vniuſū circulū eq̄ circuſpicit; Nō
pt̄ igit̄ ee tota sil' i pluribꝫ res illa/
q̄ diuidua est: neq; eria res illa/
q̄ licet sit indiuidua. certū tñ in re
alia diuidua habet situ:¶ Tertia
vō illa eenª. neq; extensa e: q̄ eet
q̄litas: neq; in extensoe/ sita alicu-
bi: q̄ no p̄ se/ at libe mouet̄. si
no subsisteret p̄ seipam: Quagꝫ est
istaꝫ punctī alicuꝫ/ in seipso vnctis:
et ab oi q̄titate et situ penitꝫ ab-
soluti: Ideo abit eq̄ oem corpis situ:
et q̄n corpꝫ igredit̄. (q̄ ipsa no e ꝓpū
q̄titatis alicuꝫ punctū) no astrigit̄ ad
punctū aliqđ corporee q̄titatis: quippe
cū sit extra genꝫ q̄titatis. no deter-
minat̄ ad tāgendū punctū aliqđ q̄tita-
tis: sed est vt extra in lineis oibꝫ/ et
circulo toto:¶ Sic eria illud seqt̄.
vt hec eenª/ et diuidua sit/ sil' et
indiuidua.¶ Diuidua: q̄ p̄ divi-
sionē corpis. vitale sui vmbrā diffu-
dit. dū diuisis ptibꝫ corpis se coīcat;
Indiuidua: q̄ integra simul adstat/
et siplex:¶ Diuidua inq̄t: q̄ vmbra
eiꝰ in toto corpe e diuiduo: Indivi-
dua: q̄ ipsa p̄ modū diuidui e in
q̄libet corpis pte/ tota.¶ Indiuidua
rursꝫ: qm̄ stabile habet/ vnitaꝫ sub-
stātia: Diuidua: qm̄ p̄ opatoem in
plura dividit̄. dū p̄ motū opat̄/ et
tps.¶ Indiuidua tertio: q̄ suspirit
supioza. q̄ admodū sit vnita: Divi-
dua: q̄ ad ifioza derivat. q̄ plurimū
diuidit̄:¶ Talis qđa nā i ordie
mudi videtur sūmope neccia: vt
post deū/ angelūꝫ Cqui neq; ipe tps/ neq;
p̄ dimensionē diuidui sit: ac supza
corpꝫ et q̄litates/ q̄ tpe dimensioneq;
dissipantur) sit medii gpetes: quod
tpali q̄dē discursione/ quodāmō di-
uidat̄. no tñ sit dimensione diuisu:
neq; rursꝫ i sua quada nā/ collectū
maneat sp̄. vt illi: neq; in ptes dis-
cerpat̄ vt ista:¶ Sed indiuiduū sit.
pariter et diuidui.¶ Hec illa ipsa
eenª est: qua Timeꝰ locrꝫ/ et pla-
to in libro de mundo. cōstare dixerūt
ex indiuidua/ diuiduaq; nā. Hec illa
est: q̄ seipsa inseit mortalibꝫ: neq;
fit ipsa mortalis. Dicut. n. seipsa inseit
integra/ no discerptū: ita et integra
retrahit/ no dispsa:¶ Et q̄ dū cor-
pa regit. hęret q̄ diuinis: corpꝰ
dna est. no comes:¶ Hoc maxim
in nā miraculū est: felicꝫ. n.
sub deo. vnū q̄dq; i se figula sit:

her oia sil'. Imagines i se possidet diuinoz· a quibꝫ ipsa dependet: i fiozꝝ rões et exeplaia· q ꝺ̄o ꝺ̄no et ipsa ꝓduxit· Et ꝙ media oim sit: vires possidet oim· Di ita est: tñ sit in oia· Et ꝙ ipsa / va t vni üsoz quexio: ꝺ̄ in alia migrat· no deseit alia: sed migrat in sīgula· ac ꝑ ꝯ̄ta coseruat: vt meito dīi possit rētz riē· vniüsoz medīū: mūdi seiēs· vultꝫ oim· nodꝫ et ꝛopula mūdi: ¶ Qual sit terrie huiꝰ ēentie nā: satis (vt arbitroz) dixiꝫ: ¶ Q at heripsa sit ꝑa rōlis aie sedes· facilīe inde gspiritꝰ: q hgmoi est rōl aie desīo / Vita· et itelligēs discurrēdo· et ꝛoꝛpꝫ viuificās tpe: Her eade est ēentie illiꝰ ꝯditio: nā viuit / itelligit / ꝛoꝛpi ꝑstat vita· ¶ Q viuat· apparet: qm ea t terris viuē dirigꝫ a sua quada itōde vītute· ꝑ oem ptē mouētur: sursū deoꝛsū / ante retro / ad dextra et sinistra· Ita plāte mouēt: et aialia· Vbi g̃ t motꝫ itimꝫ et ois: ibi vita· Vita iq̄ ibi t: vis ipsa eterna viuēdi· Vis hmoi ibi t pīcipue: vbi totiꝫ agitatoīs fons est / et oꝛigo / pīmꝫ motus· ꝛaxie· n· t motꝫ itimꝫ at ois: vbi t pīmꝫ: ꝑ pīmꝫ at motꝫ i tertia illa ēen̄a· poīt: Ibi g̃ vita est: vita iq̄ talis: vt eiꝫ ptīcipatoē ꝛoꝛpa viuat / et moueāt: na est vita ꝛoꝛpibꝫ ꝑ nām q̄ ꝓpria: illa g̃ ēentia terria· t vita viuificās ꝛoꝛpa· ¶ Est ēia itelligēs· Quippe si motꝫ alicubi ꝑfectꝫ est: ꝑfectissimꝫ certe t: vbi pīmꝫ Nulla· n· ꝑfectio in postiões motꝫ· nisi a pō: deseēdit: Igit motꝫ t in tertia ēentia / motionū oim ꝑfectissimꝫ· Is t aut qui a fonte suo discedit q̄ minimū· q suo fundameto maxie iūgit· q vnꝫ et eālis t summope· q seipō sufficies t· q figura ꝑfectissima imitatur: Talis at est circuitꝰ (vt ante ostat): qui ēia solꝫ oim motionū t ꝑfectꝫ· Alii q̄ppe motꝫ / alique attīgūt terminū: vlt quē no liceat ꝑgredi: cū nullū sit vsq̄ spaciū t finitū: Circuitꝰ at· vt semel eade repetit: ita bis / ac ter / et q̄ter· sīl repetit rōem: ideoq in eo finis est / atq ꝑncm: ideo cū finiri videt· sur ripit: Circuitꝰ g̃ sꝑfectꝫ t ēen̄: tertie ꝙq: ita vt ꝑ motū i seipsa circulo reflectat·: ¶ Ceito si mouet ex se· mouet et i seipsa: vt finis aliquis motioīs fiat· vbi aliqd t ꝑncm: siq̄ de ipse motioīs causa ꝺ̄o suiipsiꝰ gra edit motū: g̃ ēen̄: illa· a seipsa in pies / ꝑpetuo i seipsa reuoluitur: vires suas a sūmis / ꝑ medias / ad ifimas explicādo: ac rursꝰ i fimas / ꝑ medias / ad sūmas replicando· Di ita est: seipsa / et q possidet inte aiadūtit· Di aiadūtit: certe ꝯgnoscit: ¶ Cognoscit at itelligēdo ꝺ̄o ēen̄a· sua / spiritale / et a mateie limitibꝰ absoluta· agnoscit: taliū nāq ggnitio· dicit intellectio· ¶ In nobis profecto videꝫ· cognitoēm / nihil ee aliud· q̄ spiritale vnioē / ad formā aliquā spiritalē· Visꝰ ꝑ suū spiritū / spiritali colorꝫ imagini iūctꝰ· videt: iūctꝰ uō mateie· nihil cernit: qd patet· siq̄s sine arte oculoꝝ / solidū aliqd ꝛoꝛpꝫ

posuerit. Mens q̄z nr̄a / spiritali vtute; corpalibꝫ rez speciebꝫ rōibꝫq; vnita: res ipsas itelligit. Diliter cū eēn.ª terria (que q̄dē spiritalis ē) sibūpsi gūgit; spiritali mō seipsā aiadūtendo ggnoscat atq; itelligat; itelligit eriā diuina, q̄bꝫ spitali mō heret q̄ꝑrie; itelligit et corpalia, ad q̄ eriā declinat p nām; ggnoscit (inq̄) tpaliter discurrēdo: cū p opatoem sit mobilis. Ex oibꝫ his colligit talis q̄da eēn.ª terrie definitio: sz / Vita q corpa p nām vuificat; ggnoscit q̄z seipsā / et diuina: et nālia p discursū: / Quicūq; vo no videit eā dē ee aie rōl q̄z definitoem: is aiā caret rōli. Quarp aia rōlis i eēn.ª terria habet sedē; obtinet nīe media regionē: et oia gnertit in vnū: /

Quarto liber: Tres sūt aiaz rōliū gdg. In p̄o. est aia mudi; In zo. aie sperax: In zo. aie aialiū q in speriē singulis ghinet. Cap. i.

Principio. quīq; gdg attepimg asserendo: deinde eos desserendo / inire gpānuq;: tertio. in eoz medio. rōle aiam collocauiq;: deintepb. aie huiq; gdg (sicut solet Mercuriales theologi) ꝑscrutabimur: Generatio. pn̄r. ē nutritois et augmēti. Nusq̄. n. aut nutriri aut augeri (absq; ptū quazda gnatoe) q̄q; pt. Exploratū at habeg. vbi gnatoem. nutritio et augmētu segit: ibi vitam / aiamq; ineſſe; Terrā vo videg semꝫ gpis generare inuabiles arbores / aiantesq; et nutrire et augere: augere eriā lapides / q̄si dētes suos. et herbas / q̄si pilos (q̄dū radicibꝫ herent: q si euellat et exstirpet e terra, no cresciit; Quis femine huiq; vetre / vita carere dixerit; q̄ tā mltos sponte sua parit fetꝫ / et alit; q̄ sustinet seipm, q dorsū detes pmit et pilos; Eadē de aque corpe. ratio est: Habet g aiam aq̄ et terra; /

Nisi forte aq̄s dixit vuieria illa, q nos (cū semibꝫ gpis care videat̄) ab aia terre aut aque fiei dicq;, no ex tali aia nasci: sed ex influxibꝫ celestiū aioz. Aristo platonici negabūt ifluxq illos (cū sint actia q̄da, a suis vitalibꝫ sbstatiis longe seiūcta) posse vitalē hic sbstatia gnāe; q negāt amides gnāe sbstatia: misi q̄ instrumētū / substatie subiuiat; substatie inq̄ prie; na istrumētū seorsū ab artifice / no monet ad artis formā: sic ifluxq ille vite celestis (ab ipsa vita remoti) vitalē form no gnabit; Preterea celestis istitq (quia coīs ē nūlibet elemēto) in q̄libꝫ defiat. ad vitā aliquā in ipso elemēto gigneda / a roī totiq elemēti vita; eiq; subdit. ut istrumētū: sed eriā neq; ullo pacto ipse gnerabit. Cū. n. nihil plꝰ ꝑpū agat gradu; nullo mō pt actides generare sbam: q̄ materia dūtaxat actitali q̄da ꝑpatoe disponē. Oportē at elemēta hāt vitā inesse / itq fabricatrice. ea rō ꝑsuadet; q et ad substatia gnanda. suba ē opq agēte: et ad ꝑfam actoem. opq ē ꝑferta agēti ipsiq presentia. Cū vo sba corpalis / corpali sbe admouet. ad aliquā actoem; q̄d in agēte ipso ē sbale / remanet extra: q̄d penetrat intro est prorsq actitale; Opq ē aut

substātia penetrāte: vt sba fiat inde
fiatq; pfecte: sba talis ī corpea ē et
viuēs. ¶ Vltra cause nāles q; p nām
suā agūt: ideo ad certū effectū: nō alī
ter q; certa ne sue rōe ferūt: alioqn
nō magis ad hūc effectū ūgeret q;
ad illū: quo fit: vt quateng opi faciūdo
quadrāt: cateng opet: atq; cōtra. Qua
p herbe aiantes q; q sola putre factē
nasci videt in terra: nō mūng q;
prīis causis oriri debēt: q; q ppagatē
nascūt. ¶ Sed vbi nā sit he ppe cause:
pculdubio in terrena vita sūt terrena
rū vitaz: cause ppe. Nā etsi eas cele
stibq; aīs attribuēris: oportebit tn
celestes coēs q; īsūtq; ad terrenas
pticularesq; aīas (p uniūsale terrę
aiam) gtrahi: vt a celesti coiq; ad oppo
situ. i. terrenū: pticulareq; p mediū
cōpetēs. i. terrenū: coēq; pgrediaīs.
¶ Rursq; si causas illas (que ppe dicte
sunt). in mītoz agēciū gerursū posue
ris: cogēris deniq; vnā quādā ppzū
ordīs dei tātā causa assignāe: q; cau
sas vaias. et hūc atq; illīc gflectēs.
ad effectū ppū ordinet atq; determinet:
¶ Erūt igit ille cause. in aia terre:
que p nāle ideā rōemq; vitis. vitem:
p musca rōem. muscas efficiet: fa
ciet ing talia. ī mā sic pg: aut sic ab
aia ipsa. dispōsita: dū ad ea dispo
nēda. sic aut sic gtrahit mūdanos
insūtq; ¶ Proinde. si ars hūana. ni
hil ē aliud q; nē imitatio q̄dā. atq;
her ars p certas opū rōes fabricat
opa: sil effīcit nā ipsa. et tāto vi
uaciore sapiētioreq; arte: q̄to efficit
efficaciq; et efficit pulchriora. ¶ At
si ars viuas rōes habet q; opa fanī
nō viuētia. neq; pncipales foīs īduit
neq; integras. q̄ tomagis putādū est.
viuas nē rōes inēe (q viuētia gnat
foīsq; pncipales producit et integras).
¶ Quid est ars hūana. Natura q̄dā
materiā tūtās extrīseq;. ¶ Quid nā.
Ars intrīseq; materiā tūpās: at si fa
ber lignaiq; eet in ligno. ¶ Q; si ars
hūana. q̄ iuis sit extra materiā. tn
vsq; adeo ogruit et ppīquat opi fanū
do. vt certa opa. certis gsumet ideis.
q̄ tomagis ars id naturalis īplebit. q;
nō ita nē supficiē. p mang. aliaue
īstrumēta exteriora tāgit. vt geometre
mang aīa puluere. qui figuras descri
bit in terra. Ex inde. vt geometrica
mēs materiā intrīseq; phātasticā fa
bricat). Dicut. n. geometre mēs. dū
figuras rōes secū ipsa volutat. foīt ima
ginibq; figuraz intrīseq; phātasiā. p q; ea
spīm q; phātasticū. absq; labore aliquo
vel gsilio: ita ī nāli arte. diuina q̄dā
sapia p rōes intellectuales. vim ipsa
viuificā. et motricē ipsi gignēdi. nāli
bq; semibq; ibuit. p q; hāc materiā q;
facillime foīt intrīseq;. ¶ Quid arti
ficiū. Rōes artificiū. in materia sepāta.
¶ Quid nē opq. Nature mēs. i gignēda
materia. ¶ Tanto q; huiq; opis ordo
silior ē ordini. q; in arte ē nāli. q; ordo
artificii. huīs arti: q̄to et materia
ppinquior ē nē. q; hui. et nā magī.
q; homo. materie dnāt. ¶ Ergo du
bitabis certoz opū. certas in nā po
nere rōes. ¶ Imo vo. sicut ars hūana.
(q; supficiē tāgit nē. et p q; tingētes
fabricat rōes) foīs silr solū efficit cō

tingētes: sic nāle arte (qz fozs gig-
nit siue eruit substātiales/ ex mē
fundo) costat fundito opai p̄ rōes
ēentiales et p̄petuas. ¶ Plurime
aiantes/ tz in terra tz in aqua/ sola
putrefactōe nascūt/ absq; vllo sēie
corpali: q̄plurime ex semūbq; pcul
iactis ab aiali/ diu postea ptim fo-
mēto quoda extraneo accrēdēte/ ptī
sine mānifesto fomēto pullulāt: her-
be ārbores q. q̄q̄/ vl̄ seredo/ l̄ plā-
tando q̄tidie ꝓpagāt: ¶ tn quotidie
¶ mltis locis. absq; semine/ l̄ germi-
ne corpali/ sponte nascūt: vt omit
tā q; mlti philosophi/ pg mira-
da aq̄z diluuia. cetera aialia pfectioa
ex tra existimāt p̄creari. Oportet
tn certa q̄da/ ex certis ābq̄da semūbq;
exoriri: et q̄ ex pō in actū tn̄ seūt.
p causā quada in actū p̄duci tale:
que ipsa ia in se. tale/ l̄ equale/ vl̄
p̄statioze habeat actū. Neq; sufficē
putandū ē. si vniuersalis/ remotaq;
causa tm̄ sit p̄statioz: alioq̄n ipfe
ctissime q̄q; apud nos cause possent
¶ vtute celestiū. pfectissīa q̄q; pdu
cē. ¶ Hec oia significāt adēe vbiq;
p terrā et aquā (in nā quada ar-
tificiosa/ vitalīq;) spūalia et vi-
uifica semina oim rq ipsa per se
gignāt: vbicūq; semina corpalia
desunt: ¶ semina rursq; dēlicta ab
aialibq; foueāt: atq; ex putrido
vinaceo senio (cuiq; et vna et vi-
lis ē nā) vaīa/ ordiata/ p̄riosaq;
generēt vite. viribq; videlicet
suis/ varīis/ rōnalibq; p̄riosis.

¶ Cadē nā vitalis. substātiales ele-
mētoz fōzs/ e fundo mē ipsig educit:
quo nō penetrāt substātie corpa-
les: ¶ elemētales insup̄ q̄litates (que
p̄ se p̄rerēt solū/ frigefarentq; et silia):
ad colorē figurazq; speciosissīma du-
cit varietatē/ viteq; vigorē: ¶ Ptēa
qn̄ ex frigidoz corpū collisioē. fit
ignis/ vbi nō p̄erat p̄g ignis (nisi
pō q̄da. et illa q̄dē remota ab actiō:
ipsa. p̄ rōem ignis efficacissīmā. ge-
neāt ignē: ¶ Et vbicūq; sole apparēt
q̄litates actidētales/ ad gnatōem ofer-
re nō nihil: ¶ q tn̄ p̄ se. absq; hac q̄da
effectui ggrua/ neq; sufficiūt: ipsa
vite genitricis substātie geīt: ¶
Quecūq; corpa mixta (que p̄ trena
l̄ aq̄tica crassitudine. sedm̄ se pigra
sūt et vilia) ad mirabiles alīqs at-
tollit actōes: ¶ imo etiā ad nos hoīm
et fascinādos/ et robozādos: q̄d absq;
vtute animi (et q̄dē potestoziis) effica
neāt: ¶ Virtute. n. nē vinacis et sa-
pietis (que his ipsis ē infusa corpibq;):
herba Hierobotanū (vt magi inquīt)
ofert diuinatoribq; medicoz: ¶ Acates
fouet visū. obtundit venenū. p̄stat
vires atq; facūdiā. p̄sens Adamas/ Mag-
neti q̄d rapit. aufert: ¶ Corneola/ san-
guinis sistit fluxū. et mitigat iras: ¶
Onyx accendit iras. terret i somnīs: ¶
Corallq; denīq; (vt testāt Metrodoz/
et Zozoaster) i sanos terroz ēs amo-
uet. fulgura repellit/ et grādinē: ¶
Animis certe viris/ tēpestatibq;
natura illa p̄stat: cuiq; vtute talia
fiūt: ¶ Cuia ē oportet infusa corpus

cul' ifinitis: vt ifima seu (pter ipsoz nãs) ad suprnoz eleuet actoes.

¶ Esse vitã hgmodi/ mudo ifusã Dtrato/ et Chrysippo cõfitebũt: sed ipsã ee sũmũ deũ asseuerabũt:

¶ platonici id negabũt: Quia sup ea vitã. q alicuiq t/ et t alíquo: ee decet ea vitã. q suiipsiq/ et t seipsa gsistit: Vita vo mudane alicuq spere. nõ ming familiaris t spere sue: q̃ hũano corpi/ aiq sit hymanq: Quatt vita spere/ siue cõtra alicui/ siue totiq: neq; pns est vita. neq; deq: Deq. n. sũmq/ sũma t vnitas: a sũma vnitate (h platonicos) nlitiendo forsan aliqua/ stati pficisci pt: nõ tñ tanta debet diũsitas discoz diaq: Nese tuite corpũ petiũ qualitatiũ. ¶ Rursq Dume bõitati pulchritudinisq. nihil mali/ et deformis t primũ: Mala vo multa/ deformiaq gtinguũt circa materiã.

¶ Octa. Di deq t ipm ee. nõ pt ee forma mẽ: talis. n. foz. nõ t ipm ee: h eendi pnm. ¶ Et q deq est ee (vt ita dixerim) adeo absolutũ. vt nõ sit in eentia alicui: nlto ming est in mã. ¶ Ite Cũ deq sit efficiens causa pma. agit sua oia pmo: foz vo mẽ nõ agit pns/ oia (cõpositũ. n. pns agit potiq. q̃ ps cõpositũ).

¶ Rursq. Cõpositũ pres. t põ qda st. ad ipm totiq actũ: In deo at. nulla t ad vltiorẽ actũ põ: nõ q ex ipso. et mã fit aial vnũ: vt stulte putant Almariani:

¶ Aial q̃pe rõle ex seipo mouet. vñ mouei pt/ et nõ mouei. atiq tũ velociq mouei/ tũ tardiq: Qd tale est. nõ pseuerabit t motoe pretua et equali. (nisi lege aliq superioris. qd nullo mõ mouetur): Deq igit nõ t globi aliq aia: ne ex seipso/ et globo. aial vnũ qficiat: cogat q̃ habẽ sup se ducẽ:

¶ Dz nũquid spere vita/ ee agelũ credemq: nãlesq; foris ab ideis mẽtis agelice pficisci:

¶ Neq; Corpq. n. sicut p talẽ/ aut talẽ eentiã. ad vita talẽ/ l talẽ: ita p talẽ vitã. ad mẽtẽ talẽ nrãio ppat:

¶ Ideo plato t Timeo deũ inqt. mẽtẽ aiẽ. aiam corpi cõiũxisse. Quasi nõ possit clara mens/ opaco corpi. aliter q̃ p aiam pspicuã copulai: sicut et lucidũ corpq/ denso. p diaphanũ. i. pspicuũ iũgit: vt qd et lucẽ p se habet/ et aliis exhibet. ei qd lucẽ caret/ et impedit lucẽ. p nãm mediã giũgatur/ q̃ licet p se careat luce/ nõ tñ impedit lucis ingressũ:

¶ Ac si mẽtis nre operatio/ p quãda a mã sepãtoem pficit. operatio mẽtis agelice (q̃ in gne intellectuali pferta est) lõge semota a mã: Cũ vo agelq ipse/ nihil aliud sit q̃ mẽs. et q̃ rõe mens est/ opãdo. materiã fugiat: quoniã parto. agelũ substantia/ materię proxie inhẽbit:

¶ Decet. vt q̃admodũ pticulares homũ mẽtes/ pticulaia ipsaz corpa/ p aias ppas (i. p aiales vires) attingũt/ et mouent: ita cões speraz mẽtes/ cõia corpa/ p aias qplectat/ et ducat: Dic. n. et spere ille vitã insitã possidebũt. et mentes diuine e sublimi statu neq; deficient:

¶ Et sup vitas spaz (q̃ intelle-

ctuales sñt/ et sil' aīales) erūt āgelice
vite (que solū ītellectuales existūt):
Duq; has cīt deg/ vita vitaz. ¶ Adde
q; si mens āgelica/ idiuisibilis īmu
tabilisq; est/ et sup locū tpsq; ōio: ñ
nulla rōe quadrabit corpi diuisibili/
mutabili/ loco tpiq; subiecto. aut fōz
in eo tales efficiet: misi aīa īterrescit: ñ
q; qz idiuisibilis ē/ supq; locū. fōz
ab āgelo/ siue diuīt: qz vo mutabil'
est/ et aliquid habet tpis. ggruit
cū mā. et fōz acceptas de sup/ dedu
cit in seipsa ad mutabilē tpalēq; nām/
p quā facillime trāseūt ī corpq; q; mu
tabile: ñ atz in ipso diuisibiles iā ena
dūt. ñ: ¶ placet q; platonicis. deū
p seipsū formāe āgelos: p āgelos. aīas:
p has postremo. matiā: ñ fōzesq; a su
ma vita/ et actu. q; dati degeneāre:
vsq; adeo. vt mā iā neq; revera
viue neq; effectaes appareāt. Nēpe
a deo/ in āgelū. ex vna ēentia trāseūt/
ī mltiplices q̄litates ñ ab hoc ī aīam.
ex statu/ in motū aliquē efficacē: ab
hac/ in corpq; ex vitali actuoz motu/
ī mutatoem mortalis nē passiua:
¶ Quapbrē si aquq/ terrēq; vita
insita ē ñ neq; trū/ hec est deq (ne ī
mesq; artq/ vilissime pōe sit addictq)
neq; āgelq (ne claissīa mēs/ ob su
rissīe nē sit pxia) ñ sequēs est. vt
aqua/ et terra aīas habeāt ñ qz
artificio he spere/ rebq; pciosissīs
exornēt: q̄admodū et animule
quedq; aīaliū aq̄ticoz et terrenoz.
(videlicet dure spere sue aīa) corpus
cula sua p insita semina gtissime
pingut atq; figurāt. ¶ Globo ter
reno/ vna aīa sufficit: qm ipse est
vnq; ōio: p tibq; mole vnā gtinua
tis ñ vna q̄z aīa/ ozbi' sufficit aque: ñ
¶ Nec esse tū ē. gemmas ee horū
duoz̄ aīas: speie īuīce differētes: ñ
q̄ ondūt ipsoz corpi nē: diūse spe
q̄litatibq; et effectibq: ñ ¶ Di globi
tales (p ci. assitudīne. a spō puri
tate remoti atq; agusti) pp̄is aīa
bq; viuūt ñ viuūt et multom aqis
globi oēs supioz̄es. et q̄ puriozes
sñt/ et apliozes admodū: q̄z fomē
to. terrā et aq̄ pturiūt. ¶ Aiam
sua habeat aer ñ sua/ ignis: eade
rōe. qua/ terra/ sua. et aq̄ ñ Dīr
orto celoz globi. aīas orto: (fot. n.
(apud vetēs) erāt celi. ¶ In terra ī
mlta sñt aīalia. q pp̄a lymt aiam/ a
toī aīa terre distīcta ñ qz mouēt
loco: qd terra nō facit ñ qz sepāta
cū sint a terra/ viuūt: qd lapides
et plāte nō faciūt (q p aiam vi
uūt terre/ nō sua) ñ qz se a terra.
l' volatu/ l' edificiis/ et machinis
tollūt ī altū. ¶ In aq̄ rursq; plura
sñt aīalia/ vincīa pp̄riis aīabq.
¶ Di adeo fertda. et ornata ē
aqua/ et terra ñ cur nō aer et ignis
(pter cōes aīas suas) etiā aīas multas
gtineāt/ et aīalia pp̄a. ¶ Idem de ce
loz speris argumentare ñ vbi stelle
(cū sint inter se. q̄titate/ lucē/ virtute/
motuq; diūse. et figule q̄bus ciecūu
tq; pagāt): spēie q̄z diūsas aīas
hīnt. Que q̄dem stelle ita celos or
nāt: vt aqua/ aq̄tica. et terrena
aīalia/ terrā: ¶ Aīalia illa celestia.
ob maxīmā lucis copiā. clare ꝓspi
cimq; ñ Terrena q̄z/ et aq̄tica: q̄ et
pp̄inqua sñt nobis. et sua crassitudīe

oculis sese mostrat: Aerea vo et
ignea no videt: qz neqz erit ignis
et aeis terning elementa: cu neqz
lucis igetisse bnficio / neqz molis
crassitudine apparet oculis terre
noz: ¶ Iam ipsa terre / rotle ee
nctariu est: qn quide alia qda
terre / roe no caret: psertim cu opa
terre pulchriora sint / qz hoim opa
¶ Di aia huig ifimi globi / roe capta
no est: neqz erit supioz globoz aie /
sit roib exptes: ¶ In terra et aq
talis e dstinctio ptiu: q terre noz
corpu / qda sit ning pura / qda puris
sima: illa aias irroles hnt: ista
roles. ¶ Idem in aqua: vbi sit pisces
irroles (in luteis ptibg aq): sit erit
demones aquei (quas Nereides vo
cat Orpheus) (i qbqda sublimioibg
exaltatoibg aque) / quales sint i hoc
aere nubiloso. / Quoz corpa videt
qnz acutioibg oculi: psertim in p side /
et Africa / vt existimat Zoroaster: /
Adiugit Porphyrius illos deones vi
dei solu / in qz corpibg (pter exalta
tem aque) igmis abundat: idoz in
oziente gingi / atz meridie: illos isup
tagi / in qbg ptea milia e terre: qles
fuisse ptibg suis / apud Tuscos inqt: /
¶ Sed i globis oibg / sup aqua / no
sit aiantes / nisi gpotes roib: qm
no diuidut globi illi i ptes crassas /
et tenues: et qcqd ibi est: aqueis
exaltatoibg longe purig e: ¶ Sed
liceat hic / vna cu Pythagoreis pa
rum gfabulari: Qm vo eis multitudo
maxia / ad paucu num e colligenda: /
paucis nis / ad paucas vnitates: vni-

tates paucas / ad vnitate vna: Ideo
inuabil aiax turba / in qlibet spera
mudi viuetiu: ad paucas aias / i caipa
spera pstatiores (puta pncipes · 12 ·)
est reducenda: / ¶ Sed cur ad · 12 ·
pncipes / maxime: ¶ Quia sic vnu
mudi corpg · 12 · (apud psos) qtinet
arig · hi vo articulos plurios: sic vna
mudi aia / aias · 12 · hr / plurimas: /
sed hr ita qtinet plurimas · vt · 12 · p°
qtineat pncipales: / Cur? Quia cu
aia cuigz spere · ex pmo duodenario
aiax suo selecta sit / et accomodata
spere: merito recurrit rursq i duode
narii. Cuig nii signu / in pma spe
ra habeq: et vltima. ¶ In p^a quide
p zodiacu · terning aialia sydera · 12 ·
In qlibet at illoz · stella qda e pncl
palis: tqz cor aialis illig celo pictis:
In quo quide corde · vita agit aia to
tig sydeis pncipalis: Illic q aie diu
ne · 12 · a Pythagoricis collocantur: /
In Arietis corde / Pallas. In corde Tau
ri / Veneris. / Geminoz / Phebi ptici
palis: / Cancri / Mercurii: / Leonis Jup
piter pticipalis: / Virginis / Cereris: /
Libre / Vulcani: / Scorpionis / Martis: /
Diana / Sagittarii: / Capricorni / Vesta: /
Aquarii / Juno: / Piscium vo Neptuni:
¶ In vltima qz spera · s· terra: duo
deni vite sit hoim: / Quippe vita agut
hoies · p roem cebro assignata: p
ira / cordi: p grupiscetia ieiuni at
tributa. Diis nulla hac virtu vti
dicit: ne spirabit qde. Diis roe
sola: no aplig eit homo: Imo i possi
bile e aiam corpi iuncta · sola ide
roe. Sola qz irascendi vi vti neqt:

qz her ſp/ l'rõi ſeruit/ l'cupiditati· Sola erĝ cupiditate nõ pt: her· n· roborat ſp/ l'a rõe depzauata/ l'ira cundia: Ergo nrãiũ eſt· aut ꝓ oẽs illas vires incedẽ· aut duas:/ ꝑ̃ igit̃ hũana vita eit· q rõe vtitur magib̃· ira ming: grupiſcẽtia mi mime:/ z̃· q rõe magib̃· minus grupia: ira q̃ minimũ:/ z̃· q ma gib ira· rõe ming: libidĩe mim mũ:/ 4̃· q ira magib̃· cupidita te ming: rõe mimme:/ 5̃· q libi dine mltũ· rõe paz: ira paulu lũ:/ 6̃· q mltũ libidĩe· ira paz paululũ rõe· Ita ex rõi triũ viriũ vſu· ſex vite gſtiũt̃: naſcũt ſex alie/ ex vſu duazꝫ):· In p̃· rõ ſupat ira:/ In z̃· eqũſo:/ In z̃· rõ ſupat grupiam:/ In q̃· cõtra:/ In 5̃· ira dirãt̃ grupie:/ In ſexta: eqũſo:· ¶ Di m ſperis mũdi duabg extremis· duodenaig nũs obſeruat̃: obſeruat̃ in mediis: Quaꝫ ſicut ſcripig paulo an· plurimas ammas ĩ qualibet ſpa viuentes· ad· 12· ꝑna pales/ in eade viuentes ſpera· ꝓ ordi ne reducig· ¶ Actipiag itez· 12· ꝑn cipes· in vnaquis ſperaz duoden· (tot· n· apud ꝓſcos ſũt ſpere mundi): referag illas· ad· 12· alias illaz ſpaz rõeb̃ z Duoden rurſig ſpaz alias· ad vnã vmgipſig mãẽ mũdi aiam: ¶ Qm vo aia ĉ metis ꝓtcipis· et ſup nãm ꝓtcipẽ· oportet ee nãm ꝓ ſe plena: ideo aiaz geng/ ad metes extollit̃ liberas· metesq̃ tade/ ad vnã mẽte· Et vna mes (qz/ et mes ĉ/ et vnũ)· ad vnũ ſiplr̃/ ĉ eigeda· qđ nõ ſit· vnũ/ hoc· aut vnũ illud (ſcu vl vna mes/ l'vna aia): ꝟ vnũ ipſũ:/ Quod vocat pythagoras/ vnũ ſalẽ Apolline· vult· n· ΑΠΟΛΛΟΝΑ dia q̃ſi ἀπλον qđ ſignificat ſimplicẽ: et q̃ſi ἀπολλων quod ſignificat ſemotũ a multitudine:· Idem vocat TAΥΑΤΟΝ θ· 1· ipm bonũ: qm bõtas et ꝓfectio eqq· ĉ eig vnitate gſiſtit· vt ſi in rebg· idem ĉ bõtas/ atqꝫ vnio· ſup̃ res q̃· idem ſit· ipm ꝓmũ vnũ/ ꝓmũqꝫ bonũ·

¶ Quaꝫ ꝓmũ vnũ/ bonũqꝫ· ꝓxĩe vni preeſt· meti· vna mes/ mltis metibg· ꝓmũ· forte· 12· ductbg metibg· duodenis (ſub illis) duodenariis· plu rimisqꝫ deinceps· preeſt· denis/ et aĩe mũdi vni·/ vna aia mundi· duoden aiabg/ ſpaz· 12·: aie· 12· pſũt· 12· duodenariis aiaz· (Cuiqꝫ ſiz ſpere aia peſt· aiabg· 12· ĩ ſua ſpera ꝓſtatroibg): Duoden denisq̃ duode narũ/ pſũt· inuãbilibg aiabg: nã ĩ q̃libet ſpera· duoden ille ꝓncipes aie/ alias illig ſperę ducũt aias:/ ¶ Her at muſaz chorea ĉatat/ ſaltatq̃ ꝑtetno (vt ait Orpheg) muſicis modu lis· ad Apollinis ipius 6υ ΔΕ ΠΑΝΤΑ ΠΟΛΟΝ ΚΙΘΑΡΗ ΠΟΛΥ ΚΡΕΚΤΩ ΑΡΜΟΖΕΙΘ. 1· Tu totũ celũ canora citha ꝛepes:/ Ded satis harteng cũ Pythagoricis gfabulati ſug: Ad inſtitutũ ĩa ꝓla tonicũ ordinẽ redeag): Speras mũdi viuẽ/ vna ꝓbabilmg roẽ: ꝓgag ad alia:· ¶ Cũ videag ſperas mũdi moueri· et motores aliquos eaz ex cogitemg· ſriag ꝓtea ee nõ poſſe ſpa alia ſup alia/ aut motores alios ſup alios/ abſqꝫ fine: fatei cogimur ee

aliquā ſperā q̄ mouceat pmo. Di
pmo mouet: pn⁹ certe mouet in
trinſeco: nepe vt ſupra tetigim: qđ p⁹
calet et friget: caloze et frigoze in
trinſeco calet et friget. Hꝫ. n. qđ p ali
ud ē tale: ad aliqđ dirig reducendu
qđ ſit tale p ſeipm. ¶ Ac ſi mima
queq; corpuſcula mudi ſint qđamō i
ſeipſis ſuoz motuū opūq; vtutes (qđ
i ptibg elemētoz: et herbis apparet
atq; animantibg: ōtomagis ſpere mu
di aplissime in ſeipſis poſſidet gūſi
onū ſuaz pn⁹: pn⁹ inḡ familia
riſſima: quibg ſpere q̄ctioꝛes ſint:
q̄ nrīs aīabg corpa nra. Diqđ motq
fato nālioꝛ efficaciozq; ē: q̄to mobile
ē motoꝛi q̄ctig: Motq at celi celeꝛis
a violētia alienioꝛ ē / nālioꝛ / efficā
tioꝛ: ¶ Ded q̄nā illa pn⁹ ſunt:
Nūl qualitates aliq· puta. ſicut gūi
tate et lenitate ptes elemētoꝛ mouei
videt: atq; caloze opāi et frigoze:
ita mudi ſpere p qualitates hgmōi
reuoluūtur: ¶ Neq; Qualitas. n.
q; ſitu et ptibg terminata ē· atq; vni
cuiđa ē addicta mē: agit ecia ter
minate· fatigatq; vt negat aut ſp
aut eodē mō mouē: et quelibet qua
litas vnicū opg agit: et ad vnicū mo
uet terminū· Quid calor agit / niſi
caloze· frigg frigiditatē? Lenitas ſur
ſū trahit ſolū: gūitas deoꝛſū: Nuq;
g̃ q̄litas gtrariū aliquē effectū pnā
palis ſui opis faciet nā ſua: nuq; ad
locū vn diſceſſit· ſponte redibit: nuq;
inde diſcedet ſponte· quo ſe nāliter
cōtulit: ¶ Celū at mouet ſp q̄liter:
vaīos q; et inter ſe gtraīos ꝓducit eſſe
ctꝰ: atq; ad hāc diūſitatē gtrarūs mo
dis) materia diſponit ſiozē· figuratoēs
vaīas induit: et ner vllū habet certū ſuo
tirnultu terminū: ſed qđcūq; ſignaueris
pūctū / ſup celi doꝛſū: ad illud inumere
q̄libet celi pbaredet: rurſq; recedet fa
cillime· nō p aliquā violētiā: qđ. n. ē
violentū: neq; diuturnū ē· neq; ſp idem
et ordinatū· ¶ Adde q; celū gtrarūs
ſil motibg reuoluat: ſi q̄litate ducēbur:
certe gtrariis q̄lutatibg mouēt: nō tū
illic ee pnit gtrarie q̄lutates atq; nē: vbi
nulla ē pugna / nullq; ītēg· ¶ Hec cū
nā determinata ſit· ideoq; nō queat ī
determinatū / diūſuq; ſine (qualis ē
motq) appetē· q̄cbs gra tm mouet:
motq at circulaīs (ſedm ſe) nō dirigit
ad q̄tē: g̃ neq; a nā agit· neq; ſiqñ
q̄ſtat) ſiſtit a nā· ¶ Hēa Qualitas
extenſa ī corpe / in ſeipſa reflecti non
valet· cū ſit corpi alligata: q̄na igit
parto· dabit q̄litas celo reuolutione
ī ſemetipm· q̄ in ſe nō habet ſuiipſiq
reflectendę vtutē: ¶ Hec cū corpg
nihil p nām ſuā agat / ſ̄ p q̄litate·
et q̄litas nō ſuo ductu vim pſtet corpi /
ſ̄ q̄teng ipſa alīunde mouet: ſi q̄litas
aliqua mouet celū: ipſa iterim alīude
mouet ꝛ:/ Quid illud quod ipſa mo
uet? deus ne? Nimime· ſna p⁹ cau
ſa (cū infīnite exceđat oīa) nulli corpi
familiaīs eſt: ſed eq eſt oībg cōib· et
ab oībg abſoluta: ſi. n. deg ect q̄lig aliq
corpis agitatoꝛ: nō ect aplig oīm: Ideo
vt ſit oīm: nō ē rectoꝛ q̄rg aliquig·
Hpere tñ familiariſſimos (vt dixīg)
motoꝛes reḡrūt·: ¶ Ac ecia qz diſcrete
ſit tuite· et diūſis motibg agitatur:

bonoꝝ·

alios atq; alios motores ꝑpos exigut:
quiquide ee debet inter motore / mo
bile tuq; ꝓportio. ¶ Neq; ꝙbada e eoꝝ
sentetia: q motores spis ita distribu
unt: ut deq; ꝑme accomodet: reliqs
reliq; itellectq; ꝓpa cui sedm ꝓportem
distributio fiat: sicut spere i nā / oz
dineq; gueniut iuice: ita iuice ggru
ent deq; et itellectq. ¶ Ro supabit deq
reliqs itellectq: misi q̄tu ꝑ. spera
supat reliqs. / ¶ Ser eit ime sq: erit
q̄s oppositq ex nā rōi / q cui alius ggruet:
atq; ex ꝓpria / ꝑ qua distinguetur. /
¶ Ptercq; di deq; ipsa boitas est:
lyer at re q̄ libet mouet. taq; appe
tibile / appetitu: deq; celu mouet taq;
finis: ¶ Corpq; at ad fine extrinsecu
no mouetur. misi ꝑ inteioze aliq;
fozm / finis quide ipsiq; cupida / effe
ctriceq; motionis: ¶ Ergo inest celo
foz / bomtatis ꝑe cupida / effectriceq;
motq. ¶ Que qdem auiditas. neq; ce
ra. / ut lapidu: neq; irrōl / ut bestia
arz. ¶ Quo. n. auiditas / ꝑe vitati sa
pietieq; ꝓpriq. cera / irrōl'q; eit. ¶ Ine
serti cui maiore ordie mouear suu
corpq; q̄ nra rō / nrm: ¶ Rō q deus
mouet celu ꝓprie: sed foz qda celi ꝓpa /
vite rōis q̄ apos / et diuine cupida
boitatis. ¶ Ac siqs dixerit. trpatoe
quada moueri celos (sicut euce q̄n
da Archimedis voluebat spere): i
gpellet eaipsa trpatoem. no mu
ng substatiale / vitale / rōle ee. fatei:
q̄ sit trpatio. q terrenoz aialiu me
bza mouetur: ¶ postq; illa / ꝑ substā
tie / vite / rōm ꝓpinqoz est: et appa
ret cui nā sua / cui motibq; eā bilioz.

¶ Hed nuq; illa e āgelq. Neq; q̄
vita. n. ipa celestis / familiaissima
e celo: et una cui corpe suo q̄dāmo cir
cui currit: ¶ Angelq. neq; familiaris
motor e / neq; mouet: nepe sup mo
tore mobile / ee deeet motore aliu q
sit imobilis: ¶ Cur sq; Angelq e pemq; stabile
stabilis: ¶ Ab eo at q̄ e oio. cui repugnat
ta varig motq no q̄uenit: ¶ Ri āgelq / sta
bilis e oio. celu vo ab alio mobile:
aliquo certe medio rdiget: q̄ sit mo
bile ꝑ seipm: ¶ Nā rei oio stabili suc
credit ꝓxie res / ꝑ seipam mobilis:
et hmoi succedit res ꝑ aliud mobilis.
Diq; res mobil' ꝑ seipsa. ex eo q
mutat / queit cui re illa / q̄ ꝑmutat
ab alio: ex eo at q seipam regit (q
sit i sua nā se sistit / neq; e sua sede
delabitur) queit cui re illa / q̄ penitꝰ
ꝑmanet. ¶ Quid tande e istud ꝑse
mobile. q̄ ꝓxie celu voluit: ¶ Nichil
e aliud ꝑter aiam. Iher. n. est q et per
seipsa e mobilis: et talis motoꝝ vestigiu
pstat corpibq; / ¶ Nā etsi dicat se moto
motor aliqs mouē celu: no pq tn celo
dabit motionis actu: q̄ vim motrice
celo quicta i fudeit: ¶ Vtiq; hmoi. vna
cui celo extensa ee no debet: alioquin
a seipsa discedet: ideoq; celo facultate
ad seipm redeudi ꝑpetuo pstare no pos
set: ¶ Igit eit idiuisibil': no tn astricta
dimesioibq; sicut punctu; q no posset
seipsa / et dimesiones. ab eode e idem
libe voluē. Est at in toto celo vbiq; tota:
ut moueat efficacissime totu: ¶ Est
itaq; vis illa quicta / idiuisibilis / libeā
vbiq; / q̄lis e rōis aia. Illiq; ꝓpria vi
uit celu: eq motq viuificatq e: cui viui

ficet ōia. ¶ Denigz ciuē aialibz in
strumēta illa viuāt· p q āie viuētia
gnant· q dubitabit viuē celū. sīdem
vite alicz ite instrumētū ē ad viuētia
gnanda· ¶ Rone moty (vt ita loqr) spon
taneg/ vbicūgz ē· vite ītiozis ē signū·
Talis at maxie ē· vbi nālis ē circui
tg· Quid· n· magis spōte mouet'· z
q̄ qđ in seipm naturaliter recurrit·
et circa nāle cardīe· atg intra nāle
supficē se volutat· ¶ Nulli g̃ corpi
vita magis intrīseca ē· q̄ mudi spe
ris· ¶ Neq diffidendū ē· aial vnū
fieri ex speris/ aibz dīnis· ¶ Quia
cū q̄pū sit mē ādem ad sīlē fōrm·
formē vo gplecti māteriā/ atg ducere·
Idg totū ibi fiat magis/ vbi ea mā
q̄ fōr pstatioz ē· q̄ neget ex aīb
illis (qui nīris pstātiores sūt)/ atg
ex speris (q nīris corpibz simplicioēs
diuturmoresqz sūt· q̄tinet q̄ nīra/
trālsitg/ et generāt)· aial vnū/
et indissolubile q̄fiti· ¶ Rone cor
pa illa q̄ mirabilē simplicitate/ tenui
tateq· ā si spiritalia sūt· Ergo pnibz
spiritibz· facilig aiant· q̄ pte igne·
sulphur· accēditur· Dic· n· excelle
tissīa mā/ excellētissīe fōre· si stelle
ctuali gnīgrē· vt adeo vt nūq̄ dis
soluāt· ¶ Di corpa mixta· q̄to magis
discedūt· ab equātia elemētaliū q̄lita
tū/ accedūtz ad celestiū corpū equātia·
tāto magis vite ggnitōibz capacia
fiūt· procul dubio celestia corpa· vite/
ggnitōibz capacissīa sūt· ¶ Venus
mētū/ sublimio ē q̄ celū· et celo
ggnatiq ē q̄ terre· Ergo cū milte
sint mētes/ terrenis quīte corpibus/
tm fōre· mītaiūt· mētes/ et plures/
et pzig/ et magis· celestibz corpibus/
q̄ terrenis· tm fōrs ēt quītas·:·/·

¶ Nō solū at celōs/ vez et elemēta
viuē platonici arbitrāt· vt dixīg· ¶ Pla
cū videat oēs spās mūdi/ et milta ē
sup q̄ his anectūt oppōsita· motu in
trīseco moueri/ absq extrīseco ipellēte·
aias iudicat illis ineesse· ¶ Ar siquis
qrat de ascēsu/ et descēsu elemētoz/
et cōpositoz· rndebūt platonici· illa
q̄ p aiam fieri· p aiam mūdi spere sue·
q̄ sicut ¶ Magnes ferrū· ita phculas
spere sue revocat ad seipsā· vñ fit
celū· vt motq lapidis descendētis ab
alto· quo magis terre q̄piquat· eo fiat
velocior· et flāme motq sūr ascendētis·
quo fit celo q̄pīq̄or/ eo cuadit rapa
cior· q̄pe cū aīa spere/ e q̄piquo ra
piat vehemētig· trahit q̄ ad ide aīa
mūdi·:· Et q̄admodū· si homes/ ferri
ādem ipsiq motū videres/ ¶ Magnete
nō videret· ferrū ex seipso moueri
putaret/ dū trahit a Magnete·
ita nūr (q̄ spās aias nō itelligūt)·
corpuscula q̄libet credūt ex se moueri·
At em· cū nulla mēs artificis· tam
recte/ aut mēbra sua/ aut īstrume
ta/ moueat· q̄ corpuscula illa mouēt
t mundo· mītaiūt ē· illa corpuscula/
nō ab inerte q̄litate solāmō/ vez ēcīa
ab artificiosa mā moueri et duci·

¶ Porro nāl motq elemētoz ē· q̄
cācellos nē/ nālisq loci nō trāsgredī·
·i· q̄tug circuitq· suoloro/ atq spa
nāli/ figure sue p̄silis·:· Circuit ig

nis / et aer · vt luna : ꝺ̄ cr̄initas
indicat reuolutio (cr̄l7ɔ) ꝺ̄ l :·
Circuit aq̄ : ingiter · refluedo :· Ter
ra si (vt voluit Egesias) mouet̄ :
t̄ circulū mouet̄ · vt volūt plurimi) · manet ꝑ supficiē : circueunt
ptes eiꝰ / mudi centꝝ ꝺ̄amo : prout
se iuuāt / circa ipm vndiq; spterno
coartāt annexum / Asce sg at / aut
desce sg · no ꝓpe nāl̄ e motꝰ : ꝑ ad
locū / motuq; nāle · subita ꝑ recta
linea restitutio : q̄ qm ab alio termi
nat̄ / ꝑq; vnicū sp dirigit̄ tramite ·
liq̄do nobis ondit / elemetoꝝ ptes ex
seipsis minime agitai : nā et spote
q̄escēt : neq; agent via sp eade :
et aq̄ posset iterdū aem ꝓximū no
frigefacē : aut i pipitiū no defluē :
Nā et si aie spaq; / eude sp tenoze
seruet : no tn putādū est · animu
las · i · vires ꝓpas elemetaliū ptiū
(si tn motrices illis insint) tale ordi
ne seruaturas : qnq̄dem aie nre no
seruat · Augmetu vo plātaq; / atq;
saxoꝝ · est ab aia terre : ideo solū
q̄diu leret terre · cresc̄it · Corpa
bruto; et hoim / seiūcta a speris ·
viuūt : q; ꝓpas lynt aiab : quod ꝺi
cat illoꝝ figura / varijs istrumētis
munita / figure speraꝝ dissilibq;
indicat et q̄plexio / a spaq; q̄plexioe
alienissia :· Sicut se habet mo
bile ad mobile · ita motoꝝ ad motoꝝ :
ꝑ vt corpa ad corpa · sic aia se habet
ad aiam : Itaq; corpa seiūcta inter
se · ꝑ situ / nām / figurā / q̄titatem /
motuq; / et spem · seiūcta lynt et
tn̄ t̄ sup̄ singulas · mudi aia · vnig
· n · viuētis opifitiq; · vnū debet̄ ee
opa viuēs : no t vnū viuēs · nisi ꝑ
vitā vnā : nō habet vnā vitā · nisi
vnā habeat aiam · Reito tn̄ late
at (vt plerisq; disputāt) t̄ oibq; spib ·
vna p̄ / et ifozmis ꝑ se / nā : vna
t̄ illig aia · Quid nā t causa t̄
q; licet cotraia inter se sint mū
di mēbra · in vnū tn̄ q̄spirāt · et ali
a aliis vires suas cōicāt : nisi q;
vna aia huiq; ꝝfetis aial / huiozes
q̄uis diūsos gtēpet · ac mēbra ꝑ
situ seiūcta et q̄litate / vite et
motꝰ cōspiratoē gtinuat : Vn̄
nā fit · vt i fiōa / nutꝰ sequat̄
supiozē · et oia mudi mēbra (vt
ita loq̄r) q̄patiāt̄ Tuice : nisi ab
vna coi nā · vna vo nā / ab vna
fit aia · Neq; ming vnitū ee oport
tet / diuinū hoc aial · q̄ sit ꝺ̄ vis
aliud aial : siq̄dē t oim potētissi
mū : Ergo si inter cetera aialia /
q̄libet corpa ꝑ vnā q̄ꝺā suā aiam
gubernat̄ : multo magis mudani
huiq; aialis mēbra / ꝑ vnā aiam
vincīūt : Que si ita se habet ad
corpa suū / sicuti nra ad nrm : no
aliter ipsa t q̄libet mudi ꝑte est
tota : q̄ aia nra tota t q̄libet nri
corpis ꝑte · Alioq̄n nō posset vni
uersū ꝑferre q̄nerē / viuificāe / mo
uēe · Sicuti se habet nā ad corpa ·
sic aia ad nām : Ergo q̄admodū
t vniūso corpe / nā vniūsal̄ e vbiq; :
ita t vniūsa nā / vbiq; / vniūsaliq;
t aia :· Q̄ at spaq; aie sint rōles :
ondit dispositio motuū mudanoꝝ

ſp ad id qđ ē melig et pulchrig ꝓfi-
ciſcēs: Dicut. n. motꝰ tā velox/ li-
ber/ et diuturnꝰ ab ītima vita fit:
ſic tā mirabil ordo mouēdi/ tāq ar-
tificiosa ꝓgreſſio/ a ſapiētiſſīa qđa
arte ipſiq vite ꝓdit: nā q ſpas
ad idem ſp ꝓ eadē dirigit, nō nītas
qđa ē/ vita careꝫ (ut vulgo videtur):
ſed arb integra/ et ſapīa felix/ q qm
nō errat in ḡſultādo (q ad modum
mōziles ſolēt) motu et ope nō vagat.
¶ Demiꝝ celū ab ītelligentia qđam
mouei. id q̄ nob argumēto ē: q
celi corpꝰ motibꝰ ſuis ita ordinat
elemēta/ diſpomtꝰ ꝙpoſita. ꝓt
aīe ītellectuales ꝙpoſitis corpibus
ītendāt: Ne vō corpozibꝰ celeſtibꝰ
valde ꝑſtātiozes ſīt: Corpea ꝑ nā
celi/ cū ꝓ ſe/ ſuꝑ ſpēm ſuā. negꝫ agat
q̄rꝫ/ negꝫ diſponat: certe in harūpā
actōe diſpoēꝫ/ vbi ad ſpēm mētis ꝑ-
fecte ḡducit: a mēte diuina. tāq in-
ſtrumētū ab artifice ducit: q quide
mens/ aīe ſue ineſt: q̄q̄dē ꝑſtātiſſī
corpis aīa/ ꝑſtātiſſīa ē aīaꝝ.

¶ Tres ſīt ꝑncipui (ut magi putāt)
ꝑncipes ſuꝑ mūdū: Dromaſis. Ti-
tris/ Arimanis. i. deꝰ. mētis. aīa:
Dei ḡpū ē/ vnitas: Celis/ ordo: Ae/
motꝰ: A ſolo deo. ꝑ. ipſa fit ī mū-
do vnitas ꝓtiū et totiꝰ: A mente
(vtute dei) fit ordo ꝓtiū vnitaꝝ: Ab
aīa (ſupioꝝ vtute) fit motꝰ opis oꝝ
dinati. ¶ Mouet aīa mūdū. muta-
biliter/ ꝓ ſeipſa: mouet/ ordiate/ ꝓ
mētē: ꝓſeuerat ſp ī vno hoꝝ officio.
ꝓ vnitate dei ipſiq eterna: Dic illoꝝ
trīū ꝑncipū. tria hec (ut dixi) i mūdo
videt vestigia. y quod Plato videt in
epistola ad regē dionyſiū tetigiſſe: que
lorīū in libro de Amore latiꝰ declārāuiꝰ.
¶ Scitto. q̄ qlibet ſpēs nāl. a deo ha-
bet. ut ſit/ vnaꝝ ſit: A deo/ ꝓ mētē. oꝝ
dinē: Ab vtroꝝ ꝙpetuitatē: Dꝫ ab aīa/
celoꝝ habet. ut multiplex ꝓ ſingula ſit/
atq mutabilis/: ¶ Mens. n. et aīa.
(qm a causa oīo īmobili/ ꝓ ipſiq ſubſtā-
tiā/ qrīe creātur) ſba īmutabiles ꝓſq
euadūt: Hales aut ſpēs (qm a ſtabili-
bꝰ causis. i. deo/ et mēte. ꝓ causas actōe
mobiles. i. aīas/ celoꝝq manāt) eciā ſba
q̄dāmō ſīt mutabiles: q̄ꝫ causaꝝ ſta-
biliū munē. ꝑ ḡtinuā ſingulozꝫ. i. ſīn-
gulaīū/ ſeu īdiuiduoꝝ/ ſucceſſionē. ꝙ-
tuꝫ videāt. Vnde. n. mobiles cause.
motiōis ꝙpetuitatē hīnt: inde harū
effectꝰ cōtinuā ḡnatiōis ſucceſſionē.

¶ Celeſtes ſpas/ habē aīas. nō modo
Platonici: ſ̄ oēs eciā ꝑipatetici ꝙfi-
tent̄/: Quod Ariſtoteles doꝝet libꝝo
(de celo) zo. Phyſq. 8o. et. 8o. mālīū:
zo. de aīa: Vnderimo diuinoꝝ:
Theophraſtꝰ eciā (diſcipulꝰ Ariſtotelis)
libꝝo de celo: quod Auicena/ et Alga-
zeles. ſūmope ḡfirmarūt: Auguſti-
nꝰ Aurelig. ī libꝝo Enchiridion. et
Thomas Aq̄nas/ in libꝝo Cōt gētiles
zo. tradūt. mihil (q̄tū ad xp̄ana do-
ctrīnā ſpectat) īteresſe: celeſtia
corpa/ aīas habē/ l nō habere: Spas
at elemētoꝝ viuē. etſi plane ḡstat a-
pud platonicos: de hiis tñ Peripatetici
veteꝝ. mihil diſſeruerūt: Recētiōes
aut nonulli abigūt: qꝫ elemēta vide-
ātur ꝙpoſitoꝝ gra/ ſtituta fuiſſe: atq
ēē talo cōpoſitis vilioza: q̄to ſīt me

affirmetur: cū xpanor theologorū
cōsilio diligēter examinata placuerit:
¶ Nā et plato in Epinomide (vbi
sub gpa psona ipse loqtur) de his sub
diuisione .i. distinctiue sic inquit:
Impossibile est terrā celū stellasq;
oēs et q ex his gstat moles (nisi aīa
singulis aut adsit aut insit) tā exq̄
sita rōe animis mēsibq; diebq; circuli
ui: nobisq; oībq; bona oīa facere:
¶ Aīe spūs mouet spās p legē fatā
lē: et mouet circulū: qr ipse sit
circulus. ¶ Cap. z.
Quonā pacto celes aīe spās suas
mouent: ¶ Profecto (quadmodū pla
cet platonicis) sicut corpa tua aīa
tua p appetitū: q appetitu illius op
a cogitatōe excitat: cogitatio ibidē
a fatali illius aīe lege: Ideo plato in
libro de regno inqt: Celū mouet fa
tū et innata cupiditas: Qd accepisse
videt a Zoroastre: a quo oīa manā
uit vetez sapia theologor: Ille. n. vbi
de celo loqtur: inqt ΑΕΙΔΙΩ ΒΟΥΛΗ ΦΕ
ΕΕΤΑΙ ΑΕΙ ΤΡΕΧΕΙ ΕΡΥΩ ΑΝΑΥΚΙΒ .i.
spūna voluntate fertur: sp nītis opa cur
rit: Qd p spūm itelligeq: si ita rerū
ordine gsidabig: ¶ Est aliqd qd dicit
sup oē: Est aliqd quod sub oīa. ¶ Qd
dicit sup oē: deus est: q nō pt ee ple
one: qm est simplicissima vnitas sup nūz:
¶ Sub oīa: her corpa singula: ¶ O
portet g inter id qd est sup oē et id
quod sub oīa: ee aliqd medīū: Id āt
est one ipm totūq; et rez oīm cumu
lq: ¶ Erit āt triplex one. sue totū
triplex. ¶ Primū qdē oē ppie ab ipsa
dei vnitate dependet: Secūdo eateng
vnitī ee vnitariū e. qteng fieri pt: cū
fiat ipsi vnitati simillimū. ¶ Esse
vō pt aliqd tribq modis vnitū:
eentia: puncto: atq; momento. Essētia
sic vt vna substatia sit: nō ex sub
stātiis pluribq cōposita: puncto vt nō
dispgat in ptes plures: p qs cogat
t plura distrahi corpa: Momēto vt qrdā habe pt vnch: nutu
sue ictu oculi nanciscat: neq; p va
ria tpa momēta sit variū. ¶ Ergo
illud one (qd statim ex deo est) ipsi si
milq oībq his modis e vnitū: Ita est
angelq; q quis (prout psedet ex alio)
mutabilis quodāmodo dici possit: tn
qr ifinito dei statui pīque prīq pro
creat: in ipmq; quietis sine medio:
stabilis prorsq; euadit: ¶ Deqt. z.m.
one. qd qr z. qda rōne pendet
ab vno: vnū ita modū vnitatis a
mittit: retinet duos: vnū quidē
restat eentia: atq; puncto: q momē
tis fit variū: Talis est aīa: ¶ Ter
cium oē. est mā mundi: q vna substāna
e: q nō solū momētis variat: vt
aīa: q eēa diffundit p puncta loquor: ¶
Ex cui hor desensu tps repit
pgq; loqr. ¶ Cū qr tps. spiritalis ac
tionis alitq; comes est: loqr e comes
corpis. Ideoq; tps. ad spm efficaciāq;
pīq: q loqr accedit: ¶ Cū qr ab
vnitate in multitudinē data est
descendēdū. Quotiens igr rei eentia
locale multitudinē subit: totiēs et
opatio eiq; tpale patit nūz: Non
eēdūso: Essētia. n. opatorem ami
one et pfōe supae pt: cōtra neq;: ¶
Memēbra demq; mundi alibet nō
one: q sub oīm. dicit esse: Quare
angelq; cōtinet se. rez oīm rōes oēs
inq; habitu sit et actu: Aīa rursq;
oēs: q habitu qdē nō actu: Materia

Dept.

oēs ꝺ̄ꝺe pō: no tñ habitu/ neꝯ actu:
ꝑ ꝓ ſucceſſionē ſuſcipit oēs:/ ¶ Opor
tet ꝓfecto aīam ipſā ee quodāmo
oia: deq̄ Zoroaſter ait· kaι ιδχει κοσ
μου πολλα πληρεω μετα κολπων·ι·
mūdanoꝝ ſinuū mltas plenitudines
gplyendit·/ ¶ Nā ſi inter ſublimia/
et ifima·eſt media: nichil in ſe
cōtinet·ſublimiū illoꝝ munera et
imagines; infimoꝝ aut vires/ et
exēplaia: ¶ Sed ea ptē (q̄ ai ange
lica mēte cōtrat) cuadit agelo ſilis:
alia ptē diſſilis: ¶ Igit ſpaz aie/
in mentibꝫ ſuis/ ideas cūctas ſil
hīt habitu atq; actu: In ſuis po
tētiis ifimis/ motriabꝫ coꝝpū cūcta
itez hīt grandoꝝ ſemina· poſſeſſoe
et habitu ſil: nō actu; Media ꝑs
illaz (·ſ· ratio) ſeq̄t mētē: qz coꝝ
pa illaz ꝓfecti ſſima/ ac ferme
nullig egena· ſola aīe ifima ptē
regūtur ſatis: Ideo media ꝑs
celeſtiū aiaz (q̄ ſua nā mobilis
eſt)· qz ortū agit ab oꝝe coꝝpali:
(abſoꝝpta a mēte) fit ſtabilis: In
nobis vō (ꝑ mi coꝝpis indige
tia) media ꝙ ꝑs mouet/ ut ifi
ma: difficili et oppoſa/ minū
adminiſtratoe coꝝpis/ ita cogēte:
¶ Apparet eria quodāmo/ motꝫ
(vt vult ꝓlotin) aliqs· i ipſa
rōli celeſtiū aiaz ptē:/ Cū· n·
a deo (oīm vnitate)· tū ꝓ vnitate
ſuā (que ſue mētis et caput)· tū ꝓ
mēte ſuā (q̄ caput rōis eſt) effu
xit: refluit ꝙ ꝓ mētē/ vnitatēq;
ſuā· in deū: ſiqđē her deū ipm·
ꝑmo nāliter appetit· 2o intelli
gibꝫ: 3o ꝺ̄ctellectualiter amat·
4o· amatoia quada vnioe gſeq̄t:
Actoem vō (q̄ ad terminū queda
ꝓ media trāſit) motū platonici
noiant: ac ſi ꝺ̄ctpe tū ſit· tpale mo
tū: ſin vō momento· motū appel
lat eternū: Qualis et i celeſtiū
aiaz rōe: ¶ Licet at media her
ꝑs illaz et mēte gūſa· oēs ſil vi
deat rōes; tū ꝑs illaz ifima (vt
pote mutabilibꝫ coꝝpibꝫ ꝙgnatiſſi
ma) nō tāte vētis eſt· vt valeat
vno actu ferri et ſemina vniuſa·
Cupit tū ferri actu i oia: ne fruſ
ſint i eis pō oia; Ferē ꝙ in illa
nixu multiplici: et nō her actu ꝙ
ſeqūtur· nō illa: ꝑ ꝓza amittit actu
cū incurrit i alia: nō ꝙ applectit ſil
cūcta· Ex ꝓ at ad oia nitit: currit
itaq; ſp· [redacted] huiqmodi curſu/
et motꝫ ꝑmꝫ; hꝫ at curſu eternalitū/
tps ꝑmū eſt· Ad curſū illū/ currit
mūdꝫ: ad tps illud/ fluit tpa mū
di· ¶ Hūc ego ee arbitroꝝ/ ipm (vt
et apud Orpheū) mutāte Prothea
fōzē):/ ¶ Cū vō ſemina illa/ certo
ſint nūo terminata: et aia currat
ſp: certo tpis ſpacio tūſit oīa· Obꝫ
partis· l' qđē cogit (vt nob videt):
vl' recurrē ꝓ oia paulati denuo/
atq; eadē in mūdo tela gnatoīs
retexē/ vt placuit Zoroaſtri: qui
ūſdē align causis oīo redeūtibꝫ: eoſ
dē ſilꝫ effectꝫ reūti putat:/ Quą
q̄ rōe· tū ipſe/ ꝙ alū mlti ſucceſſo
res eiꝫ· humanoꝝ coꝝpū reſurre
ctoem ꝙfiuerūt:· Currunty at vni
uſi [redacted] eternalitū· amis ſolaibꝫ
ſex et trigīta milibꝫ expleri· volue
platonici: que magnū/ ac mūdanū

appellat anū. Hmg fine Mercurig mūdi senū vocat: Plato ī libro de regno mūdi restitutōem:

Sed vt mouendi celi planig modū itelligas: exēplū accipe: Cogitat Euclides porte Regaris aperire Athenas Hōrtē auditurg: accipitq laternā. Totū illud iter ī pmis. cōi cogitatōe pscribit: ex hor vnīu salū ppositō. nō fit ppg passg aliqs: nisi pticulais cogitatio intercedat. pm passū designās: Ergo laterna pzimū ostendit passū. hūc ipm statim cogitat imaginatio. hūc eligit appetitg. hūc pagūt pedes: Quo parto laterna passū 2m mōstrat. mox illū cogitat Euclides. appetit. pagit: Diuterrīu et alios: Eadē rōe ī aia spere fiei arbitrat: vbi mēs rōg ipsig cōiter statuit totidē ī celo figuras. et ī mā fōrās. p celi motū effingē: quot videt ideas et grepta ī agelo. p dei ipsig effingi vtute: vt tale ipa (pro viribg) mūdanū opg efficiat. quale deg facit agelicū: atq ita pm imitet artifice: Nō tn incipit imo uē celū. aut aliqd opāi: nisi motrix pō (que ē eig ifima ps) (quasi laterna) vnū aliqd suoz semīū genus pmat p alios. et ḡsi oculis offerat. Cū pmū vis gnis alig seminū creteis semibg pualet: imagiatio ipsa (que ifime huic pōe ancra ē) illud cogitat. idem et appetit: idem explicat ī celo. fōrt ī elemētis: serit ī celo. parit ī elemētis: Eodē mō fit p serie successiois ī semibg aliis:

har seie successionis. fatalis ḡsistit lex: in illa cogitatōe cupiditas. Hic celū mouet a fato. et ī nata cupiditate: eodē ḡsi mō. quo ī nobis spiritg et humores a vehemēti cogitatōe affectug. vibrāt atq formāt. Nec putes tā nouos ī mūdo effectg. tā varias ī celo figuras. momētis singulis explicari: misi p nouas variabeg aiaz illaz affectōes. Causa. n. que stabilis ē dio: stabile fit et opg. Nec arbitrādū est. celi aiam fatigāi mouēdo: si nra rō fatigat. Notōes. n. q tū mobili exte si nō sit: nō solet fatigāi. videlicet si infimo statui (motionū oim fini sint proximi. Ppterea Quātū ineptū ē ifimū terrenūg corpg ad motū: tm sublime corpg est agile. Q si et leuis aura puluere agitat. et vetg iclusg terre viscerib quassat motes: mirabeis sublimes aias. tenuissima corpa nutu leuissimo voluere: Inserti tū ea. [illegible] circa nāle cardine. et abitu ppo moueāt: atq ipsa [illegible] ad motū hmōi. nā la īstitutu magī gducāt. q terrenū corpg ad desessū. qm aia nra corpg suū. p declīuia ducit. Profecto celi corpg ita eque se habet et facile. ad quelibet situ circa cētz: sicut elemētalis mā ad qualibet fōrām. imo vo miltomagi. Proinde sicut aīe queit efficacia ad mouendū: ita corpi pclīuitas ad motū. Corpg. n. qm ab actu fit. in actu est. ad actū dirigit: iterīo nām habet. vt p fōrās suas ī exerceat: Qm

[illegible]

vo et substātia et q̄litate diuisibile habet: cogit q̄ q̄d aut agit aut patit. scdm modū diuisibile. i. scdm motū agē et pati:

¶ Cōfert aut celestiū motū/ eiq̄ varietatē ad gnatoem/ generādaz q̄ rez diūsitatē. Varijs .n. figuris celū exornat: celestes vires vehemētiq̄ in elemēta trāsmittit: mouet elemēta: cogitq̄ ut miltis iuicē modis cōmiscēt: rez q̄ globū vndiq̄ uicissitudie quada eq̄ illustrāt: et fouet

¶ Ptēa ipsa mūdi mā. neq̄ oēs sīl in celo figuras/ neq̄ fōtes sub celo oēs sīl pt habē: siq̄dē inter se/ aūtē q̄tie sūt. Vbiq̄ .n. appetit oēs/ tū riē sue ptātes. Hinc ad sūmū motū p̄linis efficit: et ut q̄d nō pt statu ꝙsequi: successione saltē q̄dāmodo ꝙsequat:

¶ Quez Cur i circulū maxie/ spe rotāt:

¶ Cuius id modi significatiōnis: altiq̄ tū exordiāt.

¶ Deq̄ circulq̄/ vnq̄: q̄m a se est (circuli ?stat) et in seipm: q̄ vt nō habet extra se/ sin m: sui/ l finē: ḡ in se triplicēs/ desinit in seipm:

¶ Angelq̄ duplex est circulq̄. Tū q̄ illuc redit. vñ manauit: du suū intelligit/ et diligit auctorē: Tū: q̄ ꝙsideāt semetipm: Aīa. est triplex circu[illegible]
itq̄. Quia respicit deū: q̄ seipsā ꝙsiderat: q̄ a causis rez/ ad effectq̄ descēdit. rursūq̄ ab effectibq̄ ascēdit ad causas:

¶ Hi circuēūt tres hi celi motores: q̄d obstat. quo minus celū q̄ t circuitū rapiat:

¶ Et postq̄ celū imitat causas supnas: t figura et substātia sua: cui cētia nō t motu operatoēq̄ imitet:

¶ Mobili aīe subuīt celū: inde ipm mouet t tripit. Aut semel repit mouet ps una:

¶ gtinuatoem traḡit alia seu. pellitq̄ alia: secq̄ iuicē nūq̄ reflectūt in girū.

¶ Hāc negat celū: q̄q̄de eiq̄ aia nesciat qesce: neq̄ tū locū sui nāle relinq̄re vult: ita fit. ut circa idem re uoluat: et in eode.

¶ Celū ꝑ mobile est: siq̄dē terra q̄ maxie ab eo distat/ ꝑ ipsū mobilis: q̄d mouet ꝑ/ nūq̄ ad idem reūtit: nullū .n. rectū corpalū spaciū.

¶ Ptēa Plato. in libro/ De regno inq̄t. Dolis rebq̄ oīm diuinissīs queūt stata/ oīo mutatōis expēs: nūq̄d at q̄ corpq̄ est. tanq̄ a diuinoz dignitate degenerat: Ideo t mutabilis prozsq̄ ee nō pt:

¶ Cū vo diuinis q̄xīmū est: ḡstentaneū fuit/ circulai ipsū motione moueri: q̄ cū t eode cīrca ſecūdū eadē centra. eadē/ sibi/ iugiq̄ gtinuatoē voluat: q̄ minime fieri pt/ a locali stabilitate discedit. Hec ille.

¶ Adde q̄ sicut ter oēs spēs motionū. solq̄ motū localis (q̄ ꝙsi extrinsecū est) subiecti sui substātia/ qualitatēq̄ nāle mutare nō cogitur: sic circuitū ter locales motū (q̄ solq̄ nō mutat locū): dici posse videtur quasi non motū.

¶ Di staē qs velut celū: figat ipm Saturni celū t cū die quēq̄ ſq̄z lubet. Tūc semicircul ipsiq̄ ſpe/ alter sup caput nrm stat: alter/ sup caput a tipodū. Cū vo ptes oēs hmq̄ ſpe/ sine vlla nē discrepātia/ inter se simillime sint: nulla e rō/ p quā/ alia ps hic sit magis/ illic alia: Ergo ī ferioz semicircul. (q̄ cū loco hoc nro eque queūt/ ac cū regione antipodū) ita mitet hic ee/ sicut ibi: et supioz semicircul. ꝑ eade quenētia/ ad locū illū. gtendet ee illic/ sicut et hic eāt. Et hoc mixtū ps altera pellet altera: du q̄libet ps eq̄le quenētia volet vbiq̄ pariter ee

Quinto liber: Ois rōl' aīa/ est īmōz'l': ꝑma rō: q; p se mouetur/ et ī circulū. Cap'. 1.

Has oēs aīas in ordie ceētie terrie collocauit atq; hac rōe coī ee voluit īmōzles: q; ꝑmo mouetur. Et q; mouet ꝑmo: mouetur ī circulū. Qā q; ꝑmo mouet: mouetur et spe. Ibi. n. ꝓtuq; motq; est: vbi ꝑmq;: Qā si fons motq; amouerit: nichil vltr mouebit in nā. Item Quod ꝑmo mouetur; sibiipsi ꝑbet motū interni. atq; exterū. Interni motq; vita est: Itaq; sibimet vitā suppeditat:/ Et q; nūq; deseit seipm (cū in q̄libet nā insit amor suiipsiq ꝓtuq;): nūq; desinit viuē. Di. n. q̄d mouet ab alio. q̄diu adheret motori/ tā diu mouet: mltomagis q̄d a seipso mouet: q; idem ē atq; motor ī nūq; a motore deserit: moueri desinit nūq; Ꝓtēa. Si fingat' interire q̄z: aut ꝓq; ee desinet/ q̄ moueri: aut tot': aut sil': Nō dat ꝑm: q; motq; nō pt seorsū ab ēntiq; remanere: Nō z'm: q; spōtaneq; motq; assidug comes est eiq; q̄d motū sibimet exordit': Nō z'm: q̄m ꝓnciosa mutatio nō pt ipsi ab ītrīseco vnq; eruꝓe. ex quo motq; vitalis/ viuifiq; exorit': Dz neq; q̄tingret extrīseq;: nō. n. fons motionis aliunde mouetur. Hec ē vltr ēntie terrie ꝑfectas: in q̄ tū sint aīe oēs rōles. ex coī q̄dā defi nitōe: ill' q; oīb; eade quēit ꝑfectas.

Fuit ēcia ex eo īmōzles: q; ꝓ niām ēntie terrie/ ꝑmiq; motq; circulo a fingit: Nā si mouet in circulū: nūq; [illegible]

[illegible] ī [illegible] [illegible] [illegible]

desinũt. Circuitg n. nõ effudit vires: sed sua qꝫ recolligit i seipm: et cũ defire putat: se renouat. Ut rõ ne illa pytagore ad pmis ptereã: q ondit nullũ ee in sua pm: neq fine: ideoq illũ q mouet in spam: neq cepisse moueri vnq neq desinere: Esse at rõles alias spas ãdas spiritales. et circuitũ i seipsis spiritale: pq cozpa ipsa (que illaz ymbze sũt) figurã tale hnt et motũ: ita vt spe circuitug visibiles: spaz et circuituũ invisibiliũ sint ymbze: ac si ymbze sint petue: nitomagꝫ spas illas foze petuas. q p vtutem termino careẽt motoibs actu pagut sine tmino. Nec illis qtaiũ aliqd a quo qmat: sicut et motui illaz (qui circuitug est) nullg e motg contra riq. Cza rõ: qꝫ stat p spam. Ca. zm

Hoc ita i mozle et aiam (p motũ eig) rõ supior demostrauit: Idem & p statu aie demostrat. Quado aiam noiamg: rõnalẽ aiaz genꝫ itelligi volumg: nã irrõles vitas. no aias qe appellag: sz idola et simulachra aiaz). Di centia illa tercia (de qua tã multa dxeig) luret per opatoem moueat: manet nihilomig p spam z seqt: ut aia (que eade est ad centia illa) p spam nõ mutetur: Quod tale est: ee desinit nucq.

Cza rõ: qꝫ heret duunis. Cap. zm

Hec si duo queda (in ifimo qdu nature locata) mã. s. et qtitas sit passiua: et duo alia (in supmo) sit actiua: deq et aq: aia et qlitas (que media (inter passiua et actiua)

obtinẽt regione: quo se habebut:

Dic pfecto. Ptraqꝫ pticeps passionis euadit: Sed qlitas (qꝫ patiẽdi bꝫ inheret oio). p opatoem et ẽntia suscipit passionẽ: Aia vo (que distat longitq) etsi in opãdi facultate cozpale aliqua pcipit passionẽ: in ẽntia tñ passionis ẽ exps: Et sicut cozpa (ex mã et qtitate passiua) tlxente sibi qlitate reddit subiecta cozruptoi: ita deq et aq (actiua) aiam sibi prima et a cozpe segregata. diuinitate sua efficiut imortalem: Qa rõ: qꝫ me dnat. Ca. q.

Sed et in hoc maxie imortalitas eig apparet: q oportet pmã ipsaz rez materiã (que mouet et fotur ab aia) petuã esse: Natura arg imitat: Ars opa sua hoc facit ordine, videlicet in subiecta qda mã foꝫs alias et alias i pmit: qꝫ nulla sibi ppa habet mã. Nulla. n. pla vasis alicuius fozm habet lutũ: fi vasis vicissim capit a figulo: et fractis vasis supest lutũ: ex quo alia reparẽtur: Ergo et ipsa mã rez artifex. subiecta quada sibi materia habet oim ex pte foz. ad oes suscipiẽdas pariter ꝑatã. Qa sicut i gdu rez: sumo deq actu puro nullig idigẽ foꝫ oim effectoz: ita et in fimo ee debet aliqd aliqd sit pura põ oim ẽ genꝫ et ipsa p se ifozmis sit fozma z oim receptiua sus: Dic vnũ salis artificiati nẽ subest vnius salis mã foꝫ qꝫlibet idifferẽs susceptacula:

Hec ꝑ vocat: mã: q clemẽtoz aliorꝫ corpoz fozmis eq subiicit:

facẽ

et nō hāc a vi nāli arripit / modo illā: nec vlla (nā sua) habet ppā. ꝺ. n. eet ifima. siqua habēt pfrem et agēdi facultate / sibi ex ppia forma nāte: nec eet ad alia forma / forme sue repugnāte idonea. ꝺ. si frigiditas / mē ppia nālibꝫ sit: quo nā pacto ca lore suscipiet: et si humiditas: quo siccitate:

¶ Audite mutua clemē tor cōmutatorem: si cupis latere hāc ī uenire matia. ꝺ. qn cernunt. ubi pg terre spes fuit / ibi aque postea spem appare: dicē nō possūt. aque forma (que nusq aduenit) in terre fōz recipi: hꝫ nāꝫ opposite ꝺdamno sibi uicē sūt: quippe. cū terra siccitate: humiditate aqua cōtineat: nō ꝺ fōz terre / formā suscipit aque: ꝺ accedēte aqa specie. abit in chaos: forma at aque / sine subiecto ee nō pt: nec nouū subiectū in aque gnatōe accessit: eadē ꝺ mā (q terre ne fōz subiecta fuerāt) aque ia subit fōrm /:

¶ Atq hec ē argumētatio: qua timeꝫ pythagoicꝫ utitur.

¶ Ite qꝫ sol radiis suis mare pcutiendo. aquā ī fumos extenuat. et ex aq gnat aēm: aliquā certe aquei corpis portiūcula / ex aque elemēto detraxit:

¶ Querig. vtrū portiūcula ista aque / in nihilū pmo redegerit. postea genuerit aere: an seruauerit aque nō nihil. Di aquā in nihil oio deducēt: ad malū esset / nē intētio: q tū ē sp ad bonū: tū a suma dei bōitate regat.

¶ Atq esse ipm (ꝺd eterni dei pculi ae donū ē) ex rebꝫ (a sequētibꝫ post deū causis) subtrahētur. ꝺd fieī nō pt: tū deꝫ sp ꝺd semel dedit suo gseruet ī fluxu. cui nullig agētis opponitur molestia:

nā res deo ī fōzes / qꝫ nō habēt ee oio absolutū. sed ee aliq̄d / et tale esse / ł tale: ideo nō habēt unde ad ee oio au ferēdū. sed ee hoc mō potiꝫ / aut illo: / Negret ergo. ut sol nouū illū aerē gnaret ex nihilo: si tota aq̄ pōis pz tione ī nihilū cōsupsisset. ex nihilo aliq̄d facē / agētia nālia nequt. facilꝫ. n. est ex q̄libet re existēte aliq̄d facē: q̄ ex nihilo. / Nō pnit aut ex q̄ libet semine / re qualibet gnāe: nuq̄ ex tritico / pira. ex milio / ficꝫ. ex hoīs semine / aquila: miloming poterūt ex nihilo aliq̄d gnāe / Hoc rōe mon strāt: solē nō potuisse portione illā aque / mari detrīta. ī nihilū vtē): Ergo in ea. nē pōis aliq̄d restat. Quid illud: Aqua certe illa. frigida eāt et humida: abscessit frigiditas: humiditas restat (ut placet platonicis). q aeri et aque ē cois. Di restat humidi tas: restat et mā aliq̄ / humiditati subiecta: humiditas. n. nō ē fōz a cōrpi bꝫ sepata: Itaq mā q pg sub aq̄ frigōe latuerat: ia sub. aeis caloze / eadē deli tescit.

¶ Cū vo ex aē fit ignis: humi ditate q̄ amittit: et arripit siccitate:

¶ Materia hmoi. q tm extenuata [illegible] rare factōe. ī fōrm ignis ascē dit: vicissim de siccitate descēdit / turgescit in aere: postea densat in aquā: denicꝫ gnescit ī terrā /:

¶ Vides ma teiā vnā. oēs vicissim idui fōzes: du et ascēdit rare factōe: et descendit de siccitate:

¶ Que ideo vna est. tū quia vna vni sufficit mūdo: tū qꝫ cū sit. nō ꝺ ifōrmis. nō habet q̄ vel q̄ ꝺd ī se dis cerni possit in plura:

¶ Et si vniuersū in vnū fōrbile desinit: cōsentaneū.

ab vno q̄ ītrīpe fōrtōe · totūq; illi sub
esse · Sed de hoc alias et dixīq · et di
cemq) :· ¶ Materia vo hec / ideo nūq̄
corrupit̄ : q̄ totiq nē corpal̄ est fū
dametū : a quo diruto : oīs mudi ma
china corruet : Neq; in ptes dissol
uit̄ vnq̄ : q̄ no ē p nām sua ex pti
bg cōstituta · ptes · n · p q̄titatē fiūt : a
mā vo / q̄titati predit : est · n · q̄tita
tis q̄litatisq; subiectū : a subiectū vo
sp re illā (que ī ipso iacet) antecedat.
oportet · ¶ Neq; p accessū alicq̄ contra
rie q̄litatis īterimet̄ · Nulla q̄pe
ipsi ē ctraia q̄litas : q̄ eq oēs susci
pit p nām · Atq; nulla fōr (que īdi
get mē susteticulo) ipsi repugnat :
sibi nāq; met repugnaret : si sui de
struet fūdametū · ¶ Neq; indiget
mā alia q̄da sede : q̄ fōrte subtrīta de
ridat ī pfidū : ipsa · n · ē primū oīm
susteticulū · ¶ Ac siqua violēta illa
destruat : aut ea deducet ī nihilū :
aut in aliq̄d aliud trīsmutabit · Nonu
fiet neq̄t : nā q̄q̄d agit aliq̄d · ex nā
li appetitu p fertōis q̄pe q̄pagāde in
ducit̄ ad agendū · vt aliud q̄dda sibi
pro vibg simile genet : q̄d ī clemē
tis / plātis / aialibg · ē spūale : vbi
apparet · appetitu nāle · ad bonū / vi
delicet ad vitā / ad ee / atq; silia · no ad
ctraia dirigi : q̄ a sūmo bono (vt
ne dixiq) oībg sequētibg ē inserta : vide
tur oīa : / igit̄ oīm oīb appetitio / opa
tioq · a bono exorīes : tendit reflecti
turq; in bonū · Quātā q̄ materia
fuerit tollit ē medio · neq̄t nouū opg
sui alicubi stabilire : cessante fōrtu
ītm g̃nabilū fūdametō : ita et p̄dēt
illa : et nouū nihil geneāret̄ · Jd · n ·
q̄d denuo faciēdū est · si eget mā · ia
fieī nō poteīt / illa sublata : si nō eget
mā · ab ea libez ē : quod ē a mā libez /
ea q̄q; suppeminet · ab auctōe suo cor
a mā p̄creat̄ : itaq; ipsig auctor du
ipm agit · q̄m fabricat ipm ab illa lo
ge semotū : nulla ex hoc illi violētia
infert : neq; in ipsig g̃natōe illam
ullo mō mouet : qua nō indiget corpg
cōficiendū : Igit̄ q̄d nouā rē gignit
q̄lēcūq; ea sit / sine mē indiga / sine alie
na ab illa : materia nō p̄ducit ī nihi
lā : ¶ An fōrte in aliq̄d aliud ōmuta
bit · ita vt vna p̄s mē supsit / pars
vo p̄ierit : Minime · Diplex · n · illa
ē : q̄ neq; ex mā et fōr q̄poīt / cui sit
p̄a informibg mā : neq; certā qua
dā p̄tiū q̄gerie ad sua existētia exigit
cui nāli origine p̄edat q̄titatis di
mēsiones · ¶ Ptēa · si illa ita mutet̄
vt expleta mutatōe / supsit aliq̄d :
q̄d istud eīt : Materia ne : ¶ Di mā :
nodū in aliud p̄mutata videtur · cui sup
sit : Di q̄titas / aut q̄litas : absurdū id
q̄dē : q̄ no pōt hec / absq; illa manē : Di
fōr q̄da supsit / materia supemines : q̄d
opg eāt materia p̄dē · vt fōr hec alienissīa
fiet · q̄ nullo mō ex ea fit / et loge prul
ab illa p̄ducit̄ : Imo vo q̄ oīo aliud
ē mā / aliud fōr ab ea semota : nihil p
hoc mē relinquī ē · q̄ illa ōmutata fōr
semota restat :·: ¶ Dic g̃ colligag ·
Mā neq̄t ex eo q̄d est / aliter p̄mutari
q̄ si vtatur in nihilū : In nihil vti ali
quid · nā nō patit̄ : Materia g̃ nō in
teīt : Multo mīng inteībit vis ipsa ·
q̄ ē mē dna · Dna illige vis ea effi
en · q̄ formaī ipsa · Hāc fōrt vis ea

q̄ ꝑmū mouet · ꝑ fons motoris / ē aia
rōl : cui q̄litates / ad materia mouenda
seruiūt vt instrumeta / ⁊ atq; oīa rōl
aia · ꝑ nām ēentie tercie / vnīūse mē
p̄sidet :· / Sed de hoc alias ·) :· / Materia
quidē producit / vnitq; deq : firmat
(vt ꝑ platonicis placet) / et ordinat a
gelg : mouet / fortq; aia · Jmmortalis
vnitas / deq ē · qui īmortali mē dat vni
tate : īmortl ordo / est a gelg · q̄ īmortali
mē / ordinē exhibet : īmortl vita / est
aia · q (mouendo) īmortali mē prebet
vitā :· ¶ ·ij· rō : qz ē a mā / liba · Ca · ij ·
Quatuor / nālīū rex cause · a phy
sicis numerāt : efficiēs · finis · mā
fōr :· / Efficiēs hois causa · ē mā vni
uersalis / et hō · finis · humana felici
tas · Materia · corpg · forma · est aia ·
¶ Quotiēs aliquid · ꝑ se ēe · dicitur ·
esse (intelligit) / sine causa : q̄tiēs ēe ꝑ
aliud · ēe ꝑ causā :· / Dolg deg ita ꝑ se
existit : vt ꝑ nulla sit causa : q̄ circa
oīa ꝑ se ē : qz q̄tuor a se excludit gña
causarū : Corpg nāle / oīa ꝑ aliud ē :
qz q̄tuor sil includit :· / Infra deū nu
hil ēe pt · q̄d efficiēte careat / atq; fine :
q̄re deg vnq effector ē oīm / atq; finis :
q̄re nihil (p̄ter deū ipm) q̄d ita
p se ēe sit dicēdū : vt efficiēte causa /
fine q; nō habeat :· ¶ Sto tū oīa sub
deo · ita ēe decet ꝑ aliud : vt sint oīa
ꝑ aliud :· ¶ Repe duo hec · oīa ꝑ se · et
oīa ꝑ aliud / eternualio a se īuicē distāt
logistico : q̄re inter hec · aliq̄ vtriq;
similiore opg ē medio :· / Cū · ij · de
agēs / ex sui agat nā : nūcē · opg ab
ipso ḡxie factū (qz stati ex agētis nā
deprimit) : illi q̄ simillimū appare :
ergo q̄d ḡxie / et p̄ncipali (vt ita logr)
ꝓposito fit a deo / deo dissimillimū
nō debet euadē :· ¶ Dut ḡ inter
deū / et corpg · aliqua q̄ non oīa per
aliud ēe dicāt :· ¶ Talis apparet q̄
litas :· q nō ꝑ q̄tuor (vt corpg) causas
fit : sed ex tribg solūmō pendet cau
sis · Corpg materia habet et form · vt
sui causas : efficiēte ecia / atq; fine :
Qualitas form nō habet / vt forte
causa : ipsa · ij · / for queda ē · ꝑ for
vō nulla (q̄tū for est) fort) : Efficit
tū ab aliquo qualitas : et ad finem
queda ab agēte dirigit : Atq; ecia
a mā pendet (vt causa) :· sīqde ex
pgnāte mē aliq · talis fetg ē lucem
edit : et tū ipsa extendit atq; diui
dit : Quapp q̄litas ḡdu vno supat
corpg :· qz aliquo mō ꝑ se dicitur : cū
nō formet ab alio ꝑ for / alia a seipa ·
¶ At cur non eciam ēentia tercia
(que q̄litate sublimior ē) vno saltē ḡdu
supet q̄litatē :· sicut q̄litas vno supat
corpg :· Supat certe · Sed quo :· Non
eo · q̄ hec ēentia · efficiēte careat / aut
fine (tū hoc / deo soli queat) :· ¶ Nō
hoc ecia · q ēentia hec · form sui causa
nō habet : idem nāq; possidet q̄litas :
Solū ex eo · restat · vt supet · q a
mā nō dependet : quod minime cō
uenit q̄litati · Ita oportet a q̄tuor
oppositis / in q̄tuor opposita · ꝑ tria /
et duo ḡdatī prēdē :· vt sicut sup q̄tu
or corpis causas · in tres causas quali
tatis asscendig : ita sup tres causas qua
litatis · in duas ēentie tercie causas
ascēdag : Quapp ēentia hec · solū essē
ciēte / et finale habebit causa : formā

vō/ et matēia nō habebit). ¶ Demiꝝ agelq/ vno/ hac ēentia supat:/ qm agelq/ neq; a mā dependet/ neq; ad matēia ordinat; (nī a deo qui occupetur): ēentia terria, licet a mā nō dependeat: tn a deo factali ginīor/ et ꝓpiqua mī/ ad ea q̄dāmo ordinat; ob quā ordinatoem/ aīa nū cupat;:/ Et licet ordinet: nō tn ab ipsa dependet: q̄d multis rōibq; demōstrabo. ¶ 2ª est: qua assignabuꝝ. ¶ 3ª est: q; si hec ēentia ēet immersa mī: nūq; emergēt in diuina. q̄ est a mā/ remotissima:/ atq; ita nō ēet cōpetes mundi nodq: q; nō quereꝫ ifima ad suprēa. ¶ 3ª ē. q; ad moueat: ꝑmo: motoꝝ mouet; ꝑ se/ libē/ in circuitū. Dī ꝑ se mouet;: ꝑ se vtiq; oꝑat;:/ si hoc ē ēia ꝑ seipam nullis addita cozpibq. Dī mouet libē: nō ē alligata mī. Dī voluit ē circuitū: in seipam se recipit/ re licta mā. ¶ 4ª est: q; si mī dnat; mouēdo illā ꝑmū/ atq; formādo: mī nō misceꝫ:/ ¶ Ꝑ hec apparet. ēentia illa (que est aīe sedes qua ēia aīaꝝ patera ꝑlato in Timeo notat) nullā habē oīginē a cozpibq;: atq; ēia neq; ex ꝑtibq; tā q̄titis cōstitui. ꝑtes siquidē hmoi/ solis cozpibq/ et q̄litatibq; insūt:/ nō at in formis a cozpe sepatis: nō ꝫ ob id aīa dissipabit. q; in ꝑtes aliq̄s dissoluat;. Dane nulla habet distata ꝑtiū: qm ī cozpe nō diuidit;. ¶ Neq; ex eo definiet mag. q; a suo aliquo sustētaculo deseāt: at nullo ꝛ ēentia illa/ q̄ ꝑ nām suā ē dīa coz

pozꝫ. ¶ Preterea ēia ꝑ hoc itrībit. q; gtraie/ atq; inter se pugnates elemētoꝝ vires. aliq̄n ea turbet: he siqde ī mā pugnāt:/ Dia vo ē adeo sup materiā: vt ea nō attingat elementoꝝ ꝓcella/ et iniq̄tas tertatiū q̄litatū. ¶ Quiꝫ rursq; ex eo iq̄ nabiꝫ. q; aliena aliqua/ et mī sue adūsa quiꝫ suscipiat qualitate. que noxia ipsi ifeat passionē. ꝑmū nāq; subiectū passioni exposituꝫ/ mā ē. (per quā et q̄titas ipsi immersa/ et qualitas q̄titati cohēns exponitur passioni): quocirca ēentia illa/ q̄ est a mā sepata (ꝛ. pō/ sepabilis) nullā habet ī seipa pōm. ꝑ quā alienū q̄reꝫ/ et hostile susciꝑiat. vnde passioi subiaceat;:/ ¶ Decta ratio: q; ē indiuidua. ¶ Cap. 6.

Preterea cū idiuisibilis sit: diuisibiles/ et cozpeas nō suscipit q̄litates. Ad. n. quod diuisibile ē. tagit idiuisibile. Ita si idiuisibile tangi ab eo qđ diuisibile ē/ dicat;: q̄remq; vtz res her diuisibil/ ꝑtito quoda sui ipsiq; tāgat rē illā idiuisibile: an ꝑte quada sui diuidua. ¶ Dī ꝑmū admiseis: tūr ꝑtitū ē dūtaxat/ ad rē illā tāgit:/ atq; ita nō res her diuidua: sed idiuiduū aliqd tāgit rē illā indiuisibile: ¶ Dīn at dicis. q; ꝑte quada sui diuidua tāgit: fūr ita rōnamur:/ Dī her res diuidua tāgit illā (quā tu idiuiduā vocas) ꝑ ꝑtē sui aliquā diuisibilē: nōne ē et illa ꝑ ꝑtē sui silr diuisibile tāgi:/ Quo. n. her illā tāgit:/ nisi et illa tāgat;/ Et quo ꝑ plures sui ꝑtes tāgit her illā:/ nisi illa q̄ ꝑ ꝑtes

Septia rō: q esse suū habet in
suā essentia. ¶ Cap. xlm
¶ Audiendū nobis: aliud ēē. ¶ Es-
sentia dicit rōne rei: q definitōe ō-
plendit: ¶ Esse vo: actū ipsig entie.
et quadā eig in rez nā psentia:
Exēplū accipe de trinita (C L 7 Q).
Essentia trinite. est rō hec ipsig et
definitio. vtputa. ¶ Vapor siccꝰ in
aere sūmo accēsꝰ ab igne. ꝑpꝫ aēm
ordie circuiens. Que ḡdē definitio ho-
die vā est: cria si nusq̄ hodie trinita
effulgeat: Esse vo trinite hmōi ād-
da dicit: vt videlicet talis illa nā
trinite (q ꝑ definitōem q̄die designē):
iam nūc alicubi luceat. Esse hoc
absq̄ certo loco et tpe. nō fit: nō alit
.n. fit illa ēēa. pnūs q̄ hic l ibi. hac
hora l illa: Sicut Esse nālīū rez. cer-
to loco eget et tpe: Essentia ūs non
indiget. vera .n. esset trinite rō
illa: cria si ad pnūs trinita nasq̄
caleat lucreat: Imo si definitio illa
certū includēt tpus et locū. puta
hodie hic. aut eras ibi: in eade
vtiq̄ hora eadēq̄ aeis plaga. ī
qua una trinita exīstit. cūcte sil
trinite: in singulis .n. trinitis
est eōis trinite entia et rō eade.
Qui si rō hec. certo sit loco tpiq̄ astri-
cta: ad eosde terminos loci et tpis
trinite oēs astrigēt: q admodū
rōl pō. cū i definitōe hoīs includat:
singul hoīes q̄ueūt: Essentia itaq̄
et esse nālīū rez. hoc inter se diffe-
runt: q ēē certo loco tpiq̄ astrigit:
entia vo (q̄ tū in se est) ad oē tpus:
ferme oēmq̄ locū. eque se habet:

suipsig tāgat: Dicde q̄teng hec tā-
git: eateng illa tāgit. Quare res illa
(quā tu idiuisibilē affirmabas) tūc ꝑm
ee rogit diuisibilē. qn a re aliq̄ diui-
sibili tāgi credit: Itaq̄ entia illa aīe
idiuidua. nūq̄ tāgit ab aliq̄ diuidua
q̄litate: Nō tāgitur inq̄. ꝑ rectā li-
neā: neq̄ cria ꝑ reflexa. Nō ꝑ rectā:
q ipsa aīa q̄litate ex aduīso occurre-
te nō excipit: Nō ꝑ reflexa: q tū
a corpe sit excepta. ferue tibg i corpe
q̄litatibg. illaq̄ ipetu et furoe nō ra-
pit: ideoq̄ a nulla corripit: ¶ An
forte ab aliq̄ indiuisibili (quā facile
suscepit) corrūpetur: Minime.
Susceptio naq̄ idiuisibiliū q̄litatū
ꝑficit illud quod suscipit. nō corru-
pit: quod patet ꝑ eas indiuisibiles
rez imagines. q ab aq̄ speculis aīa-
tū ꝑ sensū tū ꝑ rōem suscipiūtur
¶ Ppe vo. nō alia rōe hec res agit
i illā: nisi vt hec illi sua forīm ex-
hibeat: (Dicde oīa ꝑ sue nē ꝓpaga-
tōem duait ad opādū): Nulla vo
res corpea. pt aut nitit forīm sui cor-
palē in aīe entia gnāe: q ita ē a
mā segregata: vt in ea nullū ha-
beat forme corpales ingressū. ¶ Sed
nūq̄d deq̄ et angelq̄ forīm nouā idurūt
i aiam: ꝑ quā aīa ꝑturbet: Negq̄.
Quia si illi aliquā forīm creat ꝑ se
subsistēte. illā seorsū creat ab aīa:
nō ḡ ꝑ illig creatōem aīa ꝑturbat:
Din at vim aliquā infundūt i aiam:
vis hmōi beneficia ēa est: cū ab op-
timis causis ueneit aīe ipsig cōser-
uatrici bg: Ergo ꝑ illā nō inteit aīa:
sed seruat:

ferme/ oēmq̄ locū. eque se habet: ¶ Ens
rō. Essentia. Ens. Essentia. Ens. Essentia.
Ens. Essentia. Ens. Essentia. Ens. Essentia.
Ens. Essentia. Ens. Essentia. Ens. Essentia.
Ens

Rihde hūanitas ipsa. nō mung
seralis alūs / q̄ nrīs. aut ī oīete
ming / q̄ omdēte pt gsiste: Pla
to nō et Dorres. hoc aut illo (vt
sint et viuāt) loco eget / et tpe.
In ipsa hūanitate. ēntia designt:
in singul' ist hoibg. ēe gsplcatur:
Igit ēntia a singulis loci et
tpis limitibg ē exclusa: q̄p ad suū
gseruatoem (p̄ sui nām) nullo digeat
loco. neq; terminos habet tpis (q̄bus
aliq̄n exedat) n̄ q̄n quide ab hoīnodi
termīis est exēpta: vbiq; g̃ viget / et
ēt: Essentia g̃ oīs / sdm seipsā / dicit
īmōrlis n̄ Talis at ē p̄ nām suā. for
me cuiusq; ēntia: / Dex. cū oīm
auctor for. gignit ēntias / atq; illas
in ēe p̄ducit. / Alias ad tale esse
determinat / vt existāt in corpe: vñ
ēe tal' ēntie / siue formē talis. ad cor
porales q̄dītes ab agēte gtrahītur.
Qñ ēe ad corpq; cōtrahit: ifde quoq;
ēntia limitibg coarctat: Cōditoes
nāles corpūm sūt: vt loū īpleat. et
tpe moueat: Ferro for illa (q̄ p̄ se) sup
certū tps / locūq; fuisset: tps ia gpū sub
it / et locū. / Qnia tps subit: ideo īci
pit paulatim / mutat / et desinit: /
Qnia locū: ideo dū corpq; ipm (in q̄
illa iacet) gtraias q̄tidie suscipit q̄li
tates n̄ illa q̄ q̄litatū hoīnoi tepesta
te turbat: fitq; mōrlis n̄ Tales sūt forē
q̄litates q̄ corpū n̄ Alias at formas
ēntias. auctor ille ita in ēe p̄ducat:
vt ipm suū ēe / nō in alia quada re /
aut mā sortiat. ꝑ in seipsis gtineat: n̄
Tales sūt forme oēs / a mē q̄merito alie
ne: ēe nāq; suū in seipsis hnt. nō mā: n̄
Quitād at ab aliq̄ capit. pro captu
eiq̄ d̄ capit. accipi solet / atq; ad eius
tralū p̄petate n̄ Essentia nō q̄libet / p̄ se /
īmōrlis ē: Ergo ēe / q̄d ab ipsa ēntia
capit / (q̄m a re īmōrli / p̄ modū capit
īmōrlem) essīt īmōrle. Quapp for /
q̄ ē a mē societate / seiūcta vndiq; i. tā
sdm ēe suū / q̄ sdm ēntia sua. est
īmōrlis n̄ Talis ē ēntia terria / rōlūm
fons aiaq; n̄ Octaua rō: q̄z ēe gpū
habet. et nūq; a sua for discedit. Cap. 8.
Generatio et corruptio ita sibīuicē
opponūt: vt ad q̄tradictoria tendat: n̄
et generatio / via q̄da sit ad ēe: corrup
tio / via sit ad nō ēe. Vnuq̄dq; ex eo
tendit ad ēe: q̄ certā quada accipit
formā: ad nō esse vo: q̄ formā sua amittit
rogit: In artibg. nullū opg / tale /
aut tale est. p̄ materiā: ꝑ p̄ formā: /
Grieg equg / aut homo. nō p̄ eis ma
teriā. talis dicit (quippe cū ēs ad oīm
aialiū figuras suscipiēdas / eq̄ sit p̄ā
tiū): sed p̄ equū / aut hoīs / formā quada /
silitudinēq; / ab artifice p̄fectā. hec
ps cis dicit equs. illa / homo: In nā silr /
mā q̄dem nō illud ē / p̄ q̄d platō est
homo / aut ficq; / est arbor: Cadē q̄ppe
mūdi p̄ma mā / hoibg / brutis / arbo
bg est cōis / Ac milta an platonē se
cula / milta etiā post platonē. mā
illa cadē ętat / platō nō negāt: ꝑ
nō p̄ materiā / platō hūanā habet
spem): ꝑ p̄ gplexionē corpis talē /
atq; aiam. q̄ forme dicit. Silr de
alūs iudicādū: ac sīmatim gcludē
dū / Qlibet / a for habē gpū suū ēe /
nām / et spem ab alūs differēte: q̄p
q̄d ēe desinit / ipm ēe suū amittit /

ex eo/ q a fōr gpa sepāt: sicut ee
ān cepat/ qn forma gpā fuerat cō
secutū: Ideo res/ ex mā forg cōpo
sita/ puta ignis/ ex mole sua/ et nāli
caliditate gposita· interit: qn a sua
fōr seiugit: Potest at frigg aque l'
terre se mē ignis ascendere· atg ide
nāle caliditate (ignis form) expellē:
ā expulsa· desint ee ignis: Dic ignis
ille (ex mā/ et tali qda caliditate cō
posita) esse amittit· qn sua amittit
caliditate: sua (inq) balē form/ cu
eig gpetatibg; quā nūc (qm māsfe
stū l· gpū (nomē nō habet) caliditā
tē (disputādi gra) nōiamg:· ¶ Cali
ditas at ipsa/ qn ee suū amittit (nō sit
fōr· et a fōr sit ee): ¶ Qn videlicet
ex mā illa depellitur:· In rebg· n· cō
positis nāliter ee tribuit toti: nō p
tibg· Sepe ee ignis/ ipsig cōposito est
gpē: nō mē solig/ neg caloīb: cōtra
ria mā cū calor/ in ignis gnā
tione/ ab agēte nāli/ ex mē semine
eductg fuit: ea gditōe fuit p gen ma
teria ignis/ exte sq· vt inde oīo pdet:
neg ee gpū sibi calor habet: sz pipm
cōe ee totig ignis· calor q ee dicetur:
Esse at illud cōe nūc cessat: qn due ille
pres a semīce diseiugit· Qn ee cōe
cessat: pit et fōr· q p ee cōe vigebat:
¶ Materia ão nō pit: qm subito alia
suscipit fōrm· p quā existat: ita vt
dū certū amittit calorē· ee igneū a
mittat: dū certa qnda frigiditate
acipit l' humiditate· ee capiat terre
um/ aut aqueū:· ¶ Cōclude· te cō
posita (vt igne et aqua) tūc iterire:
qn a sua fōr seiugit: forma ão illa
pdit: qn a formatis lege discedit. Dol
qui genuit igne· ignis fōr existit: r
is ea lege caloīe ex fomite mē illig eduxit:
vt in ea mā iacēs· sub ee gposito totius
gtinet: Hac lege trīsgredit: qn ex illa
abit mā: abit: qn fugit a frigore:
¶ Quod g neg a sua fōr/ neg a for
matis lege discedit: quoīa pacto in
terit (nī ee cuiqg a fōr pcedat/ et for
matis lege gseruetur): ¶ Tria ão
pt terrē illig eentie gpetatē· mera
queda fōr est· nō gposita ex mā et
fōr: neq recubās t mā: Ideo i seipsa
pmanēs· q̄qd in se est· nihil t aliud
pter forma: Ipsa g sua eentia· nō fōrt p aliud q̄qm; sz simpsig
fōr· i· ipsamet fōr est: Nihil t aut
qd p se a sua eentia separet: q nihil
a seipso discedit· Qia siqde nāli substā
mixtg ptio· seipsa seruat p mixtibg:
sibiqg inheret: Igit aīa· si nūqg a se
discūgit· et ipsa sui fōr est: nūqg a
sua fōr discūgit: Itaqg nūqg desint
ee: nī ee a fōr sp hauriat· ¶ Sua
qdem sponte/ a se nō sepāt: vt dixig:
¶ Sed neg erīa ab extrīseca mole
tia rogit· vt a seipsa secedat; Qm
q̄qd extrīseca acipit· suo quoda acī
pit mō: Ipsa plane spiritalis t· atg
a loco et tpe absoluta: Ergo spīali
mō/ et absolute acipit oīa: Spirita
lia ão et absoluta/ qn ab aliquo capi
unt: neqqg inteimut· Spiritalē nāqg
susceptio (cū fit i corpibg· corpa ipsa
(licet sibi dissimillima) nō corrupit·
vt simulachroz susceptio i aq et spe:
culo: mlto mīs corrupet rē spīalē

sibi ꝑsilem. ¶ Poteā cū absolutū
illud (qđ ab aūe ēentia suscipi figebat)
eternū sit: cur' susceptaculū suū
iterimat: An ut ex illig mā seipm
alat ꝯsion: cū alimēto nō egeat
qđ eternū ē: An ut seipm ꝓaget ⁊
geneť ex illig mā sibi sīle aliquid:
Neq; .n. egeret ꝓagatōe. quod
se idem manet ꝓneq; ēia pt ex re
coꝛruptibili ꝑpetuā generare: nō ꝯ
coꝛrūpit q̄q; ut ꝑpetuū aliūd sibi
sīle geneť: Nullo itaq; mō pt q̄q;
aūe ēentia cadē. a quo ꝑdat. Merito
nō pt cadē oīo noxiū q̄q;: cū mā
careat: que ꝑnū et ꝑpū passionū
taliū dicť receptaculū. ¶ Imo vō
si ista ēentia ⁊ suipsīg ē fōz: inter
ea ⁊ fōzm suā. nihil unq; iterridet:
Nā siquid mediū aliq. inter ipsa ⁊
et formā suā cadet: fiet ꝑfecto illud
ipsiꝰ forme ꝓpiq; ꝯ ipsa eig ēentia:
Essentia vō ipsa ⁊ ipsamet eig fōz:
Ita fiet ipsi aliqđ ꝓpiquū ⁊ ꝯ ipsa
sibi: quod ē oīm absurdissimū: q̄ꝑ
nihil se inter ea ⁊ eigne fōzm ꝙserit
mediū: Dicitā ē: illa ⁊ a sui fōz nul-
lo ūteruemēte disiūgit: sed neq; ēia
spōte seiūgit sua: quare nullo mō
a seipsa ⁊ suiq; fōz discredit: ¶ Neq;
ēia a formatis discredit lege. Ea si-
ādem lege creatā ē: ut in seipsa cō
sistēt. Dq; at ita ꝑmanet: ⁊ Ex eo
.n. statu. a nullo deiicitur. ¶ Nō
a seipsa: nā res quecq; spem et dig-
nitatē suā (ꝓ viribq) sibi ꝙseruat: ⁊
qr nera fōz est. ideoq; neq; a sui fōz
neq; a formatis lege discredit: ꝑmanet
ꝙcul dubio imortalis: ¶ Nona vō:
qr sibi ꝑ se queāt ēe. Capi. g.

Quod alicui ꝑ se cōuenit. nūq; se
paratur ab ipso. Rotūditas suapte
nā circulo inest: atq; ideo nullus
unq; sine rotūditate est circulus:
Ligno at q̄nq; rotūditas inest: nō
quia lignū est (oē .n. lignū ⁊ rotū-
dū ēet): ⁊ q̄ ab artifice figurā am-
pit circulare. quā rotūditas ꝯmi-
nat. ideo tūr rotūditate cadē ꝯgit:
Desinit aliq lignū ēe rotūdū: cū
ꝑnū ēe desinit circulare: deinde
restat lignū: ⁊ nō rotūdū: ⁊ figu-
ra vō circularis ⁊ ita nūq; ē rotū-
da: ut si desineāt ēe rotūda: ēe ēia
desinat circularis: ¶ Dūr calor igni
ꝑ se cōuenit: ⁊ humor ⁊ aque: soli lume:
Nō aliter et forme ⁊ esse ꝑ se cōuenit:
Nā q̄qđ aliqđ ē est in aliq spē. id
certe q̄ est ⁊ a ꝓpria quada fōz sortit
ad tale spem cōducēte: ¶ Cū ꝯ ēe
ꝑpū cuiq; ⁊ ꝑ fōzm ꝓpā ꝓpeāt: seq;
ut ēe coīter et ꝑticulariter ⁊ geng
ipm forme queāt: un oportet ipsa
forma ⁊ fonte dīn essendi: et ꝑ se ēe:
¶ Si. ꝑ aliud ⁊ esse dicat ab aliq:
interrogabimq. utr illud ꝑ qđ fōz di-
cit ēe ⁊ nām forme habeat: a mē ⁊
¶ Nō mē: qr videq; ꝯpositis sin-
gulis. ēe cq; ꝓpū nō seq materia:
Ergo neq; ⁊ hec ipsa fōz ⁊ ꝑ quā res
ꝓposite sūt. illud ꝑ quod ipsa ē. vim
habet mē: ¶ ergo fōzme. Ita ꝙsto
redit in idem ⁊ Utr fōz illa alia (ꝑ
quā fōz est) ꝑ seipsa sit: an ꝑ aliud
ꝓpria: ¶ Di ꝑ se: cūr ꝙstat forma ⁊
fonte essendi dīn debē: Dīn ꝑ aliud:

tuc q̄ reg̃ ut ante: atz in infinitū
cit ꝓgressio:¶ Quaꝫ fozme ꝑ se
quemt ee:¶ At n. fozmaz gdtoz
ad certū opus mudani fine integri
tate q̄z fozmas ea distinctoe ꝓducit
in ee: ut singulas mäliter ad cer
tū esse determinet: et alias ad ee
ee in tozpe: alias ad esse ī seipsis
absq; mā.¶ Foꝝ ipsa mē: no ꝓpe
est/ neq; ꝓpiū habet ee: sed dicitur/
id ꝙ ꝓpositū ipm est: et ipsa ꝑ coe
ee totiꝫ existit:¶ Di ee/ fozme ꝑ se
ꝓgruit:¶ Her certe foꝝ/ q̄ est ī tozpe
(q̄z et ipsa foꝝ est) id habet: ut et ipsi
ee ꝑ se coueniat. At quo (nī a mā
pendeat. et sub ee totiꝫ coposīti obti
neatur)? Attende/ Esse ꝑ se quemt
illi. i. ꝑ se seq̄t illa. Deq̄t? (inquā)
ꝑ se. i. sedm nām sua (q̄ quid n. aliud
(ꝑ se) signficat: q̄ ꝑ sui nām?):
Natura sua talis est: quale sibi sug
opifex assignauit: opifex aut statuit
ut materie inhęret: her itaq; nā sua
sua/ est/ inhere materie. ꝙ hoc nām/
esse seq̄t ea:/ Ergo ee seq̄t ea/ ꝑ se:
eam (inquā) mē inhęrentē: ita ꝓ
quodāmo sibi ꝓpetit/ mē ifigi: q̄
existē:¶ Quare ta diu existit. q̄diu
heret mē: ¶ no heret ee (q̄z mā ꝯtra
parata fozmis ꝯtrariis/ ꝓpozes fozmas inde pelle
tibꝫ):¶ no ergo existit ee:¶ foꝝ no illa
(q̄ ita a gditoze est ad ee determinata. ut
in seipsa gsistat seozsū a coꝛpe) et
q̄z foꝝ est: habet illud. ut esse sibi ꝑ se
couenial:¶ ꝑ se (inquā): id est ꝑ nām
sua:¶ Natura ipsi assignata/ est/ sibi
metipsi hereꝫ Igit: ee suū ea seq̄tur.
q̄ti sibi heret. id est/ existe sicut eam

seq̄t/ ex subiecto mine pullulate.
Et ātiens dicis/ Esse ꝑ se seq̄t ea: to
ties dicis/ Esse ea seq̄tur/ sibiipsi he
rēte:¶ Nihil aūt a seipso discedit:
(Quid n. iterridit inter se/ et ipsū
met. q̄d separet ipm a semetipso?):
Di ātens heret sibi/ catens ē: q̄ heret
ee. est et ee:¶ Talis q̄de foꝝ/ est aīa:
est g̃ imortalis:¶ Dz ꝑt aliq̄s
huic rōni sic obuiare. q̄ quadmodu
ignis (q̄ ꝑ se calet) calet ee diu est:
no tn est ee: ex quo ena no calet ab
solute ee: Ita ena. aue entia (q̄ ꝓpe
et vere foꝝ est ī seipsa. subsistēs: ideo
ꝑ se est) ena q̄ ꝑ se est: ideo est et ee/
diu est:¶ no tn [redacted] ee est: g̃ no ē ee.
¶ Her obiectio. duabꝫ de causis
ridicula iudicat.¶ Primo. sibimet
ipsi repugnat. q̄n ita q̄texit foꝝ
illa ꝑ se est: g̃ ee est:¶ diu scz ē: no
at [redacted] est ee. Quatuor n. hic ꝓcedē
sūt. quaꝝ ꝛa/ illa q̄ dicit. g̃ ee est:
posteriozi huic q̄tradicit. q̄ inferit/
no at est ee:¶ Dem obiectio lymoi
abūdat supflue. q̄n addit. diu scz
est. Istud siquide/ diu ē/ no ꝓt dici
aliud/ est/ q̄ ꝓmū illud/ vbi dicit.
ee est: sic n. ēet eade in re. gemi
nū est/ et geminū ee: neq; existēt
res vna queda. ꝙ due: Hic seq̄tur.
vt illud est/ qđ pomt/ q̄n addit. diu
scz est. sit illud idem. qđ ita erat
positū/ q̄n ꝓg dicebat. est ee:¶ Que
scz eade/ eade scz rōne tractāda: Cum
co si ꝓmū ē/ absolute proferf: ita
sedm ē/ absolute ꝓferri debet. abs
illa dictione (dum. s.): ergo dici
oꝛtet. est ee/ est ee: no aūt/ est
addē diu. diu. s. est:

illud postrea / dū sīz est : addē et hu-
ic .2o. est (qđ seqr / post / dū .s.) rur-
sq / illud / dū .s. est ; et huic .3o. est /
rursq / dū sīz ē :- / atz ita in infinitū :
neqz usq; reperies pma eendi radice
p qua gpetat illi rei / q; sit / sitq; sp.
Qđ radice eendi no habet . nihil est
oio :- Age . ia siste gradu . foz illa
sepata (qual ē aia) p se ē : g; ē sp :-
Quinta . si proq; idem ee existet
ee / atz calere . qđ ita gpois / ignis
qz p se calet / calet sp : addes ptinq /
calere / et ee . idem ē : g; ē et sp.
Nunc at no potes eo mō grudē /
qz no idē est ee / atoz calē : alioqn
qrū; sit / caleret : et qrqđ calē desinit /
desinet ee : Qđ no arridit : Itaq;
ignis sp dū est / calet : qz ipq; qdamo
est / et postea calet . / Et qz ee ē an
calē / et aliud q; calere : ideo p aliqđ
medium . videt calor / entie ignis ee :
ita vt pmo ponat ignis entia :
.2o. eig ee : .3o. loco calere . Imo vo enta
ignis sortitur ee / p id qđ heret mē :
prig . n . quodamodo latet i mē si-
nu / q; edat in lucē : et sicut latuit /
anq; existeret . sic entia heret postea /
ut no cesset existē : sortit q; calere p
id qđ possidet ee . / Quasp calē desinit /
qn desinit ee : desinit ee / qn desinit
inherere : Sed Aie entia (qm
soluta) ee sortit p semet
ipsa . Et in ea / ipm esse / ē pmg / et
prig arcta entie : nec vllū vinculū
est p qđ ee cū entia gnectat . q; so-
luto / arridat dissolutio : / Licet tn
luto / calere / q; ee (p aliqua gditione) co-
uam ee / p gditoem vlla / sp abso-
lute : Certa ratio : qz p se re-
fert ad deum.

Capitulo.

Siqua tn videat ee gditio / trug
virtute aia sit sp : ea no est p respe-
ctū aliquē ad corpa (qz adiumēto
no egret) : sed p respectū ad causa pma .
von descendit : Sed et respecta hmoi
(qm p ipsamet aie naīa gpetur) ;
nihil phibet / qui aia p se / et absolute / et
absq; gditoe sit sp . / Qđ qđē hac rōe in-
uestigabimq; : Qm a pma rez causa /
tota dependet / eateng singula i suo ee
p manēt : ateng ad pma causa referūt .
(respiciūt at illa / ut aliquā ip sig silitu-
dine gerūt) : Causa illa / acty purissima
ē / ab oi me gpetate alienissiq; / huic ar-
tui res ifloēs . no ex sua nā / sz ex foz
potq (que acty ada existūt) similes uidi-
cat : quo fit ut p forma sua / oia / pma
respiciat causa ; Quāe qđq; ex nā et
foz coposita sūt (vt elemēta / et mixta) no
p se / neqz p tota siu nām / sz p pte illa
siu dutaxat / a foz dicit . causa pma
respicit : / Argumētāe hūc in modū /
Ut ad pmū pncm referūt / ita sūt
referūt at p aliud : Ergo p aliud sūt :-
Que sūt p aliud . stabilia no sūt (In seipsis
.n. relicta / i nihilū evanescūt : In se
q; sūt nihil / q sūt p aliud / aliqđ existūt) :
Talia gferto sūt nālia corpa . / Corpa
les vo forme / quales : Certe siles forma
.n. corpibz isita / excellētia adem amisit
sua / et corporal prorsq; euasit : sicde oes
gditoes corpis ia subiunit : / Gditoes
corpis due sūt : scdm loci exte sio : et scdz
tps / mutatio foz vo imersa corpibz /
cū latitudē corpois dilatat : et mutat

corpe ꝑmutato. Cum ꝙ facta ē penitꝰ
corpalis (ꝓstina excellētia destituta) ꝙ se
ꝺem minime ē (vt dixīꝰ aliꝯ) / et ee
nullū habet gr̄ū: sed ita cū mā copulat:
vt vnū sit esse totiꝰ. Di ꝙ ꝙ se nō est:
ꝙ se certe nō agit: Deo si referat ad ꝓ
causa. ꝙ aliud aliquid referet: per
illud videlicet ꝙ ꝺō est: Est at ꝙ fōrm
alia sublimiore a materia libera: a qua
erīa pendet ī materiā ꝺīnue (quadmo
a vultu hois imago in speculū: ꝙ quā
ad ꝓmā causa assidue ꝺī refertur:
Di ōio ꝙ aliud ē fōr corpearū
erīa ad ꝓmū ꝓn̄m: ꝙ aliud referatur:
ꝺna ē illud ꝙ ꝺō tā corpꝰ nāle / ꝙ
cui fōr refertur ad ꝓmū: Vane ē
ēentia illa tertia: quā supra corpū
ꝺītates ita ꝓde locauiꝰ: Essētia vo
hmōi eode mō / ad deū refert corpa
qualitates: quo eas efficit ī mā: efficat
at operatōe sua: operatio sua ē mobilis:
ꝙ agitatoem ꝙ ꝺīnat: ꝙ agitatoem et
refert: itaꝙ refert mutabiliter:
Hic sēatur: vt nālia corpa / corꝙ
fozme. qꝛ ꝙ aliud / ꝙꝙ motū referūt
ī deū: neꝙ ꝙ se sint / neꝙ stabilia. ꝙ
varillēt prosꝙ et ꝙēat: Essentia
vo tertia. qꝛ suiipsīg ē fōr. imo ipsa
met fōr est. et fōr a mā / libera: ideo
co ꝙ se refert in deū: Vt refertur.
ita est: Ergo ē erīa ꝙ seipsa: Refert
at ꝙ ēentia sua: illa stabilis ē: Quaꝙ
ad stabile deū. ꝙ stabile suiipsīg ēen
relata: stabilis ꝙ manet: Nempe ēen
her / relatōis sue causa ē: Relatio. ꝙ
fertōis: Seipsa vo nūꝙ deficit: nūꝙ
ꝺ desint seipsa referre. nūꝙ seipsa
ꝓfīē referendo: Deq ꝺem sꝙ excubat:
illa sꝙ haurit: ꝺ hī ex ꝙte hausti / tum
haurientis sꝙ ꝺō ee ipm habit. ac ꝙ

Condeta rō: qꝛ nō ꝙpoīt ex aliq
potētia. ī qua possit resolui. Ca. ii.
Sicut gnatio fit ꝙ quctione fōr
cū mā: ita ꝙ se ꝙatione fozme a mā
fit corruptio: Ubi nō ē lyar rez rō
uactio: nō accidit sepatio: Talis at
rōpositio nō est in aia: Di hāc rōem
latiꝰ prosēgmur: In corruptōe rei
cuiꝰg. ꝙdit ipse rei actꝰ. Di ꝙ illū
supē aliq / ꝺ subeat illi actui. veluti
pō aliq suscepta: ne fiat corruptio
ī nihilū: sicut nō fit ex nihilo gnatio.
Res quide ex fōr / mātꝰ ꝙposita. resol
uitur ī materiā: fōr ꝺ illa / q ex mē
fomite educta fuerat. reducitur ī mē
fomite: In aia vo actꝰ ipsīg / ē ipsū
sim ee: ēentia vo et sba eig. ē illaipsa
pō / q ēendi actui subest: Ro. ii. ē ī
formis absolutis ferme alia ꝙpositio:
ꝙ ex ēen / atꝰ ee. aut silis. Ēentia lo
cū mē et pōe tenet: esse vo. locū fozme
et actꝰ. Di corrupit aia. ꝙdit eig
ee ōio: sed nūq ēria ēentia. Neq.
Nulla. n. res ī nihil resoluitur: qꝛ
res q vsq adeo ē simplex. vt nō aliter re
solui possit ꝙ ī nihilū: ēriā talis ē. vt
sit a deo facta ꝙ creatoem ex nihilo:
Que talis ē: soli auctori suo subest deo:
Dei vo ifluxq / vitalis / atꝰ benefīq ni
hil ꝛeimit. Itaq si aia destruitur:
liceat amittat ee eig: ī ēen. remanet:
Quod ēria inde cōstat. qꝛ ꝙto nobiliꝰ
oꝛ res ē. tāto nobiliore habet mātēria
nobiliore et fozm: Aie sīt admodū
ꝑstātiores corꝑibꝰ: Igit sub illaꝝ esse /
ꝺ sub fōr et actu. latet mā ꝺa / et pō
(sīqua latet) ꝑstātioꝛ. ꝙ sub fōr / et sub
ee corꝑibꝰ cuiuꝰg: Quod at tenet in
aia bg / ꝓme mē pōeꝰ locū. ipsa eaꝛ
ēentia est: Itaq ēentia illaꝛ emine

1149

manet imortalis:

tior est / q̄ mā corpū : Materia cor-
pori / corruptibilis est : Ergo quid
mirū · si ee pt corruptibil illa ?
Quo fit · vt sign aīa ee suū fingat
amittē · suppsit nīhīlo adhuc entia
atq substātia : her si supest : e certe ·
Di est adhuc : ee nō dū est amissū :
Ita · aīa si corrupi dicat : eriā pg corrup-
tionē / nīhīlo supest : imo eriā viuit :
ee nāq aīe / nihil aliud e / q̄ viuere :
Sed neq̄s dicat ipm aīe ee / resol-
ui in entiā · atq entia vltiq nō exist̄e ·
q̄ sit absq actu / q̄uis pō forte suppsit
alicubi : memisse oportet · entiam
illā nō posse in materiā / pōm̄ue mē
redigi : q̄ neq̄ ex mā gstat / tū pte
sui · neq̄ ex mē pō pullulat : rur-
sū nō posse resolui in pōm causē ali-
cuiq agentiū : misi forte in dei vir-
te · qui solq aīam procreauit : nō
at ob id moīt aīg · q̄ in pīma vita
resoluit : morēt at si reducty in
deū · desinēt ee aīg : Acq sicut fi-
gura cere / a sigillo ipressa (q̄n sigil-
lo pemlq adequat) nō destruitur /
sed in spem suā redintegrat : sic eēa
animi (sign idee / p quā deg ea in
certa essendi spe disposueat / admo-
uet) in ee pīstino cōfirmat : manē
· n · sequēs actq roborat a primo /
sīa quo deg ee pt termīng in quē
corruptio tendat : cū sit efficiens
termīng · vn et a quo oīs creatio
gnatio q̄ deducitur : Aut ā pacto
deq (q̄ actq e purq) nascēte aīa · ad
aīe ipsig cōpositoem gcurrit : ita
vt q̄ad modū ex mē pō / et actu pōe
addito · for fit corpal · et in ea pōm
dei pō quada / et adiecto quoda actu ·
fiat aīg · q̄ tāde in dei pōm / q̄si ma-
teiā resoluat : Nō · n · gerit vnq̄ mē
vice / qui pmg e actq : Afferet aliq̄s ·
entia aīe · neq̄ i materiā / neq̄ i deū
resolui : sed ipsa se stati in se recipe :
ee prioze sublato : Nez · sicut mā
corpal / absq actu corpali ee neq̄t : ita
neq̄ spiritalis seorsū a spiritali · Quaq̄
entia (que e mā spiritaliū · et ad ee
spiritale / quasi actu aliquē gparatur)
nuq̄ segre gat ab ee (ab ee inq̄ spi
tali) : misi forte / qs dicat entia aīe /
dū ee aliud exuit / aliud indui : ac tales
inesse / in esse spitali vices sat een
variāe · q̄les i formis suis mā variat /
Absurdū id q̄dē dictu : tū q̄ entia spi
taliū stabilior e / q̄ mā corpaliū : tū
q̄ entia aīe (cū gra ipsig anime nō sit) :
nō / ed aliud eio / et aliud respicit paiter :
sed ee solūmō aiale / sedm certa videl
cet aīe spem : mā q̄dē cois · absq̄ hoc
actu / illo ee pt : mā vo gra · absq̄ gro
actu / neq̄q̄ : q̄ntā entia aīe / q̄ in tali
specie aiaz est · nuq̄ actu speciei altiq
aiaz suscipiet : neq̄ migrabit rur-
sū een / in eadē spē · de aio hoc i illū :
ne mobilis eque sit a ac mā corpaliū /
Imo si mā rel / eadē for greta est sp
(ut placet q̄plurib) : q̄d mir · mām
animi spitalē · eodē eendi actu / sp esse
cōcreta : ea een / vita e · hoc ee / viuē :
Hp itaq̄ viuit : Quoderia nō : q̄ nō
habet in se / pōm ad nō ee · Cap · 12 ·
Nulla res corrupit vnq̄ : nisi habe
at in se / pōm ad nō ee · Di · n · negret
nō ee : nuq̄ ee desinēt : Aīa nulla
habet tale pōm · Q̄m aīa / nihil aliud
e (apud platonē cos) : nisi for simplex /

ꝑ ſe ſubſiſtēs · in ēen⁹ ꝺe ſua / ꝑfta
et ītegr̄ · ad ſpem ag̃ tūalis effitiēda
gducēs · Actꝰ ꝺe ēeiſtendi ibi ē / in
ipſa · ſi foꝛ īteg⁹ et ꝑfecta ? Dicꝺe ꝑ
forme ītegritatē eſt vnuq̃ꝺq̃ : Igit̄ur
q̃u ſubiectū ipſiꝰ ēe ibi ē ſua foꝛ atꝰ
ēentia ? Vbi at̄ eſt pō ad nō ēe (ꝺ
eſt ipſiꝰ ē oppoſitū) ? Quꝺ in ipſo ēe ?
? At quo vnū repugnās / vim habet
ad repugnās alt̄ capiendū ? An ipſa
ēen⁹ ? Nec hic ꝺe : nā ſi ēen⁹ (ex eo
q̃ ſimplex / et ītegra foꝛ ē) q̃u ē ipſiꝰ
ēe ſubiectū ? quō habet pom / ad nō ēe
(ꝺ dicit ēe ipſiꝰ oppoſitū) ? Quo
·n· pacto q̃ua ſubſtātia ignis (a q̃u cu
lois talis ſubiectū eſt) habet ad frigꝰ
ſuſcipiedū pom aliquā · ꝑ quā / et frigꝰ
actipiat / et manicat ignis ? Atq̃ in iis
ipſis ſubſtātiis corpalibꝰ mōrlibꝰq̃ · nō
eſt pō ad nō ēe (q̃tū ſit in ſpēie ſua cō
plete ſubſtātie / foꝛq̃ ꝑdite (ſēm hoc ·n·
exiſtūt) ? ſed q̃tū illius ſubeſt mā p⁹ ?
q̃ nuq̃ ſub tali aliq̃ foꝛ quieſcit ? Aer
vo abeſt ab aīa : Quſq̃ g̃ pō ad nō ēe
t aīa repit̄ ? Eſt g̃ īmōrlis ? Ded
hāc rōnē planū exponāq̃ : In rebꝰ
iis / q̃ ex foꝛ et mā gponūt̄ / id accidit
vt mā opꝰ ipm ꝺāmō anteꝺat · Qꝛs
·n· dubitet · quīn mā ꝑꝰ ꝺāmō ſit · q̃
formet ? Arripio materiā hāc / opi fāc
undo ꝺāmō prēdētē / atq̃ interrogo /
vtr opꝰ illud / ex nā hꝰ mē foꝛe · nūta
rit̄ ſit / an īpoſſibile / an forte poſſibile.
Nō nūtāt̄ : rq̃ ſic mē vis ſtatim ꝑ
ſeipſa / opi nītem daret : nec ꝑſtā
tione aliquo egēt foꝛmāte ? nūt vero
ꝺiget : q̃ ꝺ eſt informe / foꝛmāe ſe
nequit ? Igit̄ q̃tū ad materiā attinet :
futurū opꝰ nō ē nūtāt̄ · Quꝺ in

poſſibile ? Nec hoc ꝺem : ſic enī
ēet mā ad opꝰ illud ineptā adeo :
vt nuq̃ ad illiꝰ foꝛmā atꝰ effectū
ꝑducēt̄ur · Di q̃tū ad materiā
ſpectat / opꝰ agēdū / nec nūtāt̄ eſt /
nec erīā īpoſſibile : reſtat vt ſit
poſſibile, hoc ·n· inter illa duo · eſt
mediū ? Poſſibile inq̃ ēe · atꝰ nō ēe ·
Nā ſi ex nā mē · foꝛet poſſibile ēe
ſolū : foꝛet [illegible] (abſq̃ ꝺubio) nūtāt̄ :
Dīn ex nā eiꝰꝺē · foꝛet ſolū poſſibile
nō ēe : foꝛet et īpoſſibile : Quapp
tū ex nā mē · opꝰ ipm poſſibile ſit
ēe / pariter et nō eſſe : ꝯſtat q̃ in ipſa
mā / q̃tū ad faciūdū opꝰ · ē pō ad eſſe
pariter / atꝰ nō eſſe : Cū vo ſimplex
mā ſit / ex naturis pluribꝰ nō ꝯpoſita :
eaꝺē nā mē ē pō ad ēe / atꝰ nō eſſe ·
Qm ē indifferēs ad vtrūq̃ : nec ex
ſe ad alterutꝛ terminat̄ : ſuppoī age
te indiget · ꝺ ea foꝛmādo ad ēe ꝺe
terminet : Accipit ab illo foꝛm leonis :
vñ fit leo · et mā iſta leonis · q̃ ante
habebat in ſe pom / ad ēe leonē / atꝰ nō
ēe · ia nūc ad ēe leonē determinatur.
Sed nūq̃ adhuc reſtat ī mā p⁹ /
eaꝺē illa ꝺifferēs ad vtrūq̃ pō ?
Di nō reſtāet : ceſſaret ꝑtinq̃
nā mē : nec hoc̄ ex mā fieret et
ꝯſtāet : ſi ſtatī cū aliq̃ fit mā p⁹ /
nā ꝑuat̄ ſua / peritq̃ : Ergo cū re
ſtet (leone iā geīto) pō eaꝺē illa ꝑ
ſpem ī mā (nō q̃rīqua leoni ſēdaq̃ /
ſed p⁹ (pō (inq̃) ad ēe paīter / atꝰ nō
ēe ? id accidit · vt q̃ꝺmoꝺū ꝑ illa
pom / ēe leo q̃nꝺ repit (ea p⁹ nō fuiſſet) :
ita ꝑ eaꝺē / ēe q̃nꝺ ꝺeſinat (p⁹q̃
fiūt) / Qm pō ad extremū vtrūq̃
indifferēs · l ad neutꝛ vtītur ; l eq

[illegible]

atq; vicissim ūtiq; ad utrūq; ⁊ sicut
ad ee/ ex nō ee gūsa est: ita vicissim
ab ee ūtitur/ in nō ee:/ Atq; hinc seq;
rer corruptio corpaliū: ¶ Verū aīa
rōnis (cū sit fōr simplex. vn motq; ex
orit in cōpositis) nō pt ex aliq; mā
precedēte/ et subsequēte fōr facta fu
isse: et cū sit fōr in se subsistēs.
nō indiga me (qr et supra/ et infra
materia pgredit iudicando): nō est
cōposita ex aliq; pō me (velut aīe
Tchoatoe). et actu pōe addito (velut
aīe ipsiq; pfectoe): ¶ Neq; ex mā cō
stat/ neq; extat: ⁊ talis est: ex ni
hilo prefsit in lucē: Eiq; sōlq; deq
t auctor (ut alias ostendemq;):
¶ Atqui her (nisi potuisset fieri)
nuq; pfecto facta fuisset: qui presit
aīam nram/ nascendi pō:/ Obiina
cat illa pō: ¶ Nō in aīa: q nodū cat.
Nō in pte aīe: q est siplex. et tota sil
effirit/ nō p ptes. Nō in mā aliqua:
qm aīa a mā nō dependet. Nō in
nihilo: nō. n. pō ipsa eendi/ fidat
in nihilo:/ Na quo pacto. altez oppo
sitū/ sit oppositi/ et qtraditorii alteiq;
fidamentū: ⁊ Esse vo/ et nō ee. cō
tradictoia sūt: ¶ Restat. vt illa pō in
solo aīe auctore fundetur/ deo: Igit
pō eendi (p quā aīa ad ee pducitur).
ipse solq; dmozl/ stabilq; est deq: ¶ Pōe
vo sēm qruēta. rndet actq: Actus
ergo illi pōe diuine rndēs/ est stabilis
p entia: ¶ Talis actq; t aīa:/ Et
qdmodū in deo. eadē pō est/ p quā/
et deq pt facē aīam/ et aīa fieri;
nozi desideio. deq aīam in nā aīe sistat:
q; subsistat aīa in eadē. Que (cū soli
subsistat deo) si pinēda t ab aliquo:
ab illo pinēda est: ab illo vo nō pt.
Quō. n. causa alicq effectrix et gserua
trix: ⁊ eit q; corruptrix eiqdē: Aut quo
pacto. ipm bonū/ cuiq; pniciosū t? Aut
pma vita/ et infinita vita. t alicui. mor
tis origo? ¶ Dicet alias. Nō pinit deq
aīam. vim nouā aliquā inferendo: ⁊
vim (an illi tributā) ausendo. i. subtra
hendo. ifluxū suū (p quē aīa viveāt):
Dicit qui ibutu/ imagine sua creat in
speculo: subtrahendo vultū/ desinit ima
gine prorrepare. Ded qngit hoc ibi nō
pt (ut paulo ante ostendimq):/ ¶ Fur
sū si deq nūt infundit aīe vitā. postea
nō infundit: mutatio ibi queit. ab i
fundendo in nō ifundendū: Quero vtz
aīa desinat haurire vitā. an deq ifūde.
Nō desinit aīa haurire: quippe ifu
sio vite in entia arc fit: qm vita est
pmo actq; entie. cū pmū actpit ee:
Ite entia t imobilis: qm a stabili deo
(sine medio) pendet: q; stando/ et q;
esendo pficitur. turbat motu. attin
git stabilia. regit raduta. sistit mobi
lia. colligit dissipata. gliat repugnā
tia/ Hec t in ea/ pō illa. ad ee pariter/
atq; no esse: ql t in corpibq; q est totq;
mutatoiq; initiū: Nō q; cessat aīe ean
vnq; vite actū actpe: nō cessat deq eū
dem ifunde: solis natq; illis significauit
deq se vim suā aliqn ifunde cessaturū:
qbq ab origine iseruit pclinitate illā
ad nocendū. ¶ Ptēa deq nē istitutor
nuq; rei cuiq; subtrahit. ad rei illiq
est ppū: Atropa aīe vita t. vita (inq;)
petua: aq; q;ti rōl est (eēa abz disa

plina et vsu. ꝑ sola eig nẽ vtute) q̃ti-
in se parit spẽ absolutas: ꝑ q̃s ꝓxie
ad eternas itur ideas. Di nãle ē aio
rõli ascendẽ ad ideas: nãle ē ipsi q̃escẽ
ī ideis: vt sicut nãliter illis vscit: ita
nãlit viuat ī illis: et q̃ opabat sẽz
nam assidue ad ꝑpetua: opet q̃z ꝑ nam
ꝑpetuo in ꝑpetuis: Et q̃ idea q̃ecq̃
eterna vita est: qui sẽm nam sua
idea (ꝑ idee modu) pt gseq̃: pt eria
ꝑ modu eternu. vita cõsequi ꝑtiq̃:

Terciadecima rõ: q̃ ee a deo am-
pit sine medio.

¶ Cap. 13.

Quaq̃ ꝓlotinꝰ et ꝑculꝰ aliiq̃ no-
nulli ꝓlatonicoꝝ aiam fiei arbitrat
ab agelo: ī Dionysiu areopagita
Origene: et Aurelium Augustinu
ꝓlatoicos excellentissimos sequor libẽ-
tig. q̃ aiam putat a deo unico pro-
creari: ꝛd equidẽ hac rõe demo-
strai posse gfido: ¶ Aia ē foꝛ ita
siplex: atz ita libeã: vt neq̃ ex plu-
ribq̃ ptibq̃ cõponat: neq̃ ex mẽ
visceribq̃ eruat: ¶ Qm̃ q̃ fit: no
pt ex rebq̃ villis prig existentibq̃ gnai:
nõ. n. ex rebq̃ diuisis ꝑcul an positis
deinde coactis in unu gficit: cũ
careat ptibq̃: neq̃ ex mẽ formite
ꝓgi informi: deinde formato: cũ sit
sup̃ matia: Igit fit ex nihilo: ¶ Ex
nihilo at aliquid facẽ. dei saliq ē
ꝓpiꝰ. Sta ex ordie opũ. ordo causaꝝ
diuestigat: causis. n. effectꝰ actõmo-
datur: Quãe oportet effectꝰ ꝓpos
in ꝓpas causas reducaq̃: atz id q̃d cõe
in omnibq effectibq ꝑpitur.
ī eoꝝ oim causa refeaq̃. Sta cũ
oibq in rebq (ꝑter ꝑpas singulaꝝ odi-
tiones) ipm ee / cõe cuctis conueniat:
singulaꝝ oditionũ et q̃litatũ causas
singulas asserre debeq̃: ipsiq at ee
(q̃d vnu oibq ē cõe) vna causa oibq
eem: oibq eis causa ē vnq ipse deq:
Igit eendi reueã deq ē causa: eendi
vo hoc aut illud / hoc nõ vl illo. alie
q̃da (ꝑter deũ) sũt cause: ita vt sis.
a deo solo habeas: vt sis hõ / eria ab hoie.
aut raliq sis / ab igne. deq oꝝibq
esse dabit: alie cause (inter se diuse)
diuisos eendi modos. et eos q̃dem
vtute dei. ¶ Esse q̃dẽ illud (q̃d post
nihilũ seq̃tur) ee dicit absoluti:
statim. n. post nihil. seq̃t ee siplr̃ter
post ee siplr̃ter. seq̃t ee hoc ī illud / aut
tale ī tale: puta hoiem ee / vl equũ. albũ
ee / ī nigz. Nõ. n. pt q̃ri fiei hoc et
illud et tale: nisi sit ꝓg / q̃d hoc et illud
et tale fiat. Quacũq ee tale / et hoc / et
illud / haud e vestigio ꝓg nihilũ seq̃t:
ꝑ ꝓg ee ipm siplex et absolutũ. ¶ Cũ
igit dei ꝓpũ sit. ee ipm cõe et absolutũ
cuctis tribue: Id vo ee (an oes eendi
modos) seq̃t ꝓg nihilũ: Dolꝰ dei offi-
ciũ eit. aliq̃d ex nihilo in ee ꝓducere:
vt ꝓmũ q̃d dat oibq ipm. s. ee sit a
ꝑma causa: a sequẽtibq causis munera
z: vl z. ¶ Qferto q̃d nẽ aliq ē ꝑti-
ceps. nõ pt ea nam ꝓducẽ absoluta.
Quia cũ id (q̃d ē tale aliq̃d sdm ꝑti-
cipatoem) natãio seq̃t id q̃d ē tale
absolute. imo eria sit ꝓ illud / q̃d
ipm est: si hoc / illud signifiet: certe
q̃d ē posteig / rẽ seipso ꝓiorẽ / atz eria sui
ipsiq causa signifiet. vbi signifiet et
seipm: Igit Aristoteles (q̃ nõ absoluty
homo fuit / ꝑ hoc hõ in tali mã gsh-

tuty) humanitate ipsa nō genuit absoluta. ꝙ hoīem hui⁹ / platone. s. et i tali nā. ¶ Qm vo (qtū ad eendi nām ptinet) qdq̄ [qcq̄d] sub deo est. ee ipsig pticeps ē. et ee nō habet simpliciter. ꝙ tale ee / l'tale (in qda een⁹ specieꝫ determinatū): sequit vt res nulla subiecta deo / ipm ee ꝓduxerit: ꝙ tale quenda eendi modū / tali cuida mē tribuat: quo fit. vt ad opa sua / poi sine egeat fundamēto. ¶ Ptea ta ars q̄ nā / qcq̄d agit. ex pō quada ꝓducit in actū. Drulptor ex lapide ita ꝑpato ad statuā / vt q̄dam⁹ habeat statuā in pō. statuā actu fabricat: homo ex semine (in eq vtute ḡo est) gnat hoīem. ꝙ nā illa (ex q̄ ars et nā aliq̄d faciūt) iterdū obedies mi / tui / et apta ad opa existit / interdu ineptioz: ita vt mē pō. alias mmg / alias magis distet ab actu opis fabricādi / paz distat aeis potētia ab ignis effectu. loge vo ab hoc / aq pō: facile itaq; ē ex aere. difficile ex aq̄ ignē arrēdē. Qm apparet tāto potētioze ee oportē eu q̄ agit. q̄to logiq̄ iteruallū ē int pōm illā / et actū. a qua / in quē opa sua ē deducturq;. ¶ Distātia vo int nihil / et ee est infinita. tū q; inter nihilo nulla ē ꝓportio ad ee. tū q; nulla distātia maioz haz ee aut excogitari pt. Distātia vo ꝓportē et fine caretē. sola illa vis potest trānscendē / q̄ nulla habet ad alias vires ꝓportionē / nec habet finē. ¶ Virtus lumbi / solis ē deg: ora. n. alia / a dei pō excedūt. ¶ Solis itaq; deg / aliq̄d ex nihilo in ee ꝓduxit. ¶ Ptea Res ois (pt ipm deū) creatura dicit a theologis: et ex q̄tuoz q̄bgda ꝓportiōnatio: ideo pythagorici nō solū in coꝛpibg / sed etiā i spiritibg q̄dam⁹ ponunt q̄tuoz elementa: q; vtraq; gstat. ex eentia / esse. vtute / et actoe. Sepe aliud in eis / eentia et aliud esse. ¶ Est. n. ee / actus eentie. Qd si pt hui⁹ actū. nō eet illius eentia / cui tal' actus hereret: eet actus purus / et infinitus. q; nō circūscriptus ab vllo. Hic at solus ē deus: / Cursus ee ipm ab oi eet participatoe alteri⁹ absolutū. Oe vo tale / vnicū est in nā: Soli ꝙ deo q̄uenit. Preīto creatura nō ē ipm ee suū: q; ipse sug actus ee neq̄t. cū habeat ī se pōe passiue nō nihil imixtū: q; subest deo. vō vo oppōitur actui. ¶ Qm vo opatio differt ab eentia / magis. q̄ ee ipm. (pg. n. ē een⁹ / q̄ operatur): ideo vbi est eentie / et ipsig ee distinctio. miltomagis ē distincta / opatio / ab een⁹. Opatio q̄dem ita ē vtutis / eentialis actus: sicut ee est actus eenꝫ: Quia vo creata een⁹ nō ē sug actus: ideo ner ē sua opatio. Aliō qui opatio talis eet p se subsistēs. ab oi participatis limite penit⁹ absoluta: Quod tale ē / vnicū dicit et infinitū existē. ¶ Oz nūq̄d opa differt ab ee / sicut ab een⁹ differre mostratur? ¶ Qual dubio. Duplex. n. ē opatio. Una effluit ex opante: vt calefactio: Altera manet intus. vt cognitio / et volūtas. Que effluit (sine ctrouersia) distat ab ee. q̄d a re ipsa nō effluit: q̄ Que manet / ob id eentia discrepat. q; ee creature / certa quada rez sperie claudit: opatio talis p gnia multa va / gat. Imo vo itelligētia ipsa / atq; vo

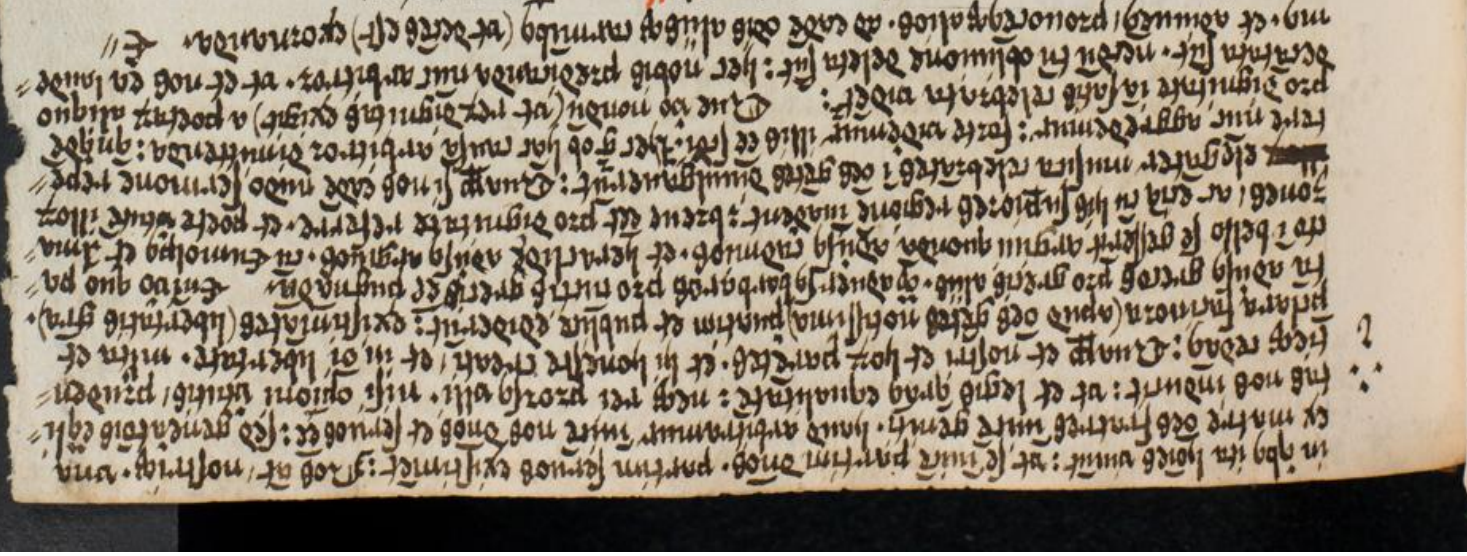

lūtas / ꝑ infinita: illig. n. obiectū / est verū: hūig / ipm bonū: verū at / et bonū. salte tā late patet / q̄ ipm ꝺ ens vocatur: / Opatio vo ab obiecto tralit speciē: ꝺ opatio talis / oīb⁹ rez oīm spēb⁹ induitur. / ¶ Dz nū differt opatio a vtute. et vtꝫ ab entia utꝫ ee? ¶ Certe primo. n. qr arctꝫ / pōe sp̄ opponit: opatio (que ē arctꝫ): a vtute discrepat / et entia (que / pōe q̄da sp̄) / Et vtꝫ. ab ee (q̄ est arctꝫ et ab entia: qr pōe ꝑ suos arctꝫ distinguit: cū ꝑa pō ꝑ quid respiciat actū: Essentie arctꝫ est ee: vtutis arctꝫ ē opatio: Igit̄ tato ⁊ter se distāt entia / arctꝫ vtꝫ: q̄to ee distat / et opatio: / ¶ Quocūq⁹ lyet tā multa: ¶ vt intelligas opatrem cuilibet creature vtuti herere: vtute / et ee / entie: ac nulla creatura / ꝑ substātia ꝑue opāi: ꝓ ꝑ vtute opatrice / q̄ē q̄litas / sine accidens. cui a sba vndiqꝫ distinguat. Quotiens ꝺ aliquid opat: q̄litates ad̄a ꝑue gnāt / et ee dat / quale habet ipsa / ⁊ herens alteri sp̄: talia vo ꝑdēte digest fundamēto: q̄ fundamēto indigest. ex nihilo nō creatur: ergo nulla creatura creat aliq̄d: / nec iniuria / Opatio. n. eig / et vtꝫ (qr heret alteri / et q̄cūq̄d heret / nō restat libez actꝫ itegꝫ. ꝓ ꝑ facultate suscipietis accipitur) subiecti sui limitibꝫ finiūtur: / Creatio vo opatrice vtute exigit ifinitā: Itaqꝫ aīa a solo creat⁹ deo: / ¶ Dz forsitā putabit q̄spiā aiam ita a deo fieī: vt ꝑ agelū cū medīū efficiat: actꝫ deꝫ in ea creatōe sit opifex: agelꝫ istrumētū: / ¶ Que q̄dem opīo ideo videt absurda: qm istrumēta hāt habet nām. vt ipm ab alio motū / moueat aliud. afficiat subiectū aliq̄d / formaq̄ ꝑncipal agētis traducat i subiectū / ꝑ tpis interuallū: Creatio āt neq̄ subiectū exigit / neq̄ fit motu / l tpe. ¶ Amplius si creatoris opꝫ / vtute requirit ymesa: quid absurdi⁹ q̄ ad id exequēdū / vtute ipam (que i deo ymesa est) ꝓpꝫ agelo (rōne nā terminata est) terminari: deinde opꝫ illud (q̄ ad ymesa vtute spectat) pagere: ¶ Ex supradictis ꝯcludit. aiam a deo sūmo (sine medio) creari: / ¶ Cur nō ꝑfectōe pares inter se sūt agelꝫ / atꝫ aīa: cū vtraq⁹ a deo / absq̄ medio / pēdeat: ¶ Quia sub alia idea et rōne deꝫ agelū produxit: sub alia / aiam: illū / sub altiori idea: ista / ifiori. Quēadmodū ab eode pictore / homo et equus picti / nō eq̄ sūt pulchri: pulchrior. n. hoīs figura / q̄ equi: qr pictor ad pulchritudinē sue mētis exēplar / hoīs pictura exp̄ssit / q̄ equi: ¶ Sed iam finē sit rōni huic ꝑponaq⁹. Dū aue entia ꝑue a deo fit: nihil intēdit / et deū (ipsiq⁹ cōseruatorē) interrumpit medīū / q̄d ipsa a ꝯseruāte distinguat: Ac si solo deo egret / vt fiat: solo entia egret / vt maneat: Et qr deus ꝑ eandē vim seruat creata ꝑ quā creauit: Ideo sicut ex infinita dei bonitate. aīa ex nihilo ad ee pressit: ita ꝑ eandē in ee ꝑmanet. prout a nihilo: vt vita deo proxia: diuine vite similla sit: Quod ita demū erit. si aīa / aut ꝑnus. et fine carebit. sicut deꝫ: aut si habuerit ꝑn̄m. sine salte nullū sit habitura: ¶ Timei / ꝓlatonibus⁹ sententia ē. deū mūdi opificē

p ideas (.i. exemplares/absolutas q̄ rōes) sua opa prodeāt: proinde q̄dq̄ p tale aut tale proxie creat ideam/ sp tale p̄seuerāt: qđ vō deinceps/ non nisi tale sp̄ & aliq̄ tale./ ¶ Oportē. n. effectū p̄xīmū cause p̄ducere similimū: remotiorē vero minꝰ silem: aīa deinceps dissimiliorē sp euadē: Adeo vt idea sit vtq; et in seipsa/ sil et eterna: vtq; vō q̄ inde sit p̄xia/ nō in se/ imo in aliquo sit/ sed sp: q aīa sit deinceps/ neq; in se/ neq; sp p̄ nām sua/ l' eade/ l' silis p̄seueret:/

¶ Cū q̄ rōnis quidē aīa/ p̄ ideā vite/ absq; medio fiat: tali quada p̄xie origīis p̄tate/ fōr t sp vīues: Irrōl aī/ cū inde p̄ rōnē p̄ficiscat:/ sc̄dm se/ aliq̄ vīues./ Quod. n. ab idea sola creatur/ actōe fit penitq; stabili/ stabilēq; inde habet entia: qđ aī ab idea (p aiam q̄si media) nascit/ q̄n actōe mutabili gignitur/ mobile (sc̄dm se) inde nām ducē cogit/./ Sc̄dm se (inq̄)/ q̄ vita ab aīa ethereo ipressa velīculo/ tq̄ speculo sp̄no/ existimat sp ipmēte aiam comitāi: ipressa vō vita gposito corpi et caduco/ nō sp: Crepe arbitrāt/ ab aīe substātia (sp vīuēte). ethereū corpq; (sibi p̄xīmū) petuo aīāi: elemētale vō corpq; ab ea p illud/ aliq̄ vitā actipe:/ De his: alias:/

¶ .19. rō: q t p se vita. C. 14.m

Anima est ēn. est et vita:/ Dupliciq; rōne ostendit ea ee imor/ talē. q sit entia/ p se existēs: in pse/ tia vō eiusdē imortalitate ondit/ sit vita p se vīues:/ ¶ Porro aīa ex ipsa sui entia/ vita t: q totū qđ est in ea/ est vita: Aliud. n. est in ea/ quod vita nō est:/ illud quidē nō ps ee aīe: et totū ipm/ aiaq; q̄dā potiq; q̄ aīa dicēt: Fatemur q̄ tota aie en? ee vita:/ Di tota t vita p se: certe sc̄dm formā vita dicenda est/ q̄a q̄d p aliud viuit/ ipm p se nō viuens. ex duabq; quoīt p̄tibq;:/ ex nā (inq̄) sui p̄pa/ sc̄dm se nō viua: atq; ex vitā illa alunde accepta:/ ¶ Ita q̄ludē. Di res illa/ q p aliud viuit/ nō tota/ vita t: sequit. vt res/ q tota/ t vita. p se viuat: Ergo aīa (que tota/ t vita) p se viuit: p̄sertī cū p se moueat:/ Si ita t: p se est vita: Est q̄ aīe entia/ vita. Cuius rei signū est. q cuicūq; aduēit/ p̄stat vita/ quasi p se sit hoc ipm: quod tribuit alteri: Unde abeūte illa/ desinit corpq; viuē: ac dū adē corpi. nullū mome/ tū cessat vite opa exercē/ corpq; viuificādo: Quare. penius aīe actq; viuificatio t:/ penis actio/ p̄pa t rei actio: p̄pa q̄ est aīe actio/ viuificāe:/ Viuificare at/ vite ipsiq; t p̄pū (sicut caloris t calefacere):/ Igit entia aīe/ vita est:/

¶ Actipe rursq; aliā q̄cturā: q pāto corpe. aīa statim illud viuificat:/ Aut ergo/ suo ee dat vitā. aut appetitu. aut ognitōe/ sue q̄silio./ ¶ Di aīa. ognitōe et q̄silio corpq; viuificaret: sciret q̄s. quid quolibet momēto gignat et alat t uisceribq; aīa: q̄lis q̄ sit eterni opis dispositio:/ et nisi ognoscēt: ista nō faceret./ ¶ Sed nūquid appetitu:/ Neq; hoc q̄dē. Alioqn q̄ diu vellet aiq; ee i corpe. tā diu eet: et q odit corpis q̄suetudinē. a corpe q̄festim discedet./ ¶ Restat. vt ipso esse (.i. q̄li vtute) viuificet corpq;. Di ipso ee viuificat: p̄ sua entia/ est vita/ aut viuens:/

sicut qđ ipso ee calefactū: p̄ sentia
sua / virtute ve / e calor / aut calens:
Concludo. aie sentia / ee quada vita.
Q si no libeat. ea uocare / vita p̄ se vi
uere. qdmodu sales dice / calore p̄
se calente: salte p̄ supioa cogeris co
fitei. aiam ee substatia / qpa vita in
tale: qdmodu dicis. igne / substatia
qđo calore calere:
Utrū hoc accepis.
minime curo: utrīq; n. sequē idem
quod qrimꝰ.
Sed ego supioibꝰ roi
bꝰ adductus: vt aiam / p̄ se vita appelle:
vita (inq̄) nale. formaq; vitale. Mite
at / formeq; vitali. gtraria mors qda
mo dicit / seu alia mortifera qlitas ferme:
sicuti caliditati frigiditas. humi
ditati gtraia siccitas: Ea uo e gtrai
ax nā formax. vt neq; aliq̄ earū / aliā
capiat. vt calor no suscipit frigo: neq;
substatia (cui una illarū föz e q̄a)
eria suscipiat aliā fōm / siue forme
gtraiā. Vt ignis (cui calor e q̄prius)
frigꝰ no accipit: vt sil' sit et ignis
et frigidꝰ: sed abit potiꝰ / aut p̄dit:
ea calor q̄ ignis (frigore vemēte): q̄
aut calor / aut ignis fiat frigidꝰ. Est
q̄ uterq; (vt ita loqr) i frigefactibilis: cui
frigoris p̄ceps euade negat. Dic aia
am aut vita ipsa nalis e / aut vitam
habet tm̄ nale sui pedissequā: morte
(vt dixi) ipsig cōtraria no admittit.
Si no admittit morte. ita ferme i
mortalis e: sicut ignis (q; no suscipit
frigꝰ) i frigefactibilis:
Si idem foret
i frigefactibile / qđ i pdibile: ignis sicut
no frigefit / ita eria neq; pdet: nūc
at pditur potiꝰ: q̄ frigefiat:
Verū
cū idem sit i mortale / quod i pdibile: aia
q̄ no admittendo morte dicit i mortal:
est eria i pdibilis: Ideo abit (veniēte
morte): non pditur:
Tota supi
or disputatio. his ubis Josephus
gphendit ABANATOS THMENEI kai
OUTWS ANEPISTHTOS ESTI. i. immortalis ma
net / ac vite dna. Quasi dicat. Ideo
immortal manet: q; vita habet pedisse
quā: sicuti solitudo: crimita / comā:
Hic pugnabit sic Strato / i Epi
cureg aliqs. Mane morte no suscipit
aia: q; veniēte mortifera qlitate.
abit aia. et desinit ee. Si desinit ee:
suscipit certe nihil:
At nos o Epicu
ree no ita desipimꝰ: vt ignoreg no
posse morte ab aliquo suscipi: Cū q;
ipsa nihil est: qđ uo no e. no capit:
Cum q; neq; viuentes ea capiūt. neq;
defuncti: illi. q; diu viuūt / a morte
absit: isti. q; si no sit (vt ipse putas)
nihil suscipiūt: et si supsit (vt nūr
volūt). eria absit a morte:
Desistaq
lude uobis.
Audi. qđ velimꝰ: q̄n di
cimꝰ aiam no suscipe morte: Intelligi
ea no admitte i seipsa ulla mortife
ra qlitate. p̄ qua desinat viue:
Pro
ferto gtraie qlitates. se iuicē no suscipi
unt: nā se vicissim et fugat / et figit:
Ideo calor nā sua no mo no suscipit frī
gꝰ: sed neq; loco eria illi gpiquat: lon
gissime naq; sese fugat et figit: q p
nām logissimo discrepat iteruallo:
Nostꝝ nā sua he forme tales sit: si in
mera sui et sola nā gsistent. eentq;
ita vt no sit cōtrarie tuite: nūq; sibi
uite gpiquaret: nā. n. illas dissociaret
neq; adesset medicꝰ alias illaꝝ grilita
toꝝ:
Tales p̄ferto forent. si calor in

seipso subsistēt / a mā sepātq: vt
nihil pter calorē habēt admixtū /
Atq frigq sibi: ¶ Huic iaceat calor
i mā · q suapte nā / nō vniq ad fri-
gq pāta / q̄ ad calorē · aduenīēti fri-
gorī sinū pandit suū: quē ingressa
frigiditas / calorē inde detrudit: qui
inde depulsq extinguit: cū ab au-
ctorē suo ea lege fuerit ad eē ꝓducta: vt
tā diu maneāt · q̄ diu a tali sinu nē so-
uēt: Quatq forme (q̄ a mā sustinēt)
licet foris sibi gtraias nō susc̄piāt:
illatz tñ tpetu / et ꝙquatē ꝓdūtur:
¶ Que vō in seipsis ꝑmanēt · et signa
nē here videtur: illā sustinet potiq
q̄ ab illa sustinēt: cōtraiā sibi vim
nō ꝑmittit admittē: vez siq vis aduēit
nē gremio: ālitates et foīs ēquat astri-
ctas nē: forīm vō illā (q̄ materiā sup-
eminet) nō attingit · Talis ē aīa ·
aīa inq̄ rōl: q̄ cū fons motionis sit /
corpuq̄ motrix · nō ꝑt a corpibq / e suo
statu mouerī mutari: nīq̄ speciei sue
igenita habeat vitā / vt potē ꝙpā: vi-
uit sp absq laboze viuendi · ꝓpue
q̄ diu secū ipsa viuit: ꝙquas vō cor-
pozi: irrōle (vt platonice loq̄r) ex se
fundit vitā / velut vmbrā · Ipsa ādem
vā ē aīa / aīalisq vite fons · taleq vi-
tā nō mō ad tpus supplēdat corpi: sed
multomagis sibi ipsi sp · cū nīl q̄ de-
sēat semetipsa: neq ad se desereda
cogat a corpe · q̄ ālitas in forīm trāsit
corpale: rursq neq ad idem cogat
ab aīabq · q̄ officiū ē viuificāe / nō
ꝑdē · Talis p̄cul dubio rōlis aīa
iudicatur: irrōl at · nō vā ē aīa:
q̄ neq̄ cētrā vā est: neq vā vita ·
nō vā essentia ē: q̄ nō existit ꝑ
semetipsa: / siqdem ꝑ se nō opat:
qnq̄dē nihil agit absq corpis īstru-
mētis: Sō vā vita ē: q̄m motois
libertate ꝑuatur: nō · ii · ducit a
seipā: sed vi traluit ab ūs rebq / q̄
sensibq offerūt: ¶ Ideo platoīci milti
aiūt aīam rōlē / eē et aīam / et vitā
subsistēte / atq ex se corpq viuificātē:
Sed irrōle forīma / potiq aīatione /
viuificatōem q̄ corpis eē putāt · Quā
eriā tamen / eē rōnāle Xenocrates /
Speusippq / Xumenicq / plotinq existi-
mat: Porphyrio / aūt / et Proculq /
et alii ꝙplurimi negāt: ¶ Nec
mirāi debeō: si aīas / alias vās / alias
falsas eē multi platoīci arbitrātur:
Nec siqdē vaietas / deēthbq nectit
īterualliis · Deq / veru bonū est: An-
gelq / imago q̄dē bōtatis ē: sed ītellectq
est verq: Rōl aīa / imago ītellectq:
aīa vā / Irrōl aīa / imago aīe: nā vā:
Qualitas (que diuiditur īt mā) imago
nē est: verū nāliū agētiū īstrume-
tū: Sed nemīsse oportet · eos (qui
aīas nras īferiozes / in veriozes irrō-
libq existimāt / et / eē sp̄nas existi-
mat eriā platōz aīas) secutos esse
egyptios pythagoreosq / existima-
tes · aīas humanas eē / metes delapsas
i rōem et sensū: / aīas vō brutoz eē /
aīas nras in sensū gnatoēmq ōio
prolapsas: / platōz denicq / aīas esse
casde lapsas ōio in gnandi pōm:
posseq oēs itez ad superiora cōuti: sed
quidem Empedocles / Timeq locrus /
Origenes / plotinq significasse videt:
sed hec ipsi viderit: Nos at ꝓpositū
ꝓsequmur: ¶ Quintadecīa rō: q̄ vita
est pstātior corpe. ¶ Cap. 14.
Rational aīa · vā nāl vita ē: vera
vita ꝑ se corpis ē fōtrix / et rectrix: ¶

deoq; corpe est lōge pstātior. ¶ Corpus quis t vaiās vtat alitates aut etiā milies diuidat in ptes: nūq; tū desinit ee corpg: sp. n. restat nā corpis diuisibus: cū diuidat ptes in ptiulas sine fine: Ergo mlto magis aia rōl (q via t corpis vita) q̄tūcūq; mutetur: nūq; desinit ee vita. ¶ Huig argumētatōis t eo potissimu cōsistē arbitramur vim: q; tertia cētia (q t sedes rōliū aiaz) tres habet dotes. ex eo q; oīm mediū obtinet: (ꝑ q; in ea refulgēt vere imagines diuinoz: 2ª q; ipsa fōrt gtinet; tota machina corpalē: 3ª q; diuina et corpalia griliat iuire): oēs he dotes esse ondūt aiam spterna. ¶ Ad 2ª q; si in gne corpoz aliq; sit spterna: in q̄bq; vmbre sūt diuinoz: multo magis aie rōles (aiaz oīm pstātissīe: t q̄bq; sūt diuinoz imagines spterne: ꝑ voz. n. t diuinis vita: q̄ splendor est: qm splendor corz t tū reflexio tū effusio vite: Quapp inde ꝓgt aiam manat vite mortal' vbertas: q̄ diuinaz splendor imaginū. ¶ Ad 3ª q; si rōl aia: ꝑm. e fōndi: et gtinendi: neq; fōrm sua: neq; cōstātia nāle ꝑt amittē. Nepe cū totū aiale geng sit toto gne corpali pstātiq;: et t oībq; mundi mēbris: sint aliq; corpalia spūa: q̄babile e. ut t oībq; his sint anime spterne. Quis. n. negaueit aiaz geng. caput habē spetuū: in quo rōles aie sūt: posteq; corpal' mūdq; mēbra q̄da habet vbiq; spetua. ¶ Ad 4ª q; si aia. cōiliatoris vniūsalis: et vticuli fons est: a distrahi et dissolui nō pt. Di. n. vniūsoz vticulū resoluat: q̄d vltcio vincīetur. ¶ Platōis hec mysteria. ita dein trepdat Aurelii Augustini sentētia cōfirmabit. ¶ Di aia rōl iteriret (corpe peūte): nīsi aio mutaret corpe pmutato: sic mutatur ab a corpe: ipsa. n. motionis pn̄m est: Ideo cū a corpe mutari videtur: tūc ipsa et corpg mutat: et seipsa ducit: ut libet. ¶ Di aia mouet sepissime corpg. imobilis pseuerās: lōge magis. ex eo q; sistit: gtinetq; corpg: seipsa sistit et gtinet. Qd. n. stat pluri mū t mouēdo alio: strē pt sp t sistēdo se et gtinēdo. ¶ Quis ab nesciat. qn corpg: l ꝑtū: l alienū mouet: ab aio, tā motione ipsa: q̄ rē mota. nō habē sua oia sil. labi prorsq; a futuro t pnīs atq; ptēitū: in aio ḡt tūr ee sil ypo situ totiq; opis imobile, itetoem praesētis opis. meoiā ptēiti. expectatoēmq; futuri: Illuc itētio aīmi: circa ea q̄ nō sūt: est ipsa: dū tā ea q̄ nō dū sūt: q̄ ea q̄ nō sūt ap̄hēdit: ipsa q̄nctit t vitū. Circa tpalia: est sup tps: circa mobilia: imobilis t: Cur ḡ substātia eiq; circa mōbia. nō sit imōbil. Imo. cur in ꝑtuis attigēdis: nō fiat ipsa ꝑtua: q̄q̄dē in tractādis mobilibq; manet imobil. ¶ Ꝓtēa. si nō tā id ap̄hēdit t mole corpis t: q̄ id ap̄hēdit est in specie. facit ee corpg (Corpg. n. tā to magis t: q̄to speciosiq; t atq; pulchriq: tātoq; mīng t: q̄to fedig atq; deformiq: q̄ defectio. nō pfectione molis: sed speciei ꝓuatōe gtingit): putādū t. aiam illū a quo: tq; pn̄m. dat corpi fōrt (per

qua est corpg / et gnexio ptiu (q̃ qua
gsistit) nūq̃ l' fōr̃ gia / l' vnione p̃
uari: q̃ qua est / et ꝑmanet aig: qn
quidē corpg nūq̃ oī fōr̃ et vnione (q̃
qua ē ꝑmanet corpg) orbat: Neq;
trī trāsire de specie in speciē aiam
sicut corpg. Mutatio. n. ab aia desc̃
dit in corpg: et stabilior ē illa / q̃ istud:
Ergo si hoc sp̃ī gñe corpali ꝑmanet:
illa sp̃ī ꝑmanet in spē aiali. Neq;
ī ipsa specie aiali de alia / i alia aiam
cōmutabit: nō. n. subest mā. q̃ qua
fiat hmoī cōmutatio. Di nō accidit
mutatio talis. neq; aig ee (nisi viuat)
pt: nūq̃ ꝓferto aig moritur: Q
si quis q̃ nō eu ītellū dicat formi
dādū aio. quo efficit / vt nihil sit q̃
aliq̃d est: sed eū quo dicimg ea
mortua / q̃ vita caret: attendat. q
nulla res / seipsa caret: Est at aig
vita q̃da: vnde. q̃ aiatū ē / viuē:
ee at inanime (q̃d aiai pt) / mortuū
(i. vita ꝑuatū) ītelligit: Nō g̃ pt
aig mori: nā si carē poteit vita: nō
aig verg. ẽ giatū / aut aliquod ani
mi simulachr̃ ē. Quod si absurdū ē:
multomig hoc genꝰ ītelligi timēdū est
aio: q̃ vite certe nō ē timēdū. Ita
prōsus si tūr morit aig. tū cū vita
deserit: illa ipsa vita (q̃ hmōi deseit)
multo melig verg ītelligit aig: ut
ia nō sit aig / q̃rēd a vita deseritur.
sed ea ipsa vita / q̃ deseit. Quicq̃d
. n. a vita deserti / mortuū dicit.
id ab aīa deserti ītelligit. Ther at
vita (q̃ deseit ea q̃ moziūtur)
q̃ ipse ē aig. et seipsa nō deseit.
nō morit aig: nisi forte verā vita /
ea sequēs (vt Aristoteles / et Dicearchus
opinabat:) debeg credē. Quibg ẽfec
to nūq̃ hoc visu eet: si ea q̃ vere
sit / et ītemutabilia ꝑmanet. eodē mō
(a corpu gsuetudie) alienato atq; purga
to vide ualuissent. Quis. n. bn se ī
spicieb / nō exptg ē. tato se aliq̃d ītellex
isse sinceig. qto logig remouē atq; sub
ducē ītentoem mētis a corpib sensi
bg potuit: Q si ad tpatoem corpis /
aig ptinēt: nō utiq; id posset arrīdē
mō. n. ea reb. q̃ nām ꝑpa nō habēt /
neq; p se subsistēt / q̃ in subiecto corpe
tū corpalis fōr̃ i sepabiliter esset.
illo mō se ab eode corpe ad ītelligi
bilia ꝓcipienda ꝓnaret aūtē: et q̃
tū id posset / tātū illa posset et ītuēi
eaq; visione melior et pfectior fiei.
Nullo q̃pe mō. fōr̃ talis / i ipsa eriā
corpis tpatio (que certa gmixtoe
efficit eaz q̃tuoz nāz ābg idem cor
pg cōsistit) auertē se pt ab eo. in
quo subiecto ē sepabiliter. Qui
eriā cū hūoz gsonantia / arridens
ādda sit: si aia / gsonatia eet / vl
ab ipsa dependēs: nullo mō substāti
az / rez q̃ sīpliciū rōes gnosceret /
affertaēt / et capet. Adhec ea que
ītelligit aig (cū se aūteit a corpe).
nō sit ꝓfecto corpa: et tū sit / maxie
q̃ sit: nā eode mō sese sp̃ī habent:
nihilq; absurdig dici pt. q̃ ea esse /
q̃ oculis videg: ea nō ee / que ītelli
gētia cernig: cū dubitāe de mētis sit:
ītelligētia cōpābilit oculi anteferri:
Ther at q̃ ītelligit / eodē mō
sese habētia / cū ea ītuet aig absq;
aliq̃ ī strumēto: satis ondit se illis
esse giūctū miro q̃dā / eodēq; iōgua

bili mō. sz nō sr̄dm̄ locū. ſ. ꝛa aut
t illo ſ. ꝛ aut ipſe in illis: aut v
truꝯ ꝓ se subsistit. ¶ Di ꝑmū illud
ē: nō t harmonia corpis t aiē / aut
harmonie macipaty. Qr̄ꝛ. n. tale
ē: a corpe / tm̄ subiecto. ſ. ꝓpāi nō pt:
Proptēa q̄ꝛ t illo ē: corpieq atz
illud astrigit ꝛ ſ. Mutabile at est
corpꝰ hūanū: Mutabiles ſ. erūt rō
nes ille rez. q ſ. t aio gteplate: si
aiē mutabili corpi alligat ꝛ. Mu
tabiles at ee / rōes ille nō pnt. Dec
. n. eodē mō rez ē. q duo et q̄tuor /
gficiūt sex: q̄ue. q qpatio ē duoz
ad q̄tuor. + eade / q̄tuor ad octo. cete
raq̄ gnis hꝯ pluria ꝛ. Rōes hymo
rsepabiliter insti aiō: qui ſp et subi
to ūs utit ꝓ arbitrio ꝛ t quibꝫ ars
gsistit rōnadi: q ab aiō rōli ām
mine sepat /:-/ ſ. ꝛa si ab eo / rō illa
artificiosa / t ars rōnat (q rōnū cetꝫ
est) sepabit ꝛ. Aut nusq̄ eit ꝛ aut
t re aliq̄ nō uiuēte: aut in re vi
uēte :-/ ſ. Nusq̄ ee. + nō ē dicēdū. ꝑpe
tuas et imutabiles rōes ꝛ. Esse quoq
t re nō uiuēte / rōes veras. impossibile
ē: siqde vita / rōis ē fūdamēte tū: Di
aut artificiosa rō. de vita tūsit t vita ꝛ
nūq̄ id facit qmodlq: q̄ tū docet quis
alios ꝛ / Cū vō id nō q̄tingat (neq. n.
docendo alios / obliuiscit.): nō fit tū
sitq: Ars ſ. sepabiliter inest aiē.
Inesset q̄ corpi: si aiē / eet corpis har
monia: Quapp mutabilis esset (si
cut corpꝰ) ta rō ipsa / q̄ aiē ꝛ. Cū
vō rō talis / sit imutabilis: ideoq et
animi eentia imutabil (cui illa tm̄

subiecto inest) ꝛ. Nō est aiē / corpis
tpatio /:-/ Atq̄ ita disputasse sufficiat.
ex pte illo diuisionis supiozis mēbꝛ ꝛ
quo gressū sit: aiē rōes mee ꝛ. ¶ Ad
tea siqs z. illud mēbꝛ admiserit /
sz Illis mee ām: sequat idem /
Quo. n. pacto. aiē ē / corpis tpatio.
si in rōe rez (a corpe sepata) ē tm̄
subiecto ꝛ. cū nō possit ee alibi q̄ in
corpe / corpis tpatio ꝛ: ¶ Di z. diui si
onis illiq mēbꝛ gressēis. sz / Utruꝯ.
substātia ꝓ se subsistēte q̄ ta ām / q̄
ipsa rōem rez ꝛ ꝓ se subsistet aiē. neq̄
tpatoi corpis astrigēt ꝛ /:-/ Demiq̄
quodliq̄ mēbꝛ diuisionis accepis:
vna licet sūmope rō ꝓsuadet. ām
t cplexione corpis (tm̄ ozigie) nō iacē /:-/
Quia nō ta aiude / cū facile / ta assidue
(dū philosophamur) (mutabili post
habito corpe) imutabilibꝫ rōibꝫ sese
misceт: neq̄ meliq̄ eet. cū t in illis / q̄
cū t corpe ꝛ. Est at t illi tato meliq̄
q̄ t corpe: q̄to ꝑstātiq̄ viuit in illis /
q̄ t ipso ꝛ. Tanto at ꝑstātiq̄ viuit: q̄to
ꝑfectiq̄ opat ꝛ. Opat vō t illi ꝑfectiq̄:
q̄ intelligit verisq̄. desideāt pacatiq̄.
firmit dulciq̄ / plenisq̄ / atq̄ securisq̄ ꝛ:-/
Et cū sepe (gsonāte secū corpe) aiē ipse
dissonet secū. cū speculatoe. cū mōibꝫ:
atq̄ cōt. gsonet (dissonāte) ꝛ. q nō ui
deāt ām nō gsistē in corpis gsonātia:
is dissonat veritati ꝛ. /:-/ Sed ut reuta
mur ad Aurelīū: hic forte oboriтur
nōnulla assio / Utz sicut nō interit
aiē: ita nec t deteriorē gmutet cēn ꝛ. :-/
Videi. n. cupida pt (neq̄ iniuria) id esse
ctū ee rōe hac. ut aiē ad nihilū pueire

nō possit: cōuerti ät in cōrpg fortsitā
possit: ſi n. ꝺ̄ ēät ante aīg corpus
fuerit effectū: nō vltr/ oīo nō ēit:
¶ Sed hoc fieri nō pt: nisi aut ipe
id velit: aut ab alio rogat: ſ. eq̄ cō
tinuo trī aīg sue ipse id appetierit/ si
ue exterius fuerit: potuit cōrpg ēe illud
n. seqūtur vt si sit: nimio velit aut
rogatur: At illud nō seq̄tur: vt si
velit aut rogat: sit. ¶ Nūq̄ at
volet. ſ. ā dīs eiq̄ appetitq̄ ad cōrpg aut vt
id possideat/ est aut vt viuificet,
aut vt q̄dā mō fabricet. aut quolibet
pacto ei gsulat: Nihil at horū fieri
pt: si nō sit cōrpe ipse melior: At
si erit cōrpg: melior ꝓfecto cōrpe
nō ēit: ſ. nō ꝙ ēe cōrpg volet: Neq̄
vllū huiq̄ rei certū argumētū ē:
q̄ cū se ipm̄ hoc ītrogat aīg: ita
n. facile cōpit/ appetitū se nō ha
bere. nisi agendi aliq̄d. aut sciendi.
aut sentiendi, aut ſ tm̄ mō viuēdi:
q̄tū sua illi ptās ē: ¶ Hī at cogit
cōrpg ēe: a quo tandē cogit? Nū
a q̄libet? Certe a potētiōe: ſ. nō ꝙ
a cōrpe pt. Nullo n. mō, vllo aīo/
vllū potētiq̄ cōrpg: Potētior at aīg
nō cogit in aliq̄d: nisi qđ sue ptāti
subditū est: nec vllo mō aīg ptāti
altērig animi: (nisi suis cupiditatibg)
subditur: Cogit ꝙ ille aīg. nō ma
gis, q̄ q̄tū eiq̄ cupiditates simūt:
que cogit: Dictū ē at. cupiditatē
nō posse aīm habē. vt cōrpg sit.
Illud erīa mānifestū ē. ad nullā sue
cupiditatis expletionē q̄uemre. diu
amittit oēm cupiditatē: et amittit.

[tor] cupiditates nō habet. ¶ Deīn q̄sq̄s
aīg alterius aīm habet ſ potestate: ma
gis eū (nisi est) velit ſ ptāte habere/
q̄ cōrpg: et ei vl' bōitate gsulē. l' ma
liciā ſparē: nō ꝙ volet, vt cōrpg sit.
¶ Postrēo iste aīg rogēs. aut aīal
est/ aut caret cōrpe: ſ. Sed si caret
cōrpe: in hoc mūdo nō est: ꝙ si ita ē:
sūme bonꝰ ē. nec pt. velle altrī tm̄ tur
pē ḡmutatōem: Dī aut aīal ē: aut
aīal erīa est ille quē rogit: aut nō
est. ¶ Dī: si nō est: nihil rogi ab alio
pt. ſ. n. habet potētiorē qui tm̄ sū
mo ē. ſ. nō rogit qui soluto est: Dī
at ſ cōrpe ē: ab eo rur sq̄ (q ſ cōrpe ē)
ꝓ cōrpg rogit/ ad q̄dēmq̄ rogit: Qđ
aūt dubitet nullo mō ꝓ cōrpg fieri
tāta ḡmutatōem aīo: fiet. n.: si eet
illo cōrpg potentiq̄. Quis q̄q̄d illud
ē: ad q̄d ꝓ cōrpg rogit? prorsq̄ nō ꝓ
cōrpg/ ſ ꝓ cupiditates suas rogit: de
q̄bg satis dictū est: Qđ at rōli aīa
melioꝰ ē: (oībg cōsentientibg) diuinū
est: qđ ꝓfecto cōsulit aīe: et ideo n
ab eo rogi aīa pt. vt cōūtat in cōrpg:
¶ Dī igit ner ḡpa volūtate. ner
alio rogēte/ id aīa patit? vnde id pa
ti pt? An q̄ tuitos nos plerūq̄ op
primit somnꝰ? metuendū ē. ne quo
tali defectu/ aīg cōūtat ſ cōrpg. q̄si
vo (qm̄ sono membra nra marcescūt.
ita circo aīg fiat ex pte villa debilior?
Sensibilia tm̄ nō sentit: q̄ q̄q̄d illud ē/ qđ sonū facit. e cōrpe est/ atq̄
ſ cōrpe opat: cōrporeos. n. sensꝰ sopit tactū
et claudit q̄dāmō: ita tm̄ vt tali cōmu
tatōi cōrpis/ cedat aīa cū volūtate: q̄
sēm nām ē talis ḡmutatio. q̄ refiat
cōrpg a labōibg. ſ. nō tm̄ het adimit aīo/

vl' sentiendi vim / l'itelligendi vim et imagines sensibiliū ꝑsto habet · tanta expssione silitudinis : ut eo ipso tpe discerni negat ab iis rebꝫ q̄z imagines sūt : Et siquid itelligit : eque dormiēti / ac vigilāti · verū est · Nā si (vbi gra) p sonū disputāt̄ sibi visa fuerit, verasq; rōes secuty i disputādo / dixerit aliqd : eria expgefacto eade īmutabilia manēt : q̄uis falsa repiāt̄ ceteā · veluti loꝝ (vbi disputabo) · et ꝑsona cui q̄ disputatio fuisse visa erat · et vba ipsa / q ad sonū attinēt (q̄bꝫ disputaī videbatur) · et alia hgremodi / q̄ ipsis sensibꝫ sentiūt / aguntq; a vigilātibꝫ ꝛ ꝑcepta tū : nec vlla ex ꝑte spūalis pntia vaz rōnū assequūt : Ex quo colligit · tali ḡmutatoe corpis / q songe · nō vim ipsiq aīe / ꝛ vita corpis posse minui · ¶ Postremo · sicuis loci occupati / corpi · aīa (tm nō localiter) iungit : sumis illis / eternisq; rōibꝫ (que īmutabiliter manēt / nec vllo loco ḡtinētur) ꝓz afficit aīa / q̄ corpꝫ : nec ꝓz tm · sed eria magis · Cato · n · ꝓz · q̄to ꝑfectior : et eade causa · Cato erit magis · q̄to eria corpe melior · Nec ista ꝑfectas · loco / ꝛ nē ozdie dicta sit : Nec at ozdie itelligit · a suma eena · spem corpi ꝑ aīam tribui : qua e · q̄tūcūq; e : ꝑ aīam ḡ corpꝫ subsistit : et eo ipso e · q aīa : sive vniūsaliter · vt vniūsdꝫ : sive ptialiter · vt vnūsdq; aīal intra mundū : ¶ Quarū gsequēs erat · vt aīa (si corpꝫ fiēt) ꝑ aīam corpꝫ fiēt : nec oīo aliter posset : Quod q; nō fit (manēte q̄pe aīa (in eo q aīa est) · corpꝫ ꝑ illā subsistit / date spem / nō adimēte) : Cōmutari i corpꝫ / aīa nō pt · Di · n · nō tradit aīa spem (quā sumit a sūmo bono) : nō ꝑ illā fit corpꝫ · Et si nō ꝑ illā (s · aīam) fit : / Aut nō fit oīo : aut ea gq̄que spem sumit / q̄ aīa ꝛ net eria (tm sic) fit corpꝫ : q; si ea gq̄q sumēt spem a sūmo bono · idem erit / qđ aīa · Ratione eo ipso e aīa melioz · quo sumit / gq̄q : Tam gq̄que at eria corpꝫ sumēt : si nō ꝑ aīam sumēt ꝛ etem nullo it̄posito : ea gq̄q vtiq; sumēt : / Nec tueit aliquid ggruēs medīū · inter suma vita (que sapia et ūitas e īmutabilis) · et id quod vltimū vīuificat (s · corpꝫ) : nisi vīuificas aīa · Q; si tradit spem aīa corpi / vt sit corpꝫ · q̄tū e · nō vtiq; spem tradēdo adimit : / Adimit at spem i corpꝫ aīam tūs mutādo : Ratio gr aīa · sive ꝑ seipam corpꝫ fit (qđ ꝑ ea fit) · q; nō nisi manēte aīa · corpꝫ ꝑ ea fit : / Dive ꝑ alia : q; nō nisi traditoe spei fit corpꝫ ꝑ aīam ꝛ et ademptoe spei aīa · i corpꝫ cōtēt (si querteret) : /

¶ Jhor et de irrōli aīa · et vita · q; nec in ea rōlis aīa, gūtiē, dicit ꝑ : / Et ipsa · n · irrōl aīa (nisi i fioze ozdie · rōli aīe subūcētur) ꝛ eque spem a sūmo bono sumēt sicut rōl aīa : et gr eria talis erit : Tradit gr spem (a suma pulchritudine acceptā) poētioza · i · supioza entia i firmioribꝫ · i · fioribꝫ nāli ozdie ꝛ Et vtiq; cū tradit nō adimit : Eoq; sit / q firmioa sit (q̄tū sit) : q; spes q̄ sit · eis a poētioibꝫ tradit · Que ādem poētioza / eria melioza sit : qđ his naturis datū est · q nō mo

tradit aīa spem (quā sumit a sūmo bono) : nō ꝑ illā fit corpꝫ · Et si nō ꝑ illā · s · aīam fit : / Aut nō fit oīo : aut ea gq̄que spem sumit / q̄ aīa ꝛ net eria tm sic fit corpꝫ : q; si ea gq̄q sumēt spem a sūmo bono · idem erit / qđ aīa · Ratione eo ipso e aīa melioz · quo sumit / gq̄q : Tam gq̄que at eria corpꝫ sumēt : si nō ꝑ aīam sumēt ꝛ etem nullo it̄posito : ea gq̄q vtiq; sumēt : / Nec tueit aliquid ggruēs medīū · inter suma vita (que sapia et ūitas e īmutabilis) · et id quod vltimū vīuificat (s · corpꝫ) : nisi vīuificas aīa · Q; si tradit spem aīa corpi / vt sit corpꝫ · q̄tū e · nō vtiq; spem tradēdo adimit : / Adimit at spem i corpꝫ aīam tūs mutādo : Ratio gr aīa · sive ꝑ seipam corpꝫ fit (qđ ꝑ ea fit) · q; nō nisi manēte aīa · corpꝫ ꝑ ea fit : / Dive ꝑ alia : q; nō nisi traditoe spei fit corpꝫ ꝑ aīam ꝛ et ademptoe spei aīa · i corpꝫ cōtēt (si querteret) : /

¶ Jhor et de irrōli aīa · et vita · q; nec in ea rōlis aīa, gūtiē, dicit ꝑ : / Et ipsa · n · irrōl aīa (nisi i fioze ozdie · rōli aīe subūcētur) ꝛ eque spem a sūmo bono sumēt sicut rōl aīa : et gr eria talis erit : Tradit gr spem (a suma pulchritudine acceptā) poētioza · i · supioza entia i firmioribꝫ · i · fioribꝫ nāli ozdie ꝛ Et vtiq; cū tradit nō adimit : Eoq; sit / q firmioa sit (q̄tū sit) : q; spes q̄ sit · eis a poētioibꝫ tradit · Que ādem poētioza / eria melioza sit : qđ his naturis datū est · q nō mo

le maioze plg pñt minoibg molibg: sed quē sine tumoze villo loraī magnitudīs (eadē spē) potētioza sit/ q̄ melioza l. i. Sūmo bono ꝓpīq̄oza/ nō loco/ sed nē ordīe ¶ In quo gñe est aīa corpe meliozi et potētioz: Quapp cū p illā (vt dictū est) corpg subsistat ¶ ipsa ī corpg cōūti nullo mō pt: Corpg. n. nullū sit: misi atripiēdo q̄ aīam spem ¶ At aīa. vt corpg fiēt/ nō atripiēdo spem/ sed amittendo/ fieī posset: Et ideo fieī nullo mō pt: ¶ Dextg liber tractat. de aīa. q̄ rōnes ꝓpīas. 10: q̄ sit dīm sibīl quātū ad ptē vegetatiuā: ¶ Reductio opīnonū/ de aīa. in quīq̄ capita. ¶ Cap. i.

Hec olim in agro Regnano apud Joānē caualcātē/ vnicū amicū nrz. kalendis Martiis sub lauro disputauerā: q̄bg disserēdis vterfuerūt ptipui fabulaēq̄ nrī tres/ Chzistophozg lading/ Bernardg nuliyus/ Georgiq̄ alonig vespuccig/ viriq̄ bitate/ et doctrina claīssimi: ¶ His at Joānes (sūma cū attētōe) auditis: Marsili inquē (inq̄t) dici nō posset. q̄tū supiōē disputatōe fuerī delectatg ¶ Sed hoc ī sup cupio. vt postq̄/ de tōi aīa. rōnū tū mōzlitate disseruisti: deinceps (si placet) diligētiq̄/ de aīe nrē imōzlitate (ꝓpīis rōibg) disserās. ¶ Assentioz equidē. quīq̄ ee rex q̄dō (q̄ad modū supiōē disputatōe dispōsuisti): atq̄ hoz medīū/ obtinē terrā illā ceētia. q̄ a mā/ soluta sit/ et ꝓtenua ceētia. celestes aīas/ in illīq̄ ceētie gradu collocai nō dubito. Opinoz

ceīa/ ꝓbabile ee: vt ibidē nr aīg colloretur: Arbitroz tū. nō ꝓg id posse penitg affirmāi ¶ q̄ oēs opīones ꝓioz (de hīs aīa) ad quīq̄ capita reducaī: et quatuoz ofutatis ¶ altīa teneatur/ ¶ Aut. ii. aīa (ꝓmo) corpusculū aliq̄d tenuissimū ē/ corpozi huic crassīoi suffusū ¶ Dīne igneū id sit/ vt Democritg/ Leucippg/ et Hipparchg existimāt ¶ Dīne aereū vt Anaximenes/ Diogenes/ Apollōniates/ et Critias ¶ Dīne aqueū vt Hippias ¶ Dīne terreū. vt Hesiodg/ et Cronopides ¶ Dīne ex igne constet/ et aere. vt Laertg/ et Epicurg: Dīne ex aq̄/ et terra. vt Xenophanes/ ¶ Aut ii. melīg aliq̄d ē aīa. i. nō moles ipsa corpusculi ꝓpīe: sed q̄litas illīq̄ aliq̄/ ꝓ ptes corpusculi sparsa ¶ puta calor/ l' complexio calida: quod voluisse videntur Zenocrītieus/ Cleātes/ Antipater/ Possidonig/ ¶ Aut iii. purig aliq̄d. velut putū aliq̄d lucidū q̄litatis illīq̄: ī q̄dā ipsīq̄ q̄litatis/ et corpusculi ptē potiozi (puta corde/ l' cerebro) assīgnā: ibi residēs: inde reliq̄ membra gubernās. vt est apud Chrysippū/ Archilaq̄/ et Heraclidē pōticū. ¶ Aut iiii. libeīq̄ adhuc q̄ddam/ ceu puncti aliq̄d nulli pti affixū. et ab oī determinato situ seclusū ¶ ac totū pti corpis cuīq̄ ꝑmīs: sed tale. vt sit ab ipsa corpis nā dependēs. Dependēs (inq̄t) duobg modis ¶ sc. l' q̄ corpis complexio ipm genuerit: l' q̄ licet complexio ipm nō genuerit. tñ genitoz suq̄ (q̄uīq̄ sit ille) ipm ex mē pōe cīq̄ discribq̄ eduxerit ¶ i. ex aliq̄ semīe/

Cum gratia et privilegio Imperiali

sue ichoatoe/ seu appetitoe me ipsig
luce cruciat: atq ipsi me (tm nali
gremio) prosus addiceit. Hua sniam
Xenophanes/ Colophonig/ Asclepia
des/ Aristoxeng/ Critolaeq sequut:
apud qs, ata est/ l' vis qda agilis cor
pis ad mouendu: l' ptiu corpaliu
harmonia./ ¶ Aut/ quito est po
streo diuinu qdaq e hois aia, i. aliqd
diuinum/ totu cuiq pti corpis adstas:
et ab incorpeo auctore ita productu:
vt ex agetis vtute solumo. no ex mie
ichoatoe/ aut capacitate dependeat:
sicut nos docet prisci theologi Zoro
aster/ Mercurig/ Orpheg/ Aglaophe
mig/ Pythagoras/ Plato. qz vestigia
secae plurimu/ physica Aristotelis.
¶ Poter has quitq opiones. alie nulle
tuentur: Tu vo tuc demu imortali
tate ad nos ptinie mostrauris: qn
reprobatis quatuor supioibq opioibq:
approbaueris vltima. Hic. n. gstabit
aiam suam/ in tertie eentie ordie
collocari: Id vo nos mihi solu videt:
sed eria ai supioibq diebq apud Ber
nardu bembu tuu clarissimu eqte/
atq hoc tpe/ Veneti senatq oratore/
ciuiuio discubeng, memuisti (vt
arbitror) idem Antonio chronico
veneto/ ac Demetrio attico disputa
toibq argutissimis visu fuisse: mox
eria a Ricciardo angelleio anglariesi/
et ab Oliuerio arduino florentino (in
signibq ppatetice) silr ee gclusi:
vbi affuerunt tres amici/ Caldq nal
dig/ Bartholomeq fontig/ Joannes bap
tista bonuisegnig. viri doctissimi. Ea

de ee sniam nosm petri leonis spo
letini: q platonica ppatetice pcla
rissime iuxit: Iuer ille: ¶ His g ita
ridi: ¶ Plebei philosophi. no roe
alia psuasi, h praua decepti gsuetu
dine: corpale aiam posuerut. Ca. z.

Principio plebeos phos (qui cor
porale ee aiam arbitrates/ optoem
ex illis qtuor aliqua/ secuti sit) no roe
alia psuasos. sed loga qda/ et felicissima
gsuetudine/ in hac sniam gpulsos ex
istimo: ¶ Eria potissimu aie nre offi
cia ee videtur: Diqde agit i corpe: a
gitt p corpg: opaq eria p seipsa. ¶ In
corpe. p ea pom/ qua vegetatrice po
tat ppatetici: platonici vo nri/ nam:
qn generat corpg/ nutritq/ et auget: ¶
P corpg agit. sedm sensu/ tu exterio
re, qn videt/ audit/ olfacit/ gustat/
et tagit: tu interiore. qn eor corpu (q
sensit extiserit) imagines (quasi reli
qas sensuu) secu ipsa reuoluit: ¶ P
seipsa agit. qn neq corpa p sensq
exteriores attingit. neq imagines
corpu/ p interiore sensu recolligit: sed
ipsa mera vis aie/ incorporeaq incor
poreu aliqd inuestigat et inuenit. qd
neq corpg sit/ neq corpis alicui imago:
qua qde actoem/ intelligentia noiamg: ¶
Habes g actoem nale: sensu:
intelligentia: Actoe nali vtit aia
i ipso fetu. statim corpi ingressa: ¶
Sensu. paulo post: hoie videlicet
statim nato: Intelligentia pura: vix
tande adulto corpe: iam ¶ Magna
vo pe hoim/ sere nuq: illi pserti/
qui eria trigesimo etatis ano/ sit

pueri. ¶ Si pōm illā nāle (qđ aia
sit) interroges: corpg ee. qualdubio fa-
debit. Ea siqđe vis, nihil attingit ali-
ud, nisi corpg: ¶ Si sensu exteriozē
rogaueris: corpg. [illegible] sili-
rndebit. Oculi, figurā quada, et
colozē, aie assignabit. Aures, vocē,
Olfactg, odozē. Gustg, sapozē, gustg. Pon
dg, soliditatēg, et calozē, et silia, tactg:
¶ Qz si sensu interiozē (qui reliquis
externoz sensuū pascit) de aia
fucis, picturatg, prontatg: ipse ēt aiam
corpozū pingret similacrys: ni-
hil. n. habet aliud. qđ adhibeat:
Infelix adolescētia nra, sub indoctis
preceptoribg his nutrita, coegit nos
q̄ oem etatē. stulte sentire de aia:
dū ea opinamur ee corpea: ab his
doctī magistris. qui sola sentiūt
corpalia: ¶ Maxie vo hic error in
videt exoztg (imo vo potiꝰ cōfirtg):
vt sigā (tribg his preceptoribg, trib so-
phistis oīo dimissis) ad mētē illā
sapiē magistrā q fugiā. et ab ea
(quid sit aia) scisitemur: illa. tale
ee rndet. qle eam et ipsa videt:
Illa vo heu quale videt? q̄ fedā?
q̄ miserabilē? Profecto no tale. qlis
olim celo descenderat: sed pōm illā
aie nāle. corpis fabricatrice termit q̄
tuoz humoz (in qbg ipsa mergit)
tabe polluta, et membroz pigredine
suffocata. Densq ēt externos ispicit
et qlutatibg (qsi q sensu hausis) cer-
nit optū: o Du q̄ mens aiam corpa-
li veste aspirit uoluta. et appetitu cig
pcliue ee ad corpa aiadūtit: cerre
rndet ea corpea ee: ¶ Qđ aliter, ac
si puer aliās stati nato, lucē oblitus
ita fuisset. vt rndig q oem pueriā
lutea testa eet obducta. ac postea ro-
garet, qle tuū e (o puer) corpusculū:
none ee luteū. rndet: Ablue puer
corpg. absterge carnes a glebis: car-
nem te videbis, nō luteū: ¶ O di-
mittite sensq (o miseri) impios nimiū
preceptores: piam duxerat mētē irroga
re: eo tū pacto. vt aiam illi pura (qua
le accepistis) nō corpi macipatā, nō vi-
cioz maculis sordida) ostenderatis? Mes
pting rndebit. nō corpale ee aiam solū
mō, sed diuina: ¶ Magnū qđda es (o
aia): si te pua nō iplent. Optimū ēt:
si displicet tibi mala. pulcherrimū: si
horres turpia. Optimū: si talia pu
pendis. ¶ Postq talis es. si tuenti te
te cupis: qre (obsecro) ibi tripsa. vbi sit
talia. ¶ Magna vo ibi sit. solū vbi nullū
loco ponit limite finē. Optia: vbi ni-
hil cōtingit adūsi. Pulcherria: vbi
nihil ē dissonū. Eterna: vbi defectꝰ
ē nullꝰ: ¶ Quere te q̄ extra mūdū
vez. vt. et gras te. et tueniaꝰ extra:
extra vola: Imo extra respice: es. n.
extra: dū mūdū ipsa cpleteris: ¶ Ded
ee te putas? ī ifimo mūdi loco: q te
ipsa qđe nō vides, sup ethera pvolāte:
sed vmbra tua cernis in ifimo:
Perinde. ac si puer aliās sup puteū
sistituta. ee se in fundo putei arbitret:

dū in seipm acie nō cōtinet: ꝑ sua in fundo ꝙspicit vmbra:::: Aut si auis in aere volās. credat se in terra volare: dū vmbrā suā videt in terra: ¶ Ergo relictis vmbre huiꝰ āgustiis: reuertē in teipsa: sic. n. reūteris i aplū: Immēsa ee scīto (in spū) aplitudine: in corpe vo. finita (vt ita loqr) āgustia: Quod ee hoc licet ꝓspicere. q numeri (qui spiritali nē ꝙquāt) cū et situ careāt: et mettātur numerētq; sēm formā. tā icorpea q̄ corpea. et nihil aliud sint: q̄ queda vnitatis ipsiq; replicatōes. vnitas at sit icorpea: q̄ oē corpale sit mltiplex). numeriq; ā spitales sīt: sine fine crescūt: nō tn sine fine decrescūt: Magnitudo cōtra. terminū q̄dē habet augmēti: q̄uis nō habeat terminū decrementi: ~

Cur tanti facitis sensuū iudicium (infelices): q falsis imagibꝰ ita decipiāt: vt visa solē (q̄ terra lōge e aplior) vix bicubitū iudicet: celū (q̄d rapidissime currit) q̄escē: rectū (in aqua) remū: fractū videat et obliquū: currē litter dū nauis ipsa mouetur: audita voce aliūde q̄ mittat: sepe venire significet: gustq; (sepe numero) q̄ dulcia sīt: amara: et infirma grauib; eisdē: ~ Desuā errata q̄s corrigat: Ratio: nobis ligat at q̄d emēdat et ꝓfīat: q̄ q̄d ꝓfīat: iterū diligētior et veācior rō est q̄ sensus. ¶ Ratio iudicat tueniri posse aliquid icorpeū (sicq; circa hymoi q̄dda ipsa vsat: et q̄ vera (q̄ iudiciū rōis) ee alicubi aliqd icorpeū: Dicat verū est (q̄ iudiciū sensuū) ee nulla i mūdo corpea. hoc tn iudiciū in eo fallitur. q nihil affirmat aliud nisi corpus: Hic etiā fallēt iudiciū rōis. si forte asseueraret. nō ee in rebus aliqd corpale: Huc vo tm abest a falso: ut eet fallaria sensus emēdet: ¶ Deterendi at vires vsq; adeo fallaces sīt. vt nō mō emēdēt a rōe: vere etiā a seruire dānētur: Di visui te soli cōmittas: nihil i mūdo ee aliud dices q̄ q̄ videt i lumine: voces at et odores et reliq̄ q̄ nō videt. oīa nō ee. Di auribus solis cōfidas: colores ee negabis. Di al factui: solos ee in mūdo putabis odores. Atq; ita de aliis e putādū: Dicut at q̄sq; sensuū negat ee alicubi aliud q̄ q̄ ꝓpter id q̄d e suū. et tm ꝓ alīū sensū. dānabit aliū. et ee aliqd aliud iueniq; ꝓpter id q̄d vnius sensus e ꝓpū (et recte iueniq;): ita cuīti sensui vna ꝙspirates. negat ee posse aliqd i nā q̄d nō sit corpus: nihilominus rō (cuius tredarguēs) ee etiā aliqd icorpale vaticinat: et vere vaticinat. et milto verius q̄ sensus: q̄ et a seruire dānat. et tredarguit ab illa: Quid. n. stultius e. q̄ credē nos bestiis rōe ꝓstare: atq; ea q̄ sensu ꝓpio existē aliqd ꝙsiteri (q̄ etiā nonnulle bestie acutius sentiūt). id at q̄d rōis oculo ītuemur. nihil ee tendē: Nullū. n. animal eet i sapiētiq; hoīe. si ea vis animi (que hoīe ꝓstat e) magis. q̄ sensus (q̄ cois e bestiis) fallēt: Refas e at. animalū regē. dire oim demētissimū: Demētissiq; at is eit solus q̄ nō fatebit: tanto ꝓstatius esse mētis obiectū. q sensus obiecto. q to

mes est sensu pstatior: ac gtra i
corpeas nas i excellcõe genie sub
stãtie reuera uenire/ q corpea:
pserti. q si obiecta mẽtib/ ea mo
uet. sicut obiecta sensq/ mouent
sensu: oportet ea ipsa mẽtis obiecta/
aliqua pse habe substãtia. vt me
te mouere qat: Dim at dicat in
tellectu a suis obiectis minime
agitari: ia satis pbatu est. saltẽ i
tellectu ipm ee nãm icorpale: pq
du fabricat sua/ no mouet ab alio/
et edificia fabricat icorpea/ ¶ Me
misse uo oportet. qdmodu puer
(q nasc ee cec) difficile credit colo va
rietate/ lucq ee: cu tn ceteis hoibq
nihil sit lucis claius: Dic aim (inup
tenebris corpis circufusu) uix addu
ci. vt existimet luce aliqua icorpale
existe: cu tn nihil sit illa (i rez ordie)
agelis manifestius: Thor plato i. vi. de
rep. loge gprit: Thor Aristoteles
in xo. diuinor gfirmat/ dices hua
nu itellectu. ad ea q sut pse (i ordie
rez) manifestissia. no aliter se ha
bẽ: q ad solis luce/ noctue oculu:
¶ Resipiscat g qnz minuti pbi.
qm sensuu indicio iu fireti icor
pale/ diuinaq aiam esse/ cogitare
no pnt. Aduertat. aliq ee diu
turna cu corpe qsuetudine. se factos
ee usq adeo corpales. vt meito ni
hil nouerit nisi corpq/ aut re cor
pe nata: Puri fiant: et pura
capiet. Expiat aliq in seipsis:
pnt. n. no uelint: qd ia diu in
uniuso desiderat. ¶ Deripiut cor
te qposita: deripiut et foꝛis pluri
mas in coꝛpositis: foꝛis in sup desi
derat (extra coꝛpositu) segregatas. Ipsi ee
aia et coꝛpe coꝛpositi sit: hnt uita ab
aia coꝛpi tradita: hnt et uita aie ipsiq
i seipsa uigere. Illa g despiciat: hec
aspiciat: uita itellectuale agat/ a coꝛpe
sepata: Depati: stati sepatis foꝛis at
tinget: Docrates mox sniam re
ipsa probabit: sup foꝛis q in subiectis
formatis iacet (qm ipse sit). ee foꝛis
in seipsis/ atq pfectas. vnde iformia
subiecta formẽtur: Atq unica ad i
coꝛporea/ no affigeda solu/ sed etia pos
sidenda. uita ee: sic seipm icorporeu
reddẽ. hoc e mẽte a motu/ sensu/ affe
ctu/ imagiatoe corpali. pro uibq se
uocare: Dic. n. expietia ipsa gstabit/
homo qde. alis sit purq aiq. i. rõ seru
ipsa uiues: seqz cirra ipm ueritatis lu
me/ aude uersas: Zo. alis agelq. i. i
tellectq purq: i fuso ia ueritatis lumine
gaudeb: Zo. qn aiq ipse (tm agelq) ple
no ueritatis gaudebit lumine: deu ee
psentiet tu uitate ipsa/ seipsa lucẽte
atq gaudẽte: Tu 4o. ipsa luce/ ui
tate gaudẽte ppa: tu ipm gaudiu/ ve
ritate ppa luces: ¶ Esse uo plebeoꝛ
erroꝛe/ a coꝛpea cõsuetudine natu.
nosse tripiemq aliqtu: si saltẽ gria
illiq eduratoem aliqua cogiteq: ale
i sexto nãliu exogitat Auicena:
¶ Creet a deo homo aliqs subito (inq
Auicena). in etate pfecta gstitutq: q
ita/ disposituq. vt nihil pter aliquẽ quinq
sensuu apphendat: Dic affecti hois mẽs
aliquid cogitabit. cu sit i etate adulta
(in q coꝛpis fabrica itelligetia no ptur
bat): neq sit ad opa sensuu occupatus/
(q mẽtis opatoem impediat): ac ecia adsit
aliqd qd posset itelligi: adest. n. ipsa

aie substātia mētis: Mens ꝯ a nullo turbata · pūte sibi aie substātiā cogitabit. ¶ At qualē cogitabit? Nū colozata · logā · aut aplā? Minime. Cerg · n · silia nō applhedit: Nū sonātē · l' bñ olentē / atq silia? Necq ista quidē; nondū · n · talia q̄dā p sensus arrepit: ut possit tale nām aie assignare: Igit nihil poteit cozpozale · aia illa sibi tribuē: Quid tandē de seipsa asseuēabit? ¶ Pzo certo id saltē · qđ sibi ꝓmo offeretur ītuitu: Est at hoc · ipsiꝰ ēentia: Qua ꝑ affirmabit ee seipsa? Necq tñ cozpozale ārī in seipsa ꝑspiciet: itaq affirmabit ee se prozsꝰ īcozpalē. Nec q̄ fingē ādem poteit ee se cozpg: sicut plebis aie (nūq aliter create / atq educate) nequit seipsas īcozpales gsideāre. ¶ Qđ siās dixerit. aiam illā / nihil de seipsa affirmāe hoc cozpꝰ q̄ ꝑ quiq sensꝰ arripiꝰ: ꝑ aliud q̄dā cozpus diuerse nē: ¶ Vanū hoc nimiū · sā si ne nūc q̄dē · tū tot vaia cozpa prepimq · possumq noui aliq̄d machinari · q̄d nō l' in his insit / l' er his saltē aut gponat / aut eliciat? quo tē eo statu · hoc cozpꝰ ignarq posset aiq / noui cozpis nām effingē? Ac ēria si possibile esset. ea aliq̄d sui cozpis melꝰ excogitare: illud nullo mō putaret / ad q̄ sā substātia ꝑtinē; ¶ Affirmabit ꝯ aiq ille · de seipso / esse: tñ cozpeū aliq̄d / nō affirmabit; diuersa vō inter se · sūt duo hec · id qđ affirmat · et id qđ mīme affirt; Igit ēentia aiam (in ea gsideātē) erit aliq̄d ꝑter cozpq: ¶ Judiciū vo gsideātis illiq · ideo veru fore putaq; q; mera prozsq nām aie secrē: nō imagines acceptas extrisecq; eet ꝯ iudiciū ūale admodū: ideo q; vissi mū: ¶ Itaq si deinde expgiscat. vt nos nūc · et sentiat: si nō sit (vt nos) ad inq̄sitōem spiritaliū / inep tissimq; ꝯ via aliquā habebit qmo diozē · ꝑ quā ita qnq ad suiipsiꝰ cōsi deātionē se cōparet · vt gnūciet se ee aliq̄d / ꝑter cozpq. Qua q̄dē via caret nūc misere aiaq ꝑ nām et sensq · cozpaliū q̄ꝑ / tū aliena ꝑq attigerūt; q; seipsas gsideārēt; Vnde mirabilis ille ꝓfectq error: ut negant seipsas teorsit a labe cozpis quidē: Thaletq educatorem fictā ab Anaxīmq · narrauisse sufficiat: ¶ Democrps ālē Platō nīr · educationē · in · vi. de rep · libro · x · pmo · describit · breuiter ꝑstrigang: Fingē (inq̄t) quadā sub terra spelucā: in ea hoies nutritos a pueicia: ita ceruicē et manq a tergo · pedesq colūnis ādgdā alligatos: ut necq moueri usq; · necq alia (nisi q̄ē con spectu impōsita / in oppōsita / spelū cē ꝑte apparent) aspicē possint. Post tergū vero · supne lāpas ar densa sit · atq inter lāpadē et illos ā lugath sit · aliū multi deabulet / loqnq; ruicē · ferētes mālbq vaia arborū aialiūq; simulachra. Qui ꝯ ita vidi sūt · nūq; reuerā / l' seipsos / l' alia eoz q̄ narrauiq; vlla / videbūt; sed solās vl' sui vmbras / l' aliox · que ꝑ ignē a tergo accēsū · tūc

ante suos oculos in aduersa pte
speluce resultat: Quapp nihil
aliud se ee / q̄ sui umbra. aut alia
aliud ee / q̄ umbras illoz existia
but: aut lume ipm ee aliud / q̄ cer
tum illud q̄ ibi reflexu apparet.
opiabuf. ¶ Diās at hoz à uisti sit
fozte soluatur. subitoq; lapade
et alia sub illa q̄ sequut a tergo /
(retro usq;) tueri cogat: caliga
bit gting / et dolebit: ac pp splendo
re intuei no poterit illa. q̄z um
bras paulo an cernebat. Multoz
magis id illi malu ging̃et: si a
speluca sursu / ad celeste diurnuq;
lume repete trahat: Quae no sub
ito / sed paulati (quemadmodu)
ab umbris rez / ad res ipsas. ite a
luminis imagie / ad lume ipm. est
p̄duct̃dq; ita ut q̄ in speluca sit / a
pud illos. pq illic in aq̄ videat / q̄
ibide in seipsis aspiciat: Cursq; q
extra speluca / apud nos sit. p̄. no
cte hic / ad luna / in aq̄ sitr: deīa
t seipsis hec terrena: sitrq; t celo
celestia nocte itide solu tuebat: po
stea uo die. ta solē ipm / q̄ q̄ sub sole
uident. pq in aq̄. pq t seipsis illa.
demu solē t celo suspiciat: Haec
potissimu rōe. singula sincere / fa
cileq; discernet: atq; existimabit se
ceu / decepta / miseruq; fuisse. qn
sub specu uitq; / exiguis rez um
bris / fuerat occupatq;: ¶ Quinde.
q̄ q̄pātio t speluce illiq; / ad hanc mu
se tenebris et carere certo. neq; seipsas
unq̄ / neq; alia ulla / re uera / neq;
ueru solē: imo sui / aliorū umbras / q̄
et exile quada ueri solis imaginē t
tuent. Vere. n. metes / uere res quae /
uerq; sol. in mundo solu sit intuibile:
q̄ si absq; grauib; educatoris / disciplī
nae q̄ gradibq; repete ad eum conemur:
caligaq; gting / et dolebit: Conueniēt
bq; uero / tu moz / tu doctrinae / tu tpīb;
p̄ducti q̄dibq;: sincere discerning iu
dicaq; q̄ reros illos et miseros. qui fal
sis mundi huiq; umbris imagibq; fal
luf / occupatur / atq; p̄mutur: ¶ Exe
tu q̄n aliq; ab ūmeso t uisibil mundi
lumine / in corpq; obscuru regredu mo
uendu q̄ descendit: nouis / sueq; ne
cotrariis / obtuiq; tenebris. recutire
diu / et titubāe q̄pellit. Adde. et p̄ re
petina maximaq; t deteriq; mutatiem.
diu cogit egrotare: atq; ferme sic affici.
ut ii q̄ p̄ phreneſim / l' somū / uel ebrie
tate. falsis imagibq; illudut atq; uerāt:
aut certe no aliter se habe. q̄ si q̄s a
solis lumine / in cauerna illa (qua de
scripsimq;) repete p̄cipitet: adeo. n. no
uis tenebris offundet. ut / aut nullo
mō / aut uix tande. sub exiguo illo ca
uerne lumine. umbras illas tm (qs
narrauiq;) discerne possit: ptea ob
subitā illa / et in peiq; mutatiem: in
morbos / ta sensq; q̄ corpis uaios tridet:
Haec a platone. in libro de rep. septio:
¶ Sed redeamq; tande ad ea. q̄ ab
initio statueraq;: Emergite (obsero)
mōdiū aie / nūc imerse corpibq; nam
uestra supra corpis fines stati repietis:
¶ Corpq; q̄de togu est / latu / atq; p̄fundu.
¶ Qm uo nullū corpq; t finitū: Idcoq;

fine habet profunditatis: finit in superficie non profunda:-/ Habetis ia superficie. longa qde et lata (sicut corpa). sed pfunditate carete: atq ex una hac pte/ surgete ad corpea. Superficiei latitudo finita. ad longa linea terminat/ neq profunda/ neq lata:-/ Habetis linea. duabg ptibg ad spm/ accedete. Ded hec ipsa linee logitudo (qz finita est): ad punctu ducitur, no pfunditate sola/ et latitudie puatu: sed cria logitudie.:-/ Habetis punctu tribg (ad nam verges corpale) ptibg. Ded hoc (qm linee termine) ideo certu habet situ in corpe. neq iplet totu/ neq vniunt: separate (si placet) ipm a linea:/ pt aut cogitatoe salte a linea separai/ qd e linee termin. et pg est qdam in seipso/ qp terminet linea: qd at pg est. licet abeo quod posteig e separe:/ Habetis punctu q dam. i. cogitatoe solutu a linea: qrto ia gdu discedes a corpe. Ju hac ipsa solutoe. assequi: vt oes ptes corpis/ eque respiciat: fundatur p oes/ et moueat:-/ Hic irrolis aia sede habet. Et qm rolis cogitatio. no fallitur ascendendo: ideo sicut inuenit punctu/ a corpe) (cogitatoe) libez: sic reuera inuenit punctu. i. indiuiduu aliqd (re ipsa) solutu a corpe: qd no ang ipleat corpa et moueat: sed ipm libe moueat et tollat ad supa. qd ia, vnitatis nome appellatur:-/ Hic aia viget rolis: quinto gdu/ a mole corpis aliena:-/ De tacto qd impurig est. qd to egret patiq magis: corpa ipurig e qz superficies: pluribg. n. (ad hoc/ vt sit) dimensionibg egret. atq ex pluribg diuidit pluribg. Superficies (sili roe) credit linee. linea/ puncto. Puctu denigz omitati: q neq dimensionibg indiget/ neq situ/:-/ Di hoc pfectissima/ substatialis vnitas e. et qz pfectissima/ ideo potentissima et verissima. atq hec sit aliqd/ existitq: qs negauerit vere existe vnitate? Ergo quid phibet. aiam ee aliqd: et id quide virtute magnu. licet no sit magnu aliqd quantitate:-/ Vigite. ignea forma (que i corpe vro tricubito/ tricubita e) colligite tota i cordis centz: hic tm virtute crescat/ qd tu creuerit vnione(?) nio aliter ac solis radii/ in gram erariq speculi/ collecti retro: q usq adeo robora: vt inde resilietes durissima quecz accedat subito atq consumat. Subtrahite pozticula illa cordis (qua/ foz ignis illa/ depmit): restet foz indiuidua/ agilis/ calens/ lucens et aliter qp pg et mirabilig. Quia indiuidua agilis qp est sdm se tota: corpa totu eque collustret. Quia feruet credibiliter: vitalis sit atq uiua. Quia mirifice fulget: sentiat. intelligat insup: si reflectitur i seipsa/ surgq attollit:-/ Hacteng pea q tagit: pedetentim pgredietes/ inuenistis aiam: qn a solido corpe/ ad

Cursq. pea q cernit: oculis. animā pscrutemini:-/ Cur aso diffiditis

Exemplar

ee spiritale aliqd in nq: ñ ci ipsis
eria oculis spiritu quodamo vide-
atis? ¶ Detis lume id solis/ oculo
mai festu. ideo corpa no ee: qz mo-
meto fundit se in oia: infusu no
fragit corpa: nec ifirit. Ete vide-
tis spiritu: ¶ Quid negatis? An spi-
sita illa negabitis ee. que no cernitis?
Dicta t: speras aeis/ ignibq/ et celi
(aqua et terra pstatiozes) (qz no vide-
ant) nihil ee dicetis: Itaq; ps maria
et pstantissima mudi. qz no sit visi-
bus: nihil erit: ¶ Sed redeag ad lu-
me. Ita lume ee negabitis i spera ig-
nis: qm oculis no ꝑspicit. Sed et ipse
solis fulgoz (eria si no videt) exister:
qqde existit nuc: et no videt a nos-
tris? atqz ipsig splendoz aliqs/ mixtq
vaporibq poticq/ qm ipse. videt a nobis:
sed ipm ee alicubi. ex hoc eig splendoze
conuerima. Dic eria ineesse lume cele-
stibq aiis spiritale: qz ipso sydez lumi-
ne (qd illig imago est) delectamur: ¶
An nescitis lucis actu/ nihil ee aliud.
qm lucere? ar tato claig rutilae. qto
logig a crassis corpibq sepat? Decerni-
te illa ab ot ma: mirabilig rutilabit.
Vivet qde tur maxie: sigñ victura
sit. Vbi. n. cre scit actq: augef/ et
vita? pfertim cu p eig caloze hec
oia viuat: Dentiet qz (vt ita dicerim):
qm p eig radios. hec oia sentiut? ipsa
tu minime sentiet: ma et tenuitate
subter fugiet acie oculoz: et vbertate
fulgoris intelligibilis superabit terreni
ita ad ignem illu attolli: vt et ignis ille
nihil ferme aliud videat esse qm tenu-
is aer. et aer ille/ crassioz ignis? adeo
vt quicq aem illu cernit/ vidisse se
igne possit (absq; medacio) affirmare?
Eade qpatio e metis ifime (qualis
e aia rationalis) ad sublime corpus/
qd e celu: Ergo et aia qdamo est
tenue celu: et celu/ est crassioz aia?
et q celu suspicit: qspicit aiam.
¶ Cogitate puctu aliqd geometricu.
quod (qz eque respicit qlibet locu pte
circuda tibi ipm) sigñ mouet: p qua-
libet mouet in orbe? vnde qd erat
puctu: circufentia videt euade?
Vbi sane circufentia: e/ puctu circu
currens/ euolutuq; foras: Puctu vo:
e circufentia/ stabili qda cardine
quoluta. ¶ Cogitate iursq; scintilla
quada luminis inuisibilis. que qm
sup oem locu existit. eq in pte loci
qualibet. sese fundat? ac du mouc-
tur in giru: flamaq orbis euadat.
orbis (inq) oculis manifesta. Vbi sin-
tilla: e flama qpssa: Flama: e scin-
tilla grossa. Dintilla lynoi. aia est:
flama. corpa et herea: ¶ Et qta est
e aia bq rolubq/ varietas luis spiritalis:
tata e in qtis eaz celestibq corpibq/
visibilis lumis varietas? atqz id lu-
me/ ita lucet segt spiritale: vt lume
lucet/ pallidq orbis e nubibq. Ea vo
e inter roles aias/ differetia? qz aie
stellaru fixaru/ planetaruqz. solu lucido
corpe circuda tur: cetere. corpibus
geminis/ lucido et opaco. aut certe/
altero lucidissimo/ altero minus lucido.
Eade quasi lux ee videt. q du scintilla

ee spiritale aliqd in nq: ñ ci ipsis
eria oculis spiritu quodamo vide-
atis? ¶ Detis lume id solis/ oculo
mai festu. ideo corpa no ee: qz mo-
meto fundit se in oia: infusu no
fragit corpa: nec ifirit. Ete vide-
tis spiritu: ¶ Quid negatis? An spi-
sita illa negabitis ee. que no cernitis?
Dicta t: speras aeis/ ignibq/ et celi
(aqua et terra pstatiozes) (qz no vide-
ant) nihil ee dicetis: Itaq; ps maria
et pstantissima mudi. qz no sit visi-
bus: nihil erit: ¶ Sed redeag ad lu-
me. Ita lume ee negabitis i spera ig-
nis: qm oculis no ꝑspicit. Sed et ipse
solis fulgoz (eria si no videt) exister:
qqde existit nuc: et no videt a nos-
tris? atqz ipsig splendoz aliqs/ mixtq
vaporibq poticq/ qm ipse. videt a nobis:
sed ipm ee alicubi. ex hoc eig splendoze
conuerima. Dic eria ineesse lume cele-
stibq aiis spiritale: qz ipso sydez lumi-
ne (qd illig imago est) delectamur: ¶
An nescitis lucis actu/ nihil ee aliud.
qm lucere? ar tato claig rutilae. qto
logig a crassis corpibq sepat? Decerni-
te illa ab ot ma: mirabilig rutilabit.
Vivet qde tur maxie: sigñ victura
sit. Vbi. n. cre scit actq: augef/ et
vita? pfertim cu p eig caloze hec
oia viuat: Dentiet qz (vt ita dicerim):
qm p eig radios. hec oia sentiut? ipsa
tu minime sentiet: ma et tenuitate
subter fugiet acie oculoz: et vbertate
fulgoris intelligibilis superabit terreni
visq; capacitate. ¶ Detis i spis eleme

manet) sentit q̄dē / sed nō sentit: / (cū veō explicat in flāma) sentit / ia / ē ipsa mīl sentit aplīg. ¶ Et / sicut sensu careret. q̄nq̄ flāma vi / dēs / scintillā se videre negaret: ita / carebit aīa. qui dū globos etherēos / suspirit (quasi q̄sdā circuitq aīaz) / aīas illis ineſſe (quasi cētra) nō sen / serit. ¶ Neq; gressēit. aīas / ēē globos / luminū explicatos: globos at / ēē aīas / explicatas: / Quod ita significauit / Heraclitꝰ ΑΥΓΗ ΞΗΡΗ ΨΥΧΗ ΣΟΦΩΤΑΤΗ / .i. lux sicca aīa sapiētissima: / Hic effi / cit. vt nihil aīo / aut gratiq / aut / mirabiliq (amicabiliq) / sit q̄ lumē: / neq; possit alicubi / q̄ in lumine spi / tuū habitāē. dū colit terras: ¶ Ja q̄ / et hīc tuemistis aīam ēē trā lucē / sibilē / vīuificā / sentiētē / itelligibilē / itelligētē: / Et paulo an. trā pnutū / a / corpe liberz. agile p scipm. calens / vīui / ficū / sentiēs / capax supioz: q̄d substā / tialis q̄da vnitas appellatur. / / Atq; her pīma q̄da excursio sit. et / quasi pludiū: q̄ ifelix diffidētia illa / tollatur. q̄ logissime a spitaliū cōfessōr / abduxit aīos plebeoz: / Aīa nō est / corpq / aut forma diuisa in corpe: vt / ondit. p vtute cig nāle / .i. vegetē. Ca. z. / Proposite q̄dō ordo regrit. vt in / pīma sequētis disputatōis pte / ondaq / p vtute aie nāle hōis: aīam. potissi / mū q̄dē / nō ēē corpq. ptim ecīa / nō ēē / forma diuisa in corpe: / In z pte (p vi / tute sentiendi) demōstremq idem. sc / aīam ēē form idiuisibilē: ac isup illud / adūciaq. ea videlicet nō alibi / alicui / corpis mēbro affigi. ē tota p singula / fundi: / In z vo pte (p vtute itelligē / di) eadem confirmeq. s. ea ēē form ipti / bilē / vbiq; totā: et illud adūciaq. q̄ / nulla trahat origine a mā: / Dic. n. / aīa hōis. ad terrīa illa ēen q̄ (q̄ ē pe / tua) ptinebit: et imōrtis meito iudi / cabitur: / Ja vo pma disputatōis / pte (diuino numine inuocato): i hūc / modū aggrediamur: / Pō. rō. Qa / aīa ē pn̄m nutriendi. et quocūq; ali / ter opadi. ¶ Cap. 4.

Animātes / et plāte vīretes. cor / pora sūt: corpa ecīa sūt ligna / et saxa. / ex terra cōmixta: corpa illa coalescūt: / her vō negāt: / Quod at ē in ill / pn̄m. alimēti: / Ro mā corpalis: / qm alia ecīa corpa nutrirētur. qbg / talis mā ē corīs: / Cū g vis illa / (p qua adolescūt) aliud q̄dā sit pt̄ / materiā corpalē: et illa nō sit aliud / q̄ aīa nutritiua: seq̄t vt tal aīa / nō sit corpg: / Diqs at obiecerit / ita / Imo vo ē corpg: nō corpg q̄dli / bet: sed talē q̄dā / et sit affectu: / / q̄lis nā plātis et aīantibq ppa sit: / saris vō / et lignis aīdis. nō corīs: / ¶ Quereq ab illo. de hoīe tali / certoq; corpe (q̄d vocat aīam). vtz / duo q̄dā in se cōtineat: corpalē / .s. molē: atq; insup certā quādā / affectoēm. p qua / talē vocat. et / certū sit / q̄ nullq; corpg: / Ay nihil / habeat vltra materiā / corpibq oīb / vbiq; eoēm. / ¶ Di nihil tndeatur / habē pter eoēm hāc molē: vana / fuerāt nimiū obiectio illa / p qua dia / bat. nō q̄dlibet corpg ēē aīam / ē / corpg tale / et certo mō dispositū:

[illegible]

ꝯ dicitur) ꝑ aliquā aiam dict' aiatū:/
De illa aīa rursꝫ iterroꝝ. corpꝫne sit/
an [illegible] nō? Di corpꝫ: vtr aiatū. i. in-
anime. Di inanime. rīndet': absurdū
ēē: Di aiatū: iterꝫ de aīa illa q̄rā/ ꝑ
quā dict' aiatū/:/ Atꝫ ꝓcede rogeis
t' ifinitū: q̄dū corpꝫ ee aiam assereꝭ:
ar sp rīdere absurde/ opelleis./ Vtraꝫ
.n. rnsio/ delira videt'. tu aiam ee aiatā/
tu inanime: q̄dmodū de sapia. tu ee
illa sapiēte/ tu eria insipiēte: Aut de
lumine. tu ee illuminatū/ tu obscurū.
Dicut.n. neq; obscurū e lume/ qđ alia
illustrat/ neq; ab alio illuminatū (q;
ipm e ꝑmu lume): sic aīa. neq; e talis
(q; dat vitā). neq; eria ꝑ aliud aiata
(cū ipa illud ꝑse sit/ ꝑ qđ (reuera) q̄dubz
aiat'. Ac si ad aliud illa retuleris/
ꝑ qđ aīetur: ego sibi illud aliud rursꝫ
ad aliud referā. aliudq; rursꝫ ad aliud:
neq; cessabo vnq̄: aut si cessabo. in
eoipso certe q̄essā. vt dictū aut illud
ipm (qđ ꝓ. ponebat')/ aut aliqđ segꝰ.
neq; aiatū/ neq; viuificatū ee ab ali-
quo. ꝫ ipm ꝑse ꝑse ee/ qđ aiat aliud/
atq; viuificat: Tale q̄dā/ aiam et vi-
tā ꝑse/ (nō q̄duis aliud) appellabo.

Cu forsita (vt ifinitū illū ꝓgressū/
et rnsiones deliras iam denites. et
tū aiam/ corpꝫ ee asseras) iferes eam
ee corpꝫ/ nō quidē aiatū/ ꝫ corpꝫ aiale.
nō viuificatū/ ꝫ viuēs? Di ita est:
reuolueis code. tādē protabor. vtrū
illud. ea rōe/ q̄ corpꝫ est/ aia/ aiale sit.
an alia q̄dā rōe none alicq; additoris/
ꝑ quā aiale dicat' et viuēs. Certe. nō
ea rōe/ q̄ corpꝫ est: oia siqđē corpa
cent aīe/ ac vite opatoēs ꝑ se ferret:
Deīde. vt alia q̄dā illic insit nāa ꝑter

Quo. n. fit corpꝫ tale/ et certo nō
dispositū: nisi ꝑ q̄litatē ipsā/ et
ꝑsā quādā affectoem/ ipsi corpi
supaddita? ꝑ quā nō nō sit corpꝫ/
sed et tale: ꝑ quā eriā a q̄libet
alio differat corpe: Itaq; si nihil
aliud ē ibi ꝑter molē solā roemq;
corpis: cū illa eriā aridis lignis
sit et saxis): her q̄ habebūt aiam/
ꝑ quā alentur?/ Quod q̄ falsū
ee ꝙstat: nāriū est corpꝫ illud
tale (qđ adūsaiq; aiam appellabat)
nō materiā corpis sola. ꝫ q̄litatē
eriā/ siue formā aliquā ꝙtinere?
Atꝫ illud. nō ꝑ materiā ipsā cor-
pis/ aīa noiatur. (q; mā oibꝫ/
eriā vita caret ibꝫ corpibꝫ q̄petit):
restat. vt ꝑ formā? formā (iāꝫ
viuificā: id. n. e aie ꝑse): Forma
ipsā viuificā/ vocabimꝰ aiam: ma-
teriā vo illā (cui adiūcta est) (q; inde
vite fit ꝑticeps). neq; aiam/ neq; aie
ptē. ꝫ aiatū qđa ee dicēs:/ Ipīs
aut rō. maxīe ꝑ ea ſmam q̄firē. qua
induxiq; a ꝓno/ qui dissereb̄ corpꝫ ex
se nihil agēre posse. Quippe cū videaq;
(aīa corpibꝫ accrēte) multas inde ope-
tiōes ꝑficisci: que. et an aie accessu/ et
post eiꝫ discessū. minime fiūt: Quarꝫ
aiam (q̄ hmodi opationū ꝑm. est):
corpꝫ nō esse ꝯcludimꝰ: Za. ratio.
Neq; corpꝫ aiatū ē/ neq; iaiatū. Ca. vi.

Quale corpꝫ ee vis aiam? aiatū ne/
an inamme? Inamme nō dicēs/
qđ altēi vitā tribuit aiale. Quo. n.
si aīa/ inanime corpꝫ sit. viuificat cor-
pa? Neq; aiatū corpꝫ/ ea. potes
dicere. Quia si aīa/ aiatū corpꝫ di-
cat'? certe illud corpꝫ (ꝑq̄ aiatū

corpis rōem) ꝙ qua aīal corpg illud
vīuēsq; dicat: Illa ego vita ꝓpe/ et
aīam nūcupabo: Ad 3m rō. Negz crassū
corpg ē/ negz subtile. Cap. 6.
Quāq; crassit corpg/ est aīa (putat)
aqua/ l' terra/ atq; similia)? an potiq;
subtile/ rarūq; (vt ignis/ et aer)? Ad 4m
dici no ꝑt: qm aīe officiū est pene
trāe facillime corpa/ iplē/ mouere:
huic opatōi/ crassa corpa sūt ineptissima:
Ad 5m ño illud ee fortasse videbit
probabiliq; vt raz sit corpg aīa vt
ignis/ aut aer:/ Nez si ignis dicat
esse: vtz ignis ille. (qua ratōe/ ignis)
aīa est/ aut ꝙda alia rōe:/ Di qua
rōe/ ignis est/ ee dicat aīa: ꝓferto
ꝙlibet ignis aīa eit/ et oīa ignita/
vīuētia: Agrit. alia rōe:/ Ita de aere
prōtandū/:/ Concludendūq; aīam
sp ee/ (vltra nām corpis) rēgreda:/
Negz adducat ꝙsq; quīti aliqd
tenuissimuq; corpusculū (ꝓter q.
elemēta) ad crassioibg ifusū corpi
bg illoz sit aīa:/ Eade nāq; redi
bit qstio vtz corpusculū illud (ꝓ ma
teriā sua) sit aīa: an ꝓ vim aliquā
mē supaddita:/ Di ꝓmū det: oīa cor
pa ceruū aīe: q; oibg subest nā: Di 2m:
assecuti eimg īa/ ꝙd cupimg: vt aīa
sit/ ad aliquā vim ꝙdamo icorpoīcā
referēda: Afferūt hīc a nonull'
breues ꝙdā ꝓsuasoēs hoīnū. Di aīa
dicat ee diuisibilis? qrit. nūq ptes
eig vīuāt vt totū: ner ne:/ Di vi
uūt: tota aīa in singulis ē suis ꝑti
culis? quo fit. vt nō egeat ꝙtitate:
qnāq; ꝓ diuisionē no diminuīt: Di
no vīuūt: ex nō vīuētibg vita ꝙsistet?
ꝙd ē ipg ē. Rursq; oē corpg/ alicui
quāq; sensui inotescē ꝑt: aīa/ nullī.
De corpg figura aliq/ l' termīo
circūscribitur: aīa/ minime. De
corpg opatione sua/ nitalo pagit tpis
ī terualla (? cū. n. diuisibile sit ī ēna:
mīt omagis in actōe)? Aīa sepe mo
mēto tpis opat. De corpg (ꝓ ꝙtitate)
potiq; ꝙ ꝓ ēntiā ē m loco: qz ꝑt
ꝙtitate implet locū? Aīa ꝓ essentia
adest corpi (vt. n. adē illi/ dat illi
ee: ee ꝓ ēntia dat (sicut ꝓ sapiam
sape): adest ꝙ ꝓ ēntia. De corpg ita
ī alio ē/ vt ꝙtineat ab eo/ in q; pōt
atq; excedat? Aīa ī corpe ē nō ꝙphe
sa/ ꝑ ꝙphendēs. Ipsa. n. corpg ꝓficit/
ꝙtinet/ atq; durit. De aīa de negz ꝙlibz
corpe/ et toto corpe: ꝓstatioz ē; ꝙre
lineis/ puīctibg (que ī corpibg sūt. vt
ī subiecto) ē ꝓstatioz: Indiuisibile
diuisibili excellētiꝙ ē: aīg ꝙ magis
īdiuisibile est/ ꝙ aut linea/ aut puīctū:
Q. rō. Corpg ex mā/ et forma/
compōitur. Cap. 7m
Corpg nāle ex mā et foꝛ ꝙpōitur?
Aīal ē nāle corpg: Materiā itaq; in
eo est/ et foꝛ? Costat at ex qua et cor
pe? Corpg ꝙdē/ no ē foꝛ nālis: qz foꝛ
nālis. alicui ē foꝛ/ et in aliquo ē/ tm
subiecto quodā atq; foꝛto? Corpg
at nulli ē foꝛ/ negz ī aliq ē subiecto.
sed loco: Restat vt aīa/ foꝛ sit:
ob hoc potissimū. qz ē ꝓpiū/ eternūq;
opationū/ motionūq; pn̄m: imo et
cendi pn̄m ē aīali? Totū hoc ad foꝛm
spectat: Est ꝙ aīa/ foꝛ:/ Quasi ipsa
ꝙ ēet corpg? opg eet adhuc alia ꝙ
da foꝛ/ ea aie/ cui corpi: ꝓ qua abo sit
vnū aīal vocaretur. Qua ꝙdē formi

alia / ꝑ̄ aiam vocare ꝫ: na per
aiam quasi p formā · corpg / ꝺ an
p̄ quada est viues · actu fit viues /
et aial actu: Aia ꝫ solu e forma ·

¶ Ꝓserti · q; si duas habet ptes, ma
teriā · s. atq; formā: tria segret ab
surda · ꝺ̄m q; no sdm se tota / foret
corpg: q; no formaret ipm p ꝓ̄
eig / q e mā: Oportet tn ḡ̄ forma
(sdm tota sui entia) tota ꝓfice mate
riā ḡ̄: 3m. q; ps illa aie (q for di
citur) duaz maz rōis eigde ꝓfectio
foret: ꝺ̄ nā no patitur: sicut neq;
patit, fōs duas rōis eigde / eade fō
re materiā: 3m. qm aia in corpa
her ifiā gmutaret · atq; vicissim: si
cdem cū ꝰ materiā possidet. / Quod
ideo nefas e: q; si fiat corpū aiaq;
mutua gmutatio: mlto magis fiet
q̄z libet aiaz / in q̄ libet aias tnsmu
tatio: rursꝫ corpū q̄z libet i corpa
q̄libet: ¶ Di ḡ aia / solu for (· forma
ingē / no accitalis / ꝑ sbalis: na cū
aia ipsa sit rectrix / motrixq; corpis:
ita vt gineat ipm / sistat / et corqat)
corpe ꝓstatioz e: corpg / sba e: nul
lū vō accns / nobilig substatia e /

¶ Rursꝫ · motoz / q̄tū e p̄n̄: mo
tionis) no dependet sdm ee suū / ex
eo ꝺ̄ mouet: Igit aia ipsa (que
reuera e motrix corpis) a corpe no
dependet · q̄si pedissequa corpis: Itaq;
no e accns corpis · ¶ Itēa · q̄ꝺ vi
cissim opposita suscipit · atz ipm inte
rim pmanet idem · substatia est:
aia (cū pmanet eade) recipit cū
oppiem hāc / cū illā (inter se / gtias) ·
cū sciam / cū ignoratiā · et repugna
tes affectꝰ: aia ḡ̄ e sba / Dba (ingē) /
vt for qda sbal: for at no e corpg ·
(q; oe corpg / for aliq desigt:) · for vō
(qua rōe / for est) fōri no pt: hīr
fit · vt aia no sit corpg: ¶ Missas
facio (in ꝓsentia) rōes · q̄bg ondit̄ur ·
aiam nīram / actus ee · no posse: q; si
nīte q̄da hēret subiecto: no posset
illi repugnāe · neq; i se vnq; reflec
tēt · neq; sup actuū greg / ad q̄ꝺ
greg asrenderet · / ipmve ꝓ̄e defi
niret / vl discrnē posset ab actibꝰ
l̄ q̄to ꝺterualio actia supat / rite
metiri: ¶ Ad rō · Corpg nā sua
disiūcta est.

Cap. 8.m

Corpg (nā sua) disꝓsitē pemtꝫ ·
q; distatiā ptiū patit: ita vt ꝑ
t alio loco sit alia. 2o. q; gtinue
tnsmutat · Ita si subiūct tpi · sicut
vaia moneta succedit i tpe: sic asse
ctoes monetis singul variat i cor
pore · q̄ q̄ꝺ vaietas cū fiat i cēlis:
mlto magis fit raptu celoz i elemē
tis: 3o. q; qtrariis subiect q̄litatibg ·
calozi et frigozi · et sibg: / vn̄ fit ·
vt cōtra nām corpis sit coire i vnū:
manē sde: et sibi ipsi gstāe · Exte sio
nāq; ipsa q̄titatis / ptes ipsas corpis
disiunctas manē cōpellit: Motus
pennis cogit mutaē nām: neq; sua
sil habē: ꝑ aliud amitte / q̄rē aliud:
Qualitatū q̄rietas ipellit · vt altera
fugiat altera: p qua / corpg ipm gpo
situ dissipat: ¶ Quib at p hec appa
reat · corpg nā sua) mullo mō posse fie
mitter in vnitate gsistē: hī corpg q̄ꝺ
libet aliq mō / in suis ptibg nectit̄ur:
cuctis in vna totig corpis copulā con
spiratibg: ¶ Est ḡ i corpe aliq̄ꝺ vltra
corpis nām · q̄ ipm vnit: sisit: et co

tinet:¶ Unit (mq̃) ptiu distatia:
Distit fluxu ꝑmne: Cotinet iuite
(ꝑ sua simplice ꝙsonatia) dissonas coꝛ
pis qualitates:¶ Quid hoꝛ ē: Coꝛ
pubne: ¶ Si coꝛpg est: eget sibi alio
cōnectēte.¶ Quid / aliud illud: Nū
coꝛpg: ¶ Si coꝛpg: eget alio: ¶ Quo
cirta fatendū ē, nulla ee posse i coꝛ
pib vnitate, nulla ꝙstatia, nullaue
gradia: nisi illis insit vis aliq̃ coꝛ
poꝛea. Ergo si et aia / coꝛpg dicat
esse: eget ipsa etiã alia copula: Unde
at homoi copulate, nos / aiam l'ū
tute aie potig / q̃ illud copulatū asse
ueabimꝰ: cui videaq̃ ee aie ꝑpiū. hu
moꝛes gtraios / mebraq̃ diusa in
una aialis gpage devincire, qua
abeute / diffluūt oia: ¶ Igit aia
neq̃ ē coꝛpg (sed copula coꝛpis iti
ma / l' sbstatia copulatrix): Neq̃
foꝛma diuisa ꝑ coꝛpg: talis. n. foꝛ
ma (vt Platonici putat) simplicitatis
et ꝙstatie nam / amittit i coꝛpe: vn
ipsa eq̃ (vt coꝛpg) eget alio gtinete:
quod unū i seipso ꝙsistat: ad diuisi
one coꝛpis minime dissipatū.
Digē at grat, vn saxarer ligna
soꝛtiūt: suaꝝ ptiū vnione: ¶ Un
debut Platoni, illa (q̃dm assigut
terre) ab aia terre soꝛtiri et vnio
ne / et augmeto: ꝓq̃ ꝯo annulsa
sit, no augmetu apliq / ꝛ vnione:
¶ .6ª rō. Duo coꝛpa no sit i eode
loco.
¶ Cap. 9m
Duo coꝛpa in eode loco penitꝰ e
quari no pnt. Ra si eode in loco pe
nitꝰ ee debeat: oꝑtet illa pmu in
ꝑtes diuidi: deinde ꝑtes suas vi
cissim ꝑtibꝰ iungē:¶ Que q̃de ꝑtes
si idiuisibiles sit: ia coꝛpa illa. m
idiuidua / resoluta sit. Et qm ex iisde
ꝓsita fuerat. i q̃ dissoluit: seq̃t,
vt ex idiuiduis q̃bda / coꝛpis magni
tudo gtreueit: q̃d ideo fieꝛi no potuit:
qꝛ idiuidua ggregata sit / nuq̃ gfia
ut magnitudine:¶ Dim at ꝑtes
ille diuisibiles fuerit: qlibet ꝑ se
erit coꝛpg. ac situ ꝑpiū seoꝛsū habebit
ab alia. Itaq̃ no erūt coꝛpa duo
i uno loco: imo i multis locis / multa
coꝛpuscula: Di q̃ coꝛpa duo / eode i loco
egꝛi simul nequt: aia (q coꝛpi uiuo
sese ubiq̃ infundit. et ꝑ oia se coꝛrigit
coꝛpis puncta): no ē coꝛpg.¶ Q aut
ubiq̃ i coꝛpe sit: ex eo in pntia patet.
q nihil magis itrisecu ceētie ē / q̃
ee: Ideoq̃ foꝛ (ꝑ qua ee sbale tribuit
tu coꝛpi toti / tu ptibꝰ) toti ptibq̃ est
dima:¶ Et q sicut res se habet ad ee /
sic et ad unu: aia q ꝑ se dat ee: ꝑ se
absq̃ medio unit coꝛpi uniuso.¶ Q
at ee sbale tribuat: inde patet. q
(ea sublata) oia mebra mutat speciē:
Cui uo ab ceētia fluit ee. a vtute /
opatio: aia q singulis mebris. ee /
opatione q̃ largitur: singul q̃ ceē a
sua / vtute q̃ coꝛrat: Ita. n. ee / opatione q̃
ꝑstat: sicut unit: q̃re si illa ꝑstat sin
gulis: unit et singulis.¶ Hone si coꝛ
pg ꝙlibet male / caꝛes vita. unu q̃dda
ē ꝑ foꝛm una i toto / et ptibꝰ existēte: i
nullo magis / aiatu coꝛpg / unu eīt
ꝑ aiam toti / ptibq̃ pnte:¶ Q si aia
i uno solu mebro sit: illis solis erit
foꝛ: reliq̃ alie erūt foꝛme: un no
ficiet ex mebris oibꝰ male coꝛpg / re
uea unu: ꝛ ggregatu q̃dda. tp dom
ex parietibꝰ: neq̃ eīt i qualibet aial

ptē gsensio et grozdia ad qualibet. qualiꝫ mō est: nisi p vnā aiam· vaia mēbra gglutinet: sicut negꝫ ad ictū neruꝰ· oēs articuli gt huiꝰ: nisi ide sit neruꝰ oibꝫ. ¶ Adde q in quauis (ꝫtūcuꝫ minima) corpis portiūcula· inest vita (et i pluribꝰ) motꝰ et sensꝰ, hec aiē vires opatoēsꝫ itime sūt: Vis actiꝫ alicui⁹ itima agenti· sine agentis sba nō existit: In illis gō e aia: si in illis viget et agit: q qñ suo mō mouet· corpꝰ nō dissipat: qꝫ nō fit dolor aliꝫ ex aiē motu p corpꝰ: fieret aūt pētuꝫ i corpe dolor: si ad motū aiē· ptes eiꝰ dissiparēt· et turbarēt: dissipa rēt aūt paul dubio· si aia eēt corpꝰ: cū ipsa p corpꝰ suo qda motu pētuo moueatur: ¶ Quonā pacto· aia corpꝰ ēst: q est vbiꝫ p corpꝰ· et sine vlla corpis offensione· totū vndiqꝫ iplet et penetrat: ¶ Corro· si solidū corpꝰ eēt: t totū corpꝰ nō ipleret· neꝫ viueret in totū: t si ipleret. penetrado fragēt· fragēturꝫ· et dolor in nob pētuꝫ quemiret: ¶ Dein at corpꝰ eēt fluxū et labile: aia corpꝰ aiantis neꝫ devinciret· neꝫ firmiter solidaret: p et ipsa· alio quodā pticulo (vt sup dixi) digeret· et stabilitate firmaret· regereturꝫ· et mouētur: ¶ Illud vō vinculū· libetiꝫ aiam· imo vtutē aiē appellabiꝫ: sicde aiē vtꝰ in corpe idem ferme est· qd t coagulū vtꝰ in lacte (qd inde coagulatur): vis magnetis t ferro (qd inde trahit et suspenditur): t tēpatio artis t horologio (qd inde ordine mirabili regit· mouet· et sonat): Ipsa vō aia· nō est vtꝰ tpatiꝫ humor: Ex foꝝ qda sbal· simplex· indiuisibilis: q vtute· et arte naturali· spūs· huores· mēbraꝫ fēpat: ¶ Ad rō. Corpꝰ nō e sil totū in pluribus. ¶ Cap. 10m

Negꝫ corpa· negꝫ forme diuisē per corpa· pnt· oio ee sil in pluribꝰ ptibꝰ aut locis: Vis seminaia· tota e in qlibet pticula semis: in qꝫ· n· ptículas· seme diuidit· vnde aialia oriūt: qd maxime t pisciū ouis apparet: Ex quauis semis guttula· totū pullulat aial: tota illic delite scit seminaia vtꝰ: Iter vō est aiē instrumētū· gnatoi subseruiens: Quapꝫ mltomagꝫ tota aia e in qlibet semis· corpibꝫꝫ ptícula. ¶ Postꝫ tota e i singulis aiē vtꝰ· none vtꝰ vegetatiue tota est i qlibet plate semine: cū plā tū integra pducat ex qlibet: vegetatiua qꝫ aia· exigua pnū radice· l germine capit: deinde crescēte arboꝛ· p oēs se fundit ramos: sic ratis denicꝫ ramis l aputatis· rursꝫ sese gtrahit i radice: Hac aiam qtitate carē plotīng· Porphyriꝫꝫ existimāt: Que eq claudit minimis· implet aplissima: ¶ Ad rō. Aia e vita· aut fons vite. Anima ee putaꝫ nam ¶ Cap. 11m quanda: q aut vita qda sit: aut vita ceu comite habeat· et pediseqa: Posꝫ corpa vita p aiam sortiūt: ¶ Corpꝰ nitaio i plures ptes diuidit: na corpꝰ· aliud e ex pluribꝰ elemētis gpositū: aliud· elemētū· ex aliis elemētis minime ggratū· sꝫ ex foꝝ et mā gstitutū: ¶ Di aiam dicetis ee corpꝰ costructū ex pluribꝰ elemētis: sic sit abimur· nūqd illa elemēta· qlibet p se· seorsū ab

alūs / vitā habeāt ? aut nulla. ꝑ ggra-
ta ſīl vitā pariāt : aut vnū ꝺ̄ꝺā illoz /
poſſideat vitā. ¶ Di ꝺ̄libet illoz ꝑ ſe
habet vitā : tot ibi ſīl aīe. ꝙt ele mēta.
Neq; ibi ē aīa vna / ex mltis gflata p̄-
tibꝫ : ꝑ aīe mlte eāde ſede colētes. ¶ Di
nullū ipſoz habet vitā : nūq; gcurſu
mutuo vitā treabūt ? ¶ Ac ſi ī eoz cō
curſu vita naſcatur ? nō ꝺ̄dem ipſoz-ū
vi (cū ipſa / vita careāt) : ꝑ vi poſſit
alicuiꝰ cōcurſu illū ordinātis. vita illa
naſcetur. ¶ Pſertim. cū ſit fatendū. eriā
ſi gcurſione mltoz / vita gſletur ? nō
tn̄ q̄mōdūꝫ gcurrāt : nec ſi certa rōe /
viaq; gcurrāt. vitā in illis gigni : ita
illiꝫ certe gcurſioīb ītimg ordinatoz / aīa
ipſa eīt ? vitā ſuo mō gſluetibꝫ exhibēs :
¶ Din dixeis vnū aliq̄ ē mltis ele-
mētis habē vitā ? illud ſolūmō / aīa ipſa
eīt : neq; opꝫ eīt (ꝓter iſtud) alūs ele-
mētis. vt aīa gnet̄ ? / Qđobrē aīa nllo
mō putāda eſt ee / corpꝫ ex elemētis
pluribꝫ cōſtitutū. ſ. ¶ Sed neq; eleme-
tū vnū. Quia elemētū ꝺ̄libet. ex mā
et fōꝛ gpoīt ? ¶ Di iſtud viuet ? nō ꝑ
matēriā viuet (cū ī fozmis mā negat
vitā / aut alīcui / aut ſibiipſi ꝑbē) : Igit
talis viuet ꝑ fozmā : fōꝛ ꝫ eet aīa. ſ.
¶ Quēcūq; ſi aīa ē corpꝫ / ſiue eleme-
tū ſit / ſiue ſile ꝺ̄dā. et ſeu ſiplex / ſeu
gpoſitū : certe ita (vt dicā) / l̄ ſimilit
eīt affectū. ſ. caliduꝫ / l̄ frigiduꝫ. ſiccū / l̄
humiduꝫ. leue / l̄ gue. rarū / l̄ deſū. fluxū /
ſolidū. albū / nigr. atq; ſilia. ¶ Di caliduꝫ :
cale faciet ſolū. ¶ Di leue : alta petet. Et
oīd. ꝙlēcūq; corpꝫ ſit : ſedm nām ſ̄ā
opabit ? et effectū nē ſue oppoſitū cūq;
agat : nō. n. frigiduꝫ cale faciet. ¶ Eſt
at ꝙlibet corpꝰ certa et determinata
nā ac fōꝛ. ſicut log terminatꝫ ē / et
certū tps / et finita pō : Igit ꝙ cuiqꝫ cor-
pis determinata opatio eſt : et ad effectꝫ
gtraios nō exēditur ? ¶ Aīa nō. ad cō-
traia ꝙlibet vim habere vꝺ̄et. ſ̄ā et
ꝺ̄ diūſis corpibꝫ aīalīū / et in eoꝺ̄. mlta
inter ſe effiet repugnātia. ¶ Diſtīt / mo-
uet. cōtrahit / extendit. rarefacit / gdē-
ſat. arnit / obtūdit. agit / claudit. fundit /
et ſolidat : cōtraios odores / ſapores / co-
lores. oppoſitas vires / et figuras humoī-
bꝫ mēbrisq; tradit ? leues ſpīt̄ deorſū
mouet ad pedes. gues humores ſurſū
ducit ad caput : qđ fit cōꝛ corpū nām ?
agitat corpꝫ in oēm ꝑtē. ſurſū / cōtra
gnūꝫ elemētoz pōdera. deorſū / cōtra
leuiū ſublimitatē : in latꝰ / et ī circui-
tū. cōtra oēm corpis facultatē. ¶ Cū
gꝰ oēs ferme effectꝫ iter ſe cōtraios fa-
ciat. et ad repugnātes motꝫ / ita ſit
gpos. vt ꝑ corpū ordinē moueat ? nō
quis adeo demens eīt. vt / aut corpꝫ /
aut eiꝫ ꝙlitatē / ſiue ꝙlitatis aliq̄d.
ee aiam fateatur ? ¶ Nona rō.
Corpꝫ ſeipm nō mouet. ¶ Ca. ix.
Quod vē / et ꝓ̄. ē ꝑ ſeipſū mobile
(ita vt ipſū oīd idem ſit et fons / et
receptaculū motoīs) : ſedm ſe totū /
ꝑ ſe mobile debet ee : ſicut ī ceteis
oīb apparet. ꝙcūq; ꝑ ſe / et ꝓ̄. ſic
talia ꝺ̄dā dicūt ee / l̄ talia ? ſicut
qđ ita ē clarū : ſedm ſe totū ē clarū ?
quod ita bonū : totū bonū eſt ? ꝺ̄
ita ītellectū : ītellectuale ē totū. ſ.
Nā ēentia q ꝓ̄. effudit aliquā ꝙlī-
tatē. et āplectit / ſuſcipitq; ꝓ̄ ? et
ꝑfecte agit vtrūq; : effīcit vtrūq;
ꝑ totū ? ¶ Oportet at in nā alīcubi
repiri ēentiā. illo mō ꝑ ſe / ſiue ex ſe

mobile: atq aiam ee tale: vt libris
supioibg demostrauig. ¶ Corpg at-
eria si fingat se pmoq; ee mobile:
nodu tm si se totu / potest ee tale: qm
oportet qualibet eig pte a seipsa mo-
ueri: et ptiu ptes: atq; pticulas: na
si una pticula sit i corpe: q se no moue-
at: no erit corpg illud / si se totu ex se
mobile: atq ita: no uere / et pot erit
tale: si altig eqda (pmo talis) pticipa
toe / atq; psentia. Quae ad hoc: ut p
facte / p se mobile sit: credendu esset.
quaslibet eig pticulas a seipsis moueri:
Ille diuidutur i infinitu: tm tquabi-
les erut ille pticule / q se mouebut:
Quod mouet / agit: qd agit / existit
actu: erut g infinite ptes in actu / sese
agitates: et infiniti i quous corpe
mudi / motoes. Imo no erut ptes
ille alteig corpis: ex eo ipso / q actu ert
suo: si q libet p se / tota q sistet: atq;
eit infinita qda multitudo corpuscu-
lor existes actu: Impossibile aut e. tale
ee multitudine in na: Cm g nequt
esse corpis ptes actu infinite: imo no
neq; actu qde reuera ee oio (qn ullu
lynit ee ppu): si sub ipso ee totig copo-
siti ghinetur: seqt ut ptes corpis sese
no moueat: ne p hoc / actu cogatur
ee. et actu penitq; infinite: ¶ Concluda
mg g: corpg no posse uere pmoq; p
se mobile ee (cu ipsi sedm se totu / id
optri nequeat): qn ptes eig assequi
id no valet: vt se moueat: ¶ Ad
idem rursq; alia via progrediamur:
Qa aliqs corpg asseit moue seipsu:
ex iis gnioz: unu aliqd potissimu co-
pellit cofiteri: Aut pte corpis altera
moueri ab altera: aut totu a pte: aut
ptibg / ptes oes. ¶ Di pmu affirmet:
cu aliud qda sit ps altera / aliud altera:
no idem mouebit seipm: si aliud potig
aliud. Neq; ex hoc. corpg illud qpositu /
ue mouebit seipm: cu sit ex aliqbg pti-
bg costitutu / q se no mouet: si duo qda /
distincta tuicq habebit in se: qz alter: no
ueat alterz. ¶ Di zm illud diuisionis
mebz actpis: s. q ps mouet totu: ¶ Ad
zm sic. q totu mouet pte: nodu ue qpo-
situ illud / sese agitat. Aliud naq; pte /
aliud / totu ee uolug: atq; illa ps q mouet
totu. mouet utiq; oes ptes: ideoq; i nuo
alia ptiu erit seipsa mutat: Dico. si
totu moue pte dicat: si oes ptes una co-
mouet pte: ergo una quada soluno
agitat / quodamo si seipsa: Videbis in
iis duobg diuisionis illig mebris. non
posse aliter dici. totu illud moue seipm:
nisi si pte illa sui / q sese agitat: si ali-
as minime: Atq; ita. no totu illud re-
uera erit si se mobile: si ps forsa illa to-
tig: q erit / ps eig / totig / no erit: cu si se
aliqd optet. ¶ Qz si totu gressibis. si
totu a toto moueri (cu totu fortasse
no sit aliud / q cuncte sil ptes): si fatebis
ptes oes / ab oibg pmutari: ubi qposi-
tu illud. no alia ob causa / affirmai
debet / moue seipm: nisi qz ps q libet
eig agitat semetipsa: qui ad pte se
cofugere cogeris. si se mobile corpg affir-
maturq; ¶ Quod si pnis iccirco
danag: si corpg illud qpositu / no erit
pte si se mobile: pgq; id ab alio (i. a
ptibg) mutuat: na roe patu / dicit:
si se mobile. dicet. n. corpg illud / q
dam / cuncta sil ptes ee qbet: si
motu hmoi mutuai videt a si-
gulis: sicut et sbam suia a singulis
accipit: ¶ Respode aso de illa pte /

Sode

l' ptibꝫ illis · q̃z rõe / totũ asseitur
sese mouẽ / ex eo q̃ ille se mouet · ꝛ
sunt ne idiuidue · ¶ Dicẽ : ꝓfecto qđ sese mouet · nõ corpꝰ est / sed
idiuiduũ q̃dda ī corpe : cuiꝰ ipulsu
eriã corpꝰ spõte sua ferri videtur · /
¶ Din diuidue : illa silr ꝓtiemur
vt et totũ ia secuimꝰ · atq̃ eadẽ
rõe q̃ptemꝰ · nullo mõ affirmari
posse de illis ꝓtibꝫ / q̃ ꝑ se moueãt ·
nisi rõe ꝑticulaz · q̃ se moueãt · /
De ꝑticulis silr ꝑstrutabimur · Que
qm in ifinitũ distribuũt · nouos
sp et plurimos motores ꝓueniemꝰ :
neq̃ unq̃ ꝓueniemꝰ ad unũ · cũ diui
dendo / sp plurimos habeãꝰ · ꝛ neq̃
unq̃ ad ꝓmos / aut ꝓmũ : cũ diuidaꝫ
silr ifinite · ¶ Rursꝫ igit̃ ē ī substã
tia corꝑis · vnꝰ / ar ꝓmꝰ ipsiꝰ motoꝛ ·
Quãobꝛ nulla ī se habet sui moty
origine · ꝑ quã reuera asseri valeat
ex seipso moueri · ꝛ ꝫ ad ipsibile ali
quid qpellimur deuenire : vnde nas
cat̃ oĩb corꝑalib agitatoꝛib oziꝝ · / ꝛ
¶ Interꝰ aũt corꝑis agitatoꝛ est
alia · ꝛ q̃ ꝓnte · corꝑa / sua spõte q̃dam /
et in oẽm ꝑte ferriꝫ : absente vo aia ·
externo idiget ꝰmouẽte · Dicista q̃z
sit corꝑ : eget ipsa q̃z mouẽte · ꝛ mo
uẽte (inq̃) ītrinseco : sicq̃ abꝫ ipulsu
externo · vinctia quecq̃ mouẽtur · ꝛ
Ille q̃dem motoꝛ ītimꝰ / aia ipsa erit · ꝛ
quã ꝑ se oportet mouei : quãdẽ corꝑa
ꝑ aiam · vim sese mouẽdi habẽ videt · ꝛ
Hec ꝫ nõ est corꝑ q̃z neq̃ eriã fo
ī corꝑe dissipata : nã hec eriã (ꝑ rões
superiores) se mouere nõ valet · iisdem
subiecta q̃bꝰ et corꝑ q̃ditoibꝰ vt appa
ruit · ¶ Vbi cauillatio illa exclu
ditur · qua nonulli ꝓtendũt ostẽde
corꝑ aliq̃d / ꝑ se moueri · dicẽtes ipm
ex mã et fo / vl ex q̃tuoꝛ elemẽtis
ita opoñi · ꝛ vt alia q̃da nã ꝑter ma
teriã / et formã / et q̃tuoꝛ elemẽta ꝓueni
at : q̃ sit totiꝰ integritas · q̃ seipsam
moueat · ꝛ q̃ ꝑ formã habet hoc vt
moueat : ꝑ animã / vt moueatur · /
¶ Talis obiectio aduꝰ ꝓlatonicos
nihil valet · Cũ q̃ · ī alia cẽn̄ erit
tradx / ꝑ quã / monere : in alia / ꝑ quã /
moueri videbitur · ꝛ / Oportet tñ ad
aliquã cẽn̄ ꝓuenire · q̃ sit et fons
et receptaculũ motoꝛis et vite : q̃d
modũ ad aliquã ꝓueniꝫ / que lucis · et
ad aliquã / q̃ caloris radix est / sil' et
fundamẽtũ · ¶ Cũ q̃z nã illa (que
ē totiꝰ integritas) sit q̃titate ꝓtendiꝫ :
nõ magis potuit ex seipsa moueri /
q̃ moles ipsa corꝑea · vt supꝰ mõstra
uiꝰ · Din aũt indiuisibilis ē · iam
(vt cupiebaꝫ) ad nãm ꝓueniꝰ corꝰ
porea · ꝛ in qua sit suuipsiꝰ agitadi
potestas · ꝛ nõ q̃ in seipsa agat et pa
tiat̃ · ꝛ motio · n · in ea · nõ tñ situ sig
nificat ab agẽte ī patiẽs : ꝫ nãle
cẽn̄ illiꝰ vicissitudine · ꝛ q̃ suaz affe
ctionũ vaiat vices : atq̃ ita ꝑ se dis
currit (nõ agitãte alio) · vt ꝑ se ca
let ignis / neq̃ alio calefaciẽte / neq̃
ꝑte sui alia ī alia fundẽte caloꝛẽ · /
¶ Moty ꝫ aialis · cũ nõ sit a corꝑe
(quod ē sua nã pigꝛ) · neq̃ sit a sole

[illegible] ꝓueniꝫ / q̃ nulli ꝓsunt ·

cōpositō (in quo nō cēt vis vlla mo-
uēdi) si ex ptibꝫ talibꝫ sit gflatū / in
q̄bꝫ nulla vis sit ad motū): nōne
c ab aīa: q si vim migrādi ex ocio
in actū tribuit aīali: mlto magis
p̄gꝫ tribuit ipsa sibi:. Dicit̄ n. bo-
ni / actꝫ vitalis. a causa traducit̄
t effectū: ꝑ explicat̄ in causa. Dic
. n. calor calet feruetꝫ secū ipsē p̄
q̄ mām aliā calefaciat. Et aīata cor-
pa turget semibꝫ / fetꝫ gripiūt in
seipsis p̄ / q̄ partꝫ edāt. ¶ Du igit̄
aīa vitalē (a pō in actū ꝓgressionē
explicat in seipsa: dicit̄ a seipsa mo-
ueri. Motū q̄dē t aīa ꝓpe actūm
platonici vocāt. q̄m t fonte suo sit.
formetꝫ corpꝰ / et agitet in corpe
vō motū nōiant passionē. Cuiꝫ
molē corpea (cēa vniūsi) opozte
at moueri ab alio: cōcludūt vniūsi
corpis motū / passionē esse. a motu
aīe vniūsalis / tꝫ ab actōe q̄da illa
tu:. Et q̄admodū t q̄libet gne ip
fecta sp / ad ꝓfecta reducūt: ita motu
corpis ipfectū / ad aīe motū / tꝫ pfm.
t ipso motorib⁹ gne referūt. ¶ Pro
inde: cū q̄rit. quōna motu aīa mo-
ueat: ¶ Rndet. Nō corpali: est. n.
corpea. Nō imaginabili: caret. n.
figura. Nō ognitiuo: ignorat. n. se
ipsa: Sed motu sēdm ēentia vitale.
Dicut. n. ēen: actꝫ est ēe. atꝫ itelle-
ctꝫ ipsig / actꝫ t itelligē: sic vite actꝫ
est viuere. Nō. n. adūentitia. sed ex
se viuit / ꝑ se ꝫ mouet: atꝫ sd vi-
uit sp / mouet. et sp ‖ nō ītellectuali
videlicet nō / ꝫ vitali: q̄ sp mouet /
et nō sp: na mēs q̄dē sēdm pōm
t: vita vō sēdm actū. Deniqꝫ ēen.
sp viuit / ꝑ etnūꝫ itrisecꝫ exercet
motū: q̄m ēentialis vita sp t mobil:
Vires at / et actꝫ (que ta cirta vita /
q̄ cirta ītellectū gsiguit). l' itermitti /
vl' aberrāe q̄nq̄ pnt:.) ¶ Idem
nobis tertia ḥer sequēs ratio ꝑsuadet:
Motꝫ oēs / hꝫ sit / Alteratio. generatio /
corruptio. augmētū / decremētū. q̄dē
satio / rarefactio. ꝓgressio:. ¶ Quāq̄d
sēdm alteratōem. seipm mouet corpꝰ:
¶ Neq̄q̄. Di. n. se debeat calefacē:
calorē habeat / oportet (que sibimet
tribuat): oportet cēa / vt nō habeat
(si nō sit accepturū: nō. n. accipit q̄dꝫ
q̄d̄ possidet); Ergo. vt calefacit / ita
calidū est: vt calefit / nōdū t calidū:.
Dictu quidē ridiculū ist̄d: habē aliq̄d:
sil' et nō habē: Nisi forte ap. aqua
dicat frigiditatē quada (sēdm stutē)
habē. qua retineat cēa pq̄ igne fuit
calefacta. ꝑ quia (remota ab igne)
ad frigiditatē ꝫ actū ite reūtatur:.
¶ Huic platonici rndebūt. / vl' aqua
illa / ab elemētis extrisecis frigefieri:.
vel (si q̄litas eiꝰ ꝫ actū (que aliqñ-
lū vergit ad nām corpalem) pullu-
lat ex itrisecꝫ illa vtute q̄litatis pro-
ductiue (que q̄dē vtꝫ cēa mlto magi
nē corpali ꝓpiquat)) seq̄. vt vtus
hmoi rursꝫ a substatia q̄da staturi
at: q penitꝫ corpalis existat:. Dba
vō hmoi / cēt pncipiū motꝫ corpe:
¶ Nullū ḡ corpꝰ / alteratōe seipm mo-
uet. Quare. si oe viuēs / mouet / cēa q̄

uct:/ ¶Sed necq̃ cr̃ia scipm gn̄at:/
q̃ q̃d gn̄at aliq̃d/ gn̄ato dat cc̃.(habet
q̃ genitor cc̃/ q̃d tribuit genito):q̃d
gn̄atur/aliūde accipit cc̃ (q̃d/ipm no
possidet):Nihil q̃ sibi pt̃/cc̃ tribuc:
habēt·n·ipm·simul et no habēt:/
Et cū genitor genitū antecedat:qui
suuipsig (h̄ limita nām) genitor e/et
genitq̃·scipso sil̄ por est/atq̃ posterior:
q̃d in nā limita nemo vtiq̃ finxerit:/
¶Atq̃ necq̃ corrumpit cr̃ia scipm cor
pq̃.Quippe cū res q̃q̃ plē sua/ex nā
q̃a generet·atq̃ ideo sibi quiete
proferat/no gtraia:seq̃t:vt nīal
rei cuiq̃q̃ istitq̃ (qui ples q̃da e cen.
atq̃ ipsig cc̃) cōt̄ centia et cc̃ non
surgat·Nulla q̃ res (structu suo) du
citur ad no esse:nedū sui·q̃ necq̃ al
teiq̃ cuiq̃q̃:imo cū rei cuiq̃q̃ neq̃
ad scipsa seruāda q̃fitiscatur:in
q̃triū no flectet:/¶Sed necq̃ auget
scipm corpq̃·aut minuit:no·n·siei
id sine altr̄atōe q̃dqt/ar cr̃ia gnatōe
quada/et corruptōe:nā p̄ q̃litatū
altr̄atōem·cresc̄q̃/et decresc̄q̃.Et
du cresc̄q̃·nouꝰ t nob̄ ptes gnant̄
corpis:du decresc̄q̃·veteres corrū
puūtur.Di q̃ ire mētu/et decremētu.
altr̄atōe/gn̄atōeq̃/et corruptōe in
digt:corpq̃ qđ p altr̄atōem/gn̄atōem/
corruptionē/se no mouet:necq̃ au
gēdo q̃dē mouet scipm/l̄ aminuēdo:/
¶Necq̃ cr̃ia qđē sat scipm/l̄ arare
facit:qm̄ sine altr̄atōe·ista q̃ no
fiūt:/¶Dixeit forte q̃spiā·corpq̃/
salte p̄ se/loco mutat̄:p̄ tñsitu/l̄
circuitu.Ahor q̃ impossibile dictu:/
Di·n·ad supiores illos motq̃ (q̃ iter
ni sūt) e ipotens:mlto magr̄ eīt ipo
tes ad externos.(¶Motq̃ q̃dē exter
nos voco·circuitu/atq̃ trāsitū:q̃ ad
terminos remotiores tendūt/q̃ motq̃
iternū):Itaq̃ si corpq̃ no valet p̄ se
moueri ad terminos q̃pos:q̃ nā pa
tto poteīt ad t̄minos alienos:/
¶Quāobrē sic ia ꝯcludaq̃:¶Nulli
apparet i corpib̄q̃ alii motq̃·p̄ter illos
octo ia nuatos:p̄ nullū illoz·ex
seipsis agūt̄:q̃ nullo mō ex se corpa
agitat̄:¶Mouet̄ hī (vt cuiq̃ q̃stat)
a nā q̃da triseq̃ agitāte·cr̃ia sine
externis ipulsib̄q̃:¶hāc aiam cc̃ pla
tonicq̃ nullq̃ negauerit:quā mouet
p̄ se/possibile e:q̃ in ea alii q̃da (p̄t
octo illos) altr̄iq̃ nē motq̃ reputūtur.
Quatū ad pte spectat/q̃ regitur
corpq̃:repit̄ in aia·tpalis viassi
tudo seminū·alias aliter in ca e
mergētiū ad corpalia gnanda:¶Ex
vō ad pte aue p̄tinet·q̃ in ggnitōe
vsat̄:inest·ipsa/de ggnitōe/affectōe
q̃ alia t alia tpalis discursio:ab
effectibq̃ nē vltimis/in supna p̄n̄.
p̄ causas medias·tpalis ascensio:
ar vltissim a supmis p̄incipūs/
p̄ medias causas/ad vltimos effe
ctq̃ descensio:¶De discursionēs/mo
tionēs q̃da sūt:et nē animi q̃pe.
vt alias declārauq̃:¶Do·n·deo vl̄
agelis ggruūt:qui sil̄ ōia possidet
atq̃ videt:¶Do corpib̄q̃ cōpetūt:q̃
p̄ se nihil agūt:¶Do sōmis corpeis:
q̃ ad corpalia nō mouēt:/¶Hgmoi
dō discursiones/ad diuina nos duc̄:

tes · sup nam corpis elenat : Efferi
uo supra nam sua · nec corpo · nec
aliud qp / ꝑ seipm valet : Igit re
uolutes tales / q sit a corpibo aliene /
(aio tn in sut) : testat aiam · / corpo /
f̄ form diuisa i corpe . ee no posse :
ꝓserti . cu aia ꝓ illas / ꝑ se (i · ꝑ nam /
et vim ꝓpa) agitetur : Ideoq ꝑ se
moueatur . qd negt corpo : / Ptea
apparet i aia · corpaliu motionu
explaia · Gnatois · qn diuinis heret :
Corruptois · qn mortalibo · Augneti ·
qn remisit : Decremeti · qn obliui
scit · Alteatois · qn vaiat vires affe
ctionu · Codesatois · qpt subito ali
qd intuet / f̄ sese colligit : Pare
factois · qpt discurrit / f̄ circa mlta
distrahit · Progressiois i rectu . cu p̄n
attigit externa : Circuitu at : cu f̄ in
rebo ipsis / effectu resoluit i causa .
et a causa deducit effectu . f̄ i seipsa
gsiderada reflectit : Mouei rursq
videt / in rectu : qn ad corpo / sensuq
derlinat : In obliquu : qn i se / agelume
reflectit : In circulu : qn in deu p̄n̄ /
finiteq suu . Dursu · ad vmusalia : De
orsu · ad pticulaia . Ad dextera q̄
atq sinistra : i oppositas videlicet
gnis differtias . Deniq anvet retro :
qn ad causas nales / effectoue se ver
tit : Quis neget aiam / motionu
fonte ee : cu in ea grii moty sint .
et motionu corpaliu explaia / i qbo
cor corpis nam ipsa sese gnat qda
mo / f̄ (vt ita dicert) assi corrupit .
auget / minuitq . et tussert . et relinq .
Acito g . p eig pntia . corpa viuetia
vidomb v vsu mtd . Hec facultate hat adipiscit . vt sese alte
ret / nutriat / augeat : du ex se aliqd
gnant in seipsis . at rursq vt ex se q̄
diat / qruz indiguerit gradiedu : quor
nihil efficiut . q no viuut . assi spota
neo moto / vite sit ꝓpa : C . 10 . ro . Aia
no crescit . ad corpis hoc augmeti . C . 11 .
Si aia / corpo e : implet oem corpis
istud (qd vides) solidu . vt viuat totu :
et ipsa tenue atq agile corpo e : qd am
mi celeitas indicat . Quare si corpo
aial partiais in mebra : sicut frusta
oia corpis / corpa sit : ita corpuscula illa
(que i mebris sectis supsit) sit aie : p
serti . cu aia vnq sit tota nec : vt diusa
giugat . vnet q / monebit / et sentiet
ad tpo · brachia et crura / a corpe sepata :
et aia q in reliquo restat corpe (q sepe
brachiis et cruribo aputatis) viuit
ibi derenit) mlto erit minor / q̄ antea :
ideo pusillanimis erit / cheo / obliuiosa .
Imo cria sic argumentemur : Di
aia / corpo e . maiose sit huic corpis magni
tudine / q̄titate sua penitq equas : cres
cete ipso / crescat . decrescete decrescat .
i vasto corpe / magn fiet hoz erit et di
uinor anim̄q : atq in code hoie . qn ado
lescete corpe / adolescat et aia . oportebit
vt p additione corpis sibi silis adolescat : /
Alimeto hmoi . viuit ne in se / an̄q ab
aia capiatur : an no : Di no viuit :
quoniam parto . vita aie pstat / et auget .
qd et vita caret . et anteq̄ vita aie mu
tuet / oportet ipm vita ab aia mutuai :
Di viuit : ia habet aiam . Nouq
quotidie aie a nobis hauriut / ad nre
huiq aie nutrimeto : Trasit aut ꝑ
alimonia i eig nam qd alit : Itaq mlte
qtidie aie a nā ꝓdet . vt vna seruet
aia : qd bonitas nē no patit . Imo

vo neq̃ p̃ aīa nr̃a seruabit· si substā-
tia sua assidue subterfugiat: vnde no-
uas aīas rogat sibi adsciscē sp̃. p̃ qs aīa
iugiter inouet:· Dez· q̃nā parte re-
cēt aīa/ cū poze gsentit? Quo (si gti-
nue effluit aliq̃d ab aīa nr̃a· et ifluit
t aīam alimētū· sicut frei i carne videq̃)
manet volutas eade in pleisq̃ sp̃· idem
mos· opio cade/ et scia· ppetuaq̃ eiade
rei media? Quo post decenniū agno-
scimq illa statim visa· q̃ an decenniū
videraq̃: nisi cazde rez nob accepte
quonda uolumes adhuc seruet imā-
gines? Quis eas seruat: nisi idem
qui accepat/ et iditaueat aīq̃? Quo
pacto seruat: si no seruat? Qua rōe.
no stāte aīo: stabūt imagines et scie?
Neq̃ dicat q̃sq̃ stāe diu aīm: si cor-
pq̃ fuerit· Quod· n· corpq̃ sub celo ma-
nē in eode statu/ pt diu: celo ipso ta
celeiter pcurrēte? Proinde si corpq̃
aliq̃d sit tale/ vt maneat aliq̃ tū:
corpa tñ subtilia et agilia/ mimime
oīm pmanebūt: Aīa vo si corpq̃ sit.
tenuissimū sit· oportet: vt viscerib
suffusa/ facillime cuncta viuificet· Ideo
ossa et nerui diutiq̃ cōsistet/ q̃ aīa:
imo erīa caro: q̃ tñ breui tpe labit̃
et renouat indies: Exit at aīa· flatu
alicuiq̃ instar· istabilis prorsq̃: et mo-
mētis singulis euanescēs: q̃ nec dic
q̃d vnq̃ stāb rez/ imagines q̃ serua
bit? Ide q̃ patiet· si aīa diutius sit/ et
gplerio aliqua humor atq̃ mebroz· pa
riter· n· q̃litas fluit et humor: atq̃
i ipsa nutritōe aīa effluet/ refluetq̃.
sicut corpq̃: nec q̃stabit aīal/ f̃ form
magis/ q̃ f̃ mam ppā· Nec seruabit
numeralis vnitas aīalis· nec q̃tinu
atio motoris nutrimēti aut augmēti:

nec exit i aīal vite aliq̃/ hoz mo-
tuū ordinatrix· q̃ ita sibi ipsa q̃stet.
vt et ordinē ipsis q̃grediendi/ et ter-
minū ponat q̃gressioni· q̃ vsq̃ nu
triri oporteat/ vt augeri: nec esse
st· n· rectorē illū/ in se q̃sistere· q̃ ordinat/
sistitq̃ mobilia:· Obiciet forte ali
q̃s ita/ Video in corpe nro/ figurā cade
diutissīe pmanē· licet caro labat et
refluat: sil̃r q̃d phibet i aīa· eas
de rez q̃gnitaz imagines pmanē.
licet aīe substātia/ ex vete mutet
t noua? Vnde q· neq̃ eade prorsq̃
manere figurā/ nec penitq̃ silem:
f̃ poīe (freq̃te abeunte carne) abire:
et in carne recente· noua (poīq̃da
mō silem) refiri: idq̃ fiei a q̃da arti
fice stabilissimo i teig fabricate: q̃ cū
maneat sp̃ idem/ habeatq̃ i se mebroz
fabricis dispone doz rōes et se
mina· pt nouis humoribq̃ q̃tidie in
fluētibq̃ cōplexione silem ac poīb
trade: et recēti carni/ silem ac veteri
pbē figurā: no aliter q̃ multq̃ (q̃ flu
mē signe despiciēs) fluctes vndas/
nouasq̃ phibet momēto· nouis ima
ginibq̃ sui depingit: ita vt idem in
varijs vndis/ multq̃ p̃sistē videatur:
Intimq̃ at ille faber corpis/ atq̃ stabil.
aīa t· Que si et ipsa fluat z certe neq̃
siles corpq̃ p se diu feret effigies et fi
guras: neq̃ aīa stras siles retinebit:
q̃ tūr neq̃ ipsa/ vi sua tenebit: neq̃
adeit illi aliq̃s q̃ stabiliat illas i aīa.
aut siles poīb alias ḡnet. Non· n·
dicendū t· q̃n aīa imagine rei possidēs·
effluit· eade imagine i fluēti aīe seipsa
i simuāe: q̃ nec̃q̃ q̃litas vlla/ in subiectū
nouū/ de veteri subiecto trāsire· Neq̃ ex
euanescēs illa poīz aīa/ imagine alia

[illegible]

sue silem / in aia veniēte figurat: ¶ Figuraie ḡdē cū sit actio: ꝓfectū rēḡrit agēte: ¶ Illa vō qua dū intēit, defint ḡdē ipsa: negꝫ ꝑt tūc aiam noua ꝓficere: ¶ formaē vō seipsa aia noua nequit (eo ꝓfectū ipso momēto / q̄ nascitur): q̄ ipsa cera tūc ē ipfecta: ¶ Quocirca nullo mō ꝑt aia / rēꝫ cera (q̄s olim nouit) imagines / sciasꝫ tenē medīter: si corpis et qualitatis istar effluat paulati / et influat:

¶ Liber septꝫ: ¶ Aia nō ē corpꝰ / aut fōr diuisa ī corpe / aut talis fōrme ꝓtūt aliqđ: ꝫ est fōr / in q̄libet corpis ꝑte / tota: vt ostendit ꝑ pōm sentiendi: ¶ ꝓa rō. Corpꝰ nō capit imagines aptas ad sensū. ¶ Cap. 11m

Nescio quo pacto / in superiore argumentatōe tacdimꝰ in 2ā. disputatōis huiꝰ ꝑtis: in q̄ ꝓbaturi suiꝰ quo situ nrm. ꝑ pōm sentiendi: ¶ Dic ꝙ hāc ꝑte vltrꝰ prosēqmur: ¶ Corpꝰ signū suscipit q̄ndꝰ / nō suscipit corpale: ptes videlicet rei / in suis ꝓtibꝰ: negꝫ potest rē maiorē / q̄ sit ipm / capere: q̄ admodū cera a sigillo figura susciptibꝰ. nullꝫ aplioꝝ figura / q̄ ipsa sit / accipit: ¶ Qꝫ si habēt cera sensū (quo figure magnitudine iudicaret): tāta plane iudicaret / q̄nta habēt. ¶ Necꝫ ꝑt alia rursꝰ figura accipe: nisi ꝑ amittat priorē: ꝑ vtraslꝫ ita in se q̄fundat. vt vix iuīcē discernat: ¶ Dic aia (si corꝰ pꝰ sit) ꝑ oculū / corpū imagines. Platonis / in oculo Doctis. nō maior sit / q̄ Doctis oculꝰ. Ita Doctis aia nō maiorē putabit ēe Platone. q̄ suꝰ sit oculꝰ: ꝑ certe nō maiorē / q̄ sit cerebꝝ, in q̄d ab oculo trāsfertur imago: tāde nō maiorē. q̄ sit Doctri corpis magnitudo. Aia. n. Doctis. si magna ē: nō ē suo corpe maior: ideo si in se tota / Platonis imagine suscipit: nō maiorē suscapit. q̄ sit ipsa. Quapꝫ nihil vnq̄ magꝫ existimabit ēe Doctratico corpe: ¶ Qui cera q̄s Xenophontis / et Alabiadis / et Phedri imagines accipit: tūc ꝑ amittit Platonis imaginē: ꝑ ita habet cūctas deinde ofusas. vt aliū illoꝝ ab alio nō discernat: ¶ Cōcludē cera ita. Aia ꝑ soliđ corpꝰ est: ꝑ fluxū. Di soliđ: vix a corpibꝰ figuratꝝ: ꝑ peritꝫ docilitas / et acumē: atꝫ vna vnq̄ rei accepta figura: ꝑ alias nō capit: ꝑ si alias ꝙ alias cepit, cūcte imāt obfuscat: Di labile corpꝰ ē: nullas tenet figuras: nullasꝫ priorꝫ habet memoria: ¶ Ptēa, none gstat rē candē in speculo q̄ndo / quia videt ī maiorē maiorē: ceu si vultū tuū / ī mea pupilla ꝙ species, deīn ī speculo: hic exiguū. illic igēt gnuciabis: vbi pro speculoꝝ ipsoꝝ magnitudine et qualitate: maiora ꝑ minora corpa iudicat: In aia hoīs / corpū pene oīm lucet imagines: ꝑ q̄s aia / corpa / q̄ta sit iudicat. Nulla ē tā imgēs / tā tenuis tu corpꝰ. q̄d ipsa ꝑ tuei / ꝑ excogitat nō possit: Super ali ud corpꝰ vltra / excogitato corpe maiꝰ: Ex quo apparet nullū ēe anime ꝓscriptū magnitudine terminū: tū quo ad illa q̄ gphensura ē: tū q̄ ad ꝙa spectat aiē ipsiꝰ substātia. Diquā

·n· habēt in se ꝑpā magnitudinē :
tāta ēet pripue · ꝙta ē ꝑpriū corpis
magnitudo : vn in tā pusillo ānali
speculo · nō possent res tā vaīe / tā
ꝑspicue / tā imēse lucē : cū ꝑ diūsa spe-
culoꝝ ꝙlitate · maiores / minores pe
soleāt apparē :

Nō tñ putare de-
bem⁹ spiritales colo⁹ imagines · l'a
corpib⁹ fiei / l' susripi i speculis atq;
cerebro : ipse · n · nihil aliud sīt ꝙ
splendores lumiū corpa verberatis :
Id āt visibile lumē / lucet emicet i cor-
pib⁹ : fit tñ atq; seruat ab iuisibili lu-
mine celestiū aiaꝝ : ꝺ ex igēte copia /
exuberat foras / euadit⁹ ꝑspiciū : cor-
pib⁹ ꝺē nullis affigit : ꝑt tñ luci
ni spitꝰ (que a nra aīa pendet) co-
iūgi : eiq; suos splendores offerre ·

Dignificatores ꝓpria vocū / ad audi-
tū puemētes (q ipse ꝙq; spīales sīt) ne-
q; a corpe fiūt / neq; figunt in corpe :
sed ab aīa trāsmittūt i aiam : atq;
aiaꝝ vtute fiūt / et gseruāt :

Dez
supioꝝ disputatoem · hac diuisione
breuiter gludaq; :

Di aīa sit aliꝺ
corpale : l' simulachra corpiū / eiq; fa-
cie attiget / sicut speculū : l' eoꝝ ꝙlita-
tes / in ꝑfundā aīe substātiā pene-
trabūt · sicut in aquā sapores atq;
odores ·

Di pmū ꝙtingat : corpa fozsi-
tā pūtia sentiēq; : ꝓ nō poteriq; absen-
tia cogitare : nā simulachra no seruā-
biq; :

Din altez : fiet sensꝰ gradatim
sp / et tū corpis passione · silr; meo-
ria · et ꝙlitates sine discretois iudi-
cio iuice gfundēt :

Ca. zo. rō. Opor-
tet quiq; sensus · ad vnū centrum
conduci ·

Cap. zm

Visꝰ colores attigit / nō voces · au-
ditꝰ voces dutaxat · olfactꝰ / odores :
aiq; colorē / vocē / odorē · ita iuice co-
pāt : vt aliud colorē ee / ꝙ vocē / et
alia silr · iudicet · Illa vis (ꝑ quā ita
iudicat aiq;) ggnoscit tū colores / tū
voces / et alia q iuice gpāt · Quo · n ·
dicēt colorē aliud ee / ꝙ vocē : nisi sīl
vtrūq; ggnoscēt :

Quena ista vis
ē : Visꝰ ne : Minime · Nō · n · voces
agnoscit · Itaq; neq; auditꝰ (q colorū
ignarꝰ est) : neq; vllꝰ aliꝰ o⁹ quiq;
sensuū : q̄sq; · n · illoꝝ / vnū q̄dā nū-
ciat solū : neq; potis ē plura iuice co-
parāē :

Vis vna certe illa ē itior
aie : ad quā / velut cētꝝ · a quiq; sen-
suū istrumētis circūpositis vndiq;
vaia nūciāt : illa vna · oia illoꝝ
quiq; sensuū obiecta / et opatores
diiudicat :

Neq; duas duas / l'
plures ee aie vires internas · ꝑ
quas aīa / illa gparet :

Sint (si
vis) gemine vires :

Quotiēs aīa colorē ad vocē gpāturꝰ ē ·
vtrū ꝑ vtrūq; vim apphendat
vtrūq; / colorē · s · et vocē : an per
alterā / alterā :

Di vtraq; vis
apphendit vtrūq; : q̄d
opꝰ est viribꝰ gemiis (cū vna suf-
ficiat ad gpatois opꝰ · et tūtidē
faciat vna / q̄tū abe) :

In nrarū
rebꝰ nā nō deficit : supuacuis nō
abundat :

Din ꝑ alterā vim /
altez tm nosce : ꝑ neutrā iuice
gpābit vtrūq; :

Tū ꝑ vim aliqua
gpāt : Est g alia q̄da vis (ꝑter
geminas illas q̄sitas ante) : ꝑ
qua aīa · plura illa gpāt iuice :

ꝓpria (visꝰ) intellige · hāc pōssūt · Hinc ꝑ hoīes cōicāt · Hinc
Sīta · hīc sumpsit · ā ipsīs cōe apparet · Hinc ꝑ hoīes cōicā-
nōmine : hīc et ab ipsīs cēpīt · nō ꝑ fallaces ꝓmones / sꝺ ꝑ ꝓpria
qui et hoīes fiūt · ꝓ vnā vnīq; ad vnā ꝺēstīnatā · Hinc ꝑ hoīes
bellaūt : ꝙ experīm ꝙ Ꝓhiomēq; ꝺuxerūt · Et a ꝓsequendo · nitēs ab hoīe ꝺēstīnatā :
mbat : ꝺc<ꝺ.l.7ꝺ.ꝺ. Ꝺoctꝛīs ad ꝓpositū ꝺēstīnatū · ab hīs ꝓpria māsuēfīūt mēdōsa ꝺiligētissīme ꝓ-
me · fe gnūtebāt (ꝓ arbitrio) ꝑtractādo : Ꝺeīde vīnū ꝓpīa ꝺēstīnata · et ꝓpīa ad ꝺēstīnata · et ꝓpīa ad ꝺēstīnata · et ꝓpīa ad ꝺēstīnata ·
fcmpr · ꝙlibꝫ ꝺēstīnata · iuſtīna magīs ꝺēstīnata ꝺ mōre : ꝓ ꝓpīa · ꝓ ꝓpīa · ꝓ ꝓpīa ·

Utrū vis illa vna / idiuisibil
sit: an (corpis instar) ꝛ plures ꝑ
tes diuisa: Puta / Utrū sit vis illa /
tū ꝑtū aliqđ ꝛdiuiduū · qđ vocē
tur · a · an linea qđa / ab · a · in · b ·
ptīta / a —— b /: Si dicis ea ee
linea ab · a · in · b · tale · a —— b:
qra abs te hui⁹ ꝛ modū / Quotiēs
aia colozē ad vocē ꝗpātura ē / per
hmoi linea, certū ē / q vtrūq;
istoz / ea tāgit linea / Utrū ꝫ color /
solū caput lince (qđ eſt · a ·) attigit ·
ad · b · no ꝑuenit / Et vox / solū · b · (li
nee fine) tāgit, ad · a · no tīnsit:
An potiꝰ abo (tā color / q̄ vox) ad abo
sit · tā sz ad · a · q̄ ad · b · veniūt: Si
pīnū gresseis (· s · q altez / tm̄ uenit ad
terminū linee altez): Profecto duo
illi termini · due a se iuicē erūt distī
cte vires · q̄z vtraq; qđ suū ē / agno
scet · alterz ignoābit: Ideo ꝑ neutra
vim / illa · aiq; ꝛpābit: Din gresseis ·
abo illa / ad terminos abos gurrit ·
(ita vt vis vtriq; terminū / abo ꝑsen
tiat): vna illaz sufficit · vacat altera:
qđdem nihil plq; vires abe / q̄ al
terutra faciūt: imo vō due vires
erūt · idiuisibiles abe · Ita cogimur
ꝗfitei · vim illā vnā aie (ꝑ quā plura
diiudicat) no ee ptibile: Igit: vis
illa / nigra sensuū · neq; corpo est /
neq; q̄litas diffusa ꝑ corpo: Di

Profecto oportet imaginē visibil
corpis · ad aliqđ ꝛpābile colligi: qđ et
ipsis fit pupillis: alioquī igenia cor
pa / atq; celū ipm · ꝑ ea minima pu
pillā no cerneīmg · Q si ꝗtū ad
oculū spectat (ut cernat acutiq) aplioē
q̄titate opo no est: cimo puissimi oculi
acriq; ispiciūt / q̄ apissimi · ut oculi
aāle / q̄ bonis · quasi visū no mo / no
iuuet / ꝫ ipediat magnitudo) · si (inq;)
exteioz acies / magnitudie / ad ꝓpiedū
mīme idiget: qđ de illo ꝛtioe visu /
et coī sensu dicēs: Qui ꝗto figul
sensibq ē pstatioz / et acutioz: tato eī
debet ee sufficiētioz: Eit at sufficiē
tioz: si nulla idigeat corpis q̄titate: /
Deniq; et ipsa aie substātia (sensuū
fundamētū) · eit oī sensu sufficiētioz:
si q̄titate no egeat: Quis ea dicit
q̄titatis dimēsioibq idigere: cū neq;
gdurat ad aī dotes / corpis magnitu
do · neq; noceat: Di conduceī nitaio:
no eet apis / oue solertioz · vulpis astu
tioz sue · simia igeniosioz asino · leo bo
ue audētioz: Din nitaio noceī: no
eet elephas prudētioz equo · canis
agno sagacioz: Q si ad has aie
vires (que usat circa corpu q̄titate)
nihil valet corpis q̄titas: multo mīo
ea valē putādu est / ad ea vim aiq
tīnsrendit corpu q̄titate · ad rōem sz ·
(qua suo loco tractabiq: q^a · rō ·
Di sensq diuidno sit: in eo imago
sensibilis diuidet: Cap · q^m

Esto (si vis) vtiq; ille visq / corpea
mole diſtetq: qđ inde seq̄tur: attende:
Cū coloīs exterui capit / gripit ve

imaginē/ suo mō accipit atq; corpeo:
Imago ḡmoī/ ꝑtes ymq; visꝫ diuidit.
et alia ꝑs visꝫ/ alia coloīs aspicit ꝓpe:
ner eit ī nobis aliqd·qd/ totū colore
visibile gplendat: oportet tñ vna
vnq; rei gplesione/ ab vno siei gplē
dēte·¶ Ar si duīs·vnū ipm gplen
dēs·ee forīm quada totiq; coposita/ cuiti
cem ꝑtiq; ī/ Quemq; quodq; diuidua
sit·vnde qsito redibit eade an diuidua:
vñ gplesione in vi diuidua collocabiq;
Oportet ḡ sensū ee magnitudis corpa
lis expte·¶ Pertim·qr si magno
sit: puis nō ggruet·neq; sentiet illa
totq·ꝫ ꝑs eiq; ipsa/ q puis eqt: Di pug:
magna nō capiet: Di mediq; nō qdzabit
extremis·¶ At tu si vis·sensibile colore
vna tm sensu ꝑtiri: qna pacto distri
bues? An equale equali aptabis? Dz
nō potes: nō·n· equal ē sensq rei cu
libet sentiende·¶ In qt at ꝑtes·vtrūq;
distribues? Nā in qsda ꝑtes, nūq; qdem
terminatas/ et nāli ordine minimas?
Quod si feceris: nō uenies vna rei v
nīq; cōplesione: Dz more mathemati
coz·in oēs quas hnt·puto te parti
turū: In ꝑticulas ḡ infinitas·tā visū/
q; colore secabis: et visa ꝑtes sigule/
singulas coloīs sentiet portiones:
itaq; inuiabiles ibi erūt visq; inuiabi
les visi colores: inuiabiles visiones.
Atq; ita nullq; poterit color vng visū t
currere: quī eode illo mometo·infiniti
visq; infinitos colores videat infinite:
Quod ne fingi qde pt:·¶ Ferra vt
her mōstra vitemq; subūciemq; totū
illū visū sentire: ꝑtes eiq·neq;:¶
Sed hoc ecia temeraiū:· Quo·n·
modo·q sensu caret·sentiēte sub
stātia generabit? Nullo ḡnit neq;
ꝑtes illę/ sentiendi exptes·sensū ipm
gstituet·¶ An dicemq; singulas ꝑtes
visq sentire·ꝫ ꝑ eande totiq visq/ et
itegra visione: ar sentire spem tota·
ꝑtes q/ cū tota:¶ Non·p̄mo·qr spes
nō videt: ꝫ color ipse ꝑ spem: Dein·
qr optabo q fit ex ggregatoe ptiu disti
ctaz: fit q̄ ꝑ ggregatoem mometoz:
ar tñ sigit paulatim: Densq ar fit
subito: Quod significat sentiendi vim
ee idiuisibilē:· Demq si ꝑs queq;
visq·ꝑ se sufficit ad videndū: quid
opq est pluribq? Di nō sufficit: ex
nō sentiēte/ fit sentiēs:¶ Nisi forte
ꝑtes ille ggregēt in vnū·a supioē
aliquo sentiēte:¶ Ar illud cit ata po
tiq q̄ sensq:¶ Quaꝑ nuq; deliras
nsiones effugieq: q̄ dm sensū ee ꝑ
tibilē affirmabiq: Dit ḡ ipartibilis
sensq: Dit et aia talis: q fons est
idiuisibilis vtutis/ atq; subiectū:·

Quīta rō· Aia sentit vbiq; tota·

An ignoras ꝑtē corpis¶ Cap·h̄m

aliq·ipsi toti equale ee nō posse:
atq; ideo forīm (que talis ē· vt ꝑ diū
sas ꝑtes corpis protendatur) ī qlibet
corpis ꝑte·totū existē nō valere:
Alioquī toti forēt ꝑs eqles:· Admitto
ista· Quid tu:¶ Negpe· aia cuilibet
ꝑti corpis adest tota: qr tota sentit
cuilibet corpalis ptīcule passione·
Nā si aliquo offensq casu pes doleat:
statim illuc adūtit oculq·admo
uet·et uesligio manq·os clamat·
et reliq mēbra ferme silt:· Quod
certe nūq; fiet: nisi id qd ipsi sig

aie mest ptibꝫ corpis oibꝫ. cria t
pede sentiret. Actꝫ sentire qđ ibi frm
e. absens nō posset. Nec. n. nutrio
aliq̄ (credendū t id fieri) nō sentiēte
qđ nutriat: q̄ hd nō sentit/ nō nutriat.
Nec passio (q̄ sit p ghmatōem molis)
sp̄ pt occurrē. vt cetēas aie ptes (que
alibi sīt) late nō sinat: q̄ nō sp̄ sit do
lor vbiq̄. Sed illud tota sentit aia/ qđ
fit in pedis ptīcula: et ibi tm sentit.
vbi fit: Tota q̄ singulis ptibꝫ sīl ade:
q̄ tota sīl sentit t singulis. Ferme
at sparse p corpꝰ (puta albedini)
idem in hoc accidit. qđ et corpi: vt
videlicet passio vnīq ptis. nō nutrio
reliqs ptes oēs mutet. Quid. n.
phibet. vna corpis/ albedinibꝫ pte
infici et fedai: reliqs nō pollutis:
Cetez nihil in vna quauis ptīcula
aialis accidit: qui id ad tota mox pti
neat aiam. Hanc strui hoc platoni
cus Augustinꝰ nr̄ ita confirmat:
Aia p totū corpꝰ (qđ aiat). nō locali
diffusione/ sed qđa vitali tēsione pozri
gitur: nā p oēs ptīculas/ tota sīl adest:
nec minoz t minoibꝫ/ nec t maioibꝫ
maior. Et alicubi intēsiq̄/ alicubi re
missiq̄: et t oibꝫ tota. et in singul tota
est. Nec. n. aliter qđd t corpe. cria
nō in toto sentit: tm tota sentit: nā
cū exiguo puncto t carne vnīus aliqđ
tāgit. cuius loco ille/ nō solū totiq̄ cor
pis nō sit/ Et vix t corpe videat: aiam
tm totā non latet. Nec id qđ sentit.
vbi sit: vnde et ad tota mox
sentit. vbi sit: Nec vt tota
aia ibi sit: cetera deseāt: viuat. n. illa/
qđ si fiēt vtrūq̄ sīl: vtrūq̄ tota pariter
nō lateret: Hec Aurelig: Verū
dices fortasse. aiam qđe ita p vniūsū
corpꝰ pozrectā: vt ps eiꝰ t pede sit.
ps in crure. alia t femore/ pectore/ collo:
lingua t cerebro. vbi fiat iudiciū pn̄ci
pale: ac dolore pedis nō ideo iudiciū
a vi aie (q̄ sedet t cerebro). q̄ illa vis assit
et pedi: Et qm̄ sufficesse qđa. altera ps
aie/ alteri (ad cerebr vsq̄) passoem pe
dis enutriat. Profecto nō negab ptes
istas flores aie sentire: cū euidēter
appareat t membris illis tripi passione.
Di. n. pedis passio sit cerebro nutrienda:
l ex eo nutriat: q̄ gdati membra iterme
dia patiūt: l ex eo. q̄ (licet nō patiāt)
sentiūt tm dolore pedis. cuiꝰ cerebro re
ferūt. Certe nō sp̄ totū patiāt eque:
nec est idem. in medijs membris (q̄t
pede est) cruciatꝰ: Et molestia qđa cru
ciatꝰ illius psensio: In oibꝫ g̃ molestia
qđa [redacted] inest/ et sensꝰ: Quid hic
sequit adiute. pes aie (que t pede est)/
cruciatū sentiet pedis: ps (q̄t crure)
nō pedis/ Et cruris molestia sentiet.
Ibi. n. sentit solū/ vbi est: et passione
sentit solūmō. q̄ in ea t crure). Ps
q̄ in genu: pnte sīl tm tripiet passi
one: cetez sīl. pq̄ oēs. vis illa iu
dicialis cerebri/ pnte sibi solū molestia
aiadiutet. Ptes aie/ a pede ad cerebr
(sicut et corpis) ferme inuiabiles sīt:
si et ipsa sit corpalis: ergo semel ad
lapillū offenso pede. nō fiet vnus sen
tiendi actꝰ et subitꝰ: Et multi gdati:
et inuiabiles pene stinget dolores: si
cut preceptes inuiabiles. pq̄ oēs ar aie
ptes (qđ nefas est) sentiet illa t q̄ pn̄
cipalis est sensꝰ: sentiet cria nō pe

dis passionē / ꝑ sua solumō: neq; iudi-
cabit vnq̄ / ubi sit lesio / ubi sit fractur-
rēdu· neq; p eig ipiū / mēbra corpis
quēt ad pdē: ¶ Qt hec absurda vitāt.
fatendū ē / tota illa vim iudicatiā aie /
una cū tota aie ipsig substātia · sm̄gul
mēbris et pātē: nec q̄rēd ubiq; sit / sta-
tim sine ītermīcio / tota ēsentiat / tota
sibimet gpatiat et gsonet; cūctas
aie vires / cūctas ecīa ptes corpis ipio
subito ad medela lese ptis adhibe-
at· Neq; ita q̄rēd et q̄tūcūq; aie est
mēbris ullis · ab alio quib mēbro
nō abest: q; in quib / ad ꝗlibet mo-
uet ꝗlibet·u ¶ Corpg / et fōr ipsū
fusa / eiqve pūctū. talia nō sūt / vt in
multis sīt tota sīl: et sērī ipsis in
suis ptibg / absq; mora prozsq; gpatiat /
atq; grurrat: ¶ Est g̃ aīa ab ūs lōge
diuisa: ¶ Neq; nos gturbet aīalia
mlta · quoz corpa (cū secātur): vīq;
frusta mouētur et sentiūt: ꝛ ās aīa
ita lōga fuit sicut corpg: pagī du corz
pg secatur / corpa · aīa q̄ vi-
dēt secāi in aīas: ¶ Nō · n · diuidit
aīa prima / ꝑ intēdit: cū pmū illa ipsa
corpis gpagō resoluitur / cui fuerat
attributa: ꝛ fiūt at subito noue aie
a vita nudi / in frustis ill ad aīam
suscipiēda idoneis: talis · n · illoz nā
est / qualē fuerat et totig:· ¶ Et q; aie ta-
les ita viles sūt vt pauriss̄imas vires
opatoes q; habeāt · ideoq; pauriss̄imis
egeāt istrumētis: factū ē · ut corpg
illis suffiāt · ecīa si nō sit varijs in-
strumētis instructū: ꝛ q̄d nō suffīt
pfectioi bg aīabq: q; ob hoc i figulis mē-
bris nō viuūt. ¶ Di lignū aliq̄d se-
cēt in pūcto · pūctū hoz (licet idiu-
sibile sit) perit tn: ac i duobg frustis
duo extrema videbūr pūcta renasci.
¶ Di speculū fregris (in quo tui vultꝰ
apparebat imago) nō gridit imago p̄.
ꝑ abit: ac due ate / pro una / imagines
i duobg speculis reꝛeātur. ¶ Di no-
mē hoz (lucifer) (in q̄ vox / locū tenet
corpis ꝓ significatiq; aie) in duo mēbra
diuiseis q̄si atal / luci / et fer: cessat
p̄a: illa significatiō (p quā deng designē
batur): nō tn diuidit: est · n · idiui-
sibil significatio nōis · vt alias ostēdeg-
mꝰ hic tn. due q̄da sūt in duabg p̄tibg
significatoēs · p ās (tn aīab) dictoēs
hmōi supuiuūt / sup: viuūt: luci
p lucis significatoem: fer · p signi-
ficatoem aliquā [illegible] lationis: ¶ Quid
g̃ plibet: quo mīng reꝑbilia · aiam
habeāt (ꝑ platonicos) idiuidua: q̄
uis mēbra diuisa viuāt: ¶ ·6ª· pō·
Diuisio nīalis patēt sentiendo C. 6.

Anima ipa (vt ita philosophia
docet) cū sit purissima / crasso huic
et terreno corpi (ab ea lōge distāti)
nō aliter / q̄ p tenuissimū q̄dā / luci
dissimuq; corpgrutū copulat: q̄
spiritū appellāt: a cordis calore gētū /
ex ꝑte sāguis tenuissīa / diffusū inde
p vniūsū corpg. Huic aīa (sibi ggna
tissimo) facile se ꝛsimilat: p̄o· q̄dem
p huic totū / se fundit spm: deinde
hoc medio / p corpg penitꝰ vniūsū.
vita p̄mū huic ꝓstat / et motū · fa
critq; vitale: p̄q; hūc regit / mouetq;
corpg · Et q̄rēd a corpe in hūc spm
emanat: aīa ipsi p̄ns / otimo gtripit:
qua ꝓceptione / sensū ggnoscamꝰ:

Deinde hāc ꝓceptionē aiadūtīt/
et iudicīt: quā aiadūsionē/ phā-
tasia ee volūg:¶ Quoꝛsū hec:
Qñ serat medicꝰ cuīe coꝛpis exti-
mā: frāgīt caro: dissoluīt/ et cōtra
hīt spūg. Dentīt hec oīa tactg (qui
p oīa mēbra. vnūsalis/ est aīe sensꝰ):
iudicat hec/ et gdolet phātasia:¶ Quo
pt dīssīndi caro:¶ qui spūs illi suffusꝰ.
partim cū soluta carne soluaīt/ pūg
ecīa in seipm fugies ꝯtrahat?¶ Quo
ecīa pacto. solutio/ et ꝯtītio spūs. laīe
sūa aīam poteīt?¶ Ir si nō latet:¶
cur nō. molestē ferat aīa/ oꝑis sui
pnīcie?¶ Spūs ēdem/ et coꝛpg: opg e
aīe:¶ Opg uo spūi/ oīa diligūt:¶ In car-
ne quidē passio. cruciatg in spū. sen-
sg in tactu. gpassio/ et gdoletia (ut
ita loqr) in phātasia.¶ Coplectere
pauīs. Ca in carne ꝯ spū. pnicio-
sa qda fit substātieq coꝛruptrix solu-
tio/ l' ꝯtītio: hec uocq noxia lesione./
¶ Nūqd ecīa in aīam. lesio trāsīt
hoīm?¶ Nūme. hec. n. substātia
pdit:¶ pdit ꝑ substāie ipsīg ōtutē:
pdit deīnceps ōtutis oꝑatiōnē. In q̄
libet ꝑ carnis et spūs vel leuissīa lesi-
one. aīe sēba/ illius pnis/ sīt ledēt: le-
dēt et vtq mītomagis: ledēt et opa-
tio:¶ Sensꝰ et phātasia/ vires aīe sīt:
sentire et iudicāe p sensū hec: virtū
actoēs: Ergo si dīssīssio illa/ t aīe sub-
stātia pīsīret:¶ neq sentireq ea:
neq qualis sit/ et vnde/ et quo sitcur-
rendū. iudicareq:¶ ꝑ l' latet aīam pe-
nitq/ l' minimū quid pīcet: et falso
iudicāet ab aīa:¶ Et cū aīa sit vbiq
tota:¶ si ipsa t pte coꝛpis secta patīt:
tota patīt:¶ Eadē uo tota aīa/ q̄ ibi est:
est et p totū coꝛpg:¶ p totū ꝑ coꝛpg patīt:¶
Di vbiq patīt: nō pt pcipe et nūciaq
passionē illā in pte vna aīal' magis/
q̄ in alia ee. Quēcīa cū aliud sit pas-
sio/ aliud iudicīū passionis. et passio sē
iudicet ab alio:¶ si in ipso iudicio sit in
passio: opg e vltrq alio quodq iudicio.
quo passiuū iudicīū iudicet. Di illud
q̄ sit passiuū: rursꝰ opg e alio. Quapp
venedū deniq e. ad iudicē quēda libe-
rū passionē. Hic dū iudicat coꝛpis pas-
siones:¶ si accipit inde q̄tate aliquā co-
pale: ꝙcul dubio patīt:¶ Di nō accī-
pit: nō fort a coꝛpe: Dīt ꝑ oportet
talis iudex: vt neq passiōes accipiat
a coꝛpibg/ neq fors:¶ Nō posset at
aīa/ talis ee: si ipsa l' coꝛpg eet tenu-
issimū/ t hoc coꝛpe imersū. l' aliq̄ co-
pis huiq affectio. siue pcīū q̄dā affe-
ctōis:¶ Plato'ca hec ita Augustīg/
plotinusq ꝙbat:¶ Videt mihi aīa.
cū sentit t coꝛpe. nō ab illo aliq̄d pati:
q̄ in eiq passionibg attetiq agē. Et has
actoēs. siue faciles/ q̄ quemētia. siue
difficiles/ q̄ iquemētia:¶ nō ea latere.
Et hoc totū e/ q̄d sentire dicīt:¶ Ded
iste sensꝰ (qui ecīa dū mihi sentitur.
inest tū q̄si p instrumētū) e coꝛpale.
q̄d ea tractōe agīt ab aīa. vt in eo
sit ad passiōes coꝛpis cū attētōe agē-
das pātioꝛ:¶ silia silibg ut adiungat:
repellatq q̄d noxiū est. Agit porro
(ut opinoꝛ) luminosū aliq̄d t oculis:
aereū serenissimū et mobilissimū
t auribg: caliginosū in naribg: in
oꝛe/ humidū: in tactu/ terreū et luti-
lentū. Agit at hec oīa cū q̄ete: si illa

q̃ſſ in aiali · in vnitate valitudis familiaꝝ quada ꝯſenſione cohereſcit: ¶ Cu aũt adhibẽt ea · q̃ nonnulla (vt ita dica) altritate corpꝰ affricuit: agit attẽtiores actões ſuis q̃bꝰda locis/ aut ſtrumẽtis actõmodatas: et tũc ſentire dicit. Quibꝰ actoibꝰ ꝯgrua libẽter aſſociat: et moleſte obſiſtit ĩcõgruis. Has opatões paſſoibꝰ corpis puto aiam exhibẽ/ tũ ſentit: nõ caſdẽ paſſões recipe. Cũ aereꝰ auris ſps verberat ſono: ¶ aia q an pꝛuſſionẽ hmodi: ¶ ſilẽtio/ corpꝰ auriũ vegetabat: vegetat tũc attẽtiꝰ. ¶ Idq; facẽ eſt: nõ patẽt attẽtiõꝝ opatio nõ latet aiam opatẽ. ¶ nõ latere/ ſentire eſt: ¶ Dũmatim ſenſꝰ ẽ/ aut aiadũſib opatoib illiq attẽtoib: aut indiuiduũ corpꝰ paſſois et q̃litatis excitatũ ab attẽtiõe illa aiẽ actõẽ: ¶ Ar. rõ. Hões q̃ẽ p mãlẽ/ et ſenſitiua aiẽ vim: q aia no ſit fõꝝ diuidua: qz q̃litatis opꝰ vnu eſt.

¶ Cap. Am

Etſi ſupioibꝰ rõibꝰ nõ mõ aiam/ corpꝰ nõ eſſe pbauĩ: nec eriã/ neq; ſparſa p corpꝰ fõm: tñ q̃pis argumẽtatioibꝰ zc. hãc ptẽ ondenda fore putaũ. Atq; vt qmodiꝰ hãc de re loquamur: fõm talẽ (vt dixiꝰ alias) tũ q̃litatẽ/ tũ affectoem corpis (pla fõtiõꝝ moꝛe) vocabiꝰ: ¶ Di aia cẽt q̃litas corpalis: ¶ cẽt ſiplex q̃litas: ¶ gplexio/ vl fõꝝ iſtis aſtricta. ¶ Diplex cẽ nõ pt. Quelibet. n. ſiplex qualitas/ aut fõꝝ illã ſequẽs (vt alias declaraũ) · vnũ q̃dda facit dutaxat/ ad oppoſita nõ extendit: ¶ aia · plurima/ et gria: ¶ Nec eriam cẽt gplexio/ aut fõꝝ ſequẽs gplexionẽ: qñ in hac · ſit vna qda p cteris q̃litas dnãs: cuiꝰ opatio ãn alias viget ĩ corpe: ¶ Aia nulli q̃litati/ nulli q̃ motuũ ẽ aſtricta: ¶ Ar. rõ. Complexio agit p vim q̃litatũ. ¶ Ca. Am

Actio gplexionis/ cuiꝰ fõme. ſit p qualitatẽs (ex q̃bꝰ ipſa ẽ gflata) pagit: ¶ ideoq; nuq; aliquid tã ſublime gplexio opat: quũ ad illud/ q̃litatũ ſe vires extendat: ¶ Caloꝝ opꝰ ẽ penetrãt atq; diſſoluere: ¶ Aiẽ aũt nutritiua põ. p caloꝛẽ (tũ inſtrumẽtũ) nõ diſſoluit tm cibos (qũ ipſiꝰ caloꝝ ẽ ꝯpũ): ¶ Et eriã grodt/ digeritq; et ad ad forma viue carnis/ et figurã hmãnã pducit: q̃ q̃dem actio/ caloꝝ excredit põm: ¶ Augmẽtũ q̃ aial. a caloꝛe pueniꝛe nõ pt (tũ causa pncipali. ¶ nõ. n. fit niſi p nutrimẽtũ/ et cũ ad certũ terminũ magnitudis pducat/ certãq; figurã: ¶ Caloꝛ aũt (ſi deſit mã) ſine certo fiũno/ ĩ figura · ſe fundat. Cuiꝰ opoꝛteat terminũ/ figurãq; opi. a pncipali agẽte pſcribi: q̃ ſtat pncipalẽ augmẽti fabꝛ/ caloꝛẽ cẽ nõ poſſe: ¶ imo võ neq; aliam · ullã actitale formã id poſſe facẽ: ſi nõ pt caloꝛ. quiẽ oĩm pſtantiſſiꝰ: ¶ fit tñ augmẽtũ ab aia: ¶ Ex quo ꝯcludit. aiam nõ cẽ formã actitale: qđ ſepiſſime nob ẽ pbandũ. Cõcludit eriã. nõ cẽ ea ex formis actitalibꝰ ꝯſtituta: q nõ poſſet q̃litates (que abſq; certo fiũno/ gradu/ gpoꝛtione/ figura · vagãt) ad hec ipſa rõnaliter ordiare. Cõcludit poſtreo.

aiam nō ee ſbale aliqua forma cle-
mēti / l' mixti: tal' .n. forme motū ad
unitū dirigit' termin' (ſicut dixim):
augmēti vō / in qlibet ptē / eā por-
rigit':

¶ .8ona rō. Complexio ē
actidēs talis forma. Cap. 9m

Complexio. nā qda est: ex qtrarib
quodamo qlitatib constituta: q inter
eas ꝯſi medīu obtinet. Ex quo fit
vt forma ſbal ee nō possit: qr nō in
se subsistit. ꝑ in eo corpe / qd ē qlitar
illar qualitatū subiectū: q (qr inuicē
pugnat) sese inuicē nō suscipiūt: nec
suscepte a mā / et inuicē mixte qplexi
onē gnant. ¶ Per ꝑ qplexio. tū ex eo
qd dixi. substatia nō est: tū ex eo q
aliqd sibi habet cōtrariū. puta ex-
cessu alicui⁹ exterē qlitatis / qflatio-
nē sua dissociatis. Vtra: suscipit
magis et minꝰ: itendit. n. et re-
mittitur nā / vis / opatiōz qplexi-
onis: ¶ Alba vō. nec habet ꝓpriū
sibi qtrariū: cū qsistat i alio genere /
q̄ subē / ipsa rez qtraietas / hoc est
in gne qlitatis: nec i nā sua / aut
i magis itendit / aut i minꝰ remit-
tit: vt nūc magis / nūc minꝰ. hec
aut illa ſba sit / qd ē semel ſba. hoc ē
magis / minꝰve lapis iste / q ille: ¶ Cū
ꝑ qplexio nō sit ſba: aīa si ſba sit:
nō est qplexio: ¶ Et ona sit ſbā-
tia. hīc etiā patet: qr ꝑ ea aīal certā
aliqua et ſbale ſortit' ſpēi ꝯtribz
nām. atq ꝯgnome: ꝑ hāc aiam /
hoc qde canis ē. ꝑ illā / illud equꝰ:
ꝑ alia / illud homo: Illa qde qlitas
(que actidēs est) subiecto suo aduēit.
postq illud ia in ſpē suā ē ꝑfectū:
Alia vō suū ipsa sibi fabricat corpꝰ:
fartū seruat: et du defīt / reficit.
pugnātia elemēta ꝯtinuit in unū:
aīa abeunte labit' corpꝰ: neq ꝓpter qplexio
aut ſpēs retinet': Talis qde nātio
ē aīa nutritiua: ¶ Nec dicendū est.
aiam illā (q ſolū nutritiua ē) corpꝰ ita
gstruē: cui postea iā ꝑfecto. aīa sensi-
tiua (tēp actiōis qdā) aduēniat: nā corꝰ
pꝰ aīe sensitiue ꝯgruū. istrumēta sen-
tiendi et ꝓgrediendi oportet habere.
Aīa qde nutritiua (qtū talis est). sola
istrumēta faciet nutriendi: alia vō
istrumēta faciet aīa alia. ꝓpter eas vires /
q̄r⁹ vsui istrumēta sīt seruitura. ¶ Nec
sīt in eode corpe. duo qda aie: q̄r⁹ una /
istrumēta fabricet altēi. Qde nutrit:
est eade / et q sentit. Quippe sensuū ꝑ-
turbatōes. opꝰ ipediūt nutriendi / vt
augeat: tristicia .n. plytasie / illud de-
bilitat: letīcia roborat: ꝯſi una sit aīa
t hoīe: cuiꝰ vtraq sint officia. Que
ideo substatia ē: qr ē artifex corpis
nō pedissequa: ꝑ nō ē qplexio:

¶ .Io. rō. Harmonia qplexiōis nihil
agit i corpꝰ. Cap. Io.

Nec licēat Aristoxeno / aut musi-
cis aliis sōniāe aiam ee harmoniā
quādā / ex ipsa qplexiōe poreith. Cir
.n. aīa sibi nō eet nō substatia qda:
ꝑ actiōs. Sone harmonia tota vim
suā trahit a fidibꝰ: nec q̄r ipsa
ꝑ se existit. nec q̄r valet cōo in
chordis effici. Quippe nō mouet
ipsa chordas: ꝑ iis aliunde motis. nas-
citur harmonia: Aīa ꝙ si sit har-
monia humoꝝ / certo modo ꝓpositoꝝ:
tota pendebit ex illis: nec ipsa illos
mouebit. ꝑ illis ab alio agitatis / aīa
oriet': nec illos reget: ꝑ ipsa illi

regêt et sustinebit: ro erit igit motꝰ i corpe aliq̄ / pter humoz qđ toem: no opa vlla sup illoz ipm. sicuti mo sit (vt i supioibꝫ enarra uimꝰ): no figura artificiosa. no dispositio: no repugnabit vnq̄ aig affectibꝫ corpalibꝫ: neq; se / l' in se reflectet. l' disuetu a corpeis i corpeis copulabit: neq; p se aliqđ opabit. si nullo mo extiterint / rit / p seipm. Sed de hoꝝ alias diximꝰ / et diremꝰ:

¶ ·15·ro. In oi corpe gposito est harmonia.

¶ Cap. 11m

In oi corpe ex miltis gposito est aliq̄ suaz ptiu harmonia: p qua gspiratoe mutua grinuit. Itaq; si harmonia ipsa / sit aia: corpa qlibet gposita vinet et coalesret: ¶ Cires fozsita. aiam et qđe harmonia. i. grinitate / et gsonatia: p no q̄libet harmonia: vez aliqua certo et ꝑpio modo gtpata: ¶ Rides no eađe ee toem aie / atq; gsonatie: postq; no ex eo diuaxat / q; res aliq̄ / gsonatia e. est ena aia: p ex eo / q; certo mo disposita: Certu hmodi dispois modu / grinitas ipsa no ex siu nā haurit: qz eet i qlibet grinitate: Igit aliunde. ab extriseco ne pncipio: Imo vo. Ceteꝝ extriseꝫ istud no suffirit: no. n. mouet et tpat assidue et nāliter harmonia. qđ extra ipsa est: Patet p in humoz gsonatia. vis qđa pstatioꝝ / corpal' gsonatie tpatrix: q in vinetiu corpibꝫ / suo mo humozes gtpās. ipsoꝝ grinnitate reddit certa. et ab aliis corpibꝫ diferēte: q ꝑpia gsonatia vital' harmonia / est. a vinifito spu / intiq latēte. progenita:

¶ ·12·ro. Harmonia itelligit / aut gpositio ipsa membroꝝ. aut aliqua compositionis ratio. ¶ Cap. 12m

Quādo aiam ee gsonatia asseit aliqs: duo queda posse illu arbitroꝝ itelligere: aut gpositione ipsa humoꝝ / membroꝝq: aut gpositois ipsiq aliquia toem. ¶ Aia ꝓfecto no e gpositio: q; oportet q̄libet aie pfe / ee ptiu aliqꝫ corpis. gpositoem: qđ plane quo fiat. assignāe no possumꝰ. Copositio quide corpis physicꝫ / maiestate: aia vo ignozatā: et quo ex suis vibꝫ. sitellectu / sensu / appetitu / et reliqs gponat: difficile gnitu: difficillimu rursꝫ. quo vires singule gponat. ¶ Pterea. gpositio nihil e aliud. q; vno plurū: plura vo no vniūt nisi ab vno: ab vno (inq̄) qđ insit pluribꝫ. vt ab ītimo coagulo gglutinet: Illa g vna vis insita membris (a q̄ vno fit membroꝝ) aia ipsa potig e: q; vnio inde ꝓfecta: ¶ Neq; ena gpositois ipsiq e ratio. Ea. n. diuisis corpis membris. diuise insint gpositois rones atq; ꝓportoes: singula membra / singulas aias possident: alia q̄ppe aiam / ob. alia / nerug. caro / alia: sdrq; de ceteris. Diqđe membra ista / sit diuisa inter se ꝓportoe gposita: Omig vo aiantis / vita vna assignāe neq; potemꝰ: nisi vnita illi forma / motore vnu atq; rectoze. i. vna aiam tribuerimꝰ. ¶ Cernimꝰ ena gsonatie toem. ēqlitatibꝫ corpis magis / q; are gue mire. Damtas / humoꝝ gsonatia: ro bur / gsonatia ossiu / atq; neruoꝝ: pulchritudo / qđamo membroꝝ atq; colozꝝ. Densq; at et itellectq (qui actq sim

plices sit) · nostro ḡles / et cū sit harmonie · ¶ Cū substātia rei ggnoscēdi · facile inde possūg de accītibg iudicare : igit · qz ggnita humoz / melancholie · facile de his iudicabg · q ad sanitatē / robur / et pulchritudinē attinēt : patet. tria hec ī illoz gnōre gsistē : At vo qz tali ḡdā gnōre cuncta · nodū tñ vires / affectg · arteg / habitg aīe clare [redacted] differēg : gstat sbam aīe in ea [redacted] gnōre neḡ gsistē · Cū · n · illa recta · strā sentiendi et itelligēdi natura reppeisse inde se iactet : /

¶ Cognoscit hoz nām Aristoteles melig q Hippocrates : illoz vo gnōrem diligētig Hippōtes cōsiderat : /

¶ ·13ᵉ· rō · Harmonia humoz / mihil capit abē mā. ¶ Cap · 13ᵐ

Quicqd aliqd efficit · eo (qd ab ipso fit) ee debet pstātig · Quo qd a mā libeig e : eo e et sublimig : Quare se debet causa ee a mā libeior / q̄ effectg : nulla itaq effectg pt ee a mā. q̄ causa sua libeior : / Cois nutriēdi a mā admodū liberā est : q pluria et sup et pter ordinē elemētoz opāi. demōstrata est alias · Cois sentiendi cria magis e a mā / libera : qz ipso sua sentiendi actu · fōrs rez accipit. absq rez ipsaz mā : nō · n · visa · colore paietis / cui paiete sil accipit : q̄ colois, afficit · imagine spiritale · multo magis itelligētia ide facit : ut ise quētibg apparebit. Cū g he vires animi · multū sit a mā libere : neq unt ab ea causa pficisci · q sit mā / īmersa mē : humores oio corpales sit : Qua obrē nullo mō humores pnt sua ḡda mixtōe / p gsonātia · vires hmodi ptreaē : multo mīg aiam ipsaz · virīū hmoz fontē · ¶ Quippe si aia · humor q̄libetibg / sbam habeat : q̄qd capiet · p humor affectōes susripiet : q̄ eas vo forme solū corpales susripiūt : / Diqde p caliditatē / siccitatēq · nō ignis imaginē spiritale accipiet · q̄ ignis sbam corpalem : rursq p frigꝰ siccitatēq · ipsa accipiet terra : ipsa qz terra qm silr accipiet atq aīa : silr sentiet · Idem faciet lapis / et reliqua : ¶ ·14ᵉ· rō ¶ Que magis grinit / magis est harmonica. ¶ Cap · 14ᵐ

Harmonia ita · pluriū grentu gsistit : ut magis grinētibg fidibus / magis sit harmonia : mīg cōtinētibg vo · mīgr ¶ Aia neḡssimi hoīs · minime grinit seū ipsa : dissentit a rōe sensq : pugnat q̄ iuste appetitg : Aia p̄bi hoīs grinit vndiq : ¶ Di aia sit harmonia : aia p̄bi viri (q grinit magis) magis e harmonia : ¶ Igit et aia magis : ¶ Aia vitaq da est : Ergo et magis vita : ¶ Di uarioz itaq / audētioz et robustioz eit p̄bi viri aia / q̄ latronis : neq grogt cibū / latronis aia, vnde · ut viri iusti : neq grabit p̄bē : neq corpis membra sustinebit / vibrabitq : neq acute iueniet · firmiter reminiscetur · loḡt elegāter · aggrediet audater : neq diu spirabit · et reliq : ¶ ·15ᵉ· rō · Harmonia nihil admittit dissonū. ¶ Cap · 15ᵐ

Harmonia via (ut rectig pdag)

nihil admittit dissoni: du pmanet harmonia. Si harmonia est. gsonat: sin dissonat. no est harmonia: Iam hō nram none videō assidue dissonātibō opiōibō et affectibō distrahi: et nihilominō veram aiam pmanē/ atō eque vitalē: Quō obiectas. q̄ affectuū discordia licet nō pimat aiam: discordia tn elemētoꝝ/ humoꝝq̄ pmit:/ Porro si nō pt aliq̄ ḡpa ultimaꝝ dissonātia pire: alia nulla pt. ꝑpa animi hūani/ ultima dissonātia illa est. q̄ soli et ōi aio queit. i. opionū affectuūq̄ dissensio: q̄ corpa/ vita carētia nō affligit: et ōes mōdū pulsat aios: dissensio talis. eos e vite sensuq̄ statu nō deiicit: Multo ꝑ minō. humor discordia (q̄ ab aio alienior est) animi ipsiq̄ nāli habitū dissipabit: q̄ certe humoribō l' paululū dissonātibō dissiparet: si in cor grētu ḡsistēt: Quāobrē nihil obstat. quō ꝓtes animi corpibō lōge dissonet. et aia nihilominō vera/ vitalisq̄ aia ꝓseuēt: Jō harmonia nō patitur: Ignē errabit. q̄ dixit aiam/ harmoniā:- Octauus liber:- Aia ē fōr indiuidua. vbiq̄ tota. et nulla trahit originē a mā: rideoq̄ imōrtalis est: vt ondit ꝑ itelligendi vtutē:-

Anim ꝑ quatuoꝝ ḡdꝰ ascendit ad spm. ꝑma rō. Cap. ꝑmu.

Certa nūc disputatiōis ꝓtē aggrediemur: q̄ ꝓpositū nostr ostendit ꝑ intelligendi virtutē: si p̄ ḡ exposuerimꝰ. quo pacto aiq̄ (sēm platonicoꝝ sniam) ꝑ ātuoꝝ ḡdꝰ cognoscēdo. a corpe ascendit ad spm: q̄r est postreꝝ itelligētia:-/ Ascendit. n. ꝑ sensū. imaginatiōem. phātasia. itelligētia. Ꝑ sensū q̄dē videt Doctes platonē: vbi corpale platois simulachr/ absq̄ platonis mā. attigit ꝑ oculoꝰ: ca tn q̄dē vt oculꝰ platonē nō aliter videat/ q̄ corpe ipso platois ꝓnte. Deinde cra absente platone. ꝑ eternā imaginatiōem/ platois cogitat colōe figurāq̄ qua viderat. itē platois suauē illa qua audiuerat vōce. et reliq̄: q̄ ꝑ quīq̄ sensꝰ accepat:/ Surgit ḡmōi imaginatio suiꝰ mām magis q̄ sensꝰ: tn q̄r vt cogitet corpa. ꝓpria illoꝝ nō indiget: tn q̄r ipsa vna facit. q̄q̄ quīq̄ sensꝰ efficiūt ōes: At. n. nō oio pura est: q̄r nihil aliud sapit. q̄ qđ sensꝰ accepit siue grepit: sensꝰ q̄dē cra corpa: imaginatio circa imagines corpoꝝ ꝑ sensꝰ acceptas siue grepitas sese volutat.

Paulo post Doctes ꝑ phātasiā de hoc vniuso platonis simulachro (qđ ꝑ quīq̄ sensꝰ/ imaginatio ipsa collegerat): sic incipit iudicāe. Quis hic tā grauis corpe. apla fronte. latis humeris. colōe candido. glaucis oculis. elato supcilio. naso aḡlino. ore puo. voce suauī:/ Plato hic ē hō pulcher/ bonꝰ/ discipulꝰ dilectissq̄:/ Cernis q̄tū excellat imaginatiō Doctis phātasia: Imaginatio ipsa. talē q̄dē collegit platonis effigiē: ꝑ quē designāt/ et qualē. effigies illa nō nouit:/ phātasia iā discernit. ea ee effigiē hoīs hꝰ q̄ platoꝰ vocat: effigiē pulchrā viri boni/ atq̄ amici. Ergo ē his sensū aliquē habet. iā substātie (vt q̄ dā putat) et pulchritudinis/ boīs tis q̄/ et amicicie. platois tn sēbam a phātasia agnosci reuera negat: qm rōem substātie nō agnoscit. Imagia

tio neq ſbam rei ſuſpicat ꝺde: ſed
rei ſuꝑficie / exteriozeq pictura. ꝓha-
taſia ſubſtatia ſalte augurat. ꝺu ꝑ
nũciat. obuiq; ille hõ aliqs eſt / et
ꝓlato: atq; eria res ĩtozpales ꝺda
mõ ſomnie videt: ꝺu ꝓlatone iudi
cat pulchꝝ / bonu / amicu / diſcipulu:
pulchꝝitudo. n. / boitas / amicicia / diſci
plina. ĩtozpalia ſũt / neq ſenſibq / neq
imagiatoi patentia: / hmoi ꝺda ꝯ
cepta ꝓhataſie ĩtozpales ꝺdam cor
poz ꝛetoes vocatur: vez nodu ſup
mãm prozſq aiq euolat: tu q; ꝓha
taſia ꝛetoes hmoi ee ĩtozpeas no
agnoſcit: tu q; hmoi ꝺoctis ꝓha
taſia inſpicit ꝗpe hoiem hinc ꝓlatone
. ſ. hoꝛ in loco / et ſitu / in hoꝛ tpe / et
hoꝛa diei. hac pulchꝝitudine / hac boi
tate. et reliq / ꝯde parto: vbi ꝓlato
ne ſub eiſde gditoibq ĩ ſeipſa depigit:
ꝺbq extat et ĩ mẽ. / Alꝺu. n. ꝓha
taſia circa ſingulares hoies hq ꝯdi
toes vagat: ĩtellecta ꝯes gcipit rõ
nes: et vtercq ſil ſuũ opq exeq: /
Dir. n. ĩtelligẽtia rõnat. Qual
hõ ẽ ꝓlato. tal ferme Antiſtenes.
talis ẽ et Xenophon: effigie ſiles.
pulchꝝi eque. et boni / amici / diſcipu
li. ꝯde mõ: Ergo in his tribq. vna
ẽ ꝯib hmanitas: ꝗ qua eq ſũt hoies:
vna pulchꝝitudinis nã. vna eria
boitatis: ꝗ ꝺs eq pulchꝝi ſũt. et eque
boni. Humanitas ipſa (que his ꝯib ẽ)
ĩmutabilibq ẽ aliis. q ſit / fuerit / erit
ue / q̃dꝫ ĩ tpe / et q̃dꝫ loco nascat:
ꝯib exiſtit. ſilr pulchꝝitudo / et reli
qua. Dz q̃d loquoz de hmanitate: de
reliqs eria dictu puta: / Di q hmani
tas ſingulis ꝑſonis / locis / tribq ſe
nullo loco. nulli eria tpi. ſia hmoi
ſingulas gditoes coꝛpi videt tribꝫ
de: ẽ q hmanitas ſeipſa q̃damo incoꝛpea. et
q; coꝛpibq ſingulis ſe ĩfundit (ex quo
et ĩ alio eſt / et in milꝫ). et ſup illud
q̃d in alio eſt / et oꝑtet id quod ĩ
ſeipſo manet. et ſup illud vnu (q̃d
in milꝫ eſt) et oꝑtat vnu ipm
q̃d in ſeipſo gſiſtat: ĩtueꝛo ſup coꝛpa
ria. extat ꝛõ q̃da / ideaq; hmanitatis
ipſiꝰ. ꝯ ꝑticipatõe q̃da vl ſilitudie
hoies ſiũt quicuq; ſũt hoies: Dicit
nã illa (q ꝑſonis ſingul eſt ꝯib) neq
oꝛigit caſu (q; ſic ordiaꝛ) neq
ꝑ ſe ſubſiſtit / cũ negat ĩ ſe ſub
ſiſtẽ / egeꝛ. n. ẽe fundamẽto: fit ergo
a cauſa q̃da: nõ tñ fit a mã (q ſeipſa
nõ formaꝛ): nõ a ꝑſona vna (q nõ
ꝑt opaꝛ in oẽs. que q̃d agit / gnũ
agit / reliqs nõ cõe): nõ ab oẽbq ꝑſo
nis (que ꝯtũ inter ſe differũt) nõ
cõe aliq̃d facit. ꝗ diuſa. ꝯtũ queuũ
unt / ꝑ hanc ipſa nam quauũt / imo
ꝑ ea gſiſtit. / tato ill poꝛiꝰ / ꝯto ẽ ipſa
ſimpliciꝰ. ꝯque ipſi tꝝ poꝛ q̃etates
vaie ſupueniũt ad ꝑſonas gſtituẽdas): /
fit tñ ipſa / ab vna quada foꝛ (pq; ꝯ
vna eſt). q foꝛ ſit ſup mltitudine ꝑſo
naꝝ: / ne illa ꝗ fiat ab alia. atq; alia
ꝛur ſq; ab alia / ſine fine: ſic ad diuina
idea aſcẽdiq: q nitaio ẽ ſup oes: vt
eq agat in oes. et roi nã q̃liet: /
Di a ꝑte (que ſub toto eſt) ad totũ. ab
hoꝛ / ad id q̃d ſup totũ. ſurgẽdu eſt:
meito a ſingulis ꝑſonis (q in ꝑtibq
loꝛi tuis eq ſũt) ad nam ill ꝗ ſe cõem ſur
gimq (que q̃ſi ꝓcem loꝛi ſit / totuq;
tpis): ab hac / ad cõem (q ſup loꝛi
totũ tpis eq exiſtat. qua ꝓlato vocat
idea). Ipſa deincꝑs diuina idea

suspicit itellectꝫ: siue apud seipm. siue in dino lume existete/ ¶ Ro. n. dictat spes nales (qꝫ spt ne sꝫ) a causa mobili ee no posse: alioquī p motionē farte qrz de tiēnt, farte tn sꝫ: qꝫ ptes sꝫ vniūsi (qđ est aliude qpositū): et a causa vna/ oēs sꝫ: sigde ita ordiate sꝫ iuste. ut i vnā nā/ in vnū opꝫ/ finēqꝫ ḋuerat: ¶ Hūt itellectꝫ huāng cōclusit. supꝫ mūdū mobile. t mēte imobili motrice mūdi see spes/ spez nāliū exēplaria: nō t nā corpea/ vl aiali (mobiles. n. forēt): ꝫ itellectuali/ imo itelligibili. itelligibilia. n./ in sūmo itelligibili sꝫ collocāda:/ ¶ Ro tn talis argumētatio nitraia est. vt itellectꝫ rōes rez oēs attingat: imo sicut phātasia (suapte nā) de rebꝫ iudicat singulatim: ita itellectꝫ (vi nāli) statī absqꝫ illa discursoe. (sīl ac depicta t singulis illa imago platois/ in phātasia). subito (inqꝫ) (dimisso certo hoc horē) huāna illa/ rem oibꝫ tū naīm/ tū idea exrogitat: (picta illa pulchritudie/ et bonitate) illico vniūsale pulchritudis et bōitatis cogitat naīm/ rōemqꝫ: in nulla certa nā/ nullo ꝓpo situ/ vl tpe posita. ꝫ l' in oi nā vl absoluta a mā/ in seipsa ꝑpliciter subsistēte:

¶ Quatꝫ. sensꝫ/ circa corpa vsat: imaginatio/ circa simulachra corpū: phātasia/ circa singulas simulachroꝝ intentiones: intellectꝫ/ circa singulas itentiones nās rōis/ ac rōis pemtꝫ irrpeas:/ ¶ Mem̄ se vo oportet. itellectū/ no vniūsale no naīm/ ꝫ ptiulare ꝫ cognoscē: alioqn no posset vtraqꝫ iuste ogpare: cognoscē insup vires i fra se oēs/ actꝫ ipsaz: qn oēs ꝓpāt ad seipm. ꝑtiq tn vniūsale/ qꝫ ptiulare naīm ab ipso cognoscī. pene oēs ꝙsentiūt: sīgde pro nā formē itelligibīl in ꝑnis agit. ¶ Ea vo/ tū/ abstrahe ḋda qꝫ piatur/ absoluta est: vnde naīm i pmis refert vniūsale: qua ḋde vim a vtute itellectꝫ (in quo/ et a q̄ est) adipiscit: q̄si itellectꝫ sit ipse absolutus:/ ¶ A simulachro vo (qđ in phātasia est) ptiulae solū repnitat: qđ ḋde ptiulae. ab itellectu solū z⁰. quoda actu atꝫ reflexo ꝙspiri tū platonici/ tū ꝑipatetici plurimū arbitrat: q̄ teneꝫ intellectꝫ pmꝫ subito/ recta qꝫ via p speciem vniūsale intuitꝫ t: inde discursu/ qđa p actū/ speciꝫ. in simulachro (q̄ recta te spes grepta fuerat) sese reflectēs, ptiulare iā ꝙspicit: Ideo motꝫ ad rem/ corpea/ absolutaꝫ. maxīe nāl t mēti: quāde p⁰/ subito/ recte ad ipsa se gfert: vbi apparet. itelligendi vtute ee grosq̄ rem̄pale:/ ¶ Dīꝫ ꝓpa nutriendi/ atꝫ ite ꝓpa sentiendi (qꝫ p⁹ in corpe fiūt. z⁹ p corpꝫ/ et circa corpa) ondiꝫ aiam no ee dubitā t corpe: q̄to magis putandū t. idem dꝫ ꝓpa itelligendi patere: atꝫ illud sup. aiam sa negꝫ duce origīe a mā/ negꝫ ee mortle: Dicde ipsa ꝑse/ itelligēdi opꝫ exeꝫ: in quo mām relinqt oio: atꝫ ad rem̄pales ascendit/ et ꝓpetuas rōnes:/ Age itaqꝫ videaꝫ. q̄ via possit qđ dici. ꝓpa et affectꝫ itelligēdi inuenire:/ ¶ Alia alis vtate. ꝓ. z. Ca. z.

Limetū ea rōe assumitur. vt in substātia eiꝫ (qđ alendū t) tūseat: sicut comedit panis. vt caro efficiat.

Ideo cibꝰ cognatꝰ admodū ee debet illi. qđ ē alendū: vt possit in eius naīm facile ptīsire: ita aīalia/aqis alimētis. terrestria/terrenis. aerea/ pascūt aereis: silr corpa/corpalibꝰ. corpea/corpeis nutriūt. ꝛc. n. corpꝰ trasit i spm: nec spūs migrat i corpꝰ: qr nō subest illis cois mā. p qua/ et in q iuice se ꝯmittet. Cōstat aiam corpibꝰ nō nutriri, cōstat corpeis ali: Constat ꝙ ea ee corpale.

¶ Di aliābꝰ aīa vescīt corpibꝰ: illi magīe vescīt. qbꝰ et corpꝰ suu. Sta cui istud maxīe aīe ggruat: alimēta eria sua/ iter oīa corpalia/ ggruet maxime: dumō alimēta illa adeo tenuent atz purgēt: vt corpusculo illi subtili (qđ vulgo aīa ee putatur) cōueniat: Cit ꝙ i corpe pigui/ validiori aīa. q in tenui: acutior/ ad ueniendū. ad remittendū/ firmior. ꝓmptior/ad agendū. ad ꝓuitendas turpes corpis illecebras/ q tinctior: magnanimitas i gradi corpe. in puo/ pusillam mitas. Crescente corpe. adolescat aīa/ eria si nihil dissat/ si nullo studio rez exercreat: decrescēte ꝑ etate corpe/ et vnā eig debilitatis. sapia/ indiciū/ q stabiaz ꝑ denīt. post epulas et vina. acutiꝰ cit igeniū et sublimiꝰ. Oia hec non ut arbitrant: sed aīalia corpalibꝰ coalescēt: Hoz vō nullū gtraria fiunt: aīa ꝙ corpalibꝰ nō pascīt alimentis. ¶ Quid ꝙ: Nullis. Ita cit eterna: si nulla alimonia idigebit. ¶ An forte ꝙ nos maxīe cupiꝰ. spiritalibꝰ vescīt epulis: Imo vō aliis nullis oīo: qđ sapienti viro nō est dubiū: qui talibꝰ alitur

sepe nūo. ¶ Rez assentiedū ee Epicureis/ opinatibꝰ aiam cū corpe coalescē: qr maiozes vires sint i pueris gradiusulis/ q i sfatibꝰ. atz inde adolescētes indies/ vbꝰ plent. et viri silr/ donec senescēte corpe mrsq minuat. ¶ Dīcdē ea ē aīe ad membra gpatio. q artis ad instrumēta. ¶ Ars at sepe cadē pmanes atz silis. nō facilꝰ instrumenta mouet/ nō difficilig. qm hec aliās aptiora sūt/ aliās ad motū ineptiora: Dic quis eadē sp vis sit in aīa: membra tñ pnimia/ aut mollitie/ aut āditate. nec gstat eq/ nec flectūt. Atz ipsa vis (q videt ee i corpe) nō ta carnis. seḡ ponđg. q ꝓportione membroꝝ nale/ gformatoꝝ artificiosa: q duo/ ad spm potiꝰ ptinet/ q ad mole: Vbi eria (que ines aīe) nō corpis arḡrit irremēto. qđ patet in ūs/ q torpet ignauia: in qbꝰ (crescente corpore) nihil ꝓficit aīa): ꝙ ex ipsa animi ēdustria. ꝓpīt ingenio/ vsu/ affectu. ¶ Quis neget tpe. vires corpis ꝓparari: Aīa at sepe monēte fortitudo ꝓstat: qn l rō aliqđ mostrat/ ipatz magnifici/ l furoz arma mistrat: et sepe pusillꝰ hō supat gradiozē. Et q nō crescit corpe: crescit tñ sepe vtute animi: imo dū decrescit corpe: sepe aīa crescit. Dicam/ magnam mitatē se pisse arḡrit subito aīa: corpꝰ at nec dare qđꝝ pt/ nec accipe. nisi tpe.

¶ Demēz vtꝰ aī se equalitas qdam (vt magi tradit) ꝑ qua aīa et sibimet/ et ipsi vero/ bonoꝝ gsonat. Dīque parto ādza gulais qđa linea/ circulais efficiat: ꝑfectior euadet:

nō q̄ longior fiat / ꝑ q̄ ēlior. Cursꝰ
si tpē lyra: ꝓfectior erit: nō q̄ gra
dior fiat / ꝑ gsonatior: Ita cū adoles
cēs aliqs / ūtute adolescit: cūr aīa nō
ḡtitate cresc̄it: spiritali / sed q̄da eq̄
litate / et gsonātia ꝓficit. ¶ Negz ob
ūriat ꝗsq̄ ita. q̄ qñ corpꝰ / negz g̃
uaſ epulaz nimio pōdē / negz fame
lāgueſit / ꝑ mediocriter alitur. cūr
aīa ſit enutrīx / ſitq̄ in eo ſtatu va
lidior. aliter at vōl: ¶ Nā id q̄dē
verū est / Aīm i eo hoīs statu valere
q̄plurimū: nō tñ hor inde q̄rit.
q̄ ſil alaz vt corpꝰ: ꝑ q̄ aīa nā re
git corpꝰ: et qñ ipm egrotat: q̄uatꝫ
aīa. adeo ꝯ in eo curādo / atz regēdo
distrahaſ. vt ad inq̄rēdā vitatē nō sit
ītentꝫ: quieto at corpe. expedite
mēs ſpeculaz: et cūr maxie q̄ꝫ re
ſcribitur alimētis: ¶ Esca vo animi
qua ē direḡ aliā. ꝑter illā / qua esu
rit ſp et sitit: qua parta / gaudet. ſu
mpſe. q̄ ſūpta / cresc̄it / ꝑfic̄it: ¶ Dic
aīa (cū in ōi etate / cū ḡtinuē) vitatē
p̄ cētis appetit: quā i ōi ꝯ arte q̄rūt
artifices. et in q̄libet re (q̄d de reipsa
sit verū) cētā infantes ītērrogāt
curiose: negz semel / aut bis / aut ter
singulis diebꝫ (vt corpis esca): ſed
mōmētis ſingulis verū i ōibꝫ ne
gociis ꝯuestigāt. Proinde (vitalis
arq̄pede studio) alimonia corpis p
termittiꝫ sepe nūo: negz tpi / negz
pecunie parcimꝫ / negz laboribꝫ: e
neruāt corpꝰ: q̄ eneruato / aīa fit
neruosior. ¶ Hac vitatē aīa ipse
cupit. nō corpꝰ: hec. n. corpꝰ non

aaget: ꝑ obest plerūq̄ illīꝫ studiū
corpi. Quinetiā ꝑ seipm expetit
illa aīa: nō ꝑ corpꝰ. Quid. n. cor
pi ḡferat: Q̄si q̄n videat vitas ḡdu
cere corpi: nō ꝑ ipsa vitatē id e
uenit: ꝑ ꝑ aliquod cōmodū corpale.
q̄d (ḡmūta vitate) ḡtingit: Imo vō
aīa (cētā si nihil inde sēq̄tur vtilita
tis) vitatē studiose q̄rit. et (pleno
ribis suis corpe) esurit sititq̄ adhuc
aīa vitatē: qua ꝯuēta. exultat / nō
ad tpꝰ (sinuī ꝑ corpis vsꝰ). sed ꝑpetuo
gaudet / illuminaz / adolescit / eua
dit magnificꝫ: adeo vt illi (p̄ magni
tudine sua) minima videaz illa.
q̄ solēt esurienti animule videi q̄
maxia. Hac cētā alimonia. fit iustꝫ /
tpās / iustꝫ / hoīm gubernatoꝛ et dñs /
excelsior celo / par āgelis / deo silis.
¶ Quis g̃ vltiꝫ abigat. quin vitas /
humane mentis / nālis esca sit: Eadē
esca / bēs appetūt mētes: eadē q̄q mēs
ſē: q̄ q̄dē ꝙsensio stabilis / appetendi.
significat mētes inter se mirifice cō
uenire: et qualibet mēte i nā sua sta
bile ꝑmanē: q̄ q̄dē appetituꝫ eaz. nō
ita vaiaz / mutatur ve. vt appetitio
sensuū: q̄ ꝑ diūsitatē corpū / diūsa ē.
et ad mutatoēm corpis ꝑmutaz: q̄si
sensꝰ / corpū mutatoēm sequaz: mēs /
diuinoꝛ stabilitatē: / odit nāq̄ corpis
alimēta: atz eode cibo vesciz. quo cele
stes et ſpē mētes: ¶ Hic cibꝰ ē vitas /
¶ Vitas at nō ē corpea: aliōq̄ re
bꝰ i corpeis nō ineſſet: nūc at ineſt
deo / āgelisq̄ / et nūis: q̄ et i corpalia
ſit / et vera. ¶ Et q̄m i corpalia tāto

ōioza sīt corpib⁹ ꝯto puriora firmi-
ora ꝙ sit: fit vt ītas in illis sit po-
tig⁹ ꝯ corpib⁹. ¶ Alīa (ꝙd maig est)
no ē ꝑpe ītas ī corpib⁹: in his .n.
duo sīt. mā et fōr. ℞ō ē ītas ī mā:
nā ꝑ ea nihil vere ī spē aliq̄ rez ē:
no homo revera ꝑ ea aliq̄d est. non
equꝰ. et reliq̄: Neq; tn ī fōr corpis ia
cet ītas: cū ītas fōr no sit: ꝯ ītus
ifirit⁹ in mā. ¶ Testat⁹ et hoc mathe-
matici: qui veras figuras ī corpib⁹
no repiūt. Verꝰ ꝙpe circulꝰ locatꝰ
in vero plano. assidue volui⁹: hoc
fieri rō cogit: cū circulꝰ ille planū tāgat
in ꝑcto. in ꝑcto at corpꝰ ḡeſīm ne-
gat. ℞ō hoc ī corpib⁹ vidit vnq̄:
Non ī sīt ḡ vē figure corpib⁹: q̄ fōr
te neq; ītas pn̄a figuraꝝ (salte q̄tū
spectat ad sensū): ālia sīt ꝑcta li-
nee. supficies. ℞ō ꝙd ondit. verū
ꝑctū longitudine carē debē: vera
linea. latitudie: supficie vera. pro-
funditate. Talia vō ī mā nusq̄
repiūt sensu. Cū ḡ alicubi sit ver-
tas: et a corpib⁹ sensuq; absit: est
pcul dubio in spīt⁹: Est ḡ ītas corpea.

¶ Idem ex eo patet: q; ubi maxie
cōsistit ītas. ibi sīa. Hoc vō in
rōibꝫ rez vniūsaliꝫ reveā usat:
ceu cū ais ognosat. ꝙd bonitas ipsa
sit. ꝙd iustitia. singulis bonis et
iustis actoibꝫ offic⁹q; reis. atq;
silia. ℞ōes vō hoīm corpales sīt:
qm̄ in nullo ꝑticulari corpe gelu-
dus. et si sīt ad mlta rōes: ℞ō corpis
l' circuli tota. in minimo corpe vl'
circulo. sicut in maxio repitur. ī
rō logitudis l' latitudis. vl ꝑfun-
ditatis tota. ī mīma linea. supfi-
cie. altitudine. sicut ī maxia: demq;
rō q̄titatis tota. ipsig. adeq̄tur toti
rei cuiibet q̄titati. ī aqt⁹ rōes corꝝ
pis. figure dimensionis. aīe ipsig eīa
quātitatis. corpales et extense no
sīt: multiming. rōes alie. corpales.
et extense ee pnt. ¶ Poteā. rōes rez
imutabiles sīt (nīa aliter se habe no
pnt). ī oīa ꝯo corpalia. mutabilia sīt:
quapt sīa (cū in his uset) ē incorꝝ
pea. Igit et ītas incorpea. Quo fit
vt de ipsa. ītate rez. ꝙd sit. ā rōe cō-
stet. inueniaꝝ. ꝙd ipsi sit ꝓpiꝰ.
q̄dve remotiꝰ. no sensꝰ vllꝰ. imo
sola rō iudicat: et cui potissimū
qm̄ sese a sensiū corpuꝝ fallacia se
uocat: Est ḡ ītas incorpea. ¶ Talis
ē at maxie veitas. et sīa diuinoꝝ:
qua ꝑcipue aīa oblectat. et alitur.
Quo ḡ mō. aīa pt corpal ee. qui cor-
poalibꝫ cibis offenditur. spīalibus
alit. q̄ q̄dē veitate oīa ꝑfert in | ītate
oīa ꝑfert cibo corpali: et | diuinaꝝ
rez ītate delectat. alitur. augetur.
Aut quo pacto mortis elt: si veitate
pascitur. imortali (cui neq; corrupti-
bilis veter. cibū incorruptibile cupiat
aut rapiat: neq; cibꝰ incorruptibilis.
ī corpꝰ tīm̄ cadat corruptibile). ¶ Dane
si ī mortis ē ītas. atq; ē ītimus animi
cibꝰ (vt certe est): siue ipsa ītat in
aīa. siue aīa in seipsa ītat. ītus effi-
cit imortale. ¶ Qm vō (dū familiai
hoc vesci⁹ cibo) ea voluptate ꝑfundit
q̄ neq; molestia habet admixta. neq;
ī fastidiū ītit. l' dolore: gstat mēte. ne-
q; fatigai vllꝰ. neq; turbari gtrariis ali-
cuiꝰ ocursu. neq; in gtrariū aliq̄d posse
corrupi. ¶ Rursꝰ q; mēti nihil (nā)
optabilius ē. ꝯ ītas: ītas aūt ꝑ se
pātem quada a rebꝰ mortalibꝰ cōpat:
nihil mēti (qua rōe mens est) magis
est nāle. fatiariq; ꝯ a mortalibꝰ se

gregal: Ex eo vo/ qđ maxie nāle est·
no remissio vite seqt/ ꝑ intesio: Qua
qđ tūr viuet mes ꝓpue cū hūr abeit·/
¶ Hac vo argumetatoē nram. ar
gumetatoē qđa Olympiodori platonī
ofirmāe possūg: qua partim pythā
goricis/ ptī platonicis mysterūs. a ple
done/ Gorgia ꝙ acceptis· sic ille gterauit·/
Mens nāli veritatis auiditate· ginue
tū se a corpe/ tū foris a mā sepāt· cupitq
ita/ atq; ornat· sepāta viuē: ꝙuis qđi
die t rotraiū· corpq/ sensq; detorqnt·:
Sepāta vo illa a traducq corpe vitā nā
liter appetit· tm nāliter (·i· reuera)
bona· ꝑserti cū vita sit oio dedita vi
tati atq; bōtati· Vita eigmoi si bona e:
ergo et possibilis t: qđ·n· ipossibile e:
idem ꝙ inutile: bonū vo/ iutile no
t dicendū:· Ite si ipotētia ad malū
ptinet: ad bonū/ pō ptinet: Ergo bonū
omne (nā sua) possibile est· Hūr effi
cit· vt nālis appetitio boni: sit pos
sessionis possibilis/ appetitio· Ac si cui
qđ apparet bonū/ t possibile: certe
et ipm reuerā bonū potentissimū est:
et ꝛeuera bona· vere beneq; qrētibq;
possibilia st:· ¶ Zā rō· Qđq; aie/ qua
indiuisibilis est: corpis ālitas ee neqt· C Zm
Quod idiuisibile est· corpis ālitas
esse neqt: nā si ālitas eig ponatur ee:
ita interrogabig/ Vtrūd tagat ꝓtem
aliqua diuisibile corpis: an pūctū
aliqđ corpis idiuisibile· ¶ Di gredit
ꝓmus: profecto ālitas hōmodi diuisi
bilis erit: cū/ nō diuisibili tagat: n
atq; ita· nō idiuisibile/ diuisibilis ipsig
erit ālitas: ꝙ alicui diuisibilis/ diuisi
bile:· ¶ Di Zm gredit: certe illa ālitas·
pūcti illig ꝛeuera (qđ attingit) solū ālī
tas est· nō corpis: Quāobrē qđ idi
uiduū t: corpis ālitas nūq; erit:·
Indiuidua vo vtq; aie hūane est
ālitas: Igit anā nō t corpq:·
¶ Duffricies qđē putabit hōmo
demōstratio: si duo illa/ planig
ostendeimg: videlicet/ et vtutē
ee/ aie ālitatē: et hac ipsa vtute
esse idiuidua· ¶ Ptmu/ cuiq; t eu
dētissimū: qnqđē ꝙ vtutis ꝑntia·
talis ar talis aīa fit et dicit sapiēs/
prudēs/ iusta/ fortis/ et tpās· Atq;
abesse vtq; ab aīa pt· aīa remane
te: hmoi vo t oditio ālitatis:· ¶ Zm
vo· illud videlicet· vtutē ee idiuisi
bile: sic ondit:· Vtutū duo st gna:
alie t intellectu: t appetitu vo/ siue
rōli/ siue irrōli· alie· Ille specula
tiue vocat: iste mozales· Ille spe
culatiue: qꝝ speculādo gparatur/
et gpātq; vsant in speculādo: Iste
mozales: qꝝ moze et ꝙsuetudine
arquīt· atq; arquīsitq; in moibq; et
opū vsu ꝙsistūt· ¶ In eo gne· sūt di
uinoz sapia· scia naturaliū· ciuilis
prudentia· ars opū hūanoz:· ¶ In
hor· st Justicia: que suū cuiq; tribuit·
Fortitudo: q ad opa honesta ꝓpti
oz· abūrit a nobis/ timois ipedimē
tū· Tpātia: q libidinis mollicie
(qđ altez/ honestoz ipedimētū est)
repellit:· ¶ Hec qđē sūt (apud pla
tone) vtutū descriptoes· Diq esset
t iis vtutibq corpozea magnitudo:
quo ālior gradioz est· eo sapiētioz/
iustioz; fiei posset: neq; possent
exigui hoies/ grādes· virtutibus
supāe aut eqre:· Rursq· scia (que
maxioz corpoz; noticia est) apliozq;
et claioz eet: qꝝ minoz/ que:· Co
gnoscūq; at multa· qꝝ nō valemus

magnitudinē adeq̄re: totq; aīa/
et eque/ et ita re magna peripit/
situt puia:/ ¶ Dumatim vō/ Quid
aliud speculatiā vtq; est. nisi claitas
itellectq;:/ ¶ Quid aliud. moralis:
nisi feruor stabilis appetitq; ab itelle-
ctq; claitate surrensq;:/ ¶ Claitas illa,
nō paulati fit: licet ad eā pcedenti
pueniaq;. Dicut pq logā p vestigia
mlta iuestigatvem. subito lepq aspi-
cit: ita q̄sq; i seipso aiadūtit. post
diuturna indagine. se i momēto.
q̄d verz sit. eade re (qua q̄sueit)
ituerī. Dubito vitatis lume (vt pla-
to inqt) effulget in aīo: nō subito
excussu a rebus ex logā q̄da discussoe:
vt ex lapide sepiq collisō/ scintilla:/
¶ Dilī (diuturna q̄suetudie) mueto
ad mozes dispōitur:/ donec paulu-
lū q̄d ad attendendū stabile illū rōtez
appetitq; ardoze deficit: nodū suffi-
cienter attendit. nodū vtq; moralis
habet. Depiq; inspirado: subito tāde
flagrat esq; appetitq; sufficies ad vi-
tutē:/ Quid plura:/ Verso ad sole
speculo: in speculo lume momēto
refulget. Duppōsita illi speculo la-
na:/ statī vt pāta t: in ipsa ignis
attendit. Quāe et repetitq; splen-
dor in speculo fit: et repetitq; ig-
nis i lana:/ sic aliter subita i in-
tellectu claitas vitatis: subita inde i
appetitu flagratia:/ ¶ Resume iterz
hoc parto. ¶ Vtq; speculatiua t ad
gremiū vitatis. si gdati gflet: ps
nūt q̄d habebit. ps deficet et q̄
uet. Quateng ps vitatis habebit.
scieq; idem:/ q̄teng ps deeit. erīa
nescieq;: ita tāde re. et scieq; sil et
nescieq;. q̄d ne ebrig q̄de aliqs som-
aret. Quapp speculatiug vtq; nō
gradati/ a parte sui/ i alia sui pte
digredit:/ i tota sil e vestigio lucet:
¶ Vtq; q̄q; moāl e voluntas q̄da cō-
stas. q̄dcuq; rō dictauerit/ eligendi.
Ipte habeat mltas/ fiatq; sensim:
ps huiq; voluntatis ineit. ps adhuc
abeit:/ q̄tū ps inest/ volūq;: q̄tū ps
abest/ erīa nolūq;. Dir eade re simul
p eade vim aīe/ voleq;/ paiter atq; no
leme: q̄de mostro pfile:/ ¶ Qm i
vtq; fit momēto idiuisibili: e ipsa q̄q;
idiuisibil. si mō nā cōq;/ q̄a origine
seq̄tur: pserti cū fine habeat idiusi-
bile. Eq; at ortq; et finis. idiuidua
est:/ cuī nō sit ipm erīa idiuiduū:/
Quis vtutis finis:/ ¶ Moral q̄dem
finis. q̄am a corpe diuisibili purgāe/
atq; seiugē: Speculatiē at. corpeas/
vniuſales q̄q; rez rōes (a diuiduis coz-
pibq; pcul positas) q̄phendē:/ Cernit
fine vtriusq; vtutis (sicut et ortū) esse
idiuiduū aliq̄d: ideoq; vtutes ipsas
oportē idiuiduas iudicāi. ¶ Ostendūt
vtreq; vtutes. hmōi quāda sui nām.
in eo q̄ maxīe. q̄ mlte scie sil in itelle-
ctu sūt: mlte vtutes moales sil t appe-
titu. neq; sese sua nūositate q̄sidūt: si
augēt potiq; et lucidāt. Atq; vniq; scie
greptvem t nob/ seorsū ab alia pudeq;:
ita vt sine q̄sideatōe altiq; possimq; altera
cogitāe. Proinde tales habeq; artificioz
ideas in mēte. vnitas iq; paīt et distī-
tas/ vsq; adeo: vt possiq; ad vniq; idee
exēplar loq;/ et fabricāe aliq̄d simile q̄u
ipsi: erīa si nihil ad altiq; cōceptōis exē-
plar agnq;: Corpa ee nequt tales itelli-
gētie: q̄ita in eode manēt aīe gremio:

ut neq; sese detrudat / pellatq; · neq; se mutuis mixtoe gfundat : Eade est de moralibq; vtutibq; rō. ¶ Quū cia cū multe sint in aīa sapiētis / itelligē tie : vnaq; illaz tota i singulis iueīt : / Ofecto q in geometria siue theologia pita est · ꝓpositoem aliqua habet facul tatis illiq; pīma · habet zā / terciaq; / et reliq; : atq; ex ognitoe vnig · in altrig ognitoem pgredit : si pā docet zā . zā tercia · Et ās docet aliqd · possidet in seipso / qd docet : seīt ut i glibet predēte ꝓpoe · sequtes oes ognoscat : Quū imo et i glibet sequte · insit silr prede tes : ꝙpe soleq; sequtiū indiciis / prede tia sepe rimari : neq; id iniuria : sīqde in effectibq; lucet imagines causaz · Har rez serie fit · ut vir sapiēs · vna quis ꝓpoe excogitata : velocissīe pcurrat in multas : atq; ita multas : imo oēs in vna spiciat : Est g glibet itelligēcia / in qualibet : et vnaq; tota ognoscit i sigu los : ¶ Idem i vtutibq; moralibq; accidit : nā aq̄sita illaz vna : statī oēs habe tur · Quis · n · iuste distribuet : si aut timeat minas : aut libidini seruiat : Quis na / metq; fortiter supabit : si demolliat libidine : Quis domabit cupiditates : si formidini succubuerit : Demq; qs honeste vitā aget : nisi p prudētiā optimū vite finē statuerit · et vias ad finē elegerit rectiores : Aut qs prudēter inspiciet : si mētis acies / caligine vitioz obnubilet : Dut g vtutes iste ita gnexe iuice : ut i vna sint oēs : et glibet vtq; tota ophēdat i singulis · Dicut et tota geometrie facultas / in pricipua eiq; ꝓpoe · imo in qualibet delite sit : cū p solertis ige nii sagacitatē : ex glibet ꝓpoe oēs eli ciat : ¶ Ro pt at diuisibilis q̄li tas · tota sīl rebq; mltis ineesse : ꝓpo ferto in vna sola ē · i · corpe vno : et alias sui ptes · p alias corpis ptes ex tendit : neq; tota eiq; q̄titas / figulis corpis pribq; ineest : Ideo itelligētie ille / moresq; oio diuisibiles sīt : ¶ Quāobrē aīa neq; corpq; / neq; fōz diuisa p corpq; ee pt : sīqde ipsa ē subiectū diuisibiliū q̄litatū : / ¶ Ergo sicut delirat · q aut q̄li quata sit scia / iustitia · aut pu tat geometriā / corpe geometre ee minorē : ita desipit · q / aut deter rogat q̄ta sit aīa / aut eā opinat corpe minorē esse : qndē nullo mō corpal ē : no solū · n · corpalia sīsti pit · nec eciā multa i seipsa fabricat corpalia : du spes rez / rōesq; / et habitq; concipit : pīertim cū definitoes corpaliū fabricat · ¶ Quis at eam (que corpaliū causa est) ee dixit cor pale : aut eā mōrle · q subiectū est virtutū (cui vtutū officiū sit repug nāe moralibq; : sīqde speculatia vtq illa fugit · moralis fugat) : ¶ Ro pt at qualitas subiecto ꝓpio repugnare : imo imōrle ē illud nutrīo · ad nāle re ceptaculū ē q̄litatū earz : q̄z ꝓpiū est, adiūsai et ꝓpāe moralibq; : ¶ Vis at rōnis huiq; eo q̄sistit maxīe : q aīa no mō subiectū ē taliū q̄litatū · sed et pn̄m : ideoq; nām illā / morta libq; repugnāte) sortiūt ab aīa : ¶ .4ⁿ. rō. Spes / greptioq; itelligibi lis suscipi no pt a corpe. ¶ Cap. 4ⁿ.

Id sentiūt greci oēs platonici · Idem possūt ita (platonicoz abū sua) osti

mare:- Intellectꝰ rē aliquā (puta
hoīem) nō itelligit: nisi formā quāda
vniūsale / hoīm significatricē adipis-
cat: quā / itelligibile formā / et spem
noīant: Isac adeptꝰ · ād sit hoīs quā-
ita iudicat: homo / est aīal rōle. /
Iudiciū hoc · tū greptꝰ / et gceptio me-
tis vocatur · tū rei agnoscende rō /
et definitio: quā ēria solēs scientā
appellāt: Di itellectꝰ a corpis
latitudine ꝓtendat: tū fōr itelli-
gibilis / q̄ greptio / latitudi corpis
adhēbit: In hac ipsa latitudie duo
gsiderātur: punctū scz: et extensio
latitudis: Igit formē illig / cōceptois
q̄ sedes · erit / l punctū aliād corpis so-
lū / l extēsio: Utrūo si neutrū cō-
cedi debet (ut demōstrabig): seqt.
ut itellectꝰ / circpe nūme gtēdat: /
Ostendaq̄ pg · punctū / tale sedē
ēe nō posse · Primū ād q̄d aiadūten-
du ē · punctū nō existē ꝓ se ipm: sed
ēe mēsure corpis sit affixū: ut sp
eiq̄ sit termiq̄. Di g nā sua rē capit:
certe nuq̄ accipit nisi termiū alī-
quē magnitudis alicuius (que in illa
corpis mēsura suscipiat · eq̄ termino
ē punctū: ita ut sicut corpal mēsura
suscipit rei aduenietis magnitudi-
nē · sic talis mēsure tmiq̄ / tminū
suscipiat magnitudis: qre ād̄ pū-
cto corpis suscipit: nō ē magnitu
dīs liber: Ideo si formē itelligibilis
receptacula / sit punctū: fieri nō po-
teīt. quā ea spes / diuisibilis sit. et f
minū suū in punto corpis habeat.
reliqs vō ptēs / corpis latitudine:
Ea tñ idiuisibile ēe ꝓbabig sequēt
bg · Ptēa · si dicat punctū ita forma
illā capē · vt solū ipm sit eiq̄ sedes / et
fundamētū: atq̄ illa ꝑ hoīes maneat
a corpis latitudie / segregata: oportet
punctū q̄ ēe distinctū a latitudie · Qd̄ser-
tim cū nihil sit ꝑter animas alicui dictū:
nisi ād ꝑpe existat actu: punctū hmōi
ēit a linea sepātū: neq̄ ēit linee al-
iād / neq̄ terminꝰ latitudis · Et linea
ꝑ aliud ādda punctū (huic ꝓximū) ter-
mīabit · Cursꝰ aliud illud punctū sit
ꝑpe existet actu · q̄ possit et ipm ali-
dehīs formē sedes frei: cuiq̄ ipm q̄ se
iunctū a linea: ꝓpue cū sit eade oīm
punctoꝝ rō: quo efficit · vt aut nullū
sit punctū in linea (quo nihil ē dictu
stultiꝰ) (termīs nāq̄ careret): aut li-
nee logitudo gsiāt ex punctis (quod
ēria dictu ridiculū: q̄ punctū punto
additū nō auget logitudinē: ād ea
rōe gspicit: qm si tria puncta cogitet
sibi iuīcē succedēcia: interrogabimꝰ
nūād punctū illoꝝ mediū cogat duo ex
trema puncta inter se ita distāe / vt
se tuīcē nō attingat: aut nō impediat
extreoꝝ cursoem · Di distāe cogat:
certe nō eade sua ꝑte tagit coꝝ vnū.
q̄ tagit alterū: alioquī nō dissuget
iuīcē: q̄ si altera ꝑte sui / vnū extreoꝝ
respicit · altera / alterū: ipm duabꝰ ꝑ-
bꝰ gstituit · nec ē punctū: siqde ē diui-
sibile: Quāe cogimur gfitei punctū
mediū · nō impedire aliorꝝ cursione:
itaq̄ erūt in oībꝰ ēria · nēq̄ vlla sua
cursu efficiet logitudinē: qñ ꝑ punctū
mediū · nullū inter alia puncta nosit
ēternaliū: Di nō gstat ex punctis. aliq̄
corpis logitudo: nullū repit in ea pū

rtū. ꝺ ꝑ ſe ſpūs ita actu ſiēi poſſit: vt
fiat ītelligibilis forme ſubiectū. ¶ Di-
xerit forte q̄ſpiā. puerū nō actu. ſꝫ pō
ēe in corpe. et ꝑ ea ipſa pom fiēi ī
telligibilis forme ſubiectū: ¶ Quauis
id iam fuerit q̄ futurū: ſit tn iterū q̄ futū
rū: ſ. puerta hmoi. tū q̄ pō ſt̄ non
actu. tū q̄ ſt̄ ifinita: nulla rōe ita
iuīce diſtinguūt: vt aliud illoꝝ potiꝰ
q̄ aliud. forma illā capiat: Qđ itaq̄
illā capiūt. Quocirca ītellectꝰ. aut
ifinitas ſ. rei cuiꝰq̄ ītelligēde forīs
arripiet actu: aut ifinite ſ. ꝑ ifinī-
ta puncta rē eāde ītelliget: vtrūq̄
ipoſſibile eſt: tū ēe forīs ifinitas actu:
tū ēe ſ. ītelligētias ifinitas: ꝙ her
mafr ſtū ē: puerū corpis ītelligibilis
ſpēi ſedē ēe nō poſſe: ¶ Dz nihīl ipſa
puerox ḡminatio. corpis ve exte ſio.
ſedes eſt: ¶ Negāt. Dis-n. forīs que
dmſibili ſubiecto recipit. fit diuidua:
q̄dmodū nimis albedo. nimis diui-
ſione diuidit: Itaq̄ ſi a corpis latitu
dine ſpēs illa ſuſcipit: lata fit et diui
dua: Talē vō illā fiēi ipoſſibile
ē: q̄d ſit onda: ¶ Di ſpēs ſecat in
ꝑtes: aut ꝑtes ille dicūt oīo ſiles
eſſe: aut diſſiles: Dz horū neutrū
ē admittēdū. ¶ Nō ē admittendū.
q̄ ſiles ſint oīo. ¶ Quia ſi ita ſt̄
ſiles. vt i quis ꝑte. rō integra ſit
ſpēi totiꝰ (ſicut in ſingulis aque
guttis. integra rō totiꝰ aque ſeruat):
certe ītellectꝰ i qualibet ꝑte ſpi-
riet totū. atq̄ vna ſpēs ꝑs ad totiꝰ
rei ītelligētia ſatisfaciet. ſupflue
erūt reliqe. ¶ Preterea ꝙ talē ſpēm
(que vndiq̄ ſibūpſi ꝑſimilis eſt.
et tali ſilitudine decipit ītellectū
inde ductū ad [illegible] ognoſce
dū) q̄ fundet. prorſq̄ iudiciū in
telligētie. i ꝓtibꝰ diſcernēdis a toto:
tū in q̄libet re ex ꝓtibꝰ cōſtituta.
tū l' maxīe in re illa q̄ ex naturis
varijs eſt cōpoſita: neq̄ poterit ꝑtes
l' a ꝓtibꝰ l' a toto diſcerne. Alia tn
reuera rō phis eſt (vt ꝑs eſt): totiꝰ
alia (vt totū eſt): et hoc ſꝫ ꝙ metus
iudiciū aſſumat: cū neq̄ ipm to-
tū ꝑs ē valeat. neq̄ ꝑs totū:
Negādū ꝙ arbitramur. ſpēi ꝑtes
oīo ſiles eſſe: ¶ Ob ea maxīe rōem
q̄ cū mens rei ꝑtes ītelligat. vt
ꝑtes ſt̄. et ītelligat totū. vt totū
eſt. et totū vē diſtinguat a ꝓtibꝰ:
neq̄ poſſit vē diſtīgue. niſi alia ſit
ī ipſis diſtinctio nālis: ſequit. vt
ꝑtes ītelligibil' ſpēi (ſi mo ꝑtes ha
bēt) tū iuīce q̄ a toto. naturali
aliqua diſcrepet varietate. ¶ Ite
dit et alia rō. ſ. ē pe ꝑtes. q̄ inter
ſe. et ad totū ſiles ſt̄ oīo. qm totū ali
q̄d (mutuo ogreſſu) q̄ficiūt: non
aliter ꝙ ficiūt totū. q̄ ꝙ nuī. l' mḡ
nitudinis augmētū (quod in triti
ci ḡnis. et aq guttis aſpicimꝰ: vbi
·n· forīs nō variat. et tn aliq̄ intrinſecꝰ fit
mutatio: ītremētū ibi q̄dmo fit.
l' decremētū): Itaq̄ illa metus ſpēs.
ſi talibꝰ decreſcit ꝓtibꝰ: nūb aliās
erit. l' aliq̄d nūoſū. aut cumulꝰ: vl
ḡminū aliq̄d: Ergo ꝙ illa. nūos
ſolū. et nūoſa. aut mḡnitudines
quasda ītelligēs. ſiue figuras:
eitq̄ ſpēs ad imaginatōem et phā
taſia ꝓtines potiꝰ. q̄ ad mētē:
Ex his ꝯcludit. forīm ītelligibile.
in ꝑtes inter ſe ſiles. minime diuidi:

Nū fortē serat in ptes dissiles: sicut aiāl corpg i ossa/ carnes/ et nervos. Nullo mō: ista ꝑ hāt formā. mēs/ q̄d rei sba/ sit cognoscit (ut dixīg): Alba rei/ definitōe maxīe opphedit: Definitio gñe gstat/ et drna: vt hoīs definitio aiāli gstat et rōli. Aial/ grengē. ꝑ q̄d hō cū ceteis aialibg tōt queāt: Rōle/ drnarꝑ qua differt ab aialibg carētibg rōe: Quare sīg sit in ea forma. diūsitas ptiū: hec est potissimū. ꝑ greng/ et drām. Dūt hę duę (si vis) itelligibilis forme ptes: sit extense ꝑ latitudinē corpalē: q̄d hīc seq̄t. audi. Quia ptes corpis dividi pnt in infinitū: utrīco una cū ill. ta greng q̄ drā/ absq; fine serabit: eruntq; in definitōe una. inuabilia gña/ et inuabiles drne: nec erit reuera definitio: qz no opphedet ab itellectu. si infinita fuerit: neq; suis finibg terminabit: et q̄d absurdiq est. l' infinite eade gña/ easdeq; drnas replicabiq: l'a gñe/ resoluendo assedeq; greng in infinitū. a drna silr diuidendo descedeq; in drām: Ascesq; tal/ atq; descesq; impossibile est: Quia nō vera tandē ad ꝓma rez gña/ et vltimas drās queit: ultraq; no licebat pgredi: sicāde sba/ supmū greng est in hoīe. q̄d i greng aliud no resolui: certa vo discurrendi pō/ e vltra drā. qua no licet i alia drām coarctāe.

Auget errorē illu. hoc ꝓ ceteis. q̄ si greng et drā/ in re aliq/ sīt infinita talia erunt effectu (Que. n. ad rei cognitā ducūt/ et ad ordinē ptinent nāle. effectu ac reuera existunt i nā/ no cogitatōe fingut humana): Esse at multitudine aliqua tale (re ipsa/ siue essentia) inuabile. nā no patit. ꝑsertim i corpe. in quo tm̄ est inuabilis multitudo. si gña inuabilia/ et inuabiles drne. ꝓ ptes corpis paīter serarēt: totide nāq; essent eria ipsig corpis portoes.

Rursq; protamur Epicureos. qui spem diuidut i itellectu. velut formi corpe: et ptē eig una/ in una mētis ptē locat: (vbi causa) greng i dextra ptē mētis: differētiq; vo sinistra: tur dextra ꝓb potig q̄ gruat generi. drne vo sinistra: Rone q̄ habet ps mētis. eque mens est. ne ex ptibg aīetibg fiat meng: Quelibet g ptīcula mētis. eq; utriq; [illegible] greng/ q̄ drām respicit: ideo q̄libet capit vtriq;: Q̄ si q̄libet/ abo susc̄epit. et i vtraq; sint abo: fit vt illa [illegible] no sint iuicē sepāta. Wez vt Epicurei volut. casu efficit. vt duoz illoz alterī dextera tadat: alterī sinistra:

Sed rndeat illi nob: vtq; sit deinde distincta ꝓmaneat: an iuice miscreat:. Di dent ꝓm. sequit. vt ide sria no nascat: nulla. n. fit definitio ex gñe et dra iuice sepātis. In neutro illoz seorsū posito. ꝓpria habet de re ipsa/ scia: miscetur oportet in vnū. vt vna scia/ de re una/ ab una mēte/ ꝓ definitorem vna/ in uno tpe possit haberi. Oportet ꝓfecto vtriq; i tota mēte ee. vt ve itelligat: na q̄d i ptē mētis est. nodū [illegible] integre itelligit: artio. n. rei totig est/ no ptis: fateatur g oportet illa misereri:. Dz vn misereatur: nūq̄d casu/ l' mēte: Casu inquit.

Nimiū hoc dictu nephas: na rarissima

fiet mixtio talis: et qñ fiet: tūc demū
cōcedent illa ſtr vnita tripalia eſſe.
ꝺd ipſi volūt. Cōcedet denq; illa a
mēte miſcri. ¶ Ex hac greſſoe. duo
ſtatim nos inferēg. q̄m. mētē eſſe
tripale: ſi acceptas foīs ducit ad ha
bitū tripeū. Que ſma Epicureis ad
ūſat: Tm. mixtōem illā a mēte fa
ctā / nō aliter fore vera: niſi rebꝫ
ipſis / tal ꝺda ſit vnio. Qd. n. a mē
te (pter naīm rex) fabricat: figmētū
ē potiꝫ q̄ ſcia. ¶ Nō at oportet ge
nera / et dīnas. nā gīugi iuīce / l'
diſiugi: nō mētis figmēto / l' ſitu. Di
. n. figmēto mētis id fiat: errang.
nō diſcrīg: Di at ſitu. ita vt greng m
pte mētis dextra ſit. dīna in ſiniſtra:
ſane q̄ licet mēti tōia hec reſolui. illa
mēs diuidet. p hāc ipſa diuiſionē. nō
tripeo ſcrabūtur: et dimidiū gīnis vnū
i pte dimidia dextre ptis relinḡ: dimi
diū alterꝫ relinḡtur in altera: Hoc arri
det dīne. licebit partiri iterꝫ. Hīc di
laniatio ſeḡt / nō reſolutio: et du tōia
diſcerpeg: ſcīam diſpdeg: Qz ſi p duū
ſionē nō lacerēt tōia illa / ſ greng i q̄
uiq; ſui pte ſupplet integrū. et ſdm dīnam
ia nō erūt aplīg tripalia. q; certa q̄
titate nō indiget: ac tōia inuiabilia
gīna / totideq; dīnas (q̄ ita ſcrabit ine
mēt. Atq; hoc multitudo. nō nā / ſ
mētis machinatoe nascet. ¶ Forſi
tā Epicurei (vt has obiectoes deui
tēt) nō dabūt aplīg ſpem illā itelli
gibile. ex gne / dīnaq; cōponi. ſ ptibꝫ
aliis. Nos aūt q̄cq; q̄uis ſpei ps (ſ
cuiq; illa ſit) a tota ſpe ꝺrat. nēcne:
Di nō ꝺrat: ſane. neq; ps eſt illa q̄ue
a toto nō differt: ſ eſt totū: Neq;
ſpes illa eſt oppoſita: ſi nihilo ꝺrat a
ptibꝫ: q; ſit caret ptiū diuſitate: Er
go differre ſpei ptē a ſpe fatebūtur.
¶ Nos at ab illis. quo ꝺrat. ſciſci
tabimur. Di nō tōi greng / dīnaq; ue
a ſpe (vt ondimg). nū ſaltē. tōi a ſpe
ſpes. ceu a coloze / figura. Hz hoc ad
mitti nō pt. Nō eſt. n. ſpes talis
int spem. nō ḡtinet ſub coloze fi
gura: ps tōi mēt totū ē / et ḡtinet
ab illo. ¶ Forſitā vt ſpem illa / re
ceptionēq; mētis. habē ptes q̄ūcūq.
que ſub illa ḡtineāt. ad nōs ḡfugiet.
atq; iferet / ſpem a ſuis ptibꝫ diſtre
pare. ſicut quatuoz / a duobꝫ. ab vno /
duo: ¶ Nos at (licet id ſupp ḡfutaue
rit) rurſq; tōi ita refellā: ¶ An nolūt
ptes illas ſpei / ḡceptoibꝫ (qua ſcīam
vocāt) ee ſcīas: ¶ Di nolūt: creabūt
ſcīam ex inſcītiis. ac ſi albedinē gſti
tuerēt ex figuris: Di volūt: ſic eos
arguā. Cōſtat apud phos. qualibꝫ
ſcīam habē obiectū ſuū (in quo vſat):
quod ſcītū vocāt. Declaret nob iſti
(ſiqđ ſcīe ille / q ſti vniq ſcīe ptes / ob
iecto carē nō ꝑnt debēt). nūq̄d idem
ſit ſcītū ḡpū / eiḡ illaz / atq totiq. an
aliud: ¶ Di idem ee / indeāt. vtiq; nulla
illaz / ps eſt. ſ vnaq̄q totū: poſtiꝫ
ēgtur toti: vbi. n. equat obiecta:
ſcīe ꝺ equat: ¶ Dim aliud fateant:
rurſq; id ſeḡt absurdū. q; ſcīa ipſa to
tiq ſcīti / pter ptiū ſcīam eſt: neq;
ex ptiū ḡgnitōe / ḡgnoſcet totū: vbi
nō gurrūt ſcīe ſingule / in ſcīam
vnūſa. ¶ Verū ſic iterꝫ predaḡ. Nēs
vt plurimū itelligit rōem / ipſa rex

et vna / et vniuſalē : vtputa boi
tatē ipſa / mltis bois eq̄ roem. ro
huigmoi (q̄tū vna et vniuſalis
eſt) eſt et ſimplex : rō q̄ dei ſiue
agēli (quoties ve ggnoſcit) . tm̄ i
diuſibilis iudicat. Che rōes cēn.
ītelligibiles appellāt. Eas nra mes
nūq̄ ggnoſcēt : niſi fōs eaz habēt
in ſe velut imagines . Sta ſi ggno
ſcendo / agit aliq̄d . ner agit / niſi ſit
actu . ner agit aliter / q̄ actu ſit : i
actu vō fit p fōm : nūq̄ cēntias
gtēplat. niſi eaz fōmis / dem / ornet.
fōme tales licet q̄nz ītelligibiles
appellēt : ꝑ tm̄ tn ītellectuales dici
debēt : cēntie vō ītelligibiles. Her
. n. ē vetez platonicoz gſuetudo.) :
Di fōz q̄da talis / cēntie talis / imago .
i nra mēte ſpargat in ꝑtes : tunc
ꝑtes ille / aut ita ſe hnt . ut nulla illaz /
cēn̄a ipſa reſpiciat : aut alia reſpi
ciat quidē . ꝑ no alia : aut oēs . Di
ꝑm̄ detur : tūc fōz illa tota / cēntia
nullo mō reſpiciet : cū nullā ſit reſpcs
i ꝑtibg . Dicut . n. tota fōz gſtat ex ꝑti
bg : ſit totig reſpectg / ex ꝑtiū reſpectibg
rōggnat : / Qz ſi nullo pacto cēntia aſpi
cit : nō eſt eig imago . neq̄ ad eig itelli
gētia gferet : Di dec̄z. : ps q̄ nō re
ſpicit cēntia . mhil attinet ad ītelle
ctuale fōm / pq̄ ad cēn̄a nō ſpectat
ītelligibile : Di at z. gredat : ſtati
ī terrognbg . vtrū q̄q̄ ps eiusde habeat
aſpm : an alie potiq̄ alīū : / Di eiusde
habē rndeat : (et eiusde hze nō pnt alie .
q̄ ſi q̄q̄ refeāt cēn̄a tota) : pzo ſtō nulla
eaz / ps fōme ītellectualis eſt : ꝑ q̄libet
eſt tota : vna ad ggnoſcēdū ſufficiet :
ſuperūt alie . Que cēia erūt inuiabiles
actu : ſi rozpis diuſione ſecāt . et oducūt
ad actoem : Di at aſpm habeat alīū /
atq̄ alīū : ner aliter hoc fieī pt . q̄ ſi p
tes ſingule / [redacted] fōme . tollde aſpiciat
cēntie ptes (q̄nādo ītellectuale ītelligi
bili oportet equari) : ſeq̄t . vt cēntia
illa ſit diuſibilis : qua tn rō vera ſi
plicē ee gcludebat . Neq̄ poſſet ſiplex
iudicāe : niſi aſpectu ſiplici ea tuēt̄ur :
Multiplici at aſpū ptiū diuſaz : multipli
cē iudicaret . / Opinamur at eos ī hūc
errorē ꝓtia mīdiſſe : q̄ ſcias nōnullas
ī rebg rōpoſitis vſari conſiderabāt : q̄lis
ē ſcia de hoīe : q̄ ex aiali / rōlīq̄ gpoīt .
tm̄ gne ſuo / et dīna : q̄lis ē ſcia de ſepte
naio / et denaio / nūis q̄ alīs : q̄ ex nūis /
l'vnitatibg rōgregāt . / Nos aut putāg
hoīem (q̄tū homo eſt) / vnū q̄d ee et ſi
plex : q̄ vna eig ē forma . Huic ſignū
eſt : q̄ in plures hoīes nō diuidit̄ur :
Diue . n. h ſpem diuidas ipſū / in greg
et dīam : neutz illoz ē homo : Diue ſom
ſegula / mēbra / in caput / pectg / et femur :
illoz mhil eſt homo : cozpg q̄de ſeras .
q̄ diſcerpis in mēbra / q̄ cozpa ſīt : nō
ſeras hoīem . q̄ nō ſeras ī hoīes : Quod
at tale q̄dā ē in ſeipſo . et in plura talia
nō diuidit : illud certe (q̄tū ē tale) indi
uiduū eſt / et ſimplex . Denaiq̄ q̄ (q̄tū
denaiq̄) nō diuidit : nā vna ſpēs eſt du
caxat / et vna forma : quā in plures de
naios partiri nō poſſuq̄ . Qz ſi partia
mur . num q̄de ptimur . q̄ ptimur in
nūos : denariū nō ptimur . q̄ nō diſ
tribuūq̄ in denaios : / Neq̄ obſtat . q̄
ī ſpē . grenq̄ et dīna videt ītludi : nō
. n. in ea . ſīt due forme : ꝑ vna . Nā licet

aliud sit in rez ordie / aial ee · aliud / ee röle: in hoie tñ est idem · Et (vt Plato nice loqr) ipsa hois nã / röna litas qda est: ¶ Rölitas aut nihil est in hoie aliud · q aialitas ipsa / in actu röis educta: ¶ Talis aut fo3 simplex / ee spliciis fundametu / spes e: que no disputit seipsa in singulos hoies: sed totã singulis se coicat: ꝑ hoc singuli vnu sit: differut at per alia / q extẽ seq adiacẽt / ad spẽm minime ptine tia: q3 quide spei splicitate signi ficat: q ex eo q3 no paz significat: q spes magis / minusve no suscipit: et in quoda certo gsistat gdu nẽ: cui nihil addi pt / nihil demi · qui spes ipsa minuetur. ¶ Estat hoc spes nrozz dep tenaiq / spes qda e numei: adiuge hu ic vnu: nonã creabis spem · s · octona riũ: subtrahe vnu: senariu habes / no uã rursq nũ spem. ¶ Qm vo scia no de singulis / l gnibq ꝑpe · si de spebus habetur (Singula · n · q3 nũabilia sit / mutantq3 / neq3 apprehẽdi / neq3 firma tenẽtur: gnia vo ꝑ gfusione e se ꝑfecte no discernũtur) qm mq3 de spiebq scia est: spes vo sit simplices: scia q3 ista3 e simplex (si no scia est / vitatis adeptio: vitas at / est rerũ cu mẽtibq adequatio) · ¶ Neq3 nos turbet / aut multitudo vocabuloz / aut cogitationũ multipliciũ vaietas (ex ꝑq confiai scia forte videt:) · ꝑ ꝑtes qde he sit ad sciam / siue pedisseque: scia / actq3 e vnicq / siue habitq · tactq3 simplex / spliciis fozme · idiuidug in diuidue vitatis · tuitu · subitu · itelli gẽtie lume. ¶ Ded ex hoc eoz errozẽ uidẽtiq3 redarguit: q3 multe sit scie de rebq3 p3cul dubio idiuiduis. Quis ·n· diuidat vnitate? Quis ite simplicitate / et puritate? Quis diuidat esse ipm spliciter? · Dozo qcqd di uidimq · i ptes diuidiq / toto p3iozes: her vo ex nullis ptibq3 predictbq3 co ponit · hoiem q3ppe · in aial / et röle resoluiq · Aial · i corpq / et sentiendi nam · Corpq · in sbam / et q3titate. Ib stãtia · in ee / et sustiẽtia subsistendi · Esse vo ipm · in q3s ptes resoluamq3 ignora: nisi forte · in vnitate / et multitudine ꝓlotiq / ꝓulgq3 resoluat. At vo vnitate ipsa vlteiq no resoluet. Neno vnitate resoluet · i numeros: neq3 puctũ in magnitudines: nemo fozmã rei vltimã · i aliã fozmã · aut ꝓmã materiã · i materiã. Nullq denicq spliciores illos mẽtis nre q3cptq (qui de sciaz ꝓncipiis / sp intra nos lucet) i q3cptq / aut notiozes refert / aut ꝓ res: Ubi resolutio cessat: cessat diui sio: Ubi diuisio desinit: ꝑfecta sim plicitas possidet: ¶ Quadobre con cludẽdu est · pinos q3cptq mẽtis / sim plices ee / et illa q inde nosci: par tim talia ee: vt quis diuidi videat: ea tñ röe nosci · q mime diuidũt: Ideoq3 notione eoz ee idiuisibile · q tim ee talia vt penitq3 spliciia sint: et ꝑtea spliciores esse eoz ꝓceptione: si modo itelligẽtia rebq itellectis eqsf. / Di q3cptq / notio / ꝓceptio · simplices sit: fozme q3 itelligibiles (vn nasci ista) sit simplices. Di ita e: mens quoq3 e simplex · q simpliciu e sub iectu: / Et qm quo quid simpliciq e · eo e magis idissolubile: mensq3 summu simplicitatis attingit gradu (vt dixiq) in ognoscendo: summu q3 gradu nẽ indissolubilis assert in

viuendo. Intelligẽtia .n. ẽ vite re-
flexio ẽ seipsa: Ideo si p̃ intelligẽtia
(que vita sequ̇tur) simplicitate suma
attingit (que nam̃ caret indisso-
lubile): multomagis p̃ vita (intelli-
gẽtia prioꝛe) assequ̇tur indissolubi-
le ḡdu (simplicitate ipsa posterioꝛe):-

C .v. rō. Si mens ẽ corpꝰ: tagẽdo
intelligit et currẽdo:

Cap .v.m

Si mẽs ẽ corpꝰ (aut foꝛ diffusa
p̃ corpꝰ magnitudine: duo ḡda in
se habet. (ut alias indicauim): punctu
videlicet et latitudine: atq; eisde
ḡdibꝰ maripat: ꝙ ẽt corpꝰ: Ideo
no aliter res intelligendas gphen-
det: q̃ tagendo illas (seq; p̃ illas ap̃li-
ficado: et instar corꝑis diffurrẽdo:-
Aut ḡ tagẽ dicẽt. punctu solu (ut
telligat): aut sola latitudie: aut u-
trisq;. Si solo utiq; punctu (et ad
ḡnoscendu indiget tactu) rex mꝰ
nitudines no ḡnoscet: quippe p̃
punctu puncta attingit (no magnitu-
dines:- Atq; eria si attingẽt: nuq;
tn totꝰ: aut totas eas attingẽt: Da
puncta in eo sũt infinita: infinita q̃
mꝰnitudie: illoꝛ om̃ cumulꝰ ẽ
intellectꝰ: hoꝛ ꝙdam cumulꝰ ẽ mꝰ
nitudo: Infinita p̃ns̃ire no licet:
Ergo neq; mẽs ipsa tota intelliget
vnq̃: neq; tota intelliget mꝰnitu-
dine: igit: no solo utiq; punctu:

Sed nec sola utiq; latitudie ad tagẽdu:
Nullꝰ q̃q; illa ḡnoscet: que
latitudie ipsa tagit: Iher no ea sũt
q̃ et ipsa latitudie distendit: Aut
at p̃ter hec: alia multa ḡnoscing:

Effugiet nonulli ad hoc: ut co-
fiteat mẽtẽ abobꝰ uti ad ḡnosce-
du: punctꝰ q̃dẽ ad simplicia: ad alia-la
titudine:- Verisile istud appareat: no
tn̄ est verꝝ. Primo q̃dẽ p̃ punctu simpli-
cia illa attinget solu. q̃ corꝑi appli-
cat: ut punctu: foꝛs no solutas/ aut
nuos no attinget: Deiñ p̃ latitudine
sua p̃currret tota ḡgnoscendi corꝑis
magnitudine: ut intelligat totu: No
pt at latitudo aliq̃ totu aliq̃d trãscurrẽ
spaciu magnitudis: nisi qualibꝫ sui
pte in locu. qualibet spacii illiꝰ pcur-
rat pte: Ergo mẽs singulas ipsiꝰ ptes
cuiꝰ uti corꝑis ḡnoscendi (discurrẽ-
do p̃ ordine admouebit: admouendo
ḡnoscet. Admouebit at ptes ꝙdam
finitas: tot .n. ptes mens habebit.
si latitudo corꝑalis extitit: Itaq; breui
tꝛe (assi inuabiliter) q̃libet illiꝰ coꝛ-
pis portionẽ intelliget: et ipm corꝑ
ex pticulas pene infinitas inuabi-
liter ḡnitas (infinitis ut ita logꝛ
picibꝰ) inumere apphendet:

Sed
hec argumẽtatoꝛem nobili quada
Plotini nri sñia breuiter ꝯcludaꝫ:
Quecuq; intelligit: aut sua nã sipli-
cia sũt: aut saltẽ du p̃ resolutione sĩ-
plicia fiunt) intelligũtur: Quia do in-
diuidua, solis indiuiduis capiuntur:
vis illa in nob/ q̃apit talia/ indiui-
dua est. Si ḡ mẽs ee dicit corꝑalis:
no tn̄ latitudie sua capiet illa: sed ali
quo potiq; imꝑtibili. Si solo hoc capit:
solo intelligit: Solu ḡ hoc eiꝰ ipsi
bile/ reuera mẽs eit. Quid reliquꝰ
opꝰ ẽ ꝑtibꝰ. ut sit intellectꝰ: q̃n no
opꝰ est aliis ad intelligẽdu. postq; unu
illud ꝑtibile sufficit: Unu ḡ hoc/
mẽs est: hoc retine. Segrega atq;:
mẽtẽ simplicẽ adepta es.

Cuiꝰ sũ-

plicitas eria ſit apparet: q̄ accipit
ſine logitudie/ puctu· ſine latitudie/
linea· ſuperficie/ ſine profunditate·
nūos abſq; ſitu· pulchritudine/ ſine
turpitudie mixtoe: ſic· n· ſeorſu
iſta diſcernit ḡſiderādo: neq; ḡſideāt
aliter/ q̄ accipiat: ſſoꝛ vō coꝛpalis
nō oio ſit accipit iſta ſeorſu· ¶ Di
aim ee ſplicē indiuiduūq; illud li·
quido ondit· q̄ ſpliciria et idiuidua
ſphendit: multo liq̄dio hoꝛ declarat·
q̄ ḡuq; ſedm ſe ſpliciria/ vl indiuidua
ſoꝛet/ et tm q̄ cū alīs iūgit· ḡpoſi·
ta/ diuiduaq; euadit: q̄ aiq; ſegregat ab
oppoſitis: redditq; ſpliciria pꝛoꝛſa/
et idiuidua: q̄ po posſet ab ill' reſi
tuē ſplicē/ indiuiduaq; nām: niſi ipe
eſſet ſimplex et idiuidua· Demq; ſi infectis
reſtituit puritate: ipſe ē ext/ et ſup
ſfectoem:· ¶ 6.a rō· Intellectq; acq̄
pit ſedm ſe totū/ q̄ꝛ capit: ḡd nō fa
cit· ſi fuerit coꝛpal· ¶ Cap. 6m

Nullū coꝛpus aliquid ī ſe ḡtinet·
niſi p̄ eā ōptitatis adeq̄toem· p̄ qua
ſe toto tota rē ḡphendat: ꝑte vero
ꝑte: atq; maioꝛe ſui ꝑte/ maioꝛe rei
contēte ꝑtē: minoꝛe minoꝛe: In
tellectꝰ nō hoꝛ parto/ res ipſas ca
pit: nā ſe toto capit/ q̄ꝛ capit· q̄
Eode q̄ppe mō capit· quo ītelligit·
Intelligit āt ſe toto/ q̄ꝛ ītelligit·
Repe ſiḡs direxit ītellectū duas ꝑtes
coꝛpales habē: q̄ vna q̄ꝛ capiat
rē/ et ītelligat· alia minime: redar
gueḡ eū· aſſeuerātes ītellectū (reueā)
eſſe ꝑtē illa· q̄ rē capit et ītelligit·
(ſiquidē ab ītelligēdo dicit intellectꝰ):
illa vō (q̄ nō ītelligit) ītellectū nō
ē: Quaꝑ reuera nā illa (q̄ reueā
ītellectꝰ eſt) ſe tota rē qualibet ītelli
genda capit/ atq; ḡnoſcit· Qui ſ. 191.
ītelligit hoīs coꝛpꝰ· ītelligit et coꝛ
ꝑis illiꝰ mēbra: ſe toto/ ḡnoſcit to
tū coꝛpꝰ hūanū: ſe toto ḡnoſcit q̄d
libet eiꝰ mēbꝝ· ſed q̄ mēbꝝ q̄libz
ad q̄dlibet coꝛpat· et mēbra q̄libet
ad totū refert: nēce ē· vt idem/ tā
ſingula mēbra ḡnoſcat/ q̄ coꝛpꝰ
totū· ¶ Rectꝰ duas ponīe debes ꝑtes
ītellectu· q̄ꝛ vna ḡnoſcat vnū mē
bꝝ· altera/ alterū: ꝑ neutra· n· illaꝝ/
poſſet illa ḡpātio fieri: Di vt ḡno
ſcit/ ita et capit: ſe certe toto capit
tā totū coꝛpꝰ· q̄ mēbra coꝛpis ſingu
la: ¶ Nullū vō coꝛpꝰ/ nullaq; foꝛ coꝛ
pea· hoꝛ parto ꝑt aliq̄d capē: neq;
poteſt coꝛpꝰ vnū/ oīb; pariter eq̄ri
coꝛpib; Quō coꝛpꝰ canis· coꝛpi foꝛ
mice/ equi/ elephātis/ ſolus equabit?
mēs āt coꝛpib; oīb; (tā maꝛis q̄ mi
mis) pariter adeq̄t: tū oīa ītelli
gendo ſibi ḡphendat· ¶ Rectꝰ iūs ſolū·
vexeria q̄dams ſume ſe equat eq̄
litati vdū res oēs· mīng/ magibꝰ
equales (q̄ attenſū ad eq̄litate ſuma)
recte metitur: vbi mēs· iter res
q̄ſlibet (eq̄litatis ipſiꝰ pticeps) et
ipſa eq̄litatē· ſe inſeit media· q̄
ſi ſume eq̄litati/ ꝓxie adeq̄t: nulla
ineq̄liū qualitatū iniq̄tate pulſat·
¶ Cſ. rō· Intellectꝰ acripiendo rez
foꝛmas· nō amittit ſuas: coꝛpa/ gra·

Solent coꝛpa (q̄n coꝛ ¶ Cap. ſ.
poꝛ aliox foꝛmas acripiūt: ſuas
amittē· Quō· n· aqua igneā qua
ditatē induet: niſi frigiditate ſua
exuerit: ¶ Qz ſign (aliena acrepta)
remanet eria ꝓpia: ſit ipfectioꝛ:
vt q̄n remanet dulcedo in vino (eria
aqua illi infuſa): ſit dulcis ſapoꝛis

Quod potes fol. 190. prima poterit

debilioꝛ. ¶ Ideꝫ ãt rex ōim accipit
formas. dū oēs agnoscit / et ognitas
in seipsa volutat. nec illas acci-
piendo / formã gñã amittit: aut de-
bilitat. Quippe cū exopatõe sp cogꝫ
forme habitꝫ designet. atꝫ opatio
ītellectꝫ ītelligētia sit: seqt. ut for
ītellectꝫ / sit ipsa (vt ita dixerim) i
tectualitas nãlis. q̃ tur ꝓferta maxie
iuditat: qñ opatio eiꝰ (ītelligētia)
ꝓfectissīa est. Iter ãt tãto ꝑfectioꝛ
cto plures rez formas attingit: subli-
miοꝛ. n. fit / velocioꝛ / et lucidioꝛ. Ob
obrē ītellectꝫ / corꝝpū ōim formas accipi-
endo. nõ mg / nõ amittit / aut non
remittit sua: sed (qđ ē mr naīa cor-
pis) sīmodo ꝓficit. penetrat eoꝝ sb
stantias: et cuncta i singulis gspicit.
dū in spliciꝫ ꝑ qpositorem videt mix-
ta: in mixtis / ꝑ resolutorem spliciꝫ
intuet. Ergo mes ita videt ee in oibꝫ:
vt in singulis / ipsa sit tota. ¶ Ideꝫ
est extra / et supra oīa corpalia: alio
quin nõ posset ver ab incorpeis secerne.
et illa ab iis discerne. Di est i oibꝫ cor-
palibꝫ / oīa atꝫ ecīa extra oīa oibꝫ ipat
ꝑ naīam: atꝫ nullig corpis violētia e suo
statu deūcit. ¶ 8m rõ. sor ē in mete
vniũsalis. talis i corpe ee nõ pt. Ca. 8m
Corpꝫ / et sor ꝑ corpꝫ extẽsa. adeo
(vt ita loqr) mãlia sīt / et phīculari situ
tꝫ astricta: vt vniũsale vim nulla
habeat. Quo. n. quid corpali materie
ꝓpiquat magis. eo agustig ē: ꝙ dise-
dit lõgig. eo fit aptig: Quãobrē si
ītellectꝫ eet corpꝫ / l forma diffusa
ꝑ ipm. et forme oēs ab eo susꝯpte (ecīa
si in seipsis essent vniũsales) in eo sal
tē phīculares ōio mãles; ꝙ enadent:
nã forme / in subiecto (qđ astrictus ē
nie passibꝫ. nulla vim retinet ad v
niuersale q̃ꝝ repsentadū. Ite ītellectꝫ
q̃ꝝ rogitaret. ꝑ form mãle / singulaī
bꝫ ꝙditoribꝫ astrictã excogitaret. /
¶ Cū vo opatio rei rogꝫ / formꝫ rei
opantis sequat. ītellectꝫ ꝑ tale formꝫ
operãs. i. excogitãs. singulariter solũ
oparetur. Qualis ãt opatio est: tale
sp opꝫ. Ideo ītellectꝫ / singulariter rogi-
tans. sola singularia rogitaret: nec cõ
q̃ꝝ / et vniũsale agnoscãt. vnũ q̃dq
hoīem (puta Socrate vl platone)
i se revolvẽt: hūana vo nam / illis
eq̃ eoꝝ mũne. Nec regula in mo
ribꝫ et artibꝫ ad plura vniũsale
statueret: nec legẽ rondẽt vnq̃ / mi
tos hoīm actꝰ respicierẽt. ¶ Di mens
ecīa sine electõe et vsu quotidie i seipa
parit vniũsales formas: sit vt ipsa / sone
eaꝝ nãl sit / et receptaculũ nãle: for
mꝫ hmoi / q̃pe alicui mẽ mũne astri-
gutur. nec mes q̃ mẽ alligat. nec
corrũpet vnq̃. / corruptio. n. ex mẽ
sidibus fuerit. ¶ Nono rõ. Mẽtes
seiũcte qplertũtur: corpa neq̃. Ca. 9m
Duo corporea / ra seiũcte mutuis
amplexibꝫ cõtinẽ nõ pnt. / Quod
. n. ꝑ qtitatẽ / aliud qtinet. maig
ē illo qđ qtinet. Nõ pt ãt vnũ cor-
pꝰ / alio quodã vno corpe aplig ee /
sīt atꝫ agustig. / Dic Saturni spera /
Iouis spera abit et qtinet: nõ ecõ
uerso. ¶ Alia vo mes / aliã qtinet /
et ab eadẽ paiter qtinet. / Mẽtes qđ
mea / tua cõsideãt. tua / mea: Itaq
nre mẽtes (seiũcte gsiderãdo) / viriꝫ
se rapiũt. capiẽdo ītelligũt. qple-
ctũt: ītelligendo: et qđ maig est.
vna mes aplectit oēs: qñ melius
oīm naturam gsidat: Quare si

quecq̃ mẽs / mẽte qualibet tuet̃ (:) ꝺo ꝓt ꝺem · si aꝺaꝺutaꝫ : quis mẽte / mẽs quelibet claꝺit̃ :) ℟o ꝓt at ꝺlibet corpg / ꝺlibet corpe claꝺi / :

℣ Ergo mẽs / no est corpus : / :

℣ Di qlibet rez spes ẽ ĩmoꝝlis : coſequens ẽ · vt ſingulaꝝ ſubſtaꝝa (que ſpei ſue ſeipam / equat) ſit ĩmoꝝl :

℣ Rrens at qlibet / quaſlibet (ſi cotingat) ĩtroſpiat · et ĩ ſigulis cuꝝtoꝝ gſpicit ſpem (:) Ubi ſue ſpei ꝑ actũ reflexũ (q̃ gnitio eſt) ſe eq̃t : ergo et ꝑ actũ rectũ (q̃ vita) ꝓꝫ ſe eq̃uit eiꝺe) :

℣ Di ita ẽ : ſeq̃t · vt ſ qlibet mẽs ſp fueꝝit / futura ve ſit · ſi cuꝝt ipſa mẽtiũ ſpes : vl ſalte futura ſit ſp vt illa : ℣ ·10· rõ · ℟ez ꝑ oꝛa corpa opaꝝ · et ſupza corpa . Cap · 10m

℣ Quoma foꝛ / opaꝺi pn̄m ẽ : reg q̃q ſcm geng ſuũ agit : ex quo oꝛa plem ſibi ſilem (mo poſſint) in ſpẽ gnant. vltra vo geng ſuũ · nihil agit. ℣ed neq; her ifeioza eꝛia · vltra ſpem opaꝝ. ℣uq̃ · n · canis gnat ouẽ : et mlto ming aliq̃ ſup̃ ſua ſpem opaꝝ : na quo pacto canis hoiem procreabit : Quo fit · vt corpg agẽꝺi vim ſua · nec vltra ꝓpꝛiũ geng : et mlto ming ſup̃ naꝫ ſua poſſit extenꝺe : ℣uq̃ ꝙ attinget / aſſeq̃t / ꝓꝺucet . aut q̃ꝺlibet corpg / aut corporalia : ℣ Intellecty ſi corpg eẽt : certũ q̃ꝺa corpg eẽt in ſpẽ aliq̃ corpꝝ / Ex hoꝛ duo ſeq̃ꝛetur abſurꝺa · ℣ primũ q mlꝝoꝝ corpꝝ foꝛs neq; ſuſcipet / neq; gripet . Corpoꝛ q̃ꝺe ipſig ſimiliũ foꝛs no capet : q̃m ꝛa habẽt / Quo · n · ignis / foꝛmã alt̃g ignis aꝛripiat : ℣iſſimiliũ vo corpꝝ foꝛs neq̃q gripet / aut paꝛẽt : qlibet

· n · nã · ſibi ſile paiꝫ : / Ad hoꝛ at q ꝛelligat : oꝛtet vt rei ĩtelligẽꝺe foꝛmã aꝛripiat ꝓmꝝ : ꝺeinꝺe ex illa ꝺefiniꝝoem rei / rõgeꝛe gripiat : tuc ꝺemũ pficiꝫ . intellectio : ℣ pauca g̃ corpa ĩtellecty cognoſceꝛet, ſi corpg fueꝝit : ℣ cũ nullig corpis ſilis aꝛripiat foꝛmã : nulliq; diſſilis corpis foꝛmã gripiat : ℣ et ĩtelligẽ neq̃at : mſi et aꝛripiat / paiꝫ et gripiat : / Ex ſiquo mo ſiei poſſit . vt corpale aliqua foꝛmã aꝛripiat / gripiat : ꝑfecto no aliꝫ / q̃ naꝫ q̃ꝺa hoꝛ eſficiet : ℣i aꝛripiet aliuꝺe foꝛmã : in naꝫ trahet ſua . ℣i gripiet ex ſeipſo : q̃ naꝫ ſua ꝓꝫ turiet : Ergo ꝑ foꝛma qualibet ab ipſo ſuſcepta / vl ecia gꝛepta . ſp certã quaꝺa ſpem corpis ſibi que mẽte / et ggrua apꝓhenꝺet : neq; corpaliũ grim ꝺiũ ſitaꝝ gſiꝺabit : ℣iꝺ at videq; mẽte no mo q̃uq; corpa ſtt aꝛaꝺuẽte : q̃ alia ĩfinite plura et varia gnt libet effingẽ . ℣m vo ſeq̃ꝛet abſurꝺũ (ſi ĩtellecty eẽt corpg) · q videꝛet · oꝛꝺine corpꝝ no tẽſceꝛꝺet : / ℣ut corpa ferme nuq̃ vltra ſua ſpem · certe nuq̃ ſup̃ ſuũ geng opẽtur ; mẽs g̃ nuq̃ ggnoſceꝛet corporalia : / Vtꝛ hoꝛ ℣ ꝓſtatiq; aꝛbitꝛaꝛiꝫ : ſubſtaꝝa ne . an actoem : ℣ubſtaꝝa certe : q ipſig actois ẽ cauſa . Cauẽꝺũ itaq; ne opatoem aliq̃ ſba ſublimioꝛẽ gſiteamur : ℣ eſſet at mẽtis opatio ſublimioꝛ / q̃ ſba : ſi ſba q̃ꝺe eig / certũ corpg eẽt ſoluꝫ : ĩtelligeꝝia vo eig · et corpa q̃q / et corpea gphẽꝺet . Quaꝛ no est corpg : qꝛ q̃ꝺe vlt corpora qlibet · apphẽꝺit eꝛia ĩ-

corpea: ¶ Atq; negq; ecia ẽ forma aliqua mixta corpi: ma forꝫ mixta sicut ꝑ corpis diuisione fit diuidua: sic fit qualis ꝑ corpis qualitate; ideo q; certa quada mes sibi extra het ālitate a corpe: ꝑ qua ipsa ad certa spem corpaliu rez determinata: certa spem corpaliu ggnoscet solu: sicut visq; ꝓculu ad colores cotrahitur. ¶ Et forꝫ similimas no capet: negq; ecia (ut dixiq;) dissimilimas: ¶ Atq; hec Aristotelis sua ẽ platonis approbata. ¶ Dz addit platonicꝰ. q; mes (si mixta esset): negq; capet corpea (q; qđ mixti est. sine cera no cōprehendit): negq; affectaet attigẽ aliqđ a corpe sepatu: alioqn affectaet a corpe separi at dissolui: negq; aliter ggnoscet. q; moueat: sicut mal; pō solet: nuc at no ut mouet. ꝫ ut ipsa sibimet efficit spes: sic abstrahit. disurrit. seqz in se (si ab sq; fine) reflectit. ¶ Negq; obstrepat hic nrīs auribꝫ Epicureꝰ aliqs. negas itellu corpalia capere: Dane et cupit illa sp. et capit sola. sūma cu voluptate. tp; ipsi similia. Negq; solu illa cupit et capit: ꝫ ecia gignit. Quid. n. nos aliud mō this disputatoribꝫ nitimur: nisi re aliqua. metis nre (ut ita loqr) manibꝫ fingere. a corpe alienissima: qua finxiq; iam. et fingiq; atq; ūs ipsis metis manibꝫ attractaq; et anq; effingẽ mq; ꝑ speciq; effingenda. ¶ Nepe cu ꝓmu statumq; aiam nostrā corpale esse: videbaq; aliqua aliquo corpe. nō ẽ dubiu: ad quē ꝓducē aiam volebaq;. Quid qđ die facīq; disputado? ¶ Quotiēs ee re

aliqua asseueraq;. q; existat qđe nulla vo habeat logitudine. latitudine. ꝙfunditate. l' ālitate aliqua. l' figura: tunc certe spitu queda mete creaq;. sup corpa. et corpis passiones: ibi ꝓfecto nra mes ē. vbi parit: parit inq; prole sibi ꝑsimile. nullo mō sba sua sublimiore: Igit mes nra. corpa. et qdcq; corpu superminet: qđpiā negq; loco claudit. negq; tpm limitibꝫ circūscribit: vbiq; ẽ pt. et sp: Ideo nihil phibet. illa forꝫ ꝑpetua: ¶ C. ii. rō. Mens statu ꝓficit: corpa motu. Cap. ii.m

Nunq; corpa forꝫ nouā accipit nisi ꝑ motu: na ꝑ alteratiē (ut aiūt physici) forꝫ inducit in materiā: mes at negq; ꝑ motu accipit forꝫ: negq; accipiēdo mouet. Que q̄to magis ab ot ꝑturbationū et negociorꝫ motu. qete agit: tāto magis ꝓficit speculādo: vbi ecia apparet eig eternitas: quia suapte nā sola speculatiē vitatis affectat. atq; ideo statu. sine q; no ꝓficitur speculatio: ꝓficit at corpus motu: qđ ꝑ motu. natu ē: Quod ꝫ stando ꝓficit. ex statu dependet: ideoq; stabile habet sbstatia. atq; ꝑpetua:

¶ C. iz. rō. Que i mā sīt cōtraia: nō sīt in mete cōtraia. Cap. iz.m

Forme cōtraiorꝫ elemētorꝫ dū sīt i mā. gtia ater se sit: qi pellut seruicē. et ītemut: In mete nō sit gtie: qa ibi nō mō nō pellūt seruicē. ꝫ et iuuāt. Dil qđe nra mes habet gtiorꝫ elemētorꝫ forꝫ: qm sil' elemēta ꝙsidat. Dil gnoscendit bona et mala. vtilia et inutilia. pulchra atq; deformia. lucē et tenebras. voce atq; silētiū. dulce et amarū. et reliq;: atq; ex agnitoe

alteri cōtrarū / sinceri iudicat alter: ¶ Nō ē corpea ¶ Necq ēria ppe corruptibil' Quippe qđ corrūpitur. ut plurimū corrūpit: a gē io: Quid at ē pt mēti ōtrariū: q talia habet sup cēt̄ia ptate. ut ab ipsis auferat gē ietate / et sua pace griliet-t imitq: ¶ Necq rursq corruptibilis ē. q a suis qsuatoibq disiūgat: ¶ Nā si aliena et gē ia / alienis ōtrarūbq griliat: mlto magis se suis / tū causis / tū seruatoibq admouet: ¶ Nō ·13· mutat: ¶ Necq acripiendo fōrs nō mutat: ¶ Corpis cnq fōr (qn ¶ Cap ·13· vere ab alio corpe capitur) tale reddit oio illud qđ suscipit ipsa. qle est corpa illud / a quo / fōr tribuit: ut luti qn flama ignis / a ligno suscipit: ligni facit caliđ ath igneū: flama nō illa in speculo loge distante resplendēs / speculū nō reddit calidū aut igneū: qz nō ac ab illo suscipit: cū pe distātia. ad vera ignis flama. nō sit pātū. Imo nō (nullo mō) flāmula illa (i. imago flāme illa) (cū spitalis sit) in speculi corpe figitur. ē in spitali solis lute: qđ abit speculi sup ficie. ¶ Fiūt at hmoi rex imagines. nō a corpibq his / qz imagines sūt (corpa. n. nō pcreat aliqđ ītorpeū): sēd a lumine spitali / corpibq circūfuso. Lumē qđ ipm a solis glo bo nō nascit: ē a solis aia: cuiq lux cū intra se sit uisibilis. effusa logiq fit inuisibilis: in q. ipsa qđ aia fit q spiritus. Nā (ut placet Orphicis / et Heraclito) lumē nihil aliud ē. nisi visibilis aia: vñ ē hoc oia reuiuiscūt. Aia nō / lux invisibilis) Sed ne longiq digrediamur: / Forme l' imagines corpū. nō vere sit in speculis: ¶ Res aut / corpū oim acripit fōrs: qn de corpibq iudicat: / Nū acripit vere: Vere pfecto. Sēpe ut acripit: ita iudicat: Vere iudicat: vere q̄ acripit: / Acripit (mḡ) a seipsa (ut platonici opinant) qn corpor simulachrus excitata. fōrs (que in mētis aditis latet) gnit in lucē. ¶ Accredit q ubi pfectior ē fōr: ibi verior est: Quato nō pfectior sit fōr corpū in mēte / q ipsis corpoibq: et aliās declāuit / declārabq / et hīc patet: / Q humana nā ē plato ne / l' Doctē. solq platonis ē / et solq Doctis est ppa: humana at nā illa / q mēte gripit (qn sub vna hois defimitōe. hoim ḡditōes q sideāt) ad singulos hoies habet vim. siāde oēs qle ctic. ¶ Ptēa. si ūitas rei cnq in pura integritate cōsistit / l' integra puritate. atq fōr in nā vim sua integra nō retinet pe passōis admixtoem / et extraneis acridētibq citrū fundit: verior res qq ineīt in mēte. ubi rei ipsiq idea / naliter insita. notionē rei parit / nrāq ādē ītludēte oia / supvacua nō permitto excludēte: Res q̄ usq adeo. vere corpū capit fōrs: ut veiq eria eas habeant / q nā corpū: ¶ Figit si ipsa sit aliquid corpale: talis reddet: oio / q̄lia corpa: fiet q aqua / cū aquā ītelliget: cū ignē ītelliget / ignis: et qz sit ītelligit calorē / et frigq: fiet q̄lia sit: ¶ Nunc at fōrs acripit oim: neq ē suo statu

deficit: imo proficit rapiendo:
¶ Sit apparet. Intellectu nō ee
corpeū: ¶ Apparet ergā nō ee
mortale/. ¶ Ille siqde eo mō q
d/ accipit qcqd accipit: Esse sua/
intellectuale ē dutaxat: Eo ergo
accipit qcqd aliter/ ōn intelligendo:
Ex hymoi susceptione. nō mō nō
deficit/ sed proficit: Nihil q susci/
pit aliūde/ qd mutet ipm et p/
datiē. Et qd maiq d. tm in oib; for/
mis susceptis lucrat: vt lucrari
ergā videat in malis. Dicato q
fertior euadit/ ōto ognoscit plura:
certe pfertior ē. si rez quatoēs/
defectq/ et mala discernit. q si
ignorat. Que ergo in seipsis ma/
la sūt et noxia: in mente fiūt bona
et salubria: Nichil abest. vt ea
nā a malis noxiis q rebq itimat:
q ita mala gūtit i bona. vt ipsi
bona sint oia: ¶ Ie. rō. Opatio
corpis tendit ad re toposita: mē/
tis ad simplicia: ¶ Cap. 14.
Opatio cuiq rei/ ee ipmi rei sq/
sequitur: ita vt illig sit opatio/ cui
ee: et modq opandi/ idē sit/ qui
et endi: et opq (ad qd tēdat opatio)
sit sile opati. In rebq ex mā et for/
me corpali gpositis. ee nō e mē ptu
aut forme. sed totiq toposiri ex utro
rūq diuīctoe gsecti: Ig et gpositi ip/
sius ipe opatio e: ignre et mō gposito
opatur: et opq ēducit gpositū: hoc
in elemētis/ plātis/ aialibq ītuemur:
q ādē opa gposita/ (sicut ipsa sunt)
gnant: ¶ Dū intellectq/ corpali/
gētia sit ad aliqd gpositū tēdat. cū
nilq aliud (pter res gpoitas) itelligat:
¶ Quis vō nra mēs usq adeo/ male
excellit gpositoem: vt corpa gposita/
i mām resoluat et formā: et cogitet
vtrūq seorsū: vtrūq vō p se ee simplex.
¶ Atq hoc maxie excellētia eius aspi/
cit. q illa q i mā qdamō falsa sūt. tm
via apphendit: sicut figuras/ et pn̄a fi/
guratā/ Que i mā sūt/ impura: discer/
nit vt pura: qlitates. n. q sūt i mā
mixte inuīce/ et iserte gtribus: ipsa q
ppas diuidicat rōes. Que i se nulla
sūt. q spūs tēq vnū. ceu sub una spe/
cie hoies infinitos. Que i se mobilia sūt:
tēq stabilia speculat: qn tpis ptes (que
i seipsis fluūt) sil colligit: et pnti a/
nexti pteritu et futuro. Que in se
distātia sūt/ tēq vnita sepissime gnuet:
qn totū orbē videt in puncto: neq tpm
extalla/ neq loco sparia. metis i/
tuitu cohibet. Que (vt ita loqr) mor/
tua: tēq vīuētia: sicut lapides (q vita
caret) mēs priuos itra se possidet:
qui ad pma (a q farti sūt) gpāt
vita. Que corruptibilia/ tēq ppe
tua: qn singula corpa (que loco
subducunt/ et tpi) mēs ituitu suo.
a locis et tpibq eximit: ¶ Ex qbq
his colligitur: intellectū neq ee cor/
poreū aliqd (cū logre alit q corpora
opetur): neq ee ipurū/ sertū/ dis/
pssū/ mutabile/ corruptibile: qppe
cum illa q ēria talia sūt: sua qda
vi/ ab hymoi libet passibq:
¶ .14. rō. Actio metis finitur in
actōe: Actio corpis i corpe. Ca. 14.
Nullig corpis actio/ in ipsa acti/
one ppe desinit: q in exteriore tm sit

materia: ita si in artorem desinet: artio illa i opate restabet. vbi in seipm opabitur. puta ignis seipm calefaceret: qđ no pt a corpe fieri: qz si corpg no agit ex se. certa non agit in se: ¶ Rursg si grāđ agit corpg/ mouendo agit: certe cū mouē se negat. i seipm agē negat: ¶ Vi deg at metis opatorem ipam. sine telligētia. in seipam desinē: neqz qrāđ p se extinsecg facē: nisi forte qnqz moueat voluntate. q (motis brachijs) opg aliqđ ext produrat/ ale fueat cogitatū. ¶ Sensu at di cig quodamō extra se fluē: qz alī unde mouet. gspicit aliena. ex terni finis grā opat. neqz suuipsig est gsrig. ¶ Noes gtra: mouet libe se suaqz ispicit. sui grā opat. ¶ Ideo eēn apud platonē/ statq dicit: qz si sine vita sit: torpet. Vita/ motq: qz ia exit i actu. eēs/ reflexio: qz sine hac. vita i externū opg effluet: ¶ mes sistit vitale eēn motu in seipso/ net/: reflectit ipm i eēn quandā/ qđa/ suuipsig aliqđ ūsione. Trahit qz cetera oia ad seipsa: qđ res (potig/ ut ipsa mes est/:/ intellectualiē/ spitaliter/ (qz ut res extra existit) gsideat. Vocat eēn reflexio infinita: qđ opatorem suā no mo semel. mes horis terminatur: nec est inuabilis. cū se aliqđ itelligē aiadūtit. et qz aiadūtat/ agno scit: ¶ Et cū aliqđ velle se vult. et vult/ qz velit se velle. atqz eadē rōe deinceps: vbi l opatio alia/ i infinitū termiat ad aliā: l eade in se replī tat. numē: ¶ Hīc patet itellectu no solū ee incorporeū. ¶ Et est imor le. Diqđ p seipm opatoe sua se fort se/ et pfint se itelligendo atq volendo: ¶ Hor at mihi est aliud/ qz seipm l fuē/ l seruāe/ vl renouāe ginue. (qđ qđē gtidiane renouatis noīe paulo aplis appellauit): quo fit vt nullg a suo pfectoe/ l seruatore dessiscat et absit (cū negat abee unqz a se metipso: Atqz ideo formet se/ atq pficiatur. ¶ Quieria si nalis gnā tois finis immōalitas qđa est. multo magis itellectual gnatois finis e immortalitas: ¶ Hz qz nā plē extra se grignit: immōalitas eig explet in suctessione naturū: Quia vo mes gnāt in seipsa. cū se/ cū alia (qz cū et sui/ et aliog oim gripit roes. qm aut se/ aut alia itelligit): Te quisit vt immōalitatis huiq ētg. in mete ipsa gemitrice seruetur. ¶ Nec eria latet argumētatio qđa hmoi:. pstatia est bn ee/ qz simpliciter ee: Quisqs sit bn ee sibi pbet. multoma gis pt sibi ee pbē: Intellectg sibi dae/ bene ee videtur. qn suāt/ pficiqz se ipm cū speculatoe/ cū moribq: Qua re ee qđ sibi pt semp form ita pbe. vt nullg desinat ee. ¶ Quitto (qđ Proculg ait) aiam (cū sit gnatois ppm) ita seipsa gignig atq vluficare: vt eēn habeat a seipsa/ Atqz summa tim de dī indiuisibili sba (in sua eentia exīte) affirmat cū gdurē/ cū gtinē seipsa. De dī at sba diui sibili (eria de ipso celo) dicit. nullo aliunde gduri/ atqz gtinei: ¶ Ded hor ipse vidit. ¶ Latet preterea alia queda tal argumētatio. Qm itellig

opatorem sua ꝑmo / atq; inde vim
sua / et sbam ꝓpehendit et amat:
tur ꝓcul dubio in seipm agit:
Igr et ꝑ seipm. Nihil. n. iter intelle
ctu / ait ipm met. mediu ꝓponit.
¶ Adde q; qadmodu corpq (qꝝ ex
se nō agit): ideo nō opat in se.
Dr intellectq q; in se opat: intrinsecꝰ
ex se opai ꝓsect. Di ex se / in se agit:
gr et ꝑ seipm. Di. n. vtriq; in eo
artois terminis sr: igit et medius.
Quid q; phibet intellectū / a corpe
sepatū / opai et viue: ꝑsertī cū
opatio ipsiꝰ (que ex se / in seipm /
ꝑ se expletur) nullo fiat et reside
at in seipso. ¶ Sed hoc ita pla
nius explicabit. Di metis opatio
ꝓpe in ipsa mente finit: mens ipsa
quoda nō sue opatois t finis: Ide
oq t rei cuiusq; finis ac pn̄m (cui
dia origine sua appetat / et ꝯ sui
moto fine sibi illa ꝓponat: Igit
sba metis. t opatois sue pn̄m: ꝑ se
gr opat. (qd̄ plato intr appellat. /
ꝑ se moueri). ¶ Vt opat: ita viuit.
(Vita. n. t interior opatio): Viuit
itaq; ꝑ seipsa:. Vt viuit: ita eria
est. (na vita. t pmo existetie actꝰ):
Est gr sibi ꝑ seipsa:. Quid ipedit
ea ee sr. qꝝde sui ipsiꝰ t causa:
Causa (nāq;) nō efficies / ꝙ formalis:
cuiꝰ vtute te tribuit et seruatur:.
¶ Qualitas et vita (qꝝ opatio oīs
talia effluit) nullo h nam sua
qualitas ex ꝓpria desinit. ¶ Qꝝ effluē
do vacillat: alieno indiget sustenta
culo. ¶ Qꝝ diffluendo debilitat: ¶ Qꝝ du
a nā sua q̄nq; defluē cogit. Di ita
est: sequit. vt rationalis vita (que in
seipsa relabit) seipsa sustineat. nō
debilitetur. nō inquiet. nō defluat:.
Meito. sicut vita (que oīo ꝓfluē cogit
extra seipsa) du discedit a vita. tendit
ꝙ sumitq; in morte: sic vita (que re
dundat t semetipsa) adolescit et ꝙ
mat in vita. ¶ Demq; si vbeior moti
vite vbeioꝝ inditū e: vita rationalis
(que vniuersu motionū genꝝ exercet /
iplet / et terminat) vniuersu oꝝ genꝝ
implet viuēdi: Ideoq; ipsi neq; pua
tio vite misere. neq; odio vlla obnoxia
morti. Exerce at ipsa oēs spes motio
nu t corpe. iplē motionū oīm ꝯplā
ria in seipsa. terminare motu oēm t
seipsa. simulq; pn̄m ꝑ metis ipsiꝰ reflexi
one: alias derelinquing. ¶ 16.ª rō.
Soꝝ corpal nō habet vim t finita:
mens habet. ¶ Cap. 16.
Constat apud physicos. forma cor
porale (ꝑsertī elemētale) vsq; adeo
termīata ee: vt nullo mō vim aliq̄
t finita inde fessa oꝝ possit habe:
¶ Mens at ab sq; termino ꝙquagat.
neq; fatigat unq;. Principio t seipsa
quasi est sine termino. mte intelligit
. n. seipsa: Ideo intellectio eiꝰ ꝓfecta
ab ipsa mētis sba / in eade revoluit:.
Revolutio / t finita e motq: ad nullū
. n. terminū ꝓpinquit extrinsecꝰ acqre
du (quo parto qesat). sed ꝓpria abit
sbam / suiipsiꝰ auida:. Duo ipsiꝰ
auiditas / nunq; extinguit: Dba gr q
sulmet cupiditate cepit semel sibi
vndiq; fieri obuia. et circūeūdo se
ipsa vndiq; queri: eade cupiditate
quetio insegate / semetipsa quetio
[illegible] digesta / debilitate / ignatoemq;
[illegible] fluit alius. ab extraneis iquinat.
[illegible] culo. ¶ Qꝝ diffluendo debilitat: ¶ Qꝝ du
[illegible] vacillat: alieno indiget sustenta
[illegible] ꝙ formalis: ꝑ se
[illegible] opat. (qd̄ plato intr appellat. /
[illegible] ꝑ se moueri). ¶ Vt opat: ita viuit.
[illegible] (Vita. n. t interior opatio): Viuit
[illegible] itaq; ꝑ seipsa:. Vt viuit: ita eria
[illegible] est. (na vita. t pmo existetie actꝰ):
[illegible] Est gr sibi ꝑ seipsa:. Quid ipedit
[illegible] ea ee sr. qꝝde sui ipsiꝰ t causa:
[illegible] Causa (nāq;) nō efficies / ꝙ formalis:
[illegible] cuiꝰ vtute te tribuit et seruatur:.
[illegible] ¶ Qualitas et vita (qꝝ opatio oīs
[illegible] talia effluit) nullo h nam sua
[illegible] qualitas ex ꝓpria desinit. ¶ Qꝝ effluē
[illegible] do vacillat: alieno indiget sustenta
[illegible] culo. ¶ Qꝝ diffluendo debilitat: ¶ Qꝝ du

silr p̄z arbitrio ap̄lectet: ¶ Quotq
igit intellectq (sm̄ orbicularis est.
i seipm circumvolutq) q̄tenq; intellectu
alis est: e vtiq; sp̄terno. ¶ Caret
eria fine (vt dixim) ob ea causa: q
infinite intelligētia replicat. pt. n.
qui aut se/aut aliud q̄uis intelli
git. sicut re ipsa intelligit. sic sua
intelligētia intelligē. itēq; alia/et
alia sine fine: du et re ognoscit. et
q ognoscat illa/q̄adiuvit: rursq;
q sic q̄adiutat/ipm nō latet: et
siliter absq; termino: ¶ Tale intelli
gētie cursu/comitat rōnalis illa
appetitio (qua nūcupat voluntate).
Per sane seipsa vult/aut q̄uis
aliud: et vult se velle: et rursus
vult q velit: silrq; deinceps.
¶ Quēria corpa diuidit i ptes plu
rimas/ptiq; pticulas. numeros
auget sup̄ nūos absq; fine. figuras
modos/mutuabq; illaz ꝓportiōes.
atq; eria nūoz q̄ntates inuiabiles
uenit. linea sup̄ celu/vlt̄ termi
nū vndiq; ptendit. Tps i ptitu absq;
pn̄e. i futuz absq; fine ꝓducit.
Hec q̄ solu vlt̄ oē tps/aliud aliq;
cogitat et plixiq: vez eria vlt̄ oēm
locu/aliu sp̄ cogitat aplioze. Innuos
q̄ effingit gradq; i figulis qualita
tibq;. ¶ Accedit q nō vno q̄da rez
gne. mes (sicut sensq) q̄cepta est.
Nō solis coloibq/vt visq: nō solus
vocibq/vt auditq: ꝯ currit p oia:
p oia (inq̄) nō vno q̄ sit: ꝯ que fue
rut. erunt ve: necq; id solu: ꝯ p illa
eria. q necq; sit/necq; fuerut vnq;/
aut erunt: multa. n. excogitat. q
forte ee possent/nō tn̄ sunt vnq;:
et multa q̄ ee forsitā nūq; p̄nt. ipsa
fingit: q̄q; no vnq; rez nā ee
videt. q mes p se pigit i seipsa:
q̄q; q p lingua i aere. l p manu pi
git in pariete. Quas q̄ sp̄ rez fa
cies/vi ppa/et q̄da ordine fabricat:
et rursq; inouat alias. Hone eria
pq̄q; gradatim p mūdi spas assedit:
gradatim q̄q; agelos ita q̄sq; at: vt
aliu sp̄ vidcat alio altioze: Neq; ea
sublime repit vnq;. qui possit aliu
(vno saltē gradu). et aliu rursq; (alio
gdu) uenire maioze: atq; id ea diu fa
cit: q̄diu finitu ee agelu queq; p
nūciat: ex quo. q̄libet finito spū i
uenit altioze: atq; ita sine termio
p̄gredet: nisi ipsamet sibi modu
imponet: q̄cludetq; ee spm aliquē
infinitu: qui oēm agelu (et q ee/et
q̄ cogitari pt) innuis gdibq; supet:
¶ Quis infinite p̄gredit. Quis
infinitu p̄gressu q̄damo terminat:
Quis terminu illu p̄gredied/in
finitu assēq. ¶ Mens certe hec
facit: mētis q quodamo vita infi
nita. ¶ Que in eo q̄ apparet. q
no mo repit infinitu actu/q̄ deq; e
vez eria pom infinita/q̄ mā subdi
ta deo. atq; ad inuiabiles fozis inde
capiedas idonea. Hec eria infinita
uocatq; gnatoris visibilitudine: que
pt p infinitu tps/ab actu infinito fu
di in pom infinita. ¶ Apparet rur
sq; ex eo. q vniusales rez rōes capit.
Sub q̄libet at vniusali/seu specie/
siue gne. inuiabilia q̄tinet: inua
biles sub humana spe homes/sucessoe
petua. itēq; sub aliis. Infinita i
diuidua colligit in una spem: spes

mltas in gen vnu: mlta gna in
vna ētia: ētia vna in di-
uina vnitate/ vitate/ et boitate.
Vtrisim ab hac vna. ḡdati dndit
i mlitudine ifinita: Natura pro-
fecto vtg. q ifinita reddit vnu:
vnu reddit ifinita. Huic ferme
no ḡpg i nā gdg ē ulla: ḡteng sur-
su deor sive penetrat oēs. Nō sit
ē ḡpg: ḡteng nusq̄ sistit. Nō certa
(ut ita dica) et termiata ptas: ḡte-
ng ad oia ēq̄ter opat. Illud q̄
mihi videt. vim metis (ut ita loqr)
itermiata p rōnis demōstrare: q
ipsa ifinitate ē inuenit. q̄ve sit/
et q̄lis. definit. Cui vō ognitio per
quada metis cū rebg eētem p fici-
at: mēs ognite ifinitati ēqtur q̄
dam. Infinitu vō ē oportet/ qd
ēqt ifinitati. Ac si tps (quod
successione q̄da metit motu) ifitu
ē oportet. si nō motq fuerit ifinitq:
q̄to magis ifinita ē oportet mēte.
q nō mō motu/ tpsq̄ stabili notione/
sed ifinitate ipsa q̄ metit? Cū nāq̄
sit. mēsura ad id quod ipsa metit.
habē ḡportionē: finito vō ad ifini-
tū nulla sit ḡportio. Idem q̄ ē
uidēter ex eo mōstrat. q a nō ē
cōsiderādo/ trāsit in ē. atq̄ ecōuso:
Esse at/ et nō ē. timēso inter se dis-
crepāt iteruallo: Immēsa vō o
portet ee vtute. q spaciū pcurrit
ifinitū. Curre at illud q̄ negat:
qn creatorem (q ex nō ē fit ad ē).
et iteritū (qui fit cōtra) certissimis
rōibg cōpbēdimg. atq̄ vtriq̄ extre-
mi nām describimg. et ipsig esse
rōis vim itellectu cōsequmur. que
rebg eig ḡgressōe nascētibg p̄ma-
biles ēndi modos cōtrahit?
Denīq̄ (ut sumatim dica). ifinita quo-
dāmō ee in mēte vtute. illud nobis
testimonio ē poteit: q̄ fames corpus/
sitisq̄/ et sōno. cito/ et re paucula sa-
tiat: mētis ardor nūq̄ extinguit?
sive humana respiciat/ sive diuina.
Di quet humana? q̄s diuitiaꝝ cu-
mulq. q ipōrū aplitudo. huic termi-
nat? Di diuina? nulla rez creā-
tarū finitatēq̄ sēta ipleā. Preito q̄
escit nūq̄. nisi ifinitū deū capiat:
q̄ capacitate eig (ab ipso manāte)
ipleat ifinita. Que si finita ēet:
aliq̄ re finita l ipleā. l salte sitis eig
tepesceret. Nec vō p q̄ libet finitor
adeptoēm. nō mio nō extinguit?
ē flagrat ardētig. Qm quo magis
plura rapiedo. deo ifinito (quada ꝑpā-
toē) ḡfiquat? eo ardet magis/ igni
suo facta ḡquior: atq̄ eo currit
rapacig. ifinito sui motq fini iam
gscia. Qđ et ignis clemētu facit:
qn in ḡpa spa se recipit. Facit idē
lapis ecā mat̄fistig. qn descendit
ab alto: qui quo terre fit ḡpiqor.
eo vehemētig defert in terrā. Qđ
dixit mētē/ clemētale corpq̄ ee/ vt
corpale q̄rēs? si vim possidet ifinita:
vim (inq̄) tu ꝑseuerādi et capiēdi.
tu abiēdi pcurrēdiq̄? sive seipsa
hāc habeat: sive (ut verius loquar)
quada aplificatōe dina? ateng
videāt absoluta ifinitas dei. me-
tibg atabgq̄ gscie ab ipsa pendēti-
bg. itellectuale/ vitaleq̄ ifinitate.
iserit/ seruatq̄ obtinue: atq̄ ab ifīto
pn?/ ad fine revocat ifinitū. Di

.n. solet vbiq; ab absoluta ꝗlitate. manare scis aliq; cōcreata ꝗlitas: ꝙd miru ab absoluta ifinitate. tale quā dā alicubi / aut tale ifinitate effluere: ipmis at metes et aias (ꝙe pla tonici putat) i mundo ex tpis gnatoibz ſucceſſione prede ifimta)? ¶ Quis ē adeo demes eit: vt velut mete / habitura aliqne in pduratoe ſua ter minu. ci i vtute ſalte adeo aplificata / et opatoe no habeat: ꝙſi poſſit habe extra ſe terminu. q in ſeipſa no habet: ¶ Di vita oigie ancedit. itelligetia. et itelligetia prio vita excedit: atq; huang alg tata e dignitate donatq; vt greſſa ſibi fuerit. ifimta qdamo vtq; itelligedi ac volendi: multo pq; magis ex greſſa. eide fuiſſe debet vtq; ifimta vnedi: ¶ Nong liber: ¶ Probat p rōle virtute. aiam no mo ee forma idiuidua. vegetia q corpe no pede: vt euidet ig imortalitas demoſtret: ¶ Pa. rō. Quia mes reflectit in ſeipſa. ¶ Cap. 1m

Harteng pbaug p vtute rōle. aiam eſſe forma idiuidua / imortalem: de interp pbadu e. ea a corpe no pede: an ꝓpe grudit imor litas: ¶ Res diuiſibles / in ſeipſas mime reflectut. ¶ Et ſi qs dixit re aliqua diuſibile. in ſe reuolu: ſic ſtatim interrogabig. vtz ps huig rei alia vtat in alia. an ps in tota. an tota in ptē. an tota potig i ipſa tota. ¶ Di dat primu: no aliqd idem vtit in ſeipſo. ai inter ſe diuſe ſint ptes. ¶ Di 2m gredit aut 3m. ſequtur idem. aliud. n. ps est: aliud / totu. ¶ Dolq videt reſtare qrtq mo dq. id est q totu vtat in totu: hoc no aliter / q ſi oēs ptes vtantur in oēs: / Esto. Tande nos (cōfuſione hmoi facta) qreq. vtz ps aliqua tea re remaneat extra alia / l ab alia diſcrepas: an nulla. ¶ Si re maneat: alia ps in hoc eit ſitu / l mo. in illo / alia: atq; ita i ſeimite co uerſe nodu erit. ¶ Sin nulla: tertie nulla (mea re) ps diſtabit / diſcrepabitne a pte? Quod tale est. idiuiduus est oio: ita vt neq; ex pti bg ōpitatis. neq; ex mā et foā gsti tuat. ¶ Itaq; aut no reflectitur res aliqua i ſeipſa: aut ſi reflectit. est idiuidua.): ¶ Aiam i ſe revol uit modis ōtuoz. aliab dixiq. ſz pītelle ctuſi nām ſuā: qn qrit / iuenit / gſidatq; ſeipſa. p voluntate / in nām eade: qn ſe affectat / et amat. p intellectu / i actu ipm itelligedi: qn et re itelligit. et ſe itelligit itellige. p voluntate / in voluntatis actu: qn et vult aliqd / et vult ſe velle (Itaq; has rotas ōtuoz Plato aie curruū tribuit: Et hui ee fonte illu ātruplicē arbitroz nē pcetue: que pythagoras māt aie hoim / ab Ioue tributu.): ¶ Di nulla res diuidua remeat i ſeipſa: pfecto nra hec adriga rōlis (que p rotas q tuoz in ſe recurrit) atq; ipſe fons ītimg (qui p ōtuoz gurgites refluit i ſeipm): ſimplex est / et prorſq; idiui ſibilis: ¶ Hmoi vo cōfuſio. no est a corpe ad corpg. ſz ab aia e ad aiam. (que et ex miltis alis ſupza. et hic ex eo pbata est idiuſibilis ee. q in ſe re deat). Quapp giuſio talis / a corpe libe ra est: cū neq; exordiat ab ipſo. neq;

in ipm regrediat: ¶ Multo magis
ane sba/ libeā ē a corpore: si giūsio
(q eig ē motꝰ) est a corpe libera:
Itaq rōl' aīa/ nullo mō pedet ex
corpe. in ēndo: sicut negꝫ i mo
uendo et opando:/ Ite si ꝑ opatorem
in se reflectitur: reflectit ecia ꝑ
eenā. ita eenā ane in se gūtit: ¶ Quo
aut cogꝫ rei gūsio fit: illic ē ꝑfec
tio:/ atꝫ cōtra: Igit ex se est
aia. q in se vbitur/ ¶ Ex se inq̄
tribꝫ ꝓpijs modis. 2o. ꝙ forma:
q ꝑ alia fōm nō fort: i aliogiū
nō ad se: ꝙ ad illa recurret: Dein
ꝙ fundamētū: q nō sustinet ab
alio: nō. n. innit altei/ fōi her q
sibimet initit. qui admittit ad seipsa:
3o ꝙ simplicitate: q nō gstat ex ꝑ
tibꝫ. ex quo patto explicat ea
fōi ꝑ ptiū sufficie: q i sim cētz
penitꝫ replicat:/ ¶ Quod ita ē
ex se: ē sp. Cm qđ desinit ee, id
aut q a causa formatrice deligt:
aut q a fundamēto deseit: aut
q dissolui in ptes: ee desinit: ¶
Quod nō ad seipm gūtit/ q̄ diui
duū est/ nō dissolui in ptes: q̄
suiipsi ē fōi. a formatrice causa nō
relinquit: q i seipso manet/ nuq̄
a fundamēto deseritur/ ∴ Ergo illud
(s. rōnis aīa) nuq̄ desinit ee: q ē sp:/
¶ 2a rō. Hoc quo magis separatur
a corpe: eo melio se habet. Ca. 2m.
Si aīa oigine vlla a corpe traheret:
quato giūctiꝫ haberet corpi: tato ꝑ
fectiꝫ se habet. Quelibet. n. res. ab
oigine sua seruat/ atꝫ pficitur:/
¶ Cui nō q̄ cōtingit. Lyra. bois
¶ Potentissime ane ptes. sp. Delle
ctꝫ et voluptas:/ Qñ circa corpalia
occupamur. Intellectꝫ aut nihil cer
nit oio. aut nō discernit (sen
sibꝫ et phātasia decepta):/ Voluptas
affligit. diu multis inde vexatꝫ curis:
¶ Contra. qñ corpalia despicit/ et
(sopitis sensibꝫ/ expulsisq̄ phātasmatū
nubibꝫ) aīa ꝑ se aliquid speculatur./
¶ Cui Intellectꝫ sincere discernit/
claretꝫ maxīe: quod cria in his ap
paret. qui aut ꝑ soni q̄ete/ aut alia
quauis alienatōem a corpe. vatici
nat: Ideo nonulli (vt in Critone/ et
Apologia inqt plato) ppe morte cū sit
futura ꝓdicit: quasi tūc illa videat
i supnis numinibꝫ ꝓscripta: q̄bꝫ su
apte nā iungit aīa (nisi nō impediat
a corpe)./ ¶ Vnde Doctes tractꝫ a
falsis accusatoribꝫ iudicium: ꝑ. ꝓdixit
iudicibꝫ futura pernicia. accusatori
bꝫ ruina. ciuitati seditorem: Deū in
carcē. mortis sue die ꝓsignauit nostra
tū sibi a numine ꝑ q̄ete./ ¶ Ite Thera
menes (cū eet coniectꝫ carcerem/ bibēdꝫ
venenū) Critie adiuisaio suo. ꝓxima
morte auguratꝫ ē: q̄ breui assecutꝰ ē./
¶ Rhodig q̄dā moriens (vt scribit Dosi
thonig stoicꝫ) sex ēgles ridiculi: dix
itꝫ. q̄ prima illoꝝ moreret. q̄ sedēs. qui
deinceps moiturꝰ eet./ ¶ Scribit et Ari
stoteles Eudemū Cyprium familiare suū.
cū venisset pheras (Thessalie oppidum).
grauiter egrotasse. eiꝫ visū i quiete/
egregia facie iuuenē (qui dicēt fore vt
breui quatesceret. pauloꝫ diebꝫ Alexā
der/ oppidi illius tyrannꝰ/ interiret.
ipseꝫ Eudeꝫ (quinquēnio post/ domū
rediret): paulo post qualuisse illu.
tyrannū fuisse interptū. obiisse Eu

demū/ parto quīquēnio/ atq; ita eius
aiam ī patria remeasse. ¶ Nōne
Calanū indū iamia morituru ⁊ cita
Alexādro regi mortē prenūciauit.
¶ Et pheredes Thyrg/ mortes E
phesiis victoria cōtra Magnesios va
tīnato ē. ¶ Legūt alia multa gnīb
eiusdē: ¶ Sēo solū vo ītellectq dū se
ortū a corpis otagione viuēdi) cernit
multa pspicue: sed et voluntas ipleta
neq; pturbatoibq vllis afflugit. sed
diuinis gaudet sūmope/ tēq; sibi si
millimis). ¶ Hīc sequit. no ee corpg/ origine aiam: si quo logīg aīa
discedit ab illo/ eo pfectīg se habet:
Deūs et hoc/ (si ōpto magis meis in
hoc corpg imergitur/ tato defitit
magis. et quo discedit logīg/ eo ma
gis et gfitit) tūc fore pfectissima
mēte: qn penitq ab hoc corpe euo
lauerit. ¶ Hoc ād idem. ei Iteritq/ vn
suma pfectio: ē integra vita. vsq;
adeo/ vt sit quetua. Qua. n. multa
toe aīa vnq; defriet: qn no perit/
exeūdo ē corpe (qua. nulla ipsi ma
ior pt ee mutatio) ē. ¶ 3a. rō. Res
repugnat corpori. ¶ Cap. 3.
Nulla res (sponte sua) pt sue ori
gini repugnare: alioquī sponte
ad suipsīq ferret. interitū (q nīsi ab
seūt/ origine pdita): Quelīa grād
effectq aliquis opat. sue origīb vt/ et
auxilio facit: si ergo adūsq causa
pugnāet. in ea collucratōe/ causa illa
sibipsi aduisaret: ¶ Alia repugnat/
aduisaturq corpi nrō/ imo corpibq
oībq: ¶ Hīc a nullo corpe ducit
origine: ¶ probatio minoris Quo

sīt pīrpua illīg offitia ⁊ speculari:
et gsultāe: ¶ In utroq; repugnat cor
pibq. ¶ Primū videāq; quō repug
nat in speculando: ~ Multis quo
tidie modīb/ exterīa corpa varie
disposita. viri corpīb istrumēta
(sensibq assīgta) ita mouet: vt ad
tpa fallat. ⁊ qua fallacia emēdat
et corrigit rō (vt alias diffusius
narrauimq). vbi rō aliter iudicat/
q; aut externū corpq anuat/ aut
corpq q̄ nūciet: ar sepe iudicat
mō contrario. Qua in re. tā sui cor
pis/ q; aliorū dānat affectōem.
¶ Mittaq; ī pntia ceteaq; rez
speculatōes ⁊ arripiaq; sūma sūmi
gtēplatōem: vt gnosraq; q̄tū i
ea/ mēs nām redarguat corpale.
phātasia. sensq; sequt externos: se
sq; corpis sui/ aliorūq; corpū dispōem.
quaq; sensuū et phatasie iudiciū.
corpū dispositōi tribuūq: dicrīq;
ipm ḡ affectōem fiei corpale:
Qm aīq; nr (qđ deq; sit) cupies in
uenire. a magistris hmoi scisciat;
phātasia/ (precptor/ et faber ni
miū temeraiq) statuā aliquā ma
chinat/ ex quoq; materiīb. quas
(aliaq; oīm pulcherrīas) externi sesq/
ipsi obtulerit/ acceptas a mundo:
eo trī pacto: vt mās illas/ exterle
tiones reddat q̄damō. q̄ a mūdo
ꝑ sensq; acceptī: ¶ Offert ḡ pha
tasia nob lumē adeo clarū. vt nul
lū aliud videī possit fulgētīg: adeo
ingēs. vt nullū aliq; ar ferme
pūmesū inane diffusū. qđ inūa
bilibq sit coloribq exornatū. et ī

Capitol. Genius: Cap. p. ...
...

culū reuoluat: (ob qua reuolutoem
dulcissimis resonet modulis/ tā tpli
tibg/ q demulcetibg aures): iocūdis
simis redoleat odoribg· saporibg q oī
bg abūdet (qui possint effingi aīm sua
uissimi): tactu molle (mitē t modū
delicatū· lene· et teperatū:· Hinc ee
deū pōitat phātasia: nihil dat nob
pulchrig mūdi corpg: nihil corporeg
sensg aut attingit melig/ aut nuci
at excelletig: nihil (amica sensuū)
phātasia effingit sublimig:· Ex
ratio interim e fūma metis specula
despicies phātasie ludos: ita exclamat.
Caue animula/ caue inanis istig so
phiste pstigias:· Deū qris? Accipe
lumē tanto claig luce solis· q̄to lu
mē solis e lucidig tenebris: ad ḡd
si solis lumē oparet (ceā si milies
milies q̄ claig sit) ee videat vmbra:
atq ceā fato subtilig accipe· vt
aciem visg effugiat: neq ipm per
inane diffundas· ne pibg consistet/
atq ita sustētatoe idigeat pītū/ ar
loco· Colligē totū si potes in punctū:
vt ex hac infinita vnioe finite
sit potes· Dic deinde (si lubet) vbiq
pns· nō sparsū loco· q integrū lo
co cuilibet astās· Neq colore multipli
re varietate ifician: splendidig· n· e
lumē pur· q̄ colorati lumē· Neq
voluak/ aut sonet: nolo· n· mouei
illud collidi/ frāgi: et statu ee ar
bitror motu pfectiore· Auferas q̄
odores/ sapores/ molliteq tractabile:
ne crassiore sit nā oppositū· Hic ful
get/ ḡd nō capit loc: hic sonat/ ḡd
nō capit tps: hic olet/ ḡd nō spar
git flatu: hic sapit/ ḡd nō minuit
edacitas: hic hereat/ ḡd sacietas nō
diuellit.· Dei face rursū ituei de
sideās: q̄ vndiq̄ q̄spice vniūsū/ sol
lute plenū· lumē q̄spice i mā mūdi
plenū oibg oīm rex formis· atq volu
bile· Subtrahe ḡdo materia luminis
relinq ceteā: subito habes aīam/ ocu
pcu videlicet lumē/ oīformē muta
bile· Deme rursq̄ huic lumi aīalis
mutatoem: es iam itellectū agelicū
q̄cepta· corpcu· lumē/ oīformē/
inaīabile· Detrahe huic ḡ diūsi
tate· p quā· foris glubet diūsa est
a luce/ et aliunde ifusa e lumini:
ita vt eadē lux et formē eglubet sit
cēa: atq ipm lumē sese formet·
neq formas suas formet oia:· Lumē
hoc ifinite lucet: q̄ nūq lucet sua
neq altiq mixtoe inficitur ut gtra
hitur· q̄ pōia est: q̄ i nullo· In nullo
e: vt abunde pōia fulgeat· vinit ex
se· et vitā pstat cuncte: quāquide vm
bra eiq (qualis est ista lux solis) sola
i corpibg e vinifica· Denīt glubet.
sensumq̄ largit: si vmbra eiq/ sen
sq̄ oēs oibg excitat· Amat denicq sin
gula: si maxie sua sūt singula:
Ergo quid solis e lumē? vmbra dei:
Ergo quid deq est? Dol solis e deq·
Solis lumē/ e deq i corpe mūdi· deq
e sol sup [illegible] agelicos itellectq:
Hic tuq e o aia· Hic tuq e deq· Huiq
vmbra tibi ondāt phātasie:· Talis
vmbra dei est: vt sensibilū pulcher
rima sit: quale ee dei lucē existimas?
Di tm dei lucet vmbra: q̄ tū lux dei
fulget?· Lumas lucē solis vbiq
p retia· imo sola: ama deū solū/ sola
(o aia) lucē· Infinita bīfici dei lucē/
ifinite ama: fulgebis ia/ et oblecta
beis ifinite: Quere g obsecro face

eig: et gaudebis in eu. ℣ Dz ne
moueais (proz) ut ea fugas: q̄ sta-
bilitas ipsa est. ℣ Ne distrahais p̄ vaia
ut apphendas: q̄ unitas ipsa ē. ℣ Iste
motu ꝯ colligę multitudine: deū ptinę
assequris: ia diu te pemig asse cultum. ℣
In hac indagatōe (p̄z oh deg imoz)
ḡtu repugt mes curtis corpibg. ḡtu
dispdit eoz imagines et fallacias: q̄
tu danat phātasia/ sensq̄ (comites
corpu): ℣ Profecto ipsa. sicut p se ē sba/
nulla a corpe ullo ducēs origine: ita p se
agit q̄z ḡtu opg/ absq̄ ullo corpu āmi-
culo: imo uo (qđ est mirabilig): q̄
libet corpu machinamēta. Iher certe
nūq̄ opādo se ab oi secerneret labe corpea.
nisi multo magi in cēn. ab oi corpea
stirpe cet alienissima. Et q̄ no pt p̄ vim
aliqua corpis. uinisse nē corpu repug-
nāe. (no. n. surgit pticula sup̄ totu):
sēḡt ut p̄ vim q̄ (in pti) agat absq̄
subsidio corporaliu: Ideoq̄ inltomagi
t posterg. id possit effice: ℣ Quo re-
pugnat mes corpi/ speculando. satis ia
dictq̄: dictq̄ demcps. q̄ tu in gsultādo:/
Depe esurīēt stomacho/ l' sitiēt pul-
mone/ siue p sonū cerebro gue secrēte/
siue genitalibg mebris semine tumescē-
tibg. sensq̄ (corpis comes) ad cibū/ po-
tū/ sonū inuitat/ et coitū (inuitat (inq̄)/
l' potiq̄ corpis initamēta nutriat. aio):
ratio uo. q̄ platonis/ honestatis ue
gra. ab ūs iudicat abstinendū: et
ut iubet: sepenuq̄ abstineq̄: ~/ Qn
iferat gtumelia l' iuria. cirta pcz-
dia/ saguis ad vindictā accendit: n
tur vis aue motrix/ comes/ hospesq̄
corpis. pedes et manq̄ mouet ad vi-
sendū: rō nonnūq̄ paris/ et orū mu-
sa. sistē iubet/ et cohibet: ~/ Obiectis 198.
sepe periculis. cor trepidat: ℣ horrore
pilo. rō p̄cipit. tutade patrie causa:
uir iusto erit corpe. itur in hostes.
(fines at (ad ds ratio ita deliberat)
corpozei sit: utilitas. s./ et honestas): ~/
Cū plato nr/ vir celestis (domandi
corpis gra) Athademia (insalubre
Attice loru) habitanda elegit: none
aig eig/ corpis nē aduisabat: ~/ Cū
xenocrates (dilecti platonis discipulo)/
et Origenes (eoz sectatoz) exusserūt
sibi uirilia (quo libidis ardentia p̄sca
extinguēt): none iuicta aig/ bellū/
mebris corpis dicebat: ~/ Ante hos.
magi persaz/ egyptū sacerdotes/
pythagorici phi (ut Venere enerua-
rēt): mero/ et carnibg abstine-
bat: ~/ Scitto [illegible] illos p̄scos sacer-
dotes. magne matri gsecratos/ aut
Saturno: illi castrabāt se: isti se
excarnificabat [illegible]: ~/ Scitto p̄mitias
xpanoz: qbg nihil fortig/ nihil mi-
rabilig. unq̄ vidit mudq̄: Quapp
neo nobis obiiciat. l' paucos olim
fuisse/ l' ee hodie pauissimos: q̄ cor-
pis resistat affectibg. imo uo resistig
oes quotidie: alii sanitatis. alii hono-
ris. alii paris. alii iustitie. qđ platonis
dei. beatitudis gra. ac cia si nūq̄
corpis ipetq̄ fragilitq̄: satis tn cet
pugna ipsa (q̄ē in nob gtinua): ad
ostendendū. aiam corpi repugnāe. ~/
℣ Di nulla i nobis alia cet nā/ q̄
corpea. statt ei corpis affectio ad aliq̄d
trahēt: pronere mq̄ ut bruta: neq̄
pensi q̄rq̄ habemq̄/ gsultaemq̄ we-
nūq̄ cet illud (ad qđ allicit corpq̄)
effriendū (: nihil. n. seni pugnat): ℣

Dp tū ferme in nobis ē pugna illata
nobis a corpe toto: Est ḡ ī nobis a
liquid / pter ipm ab eig stirpe semotū:
Demotū inq. tū ab oi humoz / eleme
torūq; nā (quo cuctis horis ictiatoibg
possit obsistē. easq; cogitatoe et affe
ctu tñ sedē): tū ecia oi nā celesti / ab /
ab ipso telo. humoibg his ifusa / ad corpa
ꝓducta ꝑfectā (quo ecia celestibg ici
natoibg aliqn valeat adūsari (quod
astrologi nob ipsi ꝓdūt): atq; sbam
quada / celo logē pstatioē excogitāe
spēt colē). Scitto q; qrēd ꝑ corpea
mobileq; celi vtutē efficiatur / et
corpeū ē / et penitq; mobile: neq;
pt corpea mobileq; nām ēe supat:
Quarq; aiq. tū ab elemētali / tū
a celesti nā (elemētis ifusa). seorsū
viuē pt:/ Et siqs platoicoz dicit
cū ī celesti vehiculo sp ēe: Inde
hīq. nō aīm [illegible] a vehiculo. ḡ ve
hiculū ab aīo dependē. sp̄ternitq;
aīm (apud platoicos) / sp̄tiū vehi
culū sp̄ viuificāe:/ Qz ad isti
tuti ordinē redeaq:/ Neq; nob
turbet. q; aīa sepe obsēq̄t corpi:
qr nō vi obsēq̄tur / ḡ amoze: quo
corpi (q̄ ipam viuēti). tñ filio / et
suo opi affīt:/ Mater fillū tñ
suū opq amat. filiq; puulq; cibū /
ꝑ modū cupit. Abstinē iubet
mater. Tacet inde puer / q̄situsq;:
si bñ fuit edutus: Diu male: cla
mat / domusq; ꝑturbat. Miseret
plagētis filū mater (quē amat
nimiū). nondū tū (vt cibū capiat)
assentitur: nisi sed / ipsa pg rōsul
tando iudicet. posse illū cruciare
aliqd / absq; corpis detrimēto / aut
siqd dāni illatū fuit / q̄ medicina
facile posse sanari: tū demū cibū
accipit ngto. Nō cogit mater a
filio puulo: ḡ opis sui dilectio / ma
trem allicit / vt filio obsēq̄t. Obtpat
tandē / prout ēe set obtpandū: iudi
cat at sepe vē: qnq; fallit. qr obtpadi
nimiū cupida. nō satis diligēter ē
uētq; examinat:/ Fadē est aīe ad
corpus similitudo. proinde si mālē cet.
atam sucubē corpi: oīs aīa / ac sp̄.
sensibg redēt. Qm nō resistit sepe
numero gsultādo: sign gsentit:
nō nā l' violēta obsēq̄tur / ḡ amōe:
quo suma vis aīe afficit / medie / me
diastime: ifima / vitali gplexioi
vitalis gplexio / corpi. Diāde Pla
tonici putat / ab aīe rōe / sba (tñ
sole) effundi vita corpis irrōle (tñ
lumē): illāq; erga hāt affici / q̄si
gle: ad quā gle susciplenda. corpus
(vt Timeo docet) ꝑ celestes aīas
disponat:/ Quid vō ad illud dicēd.
qn aīa aliqs / suū corpus ītreimit: siue
gsilio / siue idagatoe / seu mchi id faci
at / l' doloe: Quod id vnq; aggrdet: si
corpus / animi oīgo ēet: cū nō possit
appetitq; aliqs ī nā / cōt ipsamet sur
gere: Nulla brutū spōte seipm ītrei
mit: qr nō pt ī corpe aiam (a corpe pul
sulate) stimulq; aliqs gt corpus oīri:
Ho aūt licet sit prudētiq; aīal / tñ id
sepe facit: vaticinias (vt arbitror)
se suppōre pg corpus. ar se potiq; corpis
sarcina exonerare / ꝑ pōe:

Qª. iō.
Aīa libē opat.

Cap. q.

Maxime vō. nō oriri (vllo mō) ex
corpe / hoīs aiam. ggnoscēq;: si q̄
libez sit in ea arbitriū rōne ꝑdā cō

phendere q̄ ⁊ nā qđ tēpi (q nā determinata est) alligat: ꝙ atoēm habē nō pt libera et soluta: ¶ Profecto a rōi aliq̄ q̄sidatōe / nulla pcedit actio. nisi intercedat aliq̄ ꝓticularis existiatio: qz motq̄ actōes q̄z circa ꝓticularia fiūt: tm tu qs cōit cōsidat / exercitatoem tēpis vtile ee: licet ita q̄sidet, nondū tm exerceat: nisi q̄sultet pq. qt sint exercitatōis modi: et q̄ magt ḡdutat: At qn una quada ꝓticulare exercitatoem (p multis) elegerit: tūc opq aggredit: si deabulatoem / deambulat: si eq̄tatoem / eq̄tat: ¶ Intellectq̄ (nā sua) ⁊ vniūsaliū rōnū greptōe vsat: q̄ꝑ vt ex eis ap̄hesione / aliq̄ gueniat actio: oportet vniūsale eis cōceptoem / ad ꝓticularia q̄da deduci: ¶ Vniūsal at notio (vt sua) multa / imo infinita singulaia ḡtinet: (vt exercitōi / cōe tgeng. modos exercitatōis imūabiles): Scit pt vniūsalis illa notio / ad diūsa paiter singulaia deriuari: Determinatoem hmoi eq̄t iudiciū de agendis: Diūsū g̃ seq̄ pt iudiciū: Itaq̄ iudiciū intellectq̄ de rebq̄ agendis / nō e (nā sua) ad aliq̄d determinatū: Est g̃ libertas: ¶ Iudiciū sigde libertate caret aliq̄: qz nullū hmt iudiciū vt plate: Aliq̄ qz licet habeat / hmt tm a nā ad vnū aliquid / determinatū / vt bruta: ¶ Hāli n. ex istatoe / iudicat omis lupū sibi ymici / osiū / ac fugit: neq̄ nō pt / nō fugē (impellente nā) / ¶ Naturali istitu ferut hirundines ad nidū ḡficiendū: apes / ad alueaia: ad telas / aranee: ¶ Ideo oēs eigde spēi agantes (eode mō sua fabricāt sp. neq̄ discut aliq̄. neq̄ variat vnq̄: qz spēs nāl (q ducūtur) ab initio inest / atq̄ cadē pmanet: ¶ Homes at / et discut / et opa sua variāt sp̄: vna tm ab initio nām hmt: ¶ Eo q̄ (nā) trahūt ad agendū: ꝑ ipsi suo ḡsilio. a lias aliter seipsos agūt: ¶ Non. n. ḡtigē id putāq̄ qz arbores / bestieq̄ / suis q̄bḡda motibq̄ / artibq̄ / cleribq̄z nūq̄ errāt: ¶ Homo vo sepissime: ¶ Eo qđ ex eo qz intellectq̄ / sit illis ꝑfectior (q̄bq̄ner intellectq̄ q̄dē mesr vlg): ꝑ qz ab intellectu diuino (nūq̄ errāte) trahūt: ¶ Ho vo a suo (q̄ errare pt) ducūt: quā cria sigñ ab artoibq̄ ꝓpriis / oriū agit / ad tps: tūc ipse q̄ a deo ducit: neq̄ errat / qđ ex vaticiniis / et miraculis declāt: ¶ Ac si ip̄e ducēt (sicut alia): ⁊ tūc mīng errarent qz alia: q̄to eēt ꝑfectiq̄ istrumētū: Rursq̄ si alia / seipa ducēnt (sicut homo): ⁊ tūc magt errarent: q̄to mīng ꝑfecta sortita sūt spem: ¶ Cui g̃ ho / iudiciū de rebq̄ agendis nō habeat a nā / ad vnū / determinatū: ⁊ ideiaq̄ liberū: qz at iudicet libe / eo conuēit: qz seipm ducit ad iudicandū. qz seipm ducat / ex eo: qz ⁊ iudicia sua / se reflectit. qz se reflectat. ex eo: qz se iudicāte cognoscit / iudiciūq̄ definit) / ¶ Qua quidē libertate / intellectq̄ ipsiq̄ ꝓtute sortit / Intellectq̄ n. nō mō hoc aut illud apphendit bonū: ꝑ ipsū cōe bonū: ⁊ Cum vo intellectq̄ ꝓ apphensa a se sorē mouet voluntate. (at ⁊ oibq̄ motoq̄ / et mobile. qz tōe tuēt ggruūt): voluntas nōis nō ē a nā determinata. nisi ad ipm cōe bonū: ¶ Sub ipso cōi bono / bona singulaq̄ gnēntur: ¶ Eēqđ g̃ voluntati offert vt bonū / pt in illud inclinari voluntas / nulla relatōe nāli ⁊ gtū ꝓ

hibete: qđ qđe signifiat ꝑ ea q
sup̃ dixiq; q multa eligit cōtra
nē corpalis vsu et voluptate; p
scribit vite ordine sibi; sepissie
corpi noxiū; odit corpg; extenuat;
enectat: qđ nulli bestie facult. qz
oib; ipetq; actioq; seruit corpis v
sui:

Quepetiū est gsideraē
qda a phis; nitraia; qda ipossibilia;
queda media. s. possibilia nuncupāi:
et possibilia; qda vt plurimu e
uenire; qda rariq; qda vo eqliter
ferme gtingē: Huic ordine vniū
so cogruē; potissimū arbitrat̃:
affirmat rursq; alia qde nālia: a
lia vo voluptaria ee: Addit insup.
nusq; forte pōt villa; ad vtrudq; co
tigetiū; equaliter se hnte: nisi
voluptariis agentibq; sit: nālia
. n. agētia potiq; ee detiata: q; vo
luptaria: Deniq; nālia speciei cogq
officia gbat vana vana ee no
posse: officiū at hoīs ee gsiliū:
frustra tn illic ad oppositā gsultā
vbi negat alterutz (prout electu
ra designat) eligi atq; trāi:

Accipue vo. ex hoc ipsemet ani
mi nri libertas: si planiq; (quo mo
uet bestiaq; aiāl) iudicaq;: Cū aial
brutū esurit; si cibq; sug; oculis eiq
offert; eiq aiāl iudicat pabulū tale;
sibi forte quemens; appetitq; cupit;
mouetq; ad ipm membra; Quetiq;
vñ sit motq; ille membroz: Voluti
bio ē ab appetitu:

Appetitoris mo
tq; ānt̃ ad iudicio: ex eo. n. q; cibū
quemire sibi iudicauit: Hoc qui
piuit: non iudiciū ad forē tali ꝑ
tali cibi; ipsiq; oculis apparēte: et
ab iterna tal̃ corpis egestate; Quo
ties. n. tale corpq; esurit; et ponū
tale mostrat aspectui; totiēs aiāl
illa quenire sibi illud iudicat; atq;
appetit. Cernit motq; illiq; ipm
no ee in aia: ē in corpe. In corpe (mq)
pabuli sic dispositi: et corpe bruti sic
affecto: Itaq; no ꝑpe aia illa ducit cor
pq; neq; ꝑpe ex seipsa mouet: ē tn sibi
q; sui corpis nā; trahit illa: ad cuiq
tractū; membra eriā rapiūtur. Cuiq
rei signa ātuor afferegi. Ponū q;
tali quoda cibo mostrato; et sic affecto
corpe: statī ita iudicat; et appetit aia;
Neq; pq; pabuli figurā aspexit: tps
aliq; vel breuissimū differt iudiciū;
et cupidine: ās aia illa pene nihil
ex sua stute; mediū afferat: ē po
sita illa iudicii causa; statī iudicati
seqũ effectq; Per iuria; forē. p.
e agendi pncipiū: vt ignis caloz; cale
faciendi pncipiū: forē vo. aliqua
est a nā ipsa; vt igni caloz; et leui
tas: aliq; est applensa; vt spes cibi
p visū. Appetitio; Attensio; aut cale
factio; ignis; ac motq; sursū; forē
ipsa sequit: Iudiciū; et appetitiq
bestie sic affecte; forma illa cibi seqũ
applensa: huiq; ē motq; ipm̃ e cibq;
eiq; forē: Et sicut ignis no ꝑ se mo
uet: qz no pt noa fedē; cui nihil ob
stat: no pt no vrere; cui aliqđ adest
vrendū: Sic bestia no ꝑ se mouet;
qz no pt no ferri in ea; q; sic; aut sic
offeruit. Hm signū est; q; irrōl
aia nūq; aliter iudicat; cupit; gseqũ:
q; ad corpis ptinet vsu. In oi eiq; actoe;
finis; e corpis cōmodu: finis at in
rebq; vltimq; idem ferme. qđ ꝑm̃ et

pn̄m ignis / est lune ḡtauū : Corauū lu-
ne / ignei / motꝰ est finis : qz causa ag̃z
ad suū finē agit et mouet : Ergo i bru-
to pn̄m actionū est corpis nā / siue
ānā : nō ānā mea / ꝑ corporalis : et
ut seruit toꝫ nīe vitez artifici nā-
lis postꝫ in nā vitagz corporea co-
seruāda / est finis agendi / ¶ 3m̄ q
bestia nuq̃ penitet · sic aut fuꝫ exisse-
negz retractat q̄q̄ · negz emēdat :
qđ significat unicū ee ibi agendi pn̄-
cipiū : postꝫ nulla ē repugnātia ·
Corporea certe vita monet tꝫ finis
ꝗpus : Ergo nihil aliud ꝗpū ineſt
ibi / ꝑter corpea vita · ꝺ moueat /
¶ 4m̄ q (ut supꝫ dixiq) ē opibꝫ bru-
toꝝ eiꝺē ſpēi · nō ē diū ſitas · Nō
aliter aranea alia tela texit · q̄ alia ·
ōes q̄ hirūdines / nidū ſilr faciūt :
et ſigule / ſigulis ānis / eoꝺē pacto :
Quēadmodū ois ignis ſilr calefacit :
ois lapis dūdit ſilr : ois plāta (ꝑ ſua
ſpēi) ſimiliter pullulat : Nā siquiꝺē
rei cuiq̃z una qꝺa est affixa ſibi foꝝ
et certa vis ab initio insita : ꝑ qua
una ſilemq̃z ſp̄ · unū opꝰ fit ſp̄ et ſilr :
utrūro beſtiaꝝ ānā / ſtatū ſecuta nē-
tenoꝛē ſeruat ſpēi ſue familiare /
¶ Idem et nob accidit : quoties torpet
ratio · et ad nutū ſensuū / plāta ſiq̃z
viuimq̃ : Doꝛ expgefacta et intēta
rōe ꝗsultaq̃ / in rebꝫ agendis diu et
nutū plāta ſie dānamq̃ : et aliter fa-
ciq̃ · q̄ l̄ exteꝛnoꝝ corpū · l̄ mēbꝛoꝝ
nroꝝ postrat nā · Ac signiꝰ indulgeq̃ :
penitet / atq̃ nos emēdaē conamur :
domamq̃z sepe nām corpis / et ſubūciq̃
Agimq̃ · n · nō nō ꝑ imagines illas /
obiectu corpū acceptas ſiue ḡceptas :
ꝑ eiā ꝑ unū ſales rez ſpēs et rōnēs :
que partim insāt aīo / ꝑtim eiq̃ pecu-
liari vi pariūtur / ubi agendi pn̄m :
nra foꝝ est / nō corpis · a nobis parta ·
nō accepta a corpe · ad animi modū
potiq̃ / q̄ ad modū corpū ꝑcepta · cōis
ad ſinitos agēdi modos : Ideo nō vni
agēdi mō astrigimur : ꝑ ꝑ oēs libere
quagamur : habeq̃ in mēte / cōe qꝺā
bonoꝝ exēplar : ad quod ſingula q̄ꝑantes
siue reūciq̃ / siue magis minusue ꝓbaq̃ ·
nō ipſi ꝺē tracti a rebꝫ ipſis / l̄ corpe :
ꝑ trahentes res ipſas potiq̃ / ad exēplar /
et corpꝰ / ad mēte : Ideo eiā dū ſilis ꝑ
manet ordo rez / corpibꝫ affectio :
sepe eligiq̃ dissiliter / alias · ſ · aliter ·
Et dū fit dissimil : eligiq̃ sepe ſiliter :
imo in eoꝺē pene momēto / ꝑ uariās
gierturas a rōe ꝓpositas (eiā dū
corpalia manet ſitia) : uaīe / q̄ticq̃
quodāmo fiūt electōes · Cōsultatoꝝ
nāq̃ fit · ut uis aīam rebꝫ : ꝑ res /
aūe nre subūciam q̃ / ¶ Ꝓroſecto
ut sepe plotinꝰ ait / ꝓroꝛumpq̃ q̄ſir-
mat : huiq̃ indiciū habeq̃ ī ſcietiis /
et moꝛibꝫ · in ſcietiis hoc pacto · Cū
ſola ueritatis ſpeculatōe gentī ſumq̃ ·
nihil proꝛsq̃ cōcrates cū corpe · negz
extra nos agē aliq̃ꝺ affectates : q̄s
nō uideat q̄ꝑplatonem illa nram ee
pemitq̃ nullo mō a corpe depēdēte :
In moꝛibꝫ rez hoc mō · Cū oīa uite
studia ad aīm nrm diūciq̃ / moꝛibꝫ ex-
oꝛnāduꝫ : q̄s nō itelligat tūc officioꝝ
nroꝝ finē ee aīam · atq̃ ideo coꝛꝺē
aīam ee pn̄m : ¶ Hanc actionū nō hu-
moꝛes pn̄a ſit : qm̄ humoꝛes nō tendūt
ad aliq̃ꝺ cōtra corpꝰ coꝛ / et ſuꝑ corpa :
Nō celū (qđ ꝑ humoꝛes monet) Coꝛ-
pꝰ q̄ppe celi / loge remotū · negz ꝓpius
monet q̄tuoꝝ humoꝛes nrōs / q̄ moue-
at q̄tuoꝝ elemēta · negz mouebit
aīam / nisi humoꝛibꝫ agitatis : hu-

mozt̄ uo agitatoi aiq adusat̄: du
illoz ipeto/ speculatoiis itetoe co
tenit̄· mozt̄ studio colibet· artiu
ꝛdustria fragit̄· Remo/ aut Do
crate ad amozē/ aut Arciphone
Megarico ad libidine ebrietatesq
nā̄ pclinioz fuit: neq; ius euasit
studio gtinetioz· Rone tenacia'
tes/ Demosthenes/ et Cleantes/
nē impedimeta· diligetia repulerut̄:
Di huiozibq resistq· obsistq; eleme
tis/ et celo: imo eria, si no subūcim
celo: miromiq; retiis corpibq sub
dimur· Celo uo no subiici hoiq
aiam/ hīr apparet· q futuros casq
p̄· stia pndet: deiu/ aut prude
tia vitat/ aut magnanimitate
nihili pendit· ꝰ si no ad hoiem
ipm (qui ipse est aiq) pfingat aiq:
ꝫ ad aiam carnem· Credit; q
pspa fortuna (ꝑ tpātia) feliciter
utitur· adusa (ꝑ tolerātia) optie;
ita ut utraq; sibiq; ad utute pfi
ciat̄ ad salute/ et· Quo at pacto
aut seq̄t casq futuros/ q̄ pcedit,
aut suscipit nīsi q̄ diligetia ui
tat̄· aut hoziet nā̄/ q̄ sepe despicit·
aut bonis vincitur/ qui ad felici
tate ꝑpā illa dirigit· aut supat̄
malis/ q̄ mala gutit in bona· Aut
nēte aliq cogit̄/ qui du ꝑ pietate
libenter cu diuina uolutate gsentit·
illa cria q̄ nīsaia sit/ terribilioq; pi
det̄· uolutaiq; efficit/atq; leuia·

¶ Idem rursq ita p̄ intellectu mo
straq· et uolutate· Iaq· sic p̄ intelle
ctu· Celeste corpq· forma habet cor
porale/ singulare/ locale/ et tale·
uniūsal/ et absoluta· Per q̄ a celo no
nari scit̄· fōz· n· q̄ alicubi claudit̄,
forma no gnat absoluta: ideoq; intu
forma aliqua m̄ intellecta no gnat·
nu forte in eo gignit̄ intellectia·
Reqq̄· Per· n· seq̄t forma intellecta·
Qđ q̄ dāt forma neq̄t: no dabit
intelligetia· Qio uo nullu corpq p̄
sua forma q̄q̄ intelligit· talis· n·
fōz est oio singulaiis: nīo minq
ꝰ alio intelligetia gnabit· Qm q̄
intellecta· neq; actorem ꝑpā/ neq; actois
pnm habet a celo: corpi celesti no sub
dit· ꝰ pserti q; nr aiq (ꝫ ea qm qua
iugit̄ur· his q̄ sup celu ee dicūtur,
no mo/ no subest celo· ꝫ pestilicat
ateng intelligit· uitate· agelis (qui pstat
celo) gūgit· ꝰ cateng· n· intelligit· q̄
teng intellectuale lume inde sortitur·
Dic q̄ gstat intellectu celo no subiici·

¶ Dic rursq costabit· no subiici uo
lutate· Ea ꝑ certo q nā̄ fiut· deter
minatis mediis ꝑducūt ad fine· cum
ꝑ eade pene no pueniūt· nā̄
·n· ad unu aliqd determiatur)· Electi
oneq; at hoiis· diuisis uiis tendūt ad
fine· ta in moibq; q̄ artificiis· ꝑ
terea· q in eade specie sīt in nālibq
actoibq/ q̄ sequūt̄ specm ipsa· inter
se mime discrepāt· Dicut· n· oiis
hirūdo (ut dixiq) silr̄ ostruit nidu·
sic oiis intellecta silr̄ intelligit ꝑ·
illa artiu mozq; pn̄a· q nota sit
cuiq; p nām· Et oiis uolutas silr̄
appetit ipm bonu· qz bonu ꝫ nām
uolutas desidat· Ea siqdem hoiis
nā̄ est· ut sicut se intellecta habet
ad speculadi pn̄m (quale ē id qđ
ubiq; ē manifestū): ita uolutas

[illegible] porale/ singulare/ locale/ et tale·
fōz p quā mes oiis intelligit ē utrpal/
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ad agendi ꝓn̄m (quale ē ipm bonū ar nitraio utrisq; oēs assentiamur): Electio vo ē artio queda sequēs huāna spem: sicut dicur sio rōis her .n. duo/ sīt hoīs ꝓpria: Dicut g. si hoīes nē instictu rōnar ētur: ea dē oim hoim/ in singulis rebg esset opio: ita si ducēte nā eligēt/ vna oim eet electio: Aliter at alii modis alīs eligūt alia: sicut et rōnado iudicāt vaie: Quaobrē celi volūta ēt viam instictu nē no monet: mo uet tn corpa. Corpis motu seq̄t sine nuciat sensq; hūc sepe voluptas allicit. Ro ē aut ictamēto hoc electois/ causa nitraia: q; illi alias assentit. alias mime. Aleq; tn a celestibg dutaxat corpibg. huāni corpq; sensq; mouetur: nā et ptolemeq; ipse credit pticulares effectq; citra materia haud quaq; absolute seq̄ celestia (q; vniu sales remoteq; cause sīt): ꝑ q̄teng causa medie tribuit: et mobilis dispositio nē/ gtrarūq; subdite causis. alias et alibi aliter accipit. Quod q̄dem q̄die expietia ipsa ꝓbaq. in his p̄ serī q; cū sīl nascātur. nam potiq; spēi/ et idiuidui/ loci q̄/ et nutrimēti/ q; suetudibq; sequūt (vt diuso mō se habeat): q; idem nascendi momēto. vt se oiq habeat silr:. Aleto q̄ scripsit ptolemeq; astrologis: vt eoem potiq; atq; possibile. q; distata nitraia q; sniam ferat. Addit. sapiēte astris/ l' minatibg repugnāe: l' pollicitibg posse fauē: Ro q; credendū ē assertoribg fati. dicētibg singula a determinatis causis ꝓficisci: causaq; posita. effectū nitraio sequi/ Aleq; ōnū q̄dē a causa remota (q̄uis nitraia). effectq; no nitraio q̄uenit: nisi causa isup media/ sit nitraia (Quēadmodū ē argumentatoibg. ex maioe ꝓpe nitraia. atq; minore q̄rigēte: nitraia q; clusio seq̄ no solet): Dz inter celestes causas/ atq; terrenos effectq; medie cause sīt vtutes elemētales/ sine siplices/ sine mixte. sine actiue/ sine passiue: q̄ q̄dē q̄rigētes mutabilesq; sīt: et impediri iuicē sepissime pnt/

Deinde no ē nitraiū. posita hac illa. effq; causa dēterata (atq; erāt sufficiente). stati effectū seq̄: cū possit ex q̄cursu cause altiq; impediri. Depe .n. sufficies hic causa ē. ad bile: sed inde causa q̄da sufficies ad pitui ta: atq; iuicē impedire se pnt/ Absurdū. no oim determinatas causas possuq; designare. Qu .n. sis albq. causa hyabes ꝓpa: hē ꝓpa altera. q; sis grāmatic: Qt at albedo/ grāmatica q; q̄urrat: ꝓpa no habes causa. Di .n. duos (que dixi) q̄urs ex cā q̄da determinatq; causa. q̄ueniret: alique certe ordinē iter se habent/ De q̄ libet q̄ effu dicēq; no nitraio apud nos/ ex sua causa ꝓficisci: q̄m impediri poterāt ex alia q̄da causa q; actus q̄urrēte. et q̄uis causa q̄urrēte aliq̄s ē causa reduxit altiore: ipm hē q̄ursū (qui impedit) ē causa quada reducē nec pt: vt inde q̄ueat impedimētū hmoi/ ex aliquo celesti ipn̄o. ꝓficisci: Quam

si que ad corpꝰ ꝓtinet. no necꝫ
sequit astra: nitoming animi
corꝫq actꝰ stellis subiiciũt:~
Necꝫ audeat ꝯ dicẽ. metes
hoim a supnis metibꝰ moueĩ ꝑ
celũ tꝫ ꝑ instrumẽtũ aliqđ atꝫ
mediũ. Magis. n. quemlibet metes
cũ metibꝰ. ꝯ cũ corpibꝰ: ideo iter
illas metes ar nras. celũ no iter
ponit: ꝙ potiꝰ inter metes illas
ar celũ. nec metes mediũ obtinet:
ꝑtiaq celi a numinibꝰ ꝑ metes
hoim. mouẽdi ẽent potiꝰ. ꝯ nec
inde ꝑ celos. Dixit forte ꝙspia
metes nras a metibꝰ illis abscꝫ
medio agitaĩ. Agitet ꝙ (si placet)
nos. imo ducãt: Dic. n. diuine erũt
hoim metes: si mouẽt ꝑxie a diui
nis: erũt naq illis ꝑxime ꝑ nam:
alioquĩ ꝑ nam aliã illis ꝓpinquoꝛe
(ꝙsi ꝑ mediũ) mouẽtur. Erũt certe
illis ꝓpinquoꝛes. ꝯ celi globꝰ: postꝫ
inde mouẽtur. sine celo:~ Qꝛ si celũ
putat fore ꝑfectũ: cur no ecia hois
aim ꝑfectũ esse. cũ sit diuinus ꝓpinquꝰ:
Proinde infusio. q in metes inferi
oꝛes. a supioꝛibꝰ. agelicisq tñsit.
illuminatio potiꝰ ẽtenda. ꝯ motꝰ: ille
siãđ suo mõ tradit. he ꝯ susapiũt
suo mõ: utriq vo sit itellectꝰ: ꝙ
itellectuale lumẽ est. et ꝰđ datur.
et ꝰđ accipit. Nung hmoi no phi
bet aim uirtm ad lumẽ illud suo mo
dũ. pro nã sua uti. ar ꝑ illud libẽ
ter. (mutuo agere) ꝓpria. f. hꝫ (habere) ꝯtra
ria. ꝯtrahere. Fuꝛoꝛ. i. furiosꝰ. Fuꝛoꝛ. ris. ris
nãm sua trahit: illũ ꝙpe dese
dit stabilis: ipse mobilẽ reddit.
cũ ipse sit mobilis. ar deinde mo
biliter agit. Itaq nihil obstat ꝙ mi
ng libẽa sit animi actio: cũ nullo ꝑ
prio mouẽti subiiciat:~ Plotin.
Proculꝰq. et Auicena disputãt q
lestres motꝰ. no ee ꝑfectiones causas: ꝙ
instrumẽta potiꝰ diuinis motoibꝰ
(uelut artificibꝰ) obsequẽtia: quoꝛ
uaias cogitatoes. celestibꝰ coꝛpibꝰ.
figuris. et motibꝰ. tꝫ oculis. nu
tibꝰq suis: indicaꝛi nobis. et futu
ra ꝓtendere:~ Addũt. diuinoꝛ
notiones. celestibꝰ dispoibꝰ. ꝙsi literis
explicaĩ. et sicut aues volatu atq
garritu. auspicibꝰ. auguribꝰq. no
que agãt ipse. ꝙ q significãt. credũt
ostendẽ: ita celos. figuris et motibꝰ.
ꝙ aliunde fiãt. ꝙdie nob significãt:
Quod ꝙdẽ ondũt astrologi. ꝙ in
aliꝛꝰ geneſi iudicanda. plurima
ꝓferunt. ꝙ ad patres. auobꝰq. et fres.
uxoes. amicos. inimicosq ꝑtinẽt:
ꝙꝛ fortuna ab alteiꝰ geneſi no de
pendet. ꝙ tñ significãt:~ Di ꝙ
coꝛpoꝛea (quod ecia suꝑ ꝙbauit)
necꝫ ẽe. necꝫ oio celestibꝰ supioꝛ
motoꝛ instrumẽtis subiiciũt:
mlto ming mẽs ipsa subiicit: ꝯ
moꝛes et artes. sicñ ab astrologis
ꝑdicũt: tꝫ ꝑ signa potiꝰ. ꝯ ꝑ cau
sas ꝓferũt. Diquide supm motoes.
non solũ illa (quꝛ ipsi sit causa) sed
ecia ꝙꝛ metes uire. future causa sit:
et exꝛogitãt ipsi seꝛũ. et celestibꝰ
nubibꝰ sepe demostrat. Hoc subiici
at. hic declãt maxime mẽs nra. uo
lũtasq: qui usꝰ adeo effert: ut pe
[illegible] maxime [illegible]

re se velit sola: tuc. n. se qdamo a
ceteis libeat creaturis: secq ipsa fer
me otenta e. ¶ Rursq qñ in suu actu
circulo se reflectit: Circuitq. n. spita
lis/ termino no seruit extraneo. ¶ p
tea. qñ no mo/ pt alia coiectura vult/
pt alia no vult: sed etia vult. q possit
velle paiter/ atq nolle: qua in re vi
det indifferes. ad volendu paiter/
ac nolendu: ac nulli prorsq astricta/
¶ Hc qñ eligit suma desideriu cuiqz
vacatoem: na tuc tractu ppriu obiecti
cuiqz dissoluit. Potetia hec q actu
oem interimit. ppo nulli seruit ob
iecto. ¶ Dz totu hoc ita planiq expli
cemq. Quotiens aliqd nob bonu ppat:
totiens pt aiq ita rocinai:/ Quia maxi
mu bonu e libertas. volo ea in me
expiri qnqz: Itaqz analo nuc/ eligendi
actu retinendo. mei iuris ee: q huic/
l' illi seruire. volendo. Eligit tm liber
tate/ tq bona: quia sepe alias pt alia
bona postpoit: Nullu q bonoz eligiq
nitaio: q uis nitaio velimq ipm bonu.
¶ Deniqz. aut nusq e motq liber:
aut liber est/ ubi pmq. Pmq in aia
Oportet at pmu ee libez: si no qqd
pmo tale est. p se est tale:/ Quis. n.
dubitet actois motu inde tripe desce
dendo. quo qstois motq desinit asce
dendo: Desinit uo in animi ipsiq
impiu. Ceu qñ dico. me agere hoc pt
istud/ pt illud: illud. qz volo: velle.
qz placet. placere at mihi. et insup
velle q placeat. Addo qnctia. q si
forte nolle: nolle velle: Id sepe ap
pellat plato/ p se moueri: id est/ p
se/ ac libere agere: Sic effici vult.
vt liber viuat: qui agit et libere:
vt nullig pticularis/ sine boni/ sine
mali pulsu subitiaq: qui viuit
liber: vt no pdaq vnq: qz vio
lentia no pulsatur: ¶ Ita. rō.
Mens absq corpe opat. Cap. iiii.
Quadi modq/ modu seqz existedi.
Quare si aia mo aliq p corpq ex
istit: nihil sine corpe vnq/ vl auxi
lio corpis agit: ¶ Huc at cōtra
cotingit: Non igit e p corpq:
¶ Audiaq pmu platois inete de
modo qmo screndi/ horis/ quo aia opat:
Qm aia multo e pstatior corpe. et
qd assidue fort aliquid/ e formato
pstatiq: ideo nulla corpa (sive ext
nos sint/ sive intra) formas l' ima
gines suas pingit in aia: q suis
quibqda qlitatibq/ sive viribq/ sive
imaginibq. vapore illu pulsat calete/
atq vitale: qui qdamo corpis est
modq/ et aie. et spiritq a physicis
appellat:/ Di. n. corpa illa. cu
spu hor gerunt i ma/ cu cia uo no
gerunt: ronaliq e spam ab ill
formai/ q aiam: q tam loge abest/
q formet a corpe: vt ipsa potiq
reuera sit et fort corpis/ et fortrix.
Fortrix quide siu corpis p nam:
aliorq uo p arte: ¶ Aia q rōlis
(que fons est corpaliu motionu) mo
uet qdem ipsa/ corpora. a corpibq
no mouet: ¶ Mouet aut ab ill:
si formaat inde. Dz spus (qe aie
curru) a corpibq qbqqz pulsat: pul
satio ▪ hmodi no latet aiam:
vt talis qda passio sive agitatio spus/
aiam no latet: sentire dicimur:
Et uis uo ex hor sentiendi actu subito.
uis ttioz animi/ ad opa aliud/ huic
psile excitat: na ubi p oculi spum/
colorem. p auriu spus/ sonos. per

alios/alia attigit: ipsa. sua quada vi (q̄ quā pest corpibꝫ. eorꝫ semina possidet/ nō minꝰ ī ggnoscendi/ q̄ in alendi ūtute) mox colorꝫ/ sonorꝫ/ et reliq̄ simulacra (penitꝰ spitalia). ī denuo gripit ī seipsa. vl olim grepta parturit/ colligitꝫ ī vnū. ¶ Sic/ imaginatoem ī supioribꝫ nutrupaisqꝫ: posuiq̄ postea phātasiā (paulo hac supiore). q corpu imagines ferme silr pua gātē. ītellectū denicꝫ (logo interuallo) eminētiore. q̄dmodū derlā uimꝰ. ¶ Cū aia sentit q̄ppiā (apud platonicos) dicit opai p corpꝰ: nō q ipsa sit/ et corpꝰ sentiat: sicut. n. aia/ fons ē viuendi (vt plato ait). ita et sentiendi: ¶ ptia. oculis/ auribꝰve sepe obiecta sua ptia sit. (si tñ aiq̄ attētiq̄ intra se secū agitat): nō pḡ sentit: q̄ aiq̄ ad talia reuertatur: q̄si nō mēbra hec. ¶ Ītiōr ipsa animi nri nā vim habeat sentiendi: q tñ vis sentiendi nō sentit. nisi dū corpalis spūs a corpibꝫ agitat.

¶ Cū p imaginatoem/ l phātasiā agit. dicit p corpis auxiliū opari: q reuoluitur. p imagines singulas. q singula referūt corpoa/ et p impulsū corpal spūs a corpibꝫ facta grepte fuerūt: ar cāq̄. q fata ē inter has ītemas imagines/ spūsq̄ ggnatio: vt reuolutoem imaginū facta. in cōmitē (vt plurimū) imaginū reuolutio. ¶ Cū p intelligētiā aliq̄d speculat et elicit. dicit. et sine corpe/ et sine auxilio corpis opari: q̄m eriā absq̄ ipulsu illo spūs/ et absq̄ imaginibꝫ inde collectis. aliq̄d videt/ eligitꝫ. ab illis prorsus alienissimū. ¶ Quitto ī pntia. q p patetiā vires sentiendi oēs tā quide/ q̄ ab origine. in apposito vō q̄ formā ponūt: ītelligendi at. in sola aia collocāt: atq̄ hoc pacto/ illas p corpa agē: hac vō eriā sine corpe arbitrāt. ¶ Verūtiā nāliter se ād imagines corpalis sensꝰ tādiu gūt: q̄diu aiq̄ corpa nāliter habitat. ¶ Cū at postrema hec operatio q̄q̄ sine corpali subsidio fiat. et poēs ille sit p corpis auxiliū: hec q subūtia signa nobis ondet. ¶ Ānu. vis ipsa aie (q corpe vtitur) q̄uis sit illa: instrumētū tñ nō q̄pit. Quis. n. gustu lingua sua gustat? Quis p imaginatoem/ l phātasiā cognouit spūm/ imaginēq̄ nām (q vix pḡ diuturnas mētis discussiones agnoscit)? patet at cuiq̄ et facillē: si p imaginatoem et phātasiā ggnoscēt. ¶ Sm. signu. Vis talis (qua vti diuiq̄ corpe) neq̄ seipsa nosrit/ neq̄ q̄a atoem. Di visq̄ ppe ex eo q̄ videt/ q̄ripet se vidē: sic du videq̄ aliq̄d vidē aduertimꝰ. quod mīme fit: sepe magq̄ pnte hostem/ patētibꝫ oculis/ videq̄. q̄m vō tūr inteiora vis aie/ ad aliud itenta ē: vidē nos/ neq̄q̄ aduertimꝰ. q̄si aliq̄ lymā/ nō a visu: ꝫ a vi quada itiōr

(qñ expedita est) pcipiat: ¶ Postea arctg
videndi ar similes / ꝺamno dorpales
sñt. Densg at illi sola corpalia nosct.
Et actꝰ suas he vires ignorat: igno-
rat ꝺ seipsas. Quid. n. aliud / certa
ꝺa vis est. nisi ꝑn̄m certo quoꝺa
mō / et ꝓpō opandi? Ergo ꝙ opatorem
nesciat: nesat et opadi modū. nesciat
quoꝺg ꝓpū sit opandi ꝑn̄m: Itag
sensꝰ quicg seipsos ignorat:
Dz necg imaginatio / et phātasia se
nosct: na cū ocꝰ duabg lis aīe vibg
se vsat: ocꝰ facillie quā nam he vi-
res hñt ꝙnoscent? Sicut vo vix illi
ista nouerūt: qui diuturno mētis
exame ꝙsuere. ¶ 3m. Qñ vehe-
mēs aliꝺ vibg iis obiicit (ꝙꝺ nos
violētg ꝙgitet) ita eas ocrupat: vt
res debiliores nō bñ pcipiat. necg
ipso eoꝺꝰ tpe / necg postea ad tps.
Oculg nr̄ aduisit qñ solis radius
obiectꝰ. coloꝛes alios necg tūr / necg
postea ꝙ aliꝺ tpis spaciū dispicit:
idē audit auribg ex strepitu / et to-
nitru vehemēt: idē ꝺ reteis sensibg:
idem imagiatoi et phātasie (ātes
horrendis ꝙbꝺa imagibg ocrupat.
Quod ondit hmoi virtū artꝰ / cū spūs
vibratoe ꝙcurrē / atg ebūso: qꝺmo-
ꝺu sensꝰ motꝰg aranee. i media tela
magetis / tensis vndiqꝰ filis / et aduo
latibg musis. treoꝛe tele vndiqꝰ se-
qt: atꝰg rotra. tele tremoꝛ / motū
aranee. ¶ Profecto hoc mostrat eas vi-
res / mē ee ꝙmūes: cū sepe ab obiecto
quasi vincat: et corpaliū passionū
reliquie (i spū remanētes) ad tps eas
ꝙfundat. ¶ 4m. signū. Ab obiecto po-
tentioꝛ. nō mō actꝰ discernendi cō-
fundit. ꝙ lesio fit in nobis / atg mo
lestia: quasi leso spū corpali. hiis
ꝺ a viribg (ex mutuo quoꝺa vsu)
nōnulla ꝙtingat offensio. ¶ 5m.
Qualitatē / imaginēꝰg sibi fami-
liarē nō apphendit. Candoꝛe suū
l imaginē (q̄ qua ītuet) nō videt
oculg. Caloꝛe suū tactꝰ nō iudicat:
ar cēra si calor alīꝰ alienꝰ cuadat
ipsi familiaīs. nō sentit: ꝺ frei
solet in iis q̄ ethica febre laborāt:
q̄ tactꝰ negꝰ ꝙsentit febrē. Dim
sua / et habitu / et ꝙceptas imagines.
imaginatio ꝺ et phātasia prorsꝰ
ignorat: vix. n. rō talia repit.
¶ 6m. Post etatis septimū vel octa-
uū septenariū (qñ apiexio corpis ad
terrestrē qualitatē paulatim ī-
cipit declinare. resolutis / aut minuū
densatis / tepefactisꝰg spūtibg): he-
bescit visꝰ. auditꝰ obtundit. olfactꝰ
obstruit. riget gustꝰ. tactꝰ arescit.
imaginatois / phātasieꝰg solita velo-
citas retardat. ¶ 7m. Quato diu-
tꝰg laborāt sensꝰ: tato magis de-
bilitati sentiūt peiꝰ atꝰ ꝙfusiꝰ. Di
. n. q̄ horā aliꝺ fieꝰ aspexeis / tali-
gabis: q̄ resolutis spūtibg vl obscu-
ratis. nō clarēt in eis rez sensi-
bilū ālitates / imagines ꝙ. quas
sentias. ¶ 8m. Certū ꝺ ꝺa rez
geng attingit: nō oia gña. Qui-
ꝙ sensꝰ sua ālitꝰ (vt patet) gña q̄
ālitatū: ymaginatio / phātasiaꝰg
quas hanc ālitatū ꝺ tōes: ¶ Iher
et hmoi alia. vibg aīe / vtribg
corpe. solēt accidē ꝓpria vō ami-

dūt ītellectū: ḡ ītellectꝰ nō vti-
tur corpe:¶ Qat gēia/ mēti
gīgāt: aiadnerte.¶ De .2. sig-
no.¶ ꝑmo dilato: qꝝ quarta ꝑmi
ꝓbatōe. ꝓ suppoit .2m. signū/ gbꝫ
tū/ uerū/ siue notū.¶ Vires ille
seipsas ignorat:¶ Mens at se no-
uit: ruenit. n. se ee. et in qua
rez spe sit. et quā vim habeat.
¶ De ꝑtio signo. Vires ille ī-
strumēta qda hnt. et illa ignorat:
Intellectꝰ/ instrumētū habet nllū:
et siqđ habet: gnoscēt. pgēt. et se
ipsū gnoscit/ et alia. ar inter
se/ et alia ī strumētū illud collora-
retur.¶ Qꝫ siqs mēte habe dixit
instrumētū: ꝓtabimur. nūqđ
illud corpale sit: an se aliter ha-
beat.¶ Di corpale. rndeit: ita
ꝑ argumētatōem ꝑipatetica refelle-
tur:¶ Oē instrumētū corpale. in
alīq spē corpis gtinet. ꝑ forma ali-
qua sibi ppa:¶ Di tali quoda ī strō
vtat intellectꝰ: no sīcē de rebꝫ
corpalibꝫ feret sntiam. Na đcđ ꝑ
tale ī strm ꝓpriet: qlitate illīg ī fectū.
no tale penitꝰ appebit/ sīle reneā ipm
fuit/ ꝑ quale fuerit ī strm. vt ꝑ ru-
bentes oculos/ appet aer rubēs: ꝑ cro-
ceos vō croceꝫ: quo factū e. vt pu-
pilla/ oī carcat colore: quo possit oēs
colores pure suscipe. Dic oī corpea
qlitate carē oportēt mētis ī strm: vt
sīcē ꝑ ipm discernēt oēs:¶ Ro tm ta
rerent. oī si corpa esset: habēt ḡ aliqua:
qua vō habēt. no arripet: itaꝫ illīg
nō sentit:¶ Hed neqꝫ cēia qlitates illīg
dissīles pure discernēt: qꝝ illē ꝑ illīg
qualitatē ꝓgī ficēt: ḡ mēs adutēt:
Denīqꝫ ꝑ instrumētū/ qđ cēt corpg/
qđ cēt in certo aliquo gne corpis/ qđ
cēt aliqđ singulare (loco et tpe certis
scriptis). nō gnoscēt mēs pstatīg
aliquid/ ḡ corpa:¶ neqꝫ illa qđē oīa:
ꝑ certū quodda genꝰ rez corporeaꝝ.
qadmodū singuli quiqꝫ sensꝰ/ ꝑ sin-
gula instra/ singula sentiūt genera
corpaliū:¶ Postrēo. vniūsale aliqđ
ꝑ singulāe ī strm nō gphendēt:¶ Expe-
mur tm nos ꝑ mētē/ vniūsalia nosse:
qn q diūsa vidēt. quenire sīl in vna
aliq repimꝰ: qn singula qqꝫ in vna
reducīg spem: qn rē singulārē ac
ppā/ cū oī gpantes. differre vniūsa-
le a ꝑticulari cēseā:¶ Copare at inter
duo her. aliter ḡ ꝑ vtute vna (qvt ḡ
gphendat) nō possūg:¶ Quotiēs recta
rōe. genꝰ qđa rez inissimaꝝ/ ab oī cor-
poꝝ gne/ ita sēcernīg. vt illo nī-
hil corpale cernaꝫ: totiēs qcqđ dicī pt
corpale reūcīg:¶ Ro tm possūg ꝑ cor-
poreū ī strm. tuta reūcē corpalia:
qꝝ ipm saltē instrm. ꝑ ipmmet in-
strumētū repelli nō pt:¶ Et qn
abstracta gspicīg spem. ꝓꝑ illa ꝑ
nīg tm nos formis rōibꝫq abstractis.
tm nobis easde: tuc corpeū ī strm
(ita ꝛeposita) impedimēto potīg ēet/
ḡ adiumēto:¶ na et diūssimū e
ab illis/ et ꝛeīg admodū: et distā-
tiā affert mltoꝫ magis. ḡ ymone:¶
Cū her ita se habeat. mēs vī nō
pt ī stro aliquo corpali:¶ ꝑ nīquid
alio:¶ Prorsꝫ nullo. na siqs illi ali-
ud ādūxit ī strm adūxerit:¶ sī sīlitudi

mur· vtz possit absq; ipso itelligẽ
aliqd: an nichil· ¶ Si ptristro
no eget:¶ Hz dicet aliqs· no posse:
Nos contra: posse assueuerabiq· Ja
·n· qsq; fatebit· intellectu nosse se
ipsu: in qua gnitõe/ nullo vtit̃
instro· Na si aliquo vtẽt/ ad se capi
endu: illud certe cadet mediu· inẽ
mẽte/ et mẽtis entia· q ab ipsa q
illud gplẽdẽt: vbi extraneu aliqd/
eet mẽti gpriq; q mẽtis entia:/
Et qñ mẽtis põ reflectit̃ in põm·
siue arty in artu: nullu ibi itpoit̃
istrm· Mediu· n· assum solet q
quemẽtia cu extremis: Nullu vo
istrm cu põ/ et artu· magis q põ/ acty
queit:/ Quisq; eria gfitebit̃ itelle
ctu (si habeat istrm) ipm no ignozãe·
Na ob id in pmis videmur ipm no
ignozãe: q ee ipm assueãmg· et
tale ee addimg/ vt itellectu seruat:/
Quẽria· si itellecty nosit seipm/
ar eria externa obiecta: nitre g: vt
istrm q; nonuq; nouerit/ q qda
se trasit in obiecta itelligendo:/
Potea qñ q obiecta ia nota/ i artu
suu se vertit· pq; artu/ in vtute
atq; substatia: none cogit̃ i hac
ipsa regresse· eria in istrm suu
(siqd habet) decurrẽ: cu illud inter
artu mẽtis/ et vtute sit mediu·
vbi istrm suu agnoscere cogit̃:/
¶ Hz vtz mẽs agnoscit istrm suu·
q instrm aliqd/ nec ne:/ ¶ Si q
aliqd: qro de alio· atz alio rursq
i infinitu:¶ Di q nullu: g no
eget istro ad gnoscendu: pq; ipm/
sine istro gnoscit· Ibi sane/ qd istrm
dicit obiectu qda potig/ q me
diu: ar si ab hoc i aliud triseat to
gnoscendo:/ no de medio i obiectu:
sed de obiecto poni/ in postig currit
obiectu:¶ Sed dixit forte qs
pia· istrm a mẽte gnoscí/ no per
istrm aliqd/ sz q ipm met istrm·
Ego at qra/ vtz q ipam eentia
istri· an q ipsiq imagine·¶ Ro
pmu: q mẽs sz illud gnoscẽt·
cu sz ad illud similit̃ gnet̃:¶ Q
si q imagine fiat: ia illud qd istrm
appellabat̃/ obiectu e potig qd to
gnoscit̃/ q istrm q qd aliqd gnoscat:
Atq; imago ipsa gnoscí pt nullo
istro i terredẽte: cu ipm ntraio an
cedat· qui inter ipm/ aiamq; e me
dia:¶ Ja g itellecty ea seipm/ q
qd extra ipm e absq; aliquo istro
gnoscit:~ Vnde coipso q vẽ si
plicia/ veraq; siplicitate excogitaq;
grludit̃ platonici· id qd ita i nob ex
cogitat/ neq; ex itellectu et istro co
stitu/ neq; ex aia co:peq; oponi· q
mẽte siplicẽ solaq; existẽ:¶ Q se
gr mẽs opat̃: et hoc eria pacto
nutrupat̃ plato/ q se moueri: Ergo
q se viuit· viuitq; sz¶ Egag ad
signu zm· Vires ille a vehemẽti ob
iecto gfundũt̃· vt no discerniat de
biliora:¶ Mens cotra· Cu magni
fica et ardua videt· tu in illis/ tu
post illa· claig et facilig minora
et leuiora discernit: vtpote q
magna sit· magnis q; pasciat̃ et
trescat·¶ Egag ad qm/ et reliqua·
Vires alie/ potenti offendũt̃ ob
iecto:¶ Nes/ nullig rei/ timese cor

deatõr offendit: quasi certę cuida
humor grne surator nõ sit obnoxia.
Tardig qde maxia repit, qm alie-
nis ipliata nõ indagat: expedita
iueit orig: Et mẽtis tũ clare scit
mirifice. tũ pata pro: sg ad
illa: tũ idpabili voluptate gplet
tũ illis ꝯpioxia. Quis hic nõ vi-
deat ifinita qdam ee vim mẽtis:
q nullo finito sipet obiecto. ¶ Ad
quitũ. Alię ptęa vires, qlitates, ima-
gines q sibi failiares ignorat:
ens at qdam failiariũ nesciat:
q et failiaitate ipsa definit, et se
metipsa videt (actũ suũ itelligẽdo)
ar spem (q qua itelligit) et habitũ
et virtutẽ. Hęc g habitat mens:
Dui g ipsig domiciliũ: res qlibet
loco nãli seruat: Ideo seruat a seipsa
mens, manetq inde sp idolumiꝫ.
¶ Ad sextũ. Accredit q robustiores
(ꝯtũ spectat ad opatões nãles) sp
sen suales q sępe) aliũs se melig iudit:
Quatũ vo ad itelligẽtia, neq sp
neq sępe: q si itelligẽtia, corpis nõ
sit comes. ¶ Adde. q sensuũ nature.
p senectutẽ in opatõe deficiũt:
mentis vo oculo, tũ cernit clarig:
fugatis nebulis iuuenilium viciorũ:
Diuine. n. Plato. Non floresceꝫ (inqt)
vtq animi: misi vtq corpis deflores-
cat. Nõ acuit mẽtis acies: nisi
corpis acies hebetet: Tũc diuinaꝫ
rez sapia viget, humanaꝫ prude-
tia q sumat, eqtas pollet, atq gstatia:
Et qd maig ẽ. neq vis erã ipsa ꝑpe
sentiẽdi (que ẽ in aia) senio l moꝛ-
bo depdit: q uis oculo leso. actus
eig itermittat. ex eo q nõ satis sin-
cere repsentat obiecta. Ita et
calamo fracto. cessat arta scribendi:
ars vo scribendi i aid remanet
integra. Q arb detrimẽtũ inde nul-
lũ sustepit, sit ptz. q interi i seipo
scribit. et calamo restituto, arbi-
tratu scribit suo. Idẽ fiet si elingue
curaret lingua: et si pes, claudo.
Idem, si cero vl lippo, oculo curaret,
quasi i corpe damũ fuerit: nõ in aia:
Depe. n. purgato, mox videꝫ:
qd aut nõ fiet, aut (iam erta sana-
to corpe) fiet sen: Si ipsa videndi
vis deferisset: q certũ restituois sue
tps exigẽt. pq corpq exegit sue.
Drite Aristoteles, si ptes (inqt) se-
ni. iuuenilis oculus: videbit pemi
sicut iuuenis: Si sensq (q certis
corpis ptibq adscributur) neq le-
sis ptibq ipsis, neq senio, vim a-
mittit: mẽs (que adscribitur
nullis). neq leso toto corpe, neq
unq deficiet. ¶ Hinc succurrit
nob rõ illa. qua affert in dictis de
rep. Socrates apud Platonẽ: q
p nullũ corpis morbũ, vel aliq mo-
ritur: — Quo. n. parto (inqt) cor-
pois morbo pibit: qui quo morbo
nõ deficit: Corpq sigde urnt. nõ
alieno pit morbo, q suo. Q si cibi
vicio, et aeris putredine iterit: nõ
pq p hoc perit. q ex hoc, in ꝑpũ
cidat morbũ: quo ꝑpe morbo dissol-
uitur. Ac si morbo quo nõ pereat:
nũq erã alieno: nq si nõ ledat
febre: salubri cibo l aere nõ ledet:
¶ Anima aut qua labe (i. infitate)
nõ pit: iquq. n. aiq. nõ minuiq e aiq
et vitalis, q sit equs: ¶ Ergo non
pit corpis morbo: — Accredit. q cor-
pis morbq. quo nõ infert vicium ip

sig aiam ꝑ̄ū: qn aig corp egrotāte nō fit iniquior: ꝙ emendat sepe/et mior studio ꝓficit. Quapp morbg corpis nō mō nō ꝓdit/ ꝙ necꝫ viciat aiam: ar sign egrotāte corpe. ledi mens videat: nō tm est ita: oriat mēs ibi forte cria l' in seipsa agit/ l' circa humana negociat: nō ledit. Doctrates qn l' ludebat cū libeis/ l' cos curabat lagnētes: phīe sublimioīb habitū q̄de nō amittebat. licet l' nō pharet egre gie: du sūe actū/ ad viliora gsidera da distrahet. Aig nr corpis oblectamētis. ludit cū ipso sepe: in eig lagnoribg regit et curat: in utroq statu. ī remittit l' remittit sublimiꝰ illa rōnis gsideratio. qz l' angat ad tps/ vl anxie nimiū circa viliora negociat: re nō pacata/ resurgit. Ita nā corpāti. vt ad diuīsa sil opa (q̄tū ad humanas vires attinet) nō satis sufficiaq. Comune epulis intellī. nō bn lyre modulos audiūt/ Du aia miltū cōcogit tibū i stomacho. huane gētilatoīb mung remittit: ideo tūc lyebetā videmur: Du attētiq speculat: egre tibg cōcogitur: Hinc sepe corpe languet phīates. nō langueīt aīo: ꝙ itelligētia tm excellūt. q̄tū deficiāt corpe. Ergo ād mīrū/ si corpe febricitante. aia/ sustinēdo curādo. egroto dētissima. cessat a gētilado. et in puerī corpe fabricando/ in degrepiti q̄ corpe sustinēdo occupatissima. ming vtitur itellectu. Et cū vapores atri/ cēbri spūm occupauerīt. atq eo vibrato mouerīt horribiles phīasiaspes (vēn tetri spectaculi nouita te. tota fere vis aie/ in phātasia intendit): mirabē si iteri opḡ it mi scit gētilandi. ād tandē vapoibus resolutis īstaurat: Depe cria vaporibg feruescētibg. cōipsa ꝓvigil/ imaginū illusiones redarguit. ād his accidit ā ꝓtigine cēbri patit. q̄z cō negat celū aut terrā ruere. licet sensg id asserat: Cursg ā ꝓ morsu canis/ gelāt. rabie. aut furore demois īstigāt: nonnūq̄ cria ipsa furoīs īcursione. īmunēte īsania aiadūtit: Et q̄ in somnīs terrētur horrēdis. reclamāt adūsg phātasia sepe: se somiāt dicētes: Ergo mēs nō ꝓ indiget īfloīb vīb: q̄ sepe illis vigētibg oriat: oriatibg at vigent: gaudiū cazi damnat/ iubetq silere.

Diqs aut dixit. mēte illis egere/ vt exciteī: ideo sine ipsis nihil pemitq opaī: Ita rndeo. Cum aia du corpi habitat. eiq susteīatoī ꝓ corrupata. atq circa plurima a diuinis remota distrahitur: ideo ad diuinoꝝ ītuitū nō gūtī. nisi q̄tū expressiones aliq corpalitudines/ ꝙ vires eiq pedisseq̄s (quibg plurimū vtitur) ꝓphēdes. excitat ad ipsa: Pdq̄ vō satis gūsa t/ et ꝙ crebra gūsione apte pāta diuinoꝝ īfusioni: imo aplig ad ea cōtemplatoem. illaq obsequio indiget: imo eas sopit/ pro viribg/ ne ab ipsis ipediat. ar ꝓ libes in eo statu ꝓfecerat: nisi cura di corpis vigētiores. Cād significat mēte posse ꝙ se speculatoem gtinuāe: et qn ab hac/ nō aplig/ ꝓ cura corpis retrahet. libe speculatura ꝙ se. sine aliaq virīū ministrio. cui satis fuerit q̄

ab illis mīme ipedirī: ☞ q̄ diu cor-
pe claudit⁹ / ꝑ illud sensuū mīste-
riū (quo parat⁹ gūsioni) arridit:
vt leso corpe / spūq; obnubilato (q̄
neq; ꝑspicue obiecta repsentāt̄ur.
neq; fit clarat̄ sensibq; et phātasia
ꝓceptio) mens inde ad vera specula-
tōem nō facile excitet̄ur: ☞ fit etiā
vt alii aliis ingenio siores appareāt.
ꝑ spūum diūsitat̄: q̄q; differētia
hoīm in artibq; addiscendis. nō ex
ingenii / q̄ voluntatis diūsitati ascri-
tribuenda: q̄libet. n. maxia queq;
(si studiose gtendit) asseqūt̄ur. ☞ fit isup
vt q̄da dictāt⁹ amētes: q̄ l'no vtat⁹
mēte / l'abutat⁹: ☞ q̄ppe cū oīb⁹ ītētio
animi in ūb⁹ sit circa vehemētiores
phātasie illusiones nimiū occupa-
ta: ꝑ vacuata bile / l'atra / l'crocea
(q̄ causa ꝓbet illusoīs) resipiscūt sub-
ito. vtpote q̄ mēte nō amiserūt: ☞
Scitto q̄ Origenes / plotinusq; dispu-
tāt. aīas humanas ee quodāmodo
mētes / ex sua puritate delapsas.
q̄s videlicet ab ītētore mētis circa
ideas. ad ītētorem posētie vinifice
corpū prolapse / in corpa decideruūt.
Et quāto alie magis aliis ītentiq
ꝑfundiq; ad materiā gūsē sūt: tāto
mūng (vt aiūt) ītellectualis retinet
lumīs. Unde magnaī ingenii moī-
bq; inter aīas diūsitas ꝓcurit: ad
quā erīa gducūt et hēa corpa aīar
diūsis tēli figuris sydeibq; acōmo-
data: denicq; vāietas gēmoz / vāie-
tāte adducit ingeniōz. ☞ Diās at-
aīas extitisse ꝑ tps dū tpa nō gressēt.
voluerīt tn ex ptē aliq̄ platonicos
imitari: poterit forsitā dīcī aīas
salte coipso momēto / quo creātur /
corpiq; iūgunt⁹ (ita vt Origenes / plot⁹
nusq; disputat) ferme affīa / atq; disponi-
ꝑfecto mētes ageliras. aliās ad ītīoa
prolapsas / aliās mīme. et eas q̄
ceciderūt / aliās q̄dē magis / aliās nō
mūng: ꝑ mētes hoīm (tēp⁹ ifimas)
occ⁹ nāli instrictu / cū ꝓmū creātur.
ad nāle ꝓtē / et corpa vergūt: aliasq;
aliis ꝑfundiq; sese t̄ lethēu flumē
(vt. materiā) mergūt: ☞ Atq; hoc q̄dē
pacto Paphilq; Origenē (quoad
potuit) emēdauisse videt⁹. Ded
de his aliās. Ja ꝑ ad ꝓpositū re-
uertamur. ☞ Diās ꝙe capitis q̄da
lesa / memoria videat⁹ amittere:
Sndebūt Pipatetici. q̄fundi rez ima-
gines (q̄ in cerebri spū retinēt⁹: sed
spēs q̄ in mēte sūt. nō lēdi ꝑpe. imo
(vt ita dixerī) iorāi [oriāi]: Quoīti
. n. mēte (q̄ diu corpo habitat) corpa-
liū spēs / nō sine corpaliū imagiū
cōtuei: ☞ Addēt platonici. q̄tenq; aīe
ītentio / circa lesi curatorem mēbri
vehemētiq; occupat⁹: eatenq; ggni-
toem / memoria ꝑe remitti atq; īmitti: ☞
Auicena / et Algazeles dicēt. mēte
ad ifiora gūsa / a diuina quadā mē-
te diuerti: vñ oēm ītelligētie actū
putāt q̄q; dependē. ☞ Qm vero
Lucretiq; imoīlitati ob ea causa dissidit
maxīe. q̄ iminēte morte / vires animi
deficē videāt⁹ aīa dūtedū ē. vita cor-
pis / in humoribus et caloīs tyatōe gsistē:
ideoq; mozi corpo. qm l'calor resolui
humoze / l'calore humor extinguit.
Qm at humor / caloīs pabulū est. ca-
lor / vehiculū spūs. spūs ē aīe ad corpo
griliator: fit vt qm resolui⁹ humor
i mēbris corpis paulati. aīa q̄ mē-
bra deserat paulati: ☞ Et q̄ hūc regē

do corpe (ming q̄ soleat) occupatur:
t mēte sua se colligit. cernit arthana.
p̄sagitq; futura. Absit a nob lucretia
na suspitio. aiam sc̄z cū corpe morītu
rā: q debilitato corpe roborat. Et cū
vnio dissolutōi opposita sit. logisse tūt
abesse a dissolutōe putandq; aiam:
qi se maxīe colligit in sc̄ipm: ac de
posita aiali nā surgit in mēte: atq;
id mozte (q̄ pp̄ resolutōem fit) manu
feste gingit: In mozte vo q̄ pp̄ ex
fictōem fit. vitalib aīe vīb/humoibq;
humoibq; cuadīb tentat. sensq; do
loibq; indicadīb. phātasia/spectandīs
simulachzis (que ab humoz vapoībq;
gritat: q̄uter rō ad tps remittit
officiū (sicut solet in sono nocturno) qđ
resumat pq; mozdis strepitū (sicuti
gsuevit pq; sonia vigilare. ¶ Qđ at
t corpso tpe. vires dotesq; suas neq;q;
amittat. illud nob argumeto est: q;
multi (q̄ diligētia medicoz ab imīnēte
morte reuocātur ad vitā). corpis q̄de
vires l' nūq; l' sero recipiūt: animi
vo mox (purgato humore): quasi cor
pis vires extīte fuīnt: animi at lu
mē latuerit potiq; (tm̄ sub cineibq; ig
nīb). q̄ euanuerit: Quis dixit eūde
fore a vita exitū corpis atq; aīe? cū no
sit idem redit⁹? Redit. n. corpq; vix
ferocq;: redit aīq; facile atq; subito: n
neq; aīq; co tpe amisit sui: cū et nāles
et acq̄sitas dotes subito rursq; edat in
lucē. no mīng q̄ antea q̄suevīt: ut
pote à sua tūr collegēat supellectilia/
no dispēdat. pāt̄q; fuerit tm̄ serpes
ad exuvias exuendas: no aliter ūs
clastris egressi surgūt lucē vīues et īte
gre. q̄ olim materno ptō/cū e emissi
t lucē. putat at sapies/qđ relinq̄t
corpq; se no ptē p̄prīa sua: f̄ mole
strissimo onē libari: ¶ de sexto sig
no. iā satis. ¶ Incipe septimū illud
signū/Densq; diuturno ope fatigatq;:
Mens vo nūq;. Quato diutiq; ī specīs: x
eo cernes obtusiq;: q̄to diutiq; da
gnacis itellectu: eo itelligēs cla
riq;. Qđ corpis sensq; opq;/vsu de
fatigatq;: mentis vo corroboratq;:
solet tm̄ diuturna cogitatōe/gnaī
caput/et oculq; caligāt: q; mētis
exercitiū/comitatur/sepe nūo pha
tasie motq;. hoc at vibratio spūū.
hāt lesio cerebri/aut oculi: ipsa
tm̄ mētis acies fit lenior et acutior:
q̄ certe sine itermissōe vlla/sursū
directa manēt: nisi imiscāta corpq;
hoc ipsi gnedatū. eiq; recreandi
gra: opq; gnū itermittēt. Qđ in
ūs plane gspirit. q̄ du specūlat
attētiq; aliquid: fatigari corpq; egre
ferūt. In quibq; mēs tuita q̄dāmo
cessat ab ope: corpq; at et sensq; q̄li
bētissīe: quasi no mēs fatigēt
opando: f̄ illa: Quod vo īdefessū
t. est eiq; inozle. ¶ Sm̄ signū e.
q; vires alie/alicui rez gni sīt adscripte:
mēs nulli. Quid t. n. in corpe nuo/
(q̄ ee dicitur) ad qđ mētis acies dirigi
negat: que l. s. acies/ipsiq; (qđ dicit
ens/ēentia/ee) naīm/et vim descptōe
cōprehendit. Dub ūs vo ea q̄ sīt/
gtinēt oīa. Repit q̄ differētia int
ee/atq; no ee: itaq; nouit vtrūq;. Et
esse diuidit quodāmo in ptes suas/
atq; ptīculas: du q̄libz rez gnā/spesq;.
sub esse dispoit: et qđ maiq̄/sup
ee ipm ascendit. et sub ee descendit:

qñ ipm vnū / ipmq; bonū statuit
sup ee · et materia / sine puatoēs rez
sub esse locat · Nulli rez qñ / mens
astrīgit · si ambit oīa · Nihil extra
se habet / a quo primat: qđ intra se q̄
damo claudit oīa: / Concludag dis
putatoem hoc parto: / Aiq hoīs (si
p rozpq ēet aliquo mō) nihil agēt
vnq̄ sine rozpis īstrumēto / auxilio.
Agit at sine rozpis vsu · itelligendo /
atq; volendo · (vt p orto signa expo
suimq): Non g̃ est p rozpq: Ergo est
aut p se / aut p diuina · Di p se: nuq̄
se deserit · Di p diuina: q̄ p eternas
causas · est eterna: / 6m rō · Aia co
uenit ptim cū diuinis · partim vō
cū brutis. / Cap · 6.

Si aia hoīs · ex mā (quā fluuiū vo
cant letheū) scaturiret · nuq̄ cū diui
nis (q̄ ex eo fluuio nō scaturiūt) i opa
toē ḡuḡēt: / Congruit vō cū illis
i opatōe · imo i ēentia / et vita: sic
ondeq;: / Cum videq; oīa tūr maxie
aliqđ opāi · qñ i sua spē adulta
sit atq; pfecta: rogimur asserē
deū (q̄ i aīm pfectissīq · nō ori
osū ēt · g̃ aliqđ agere (pq̄q opatio i
pfectois signū). Imo vō neq; nos
aliqđ agimq · nisi agēt illē: quo
mouēte / mouemur · sicut quo fa
ciēte / fug · et quo afflante / viuīq; et
respirāq;: / Dz qna i opatio dei:
Nō q̄ aliude rapiat / aut alio q̄
pia tendat: nē cogat deq; aliunde
pdere: Est g̃ opatio dei · pmetua
qđa i seipm gūsio · p quā seipso
fruat / et gaudeat: itaq; gratulat
seipm: se gratulādo / sua videt pōm:
hāc ītuēs / qnq; pt · [illegible] discernit: /
Ergo et seipm sīl / et vnūsu opus
suū / actu · vnico speculat: speculādo /
i se cepit cūcta: cepiendo / extra se
q̄q; vult · parit. / Dilis ferme
i īsanis ministris eig / celestibq; spi
tibq; opatio: sepiaq; ipsos illig / et
sua opa speculat: speculat et deū /
opaq; diuina: / Speculatio certe
illis sola quemēs est: q̄ opationū
oīm pfectissīa · Cōdēcta i nob appa
ret) Ther nō externa egēt mā · vt
fabricatio: neq; rozpalibq; īstrume
tis · vt sensa: neq; aliunde mouet /
aut alio tendit · vt opatōes alie:
neq; figurat mām alienā · g̃ colit
ornatq; mētē / qñ nō alio tīminat /
g̃ desinit i seipam: neq; fatigat cito
vt alie / g̃ pmanet ide fessa: neq;
molesta est i indiga / vt sīt ille · g̃
facilis / plenaq; et gaudio pfusa i
copābili: Digna igit ex iis opatoi
bq; (q̄ nob insīt) supnis i rumibq;
tribuenda: q̄ teplatio certe tribue
da i opationū oīm felicissīa: Ex
iis patet · hoīs aiam i cteplatōe
cū diuinis congruē: / Congruē q̄
cū bestiis · i nutritōe / sensuq; / et cor
pis affectu nō dubitaq;: / Certe at
opatōes · ad quemētia sibi directe
obiecta · certas quemētes q̄q; reqrūt
vtutes atq; scientias · Et q̄ portio i
obiecti vnq̄ ad altez · eade opatois
vnq̄ ad altera · eade q̄q; vtutis i et
ēentie / ad vtute et ēentia opatio: Ita
q̄q; sicut in nob (quo ad corpis vsū p
tinet) i opatio cū brutis corpis / ad ide
cū ill obiectū: ita nā cū ill corpis apta

ret: hec ē nutriendi / sentiendiq; opatio / et pō / atq; gplexio corpis: que in nobis ferme (sicut i bestiis) sīt raduca: ¶ Oportet quēcūq; requiri i nob pom et sbam cū celesti bo illōr coem: ex q̄ nascat² opatio illa / qua habeo cū illō coem. ad q̄ nobis illis q; obiectū: / Quā obrē in nob quodāmō caduce, sīt nutriēdi sentiendiq; nā / et gplexio corpal. q̄ circa raduca ūsat². et cū caducis aialibq; sunt coēs: ita īmōrl̄ est q̄ eplandi ptas. q̄ circa īmōrlia ūsat² / et cū īmōrlibq; ē coīs: q; nō pt opatio cadē. nisi ab cadē nā / et pō ḡficisci: ¶ Quib at dubitet q̄ eplatorem nr̄am / supnis ee ps̄lem: cū p̄ea aiq; (ut celestes illi) sepm / et opa sua gsidet. cū sciret q̄ supnas causas / eaq; effectq. ite ab effectibq; i fioibq; p̄ medias causas / usq; ad causa supmā ascēdat. atq; vicissim a supma causa / usq; ad īfimos eucly circulo remeet. vbi videt² vniūsa diuini opis seie / nō alia ūtute q̄ diuina gplerī / et tōt deq; aliās circūlustrāe: ¶ Non solū vo itelligētia cū numinibus coem habet. h̄ eriā voluntate: cū illoz assertet beatitudine. habet p̄ terea silem actōem: q̄teng agit libe. et suo ipat corpi ferme / sicut illa: ¶ Ex omnibq; ūb; colligit. aum nrm / cū celestibq; ēentia q̄ venire. Qui een q̄ habet cū illis coem et p̄iam: et illa nulla hnt origine a mā: seq̄t² vt nulla q̄q; aig nr̄ tale origine habeat. ¶ Ptēa si numina illa / sptna sīt. q; mudi spas / eodē sp mouēt ordie. neq; fatigāt² unqua: seq̄t² vt sit metis ēen. sptna. Qui termiāta mobilisq; vita. nullo mō. itermiate imobili q; vite ē gxia: / Tanto at magis queit cū illis imōrlitate vite. q̄ t telligētia vitalis / et beatitudis desi deio: q̄to vita ipsa poz ē. q̄ itelligē tia / l̄ volūtas: / Ac si volūtas ē nixa itelligētie. itelligētia vo / summu ado lescentis vite fastigiu: aig nō alit² dirigit² ad volutate rectā / q̄ p vera itelligētia: ad hoc q̄ nō aliter / q̄ p vera adultaq; vita. Volutate ha bet recta: q̄ ad pmū totiq; bonū sese cōfert. Intelligētia vera: cū q̄ ēte ng itelligētiae / nō fallit²: cū q; vas oim intq; possidet rōes (q̄ alias oste dema): habeat q̄ (nre est) vera ad ultaq; vita. Talis ē q̄ nō ē obnoxia morti. ¶ Huic nre argumētatōi. illa Origenis fauet sūmope. vbi inq̄t / Oēs nīe / q eiqde pncipiū pti cipes sīt. iter se silēs sīt. Ceu orali (q̄ oēs lucis ptīcipes sīt / cū ad lucē nīa sua sīt querēdū) oēs siles sīt: h̄ tm̄ p diūsa lucis ptīcipatōe. alius alio est acutior. Oēs rōles sbe / dei ptīcipes sīt: cū oēs q̄tāt² ad deū: Ergo siles sīt. cū inter se / cū illi: Itaq; sicut supme sīt imōrles / ut a grēli: sīt et i fioes / ut aie imōrles vo sīt oēs: q; deo ps̄iles imozli. Qua silitudine ostendit illa ipsa i deū gūsio: i que q̄dē velut i sole. tōt stelle supi ores / gūtāt² angeli: aia vo de eūdē. (ceu luna) q̄ q̄uis vicissitudine q̄da diuini lumis pmutet². ideoq; nō quoda mutabili capiat: i extīgui bili tm̄ pcipit rōe: sigdē et i extīgui bile ipm ee. et qua rōe sit inextin guibile / certis rōibq; cōprehendit:

¶ Obiectio Epicureoz: et rnsio de rey

tpatōe. Ca. ij.

Reluctabit⁹ iis dicentq; aut Epicureq; aliq̃s · ꝯsi mostro id sile sit/
re sz aliqua partim ĩcorrupt̃ibile
te / ptim corruptoi obnoxia : At nos
affirmabiq; nẽ ordine / sine hor/ser/
uai no posse : ¶ Dut aliq̃ corpa / ab
oi penitq; corruptõe semota · vt celi :
q̃z neq; spa ipsa / neq; ptcula villa
corrupit⁹. ¶ Dut et corpa iis prozsq;
opposita · sz oio tradura · puta ligna /
lapides / metalla / cetaq; ex q̃tuor ele/
mẽtis oposita · ligni siq̃dẽ ptcule
nonulle quiq; putrescũt : deinde ecia
totũ lignũ ipm desinit ee lignũ :
q̃uis q̃d ita oposituꝫ e · oio salte
ex corruptibili gstet / et corruptibili :
q; pma in se mam habeat petua ·
forma vo mortale : Quapp gruẽtio
moziũ cũ imortalibq; neq; ipossi/
bilis est / neq; rara · Dz redeaq; ad
ordine instituꝫ. ¶ Dut ecia corpa
media · elemẽtoꝝ videlicet q̃tuor
spere · ptim corruptibilia / ptim
corruptibilia · Ipsa q̃dẽ tota ele/
mẽti spa · sua specm / suu situ / suu
seruat tenorẽ : ptcule vo eiq; no/
nulle / q̃uz hit̃ pdut · inde ĩstau/
raꝫ : ¶ Cũ vo corpa / a spiti bq;
/ spuum gra · fuerit gstituta :
ordine corpũ oportet ab ordie spu/
um pficisci : aut salte spuũ ordine
imitari. ¶ Dut & spiti q̃ aliq; pe/
nitq; imozles · vt agelι : q̃z neq; to/
ta ipsa spa gmutaꝫ / neq; villa vis /
neq; ecia opatio. ¶ Dut alii mozles
oio (vt cois fert opio) : bzutoꝝ sz
aie · q̃z gmutaꝫ vis / opatioq; p/
mutaꝫ / et tota spa. ¶ Dint in/
sus (oportet) spus / utroq; medi/
nẽ cotexty) · Ivi p tota spam pma/
nebut : p ptculas aliq̃s mutabut.
Tales erut aũ nre · ptipue q̃z spas
cogit ee ꝑpetuas · cois illa cũ celesti/
bq; cotẽplatio / voluntas q̃z / et actio ;
pos vo aliq̃s sue opatoes q̃uz essa/
turas indicat nobis / illa cois cũ bru/
tis mozlibq; opatio / cultui mozlis
corpis penitq; inaspata · Quippe
cũ nales affectq; si naturis gruũ
fundet⁹ / diuersiq; affectq; / in diuis
naturis : videaq; at nras aias / affe/
ctu ad etna habe · affectu q̃z ad tra/
lia : meito dicitq; eas · ex naturis du/
abq; / etna videlicet / et tali oposituꝫ
ee / Quemadmodu si videmq; corpa a/
liq̃s (nã sua) q̃si equaliter sursu / de/
orsuve mouei : dicemq; ipm ferme
equalit⁹ ex q̃uitate et leuitate gpoi :
¶ Tria vidiq; corpa · tres q̃z spus :
tres nur accipiaq; spes aialiũ / aia/
lia vtriq; ta ex aia / q̃z ex corpe sptia/
reu mudi spas / stellasq; : ita (vt pla/
to existimat) aiatas · vt ta corpa eaꝝ /
q̃z aia sit pcul a morte. ¶ Ite aialia
vtriq; mozlia · reu bruta. ¶ Intpo/
naq; hoes · ex aia / imozles · morta/
les ex corpe. ¶ Multecia vero / miltos
demones / heroes q̃z siles iterponit :
¶ Neq; seruai aliter ordo nẽ pt :
nisi celesti aie (ferme penitq; inmu/
tabili) · corpa oio ĩcorruptibile tribu/
at⁹ : atz bruti aie / penitq; corruptibili ·
corpa oio more : aie at hois / et imozli
sil / et (qda ex pte) mutabili · corpa det⁹
vtriq; / ethereũ vnũ (q̃ Platone) ele/
mẽtale alteꝫ : vt hois aia · ethereo
imozliq; corpe (qua pte imorl est) celi/
tq; iduta descendat : in terris vo (q̃
pte mutabilis) mutabili elemẽtoꝝ

corpe vestiat: ar meito hoiem aie
(licet mozli) corpg corruptibile
congruit: ꝑ ea ſua ꝑte. q ee muta
bilis demoſtrat: Nihil ꝫ obſtat.
quin poſſit aial unu in ne ordie re
piri. ex aia mozle. ex corpe corrup
tibile: ideo (manifeſto) homo ſit:
vt et ſupior. nō demoſtrauit. et
Anaxagore ſecta ꝛpbat. Quā
or rez grad induces: mozlem
eternitate: mozle tps: mozle
eternitate: mozle tps: ꝑmu ee
arbitror. miete: 2m celu: 3m role
atam: 4m urrole: Ideo de hoie dixit
diuinu illud ΘΝΗΤΟΣ ΔΑΙΜΩΝ ΜΕΓΟΣ
ΕΧΕΙ ΘΕΟΥ ΤΙΝΟΣ. i. mozlis et nu
tas dei ꝑte habet hoiem. et nutate
quide vocat. nu ꝑ aie ſbam. nu ꝑ
telligetia: mozle vo. nu ꝑ muta
bile aie ꝑte. l actoem. nu ꝑ corpg
elemētis gpoſitu. Hec absurdu
ee platonici putat. vt i aia. actois
motio. una nu ſbe imozlitate gour
rat: quidē et i celo (qd aie ſert
imagine). her duo manifeſte gourrit.
Nihil. n. iter corpea. celo mutabi
lig: nihil gtra ſtabilig iueit. Ta
le q putat ee pma mudi mām:
q ſic nālibg ſubeſt formis: quadmo
du nīes qra diuinis. Putat aut
mutatione rebg ex ipsaz multiplica
tate gingē: ita vt q entia ſint mul
tiplice. motione in entia ſortiatur:
q vo vnute. actoemq ſola. in ūs du
taxat mutatoem aliqua ſuſtinē:
Sed vt caplm cludag: Nihil
prohibet. quo minꝰ que quis diſſo
lubili. corpg diſſolubile gruat: ꝑſer
tim cu eria celi corpg ex eo diſſolubi
le nōiet. q ꝓtibg coſtet extenſis:
ꝓteaq ſepin gtinē nō poſſit. ꝫ ꝰ
tute aie conectat. Ide gligiſſet et
nob: ſi aie nre ſilr. atq celeſtes. adi
uina vnitate nō recuſſiſſent:

Dec liber: Qa rō. Dicut ul
timu in ordie corpu ē incorruptibi
le: ſic et vltimu i ordie metu. Cap. 1m

Quoma ordo corpu. ſub ordine
itellectuu collocat. pendetq
inde: ideo corpu ordo nō aliter ſeqt
ordine itellectuu. q pedis veſtigiu
ipm pede. et umbra corpg. Itaq
quale videq ordine in corpibg: tale
pene debeq in metibg colectari:
Videq corpu ordine. ſublime
corpg (videlicet ſupmu celu) in nā
ſua. cuctas vires foꝛm eſſiciendaꝛ
gtinē: ꝫ qs vtiq anres tacq actuas
et [illegible] efficaces. i ſiora corpa.
ad varias formas ſuſcipiendas diſ
ponit: nāq varius ne ſue viribus
et varius motois ſue. q figuras ſol
bq. corpa i ſiora vaie mouet. et
formal: vt merito dici poſſit. ſubli
me celu foꝛs corpu reliqꝫ. l actu.
l actua vtute completi: Corpa vo
ſequētia affirmāe poſſiq illi adeo
ſubiici: vt ipſa qde. i pō quada ſuſ
ceptiua (vt dicitur) et paſſiua. eaſde
habeat foꝛs. atq actu ab illo ſuſcipi
ant. Nec talis ordo ſeruat. vt quo
ſublimiq ſub illo corpg ē: eo magis
actuā pōm habeat. miuſq paſſi
ua. Qd. n. p. ē q̄ptum. ab vnico p.
ſuſcipit atq patit: agit i multa. Qd
ſequēte poſt gdu. patit eria magis/

agit ming: qm a duobg iam p°. vi-
delicet et z°. patit. in sequetia (q
accepit) effundit: q̄usq; ad ifima
quāda. inām veniat: q cū a su-
prioibg oibg capiat. ipsa tribuit nulli.
Itaq; pō passiua habet. idē fōis oēs.
quab p̄ successōem a suprioribg suscipit
patiendo: in ytute at effectiua. ha-
bet nullā: ¶ Idem t mētibg cogita:
q̄z pn̄m deg. oēs ītelligibiles. spēs
vno et q̄po habet actu: distribuit
oibg: capit a nullo. ¶ Dequētes illū
mētes inde oēs accipiūt: et iuicē
ita habet: vt suprior ifiori ideas illas
lumeq; q̄si distribuat: Ergo quo
altior mēs est. eo pauciorib⁹ sub
iecta. pluribg p̄sidet. ¶ pauciori-
bg q̄ patit capiendo: agit t plures
distribuendo. ¶ Infima denīq; mēs
talib⁹ ee debet. vt p°. illaz pn̄o. sit
opposita: capiat ab oibg. tribuat nulli:
¶ nām suas ideas illas. t pō ade
at passiua. nullas actiua: pq̄ de
ab no trāsfundit in aliquē ipsi sub
dita ītellectū: ¶ Quippe in p°. pō
a sūplice fiat actu: q q̄n actōem sua
vltra agētiū relicta actōes ptendit:
solq facit mām. q gradu tenet vlti
mū in nā: ¶ Di solq deq creat mām
(q est ifimū corpaliū): solq creat ea
mente. q t infimū ītellectuū. Di
mā t opq oīm diuinoz. quū a deo
remotissimū. ītellectuale vō gra
t pxim: et illa fit seorsū a mēte: ml
to magis pt mēs seorsū fieri a mā.
Di tale ordīne habz ītellectq vltra
t rez ītellectualiū gnīe. dle mā
t gnīe nāliū: et mā a nulla re nāli
pt fieri: seq̄t. vt postreq ītellectq
a nulla spē ītellectq (que t eo sit gnīe)
possit fieri. Et si ītellectq hmōi a nullo
gnīs eiusdē ītellectu. l mltoplicatiōe
dependet: mlto ming putabq t a gnīe
nāliū. mlto insup ming a mā. de
pēdē: Hic seq̄t postremā mētē t
mā no educi. Deq̄t eriā ee corrup
tibile: nā cū mētiū ordo. sit ordīs
corpali pstabior. atq ordo rez corpaliū
tandē desendat t mām. sūtia (siqdē
mā illa nuq̄ corrumpitur): q̄b vsq
adeo demēs erit. vt gradat mētiū ordīnē
(q stabilior est diuinioriq corpib⁹) in
mētē postreo desinē corruptibile: Dic
q̄ pretuq (oportet) vltrq ītellectq: qui
ta q̄p̄at ad ītelligibiles fōis. q admo
dū ad sensibiles. p° mā: q̄ā vō neq
p aliqua sensibilē fōim. corpali corrup
tione corrupit (p hab. n. fōis): neq
p aliqua ītelligibilē spēm (ab his. n.
p̄ficitur): Ergo mēs vltra. neq p
aliquā spēm ītelligibilē. spīali cor
ruptōe destruit (his naq̄ p̄ficit): neq
p aliqua sensibilē fōim. corpali perit
corruptōe. p̄cesser. n. mēs. no subest
[illegible]

corpalibꝫ ſpēbꝫ ꝛ neq; fuſit i mēte
corruptio corpalis: ſicut nō fuſit i
mām corruptio ſpiritalis. Imo vo ſi
nō fuſit i mēte violētia ſpitalis: multo
minꝫ (ꝑ corpis craſſitudinē) fuſibit
i ea violentia corpalis. Imo etiā ſi cor-
ruptio corpaliū ſubiectā ill mām
nō attigit: multo minꝫ altioꝛē ill me-
te coinquinabit: Eſto ꝑpetuꝫ itellectꝫ
vltiꝫ:¶ Dz q̄s iſte:¶ Iſte inq̄ eſt
itellectꝫ huanꝫ. Q̄ itellectꝫ i nobis
ſit. q̄s dubitat:¶ tu nō poſſiꝫ. niſi ꝑ
vim itellectꝫ de itellectibꝫ diſputāe:
Et ſicut oculꝫ ſolis lumē nō capit.
niſi ꝑ gr̄m q̄dā ſui lumīs internū:
ita aīa nra diuinos itellectꝫ. nec i-
uestigat nec ituet. niſi ꝑ gr̄m itelle-
ctū:¶ Dz ālis e hic nr̄ itellectꝫ:
¶ Ihor ego nō curo āplius. q̄liſcūq; n.
ſit: ſpēs eſt. Intellectꝫ nāq; ſupiores
ꝓcul dubio mutui ſit: ſi ifimꝫ e ꝑpetuꝫ.
¶ Ego vo arbitroꝛ nrām mēte ictiro
ee pōtrema (ſicut et pluribꝫ placuit ā
tiq;): q̄m nō ſil agit ſua. ꝫ vſat in ſe
virissim (tm̄ Protheus) ſoꝛs. atq; itelli-
git ſuꝛtedendo:¶ q̄dmodū luna (que
vltima ſtellaꝝ eſt) virissim mutat lu-
mē: ceteis nō mutātibꝫ: Dit ꝫ nra
mes vltia: ſit ēria ſpēs:¶ Quia
ſpēs ē: ſp inhiat ſempitnis: et illa
quoties a corpe nō turbat. attingit illi-
co: ſolisq; gaudet vt ſuis atq; domeſti-
cis:¶ Mota aut cogꝫ rei ille ē nāl. qu
fit ſtatim. ipedimēto ſubtracto:¶ fit
at ad ſimillimū t̄minū:¶ Quia vo
ē vltia: amat corpū nām. ſi qūq;m
accedit. vinificat. et gubernat:
¶ Obiectio Epicuri: et rnſio de rez
ſerie.

¶ Capitula .ꝛ.

Temere hic rurſq; Epicurꝫ excla-
mat. poꝛtētu ee hoc. vt diuina
mōlibꝫ hereat: utpote q̄ nō vide-
at abſq; diuinoꝝ ſtabilitāq; gſortio
nō poſſe gſtāe mōlia:¶ Latuiſſe illū
puto. oportē rez ſeriē ita i ſuis p-
tibꝫ digeri: vt tu mlti varūq; ſit-
rez ordines in nā:¶ ſz ſupioꝛis eiq;
ordis iſime ptes. ſupmus ptibꝫ ordis
iſioꝛis gr̄ie ſubſequetis q̄amno co-
pulent:¶ Hoc nos docet et heis. cu
elemētoꝝ nā. gnatio. Vidē luna.
ꝑs etheis iſima. gr̄ia elemētis. ele-
mētale nō nihil habē videt:¶ tu
crebra illa mutatoē figure: tu ipſa
lucidi. fuſiq; corpis ſui vaietate:¶
Ignis ignis. altiſſimū elemētū.
celū ꝓximū imitat:¶ q̄m celi inſtar
mouet. et fulget:¶ Idem ondit. et
ipſa inter ſe nāl elemētoꝝ q̄tuoꝝ
diſpoſitio. Ubi ꝑs iſima ignis. tu-
midoꝛ eſt. et q̄ſi tepeſcit. vt aer:
ſuꝑma regio aeris. tenuat. et q̄ſi
feruet vt ignis:¶ ibi igneꝫ aereq;
e: igneq; aer. atq; ita in vnā ꝓpagē
copulat:¶ Idem iſima plaga aeis.
atq; aquē facit ſuꝑma:¶ vbi aer
obnubilatꝫ liq̄ſcit vt aq̄: aqua item
extenuata. vapoibꝫ exalat. vt
aer:¶ Terra rurſq; altioꝛ. pīguis
et lubrica ſit. inſtar aque: aque
imꝫ turgeſcit i terrā. et ſepe gla-
ciat. vt terra:¶ Vltra ele-
mēta. vapoꝛes ipſi craſſi fumiq;
coꝛpa ia ꝓpoſita ſūt. ſed gr̄ia ele-
mētis: poſtea paulo ſolidiq; gig-
nunt. fruticq; lapides aliq; ſpōgi
oſi. et rari. ꝓpiqui vapoibꝫ. poſt-
modū. lapides rep̄ſūt duri fer-

me / speciosiq; sicut metalla: ex
metallis ferru / plumbiq; sic quiq
lapidibq; argentu et auru. quiquoa
sic platis: qm uigor nitor et splendor
flores referut cadidos / et purpu
reos. In platis tuber excedit me
talla: qm manifestiq nutrit et au
get: et paululu tm: qm no habet va
riu ptu ordine. Nobilissie arbo
res. quique sic brutis: radices.
oib loro hnt: ramos. ut crura / bra
chia / et silia. Dexu hnt utruq
nonulle arbozes. masculinu / et
femininu: unde site ubeiq pul
lulant. In brutis. ostreq uno tm
supat platas: q sensu hnt tacto.
sed fixa terre: pene nutriunt ut
arbozes. Multe q bestiole / sine
coitu / spote nascut. ut herbe.
Aut et simie / canes / equi / ele
phates / et alie bestie. quibq in
quibqda figuris gestibq / artifi
ciibq; assimiles. Aut stolidi homes
et ignaui (ut apparet: his q; qui
sic heroica homes / aliosq ductes. sup
mis numinibq cognatissimi: Esse
rursq oportet spus / hoibq fami
liaritate quictos: qui structore / ma
gne artis q Plato dicit repta fuisse
miracula: q; admodu et structore
hoim / bestie nonulle (nob quidem)
mira sepe sup sua spem operatur.
atq hos demones / heroesue. ita
ee nobis affectu pximos / sicut nam
atq situ: adeo ut quibda turba
rum / afficiant humanis / atq alii
aliis faueat psonis / et locis. alii
in sup alius adiuuent. Sicqdem
Egyptii (qs sequit Origenes /
et Plumenius / et Porphyrius) multos
ee aiunt demones. qui ad superioa anos
erigut: multos erra q ad inferioa de
torquet. pessimos aut terrestres ee
demones: et septentrionali [illegible] erra
plaga / malos: bonos et meridionali:
optimos oietate cole regione. De
monibq at (apud illos) et eoibq supi
ores pstut: his q alii. qs angelos uocant:
ite angelus archangelos. archangelis
principatq platonici pferut. principa
tibq at intellectu q soa: qui dii ac pri
cipatos quada denominet. Summo
q deo plenu / diuinoq nectare ebriu.
Dicit oibq rex gnibq. q sitemur. si
ma q; antecedetis ordis. et supmis
ordis succedetis ee iuncta. et iuuet
quoq uno q fundi: et cur no fateam.
ifimu intellectu / et supima adire sen
sitiua. ita ee iunctu: ut cu hec (quis
mortal) imagine aliqua habeat intelle
ctu (qd et in bestiis sagacissimis mani
stu). intellectu q postreq (licet di
uino sit) sensitiua tm quada habeat
brutaq nam. pqua quemadmodu ad
corpa terrena declinet. Presertim
cu deceat no humana nec mente / sed
alias q; ees (atq; ipure q damo sit).
cu puriorib corpib cospirare. Im
pure uo metes / aie dees roles sit:
q licet pure aie sint: ideo tm sunt
metes impure. qm metes sic aiales:
metes mag ita mouedis corpib
dedite: ut uestigia sua uitalia / aia
liaq corpib ipriment. Pure uo me
tes sic. q metes sic solu: negq aialia
ex se fundit simulachra / regredis
imersa corpib. Pura uo corpa
sic (apud platone) duoderi ipse

mundi spere: celi octo, et elemeta
sub celo quatuor. Quercia ptes qda in
ūs spūs singulis. prosissime. Alie
itaq; rōles. spūs oibq; isti gradatim
p sua dignitate disposite. Dz ipsa
una q̄nq; marcyne aiam. Jouem
nūcupat plato: alias at. 12. spaz
duodecī. vocat deos. quib; pdisse
quos. Quaz ptibq; purioribq; silr at
tribuit alias. metis ptipes. stellas
scz et planetis: qs ecia vocat deos:
Ignis ptibq; demones. heroesq; igne
os: Aeris caliginosi. aqticos demo
nes. alt heroes. Puriozibq; postreo
terre ptibq; metes copulat. que hu
mi habitates. hoies appellat. In
terdū ecia demones heroesq; i tra
ponūt. Neq; sub luna tm. sz ecia i
cel. vlt stellas. deoru heroumq; tur
bas ōplurimas collocat. Dz oibq;
spūs. vltra demones. heroesq; pnci
pes. alias post ptriculaes. sue deomo
atas. heroicas q; sue humanas: q no
sp eterna sequat. ut pncipes illi. sz
eterna. tm aliaq; vicissim. et corpa
vitaq; mutet. tm ascendendo i melio
tm i deteria descendendo. proinde qt
stelle sūt. totide subesse demonū. he
roū. aiaq; turbas: sub Saturno.
saturnias. sub Jove. iouias. sub Mar
te martias. similiterq; de ceteris.
Platto q; oia putat in aibq; esse:
sed in terra. nō terreno. i aqua. a
quatico. sūt in aere. atq; igne. i celo
q; pro celesti nā. oia. i luna. q; nā
lunari. i sideribq; aliis. eode pacto: adeo
ut sua q̄libet suo mō. et sua q̄litate.
tota sit in qdq;. Dz vt ia prositū
creadaq;. Dixerūt alīq; spūs extra
corpa. atq; metui. Ite alii ūs opposite.
i corpe. atq; mōrales. Dicūt q; oportet
ter medii. q; l' exēt corpa sint. et mōr
les. q; fieri neq;: l' in corpe qde. sz
i mōrales. Quoru illi sūt supne mēteq;
q; vocāt puriissimos aereos: q; et q;
dibq; inter se ōplurib; distinguūtur.
Illis opposite sūt aie bestiaq;. Re
diū obtinebūt rōles aie: q; sūt quasi
angeli q; dā i floribus. Neq; absurdū i.
et spūm i corpe aliquo i mōrale: cū
ecī repiaī corpa aliq; i mōrale. q;
est celū. et tota ipsa q̄libet immūdi
tia. Imo decet oibq; principiis mundi
corpibq; spūs adesse impetuosos. q;si
formas: siq; de oibq; (ut plerisq; pu
tāt) impetua inest mā. Oportet at
a formis q; dā vbiq; materia supaī:
Conducit ad idem Egyptioz opīo
nia. a platonicis q; de oibq; p̄sertim
a Proculo confirmata. videlicet ad
consonātia mundi pfectā. ee. oportē
no solū aialia q; dā rōlia. i mōrliaq;.
atq; contra. aialia irrōlia et mōrlia
sūt: vez ecia multa inter hec media.
rōlia quide. sz mōrlia. no in terra
solū. sed ecia in ceteris elemētis. No
tm q; hoies i corpe mōrali habe aios
eternos: vez ecia multos deones
partim quibusdā nobis. ptim lon
ge sublimiores. q; corpa dignāt
atq; interāt. q̄libus diutiq; q; mra
q; dati. diutiusq; vivāt. sūt. n. dere
putāt. ut a celestibq; aialibq; rōlibq;
eternis felicissimis. ad aialia ter
rena. rōlia q; de. sz infelicissima. vi
taq; brevissima subito descendāt:
imo p q; dā quos da aialiū rōliū
q; felicioā q; de sint. et diuturnioā.
q; hoies: no tm sentia corpe. sed
beatissima. Quide q; voluerūt q; et

Aeris

familiaes eig/ Demetrig philoso-
pho/ Emiliano q̄z r̄hetor affirmat.
Testat̄ · n · ex multis ꝓdigiis (que
suis tpibꝫ cōtigerūt) ꝓana magi-
nū dēmone/ aliosq; multos dēones
cuīlasse ꝑnīm: deinde ētia obisse:
Itaq; sptne metis/ cū corpe hu-
mano q̄uis caduco gsortiū haud ita
absurdū est: ut Epitirug/ Lucreti/
ubq; existimat: ꝓsertī cū nra mes/
ita sit vltia metū: sicut stellarū
vltima luna: atq; ut luna ad Do-
lē: sic nra mes refeat̄ ad dēm. Lu-
na, cirta Dolem ita reuoluit̄: ut
alias lucat̄ · aliter et vaie figuret̄:
nūq; tota lumis recipiēde facultate
ꝑuet̄. habet insup nitidū ī se q̄dā:
habet et fuscū: habet denīq; opacū
q̄dā · q̄d impedit/ ne tota refulgeat:
Mens hūana sit̄. diuīm sol radio
fulget q̄dē sp̄: & alias aliter/ mu-
tatq; figura: nūq; tota resplendet:
neq; q̄d in ea splendet · splendet eā
liter · / ꝑter diuīna eig/ rōiq; vtute
subest ꝓs q̄dā opaca et vacua rōi:
q̄ tm lunaris illa opacitas/ ad elemēta:
sic ipsa ad nām/ corpq; declinās.
relinq̄t luis exps: Ergo nāli rez
ordīm q̄sentaneū et videt̄ mete
vltima (q̄uis ꝑterna sit) cū q̄da cor-
pe (licet caduco) posse q̄ugi:

Crātto q; Zenocrates/ et Speu-
sippꝰ/ Iablug/ et Plutarchꝰ putat:
ab ipsa ꝑfinitate/ vim q̄dē ꝑtīna-
cē solū vsq; ad metes vltimas (que
reflectūt̄ ī ipsa) · sed ētia vsq; ad
alias bestias: Rumenig insup/ ad
plātas vsq; ꝓduxit: Plotīng denīq;
ētia ad nām:

Vos at Aozphyrius/
Aeulinq; seqmur. eateng putates vi-
tā agnitoem q; precē ꝑtīna: ateng ꝓ-
cedē q̄usq; repit̄. Illa · n · quada in
se ēternitatis retinēt rōem: q; ipsa
ipsig tū rōe/ tū gra/ ner solū motu
alieno atq; coi/ ꝑ ētia suo et q̄po re-
flectuī:

Oz nūq̄d huanū corpq
ea dignitate donatū. ut mete ꝑ-
petua excipe meat̄ hospite:
Id cui dubiū. Hecq; turbari ex hoc debeq;
q; nā pariis ꝓpugnaculis ītruxit
corpa bestiaq;/ et adiumēta suppedi-
tauit ad victū: nobis nihil tribuit
tale: nō · n · voluit delicatā eqlita-
tē nri corpis deformāe. neq; potuit
ī finitis actoibꝫ hois (que ī finita se-
quūt̄ cogitatoem) īmutabilia l' mūg-
nacula/ vl' ustra suppedītāe: ꝑ (ut
inq̄t Aristoteles) diu mete manuq;
dedit · artes oēs/ atq; oia ī stra gessit:
Bestias at facile finitis munimētis
ītruxit: quibꝫ dēt̄natas actoes
phatasie/ ad certū q̄dā (nā directq;)
exeq̄ret̄

Arbitramur q̄ corpa nra ee idonea mētis hospitia:
tum ꝓ figura erecta · nō humi/
ꝑ supne spectāt̄e · et celū q̄si pa-
triā sua q̄ q; agnoscēt̄: tū ꝓpt̄
membroz variozq; decorē diu mira
bile: tū q; ignis et aer/ elemēta
puriss̄ta/ ī nob valēt q̄plurimū:
q̄d etia indicat agilitas corpis · pte-
rq; habitq; · et erecto aspectq; · q̄ie
uō ꝓ q̄plexoem tuatissima: q; signi
ficat̄ ex delicata/ leni/ firma/ et
nitida carnis mollicie · q̄ nō sit cu
si exactiss̄ta clemētoz tractoe. Aqla
visu horem supat. Vltr aues/ au-
ditu · Canis/ olfatu: Nullū aō aiāl
liū · gustu/ l' tactu: q̄d plane ꝑspi-
cue ex eo q; horīes ī pulis/ porcis/

et venereis · moderatig ꝓfudūt /
ꝙ bruta · licet rōe nonnūq̄ ꝯhi
beāt: ¶ par t. n. vt auidig ꝙ bestie
eas uoluptates adsciscāt: ꝙs sectūt
et arutig: ~ ¶ Tres illi sensꝰ supiores
tūr expediti ssi sit · qn sicc̄ t crebr ¶
qua sicritate no tradidit deꝰ hoi
(cuiꝰ crebr nūq̄ ḡesit): ne forte si eet
nā sicc̄ · erta ḡtinua agitatōe aresc̄
creb · citig ꝙ decet exsiccāt · ¶ Gustꝰ
nihil aliud t. ꝙ tactꝰ aliqs lingue: ¶¶¶
Tactꝰ (cū vniūsal' sit sensꝰ / cū oīs
aial / cū corpis vniuersi) ubi actu
tissimꝰ t): declāt optima inēe corpis
ꝓplexionem: ¶ ob id potissimū · ꝙ cū
fiat in neruis · q̄ qn aridiores sūt /
sentiūt male: ubi actꝰ t tactꝰ · sig
nificat inēe mollitiē · q tpet ner
uos ariditatē: ¶ ꝓtēa · sensuū t
strumēta · nūq̄ actu eas q̄litates
habē debēt · ꝙs sensꝰ t ꝓceptur ·
(pupilla · n. coloribꝰ · audit / sonis ·
olfact odoribꝰ · caret lingua / saporibꝰ): ¶
Cū uō tactꝰ uerset circa q̄tuor q̄
litates / et elemēt tor: oportet · vt
p̄careat illo / (ad quē flēi negāt t corpe
ꝓpositō): ¶ ab eaꝝ excessu ꝓcul ab
sit: ¶ ita vt t cig istrō nulla videat
qualitas dnari: ¶ ꝙs queda (ex
pulsis q̄litatibꝰ) harmonia · Opꝰ
fuit fīi mītu terre / et aq̄ (q̄ mo
le) nobis inēe: vt vim ignis aeisꝰ
lōge velemētiorē aq̄ et terra · mo
lis abūdātia tparet · ¶ Datū ꝙq̄ no
bis t maiꝰ crebr / et cor caliditig · ꝙ
ceteris aiantibꝰ · illud quidē · vt ꝓ
uida t stra · speculatiōi suppeditet ·
hoc at · vt et mīti et clari spūs
assint crebꝰ · ¶ Huspesū erta ca
put t: ne grauū humoꝝ sordes
descendat ad crebꝝ · et inq̄net spū
um puritatē: ¶ Vehemēs q̄ cū
crebi frigiditas humiditasq̄ · tum
cordis caliditas / aut siccitas: cū sensu
ū / q̄ membra ocia tpat: Idcō i hoīe
videt ee ꝓplexio oīm tpatissima:
q̄ si terrea eet (vt bestiaꝝ fē oēs) ·
cornibꝰ / dentibꝰ / unguibꝰ / rostribꝰ
durioribꝰ / aspa et hirsuta pelle / squa
mis · eēmq̄ obducta: nec uō gt · ita
affectū t corpꝰ humanū · vt neq̄ caloris
et siccitatis excessu sit aspū · neq̄ fri
gōe nimio rigidū aut pigꝝ · neq̄ hu
more supfluo fluxū et lubricū: sed
delicatū atq̄ solidū. Qđ erta ītelligit
ex alimētis (q̄bꝰ assidue vesamur)
aereis / dulcibꝰ / attrictis / tenuatis / liq̄
factis / grortis / tpatissimis: bestie uō
cōtrariis. Qualis at ꝓplexio t: ta
lia alimēta cupit: ¶ et qualibꝰ vtit
alimētis / tal' euadit: ¶ Cōcludaꝝ
ḡ hoīem ad q̄ꝫplandū eē natū (vt
Anaxagoras inq̄t): ¶ ꝓq̄ ita t co
ta crebꝝ / q̄ reliquū corpis ḡstitutū
t: vt ḡtinuo q̄ꝫplatoris officio ser
uiat: qđ et crebꝝ reqrit mollitiē:
et ꝓplexionem corpis tpata: illa ·
ne speculando / nimiū exsiccetur:
hic · ne humoꝝ tumultu / a q̄ꝫplā
do detorq̄at: ¶ Cū uō tota sit / et
tā sublimis / nīa corpis mōdātio ·
vt celi tpatiā imitet: nihil mīꝰ
t si celestis aīa · hic (ad tps) edē
habitat ▬ celo similliīa · ¶ neq̄
tīi carni ifudit ꝓmū: ꝙ medīus
ꝓpetentibꝰ · vt magi ꝓsaꝝ docet: ¶
ꝓmo qđē t ipso de sc̄o · celesti / ae
reoq̄ uolūt corpe: deīq̄ spū ex
corde genito · q̄ in nob (celi instar)
tpatissimꝰ t / et lucidissimꝰ · Iis medīus

corpe claudit crassiore: actꝰ iis ꝺ
bꝰ eꝫ fit ꝓxiꝰ: licet ꝑ aliud/in aliud
se trⁱnsfudeit: Dicut calor ignib⁹
aeri et aꝙ heret ꝓxie: ꝙuis ꝑ aẽm
trahat ad aquã: ac merito inuoꝛl
aia: ꝑ inmoꝛle illud ethereu⁹
mꝫalibꝰ coꝛpibꝰ iugit: ꝓpetuꝰ ꝺe
illud colit sp: hec moꝛtia/ad bꝛe
ue tpꝰ: ut merito appellaꝛ aiꝙ debe
at deꝰ quida: sine stella circũfusa
nube: sine demon: nõ incola terre/
sed hospes:/ Hospes nosce teipm.
Dicto te ee celestis patrie ciue:
ciue natu ad celestia gꝛeplãda:/
Memẽto: si finis tuꝰ e gꝛeplatio:
vita tua augeri ac pfici gꝛeplãdo:
cu vo ex hoc ipso: vita coꝛpis quo
ꝺamo remittatur: seqꝫt in ipso vite
coꝛpee detrimẽto atq; iteitu: nõ
decꝛescat tua vita/ ꝙ cꝛescat:/

¶ Za: rõ. Dicut i rebꝰ nãlibꝰ fit
resolutio ad pmã mãm/inoꝛle:
sic ad formã vltimã inoꝛle. Ca. z.

Ordo nãlis coꝛpis ita instituꝰ e:
ut in pmã ꝺescenꝺat mãm: et i vl
timã ascenꝺat formã. Et quo magꝭ
mãm ꝙuis ad mãm pmã accꝛedit: eo
potioꝛ mã sit. i. ueioꝛ puioꝛq;
mã: quo magis aliã foꝛ/ad ulti
mã formã: eo sit foꝛ pfectioꝛ/mã
. ii. pma/ mãꝝ mã e: foꝛ vltra/se
foꝛ foꝛ:/ ¶ Accipe hoc exẽplo/ qꝺ
volũ. Coꝛpꝰ ꝙualibꝫ i membꝛa ãsi
mãm sua ꝺiuiꝺiꝰ: membꝛa ꝺ libꝫ
i huoꝛes ãtuoꝛ. (qui sit ꝺa membꝛi
mã: sili huoꝛe quelibꝫ/in ãtuoꝛ
clemẽta: clemẽtu nõ/ i mãm si
plicẽ: ad quã ꝺeuenire tẽꝺe opoꝛ
tet: ne ꝺescendaꝫ i infinitũ: ne
ue appellamur/ ꝺeuso ascẽꝺe sine
fine. Nusq; . n. eit actꝰ mixtꝰ: si nusq;
mixta põ fuerit: nusq; ruꝫ actꝰ
puꝰ ꝙueniet: si nusq; põ puꝰ ꝙa
leat ꝛepiꝛi. Et cu actio ab actu puro
exoꝛdiu habeat. passio a pura põ: acti
ones/ passiones q; nusq; erut: Dic ꝙ
oportet mã simplex. Hec vtiq; mã sim
plex (q subiecta e clemẽti formẽ p
mã noiat: qm ipse nẽ artifex/ coꝛ
pibꝰ fabꝛicandis. pncipio hãc mãm ac
cipit nuꝺa: mox clemẽtoꝝ uestit q
litatibꝰ atq formis: tu clemẽtoꝝ spem
ꝺuxit huoꝛ: deinꝺe huoꝛes i foꝛmas
membꝛoꝝ ꝺigeꝛit: membꝛis aꝺꝺit spem
nutriẽꝺi. huic hinc/ sentiẽꝺi foꝛmã
huic hinc/ tanꝺe itelligẽꝺi: ¶ In
tellectiua vo mã e ꝺuplex. Una que
aꝺeo e a coꝛpibꝰ aliena: ut nulla
ill vita ꝑsteꝛet. hec ideo mẽ l coꝛpis
foꝛ nõ ꝺicit: et oꝛꝺo ille coꝛpꝰ in
sat mẽtis mãm/ ceu ꝙꝺa foꝛm nõ ꝺesi
nit. Sic ꝺeoꝝ (apuꝺ platone) sublimes
obtinẽt ageli: Oz e altꝛa mã mentis q
coꝛpi iuncta. quoꝺa ãsi fẽꝺe/ cu ipso aspi
rat: in qua velut vltima mẽ formã
ascẽꝺit gꝛessio coꝛpꝰ/:/ Agressoꝝ ꝙꝺ.
duo st teꝛmi: mã/ i fimꝰ: mens ista/
supma. Ꝺi logisse iteꝛ se ꝺistat: q ditoꝝ
iteꝛ se oppositas hñt/ ꝺmo/ q. sicut
mã ꝓxia. mera mã est. (mã sua) exps
oio formẽ. oibꝰ subiecta formis atq
materiis: ita vltia illa foꝛ. s. mens/
mera foꝛ e. s. exps oio mẽ. formis oibꝰ
eaꝝq; materiis ꝓsidẽs: Za: Ite sicut
mã ꝑ. a ꝑ. ee ꝺistat logisse. atq
e ꝓxia nihilo. (cu inter ee/ et nihil.
ponit a platone): ita vltia foꝛ logisse
ꝺistat a nihilo. atq e ꝑ. ee q ꝓxia:/

¶ Sic tria sequũt. Unu. q vltima
forma. nulla ex pte. pullulat a mã:

zm. q a solo fit deo: zm. q pmanē
potest imōlis:/ ām. hoz cōcludit ex
pma ppōe. qua hic iduxit zm. ex
za: zm. ex pma sequit et za./ Ex pa
sic. Si est expa oio me corpalis (que p
nociose mutatois imitiu est): gcul est
a pncie. Ar si mutabiliu rez caput
ē: neq mutabilibq rebq succubit. neq
mutatoem suscipit aliqua nisi vitale:
/ Ex za. no sic. Si finita nihilo ppiq.
no tendit in nihilu. qd mitz. termi
nu. a nihilo remotissimu/ et po esse
pōt. neq ab ee extrudi vnq. neq
tendit nihilu./ Qurso. pfectior e
forme/ q me nā. (tu nia a fōr. pficiat
alq ornet.): Ergo qadmodu de nia
mām desidetes gdaci ad mām pp
corpu deuenit spām: ita etiā de fōr
aspirantes i formā/ paulati ad ultimā
corpi forma spām pueh imur. ne
aspersa sit ipfectior/ q desensa. ac sup
ma termina ipfectior sit/ q ifima.
/ Decet ca intellectuale form (ad qua
tēq finē. totq vniuse nē tendit conatq)
usq adeo absoluta/ gsummaq ee: ut
sit gcul a morte: Medias no fōrs si
mortales ee. no est necessariu: eas. n.
puisse nā videt: neq illas. no ca pp
ipsas/ q pp ultimā eligat: in q sane
videt quatoes qda me ad ultima form
capienda potiq. q forme principales ex
iste. per illas (q si vias) tēdit ipse
moto ppetuq nē: i illa. sistat nā motu:
Meito q ille. ab ee/ in no ee tendebat:
illa q esset in ee. ut nē finis maneat
sine fine./ Dirigat ad totu vniuse nē
conatu. ad id potissimu dirigat. ut anal
intellectuale sit. ex eo q intellectu adsit
corpi: ut ad intellectu ipse i se sit. actuem
dilatat diuina posse qferre. et cū ab
ipsa dilatat eternitate depēdeat: eternu
fore:/ De intellectuali ad aiali. qdna
dicēdu. Magi no dubitat. id q i sua
tpatia pmansur fuisse (ut plato in
Charmide scribit) si no aig i sua. i.
diuina tpatia pmansisset: ab ipso. n.
oem/ tu qsonatia/ tu dissonatia corpis
pficisci. Idem prorsq lex Mosaica/ chri
stianaq docet:/ Deu qd vniusq ordo.
ob ordinata animi motu olim amisit:
ipso tande ordie pualete. rursq in or
dine/ redigēdu. nō Moises solu.
sed Zoroaster/ Mercurius/ plato qsentit:/
Dz de his aliis:/ Huc ia qd erat
propositu concludaq:. Dint q termini
corpal ordis/ ubiq ipetui: et ifimq/
et supmq./ Dupnu no terminu/
ultimaq forma/ ee vole aiam. prisci
theologi putauerut: qbq cū Aristo
tele qsentit. et libro de diuinis. za.:
ubi de causis efficiētibq/ et fōrlibus
disputas/ inqt. causas qde moueres/
materia prede/ fōrs minime. Di
at pq maīa. fōr aliq maneat: ee
pscrutandu. na i qbqda. nihil phi
bere: ut sit aia/ tale. no ois/ sed in
tellectu:/ Ide in libro de nālibq za.
inqt. philosophi nāl inuestigatorem.
usq ad illa formā ptendi: q separata
quidem sit sil/ et i nia. qua ee hois
aiam ipse ibi sigmficat: et ita pripa
tetici ocs exponut:/ Nos at putaq
tu ipsos theologos/ tu Aristotele.
tali quada rōe. i hac sniam gerr
risse/ q sicut qplexio tpatu finis
ad que dirigit. ocs motoes/ qplexi
ones q nāles: ita rōl aia (cui subest
tpata qplexio) finis e fōr. orim nā
lis./ Qurso illa e ultime forme
qditio. ut neq oio sit absoluta:

apiantur. Ca. Ipse ora. q pfecta ad exprimendam fantasiam
Deprē pcā pcubum ꝑ. et pabula animalia. et pbeant. aqq
alio ōnte inde. Et iare huor coiacē i matia quasi. ꝑ. re ipsius ꝑne qui ꝑnum vna amoz. Ca. 12. Qui noxia
vulgaris amor. Nsame ꝑg qda ē. amicia dia solutio. q vulgares amates sm noxa vocāt: q amor
sup nāe) bilis tepio ꝑmit. Scinde ante bilis adusce affect. in furias/ iracūdia/ ꝑtinacia. et alia (quo ꝑpin
ternur) ignoza. Qui ꝑnicio. in phrio scinditur. Ipse ignis furor: ho in pfecte nāta pdominat. Ca. 13. Qui bilis nigra amor
Sorte apud platonē. in phrio scinditur. Ipse ignis furor: ho in pfecte nāta pdominat. Ca. 13. Qui bilis nigra amor

neq̄ ōio immersa corp̄ibq̄. Hi oio eēt
libeā. neq̄ ārq̄ p̄ corpq̄ opaēt: corp̄is
fōr nō eēt: Di obruēt oio. neq̄ a
gēt aliq̄d absq̄ corpe: no eēt vltia
fōr: eēt. n. hac vlteior illa. q̄uis
talis ee reperiret: vt p̄ti q̄de iugēt
corpi. p̄ti nō iugēt: q̄le p̄fecto
esse aliqua oportet: vt iter sbam
illa agelica (a corpe oio seiūcta. p̄q
illud nihil agēte) atq̄ fōrm aliā
oio giūcta corpi. p̄q corpq̄ agēte
oia (qual' e aia bestiaz) fōr q̄da
sit media. partim iuncta corpi. p̄ti
erta sepāta: vt aliq̄d p corpq̄ efficiat.
aliq̄d p seipsa: Talis e at rōl aia
oib: q̄ et regit corpq̄. et speculat.
humana q̄ talis e p̄ul dubio: que
nutriendi. et sentiēdi opa. p corp̄is
exeq̄t instrumeta: Itelligēdi at. et
eligēdi actu p̄fitit p seipsa: Dic age
lg tā p sbam. q̄ p opatoem. e a mā
sepāta: et i eternitate totq̄. q̄ totq̄
statu: Vtroz aie. p vtrūq̄ giūcte:
et tote i tpe. q̄. p vtrūq̄ mutāt:
Rōles aie q̄. ptim giūcte ee debet.
ptim eēt sepāte: neq̄ ee possent
p aliq̄d sepāte. si giūcte p sbam eent:
nitaio sit p sbam sepāte. sine sepā
biles (q̄. sic nulla hmt origine a mā
l' ab agētibq̄ instrumētisq̄ corpeis)
sit at giūcte p opatoes. nō q̄de per
oes opatoes. p ifimas. et id q̄de nō
violētia. p amore. Vnde p Caldeos.
in q̄finio sit eternitatis. et tpis. p sba
q̄dē eternitate sit: p opatoes i tpe:
sīq̄de illa manet: iste mutat̄:
Decet. n. iter id q̄d oio et nū e. et alz id
q̄d penitq̄ tpale. ee aliq̄d p̄ti eternū.
ptim erta tpale: et iter id q̄d sp e.
alz id q̄d fit aliq̄n. ee aliq̄d q̄d fiat sp.
tale q̄de e telū. et p̄manes sba. sp
et mobile. Pursq̄ talis ipsa mudi mā.
alz ipsa erta (vt ita dixeim) corporeitas.
potēa ferme tal' e aia. q̄ fluit sp affectu.
et actu. q̄uis sba maneat: vñ derli
nat ad corpa. q̄ fluit insup p sbam
Talis q̄ fecto aia. ideo fōr e corp̄is vltia:
q̄ fōrit q̄de. regitq̄ corpq̄: vez ita pene
credit naīa corp̄ib. vt in ipso sit limi
ne. ac paulū quid p̄gressa. limites cor
p̄is sit penitq̄ relictura. Sepe mlto ma
gis sepāta e. q̄ giūcta: corlat. naq̄ illi
p̄te sui. sine pōm tpore (qua habet cū
brutis. plātisve coem): p̄te no p̄cipua
diuinis p̄silem (in q̄ tota q̄siit rōlis
aie rō) semota habet a corpe. in cētia
q̄ erta. in actōe. Et q̄tēs opat p̄ intelle
ctū. p° nāliq̄ istictu. ad sepātas rōes
sese q̄fert (q̄d q̄de oēs p̄ipatetici q̄fitēt:
ad singulas vō giūctas q̄. fōrīs. nō primo
aut recto. sz z° et obliquo quoda actu
se torquet. q̄teng ad similacra. (vñ
spes intelligibiles p̄creauit) se refle
ctit. Quis q̄ nō vidit. vim rōle
magis sepāta ee. q̄ giūcta: Dicde
ad sepata. recte. et p°: ad giūcta.
obliq̄. et actu sequēte. se vertit.
Que [illegible] vis rōl[illegible] tūc maxie quod
vult assēq̄t: q̄n longissīe discedit a
corpe: Cont. q̄n p sensq̄ descēdit
ad corpa: tūc fallitur. et inuis
passiombq̄ turbat. Nō p̄t at rez
mōzliū ee silis: si illaz p̄ntia fallit
et turbat. Imo vō silis e diuinaz
(vt Phedone docet Plato): q̄. quo
illis heret q̄tiq̄: eo clarior sit magis
et gaudet. Quie sit at in loco si
bi nāli res q̄libet. angit in alieno:
Vnde apud platonicos apparet.
nō ee i corp̄ibq̄ mōzlibq̄ (quatenq

mōzlia sti) nāle ītelligētie sedē: Ergo paululū qđ abē: vt ī ol aia sit prozsq a cozpe sēpata: Est ꝫ foz vltā: cū sup ea no sit foz alia cozpis: infra vō sūt mlte: ita dispōsite: vt gđatī huic aie ꝓpiquā tes. ꝺ̄ssi sup mām eleuēt: ¶ Obiectio Epicuri: et rnsio de formis deo similibus. ¶ Cap. 4m

Omniaē nos Epicurꝰ inqt. qn foꝛs exrēdē vllo mō mām (quā sustinēt) asseīmq. Absorbeī eas vsq adeo a mā putat: vt ipossibile sit. aliquā (licet exceltētissimā) formā aliqđ vltē mām opāi: ¶ Nos at oīa nē opa (sicut plato ī philebo scribit. Aristotelesq ꝓfitī) a diuina quada ꝓfitī arbitramur ītelligētia: q̄ qđē celos (velut īstrumēta sua reuoluēs. et citās (vt plato ītāt) celestē cursū. inde īferiozē hāt elemētoz foꝛt mām: ¶ Itq vt ī arte. opis foꝛ triplicē habet gradū (est. n. ꝑmꝰ ī artifīcis aīo: 2us ī īstrumētis ab eo agitatis: 3us ī mā nide fōzta): ita formē rezq̄s deq̄ celi motq l traducētes l ꝓpāntes hīc gnāt l creat) ꝑmꝰ in ipso sit deo: deinde ī cel tōi rimul aut sedbq: postrēo in hac īferiōe mā: ¶ Oportet at. mām hāt (q̄nqđē a diuina ītelligētia sit agitatur) suscipe ac ꝑ se ferre exactissimā aliquā diuine ītelligētie formā. (qđ erīa ī nā et artibq sīei cernīq. ¶ Vitalis sīqđē nā aīe. ꝓ calozē nāle (tōi īstrm aliqđ) mām agitat alimēti a nob sūpti) reddituq vitale: ī vita hec alimēto tributa. no caloīs illiq imitatur formā ꝫ aīe: calor. n. ex se vitā no gnāt: ¶ Quētor erīa ꝓ īstrm sūm pēncillū. formā aliq̄ signat ī paiēte. no pēncilli sed mīle. ꝫ animi sui potiq. q̄ ea ī se ꝑq̄ cōcepat. et ꝑgtea paīt: ¶ Ingrīta ꝫ nām. q̄ ꝫ arte. opis foꝛ formā refert agētis: ¶ Aīal. n. in hoc. gdū triplicē repīmq. Alia formā videq̄ ꝓpiquioze mē. q̄ agēti: alia agēti ꝓpriquioze. q̄ mē: media vō nonulla. ¶ Accipe ꝑmū exēplū aliqđ ī nā. ītia. q̄ppe ꝓ īstrm illud sūm. calozē signāle. cibo digesto triplicē tribuit formā. ītia crassioīb cibi ꝓtibq. formā tribuit ossiū: ossa nāq ex ill gnāt alq nutrit: ¶ Tenuissīs vō ꝓtibq (vt plurimū) spūs ipsiq adhibet formā: q̄ ex ill spūm recreat: ¶ Mediis dēmiq formā ꝑstat carnis alq neruoz: ¶ Her oīa exeḡt nāl ille calor. no sua vtute. ꝫ aīe. Ipse. n. vrit tm nā sua alq dissoluit: ꝫ ad hmōi opa ꝓ vtute aīe tpat: ¶ Foꝛ ossiū. remotissīa ē ab aīa. et mē ꝓxīa: nullq. n. sit pōs q ossibq: ¶ Foꝛ carnis alq neruoz ꝓpinq̄oz ē aīe. q̄ ossiū: sensq. n. ꝓ her fiūt. Sensq nāq hī quīq: q̄ nodū tā longissīe discedūt a cozpe: cū nihil vnq̄ nisi ꝑntibq extrīs cozpibq agāt: ¶ Foꝛ demāq spūū ē aīe ꝓxīa: q̄ppe cū hī ia imagiatōi et phātasie (excellētioībq aīe vīrībq) nīq quoda subseruīat: ¶ Exēplū habes ī nā: ¶ Accipe īsuper ex ī artibq. Instrā ꝓfecto q̄bq vtūr artifīcēb. sua quada dūtaxat līnā nām alq figurā: ī no tā līnā ipsā ar-

tificis ītelligētie pulchritudinē: vez
per hec. artificis aīa tria ꝺa exeq̄
tur. Nonulla sibi ꝯgrua: remo
tissīa alia: alia media: Ꝺia sane
artificis opa q̄ ad aspectū ptinet/
aut auditū: totū pene artificis de
clarāt īgeniū. Que ad sensū tres
reliq̄s: minime: Nā in odozibꝫ/
saporibꝫq̄ figendis/ aut stratis
lauatribꝫq̄ tradis: paulū/ aut vix
artificis appāret ītentio. In pictu
ris aūt edificiis q̄: q̄ silū et prude
tia lucet artificis. dispositio pterea/
et q̄si figura ꝺa animi ipsīq̄ ispi
citur. Nita. n. seipm aīa ī opibꝫ
istis exp̄mit et figurat. vt vultꝫ
hās ītuētibꝫ ī speculū/ seipm figu
rat ī speculo: maxīe vo in sermo
nibꝫ/ cantibꝫ/ atq̄ sonis. artificioſq̄
aīa se depromit ī lucē. in his. n.
tota mētis dispositio/ et voluntas
planissīe designat: et q̄libꝫ ē affe
ctꝫ artificis: tale nobis affectū opa
eiq̄ solēt excitare. flebilis vox/ flere.
furiosa/ furere. lasciua/ lasciuire
sepe appellit. Iter q̄ opa tū ad visū/
tū ad auditū spectātia: artificis
mētis sit ꝓpria. Illa vo q̄ ad tres re
liq̄s sensꝰ ptinet: (vt dixiq̄) remotissīa:
Nedic aūt ille operatoēs sit: q̄ ad corpis
exercitatoēs ludicras aut bellicas p
tinēt: Unde nā ars/ et nā. ita
ad dispoem suoz opū tpantur: nisi
a deo mē/ artiūq̄ ītributore.

Deq̄ itaq̄ opa sua ī corpibꝫ silū
tat: ita vt cria ipse/ in mā sibi
subiecta. triplicē formaz generet
gdū: videlicet sibi ꝓprias fōās: re
motissimas: atq̄ medias: Et qm
q̄ꝺ mouet mām. nō alia rōe mouet/
q̄ vt ea extollat ad sui vultꝰ imaginē:
nec falli dei sentētia pt: nītē ē aliu
bi ī mā diutiꝰ agitata. facīe artificis
dei expssiꝰ reluceāt: ac ferme tāto ex
pressiꝰ. q̄ alīs materiis/ aliozq̄ nō
uētiū faciēs: q̄to ī mouendo atq̄ tractādo
deq̄ē potētioz alīs: Ideo dei vultū ta
lem denīq̄ ī mā effulgē oportet: vt
negat similioz emitrē. Q̄ diu resul
tat mozs: q̄ māta nō ꝓplet imaginē.
sane similioz fozet: si ꝓcēdet silis. i. si
surgēt imōrtalis: Fit q̄ aliq̄ fozī mā/
imozs. Dīq̄ talis cit: illa eritq̄ est
ultia. q̄ sicut remotissīa ē a mā (ex
eo q̄ ultima est): ita ē ꝓxia deo. ideoq̄
simillīa. Tale esse/ aiam rōnē. nō est
dubiū.

Responsio planior de formarū gradibus. Cap. u.

Principio deq̄ mām prima/ certo mo
ꝺo rez nāliū spes ꝺducendas afficit
p̄ q̄litates p̄as. atq̄ disponit. p raritatē/
densitatē. lenitatē. grauitatē. caliditatē/
frigiditatē. humiditatē/ siccitatē: q̄ ꝺe
cem q̄litates/ q̄ꝑuēbꝫq̄ mē potiꝰ. q̄
formē ꝑncipales: ꝓtea q̄ hanc q̄libet
pluribꝫ cōpetit spēbꝫ. et sepe itenduī
et remittit: Rez tū spes (vt placet
physicis) nō ita mutatur) sepe accrēdit
atq̄ recrēdit. dū spes ꝑmanet. Q̄s
negret multis arboz et aialiū spēbꝫ ēe
eōdem caliditatē/ et frigiditatē: atq̄
hās q̄litates ī aiantibꝫ. ꝑ magis/ mi
nusve variāt. dū eāde ꝑmanet spēs
aiantis. Dut ꝑ mēs q̄ simillime:
cū instar mē. pluribꝫ spēbꝫ subiu
ciāt: negq̄ ipse. sua ductrix at ꝑntia.
spēs rez inter se distinguāt. Affectꝰ

ꝯ ꝑātores ꝙ mē ad ſuſcipiendas
ſpēs nutriēt: Ergo mā ꝑ exte
ſionē q̄litatis ſibi fauiare / et ad
mīta cogīm q̄litatibꝫ hmoi pandit
ſinū ꝑ haſ vō ad ſuſcipiēdas ſpēs
ꝑāta: ſtati a mēte diuīna (mūdi
cotig opifice) fōtis ſpebꝫ accipit ele
mētoꝝ: ſpem ignis · qn̄ ꝑāta fuit ꝑ
caliditatē / ſiccitatē / raritatē / et leui
tatē: ſpem terre · qn̄ ꝑ frigiditatē / ſicn
tatē / ſpiſſitudinē / grutatē: et relīqs
ſua ſingulas rōe: Hic forme eleme
toꝝ · eo ſuas illas ꝑātores ſupat:
q̄ illaꝝ ſit fines: q̄ue ꝑas diſtinguit
ſpēs · et ꝑmanet q̄damo firmiores:
citiq · n · aque frigiditas ꝑmutari
videt: q̄ ſpēs aq̄: ſiccitaq̄ aliūs: Aut
tū mē ꝓrozſo imerſe: q̄ nō reſoluit
i ſpēs alias / fōtesue pncipales: ꝙ mox
ꝑ qualitates (affectamā) reducīt de fo
mi mē gremio ꝓpīe: vn ꝑ nām paſſi
ua mē · vix vnīq ꝓtinpes ſit actōis ·
Quid agit aliud ignis · niſi q̄rit:
Neq aliq̄d op̄at · niſi ātenq ꝑātores
ille mē adimāt: q̄ nihil agūt vltra
q̄ poſſit calor / frigꝰ / ſiccū / et reliqua: /
Vnicū ꝓtīa hīt motū · et vnū ſitū:
Est tū ordo aliqs īt fōtes elemētoꝝ ·
Nā fōs ignis · q̄ a mā libeiore / q̄ alie
ꝑ mirabilē raritatē · efficaciōr est in
agendo: et a paſſois īfectōe remotior.

¶ Cogregat deīm mens / i · deq ātuor
elemēta her in vnū: eoꝝ q varius
tpatibꝫ / vaias q̄ fīt lapidū ſpēs /
et metallorꝝ / atq ſiliū: q mixta dīnt.
Qrz forme i hor excellūt fōtes elemētoꝝ:
q̄ formas alias quodāmo ꝓcipuas
reſoluūt · neq i mā niſi diligēcig
elaborata fūt · et aliq̄d op̄atur

ad q̄d elemētoꝝ forme / et diſpoēs
ille mē nō ſuffīciūt · Nō · n · ꝑ
elemētoꝝ q̄litates Jaſpis ꝙorat
partū · phātaſmata noxia pellit /
Japhyrq cohibet ſudoꝛe · cōfert ad
gram · Dmagdq extīguīt libidi
nē · Ametiſtq ſedat ebrietatē · Sa
et alia mīta / q ſiles hīnt q̄litates ·
idem effīcēt: Fariūt at her ex q̄
da vtute ſpebꝫ talibꝫ · ab aīs ſpar
tributa: ꝑ a mā nō loge abſit:
qm̄ vōq hmoi cozpal̄ ē · atz ꝑ cozpa
ſpar traducīt · Ac licet ꝙatoem
aliquā (qualē dxīq) agāt: nullū tū
opq ab illis · tali vtute pfectū reſtat ·
Atq vnū her motū hīnt locūq vnū:
q̄ tū elemētū hor aut illud i cōz p
ualet mixtōe: Quo at mīs haſ fōtes
ille efficaciores ſit: in q̄t mixtōe.
elemēta puriora crasſiozibꝫ dnant.

¶ Sequūt forme ꝓtatoꝝ · his
intīro ꝑātores: q̄ ꝑ elemētoꝝ
q̄litates (vt mīſtr · umēta) opq vnū
effīciūt · qđ ille nō ꝑfīt. ꝓpagāt
ſimībes ſibi platas in ſpē: qđ mix
toꝝ illoꝝ formis nō dar. Mutā
endo / motq ꝓagūt i cōes loroꝝ ꝓtes
cōt: nam ḡnīū elemētoꝝ: q̄ i eaꝝ
mixtōe excellūt · Corpa nartę ſit
ꝫ mēbra int ſe diuſa diſtīctū: ra
mos / ſurculos / ſtipitē / et radices:
q̄ſi ſint mīte i his formis vtutes:
ad q̄s offīcia explenda · mīlibꝫ et va
riis opq ſit īſtrumētis · Hilitudine q̄
ꝑ ſe ferūt · aliq̄s tū vtutū celeſtiū /
tū motionū: virtutū · q̄dam aliq̄
op̄at · ad q̄ elemētoꝝ nō ſuffīciūt
qualitates: motionū · q̄ motq
edūt vndiq q̄ſ in circulū · atq

ab itrinseco ꝑne (relox instar) sua
mouet corpa. Ordinat ptēa me-
bra sua oia. ad ꝓncipale aliqd sui:
sicut agitator nudi. spas oēs in
vnū [illegible]:/ Nec minus vergit
i elemētoz mām: qz opa nulla
pagit: nisi elemētoz formis vsat.
calefaciēdo/ frigefaciēdo/ et in
reliqs eoꝝ patto. Attendit hu-
toz aie. platax aiabq pstatiores:
qm siles sūt celesti mē. no i move-
do solū/ ꝫ quodamo cria i ggnosce-
do. Cognoscit oia celestes ille in-
tutes: ggnoscat aliqd et aie besti-
az: opatoem hmt spitale. Sensq
.n. imaginatoibq; arty spitale est:
ꝑ ipsas obiectoz imagines spita-
les. Nec pagit sentiendi actu.
ꝑ aliqua qlitate elemētoz: qz nu
sentiut aliqd. neq; calefaciēdo/
neq; frigefaciēdo sentiut:/ Ver-
satur at et iste forme adhuc circa
mām: qz ꝑ corpalia i strā sensuū
arty exercet. neq; qrq; nisi corpa-
le et ptingēs ꝓpiuit: spaz obte-
pat corpis vsu. Vbas oēs deniq;
supemineat alia hoib. q no i ggm-
tōe tm: ꝫ in gne cria ggnitoibq;
celestibq; fit metibq; silis: Intelligit
naq; her: sicut ille/ et. Ad qua
opatoem. neq; elemētoz qli-
tates/ neq; istrm aliqd corpale
ex ill oppositu gurrit. quod qde
signi fiat ꝑ retrō. metis hg mām
a mē miculis exclusa ee: cui opatoz
sortita sit/ a mē gmercio libera-
mā siquide vim ipedit ggnosci:
qd ex hoc apparet: qz forme eleme-
toz/ mixtoz/ platax (que mē vicine
sūt) nihil nosciit. Et in aiqlibq; ille
ptes sensibq; pluribq; seruiūt: ad qs
mā crassioz ming ascendit. qle est
caput. Et ibi fit sensq acutioz: vbi
purig e instrm/ et spūs pluring:
vn visq; qz e purioz reliqs: sentit
releig/ et acutig/ altigq; nob ingit
rez notas. Ideoq; ꝑ ea q ad visū spe-
ctāt/ claig pq logui tps agnoscamq; q
libet. qq ꝑ sensuū aliox indicia: atq;
et i sonis. sepiq; nob visa sese offerūt/
qq audita. Nec solū ggnoscendi
vim mā ipedit: ꝫ re cria ggnoscēda:
utrūro qm moles ipsa rez pmit sesū:
aut nullo mō/ aut egre sentiq:/ Fo-
me qq rez i pmiis sese nob offerūt:
ꝫq illas. mām qsi subitelligig: ꝑ
uatoes ptēa. ꝑ habitq:/ mamq; ꝑ
relatoem quada ad form. nitaio
cojectamur: no oēs tñ fōs ꝑ rela-
toem ad mām cogitaq;/ Qd signi-
ficat mām a fōz gne dependē: atq;
ee fōs aliqs a mā liberab:/ Pursq
tūr reb claisse firmissieq; ggnoscig:
qm rones ipsas rez abz mē gdītoibq;
cogitaq;/ Vbi mā tū vtuiq; obie-
cto ggnitoibq; impedimeto est: seqt
aiam (que sentit qrq;/ imaginatq;)
no ee ggposita ex mā. imo neq; esse
formā qlitate diuisa: si mo i ipsa
ggnitōe. mutua/ mirabilisq; vnio
et penetratio sit. inter formā applie
ta/ et pōm applicādē: id vo totū.
qlitatis dimēsio qhibet./ Nec si
ggnitoes inferiores gradig aiam ex

[illegible]

mā no ēe: ꝑ gnitoem supma (.s. ꝑ
itelligētia). aiam nō ēe a mā gclude
possumꝰ: vt qadmodū qđ sine mā
nosit. est sine ipsa: ita qđ abꝫ mē
qditoibꝫ cōphendit. ab ipsiꝫ passoibꝫ
pcul existat. Sīa si aia hoiꝫ / taliꝫ
fōr eet. vt ad mām ql̄ sua origine
referret: no gnoscret fozꝫ vllas /
nisi ꝑ relatoem aliqua ad mām:
nūc at tm̄ mē dna. ea subūcit foz-
mis. dū ipsa refert ad fozꝫ: at tm̄
deo sibꝫ. fozꝫ sectes ad ꝑma refert
fozm̄ / ipm qz deū. Ītm in hoc ipso.
surgit supꝫ mām maxīe. q ea tollit
supza seipsa: deo qz fit ꝓxia. q
fozꝫ oēs reducit in deū: Ee ābꝫ
liqđo gstat (qđ ia dudū qrīꝫ) rōte
.s. aiam. ex oibꝫ formis corpis / deo
simillima euadē: usqꝫ adeo vt
negat alia silioz fiei: ꝓqꝫ nō ꝑt
fiei vltiꝰ alia ī mā: cū hec ī extreo
emineat corpis līme. Expmī vo
opozuit aliqua ī mā fozm̄ deo si-
millima. si nō diuing artifex sit
mām supatur (vt Plato tradidit
ī Timeo): Tale vo ēe vult mētē.
q est in corpe. a mēte (q est extra
corpa) delibata: ql̄ sī quēda mētis
illig vultꝰ. ī sublimioꝛibꝫ mē speru-
lo relucētē. Cōsidēa ad quatā
sui silitudinē / ignis mām extollat:
et quibꝫ gdibꝫ: / Ppa ignis. qlita-
tē triplicē possidet: cālozē. lumē.
et leuitatē ad supioza vgetē. ꝓuocet
spa illa / corpa infima: et crassissiꝫ /
ineptissiꝫq corpibꝫ. calozē ifudit
solū. vt plerūq fit ī lapidibꝫ: / Au-
rioibꝫ calozē / at lumē: qđ facile
facit in lignis: / Tenuissiꝫ demiꝫ
vlt calozē / et lumē. cria leuitatē
illā ad supna trahētē: qđ effirit
ī chartis et lino: ita vt statī in
se hoz assumat sīam. ql̄ sibi si-
millima: / Ideo foz ignis in la-
pide: frustra sit et ineꝑta: In ligno
ineꝑta quidē / ꝫ clara: In lino
clara sil̄ et agilis: Eodē ql̄ mo
diuina mēs. corpibꝫ ī fioibꝫ. vita
ꝑbet sola / tm̄ calozē: ꝑ stātioibꝫ
cria sensu tm̄ lumē: ꝑ statissiꝫ
ī sup intellectū / tm̄ leuitatē (ꝑ qua
aia surgit in deū): / Ita diuing
ille radiꝰ (oia penetrāꝫ) ī lapi-
dibꝫ. est qđē / ꝫ no uiuit: In pla-
tis. uiuit qđē / ꝫ no fulget: In
bzutis. fulget / ꝫ no replicatur
in seipm / neqꝫ redit ī fontē: In
hoiꝫ. est / uiuit / fulget / replicat
in seipm: ꝑ. ꝑ quada suūpsiꝫ
atadūsione: deinde in deū (fōte
suū) reflectit. oigine sua fe li-
citer. gnoscendo / Vt at assē-
sq ignis. certū aliqđ habet finē
(quē gsequi possit. atz hic ē ī spa
sua / quies): Ita nrē mētis as-
sq / ꝑpetuo directq ī deū. statutū
finem habet: rq qnz fiat gpos: neqz
aliud qrīꝫ. ib finiꝫ cit: misi ꝺeꝰ
ī deo: qua no ꝑq aīq assequtur:
q hīc abierit: Obiectio Lucretii:
et Rnsio. q mēs ꝑt absq corpoze
operari. Cap. 6.m

Interturbabūt disputatoem
nostrā. impū duo Lucretiq / et Epi-
curq (vt solent): no rōe aliq. sed
clamoze: Nos qđē duo potissimū

hic asserit: Q deg creat aiam sibi
silem: Q in mā: Cōt ꝑmū lucre
tig obūcet. Dicta diuina ē aīa: ꝑ ma
gtra nām eiq est: giūgi ai corpe. ad
gficienda spem aiāl: dein et si iūgi
tur: cur nūq mēs aliqd specularet.
phātasia nō cogitāte: Cōt zm
sic obūcet Epicurg. Di deg creat
aiam: in mā: gr ēria ex mā: ideoq
mōrale: Rob ad ꝑma obiectorem
rndg: et rndebig diffusig alias:
nūc breuiter: hūc in modū. Quā
vltra ī vmūso vtq itelligēdi. ꝓpa
tōes sensuū et phātasie. ad specula
tōem ḡpa exprgisc̄: Desq vero et
phātasia. ꝓ spūs agūt corpeob: Deāt
nō ee gtra mētis nām. vt corpi hūc
terra vmat: ad hūana spem cōplenda:
pīertim cū mēs nra. nō simplex: ḡ aīa
lis mēs ēe dicat: vltra mētū corp
pozq vīuificā. Et si ī gnīca rōe
mētis. nō sit vlla ad corpa ictiatio:
tm ī specifica mētis vltime rōe. ictiatio
eiq modi ḡdamo tm ipsi nāl icludit:
ātenq videlicet. ī gfinio mētū aia
zq creata mēs. aialis euasit: atq
tde ad gnīa corpa vīuificāda. ḡ
clinis: ad zm Et q res quēq
ḡ modū sue ēe optat: ēba vero
mētis hūane corpal ē oio. ḡ vni
ta mē: hūc fit vt corpalia itelligat
ādē. ḡ ea (dū corpo habitat) sepe
una cū aliq ḡdamo corpali gspi
rat. hoc ē simulachro phātasie:
ideo hmōi plerūq eget simula
chris: Vnez qn (hoc deposito corpe)
redarta fuit ī seipsa: itelliget
ī seipsa. Dz nūc alio mō se habz
mēs hec ad phātasie simulachra. aīq
ipsa ī se vmūsale gripiat spem: alio
mō postea q̄ cōtrepit. Ante. eget
illē: vt corī stigatōe excitēt ad vmū
sale spem pariēda: Postea vō (si
eget illis) eget ādē (vt arbitrāt pī
patetici) tm fūdamēto. ī comite ali
quo spei: Atq ēria (ḡ itellectq ipius
fōrt sepe nouū ī phātasia simulg
chra. vmūsali illi spei quietēs: ī
resplendet spes illa mētis vmūsa
lis. sicut ī imagie splēdet exēplar:
Qq nō eget fōrte mēs. phātasie si
mulachro (vt Platonici opinant): po
q̄ semel īuitate. imitate illo. spem pe
pīt. et retinet ḡpīā. Ded ea est
oculoz geminoz nā (in eade radice
fixoz. sine a cardine vno pēdētiū).
vt aptāt sīl. atq claudāt. eodemq ispi
rīāt: Ita mēs. et phātasia (q̄ gemini
oculi sit eiusdē aie. atq admodū pīi
sīl apiūt. atq eode (pro mō suo) cō
spirīūt. Et dū phātasia hūc cogitat
hoīem: mēs vmūsale hoīem cogitat.
et gūso. Atq hec ē grursio nālis:
Qđ tm (adhibita mang opa) oculq al
ter. abs altēo. ītuet: sic et studiosa
ardētioze vn. nō vnq mēs. ad v
mūsales spes flecti. cessāte phātasia:
q̄ sepe ꝓ aliqua turbatōem accidat
phātasia. tētig ꝓ corpalia ꝓpagai
mēte cessāte. Vt isup aia qn seipsa
gsidat: tūr actū suū. vimaḡ. et een.
sine phātasie simulachro ītueri:
maxīe vō qn et aiadūtāt se itelligē:
et rursq. q̄ aiadūtat itelligit. re
plicat q̄ sīl. abs fine. ꝑsertī si
(vt ādā putat) spem sua itelligibile

suuq; artū. ꝓ ipam mmet ſpem / ipm
ve artū aiadūtat: vbi certe neq;
ſimulachro / neq; ſtrō egēt:. / ꝓt
eriā ſimulachri ipſiq; niam ſine a-
lio ſimulachro iudicāe:. ¶ Q; ſiqs
quereť itelligētia (dū rez nāliū
rōes gſidat) eazdē ſimulachris in
digē: hoc forſitā (diſputatoib; gra)
gredeq; ꝛ ꝓtēa. q; ſicut luā nitatē
ipſā cōio ad ſingulos hoies cōmutat:
ſic luānitatis itelligētia. hoc / l'illud
hoīs cogitatio: ¶ Sz tñ rebq; diuinis
ꝛō facile gredeq; ut q̄ties āgelicas ēenti-
as ſpeculam: totiēs cogamur corpa
lia ſimulachra ihuei: q; ſicut ēentie ta-
les ad mām hāc aut illā nō declinat:
ita ſpeculatōes nre (q̄bq; illis cōmur aḋa mō
gnoſcendo) nō nr̄aio corpalibq; ima
ginibq; aſtringūť. Eaz. n. agnitōem
nō a corpib; ꝓpe aiq; mutuat: ſz ab
ideis / l'igenitis (q̄ reūtť in ſeipſa).
l'infuſis (q̄ ſupza ſe ſurgit):. ¶ Hz
q̄ba dixit. mēte in ipſa diuinor ex-
arta gēplatōe / ſimulachroz āmirulo
digē: cū illoz ſiue occurſu / ſiue iter-
uētu / ab eigmōi ſpeculatōe vehemēter
ꝑpediať / ſepeq; fallať / ac ſi falli nō
vult / illa tñ nubes diſcutť q̄llať:.

¶ Forte vō q̄n ꝓ ſenſq; aiq; a ſe digredit:
attigit ſolū ſenſibiles ālitates: q̄n ꝓ
phātaſiā ad ſe regredit: ſenſibiles
ēēt̄es imaginū ſenſibiliū: q̄n per
rōem in ſe reūtitur: ſenſibiles rōes
ad ēēt̄es ſenſibiles declinates: q̄n
ꝓ mētē ſuꝑ ſe ſurgit: inſtar āgeli ē
ſenſibiles rōes / nā ab imaginārūb; ēēt̄
tōibq; ſegregatas:. / Quid. q; phīa mes
tuet in vnūſo / et ī ſeipſa. q̄gnitōem
quāda āgelicā et diuinā a ſimula-
chris liberā: ¶ Primo q̄de ꝓbat eigmōi
q̄gnitōem ee debē. et q; ſit. et q̄lis. et
q̄re / et quo fiat: in ſeipſa deſcribit.
ar eriā aſſeq̄ť ea h̄ ſoīm / expiturq; de-
ſcribendo: q; ꝑfecto deſcriptio eigmōi.
greptio q̄da aīe e / ab oī ſimulachro
liberā: neq̄t. n. ꝓ ſimulachr. q̄gnī-
tōem a ſimulachro liberā ituei / aḋ
deſinire: Deinde ī greptōem eigmōi
ſe cōūtit (dū ſe agnoſcit rita iā ſe
grepiſſe): q̄ de q̄ūſio / mlto magis
e a ſimulachris abſoluta: Demq;
ī q̄ūſōem h̄at itez / atq; itez ſe q̄ūtit:
ſpq; logq; q̄datim a ſimulachris ꝓ-
uolat. ¶ Scitto notioza illa. videlicz
q̄n mēs dimiſſis idiuiduis) nō nō
ſpēs ſpāliſſimas / ſz ſubalternas / et q̄na
ſubalterna / q̄nalīſſimaq; / ac demq;
tñ ſcrēdētia ꝓſpicit. diuidit / ꝙponit.
deſinit / argumētať: in iis certe ſi-
mulachra ꝓmittē / mitť / ſz q̄pelliť:. / "nō ſolū

¶ Qꝛep̄riū eſt hoc ī ſuꝑ aiadūtē.
iſima aīe vim magī corpi / q̄ media:
media / q̄ ſuꝑma q̄ūgi:. / Q̄n ſuꝑ-
ma rōcinadi vis. ꝓ hūane itelligē-
tie volūtatisq; actū. obnixe ſe colli-
git ī ſeipſa: tūc iſima vis. magna
ex pte ſeiūgitť ab opē corpali: q; tūc
offīciū regēdi / mouēdi / groquēdi / digē-
di / expurgādi / dimidiā ſui pte (imo
eriā maloze) ſolet amittē. Dī ita fit:
nre e pōm media (ex pte mlto ma-
ioze) tūc a mā ſe mouēri: q̄d patet
ī abſtrīis ēter q̄ēplādū: hoibq; mi
hi / pemtq; ſentētiis: Ex hoc ſeq̄ť.
vt ſuꝑma pō. q̄tq; ī hoīpſo actu.
corpalia relinquat oīd: cuiq; vtute.
reliq; vires magis magisq; relin-

quit. Quippe qđ adolesat. pt aliqn
penitꝰ cōsumaī (eo videliret gsūna
to. quo ipm crescēte crescebat): ipa
gē aīmi a corpe abstītio (que tua
lesrēte speculatoīs iēctoe veheme
tig tuale sit) illa qđ iēctoe ipleta.
prozsq; iplet. Implet illa. qñ re
teis [illegible]oio pghabitis. solū p̄m
vez: bonūq; (suma mētis flagra
tia) amat et cogitat): Tuc gē cō
sumat abstītio. finisq; abstītois
huiq; (q nos segregat a mōrtibq
tandē nō sepātio eit a vita: ꝫ p̄.
gsecutio vite: Que. n. se vicissim
comitāt: itime comitāt: et ter
mino: Quarꝫ idem portq; aiam
a corpe fugiēte exīpit: qui arripit
speculatē: Hic portꝰ ē ipsa vītas:
veitas eterna ē: imo ē eternitas
ipsa: Hec ad Lucretiū dicta sint:
ꝑgrana ad Epicur: ¶ Obiectio
Epicuri: et rnsio q deꝰ nō facit
mētē. nisi ex seipsoꝰ et ꝑ seipm. C. M
Quoniā parto (inqt Epicurꝰ) gdu
cit deꝰ hāc aiam i mā. nisi ēria
ex mā: ¶ Nos at it rogtq; eū/
Quoniā parto gduxit sol lumē in
aere. nō tn ex aere: vultꝰ i speculo
imaginē. nō ex speculo: Mens loqtis
significatoēm vocis in aere. nō tn
ex aere: ¶ Vnde sunt sol calorē
quidē in aere gignit. ex aere. lumē
tn nō ex ipso aere. lucet in ipso: et
mēs loquēs. ex aere gignit sonū
significatoēm vō som. nō ex ipso aere.
ꝫ in ipso: Ita deꝰ alias fōs ex mē
vi scribq; eruit: itellectū vō (q fōr
ma ē) sup mē facē pandit. nō tra
hit e sinu. ¶ Cōsidāe debuit Epicurꝰ
mām ipsā. nullā habē vtute ꝓpā. fōr
trice sui (nihil. n. ifōrme se fōrt): ha
bē tn vtute. ꝑpatoēmq; fōrbile (qua
fōr vorāq; ichoatoēm. et ꝑsa tycologi
chaos āliquā): cui deꝰ (vt Timeꝰ do
cet) fōrtrice vtute applicat. nō tn
mē ꝓpa. ꝫ tn deiꝰ ipsiq; istrm aliqđ ad
fōrmādu: huic vtuti ifluxu celeste
clemētalēq; accōmodat. fōrte vō di
uinq; ifluxq. ex deo mgnias. ꝑ celos pe
netras. descendēs ꝑ clemēta. i ifōrme
mām desines. illa ipsa ē fōrtrix vtꝰ:
quā ꝑplato vocat dīne itelligētie rōem:
ꝑ cuiꝰ ifusoēm. machina mūdi ex
nīte gstat. et mēte. i. ex mā corpibq
nītāia. et ex fōrmis (pulcherrīis quida
ordiē) diuina mēte. bōitateq; referēti
bꝰ. Hāc vtute ꝑipatetici. tn istrm dei
vocāt. tn nām. tn pōm seminaiā: hu
ic fōrtrici vtuti subest fōrbil illa nā
mē: Deꝰ gē ꝑ vim hmōi fōrtrice (ꝑ
machina mūdi diffusa). fōrbili ipsiq
mē vtuti. fōrmas illas accōmodat: q̄s me
dias. et q̄s medias collocauit: ¶
Hic at ꝑplatoicꝰ q̄sq; ordinē que
da. in q̄tuor tā fōrm. q̄ subiecti gdibꝰ
obseruabit: Aie rōles ꝑ solū purūq;
dei radiū. sup pura idiuisibil mē facie ac
reduc: Aie irrōles. ꝑ celeste q̄q; aialeq;
ifluxū. radio illi diuino adhibitu.
e sinu mē nōdū exeso. exprimūt. lu
cē: formē elemētorꝰ. mixtorūq; fabri
ares. ꝑ fabricaēs cēta elemētorꝰ alia
tes. eruūt ex mē gremio ia exeso:
extenso mq; ꝑ dimēsoēs nō terminatas:
formē corde pegrine. ꝑ qlitates sup
pegrinas elemētorꝰ. eruūt ex alio
mē exeso ia ꝑ terminatas q̄sda dimē
soēs. ¶ Has at fōrs (ꝑter alias rōles)

ee me astrictus · ideo arbitramur:
q nulla prozsa oratoem hnt · ad
qua no aliq mo geurrat corpis / lna /
vl instrm: et fine sp sibi gponut /
corpis vsu: vtpote q ex corpe pdeat.
du p istrm celeste / sine elemetale foz /
tiuu fozbili vtuti me accomodat. Cq
rei signu e · qr nulla eaz i deu gnit:
qsi deq no sit illaz causa greia / p potiq
aliena: Iam vo rale fieri a deo sine
stris vllis · ex eo potissimu colligitur
mur: q in deu grie vrit · qd i secti /
bq declabig: / Cocurrut g istra · no
ad aie huane pductoem / p ad mam
ppanda: qua sit aia hois habitatu /
ra · deq vo p se · illa (mia ppria q pdu /
cit: Cod Plato i lib · de nia docet:
vbi vult aiam role a solo mudi /
opifice tribui: irroles vo cria
a mistris eig / opi hmr fauebig: /
Aristoteles q (i hoc secutq magistz ·
i lib · de aialibq 2o) tat / Cm gnat
hoi. intellectu infundi foris ecq / ar solu
te diuinu: q oratio no expleat p
aliqd corpale: / quasi no exp matur
ex thimo me gremio: sicut alias foz
putat exprmi: Ergo hoc sine istro
ipse deq infundit: Cexplu habes
i solis lute · et i aia: Lume solis ·
p calore (tm medii (dissipatis nubi /
bq) senat aem: serenu aem illumi /
nat p seipm: / Aia p calore mate /
rie quendo cibu / ppat ipm ad vite fozm:
(coctu et pato cibo) · no p calore / p
ipsa per se · vite tribuit fozm: /
Aia rursq p lingua (tm istrm) fra /
git aem: fracto aer sonat: sonado
significat · Dong ille e qsi aia / q dd
da q stitutu ex aere fracto (tm corpe) ·
atq ex ipsa significatoe (tm aia): /
q qde significatio (instar aie) latet
i vocibq: et quasi vita qda e / no
audita · vocib audite: / Vnde nam
dat z sono talis significatio: Ab ipsa
loquelis hois aia: / Dz mqd aia sig /
nificatoem dat voci p lingua: Ma /
nime lingua · n · corpq est · et corpa /
le dat mung solu atq sensibile: neq
significatoem dat p se vlla · qlibet
animo no attedete ad re · casu aqs lo /
qf: Dignificatio vo res e corpalib
et insensibilis: alioqui qnz vocem au /
diret · statim qd significat vocem · ggno
scet · Cua p significatio (q i sensibi /
le qdam est) fit tm aia qda i voce · i ·
aere fracto / ceu corpe · fit mq ab
aie ipsig cogitatoe sola: no p lingue
obsequiu · Atq ideo du (p Platone) p
nuncias · aer ille fractq · plures in
ptes dividit (pla · to · ne): q p tria tpis
momeia (ut curruit): significatio vo
no p partes dividit: qm loquelis
mete · i dmisibili (anq pronuciet)
mometo gripit: et significat sepe
res igetissimas: qz mole no pt ipsa
p magnitudine equare. Dignificat
eria motu tpsq sepe · sine motu et
tpe. Et qn pnunciat sono. som ipsig
pte pnunciata · plurimu nodu ab au /
diete gplehdit / neq pcipit paulati:
p oibq syllab pnunciatis · qd ex illis
ructis significat · e vestigio itelligit.
Que qde significatio i audietis in /
tellectu · ppetua sepe remanet · sylla /
bis penultibq: sicut i loquelis mete fu /
cat · anq loquat: Dignificatio g
ab aia loquele / tis / sine medio p ducta
corpalis est: e et vocis aia simplex /

ad p

Virg.

et ādamo īmozlib: Dong at per
ligna media fabricatg: i ptes dissi
pat: et iteit: ¶ Si sol et aia
sine istris aliqd efficiut i mā; ml
to magis deg poteit formā aliquā
(nullo itercedēte istro) mīe trade
Atq ea eit mane. aia rōl: q no
nihil sine istro cogitat atz eligit:
qd nuq valet: si eet p instrumeti
opa fabricata: Di p nullu me
diū a deo fit: no fit ab eo nisi per
deū: Deg ipsa eternitas ē: Fit g
ipsa etnitate: Qd p etnitate
fit: ē eternū. Et qd sūmo statu
pxim ē: ita ē stabile: ut a mutatoe
mozli sit remotissimū (her. n. ē
sdna mutatg) ¶ Meritg sicut
i ceteris rez gnibg. preter id qd
p se tale est. sic et alia q p aliud
illud talia sit: ita i eternitatis
ordine. vltra deū. q p se etnq ē. ml
ta sit q p illū eterna fiut: Talia vo
ee illa timeg doret. q a deo absq
medio pcreatur: Dit g hoīs aia
et imortalis: et huic cogpi (tm signi
ficatio aeri) a loqte deg iserta: a
qua significatoem siās aiadūteit:
dei loquētis itelliget mēte:
¶ Cobiectio Panetii: et Pansio.
q aia sine medio est ex deo. Cap. d.
Dabit forsita Panetig nob. posse
aliquid q deo i mā. sine mā et istro
creari: q aiam nram ita fieri no cō
cedet: nisi manifestioi aliquo signo.
hoc itez ostendag: ¶ Arbitrat. n. ta
aiam nascentis ab aia paretu. q corpi
pg a corpe gnai: q et corpe et ingenio
siles genitoribg filii sepe nascatur.
¶ Hz cobiectura Panetii. pars mome
ti habe videt: q sepe dissimiles corpe
nascūt. sepissie aio. Et q mozes se
quūt paternos: g suetudine eos tri
buit potig q genitura. Et sic eos su
no acquīt: imitat tm: no ideo imi
tat. q aig nascat ab aio: q q aiq a
tenea etate bladit. po corpi. in quo
pr gemitoz gplexoem. silia qda fiut
tritameta. q precedēte etate. arbitra
tu suo. et i peig. et i melig mutat
mozes: Itaq abūcieda ē cōiectura
Panetii: ¶ Qm vo signū a nobis
exposcet. p qd aia a deo venire claq
ondat: signū nob eit hmoi: ¶ Aia
rōl. q res aliq sibi res occurrit. pser
vat no mo qd res illa sit. et qlis: sed
erīa q sit eig origo. neq cessat vnq
nisi causa eig iuenit. Neq tm in q
uis causa sistit gdū: q indagat ipe
cause causa: ita vt no pg qescat: q
supma causa fuit gseruta: ¶ Una
qq res i po siu fine qescit: Apg finis
rei ē eig causa ppa (ibi. n. pficitur):
Ptoem vo nāle appetit oia i tm fine:
Qui coem fine expetē videt: no
tm ipm adsequit: misi q tu ipsis ggru
it. et accōmodat. ppq euadit: Tal
euadit. qn suscipitur i causa pria
sufficiēte supig ordiata. Sic peūt aer
venere. aut Ioue (licet eīa inde du
cat origine): q appetit ignis grauiū (ubi
pn eig ppe est. lorq domestica re
tea. q similiter. no qualibet sui cau
sa expetit. Nulle. n. res pg cessaret.
q i deū trasformaret (q pn oim est
pn) aut si nuq trasformaret in
deū: frustra et temē mouēntur: No
q qualibet qrut causa): q ppe quid
Dufficit. n. cuiq spem sua corrupta
tegratq seruare: Her at seruat. q cau
sa ppa: q sufficies sit. et supig ordiata.
Causa vo altissia. spem rei a se remo
tioīs mutāt i nām sublimiore: ubi

cessaret res illa ee / qđ eat / alte pi
ret : no at res id appetit : ß ito
lumes i suo statu manie : i quo ate
ng pmanet : eateng pl. oo causę fili
tudine assequit :~ Quonsu hec :
vt itelligas re oplubet / solu cu preiam
attigit causa : qesce proting : necq
vltra pgre : Alte ideo mete (q in re
nulla qesit nisi in pa : nulla habe
gtia causa / nisi pl :~ Cq rei signu
est : q hoīs mes i deu gutit sine me
dio . Dic . n. res gutit in causa ut
pcedit / Que p mediu presse . p me
diu gutit : q sine medio presserit :
gutit erta sine medio : Ita sine
medio i deu [redacted] reflectit : qn deu
neq i alia creatura / neq imagine
sensꝰ et phatasie : ß sup oia creata abso
lutu muduq suspicit . Suspicit no ta
le aqn argumetat deu ee adeo i situ :
vt oia q cadt i cogitatoem pnt . i sito
supemineat it uallo . Vbi nihil crea
tu . ter deu / et aiam it poit :~ Quo
at mo ituitq aie / in deu absq medio
figet : nisi erta ituendi vtq ab illo
absq medio pressisset :~ / Qsi vide
at aia qbgda ad id mediis dirigere .
(ex eo q p mudi dispoem / et ordines
agelor asredit ad deu) : sito no vti
lib mediis aiam . vt deu in lib / aut
p lyer . qsi sole in aq / aut p vitru in
tueat : ß quasi qbgda gradibq . vt
ipsa q olim itra se delapsa e . p hos
gradꝰ t arte sua redeat . quo re
gressa . deu absq medio videt . Pro
no p mudi dispoem . tuitat : vt
dimisso corpis cultu . in sua redeat
rōem : i p agelor dagatoem / sue
ispiratoem . admonet : vt dnsso q sue
to rōis discursu . ad lume sibi qđa

diuinitꝰ ifusu . sese recipiat : quo
reflexa . p ipm ia dei lume . suspirit
deu : vt ille q p solis radiu . no oloes
aplig corpiu / ß ipm suspicit sole :
De q tāt zoroastres XPH ΘΕΒΠΕΥ
ΔΕΙΝ ΠΡΟΒ ΤΟΦΡΟΒ ΚΑΙ ΠΡΟΒ ΠΑ
ΤΡΟΒ ΑΥΓΑΒ ΕΝΘΕΝ ΕΠΕΜΦΘΗ
ΒΟΙ ΨΥΧΗ ΠΟΛΛΥΝ ΕΒΒΑΜΕΝΗ
ΝΟΥΝ . i . Ascedu tibi t lumen
ipm / et patris radios : vñ ifusa e
tibi aia / multo melius lume circu
fusa :~ Cq aut aig ad hunc qđ statu
quemat . inde conūcig : q vsq adeo
se ab oi rei create cogitatoe seiunit :
vt sup oem rei cogq creade greptu
(qđcuq sublime) . extae diuinu v
tice / p ifinitu asserat spaciu : Du
vo deu ita describit . p vibg deu ca
pit : habet g vim aliqua . abß me
dio / dei capace : Ner at a solo tri
buta e deo . Qm . n . fozt solq . ipse
solq dispoit : q ipse . ipse aplificat :
Dicut et visq . radiu illu ihmu et
isitu ab oigne (quo solis lume qxie
videt qtidie) ab ipso eode lumine
solis accepit . Alte ita vis illa / dei
capax . medio diget nullo / vltra
deu . ad deu suscipiedu : sicut neq
visug radig / ad radiu solare ami
piedu . vllo diget medio . Ita et
radia radio : et vis / dei capax .
q deo . nullo medio it posito : Ad
banug harteng apositu nrm pripue
p intellectu : mutuq ita gbag idem p
ripue p voluntate :~ / Qis appetitꝰ /
cause sue ipleat possessoe . Ditim . n .
appetitꝰ extigunt p fruendo / res
eade . q acredit effiendo : Voluntas /
solig ifiniti boni possessoe pfit ipleat .
Cousq . n . assertat bonu . quousq

Cambridge, Trinity College, MS O.2.7, f. 313r

ipsi bonū potrigit ītellectꝰ: ¶ Intellectꝰ
rem boni ipsiꝰq rem cognit/ ab oi
bꝰ rei pticipatis ag⁹tibꝰ segregata;
q̄ ꝑ hoc ipm ifinita ꝓmanet i se
ipsa: diffundit q̄ i infinitū: cui pos
sit bonitas/ rebꝰ finitis modis cōtrai: ¶ Di voluntas
eoꝝq affectat bonū. q̄ intellectꝰ
offert: ¶ hic at offert ifinitū bonū/
et ifinita bona: ¶ Deq̄ ut totide
voluntas affectet: Ergo solꝰ ifiniti
boni iplet possessoe. ¶ Adhuc. sicut
obiectū intellectꝰ est ens ipm (sub
rōe veri). ita voluntatis obiectū/
ens ipm (sub rōe boni): ¶ Ra vō
vis q̄q/ eo solo gtēta ee pt/ in quo
itegra obiecti sui rō reperit: ¶ Deq̄
ut intellectꝰ/ et voluntas. solo deo satiāi
possint: i quo solo ē itegra veritatis/
bonitatisq̄ rō: ¶ Et q̄ ille/ ab aliis
veris ꝙ discurrit ad alia. hec ab
aliis bonis fert in alia: satis gstat.
gētē his ex eo solo obtigē posse: q̄d ta
lia cuncta gplectit: habitꝰ. n. sistit
motū: et motū quodāmo terminatū.
habitꝰ ifinitꝰ. ¶ Apostreo. legitima
intellectꝰ ē ille. q̄ res intelligit/ ut sūt:
legitima voluntas/ illa. q̄ res appetit/
sicut sūt appetibiles: ¶ Imaut ¶ ut at
res. ut ordinātur a deo: appetibiles
vō sūt. ut ordināt ad deū: Ergo neq̄
intellectꝰ/ neq̄ voluntas. i rebꝰ ipsis
q̄escē pt: sed ille resolvit i deū: hec
refert ad deū: illi. solꝰ deꝰ cōspicē
dꝰ (nāli ictu) gaudet: huic. solꝰ deꝰ
amandꝰ: ¶ Di sola ifinita boitas.
iplē voluntatis capacitatē valet:
nimirū. sola ifinita boitas/ nam ꝑ
creat voluntatis. ¶ Asserti cū ipsa q̄
voluntas in boitate ifinita quiz se cō
ferat sine medio: q̄d fuit facit eundē sēsū:
q̄n intellectꝰ voluntati nō aplīq bonū hoc
gaudet/ aut illud. sī aut cuncta. sil bonoꝝ
ostendit cumulū. aut boitatis ipsiꝰq fō
tē/ vn talis cumulꝰ segretes pullu
larit. ¶ Demꝝ nullꝰ effectꝰ vltra sua
causa extēdit se: Quāq aiꝰ rē q̄libet
finita trāsgredit: q̄ q̄dcūq finitū vel
bonū vel obtuleris: intellectꝰ magis intelli
gē pt: voluntas vltiꝰ affectāt: Nulla
gt finita res. ē aīmi causa. ¶ Q̄d
hic potissimū q̄firmāi videt. q̄a
causa/ motorꝝq ꝑticulaiū. vtutē sibi
natoeꝝq ad vniūsale tendēte. nō
pt effici: Et q̄ intellectꝰ/ vtiq̄ ē ad
vniūsale vez. ¶ voluntate sic lia tñ
ad vniūsale bonū: Constat plane intelle
ctū/ et voluntatē. a nulla re creata
fieī/ l' moueī: q̄d. n. creatū sē vez/
bonūq̄ ē. dutaxat ꝑticulare. ¶ Ratione
aiꝰ q̄libet ꝑticulare bonū respuē
pt: licet bonū vniūsale nō possit:
Quidnā hoc significat: nisi ipm.
solꝰ vniūsalis bonī actōi et ipso sub
iici: ¶ Concludaq̄ ꝙ intellectus/ et
voluntatis actꝰ cōclusionesq̄. hois ad ām/
a deo (nullo medio itēcto) in lucē ex
nihilo ꝓdiisse: at ea dei vim ifinita
(qua ita ꝓducta est) ipsi aīe ita q̄dāmo
iseri: ut ipsi q̄si ꝓpa et nāli euadat:
p quā ipsa (q̄tēs vult) i deū se gūtit.
¶ Ro ming ferme. ifinita vtutē opꝰ
ee (putat platonici). ut q̄s ad deū se
gferat ifinitū. atq̄ ifinitū ee sb cer
ta rōe ifinitatis agnoscat et amet:
q̄ ad hoc ut aliq̄d fiat ex nihilo: in
finita vtutē sua. deꝰ aīam creauit
ex nihilo: ifinita dei vtutē. aīa/ dei
vtutē eadē attigit. ifinita (q̄. ipsa
ex nihilo gcreauit). Que q̄de ifinita

ūtg · siue semel/ ate sit ifusa · siue po
tig iugiter ifudat seruetur3 a deo3
demostrat ea/ ūtutis ifinite pticipe.
et (ut ita log3) cpatē ita ee : ut p har
ipsa/ dei attingat ifinitatē :/ Infini
tatē dei ee scīg tota sil' et itegrā : In
finitate tpis (q3 cuiq; est gtinuꝰ
gtinue o3 istaurai · fluxisse portim/
pti o3 fluxura/ neq; habē vnq; ipntia
nisi momētū · momētū ab itegra in
finitate inumie suppat : quo fit · ut
ifinitas dei/ ifinitate tpis inuābiliter
p distātia suppet ifinita : Ata illa
attingit : har g3 logisstice supemunet :
Quāobrē oēs excedit terminos tpis:
vnitq; ppetua · ¶ Qd hīc maxie co
firmat :/ Qz si deq; ea no facit · p ā
gelicas celestesq; ūtutes : milto mi
ng p mālia semina : ideoq; pseuerā
no subit mutatōem :/ ¶ Si ergo hui
cole parēte desideās : ipm solumodo
cole bonū :/ parēte grīs : ¶ Ds corpis
nā/ parēs ē tibi · o ala :/ Tanto · n · me
lior es : q̄to parenti magis obtpas : Es
at tāto pstātior : q̄to magis corpi ad
ūsais · Bonū tibi oio est ee cū patre :
malū tibi ādamo est/ ee cū corpe · ¶ Ds
aiq; alīās te genuit/ ala · Animi opatio
mobilis ē : si q̄ p ea facta fuisses : sba
oio habes mutabile : ideoq; i ipsa animi
mutabilitate sistis gradū · neq; strabile
pro3 naīa exigēs · neq; q̄q; sup aīa
cogitares · ¶ Ds ītellectꝰ aiās miltiplex
te creauit : no · n · siplicitatē sūma at
tingēs : ata ītellectꝰ ipsiq; tibi sufficēt co
scrutio : ¶ Huc at ad ipsa vita/ ad ipsa
eēa/ ad ipm ee absolutū ītelligēdo/
amādoq; a sendis sup q̄ libet ītellectū :
neq; satis tibi ītelligēta ē : nisi et bene/

et bonū ītelligas : Bonū vo ipm/
tibi satis est absq; dubio : no · n · a
lia rōe rēgris q̄libet : nisi q̄ bonū :
Bonū g3 ipm/ protreator tuus ē · aia ·
no bonū corpg · no bong aīg · no bong
ītellectg : sed bonū ipm : bonū inq;
q̄d i seipso cōsistit/ extra subiecti cuiq;
limites · ifinitū : ifinitaq; tibi tribu
it vita : vl ab euoi euū : vl salte ab
initio quoda/ in ſtinū : ¶ Qz rō.
Qualē ē obiectū : talis ē pō · cap · g̃m
Quatuor hec · ceētia · ūtg · opatio ·
obiectū · hui habet ordinē : vt ab ceē
pfluat ūtg · ab hac/ opatio · opatio
obiectū petat : et talis q̄da ceē · per
tale q̄da ūtutē (· i · ūtutē ppā) certo
mō/ circa obiectū sibi queniēs oper :
No est putandū ab ceētia · alia ūti
te fluē/ o3 sibi familiarē : neq; a ū
tute/ alia edi opatoem/ o3 nāle : neq;
opatoem ūsari/ circa obiectū aliquod ·
nisi sile/ qmodū et queniēs :/ Nam
cur nālis illa ceētie ūtg/ opādo · appe
tit obiectū aliq̄d tale potig/ o3 tale :
nisi q3 tale aliquid · ipsi fatiliaiq; est/
aptig/ et qmodig : Nisi · n · gueniret
magis cū tali quoda/ o3 cū alīs : vl
appetēt nullū : vl eq oia petēt · Dic in
timq; ūtutis visiue radiq · p radiū solis ·
colozatos radios aspicit : Intimq; auriū
aer · p externū aēm · aere haurit fra
ctū · i · sonos · Olfactꝰ in vapore aeris
caliginoso genitꝰ · p vapore tale/ in
aere crasso/ a pomo diffusū vapore
i pomo odorifex p̄cipit · Gustꝰ i sali
ue hūore submersꝰ · p liq̄factōem ibi
in ore saporēs/ i nā liquidos/ i ibi iam
liq̄factos attigit · Tactꝰ terrenis ner
uis accōmodatꝰ · terrena et solida/ sen

tit facile / et rozpales admodū ꝯli-
tates :· ¶ Videes obiecta sp̄ cū opa-
tōibg / et vtutibg nālibg rōuenire :
¶ Idem ī mēte rogeris q̄siteri : ut
mens libeā sit a mā · rn obiectū est
a mā libez :· Talis ē at rei rnqz
vniūsalis rō et idea · Cobiectū eig
modi (ꝑmū) platoici vocāt / et ꝑ
patetici : qz p̄ / rertoqz aspectu · se
obūrit :· obiectū vo adēgtū / ee / tota
entis ipsig latitudine arbitrāt̄ur :
qz ꝑ vniūsū ens · itellectq · abstra-
hendo / diuidēdo / qponēdo / definiēdo
ꝓcurrit · Ens at tā ī rozpeis oibg / q̄
rozpeis est rōe ad̄ ī fimtū) ¶ Ar-
ne quis ita fallat : vt dicat itellectū
fozte / in alia ēdā re (cū vniūsali
rōe) potq / q̄ ī sepātoe ipsa ggruē :
gsideraē debeq · in eo ggruē maxie /
qđ nrārio ipse facit / ad hoc vt itelli-
gat :· Quid at facit potissimū ? Cer-
te · et scipm / et ipsa · a mīe passoibg
segregat · ¶ neqz q̄q̄ magis impedit /
ē huic itelligē / vl̄ hāc itelligi : q̄ mē
passiue gūrtio · ¶ Proinde · si nō mo
talis pō / tale petit obiectū · sed erīa
obiectū tale / pōm / (suo accessu) mlto
magis effīcit tale · Cq̄admodū visꝰ /
ña luridq · et lucē petit · et accedēte
lucē / fit lucidior) : sēāt · vt mens
nō sotū ex eo remota sit a mā / at
ampla · qz nāliter / assidueqz ad
remota et āpla se gfert :· vez erīa ·
vt mlto erīa inde fiat rnotior /
ap̄ior : q̄ q̄ remota / ap̄aqz sūt ·
illa pulsāt / rapiūt / ocrupāt · /
¶ Hz q̄tū sit a mā segregāi : Ta
tū videlicet · vt effugiat mē passoes ·
tū entis / ab his absoluta · nāliter auer-
potest · at ꝑ eade nām · ipsa gsequi ·
ꝑ qua mouet : ad ipsa · Et ipsademq
idealis rō (q̄ in eternitate ē oīo · ut
sit in deo) mēte sese ad ea ꝓ vibq
elevatē ꝑt oīo supra limites loci tpis
q̄ extollē :· ¶ Liber · ii · ¶ Prima
ratio · Mens vnit obiecto quētuo : et
spes suscepit absolutas · rōes q̄ sptnas ·
Ratio ipsa rei / pe ¶ Cap · 1m
nitq̄ absoluta · illud ipm est /
qđ actu a nobis p̄ / rertoqz / et gnue
itelligit :· Qđ itelligit actu · magis
fit vnū / ꝑ itellectuale spem / cū itelle-
ctu · q̄ qđ videt actu / ꝑ visibile spem /
cū visu : et tāto magis · q̄to / ex purioi
bg arctior sit copula :· Copula her au-
get rursq · ex eo / q̄ visibile ēdem est
extra / mīe : rō do ipsa itelligibilis (que
adest et oi mūdi mē (ab ipsa fōrbl) ·
et oi loco (cū sit ꝑ nō respiciat)
etiā dubio inest · mētiū penetralibus
ipsi ꝑ nām q̄ ꝓxīs : vni et ab illo / et
ad illa sp̄ afficiūt · ¶ Hi ex itellectui
telligētie / et spē illa itellectuali sine
rōe ꝑ spem signāta / fit vnū · ar spes
illa / et rō (vt talis est) ē a loco / et tpe /
et reteis mē passoibg sepāta : itellectq
ī hoc ipso actu ab usde semotq ēt : ad
hmoi / itellectq ipsig est ꝓpq : q̄ actq
ceā q̄ā comutat · atq ecōuso : itaq
itellectq nō ꝑ actū mō q̄ē / vez erīa
ꝑ ceā q̄ā · ēit ab oi mē qtagione se
iūctq · ¶ Et sicut rō illa rois (q̄ ītū in
se est) vniūsū loci / tpisq̄ abit (quis
vt mām respicit · ad loci tpisq̄ derli-
net : ita mēs illi ꝑ nām accōmodata
(q̄q̄ vt respicit rozpq · sese ad ptes loc
ar tpis cuiuis : tm q̄tū ī se ē) q̄dāmo

totū abit vtrūq; ¶ Ad hoc dicendū: q; nō pt
ee sēm significādi vtute ee absoluta.
si mēs (que eig tū subiectū / tū fons ē)
absoluta nō sit: tū oē subiectū / q; nā
sua susciat q̄litates; et fons sapoze
suū fundat riuulis inde manatibus: ¶
Hec duo sequūt. Vnū q; sba mētis
nō edit ex nūe latebris: Alterū. q; ē imā
lis. ex eo / q; sit vnū cū spe illa rōe q; vni
ūsali: q; (prout vniūsal' est) loū fugit /
et tps. ¶ Ad idem vo rursq; sic argume
temur. Ipm ītelligibile / q; ria ē ītellectq
pfectio: vnde ītellectq i actu / et ītelli
gibile in actu. sē vnū. Intellectq siqde
qdiu pō ē ītellecturq. nōdū cū re (pō
ītelligēda gnū gnīt: q; qn actu ītelliges
est cū re (actu) iam ītellecta. Cōtingit
aut cū ea (vt Aristoteles voluit): qm rei
illig fōs ītellectus mēti: Cuius vo una
fōs est ipsa sē vnū: Vnū q; sit ex mēte
ītelligēte / ac re ītellecta: qnqde rei
huiq fōs (vt talis est) fōs mētis. ¶ Qd
q; queit ītelligibili (q̄tū ītelligibile
est) queit ītellectui (q̄tū ītellectq);
q; pfectio / et qd pficitur. vnig sunt
gnīs. et sē inuicē q̄ozdē mutua vin
cūt. Intelligibile vo (q̄tū tale) est
nōtiū / et q̄etū. q̄ppe ī speculādo
nullig. nihili existimaq; corrupti
bilia: q; nos scire nō arbitramur
q̄qz nisi certā rei rōem et nōtiā
teneāq; Et q; nōtiā sit. ea pfectē ī
tellectu cōprehendit. cōtingētia vo
(q̄tū hmoi) ī pfecte. Qm. n. ctingētia
ītellectq affirmat. sēpe fallit. si
falli nō vult: abigit. Vterq; actq
ipfectq est: et falli. et abigē. Meito
qn ctingētia cogitat. dubitāe solet.
ne ītellectus mutentē: et aliter de illis /
atq; aliter. mōmētis aliis sit iudicādū.
Mōmētis nāq; singulis mutat. ut
puta dū dicit̄ platonē sedē: pt. n.
ītellectus surrexisse: Definitōes at rez
vniūsales / q̄etue sūt: vt hō ē aial
rōle. q̄etates q̄ speciez. q; q̄e de
finiūt. sūt q̄tne: vt de aial ratiōle /
pt rōnari. Hm. n. definitōes / q̄eta
tes q; tales. eque vere sūt: ecia si nulq
ī terris hō spiret. Has ītellectq p
spicue cernit / teneq; firmiter / et asse
rit sine erroe l'dubio. Et siq; ctingētia
ītelligit: maxie sub his rōibus vniū
salibus cōplendit: vbi corruptibilia
cogitat. nō ut talia / q; ut eterna:
Intellectq q̄etus ē: q; rōibus spēs
vnit / solis q; pficit. ¶ Dū in
tellectq eas capit: et qd capit. q̄ozū
dam aliqua habet cū eo qd capit:
ctingētia certe cū his rōibus / ītelle
ctq habebit: Ihe neq; pn̄m hnt
neq; finē: At si mēs habet vtrūq;
nulla cū his habebit q̄ozdam:
qm ab eis oio q; qditōes oppositas
distinguet. Quaq; mēs. aut fuit
sp / et erit (vt ipse): aut si ee cepit
qnz. nō tū desinet vnq;. ¶ Ob
iectio Epicureoz: et rnsio de n
mone mētis cū spēbus absolutis /
et rōibus sp̄nis. ¶ Cap. 2m

Necq nos hic obtundat Epicu
req aliqs obūcies. lumē qde solis
ab oculo suscipi. oculū ītrie. lumē
vo solis ītrolume supee: silr. spem
illa vniūsale (i. vniūsaliter signi
ficāte) / rōemq; sp̄nā capi ab in
tellectu. ītellectū vtiq; spem /
q; rōem remanē. ¶ Eūdēq; solis
lumē ab oculo minīe suscipi: qm

ab eo ne mometu qdem tenet. et occidēte sole / visq; mometo lumē a-mittit: q si lux / quid / susceperit: retinet utiq; illig aliqd vt paxx. sicut aq calorē qnet aliqñ ignē subtracto: Itaq; adest lumē oculis possitq; affirmare: inesse vo / et susc̄pi. mihi: Nec vo spem illa / nēq; vniūsale hoīs et aliox. ideo susc̄ipe dicit: qm absente eria hoīe. mēoiter retinet. Adde. q lumen / horipm / q lumē t / et q visibile. ab oculis no soztit. (est. n. suapte nā) tale. et oculi inde (vt clare sciat et videat) assequit.): Spes at illa hoīs vniūsalis / horipm q vniūsalis t. no ab ipsis singulis hoim psonis habet. in qbq qrēdē (phātasie est) i mete tu est illa vniūsalis: Igit vt vlis sit: habet a mete: / Hz qnā parto: hoc maxie. (Vt Aristoteli placet) duas nra mens habet vires: agētē vna: altera no capace. Agēs t: que spēs agit vniūsales: Capax: q eas capit ab agēte ḡceptas: / Qn igitur phātasia / in se. hoīs huius (at Dottis) hoc tale simulachz gtuetur: moxe lumē vtutis illig agētis simulachz: istud pulsat. no aliter q solis radig aqua: atq; vt radig hui solis ab aq repulsa i oppositu paiete. ibi circulū pcreat splendidū atq; tremulū: ita lumē ipm vtutis agētis / pulsas pti-culare simulachz: hoīs / phātasia co-ceptu. atq; ex eo simulacro t vim ītellectq; capace. reflexu: t hanc ipsa. inde spem qda parit: q no aplig Dottē huic / hoc loco / et tpe positu refert. q hoīs nām / singulis psonis eque toēm. a certis loc et tpis limitibq; absoluta. ubi et spēs ipsa / vniūsalis t: et nā (que p ea refert) / vniūsalis. In hoc. mirabilis vis ītellectq; apparet: nempe q spēm creat / a mā / loco / et tpe absolutā / atq; ideo qda mō spūalia. et creata recipit in seipso: p qua eria. nam sicut apprehēdit: cur no et ipse ab ilde absolutq; sit / atq; pretuq; Demūq; ea q ītellectq; attingit ita sepata. sīna sua) sīt tabia: talis q t ītellectq: nā tu attingit sepata: ibi tur est. ubi sīt ipsa: q et ipse t sepatq; Dinat (nā) illis passibq; macipata sīt. q ītellectq; sua vi / illa liberat: multo pq / ar magis ipse t liber. vt cetera libet. Cur age. cur fōr rei cq; no pt vnū qdā fieri cū ītellectu. angelo a mā sepet: nisi qr ītellectq ipse multo pq magis q t a mā sepatq; / Quo at mō fiat vnū ex illa spē / et ītellectu: docet qua-tis illa. qua de radiq; inducig / atq; aqua. Quippe circulq; inde / illā natq; splendidq; ar tremulq. paiete no satis vnit: qr splendoris illig / et paietis. t mīmū diūsa nā: At si in speculū tendeit: arctiq; vnit: Tande si in lumē solis idem redeit (vnde radiq; illē demissq; fuerat (q splendidū circulū pcreauerat)): coibit prorsq; t vnū: Qd at illa spēs t (apud Platonicos) (qua pepit ītellectq:) nisi scintilla qda / tui simulachi illig qd a rebq; collegerat phātasia) / tu vtutis illig agētis / p qua mēs illa pepit: Qd at nra mēs t. nisi scintilla qda metis superioris: Ergo spēs illa

ita nře mēti ifundit: vt ſcintilla
rex/ ſcintille mētis ſupoīs: et vt
circulꝰ ille ſplendidꝰ/ ſolis lumī (cꝰ
radio fuerat ꝓcreatꝰ):¶ Quapꝫ ex
mēte/ atꝫ ſpē ita fit vnū: vt ex duabꝰ
ſcintillis (vna giuētis flamma vna· ſi
ue duaꝝ cādelaꝝ radiis/ vnū lume·
ſiue ex circulo illo ſplendido et lumīe
ſolis/ fulgor vnꝰ:¶ Ad hāc ꝓ ſpem
ita ſpūs vnit. fit ſine ꝯtroūſia ſpū
nū: ea pſertim rōe· q intellectꝰ for
ſitā itelligēdo/ nō mō cū re eterna
itellecta giūgit: ſed ille ag/ res ipſa
eterna q itelligit. Ide· n· radiꝰ eſt
q dāmo· q ab alto vbēat aquā· q ful
get in aq̄· q in aēm reꝑcutit: vbi
in ſeipm refuſꝰ (ſi videndi vim habeat
catur): videbit ſtatū fulgorē illū ſui·
q rediūdauit ab aqua. Idem faciet· ſi
ab auro reſultauerit/ l'argēto· ſm· n·
fulgorē ſuū videbit: licet varijs mo
dis aſſertū· ꝙ obiectoꝝ vaietate/ a q̄bꝰ
fuerit repꝛuſſꝰ.¶ In exēplū queni
etiā· de duabꝰ illis vibꝰ itellectꝰ/ et hac
vnione· de ſidarꝰ:¶ cōſidemꝰ muſi
cule oculū: in quo pene (ſicut i mēte
nra) due ſūt vires:¶ eſt in eo vitrea
ꝓſpicuitas: eſt et ſcintilla:¶ illa/ vix
vis capax: hec agens· Scintilla no
cte emicat foras· trahit colōis huiꝰ
aut illiꝰ imaginē/ a corꝑibꝰ ipſi op
poſitis· ītmut ea ītuitū ꝓſpicue:¶
Que ꝓ ea corꝑa obiectū ꝓſpicit:¶ imo
fortaſſe· nō ea corꝑa oppoſitū ꝓſpicit·
q ſuipſiꝰ radiū: qui explicatꝰ fuit/
et replicatꝰ:¶ et qui replicabat: reſi
luit i oculū· iam pictꝰ imaginē cor
ꝑis. Ideo licet cernē videat· nō hūc/
modo colorē illū:¶ ſm ſeipm cernit

quodā mō: ſed vario mō a variis coloꝝ
bꝰ refulgēte:¶ Quid ꝓhibet vtu
cē illa agere (que nře mētis e
radijs) in aliis et aliis phātaſie
ſimulachris· aliter et aliter emi
cāte· inde reflecti i ſemetipſa·
ſecꝫ vide diuſo mō affecta/ ꝙ diuſi
tate ſimulachroꝝ:¶ vbi ſpēs illa
ſiue rō (qua itelligiꝰ abſoluta atꝫ
ꝑfecta) nihil e forte aliud/ q̄ ra
dijs itellectꝰ reflexꝰ i ſemetipm:
Qui fiet facile ſeipm aiadū fit·
qn i ſimulachra ſeſe dirigit: ſi
cut vultꝰ ſe nō videt· niſi ītueat
i ſperulū: vbi erīa vaijs repꝛutit
ꝓ ſperuloꝝ ipſoꝝ/ vaietate: ꝙ
admodū et mētis radijs a ſimula
chris (ꝓ diuſitate ſimulachroꝝ)
diuſe reūbeāt. in mēte:¶ Sed de
iis abſolutis i ſequētibꝰ:¶ Obiectio
Epicuri: et ſolutio· q ſpēs mate ſit
mentis.

¶ Cap· 3· m

Negabit forſitā Epicurꝰ q ſpēs
illas (q̄bꝰ ātidie q̄rit itellectꝰ
ee ꝙtuas: q et ee tripliat· q̄n
pariūt: et deſinat· q̄n madat
obliuioni:¶ Nos āt ex platonis
nīi ſententia· ſatis in hoc habē pu
tām· q ſpēs ille (ſi naſcāt): a rōi
bꝰ animi ꝙtuis pariūt· et ideas
ſuę aīm referūt ſpūales.¶ Rō
nēm· ꝓfecto ſentire et itelligē
q̄ virtales operatōes ſūt: a pn̄o· vi
tali itrinſecoq; ꝓficiſcūtur· (pn̄o· iq̄
artīno)· Dūt· n· operatōes ꝗda· vite
tibꝰ/ et cārētibꝰ vita· cōes: vt gnatio/
alteratio/ mutatio loci· Ea q̄ vita ca
rēt· operatōes hmōi patiūt: potiꝰ q̄
agūt: nō· n· ſe ullo mō gnant/ aut

alterāt / aut mutāt loco: ¶ Nutrietia
vō eas i seipsis agūt: qr sese nutri-
endo augēdoq; alterāt. et gnant
aliqđ in seipsis: et iudicādo / appete-
doq; loci mutāt: ¶ Dī nā nutrietia
ad ꝑpas actoes melig istruē debet /
q̄ ad coes: melig at istructū ē / qđ
est agēs / q̄ qđ patiēs. atq; ad coes
opatoes eis artiuū pn̄s tradidit:
milomagis ad ꝑpas actoes (sensu
videlicet itelligēdaq;) sic illa dispo-
suit. vt agēntꝑ eas magis / q̄ patēnt.
Quapp neq; mens / neq; erī sensꝰ (vt
pluribꝰ placet ꝑlatoicoꝝ) vt pripi-
at q̄dq; ab extrīsecis formatꝰ cor-
pibꝰ: ꝑ quadmodū pars nutrita.
ꝑ insita semīa alteat / gnat / nutrit /
et augeat: ita rōnēoz sensꝰ / et mēs
ꝑ formulas innatas ꝺde / et ab extrī-
secis excitatas. oia iudicat: neq;
aliud q̄dq; ē hoc iudiciū. q̄ tīsitq; for-
mule / a pō quada in artū: no. n.
debet opatio vlla agētis limites
trīsgrede: ¶ Vitalis q̄ et intꝰ gmanes
opatio. no ē ab extrīseco pn̄s / vita
carēte. ꝑ ab extrīseco et vitali. ¶ Dig-
nū vō (q̄ sensꝰ rōnēoz est admodū
efficax. inde capit q̄ gpōit / diuidit /
discurrit / suoq; arbitrū vtit corpꝰ
in gr̄as q̄litates. ¶ Hinc q̄ mēs
sit maxīe efficax. a Boetio gtra. ¶ Roi-
cob. hīc accipit. q̄ vlē illa q̄ facit
sensꝰ: ipsa (ꝑter obiectoz nām) vni-
uersales excogitat regulas. desce-
dit gponēdo. ascēdit et resoluēdo.
ac sese referēs sibi / veris falsa re-
darguit: ¶ Demꝰ cū rē cāde. alie
vires aīe aliꝰ iudicet (aliter. n. ima-
ginatio / siue phātasia. aliter rō
iudicat): gsentaneū ē. vt iudiciū
ipm / iudicatis formā naīq; seq̄t. no
iudicati. et q̄ iudiciū. iudicatis acto
existit: ꝓbabile ē. vt q̄s iudex opa
sua / no ex aliena / ꝑ ex ꝑpa ꝑtate ꝑ-
fīciat. ¶ Rō xa. Ded vt reūtamur
ad mētē / Dicut simulachra singula-
riū. q; corpibꝰ / phātasie no mīrūt
(vt cēra ꝓbꝰ aliās): ita vniū
saliū spēs. a simulachris no signāt
ī mēte: ꝑ ita mēs illas ꝑ vim sua effi-
cit: sicut phātasia fingit simula-
chra ꝑ seipsa: / Quo. n. pacto. simu-
lachra (qđ et phātasma vocatur). re
aliqua ꝑcreabit seipso libeioze / et
aplioze: ¶ pm q̄de singulāe ē / et mē
q̄dtoibꝰ est astrictū: spēs vō (q; uni-
uersalis est) ideo liberioz ē / et apli-
oz. ¶ Dī nō fit spēs hēs (que cēra vni-
ūsale nutripat) a simulachris: mē-
to mīng fit a rebꝰ externis. q; nō pnt
ꝑ aliud medīū forīnsecū mētē / q̄ ꝑ si-
mulachra. ¶ Rursꝰ vnūq; spīritalibꝰ
spēi / vnā ē oportet causa spīritale / i sal
ē vnītā / et spīritali nō ordinātā. ¶ Di
gulaia vō (q; extrīsecꝰ sit) pluria sīt et
corpea. Atq; nullū illoz ꝑ se accepti
(cū ꝑpe solū / corpalisq; nē sit): spēm
ꝑcreabit rōnēa / et nē rōis significa-
tricē: ¶ Dz neq; cēra oia singulaia / sit
iūcta istud efficiāt: sparsa. n. sīt: neq;
ordīnē aliquē talē hīt. vt talia subnexa
aliis vnā serīē diterāt causarū. scrī-
ro sicut lapidū cōiūctōe / vnū q̄dā si-
plex nō fit / ꝑ cumulū: ita ꝑ singulaiū
turbā. fiet fortē q̄dā simulachroz
gfusio potiꝰ / q̄ vna spēs / et siplex.
¶ Preterea. in q̄libet singulari. tria
reperiuntur. nā spēi: aīmātia q; nō sīt
necessaia spēi: et ipm ex vtrisq; gpo-
sitū. ¶ Vt ī Dōrte ē hūanitas. q; na spēi

vocat: est albedo talis / talibq figura / q forte arridet speci et aduentitia notantur: ex utriscq Dortis psona gnat. / Quid ab his hymoi psonis ipmittimur: spes illa cois q est oim hoim eqlis silitudo? Certe ex accitibq psonar no ipmetur: referret. n. hois accitia / no sbam. Neq certa ex ipsa nā (q subiunct accitibq): illa. n. no tota psona alicui hois / sb ps eig: ideo nā talis de nullo hoie enuciat. Quis dixit / Dortes e humanitas? Dicit at Dortē esse hoiem. / ho g enuciat de Dortē: de Dortē inq toto: no de humanitate solū / l accitibq. De platone toto silr atq aliis hoibq. Vbi appareat hoiem ipm (que mies nra coiter enunciat de itegris āboq psonis. i seipsa geptū) multo aplius esse hac vl illa psone reqq nā? Qd vo gphedit aliud / et aplig e: no fit ab eo / qd et gphedit / et est agustig. Poserit cū nā illa fiat i sigul hoibq singulis: qd at singulae factū e: no creat vniuersale. Dz nūqd ab itegris curtisq psonis spes illa nob iferetur? Neq. Quippe i nūabiles psonas eq illa spes respicit: nūabiles vo nusq ispexig. Neq ex āboda psonis attrepig eas / eam. s. spem / q infinitas i sup alias gphendit: / Neq pt [illegible] vllq satis tuto. a ābodā singularibq regula coem pscribe: fallet. n. ālqs id fe tauret: pinde. ar sigs cū sola terre aridia q sidāet / atq illa videt spirāe: aial oe spirāe grudet: / Cū g spes neq a singulaibq psonis / neq ab eaq similarchis genet: reliqū est. vt fiat ab itellectu. / Intellectq ea no gnat ex phātasmate / l i phātasmate: phātasma. n. qq et intendendo / et in significando singulae e: si fiet mā longue spei / ea reddet silr singulare. / Cetez dubiū e. nū ipam gnet. p phātasma / tū p causa media. inter itellectū / et spem gnanda: / Qd qde fieri no posse. ex hoc opinamur: q causa media (et effectui pxia) / cū effectu magis oī remotior causa queit. Vt i hois gnatoe. q sol p hoiem mediū gnat hoiem: magis ho gnans / cū hoie genito. oī ipse sol ggruit. Di g phātasma eet pxia causa spei: spes phātasmati silior / oī itellectui nascet. / Hinc duo sequet absurda. Vnu. q spes hymoi stati nata: phātasma ipm / et phātasia (vt pote sibi grigora) adsciscet tū male sede / potiq oī itellectui: Alterū. q et si ea i itellectq arripet: p tale spem itelliget singulae aliqd. et magis / et pg. oī vniuisale. Illa siqde singulae nutriaret i ipsis: q eet phātasmati figulari ggnatio. / Neq audiedi sūt illi. qui phātasma. inter itellectū / et spem. quasi tertium aliqd it ponūt: / Hone vty metis agetes / cū capare magis ggruit. oī phātasma: Quo g parto. agetes ea pare / p externeū phātasma forsit: cū oporteat istrm fortuis. iter fortuite / atq fortuite / atq possibile it pone: phātasma vo externeū. inter duas illas vires / quae germanabus negat it ponī. Quapbre itellectq qn formā illā creat: neq ex simulachro / neq i simulachro / neq p simulachra procreat. / Forte vo radiū aliquē seu vim iscit simulachro phātasie: p qua ipm simulachrū / tū fortior metis / formā hymoi gnat / qua spem vocāq itelligibile: Sed neq hoc fieri posse putamus

ΠΑΝΤΑ ΓΑΡ ΠΕΦΥΤΕΙ ΠΡΕΨΤΗ ΦΥΣΙΣ
ΕΥΚΑΤΕΘΗΚΕΝ .i. Dia .n. dicto ꝑa
ña iddit ✝ Theologia Orphica q̄ treu
appellat ēentia tercia / aiaz rabōlū
sedē :- / Archytas q̄ Tarētinꝰ i libro
de sapia / ✝ hoiem iḡt sapietissimū cur
tor aiantiū ee natū : quippe cui deꝰ
rex oīm ideas infuderit : ꝑ q̄s mēte
valeat notoes rex nō aliter ꝓcreaē.
q̄ ore ꝑ lingua / rex noia fingēs / her
ille. ✝ Rō .6. Profecto (ut platonice
loq̄r) in ma. foꝛ oīm suscipiedarū
latet ichoatoes : In nā q̄ (ꝑ quā ad
foꝛas mouet mā) foꝛ semia delite
scit. ✝ In i gplexoe arboꝛis nāli clau
dit semē ad arboꝛē silem gpagāda :
in semie / arbor gnanda tota gcludit.
Idem accidit i gplexoe nāli / et semie
aialis : Igit i ea ꝑte aie (q alit corpg
et nā vbiq̄ velut istrō ad mouēda
foīndaq̄ mām ꝓsit (et mlto ādē ꝑstā
tiq̄) foꝛ oīm roes. ut ex roe capitis
(q in aīa est) exoiat semē illud capitē
qd ē i nā : ex hoꝛ at semie pullulet
foꝛ hec capitis. q̄ q̄spicit i mā. Atq̄
idem fiat in pectoe / brachijs / mēbrisq̄
ceteris :- / Di ꝑs hec ifima ▬ aie / ferū
da ē / foītq̄ ipsa corpa / et a corpibq̄ no
foīt / et foꝛ gnandaꝝ gtinet roes :
nūq̄d mes (q ꝑs ē aie suma) sterilis eīt.
aut solū foꝛbitur a corpibq̄. aut carebit
rōibq̄ ad spes gducēdas : Nullo pacto.
Imo vo sicut ꝑs ifima (q̄ singulis corpi
bq̄ grꝛia est) ꝑsitas sibi ab oigie roes.
figura grignit et corpalia : ita mes (que
incorpalibq̄ / ac penitq̄ absolutis mēbq̄
grꝛia est) roes inde ifertas habet. ꝑ q̄s
gducat spes illas / a corpꝰ passōibq̄ ab so
lutas. ✝ Rō .7. Dic .n. cū ter diur
na et corpalia mediū obtinebit : si
vtrozq̄ pticeps apparebit : habebitq̄
itq̄ vtrazq̄ foꝛ et itelligibiliū et sen
sibiliū roes. ✝ Rō .8. Neq̄ decet ea
corpibq̄ ee deteriore. Ergo si corpa
an aduēticias ālitates. qualitates possi
det nāles : multomagꝛ aiq̄ formulas
habet i mēte ꝓpias. aīq̄ excipiat pe
grinas :- / Duplex mē coītas quemꝫ
nālis : et aduēticia. ✝ Nālis ē nā illa
in qua singula / sub eadē spē iuice
agruūt : sicut hūanitas / in q̄ singuli
cogruūt hoies : q̄ coītas (ut plerisq̄
putāt) ꝑpetua ē / et singulis ābusq̄ ꝑ
stātioꝛ : Aduēticia est notio illa vni
usalis. quam de nāli coītate mēs co
gitat / singulis ābusq̄ seclusis. Que no
mō / q̄ ad mām spectat aduēticia ē : ꝑ
quo ad mēte :- / Di an hec aduēticia
coītate. mā possidet altera nāle :
mēs q̄q̄ (mā melioꝛ) an hec. altera silr
possidet. ✝ Oportet .n. eoꝝ foīm i mēte
aliquā ꝑstātioꝛē esse. q̄q̄ i mā : Est
at nāl ꝑfectioꝛ / q̄q̄ gtiges : Igit opoꝛ
tet inēe mēti roes foꝛas. an illas / q̄s
corpaliū rez fingit ornatꝰ :- / Depe
rō du ingemitas foꝛis ispicq̄ : putaꝝ
(ꝑt ifitia) nos aduēticias l externas
ꝑspice : nō aliter q̄q̄ illi q̄ l sono / l mor
bo q̄da crebꝛ / oculoꝛve affecti. arbitrāt
se vide q̄da ext suos oculos / hinc et illinc
sepe volātia : q̄m et vsū / et videt
itriseq̄. ✝ Sona rō. Cur bruta rebq̄
singulis ispectis / coēm nō excogitat no
tionē. hō at ex nā sua rōli (q̄ differt
a brutis) id agit : nisi q̄ ipsa sua nā
sigillū possidet talia figuraz :- / Di .n.
foīs ꝓcreat / ꝑ nām spemq̄ ꝗā : eab
ꝑfecto ꝑ nām ꝓcreat foītrice : nām
vo tale care q̄s dixit caracteribq̄ :
✝ Rō .10. Ptēa qm in sectis ꝑfectas

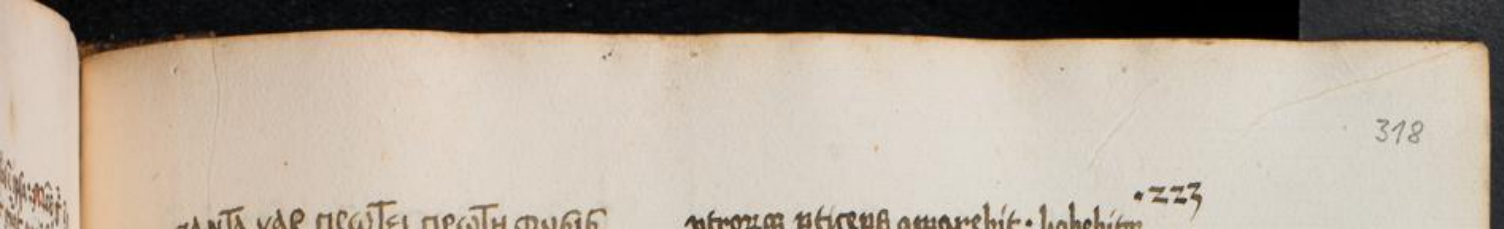

demōstratōēs gtexta ex p̄ncipiis
ābgdā pstatiōibg et latiōibg · so-
lenq de spebg ꝓpetates aliās de-
mōstrāē : Jn illis at notōibg · que
denuo fingūt ab aīo · q latior est
ea · ē remotior a substātia : ꝓtēāq
spēi notio ad sbam accredit ꝓpriq
q̄ notio grīb · Quo fit · vt que in
illis mung cōis ē · ea pstatior iu-
dicēt : Alie g notōes sīt i aīo pt
istas q latiores sīt sil' atq pstatiōes
ex ābg demōstratio vā gfirīt :
Cm vō demiratio · no ab vniuer-
salibg tīn · ꝑ ab vnīūsalibg causis
ꝓficiscīt : notōes at̄q mēti inate
sīt · no sīt demirati effectq causē ·
Pursq̄ · forme i corpibg vnīūsales
ēē no pnt : seq̄t · vt supꝑ forīb et
q in corpibg · et q in nīris mētibg
sīt · q rende sint forme alie · i mēte
diuina · oīm gditrice · q vnīūsales
oīm causē sint : q̄ꝝ formulas hūa-
na mens habet : vt ꝑ has (tm̄ cau-
sar similitudines) · ad illas (tm̄ effectū
causas) · gclusōēs referat demirando :
Sed alias · de ideis · Vnderīa rō ·
Atq̄ her ipsa demiratio sp̄ aliq̄ nobis
ignotioza · ex ꝓpōibg notōibg īfert ·
Illas rursq̄ ex alīs · qusq̄ ad pn̄a · q̄
dā (mēti ꝑ se nota) ꝓueniat (ne aut
irrita fiat i ifinitū ꝓgressq̄ · aut ab
eisdē ad eadē retexat circulq̄ temeā-
rio · Que vō ꝑ se nota sīt mēti · ꝑ
nām mētis effulget mētis aspectu :
De singul' at spebg rez · ex ꝓpriis car
pncipiis · q̄e fiūt demirationes ·
et in varīs facultatibg vaie : Igit̄
ꝑ vārias spēs · et vārias facultates ·
assūt mēti diūsa doctrine pn̄a · ex nā-
li mētis lūie ggnita · Jn ipsis vō pn̄ci-
piis cūcta ginēt : hūc effīrīt · vt aīa
ꝑ nām ōibg doctrinis abūdet · ¶ 12ª
rō · Vt q̄ admodū et arbores · et aīan
tes · earūq̄ mēbra ex ꝓpriis semibg pul
lulāt : ita scīe ex tīmis inutilib⁹ orīant̄ ·
ne mēs sit sterilior · q̄ nā : q ex se mibg
ipsis suos fetq educat · nō casq effudit
ipulsibg · ¶ 13ª rō · Cm inter nos ver-
q̄q̄ iterrogando et rīdēdo · quo pos-
sēt ad summa ꝓuenire q̄ grūdit rō : nisi
aliūd ꝓ gradē : Credi at̄ rēte q̄d
posset · q̄d nesīret : Ita ista rō (vt
Augustīn⁹ Aurelīs īquit) nisi ueīret
i nob aliūd ggnitū · q̄ initēs ad iggni
tū ducēt : nihil oīo ꝑ illā discernēmg :
Jnest g nobis aīa rōcinatorem itell̄i
gētia q̄dā · vn rōcinatio sumat exor
diū · ¶ 14ª rō · Rone rōcinatio nīra ·
mobilis ē · et dū vītate īgrit · ab alio
dūdit i aliud : et q̄n aliūd ꝓuēnit exami
nat · i aliud asc̄dit ab alio : Notq̄ vō
ois a q̄ete siue stabili aliq̄ exordit̄ · ar
tendit ad stabile : Noto at hmoi · no
tionū ꝓplexio ē : Res vō q̄libet ꝑn̄m
habet ꝓpriū · suiq̄ finē : Quarꝑ rōcina
tio · q notionū ꝓgressio ē · i notōes rēdu
cit̄ ꝑq mobilis · i aliās stabiles notōes :
q̄ꝝ ipulsu grat · q̄d cupit : idcirō ꝓueīat ·
q̄d q̄sīuit : luce examinet · q̄d ꝓuēit : fir-
mitate · q̄ esca ꝓuētis · Jnde ergo rep̄it
q̄rēdo : i idem redit examīādo : Dut
g⁹ i mēte stabiles q̄dā et ꝓpetue notōes :
q̄ et ꝑn̄a · sīt · et fines rōcinādi · ¶ 15ª rō ·
Neq̄ rōcinādi solū : nec erīa quoriq̄
itelligēdi · Na sicut sensilia q̄ ꝓducticias
fōrīb (que dicūt accidentales) ggnosīt sp̄
acūtia q̄ sp̄ attīgit (vt platonici putāt) :
ita gūso mēs (que ēē ab rez desīuit)

.xxx.

ꝑ centiales foꝝ ītelligit · Et q̄ sensꝰ
(qui fallaribꝫ cōfidit rex imaginibꝫ / et
subito vanescētibꝫ) sepe fallit ꝫ nec
imaginē a re vā discernit · ꝯ opꝫ ē ad
hoc / iudicio rōis : ut ītro mētē oporteat
centralibꝫ (vt ita dixim) rōibꝫ ītuit ·
ne ipsa q̄ fallat : et iudicio vtutis a
lioꝫ superioꝝ ītigeat · ¶ 16ᵘ rō · Ptēa
si gnoscit angelos : nec eos nosse va
lemꝰ ꝑ species a sensibꝫ hausta (que ꝛ
pendeat a corpibꝫ / no referūt angeli
cas foꝝ · q̄ ad corpa no declinat) : sequit ·
vt eos ꝑ ipsitas speciei gnoscāt · Quo
· n · parto iudicāt angelos / ee nās non
vergētes ad corpa : nisi ꝑ species a corpo
ribꝫ minue dependētes · ¶ 17ᵘ rō · Deni
q̄ iter gnitōem diuinā / et sensitiuā
gnitio ītellectualis ē media : Ergo
et medias habet ḡditōes : / Deq cogno
scit ꝑ centia sua ī mobile : ¶ Sensꝰ ꝑ
mobiles ālitates · ī · species pegrinas :
Quare mēs gnoscet ꝑ qualitates
īmobiles · q̄ species īnate vocāt · ¶ Ordo
denicꝫ vmūsi requirit · vt qadmodū
pure mētes / in se respiciūt : sensꝰ at
in alia solū ; sic aīa · mētis / sensꝰq
pticeps · no mō foꝝ exī se / ꝯ ī se q̄
respiciat · ¶ Vbi at (Aristotelis more)
mētē dicē soleꝫ nouas species pcreare :
possūꝫ erīa ꝓpꝫ (more platonico) dicē
natas species ex mētis penetralibꝫ erui : /
Germanaꝝ virtū ea ē nā · vt se mu
tuo comitēt in opādo / sicut ī existendo :
et se vicissim suscitēt ad agendū · Ger
mane vires sūt olfactꝰ / et gustꝰ : vnde
sepe aīg ꝑ odoratū inuitat ad gustū ·
Germane ꝛepiscendi vtꝫ (et trascendi
nā : facile g̃ ex libidie irritamur ad
ira · Germanitas erīa oculoꝝ facit.
vt abo sit vertāt ad idem · Germa
nitas sensꝰ et phātasie efficit : vt
opāte sensu ad aliq̄d · ad idē opet phā
tasia : Propt silem germanitatē q̄n
phātasia species suas ꝓfert ī artū :
mēs q̄ suas educit ī lucē · Nō gnāt
tur ꝗ̄e tūr mētis spes : ꝯ q̄ agustiq
coarctabāt / patet latiꝰ et floreſcit ·
q̄ trepebāt / feruet · q̄ in solo mētis
vertice ꝑ se lucebāt / rutilat emine
et ī rōe (que mētē seq̄t) ia facta se
nioꝛe refulget : ¶ Itaq̄ qua Aristote
les creatōem vocaret ī speb̄ : plato
cōsuetōem ḡnoiabit · ꝑ qua expge
facto oculꝰ rōis / speb̄ mētis irradiat :
ꝑ illa ī mētē cōsurgit / ītelligētia
ipsa ē ; sequēs irradiatio / ē ipsa rōis
discursio · Per ītelligētia · centie rez
definiūt : ꝑ rōem ꝓponūt centie de
finite · et argumētatōes oficiūtur :
Veras at desīt centiaꝝ / no pt
mēs ꝑ amicitalia rez simulachra fa
bricāe ; ꝯ eas ḡstruit ꝑ infusas (ab origie
rez oīm) rōes · ¶ 18ᵘ rō · Infusas ī
a rōibꝫ rez / ās habet deꝰ · ¶ Que
q̄dē in deo / sūt ipsa dei centia : ab ipso
deo sub varijs rōibꝫ ītellecta · Forme
q̄ oīm ī deo sūt : ibiq̄ nihil aliud sūt
q̄ centia ipsa dei : alīs oēs habitu simul
et actu · ¶ Oēs q̄ forme sūt ī angelo :
no q̄dē centia ipsa sūt angeli : ꝯ rōes q̄da
centiales · i · q̄ sp centia comitāt · Vbi
viget habitu sūt oēs / et actu : q̄ (pro oēs)
actu oia sūt ītelligit · ¶ Ptēa sūt oēs
ī rōis ītellectu : ī quo erīa centiales
rōes ḡnoiant ; habitu curte sūt / si
cut ī angelo · no sūt actu : q̄ no sūt
vtiur vmūsis · Ptēa ītellectꝰ ī
mg appellat · et mē q̄dam silis :

at mq ; Dio · Genera/ p̄ma ī pncipio · Sco · Cui g̃ creat̃ · Dio · Qua ītuor ꝑterim ꝯ
ta et ītuorde : q̄ntuq̄ ītuor q̄ pma : q̄ntuq̄ ītuor q̄ bona · aptē nāt ē ; q
dās q̄ ītuꝑ q̄ta : q̄ntuq̄ ītuor q̄ pma : ītuor ītuor q̄ bona · aptē nāt ē ; q
mozēmbꝫ q̄ ītuꝑ q̄ta : q̄ntuq̄ ītuor q̄ pma : ītuor ītuor q̄ bona · aptē nāt ē ; q
ītuor ītuor q̄ bona · aptē nāt ē ; q
ītuor ītuor q̄ bona · aptē nāt ē ; q

qz tñ ẽ pstatioz / q̃ mã: ideo effecti
uo habitu fōz habet (qd̃ mẽ no cō
redit:) ⁊ qui habitq̃ appellaz vis
metis / ages: qz sese cōfert ad actū ⁊
vis q̃ rapax: qz suscipit actq̃ pfrem-
¶ postreo oēs forme sūt mã ⁊ vbi
eria rões ẽntiales ideo noiaz: qz
sūt fomites / siue habitudines qda / si
ue respectu ad fōz. ẽntia mẽ ꝑ
tuo comitates. Que idē fōz poẽ
sit ⁊ pōe iēj capaces fōz / no effica
ces: et forme qdamo ipse / ꝑ ipfre-
ōnē oēs q̃ sūt mã / mo ꝑtuo
sēdm qdē pom: no tñ ꝑ effectare
habitū / aut actū. ¶ ·ig· rō. Quis
neget aīm / stati a tenera etate. va /
bona / honesta / vtilia exoptare?
⁊ Optat aī itellectq̃ nulla iggnita:
Ergo insūt istoz aliq (eria enicj
appetat) ẽ alio notoēs: ꝑ qs ceu fōz
roes q̃ ipsoz. ea iudicat appetenda /
¶ Idē ab iquisitōe / et iuētōe ꝓbat
Di in turba hoim grat Socrates
Alcibiadē / sitq̃ illū aliqn iuēturq̃:
ntrē ẽ / Socratis mēti. aliquā Alci
biadis figurā inēe: vt sciat que
hoim grat ꝑ ceteis: atq̃ iuētū (ī cetu
mltoz) Alcibiadē ab alūs discerne
valeat: ¶ Ita neq̃ idagāet ea q̃u
oz aīq̃ neq̃ aliqn iueniret: nisi ha
bēt illoz (·i· vitatis / boitatis / hone
statis / vtilitatis) aliqua notione:
ꝑ quā illa grēt iuēturq̃: vt q̃ciens
iuenit / q̃ iuestigaueāt / agnoscat /
atq̃ ab eoz discernat gtrarūs. ¶ Neq̃
solū ab appetitu / indagatōe / iuētōe:
sed eria a iudicio / id probāq̃. Qui
vl̃ inimicū: q̃d amicicia / q̃ve mali
uolētia sit. nō ignorat:· ⁊ Quonā
q̃ parto. mlta vera l̃ falsa bona /
vl̃ mala (vt soleq̃ q̃tidie) iudicareq̃ /
et recte iudicareq̃: nisi eēt nobis
vitas q̃damo / boitasq̃ ab ītio ggnī
ta:· ⁊ Quo rursq̃ structure / musice /
picture / et artiū ceteaz opa / nequ
iuēta philosophoz. mlti (eria in ūs
artibq̃ no versati) ꝓbaret sepe nuo
retre / et reꝓbaret: nisi illaz rez
fōz q̃da eēt / et rō. ill̃ a nā tributa:
¶ Copātio q̃z idem nobis ondit. Qui
cūq̃ ·n· mel vino q̃parāt. altez / altō
ꝓnūciat dulcq̃: quis dulcis sit sapor
agnoscit:· ⁊ Et q̃ Epeusippū / et Zeno
cratē gferēs ad Platonē. Zenocratē
ēē set Platonis similioē / q̃ Epeu
sippū: figura Platonis ꝓcul dubio
nouit:· ⁊ Idē ·mō· cūe multis bonis.
aliud alio melq̃ recte existimeq̃ / et
maioze / minozeve boitatis ipsiq̃ ꝑ
ticipatōe aliud alio melq̃ deterioue
appareat: ntrē ẽ boitate nō ignorāt:·
ꝓtēa cū e mltis et diūsis philosophoz /
aut eriā alioz optioibq̃ q̃ veri sit silioz
et ꝓbabilioz. sepe optime iudicreq̃:
oportet nō deesse nob aliquē vitatis
ītuitū. vt q̃ sint illiq̃ silioza nō nesci
amq̃. Quapp nonulli ī adolescētia
aliq̃ eriā sine ꝑceptoze. plerisq̃ ex pau
cissimis doctrine rudimētis / a ꝑcepto
ribq̃ demōstratis: doctissimi euasisse
traduāz. Quod nūq̃ · nisi mltū (vt
dixiq̃) iuuāte nā fieī potuisset. Ihor
abūde Doctes phedoni / Menoni / The
etheto adolescētibq̃ demōstrauit. ⁊ do
cuitq̃ posse pueros recte ī signū arti-

bg rnde (si qs prudēter eos it̄roget):
cui a nā sint artiū disciplinarū
dim rōibg pdīti: ¶ Cōfirmatio su
pior: atz insup de ydeis. ¶ Cap. q.
¶ Possug at ex tribg illis platonis
libris, phedone, pmenone, Theeteto. atz isup ex parmenide, ti
meo, et Cōuiuio, sic rursg argu
mētar. ¶ Di capite. ppe atz pcipue
alter ad̄e maior, alter vo minor
denotet: absurdū id ad̄em, p̄. q̄
p idem. et maior, est, et minor:
dein p alia spem. t alia spe aliq̄d
colligabit: puta p capitis spem.
t maioris, minoris ve spe: p̄stat
at capite capitatū. q̄ maig aut
ming denotiae. ¶ Deniq; absurdū
t. p aliq̄d pūū, maig aliq̄d dicē:
g̃ si forīs affenda t causa: ma
ioritate maig, miḡitate ming ggnoia
bit. ¶ Dicit denqiū nūm nouena
rio plurē nō vnitate ppe appella
big: siq̄dē ab vnitate ppe vnū de
noiamg: imo pluralitate plurē.
et aliū paucitate paucioē ee direg.
¶ Itē Dualē nūm fiei asserēg. nō
diuisione vnig in duo: q̄ erīa con
iūctōe iterdū huig rei, atz illig fiei
gtendet: Et oio idē ppe, oppositis
essia causis. nō t dicendū: Ergo dua
le nūm. dualitatis ipsig pticipatōe
fiei ḃ fr̄m potig asserēg: ¶ Ez her
tūl lemoa mittag: pgag ad gnioa.
¶ Di color, l figura. t ipm pulchr:
quoniā pacto est color aliq̄s l figura
deformis? ¶ Itē q̄nā rōe multa sbiecta
pulchritudīb vnig tūl cois pticipa
ret: nisi vna q̄da pulchritudīs nā
et ineet, et pesset. vt ab ea q̄ pest
depēdeat et q̄ ineest. ¶ Deinde aliud
t ipsa bonitas, q̄ res q̄ bonitas pti
cipatōe fiūt bone: aliud pulchritu
do q̄ res pulchre: sīlrq; de ceteris spe
bg: q̄s plato vocat ideas: ¶ Corpa. n.
pulchra, multa sūt: ipsa vo pulchritu
do una t. ¶ Ita et p̄m summū, t aliq̄
rez gne. vnū t solūmō: ¶ Rursg her
pulchra duas hnt nās: tū mām cor
pis. q̄ sit pticeps pulchritudīs: tū pul
chritudīs q̄litatē. Ipsa vo pulchritudo
nihil t aliud q̄ pulchritudo: qm q̄
q̄d t gne aliq̄ p̄m, tale nihil aliud
t q̄ tale. Ite corpa her. pter pulchra sūt:
ptim etiā turpia: nā ex ipsa sua mā
q̄ aliud aliq̄d t q̄ pulchritudo) defor
mia iudicat: ipsa vo pulchritudo tur
pitudine nō admittit. si mo oppositā
vicissim se fugiūt: ¶ Corpa q̄z pulchra
mutāt. et nō pulchra sūt, mō cōtra: at
pulchritudo vo ideo inmutabil t: q̄ et
nihil aliud t q̄ pulchritudo. et q̄tū
pulchritudo t, nō mutat: q̄ sic neq;
ēstit in q̄tū: neq; ꝑuat q̄z fūda
mēto et sustētaculo. cui se ipsa sustī
neat: ¶ Adde q̄ [redacted] corpalia q̄q. alīs
pulchra videi pūt, alīs vo nō pulchra:
ipsa vo pulchritudo care pulchritudīe
cogitai nō pt: ¶ Potēa corpa formosa,
diuisibilia sūt: pulchritudo at idiuisibil:
nō quā t. q̄ magna corpa nō fōrēt:
nō magna, q̄ pūb corporibg nō ggru
eret. Deniq; nō t corpea: q̄m rebg
spitalibg nō gpetēt. Nō t eī tpalis:
q̄ rebg nō ineesset eternis: Ineest at

[illegible]

miłtomagis aiabg et mẽtibg / ꝯ
corpibg ⁊ ꝟ negz ⁊ill ẽ ꝑma: tu
quia ille sdm se deformes sẽt. nisi
formet a bono / cg splendor ẽ pul-
chritudo: tu qz ille vitate appetit /
cũ pulchra. pulchritudo at nõ
expetit semetipsa: tu denicz qz
ſpliciter et cõiter amabile ẽ nõ
ee ãde aiale ⁊ intellectuale: ⁊ bene /
bonũcz ee: cũ bo bonũ sume alli-
ciat: suma ẽ pulchritudo: Itacz idea
ipsa pulchror / est sup corpa / aiab /
metes: ẽ vna ſiplex / pura / imuta-
bilis / idiuisibilis / incorpea / et etna.
¶ Atcz eade ideaz oĩnẽ nã: qd hic
cg allo exeplo ꝓbag: ¶ Hic homo qđ
illũ gnat hoiem. nõ ꝑprie specifica
hũanitate ipsa (que cõiter ⁊ vtrocz
ꝯsidatur) gignit: gignet. n. et se
ipm. cg ꝑ hũanitate extat: ⁊ ꝑtea
terminata nã / nam interminata
gnãe nõ pt: nõ g causa ẽ hic homo.
vt ſpliciter hũanitas sit: ꝟ vt in
illa mã ꝓpagef: ¶ Oportet aũt ne
hymane cois ee eadem causa / atz est
ꝑ se agẽte: qđ euidit ordiatissima
eig et stabilis oppositio: Quaobrẽ
sup agẽtia ⁊ spebg ꝑticulata. extate
oportet vniũ sale agẽs / spem respi-
cies atcz dirigẽs: qđ erã apparet
in ĩis q absq manifestis seminibg
gnant. vt aliag demostraui.
¶ Argumetat: rursq mlta cola-
tionitorz. a mltis obiectis. hũt in
modu: ¶ Cũ intellectg nr naliter
fors capiat / nõesq intelligat ꝑ se-
pãtas vl sepãndo: sequit vt nões
ipsis rez sepãtecz a mã nões /
nalia sit eig obiecta: ¶ Cum vo
obiecta cigmoi. moueat / fiant / ꝑficiũt intellm: ideo ⁊ pstatioe videcz vniusq gdm sẽt constitute tũ. logisticq a figmẽtis abstr: ne mes / et vitabis iudex / et sensuũ emẽdatrix. a ve-
ritate remotior sit / cg sensꝰ: Quaobrẽ nões ille meito / sublimiores / viores / efficaciores nẽ existimãt. cg intellectg q inde fiant. ¶ Dz nũqđ ille rursq intellectuales sẽt appellãde: ¶ Ro ãde ge. Dicde nões aie / ꝟ principatoem intellectuales sẽt. Angeli vo intellectuales ꝟ formã. Nões denicz ille / atz idee. intellectuales qđe sdm causa: intelligibiles vo ꝟ formã. Intellectuale. n. ad intelligibile. ita se ferme habet: vt appetes / et mobile / atz fortior. ad appehibile mobile atcz fortior. ¶ Sed vbi na sẽt. Dane. ideas inmg nões / in deis coloibg gnatim platonici collocãt: ac denũ ota ideaz gna. ⁊ ipso ente primo / cossio entiũ atcz ꝑfectissio (qđ sumũ intelligibile vocãt) intelligibile qđe sdm formã. intellectuale at ꝟ causa: cui ꝑprie subdũt metes qđ plurimas intellectuales ꝟ formã / intelligibiles vo ꝟ principatoem: his aũt nões subiiciũt aias. intellectuales ia principatoe qđa. intelligibiles vo nequaq: ¶ Proinde censent ens ipm / ipmcz intelligibile. idem ee: qm ens sit nale / et adeqtũ intellectg ipsiq (q nõe intellectg est) obiectũ: ꝑtea. intelligibile ipm / sub pr. rez ẽn. collocãt: illud. n. tale ẽ. vt ꝓphẽdi q damus possit: hoc vo nequaq: ¶ Ens. n. ꝑ se appellat ge / vnitate ipsa / atcz bonitate. Et qz vnitas eminetia /

lucēq; procul ab oībg segregata refert: ¶ Intelligibile vō refert lumē q̄da / iam intellectibg q̄ppotōe q̄da accōmodatū: ideo vnitatē. et aliud / et supiq. q̄ intelligibile ee putat: / ¶ Cursq; q̄ metes ea intelligē que q̄ intelligibile appetūt. nō simpliciter. ꝑ et bn / et bonū: bonū vō simpliciter appetūt: Intento hanc rōe. bonū (.i. deū summū) ipsi enti (qđ et intelligibile est) q̄ponūt: ¶ Dicitq; intelligibile respicit intellectū. bonū vō respicit voluntatē: Itaq; nō solū hoc ab illo ē differēs. ꝑ pstatiq;: q̄ppe cū pstatiq; sit / qđ voluntatē rapit: q̄ qđ ab intellectu q̄ppetit. Quapp ens ipm ab intellectu q̄ viribg q̄cipi opinat: bonū vō. q̄ voluntatē potiq; ad seipm aiam trahē. atq; fīrē in se q̄ tūstudē: et siquo pacto ab aīa ia occupata / suo mō tagit. tagi q̄ppe q̄ vnitatē (meliq caput): qua ab initio nobis deq (q̄ ē vnitas / vnīūsi q̄nceps) oriūt. ¶ Cetez vt ad ppositū reuertamur: in ipso q̄dē bono ideas. q̄ causē modū ee solū. relatiuis q̄bgda rōibg tm̄ ee distinctas: In ipso at intelligibili. ꝑ formā q̄ppe / atq; absolutis ipsū formis tute differentes: In seq̄tibg mētibg / siue a corpe sepātis / siue quibusq; participatōe ia quada / et gdam magis magisq; distinctas: In nā vō seminā q̄da ratiōna formas ab ideis ipsis: In nā demiq; vmbras. ¶ Ipm quidē bonū plato i epistis / deū q̄dem nōiat: ipm vō intelligibile / deū filiū: ¶ Plotinq; q̄q; et deū de deo / et de luce lumē / et rōem verbūq; dei: ¶ Cursq; plato in Epinomide. ꝑ rōem hmoi diuina / siue vbiq; (quē mūdū vocat intelligibile) assirt mundū fuisse sensibile exornatū.

¶ Cum vō ideē in pō q̄dē. vna forma sit: In .2o. vō. mltē formis (nō .n. putat ꝑ formā. absoluta diuīsitate formē ee): Ideo plato q̄ēplatq; / et rotundē ebi lumie circa lucē. et lineas i circulo circa cētz (inqt i epistis) mltiformes ideas absolute distinctas. circa pmm rez pnm ee potiq; q̄ in pō:. ¶ Dicit i libro de rep. septio. ideā (inqt) bonū (.i. ipm bonū) i eq formē oēs idee / vna forma sit. pulchraz ee causā ideaz. videlicz illaz q̄ in seq̄tibg mltē formē sit absolute tute differētes:. ¶ Cupiozibg rōibg plotinq; et proclq; ideas q̄firmāt: et alibi (vt aiūt) pō ponūt. aliter in .2o.:. ¶ Alii vō nonulli. ad ideē ita q̄ducūt:. In mā q̄dē / postrema ideaz vmbra resultat: sup mām vō. ideaz diu lucet facies: quaz fons ē deq (rez auctor). vt platonis Timeq planissīe docet. ac liber de republica deniq. et parmenides:. ¶ Dicit. n. mēs / et nā plene formā sit. q̄q illas agit (qđ i nālibg / artificiūsq; apparet): meliq et deq (q̄ nē / melioq formatoz ē) iformis ee nō debet: q̄ formā ꝑ agit: qđ appellāq ideas:. ¶ Has Plotinq et proclq. nō solū exēplares. ꝑ eria ēentiales formas appellāt. putāt. n. opifīcē mūdi. nulla i fabricādo mūdo q̄sultatōe vti: tale. n. ipsiam opatorem ee: atq; eū q̄ de ope q̄ficiendo. q̄sultat q̄q in se. ipsum opq; q̄damo grepisse / deinde de illig absolutōe q̄rē: qđ a mēte q̄fecta ē aliēnū. ¶ Ite. si vnīūsi / mutabili solū quidēne discursu disponēt: nō esset

me: ḡd at inde gignit̄ multiforme/ atq formosū: Ite. si semē diuidat̄ in plura inde/ tota q̄ nascit̄: q̄si in ptibꝫ tota lateat: q gignit̄. Hinc patet vim seminariā (in semine ipso latēte) ee ḡdāmō rez pēa: in q̄ sit hꝫ motꝫ gnatiōisq; pn̄m: Q̄ portet at multiplicis diuantis rōes multiplices seminarie esse vtuti (quā vocaꝫ naīm): idem. n. qđ vt idem est. diuisitat̄ tota ꝓxie gnāe non posset: nisi ipe actu nctaīm est: qđ. n. ē pō tale (tm̄ in ꝑfectū) ī aliqđ actu tale. nō aliter q̄ ꝑ aliqđ quod actu tale sit ꝑfectiq; ḡduci nō pt: Insit ḡ singulaꝝ diuantis ptiū spē differentiū/ singule rōes: q̄bꝫ suo si gula tpe/ locoq; et ordīe gerreent̄: atq exisa (si fieī pt) sepissīe recre ent̄:. Dz nūqđ seminarie vires i seminibꝫ diuantiū. sume cause sit: Ne q̄q. Rđ. n. ab vlla illaꝝ. sit spes ipsa. ꝑ q̄da potiꝫ ꝓtinulāe sub spē: et q̄libet illaꝝ ab alio sub eade spē ducit̄ origi nē: Ideo ad vniūsale naīm gfugiēdū: i q̄ vniūsales sint suaꝝ spēz oīm rōes: ad naīm q̄ terre/ terrenoꝝ gcreatri ce: ꝑ ꝑsertī cū sepe plātis et aialibꝫ passim spōte nascētibꝫ semina corpa lia desint: quo fit. vt ad coꝝ ꝓductēz/ seminibꝫ coꝝpeis opꝫ sit:. Qtq vt cō uenīēte ordīe predaꝫ. singulas terre noꝝ spes/ ad vniūsale referaꝫ terre naīm: silrq; i alīs elemētis. Deīn ḡtiōz elemētoꝝ nās. ꝓxie ad lunē naīm: i q̄ sit elemētaliū oīm rōes. naīm vo lunē. ad naīm spē. supioīs: silrq; deīceps. Cuctas denq; nās. ad ipsa vniūsi naīm: in q̄ nctaīo sint ta nā liū/ q̄ naīz oīm rōes: rōes iq̄ et exēplares/ et effectrices: vt nās oēs/ certis regulis/ ad certa dirigat/ et ꝓducat:. Ꝓ.o pt at naīm ee/ rō/ causaq; rez suma:. Cui q; ꝑ se [redacted] irrōlis est. qđ in nra na patet/ nā neq; se/ neq; alia nouit: cui q; ē causa effectui mixta. ꝓinde ar si faber lignis ifi sq; tractet ligna. Tali. n. causa opꝫ eāt: vt q ab alio/ extrīseco/ et cōi mouēt: familiare q̄dā/ itrīse cuq; vtute a sepata causa possidēt. Quippe cū et her nō aliter. ꝗpe/ distīcte/ accōmodate ducāt: q̄ ꝑ vtute ipsis ꝗpa/ distīcta/ accōmodata: et causa tāde excellētissīa (q̄ pure et absolute opꝫ dnatura ē) ab ipso ope. ꝓēentia/ et ee/ et vtute oportreat ee secreta. Dirut ī aē videq. calore q̄de a sole su pno mīsceri: lume vo neq; Oport tet at naīm (et si ꝑse irrōlis est) tm̄ coꝝpaliū habē rōes q̄bꝫ possint itrīse cq; singula ggruis mōdis ad finē que nīēte rōnaliter ordiāe/ mouē/ formāe: cuq; ꝑ se irrōl sit. ab eo qđ ꝑ se rōle ē. duci debet/ rōbꝫq; formāi. Nepe irrōle ē. nē/ ꝑ se irrōli. ordīe vni ūsi gnitte: Igit in causa supioze nīte ē rōes rez adeo rōliter ee: vt causa ipsa/ se suaq; aiadūtes. et siū et rōnū suaꝝ. certa habeat rōem. Absurdū certe sorēt. cū nos tū nostri/ tū opū noꝝ/ tū vniūsi rōes habeaq;: causa vniūsi. neq; siū/ neq; suoꝝ rōes habē: Quāobrē si mudi gdi tor oīa nouit: certe nō respexit in alia. vt illa ꝓpet: siqđe ggnitio

eig alia (ipsamet ggnitoꝛ ꝓducta)
ꝓcul dubio anteꝺit. Quig. n. ignoꝛet
externu opꝰ seq̃ tm̃ scta artoem?
Itaq; deq; i scipm respiceꝫ. nouit
oia: quo fit. vt i ipso sint spes oim.
p q̃s ꝯcta ggnoscat/ et faciat:-/
Atq; vt sumaꝫ dicta. qdmodu in
hoꝛ mali mudo. me oes/ in vna
tandē/ itimaq; mam: sic et milto
magis i mudo forli. forme oes i
vna itimaq; forma intrato reducūt./
Qd hic rurs argumeta licet:
q̃ dis vita ple sua penes scipam pꝫ
gnat/ q̃ seoꝛsi: et quo pstãtioꝛ
vita e: eo tioꝛe sibimet gnat ple:/
Dic vita vegetatiua/ tm̃ arboibq;
q̃ i aialibq. seme ãsi arboꝛe/ et ãsi
aial. i coꝛpe ꝓpio pꝫ gnat/ q̃ aut ia
ciat ext̃/ aut arboꝛe inde aialue
externu ꝓducat:-/ Dic sesitiua vi
ta (que e vegetatiua pstãtioꝛ) per
phãtasiã in se simulacꝝ/ retoem
q̃ rex parit: pq̃q; i extnia mã fa
bꝛicet. Ded fetq; ille phãtasie pmq
(q̃ i ipsamet aia e). ideo ꝓpiqoꝛ e
aie: q̃ fetq; vegetatiue vite. q̃ nq
fit i aia/ sꝫ i coꝛpe:-/ Dic vita rõl
(q̃ e excellẽtioꝛ sensitiua) parit
i seipsa rõem tm̃ rez/ sm̃ suipsiq;
ãsi fetu: pq̃q; l̃ loco do/ l̃ agẽdo p
mat i lucẽ. Pmq; ille fetq; ꝓpiqui
oꝛ est aie: q̃ phãtasie fetq;. vis. n.
rõl i fetu suu. pq̃ illu i seipam
reflectit: qd nq efficit phãtasia:-/
Dic agelica vita [redacted] notoes sui
ipsiq; et rez. genit i se: gneq; deq;
mat i mudi mam. proles hec e
tcioꝛ agelo. q̃ roi sua: q. neq; ab
externis icitata e. neq; mutat:-/
Quãobꝛe. diuina vita eminẽtissima
et ferendissima oim. vniusa hãt mu
di machina (tm̃ ple sua) i se gnat
pq: q̃ paiat extra. Oportet at hmoi
prole (qua Orpheus pallade vocat/
Jouis capite nata) magis itima
(vt ita dixeꝝ) ee deo: q̃ agelo notem
agelice mẽti. In agelo q̃q;. tm̃ sit ee
aliud/ q̃ itelligi: notio q gnat itelli
gẽdo. aliud est/ q̃ agelo ipsiq; ẽntia:
In deo at (q. ee/ et itelligi. idem sm̃)
notio (qua deq; itelligẽdo seipm/ gi
gnit (tm̃ exactissima suiipsiq; imagi
ne)) ide est/ atq; ipse deq;./ Qm
vo gnatoem voluptas comitat: Ti
meq; platonis hãt deu ope suo muris
ce delectai:-/ In ple at illa dei itima.
(q̃ vniu sale seme est mudi/ sm̃ qua se
mina membroꝝ oim. q̃ i mudo hoc/ ple
eig externa gignit. Semina illa (ẽn?)
itꝰ se quenit: ne deq; sit sba mlti
plex: ñ differut rõe: ne q̃nd i mudo
sit. sine vlla vaietate/ sit vnicꝫ:-/
Age. sic vltra pcede. Cu deq; vim ha
beat ifinitã. et res q̃ sequit eiu cucte
finita: ideoq; diuina vtꝰ no sit de
terminata/ ad ea solu agenda/ q̃bq; fi
nite res pnt subministrãe. sꝫ q̃at absq;
atq; illis i sup inuabilia opa erã in
coꝛpalia facẽ: an no nrãiu tibi vi
detur. i deo hoꝛu opu foꝛis (que absq;
istrumẽtis/ certis q̃ subiectis fact pt)
ita relatoe salte distãtias ee. vt q̃a
illic habeat rõem: Qa cu ab vno
(q̃ tu vnu oio est) absq; medio/ subiecto
ve certo. no fiat mlta: nulla e rõ.
ob qua forme tales possit ex deo mlti
plices emanãe: nisi mltiplex (vt ita
dica) et q̃dammõ mltiformis sapia dei:-/
Quãeria q̃nd relinq; causse agat/ id oꝛ
opat/ tm̃ pꝛ causse istrã: atq; ita agit

a

vt tyrannꝰ ab illa? Tyrannꝰ at durum ꝯz adeo certis modis / ad certas fōs in mā gnandas · nō ꝓ aliud / q̄ ꝓ certas fōz rōes / q̄ sūt in deo : q̄ admodū istra artis atq; nē / ꝓ fōis agētis dirigūt ad fōis ? atq; vt forme / tū artificiose / tū nāles · ꝓspicue magis sūt i agēte / q̄ in ope / l̄ istris : ita mūdi totiꝰ forme / exp̄ssiones (suo mō) i deo sūt · q̄ i secūdis causis / et mā : Quaobrē nec error curiꝰ putat mūdū ee / oiformis dei / imaginem oiformē · Et plato i Timeo inqt · diuina vtute / cū (bonitatis sue gra) vellet mūdū q̄ pulcherrimū fieri ? decreuisse eū ad exēplar illud / qđ e oīm excellentissimū / figurare : ideoq; mūdū ita ad sui similitudinē effecisse / vt mūdi ptes / ad suipsius formam ideas : ¶ Ex iis · quoꝝda tanū rabies gdē nat / latrauit / q̄ platonē ideas exēplar diuina i telligētia posuisse. ¶ Celū vnū / sydera plenū tot circūcirca nocturnū figurat suoꝝ sydez imagibus ? q̄ qđē imagines · neq; sūt sydera (licet ee ipsa tibi videāt) : neq; manēt · ꝯ iugiter inouāt (aq̄ fluēte q̄uis mane vulgo putēt) Dilr deꝰ vnā ideaꝝ exuberās plenitudo · mām fluctuāte fingit · sp̄ simulachris ideaꝝ ? q̄ sane simulachra · neq; hēe spēs sūt apud platonicos (q̄q; veras ee quida philosophi arbitrant) : neq; q̄ secūt vnū (vt Heraclitus ait) labēte mā · et si q̄ secū eas / ignorates existimāt · Atq; hic e modus · ꝓ quē res tales (vt vult Parmenides Pythagoreꝰ) eternaꝝ sūt ptes ideaꝝ. ¶ Ꝑterea sicut eternitas (q̄ vnū duntaxat momētū est / manēs idem sp̄ et eode mō) tps oēs (qđ ꝓ innūabilia diffluit momēta) q̄ sequendo metitur ? et sicut rēs stabile / puncta superficiei circūcurrētis : ita idea q̄libet (eternū vna eadēq; q̄ fuistis) res eas tales metit oēs · q̄ i eade ter se spē / sūt idee vnius / eiusdēq; ꝓtis principes. ¶ Quod de vna dica : de oībus est ideis intelligēdū : ¶ Pulchritudo ipa pulchroꝝ oīm ē mēsura ? q̄ ꝓ accessū ad pulchritudinē p̄mā / et recessū ab ipsa · res sequtes / magis minusve pulchre existimāt ? et qđ tradit ab oī pulchritudine / et ab oī tradit entia ? et qđ tota possidet pulchritudine / tota habet entia : q̄ p̄ entia / et p̄ma pulchritudo · sūt idē. Quemcūq; homo i spē aliq̄ iudicat / iudicat ad spem referēdo · puta q̄n iudicat sole / aut igne ee pulchrū : tū duo pulchra refert ad vna pulchritudis spem absolute ? Et q̄n sole ee igne pulchriorē pnūciat : ad eade refert idea · nō absolute / sed q̄datenus. In vtraq; relatōe · pulchrū sole / et igne pulchrū · ꝓ eade metit idea ? sed in p̄a / vtrūq; ꝓ tota idea mēsurat : in 2a / ꝓ altera idee ptē · illoꝝ altera metit. ¶ Neq; audiendi sūt barbari ipsi / q̄ res pulchras mēsurari nō posse putāt / p accessū ad pur pulchritudis actū · q̄ ille sit infinitꝰ / ideoq; nō possint res alie alias ꝓgrīq; ad ipm accedere : volūt at ꝓ recessū a pura pulchritudis ꝓuatōe / mēsurā tale exercitatiōi ? hi · n · ob id errāe videtur · q̄ si purꝰ actꝰ e infinitꝰ affirmatōe : sic pura ꝓuatio e infinita negatōe · Neq; fit pulchrior ꝓpātio ad diuina entia / nisi infinita : sed ad pulchritudis ipsius ideā ? q̄ qđa nō finita e / q̄tus respicit creatura : q̄ē detractio qđa diuine ꝓfōis facta ādē a mēte diuina / q̄ fīta

:Ꝺoc. Ihn loquēs :·Ihn velle magna ꝑua / magna ꝓ ꝑua / ꝓ nolle ꝑua / ꝓ magna ? Aga. Ex hoc ꝓ bono ꝓ malo / ꝓ malo ꝓ bono. Ex hoc ꝓ iusto ꝓ iniusto / ꝓ iniusto ꝓ iusto. Ex hoc ꝓ vero ꝓ falso / ꝓ falso ꝓ vero. Ex hoc ꝓ sapiēte ꝓ stulto / ꝓ stulto ꝓ sapiēte. Ex hoc ꝓ beato ꝓ miserabili / ꝓ miserabili ꝓ beato. Ex hoc ꝓ amāte ꝓ nō amāte / ꝓ nō amāte ꝓ amāte. Ex hoc ꝓ amico ꝓ nō amico / ꝓ nō amico ꝓ amico. Ex hoc ꝓ hoste ꝓ nō hoste / ꝓ nō hoste ꝓ hoste. Ex hoc ꝓ ente ꝓ nō ente / ꝓ nō ente ꝓ ente. Ex hoc ꝓ nō ente ꝓ ente / ꝓ ente ꝓ nō ente. Ex hoc ꝓ nō ente ꝓ nō ente / ꝓ nō ente ꝓ nō ente. Ex hoc ꝓ ente ꝓ ente / ꝓ ente ꝓ

vo a volutate :- Accredit at ad ea
ppig · q silitudine eig suscipit pu
nig : recredit vo · q cotra :- Qui
to at inde mesura arripit pul
chritudis si rebg pulchris · vnde
ipsa suscipit pulchritudo : Per at
ab idea rapit · no a pura pulchri
tudis puatoe · Deniq ad stultig q
pulchritudis habitu / p puatoem
velle discrnie : cu fici ecclesiastica
q ratio cogat : Quapp absq dubio
fateamur · huana mete / pulchra re
ferre / ad ipam pulchritudinis roem /
Dm vo qd mesurat / pstatige
q qd mesurat : mes huana (q tu
p relatoes ad ideas / res oes tales
metit (q sub ipsis qnet ideis)) re
bg ill e excelle tioz : Atq ideo ideis
t ppia · q metit q tuz illas sequit ·
vt pote q cadit media / inter ideaz
fonte : et riuulos inde manates /
Qez licet mesuret ad ideas :
no tn p ideas ipsas mesurat · tn
p ppia qda et ppia media : no · n ·
sn vniusales idee / ppu strm hg
aut illig metis huane : neq inter
mete singulare / et res alias figu
lares (vllo mo) vniusales idee ca
dut medie :- Quia vo no pt aig
singulaia vniusaliu ideaz simu
lachra aliter metiri · q p formulas
ideaz aio [redacted] ppias / et quasi de
clinates ad singulaia : nite est
meti / ideaz formulas there · p qs
ideis simulachra gferat : q ggruut
formulis / gbet : regbet / q no con
gruut :- Dz vnde aduenit
he formule meti : nuqd a simula
chris · an ab ai fictoe · an forsita
ab ideis :- Non a simulachris : na
p eas formulas · aig mesurat simu
lachra : vnde formule / simulachra
ancredit : et talo pstatioes sit · q to ideis
ppiqoes · Ac si sient a simulachris :
no ve mesuraret illa : p ab eis po
tig mesurarer : mesura enim / adeqto
e : causa adeqt effectu : effectg / causa
no adeqt :- Nusq in corpibg · pfe
ctas vnitatis / boitatis / pulchritudis
roes inuenig · Oportet · n · eas / suis
gtariis no ee permixtas : in corpibg
at · vnitas misct ptiu multitudini ·
bonitas vitio · pulchritudo / deformi
tati :- Nusq rectas figuras roes
ispexig i ma corpu : eas tn ipsi teneg :
aliogn neq de ill loq possemg · ne
q p ipsas (quasi exame) de fectu for
corporaliu redargue :- No q eas a
corpibg arripisse videmur : cent · n ·
illis deteiores · Neq dicedu e cas ee
nusq : q neqt mes itelligi / p seipm
qd nihil est oio · Sn a et puatoes p ha
bita cogitat · et false opiones no ex eo fiut
t nob · q ipm / qd oio nihil e cogitemg :
sed q l giugag res iuice / l disiugag ·
pt ordine nale :- Imo vo si existut
alicubi obiecta sensiu : sut et roes / ob
iecta metis : si mo et mes sensibg est
nobilior : et qd oio nihil e neq mouet
animi acie / neq trahit / neq tmi
nat :- No q fingit ab aio Dane
figmeta metiit : res veras no metiit :
figmeta animi / res ipsas sequit gfu
sig eria · q vmbre corpa : corpa p vm
bras no discrnit · Quib q p fictiu
extraneuq simulachre pulchritudims /
odoris / saporis / caloris : horu ipsoz cen
tiales definitoes / ppetales p latetes in

sp̃iciet: ¶ Ꝑtĕa. figmẽtũ animi/ est
aĩo ipso deteig: ¶ formule ẽo ille ideo
pstatiores sũt aĩo: q̃ ꝑ ipsas aĩg cria iu
dicat corrigitq; scipm. ¶ Sepe p rões
vnitatis/ bonitatis/ et pulchritudis.
aĩg de scipso iudicat sepe q̃ sit ipse/ aut
ꝑtibg mltiplex/ aut affectibg dissidẽs:
ite q̃tũ l'nĩ q̃ deficiat. vt vicio depnet:
rursq; q̃tũ l'natꝰ sit deformis. l' turpis
cuascit: ¶ one p pulchritudis sigilla.
pmuniat ee se corpibg pulchriore: et
hat ꝑte sui/ illa. et hui habitũ illo pul
chriore ee: ¶ mo ẽo et agelis sublĩ
miores ee videt. aq; p sigillũ idem agelũ
mẽs ira designat: q̃n agelũ aĩo pul
chriore ee affirt. et alio agelo/ aliũ.
agelis q; deũ. ¶ o tñ metit deũ: sipm
tñ mesura relinq̃t imesurabile. Dicut
n. sapiamo sit sapies. et motg nõ mo
uet: ita p. mesura no mesurat. In
eo g̃ q; ille formule agelos metiutur
(tñ regule exp̃sse/ ab ideis sup agelos
existẽtibg): certe sublimiores sũt agelis: ¶
Et aĩg in hoc ipso actu quo metitur
agelos/ excellẽtioꝛe ẽ/ q̃ ca ipsa nã agelĩ.
qua apud seipm metiendo designat ꝛ
q̃uis et agelg aiam metiat. p regu
las addamo rectiões: et eo ipso actu
magis excedit aĩm. q̃ ꝑ actũ animi
excedat ab aĩo: ¶ Quo at pacto. si
gilla hmoi (q̃s et formulas appellag).
si sũt aĩo et agel' altioza: fingunt
ab aĩo? Quitimo sũt in aĩo. an oĩ
gmẽtu animi: aĩg. n. sua iuẽta oia/
ad sigilla talia refert: sicde q̃ita
ns sigillo/ discernit. q vera iuẽta
sint. q̃ vioza. q falsa. ¶ Ite. qd per
nouos tales q; actꝰ animi fabricat.
mobile est oio. (Qd. n. motu fit/
nimirũ sit et mobile): ¶ Sigilla ẽo
talia sũt imobilia. ¶ Ceret. n. aĩo imo
biliter: qm̃ q̃dq; sigul' mometis oc
currit aĩo/ l' fit ab aĩo. arbitratu
nro ad illa referig/ tñ firmiter
ẽtia. ¶ Dozo si illa q̃ mutaret: n
ceret ad alia referenda. et alia rur
sq; ad alia: neq; ceret in nob ꝑm.
aliqd iudicadi. ¶ Sigilla ꝑ qd de
statu huig rei/ aut illig/ aut eria
de eternitate/ sciam ferig. mobile
ee negt: ¶ Dicde in sigillo. rõ
illig exp̃mit. qd eo significat. n
rõ ẽo statꝰ ipsig/ eternitatis q; e
a rõe motg/ alie nisia. Quocria
stabile et eternũ nõ aliter q̃ sub
rõibg statꝰ/ eternitatibg definig:
Rões hmoi/ oĩs sũt mutatois exptes.
Dicde statꝰ accredit motu: qd ẽo
i nã ꝓg e. e a posticõe solutu. ¶ Alĩ
has rões (p q̃s talia definig) itg ha
beg: nõ. n. p aliena/ mẽs loqtur. Ac
si ext nos esset negemg adhuc aliꝰ
rõibg rõnũ. qbg ẽsi medius rões illas
haurireg: p q̃s essemg de statu/ eter
nitateq; loquuturi: Alie ille rões/
ideo imobiles ceent: q ceent rões t
mobilĩ rõnũ: Itaq; q̃ntq; gdiamur:
ad imobiles rões nob inatas) pue
nieg: ¶ Drite ploting (q̃n de quo dis
putat) inqt. Ver ne de eternitate
loq̃mur. q̃si de extraneis rebg testi
ficates. ac de alienis agẽtes? Neq;
ꝛro. n. itelligig/ nisi tangig: neq;
extnea tagig: itaq; oportet nos/ e
ternitatis ee ꝓticipes: Ver ille: ¶
Talia q̃ sigilla sũt imobilia: Imo
eria sigillũ motionũ/ e imobile.
Qm̃. n. de rez motibg iudicag: illos

ad eternā motū idēq (ꝑ motionū sigillū
nob ꝓsitū) ꝯpām. ¶ Dī hoꝝ ꝙ fozet
motū aut mobile: cēt ꝑ sigillū aliud
ꝯpandū: nō. n. motū ad ētnitatem
nisi ꝑ medīū ꝯpetēs relignt: ꝺ neq;
motū sit/neq; mobile: ¶ Ite. si fozet mo-
bile: nō recte ꝑ illud motiones iudi-
carēq. ¶ Motio nāq; tūr iudicat recte:
qn̄ refert ad tēminos et spacia q ꝑ
mā serīt: nā ūb nō manēt ibq: ne-
q; fit motū. neq; motū ꝯgressio cer-
nit: ¶ Ipm ꝙ tps (ꝺ ē ꝗ̄etas ꝺā/
et ꝑdurabo motois) nō aliē me-
surat: q̄ si ꝑ stabile seruet mēo
rīā. et stabili ēt mutabis mometo
rīū scribat. ¶ Dī motois sigillū ē
stabile: mltomagt stabilia sūt sigilla
oīa relīq. ¶ Ex iis oībq duo pa-
riter ꝯcludūtur: q̄ sūt sigilla talia/
et ab ideis aīo inserāt: et ipsi he-
reāt īmobiliter. ¶ Cōfirmo supi
ozz. ꝑ signa.

¶ Cap. v.

Hui rei signa mlta ꝙq; ¶ ꝑm
q; ruſtīn hoīes (q̄ nūq; de ideis aliq̄d
cogitauerūt) et adolescētuli (q̄ nihil
de iis audiuerūt) cū ꝑmū eozū se ibq;
ocurrūt corpa pulchra (mō roc v
tātur). ea referūt ad ideas: duobq;
(vt dixīq) modis. ¶ Uno. q̄n affirmāt
hoc ēe pulchz: ꝺ nō faciūt, nisi
ex eo/ q talis corpis figura q̄drat
sigillo pulchritudīis itq genito: Altēo.
q̄n affirmāt hoc/ isto. et istud illo ēe
pulchrīq: q̄ꝺ aliud alio accedit ꝙpīq
ad sigillū: ¶ Tales sigillū neq; ꝑ do-
ctrīnā/ neq; ꝑ iuētōem. ꝓp acq̄sitē:
q; neq; cogitauerūt de illo q̄rēq. neq;
audiuerūt: ¶ Neq; certā tūr ex sigillis
pulchris corpibq ipm colligūt: si-
quidē ꝑ ipm (minime fallax). figu-
lor fallacia/ defectibq rēdarguīt:

¶ Neq; ex nā q̄ꝺā rōi (que ē in singulis):
nā qꝺ i rebq; iacet fallacibq. ipm q̄
fallax euadit: fallaceq; ex se ꝓcreat
notōem. ¶ Ꝑtēa q̄n de illo diligēter
cogitāt: iueniūt ipm l' ēe l' referre
aliq̄d vnū/ supē mlta/ in seipso q̄sitēs.
Nā supē nam illā (q̄ vna q̄ꝺamō est in
mltis). oportet ēe nam tale. q vna sit
an mlta: vt ꝝis sit eq mltoz. Tale
sigillū q̄ nullo mō claudit. rez figula-
rīū mltitudīe: ab ea mltitudīe nullo
mō colligit. ¶ Neq; certā cogitatoris ma-
chīnatōe ꝙcipit: nā ꝑ ipm iueniūt supē
mobile mltiplicēq; cogz animi pulchri-
tudīē: vna ēt pulchritudīnē in seipa
manēte: Ergo sigillū vim suā tollit
altīq supē aīos. ¶ Machīnamēq; ꝺō am-
mu. nihil aīs emīnētiq fabricāt: Dī q̄
cū ꝑm vtimur rōe. res plurimas ad hq
modi sigilla refīmq (que neq; dicīq; dīmq
ante. neq; tūr colligīq aut fingīmq.
ꝑcepti cū q̄dētibq signīs/ sigillis ꝓcēdē
ꝑ res illas oporteat/ q̄ꝺparātur): scīāt
vt aīs oēm rōis vsū. ea possideāq. ¶ Zm
signū ē. q; subito fiūt relatōis vtreq;
sepe certā nulla ꝓcedēte aut ifrōe volu
tatis/ aut rōis discursōe: q̄ꝺ signīficat.
nō ēe aīo regula relationū hmōi/ nup
aut extīsecq acq̄rēdā: ꝑ ia diuīsīn
secq possidēi: q̄ toties vti ꝙ arbitrio ꝑt:
q̄tiēs se ad illa intendit. ¶ Zm signū
ē. q; oēs i seipsis expiūt: quotiēs volūt
aliq̄ rei definitōem et causā īuenire:
nihil aliud conāt: q; vt oībq sensq et
phātasie obstaculis submotis: ꝑfide
mētis ītima penetrēt: q̄ꝺq; tūc ꝑmū
claīssīe fulget/ q̄ꝺ venīāt: cū ꝑmū i
archanē mētis adyta penetrauerīt:
q̄si itq sciaz thesauri delitescāt: q̄ꝺ ita
pythagoras ceciniť ΑΛΛΑ ΘΥ ΘΑΡΒΕΙ Ε
ΝΕΙ ΘΕΙΟΝ ΥΕΝΟΣ ΕΒΤΙ ΒΡΟΤΟΙΒΙΝ ΟΙΣ ΙΕΡΑ

Theophobia quibꝫ dei knubin ekdata.

·1· Tu aꝫ gfide· qm diuinu grege hoibꝫ:
quibꝫ sacra natura / gfendo ī luce oia
mostrat: Ergo ne mirabimur homer /
et didimu / aliosꝫ ꝓmultos (ꝑ nā / ꝑ ab
ſtatia rectos) ita ſ ꝓſiſſe· vt ꝓſpicue vi-
diſſe oia videātur: ¶ Mirabimur ioro
aſtre / aliosꝫ ſapie rectores· diuturna
dutaxat ſolitudie· ſolaꝫ animi totiꝫ ī
mete ſola giſione· rex olim ſriam pe
tiſſe: ¶ Qm ſignu ab agpbatoe ſumiſ.
Coplexio corpis q abūdat ſanguie· ſuos
ſoa postulat / tu ſapores / tu cetros rex
uſ: a bili· alios: alios q pituita: ¶ Cū
cuiꝫ coplexioi / qd ſuu ē offert· ꝛmo abit
oblata· re nā talis aſciſcit: q ipſe iguis
eſta ſulphurea· hit ſanguineq comedat
dulcia: acuta acria ve cholericq: acida
melācholicq: mollia flegmaticq et ſi-
pida: ¶ Quod de ſanguineo dicēq: ſil-
est ad alios tuſſeredu· Reſcit ſanguineq
quāobrausa· dulcia gubet: q no gne-
dat gſilio: ꝫ nāli coplexoīs ſtitu· Da
ne ꝓ nāle ſtitu quiꝫ appetit gna q
litatu: rubra et viridia / viſu: auditu /
leta: dulcia / guſtu: tpata / tactu· atq ol-
fatu· Di has quiꝫ qualitates· ꝑ gplexi
one affertat et probat: nre ē in ipſa /
gplexoīs coſtatoe quiꝫ mee fomites
haz quiꝫ ꝓbationu. ¶ Dicat / Dicut
·n· illaz quiꝫ qlitatu· alia inter ſe
eſt / et alia rō: ita a tali gplexoe ſub
alia et alia roe pbāt. Igit in vnoq
hoie· quiꝫ ſīt fomites nāles / ad quiꝫ
qlitates ggruas / quiꝫ ſenſibꝫ coꝛpbadas·
·¶ Et q ī aliis hoibꝫ· alie ſīt gplexoes
humoꝛ: ideo rex gripiſcie coꝛpaliu
it hoies ſīt diuſe: ¶ Cm vo vna hua
na ſpes ē in oibꝫ (cū ſit metis ſpes
vna); itiꝛo coīs ē coꝛ (q ad mete ꝓ-
tinet agpbatio· Oīs nies figura lau
dat rotunda in / rebꝫ ſtatī gſidata:
et cur laudet / ignoratī In edificiis
q̄ ſilr tale / l' q̄dratura edīu / l' paietū
equalitate / lapidū ve diſpoem / agu
loꝛ oppoem / feneſtraꝛ figura atq oꝛ
curſu· ¶ Laudat ī ſup code pacto certa
quada / ſiue mebroꝛ hua noꝛ ꝓpoꝛtoem /
ſiue nuoꝛ vocū q̄ gcordia· ¶ Comedat
moꝛales geſtꝫ et habitꝫ· tꝫ decoꝛos·
Comedat ſapie luce / et vitatis ī tu-
itu·· ¶ Di qlibet mies· hec oia ſ et
ubiq aſiſit· illuo· et qua ob causa
aſciſcat ignoꝛat· negꝫ pt noī adſciſce: ab
ſtitu a ſciſcat necario p ſe et nāli·
At q eoꝛ q hic aſſertat· diuſa re ſe
rō eſt: oꝛtet vt a mete· ex diuſis
ne ſue roibꝫ / tu ā ſi fomitibꝫ appe
tat· / tu ā ſi formulis et regulis agp
bet·: ita vt ex eisde regulis / illoꝛ co
traia reꝑbet: ſiqde gtraia illoꝛ· cū
p̄mu nobis obiciue· offendut nā
ſua· eria ſi causa ne ſciaq: Dut q
roes illoꝛ ſilitꝫ ſigemite mete. ¶ Cm
ſignu· a definitoe artis acipit· Oīs
arb (q certa roe / ad certu finē oꝛ
dinat opꝫ) rolis facultas ē· facultas
rolis· ſi oī ne irroli ē igenita: mlto
magis igenita eſt oi roli· Elemēta
q̄ artificioſe ſitu repetut ſuu· Quata
geometrice arte recta linea ī aſcesu
ſeruat / atq deſcesu·· ¶ Quata architec-
ture idustria· pluuia ſe ī oꝛbiculares
guttulas cohibet·· ¶ Quata aer ſa-
gacitate / rez ne ſuccurrit· ne dd in
ea varu relinq·· ¶ Coplexio q̄ pla
taz / et aialiu· q̄ mirabili medicine
artis ſolertia vtit· in gſeruādo ha
bitu nāli / aut recupādo·· Ipſe q̄ bru
toꝛ aie / ſingulis in ſpecie bꝫ / ſigulas

Deorum hec apud Chaonios: nisi mendose et multa omittere: Sed si horas singulos obseruabis: multi
ex ore tuo laudabis: ¶ Quinta ydea et. ¶ Multa figura apud Egyptios (ex obseruatore eius) fa
bulabis: vt adsolum humani generis pudicitiam ad no tuo fit vnu
magna regnatoꝛe collecta· Quinq hoie figura pudicitiam (que ī multis reperit· Quare ad
quoꝛum / q animi tui bn fino posides: Stag ita porig (qua mq mq fabricauit) / et ainm ipin pia aialiu:
q exoꝛat illa / mitam / bn fiag· amate· Quid at in ao amare te uboo ē animi pudicitiam:
tuu at ē pudicitiabo ꝛepoꝛ: luc ē et animi pudicitiabo ·i· Stag· qua sola animu mq adiuuat
? porig fuig· a boo poꝛoꝛ viꝛtutu· Da mihi (inqt) boo· vt mea mq pudicia· ꝓficiat· ? et q ao
patꝛ ·i· animi pudicitiabo ne ꝛpetat· Da hic adiuuet· Deus: Ja hic lapide· Deus: ꝓ et q ao
ſtis· animi pudicitiabo ne ꝛpetat· Da mihi (inqt) boo· vt mea mq pudicia· ꝓficiat· ? et q ao
porig fuig· a boo poꝛoꝛ viꝛtutu· Da mihi (inqt) boo· vt mea mq pudicia· ꝓficiat· ? et q ao
ſtis· animi pudicitiabo ne ꝛpetat· Da hic adiuuet· Deus: Ja hic lapide· Deus: ꝓ et q ao
patꝛ ·i

artes exercet. Lanea tela ifecta ifer-
ta fericia bombyces: linea aranee:
hirudines figulina: muficam olores:
apes architectura: ciuile cironie: belli-
ca leones: vulpes deniq venatoria:
Quis at dixit (modo ifta g fidet) fola
nam role merte fuiffe. atq ex iner-
tia irrole ab ditio gftituta? Imo vo
fi debet rolis fedes | mlto pzig et magi
arte tape role. q fedes irroliq: opor-
tet oes roli holm fpes artes in afa:
poftq figule inate fit fingulis irro-
liu fpebq. Oes. n. ferme in gne bru-
tor vnlufo ggregat. Et alie fpes
artiu | p alias aialiu fpes diffugut:
Oes g in vnica roli holm fpe colligut:
licet p figulos diuidat. Oes itez i vno
fpei agelice fingulai: in q tn diui-
dut p foas: qm multiformis e agelq.
Cucte deniq i vno figulai deo | atq
vna dutaxat dei forma: Quatq artes
diuidut cucte | in brutor gne. fi habi-
tu atq actu: qm nulla brutor fpes.
aut artes oes exercet actu | aut oes in
fufas habet: p qlibet cor fpes. vnica
vtiq arte | et poffidet vnica: Artes g
diuidat (oportet) in holm spe. p actu |
qz alii alias mediet: no tn p habitu.
qz figuli cuctas poffideat. Diade in a-
gelo quolibet. vnlut cucte habitu atq
actu. qlibet. n. illor | qlibet medita-
tur: fi diuidut executoe: qm alii alit
gubernat mudu. Cucte in deo | mo-
dis oibq vnlut: qz | et habet | et videt |
et exeq vniuffas: na i oibq opatibq
(vt ait theologus paulq) oia opatur.
Et hm fignu. ab aferutoe artiu dici-
tur: quas. no illi folu (a ceptore
caret) p fe affequut: fi illi etia. qui
dut. na et q legendo difcut. no a lit-
teis corpalibq | vitaq caretibq. fpitale
vitaq fciam hauriut: fi ipfi (p lras
prouocati) pariut in feipfis. Et qui
difcut audiendo. no pq difcut | q ipfi
audita. apud fe recolat | examinet | ap-
bet: no fit ar examinatio | approbatioq
voz: nifi ita pfulfeit regula veritatis.
Et qui docere dicut: neq fciam
eande (qua ipfi hnt) oio tn fufcipiut in
aliu. (na docendo alios. ipfi erudient
ignozates: et frie alitatibq. de alia mete
in alia (quafi de fubiecto i fubiectu)
tranfiret. qd no quenit alitatibq: neq
alia quada (fpecie filem) fciam i difci-
pulo ipfi p gra gnant: talis. n. gna-
tio ad qualitates ptinet corpoales: no
ad huana fciam. q actio claudit intq.
et opate pficit potiq | q externa. Ce-
tez. quoa pacto. magr. difcipulu edocat:
Duo fit artiu gna. Alie fit. qz ma (circa
qua vfant) nulla habet in fe pm. opis
effectiua. Dicut lutu aut faxu. ita fubet
videt figulo et fculptori. vt manu
dutaxat exfpectet artifitis: ipfa vero
fua pte na nihil momenti habeat ad
opa efficiendu. Alie vo artes fit qru
ma p forma quada mouu | motu |
agit ad opa: qd qdem nale eft potiq.
q artificiale dicendu. Dit terra fubeft
agricole: fic medico | corpa huanu: qre
fertilitas foli | i. terre | ad segetes ge-
nerandas | agricole: et corpis huani com-
plexio | ad fanitate recupada | medico
offert q plurimu: vfq adeo. vt fepe
ager abfq cultura pducat segetes:
et gplexio corpis viri (fine medelis
opa) pellat morbos. Qd fignificat.
et agro nece femina segetu | p nam:
et gplexioni. femina fanitatis: Ergo

mu

in ꝑmo artiū gñe · artifex ille dñs
mē vocat / atq; magister : in 2°. vero.
excitator mē / atq; minister. ¶ Arte
dorendi ad 2m. id geng spectāe · hor nob
testimonio ee pt : q; aiq; (q; tm mā videt
subee doceti) nonnūq; anq; audiat, ꝑsa-
gat audienda : et postq; audiuit audi-
ta reddit vbeioza et melioza · Et sepe
tiget nō audiat : ex se parit : q; ꝑpe q;
semina sciaz · nō ming q; ager segetū /
possidet : vnde q; docet · mīster ē po-
tiq; q; magister. ¶ Quapp Socrates
apud platonē in libro de sciētia The-
etheto māt · se filiū obstetricis ee · et
obstetrici ꝑsimile : vtpote q; in erudi-
endis hoibg · nō inducat sciam / sed
educat : sicut obstetrices · greptos ia
fetq; educit : Idco q; docto; aliqs co
tendit ex pluribg argumētis · audieti
aliqd demostrāe : q; audit · nō paula
tim fōrt / vt lutū a figulo / aut saxū ali-
quod a sculptore : sed pg multa ydoia ·
veitatē subito ituet (eria absēte magro)
q; sufficiēter fuerit ꝓuocatq; / Sicut
ager cultu a rustico · pg diuturnos illig
labores / suo ipse tpe edit fetq; (agricola
nihil agēte :) Quis oculos vidē do-
cuit · aures quis audire ? Oculis nō
ꝑstat visu medicq; : sed l' supinfusas ca-
ligines discutit / vl' dirigit obiectū :
ita mēti preptor sciam nō ifundit, sed
purgat acie / aut dirigit. Nemo canibg
sagacitate ꝑstat venatorīa : nemo eqs
curredi vtute : nemo robur belliū
elephātibg : Depe tm hoies. easipsas
vtutes latetes et dormitates i membris.
vsu exp̄gisci gpellūt : Idem faciūt mēte
preptor : vt plato i septio libro de rep.
docet. Mles · n · vtute sua (q; est vitatis
tituta) nō ming habet firmā et nāle :
q; sensq; et aialia · sua · Ea sic sentado
ꝓducat Doctes / docendi dux : ipsa / mes
recte irrogata · va findet : Finde nō
pt va / nisi ggnouit : / Qm vo res
ipse iuice gnexe sūt, sīrq; rōes rez sūt
cōiuncte iuice (vnde facile de vna
fīsit in multas) : sepe fit. vt ex vno
quoda vestigio (a preptore / mostrato)
sagax aiq; / ggrūs naribg venet logo
ordie plurima. Adde · q; nō ibecillioze
habet mes vidende vitatis aspectū :
q; pedes ggredieli pōm. Doctes ifate
pozrecta ducit manu / quo g̃diatur :
adolescēte (quo discat) irrogat : ifati
nō ꝑstat cudi vtute · ꝑ et ꝓuocat /
et tuitq; ꝓducit ad terminū : adoles-
ti nō largit intellectia · ꝑ effirit ad
effectū sui opis promptioze : Ipse
at Doctes sciam suā (siqn adepto di-
cit tm nouā) · aut ꝑ inuctoem / aut ꝑ
disciplinā adeptā ē · Ei ipse ꝑ se res
inuenit · nūq; rebg inuctis fuisset vsq;
misi vtendi modū antea ggnouisset :
vtendi modū nō tenet : qui rei ipsq;
nō tenet nām : Dm ab alio audiuit :
nō ꝑ ex auditu grepit sciam : q; sciret.
nūquid doctis rōes vitati ggruēt :
Nō intelligit hoc : nisi à ipsa inspicat
vitatē : Igit anq; inuenat q; / aut
audiat : vitatis est gpos : / Et q; do-
cuit Doctes Archelaus · l' ꝑ se inuent /
l' accepit ab Anaxagora cōrād fuit :
scripsit et ante. Atq; licet et Anaxa-
goras ab Anaximene : et ille · ab A-
naximādro : et Anaximāder acce-
pit a Thalete : Thales demiq; / l' alig
quibus sacerdos Egyptiq; / aut salte
ꝑ sicq; magq · carnit preptore : Qui

yois caret doctrina · dicit dorete nã: imo vo scit tadiu dorete deo: Quapt Dortes apud Platone i libro de sapia · inqt Theagi · Nemo vnq̃ dixit a me qrẽs: quis mea gsuetudine multi euaserit doctiores (et me exhortãte / et bono demone ispirãte): tu q̃ breui multũ gficies · (si deꝰ faueit): Postea narrat Dortes ibide, qadmodũ nonulli · du eis cosuetudie vtẽt illiq; ꝑpigret (ipso etiã tacete) acutiores euadẽt: recedetes vo / ebetiores subito reddẽt: ãsi ad diuinũ quẽdã influxũ a deo · p genii metiq; Docratis / in failiaũ aios penetrãte. vis illa ingenii ptinet: Et Orpheus musas ee dicit Iouis / et Memozie filias: q; videlicet scie in pfunda memoria lateãt · nobis olim a deo tributę · Quiteria her de medzia tradidit

ΠΑΝΤΑ ΝΟΟΝ ΘΝΗΣΟΥΣΙ ΘΕΟΙΣΙΝ
ΨΥΧΑΙΣΙ ΘΝΗΤΟΙΣΙΝ ΥΠΟΜΝΗΣΘΗΣΟΥΣΙ
ΔΕ ΠΑΝΤΑ ΩΝ ΑΝ ΕΚΑΣΤΟΣ ΔΕΙΣΤΕΕΝΟΙΣ
ΥΝΩΜΗΝ ΚΑΤΑΣΗΤΑΙ ΕΠΕΥΕΙ
ΡΟΥΣΑ ΦΡΕΝΑ ΠΑΣΙΝ · i. tota mẽte gtinẽs / hũanor aior failiaiũ · Comemozas ꝺia / q̃ notoem ãsq; sp animi simbg ottulit: mẽte sustitas ꝺibg:

¶ Concludeg ia prite disputatoem: si ꝑg nosipsos amonuerimg. vt qñ audig artes nob inee nã · no itelligag / l' a nã celesti corpalicq ipssas / l' a mera aie cen' fluere: siquide a tali nã ipssas hnit bestie. ab cen' aũ mera inanates / solg possidet deꝰ: sed itelligag · nostris mẽtibg statim ex deo natis ifusas fuisse spes rez / et regulas artiũ (vt in Timeo tradit Plato) · no alit q̃ agelicis mẽtibg ifudat:

¶ Est aũt differẽtia triplex · inter nos / et bestias: quo ad artes ptinet. ꝯ a deo / sine medio / nos eas attigig: ille · nã celesti itercedẽte. Z. q; ãsq; nrm / attigit cũctas: bestias spes singule / singulas. Z. q; bestie nutrão quoda impulsu nẽ · ad sue artis vsu / certo tpe opellũt: nos aũt libero rõnis iudicio · tũ artis vnig / tũ plurimaz vsu eligig:

¶ Conuenig aũt (q̃tũ ad spes rez / et regulas artiũ attinet) cũ agelis / atq; deo, cũ i alis nonullis: tũ in hoc l' mgrie · q; nob insit ꝑ absolutũ ꝑspicuũq; modu, ferme / sicut et illis: Itaq; diuine idee. absolutas atq; distictas ipsaz imagines nobis / cõ speculis i pcessu illas pingũt: nẽ aũ corpali · vmbras ãsꝺas q̃fusiones: q̃admodũ nos · ad lumẽ / imagine q̃dẽ nri corpis clara i speculo pigimg: vmbrã vo tredig paieti n nobi aũ idea ꝑ modu lucet absoluti ꝑspicuiq; · no mo lucet clara: sed fere tota. Oes. n. idee ꝑfectates (quas i disputatois huiq exordio · ex platonis mẽte narrauimg) ꝺeo cõsistũt potissimũ: q; vniũsalis sit / atq; soluta.

¶ Q; aũ no vmbre ideaz / sed imagines ꝑspicue nob insit. ex eo patet potissimũ: q; vmbras illaz / ab imagibg eaz ꝺe / recta rõe ꝺistinguimg: q; ne formule eaz nob ꝑsite. ipsas nob ꝑspicue repsentãt · nosq; ad eas gũtur: et vmbre ideaz i corpi bg / haud ꝑg eas nob referũt: q; ꝑ nre mẽtis formulas purgẽt et reformẽt.

¶ Demiq; si ꝑ distictas imagines / atq; ꝑ modu integrũ · splendet i nris mẽtibg / atq; solutũ: ꝑ modu q; fulget penitq; i mozle: q; si imozl rei nãle

subiectū est imorle. (subiecto nāq̄ soluto. q̄rēd subiecto herebat/ dispditur): procul dubio. mēs hoīs ē imorlis. q̄ nāliter firmiterq̄ imorliū ideaꝝ spēs/ p modū suscipit imorle: ꝛ

Rō x. mēs ē subiectū intalis eterne.

Cap. 6m

Aurelig Augustinꝰ (diuino vir ingemo. quo latinoz nullꝰ platonicā maiestate/ tā sapia/ tā eloquētia, expssit exactiꝰ. iactis a platone supioribꝰ fūdamētis) argumētatōes hmoi gstruit:

Aliud ē vez/ aliud vitas. qdmodū aliud castꝰ/ aliud castitas: ꝛ pstatiq̄ vo ē vitas: siqđē. oē verū/ vitate ē verū. Cū vo aliqđ/ qđ vez dicit. interit: no tñ iterit vitas: Dicut siqs castꝰ itereat: castitas tñ no iteit: Di manebit/ bit sp hic mudꝰ: vez ē. sp ee mā suꝝ: q̄ si no manebit: vez est. no sp ee mā suꝝ: Quid tñ iteriert. si inteiurg ē: Nōne tūc id vez eit. mūdū iterūsse: nā q̄ dū vez no est/ ntidisse mūdū. non ntidit. Repugnat g. vt mūdꝰ ntideit: et verū no sit. mūdū ntidisse: Nō pt at aliqđ ee vez. vbi vitas no nō sit: Eit g vitas. etiā si mūdꝰ iteat: Quid si ipsa vitas iteret: nōne verū eit. vitate ntidisse: Vez at no puto ee. si vitas no sit: Nullo mō g ntidet vitas: Iher Augꝰ: Sed vbi nā ē veritas: Nō in coꝛpibꝰ: mutaet. n. mutatis coꝛpibꝰ: cū tñ et na sit vitas. Hīc sequ paradoxon illud platonicū/ Coꝛpa no vere ee: q̄ sic in illis nō maneat vitas: Ergo qđ auz dicit. si no vere ē auz: falsū auz est: Di hoc: neq̄ auz qđē ē. Neq̄ ita de ceteris rez coꝛpaliū spēbꝰ

Vtēa Asse

ctio coꝛpib. duo tpis puncta. no pmanet penitꝰ eade: vt ostēdit aliās: et in pncia. i hūc modū ostēdit: Sicut stabilis et siplex etnitas/ rez stabiliū siplicitatiq̄ mēsura est: ita fluxe et varie tps/ mobiliū et mltiplicitū ē mēsura. Tpis puncta nūq̄ pmanet eade. q̄ sibi iuncte surrepit/ sp aliis alia succedētia: Coꝛpꝰ mūdi mobile. tpis mēsura sibi gpā/ tps habet: Di ita ē: qđrat vtiq̄ celi dispositio et mutatio. tpis fluxū. Itaq̄ no pt in duobꝰ tpis mometis. ee celi dispositio penitꝰ eade. sta si eade pmanet p duo mometa: in carpsa. mozula. tps q̄dē de alio mometo fluxisset i aliud: Celū vo q̄uisset i vno: fluxq̄ vo q̄ti minime ggruit: Quod no ggruit: no metit. Quo. n. motꝰ mēsurat q̄ete: aut res fluxe p duo, re stante in vno: Quapp ē ea mozula. tps celi no mēsuraret: Metit aut reuera tps sp celi/ no aliter/ q̄ eternitas ea q̄ stat supi celū: Ergo sicut illa ē etnitate cotinue sine vlla mutatoe manet: ita celū sub tpe/ qtinue absq̄ vlla q̄ete tēsurrit. Di celoz gfiguratio nullo mō pmanet: mlto ming coꝛpuscula, q̄ sub celo stāt/ et celi rapacitate raptaꝝ: ritte ē. n. her p ifluxū et effluxū/ qđe satoem rarefactoemq̄/ ite sione remissioneve qlitatū/ gsonātia et dissonātia qplexoꝝ/ ceteroꝝq̄ motꝰ. cotinue variari: qđ qđē abūde plutarchꝰ/ et Proculꝰ demōstrauerut. Et ante illos Heraclitꝰ inqt/ Que admodū no possūt eade toꝛrētis aq̄ bis intrāe. aut eade rote currētis pticula bis siliter tagi: ita silem oio dispositione/ qplexioneq̄ coꝛpis (t

duo pcta ꝓseuerãt) assẽq nõ valeq. Dñi nullig corpis affectio/ duo moneta/ prorsq eade et silis ꝓseuãt: ꝛ eodem moneto ꝛcipit ãlitas talis/et desinit:ꝛ Quod ꝛ nã ꝛcipit/ nodu absolutu existendi l'opadi actu possidet: quod desinit/ tale ia actu nõ retinet: Igit ꝛ eo pcto/ in quo ee ãlitas illa dicit/ dicẽ erã pt nõ ee; tu nodu a nõ ee bo disseruit. et ia ꝛ nõ ee labat. Et qr celeritas tpis/ lingue celeritate supat:ꝛ du ee illa pnunciab: te pnunciate. subterfugit. priãq hoc ipm vbu (est) oze ꝓtuleris:/ Et (vt Timeq inãt) fallit pnunciate: nec vnq vic ãrq de hac pnunciat/ aut ꝛcipit. Nec ee magis/ q nõ esse. dia pt: tu et sit/ et nõ sit pariter. du ꝓfertur:/ Qm vo q cõtinue pmutat (ꝗteng mutatur) eateng fiut. q vo fiut (du fiut) reuera nõ sit: ideo qruq ita mutat/ et fiut. nõ ta dicit ee/ q ee videri:/ Quid vo dicq de tpe. (quod sp falso ee dicit. tu ee eiq (vt ita loquar) sit nõ esse):ꝛ Dane de ãlibet pnti monẽto. vere dicit. hoc nõ e tps/ sed tpis terming: de ꝓteito at/ aut futuro dutaxat affirmat ee tps: siqui de ctinua ſuccessione quada/ tpe/ significai putaq. ꝓteitu vo/ futuruq. nõ est: Igit ee tpis. qdamo ꝛ nõ ee locuma. Monẽtu vo (qd e tmin tpis) du ee pnunciaq. vbit in nocte: atq pnunciates mẽtiri ꝓpellit:/ Qd at de tpe demostraq. de tpe alibq q e iudicandu: ee sq/ m nocte (vt ita loq) habẽ. This ꝙnat sꝓtagorica illud/ Qui ho dicit. magis nõ homo e/ q homo: qr si ꝛnuabiles eiq ptes q ide raueis:ꝛ tnumie potes iudicare. hec q nõ est homo/ et illa silr: semel du taxat. de toto dicis/ hoc e homo. Unde et de elemẽtis Timeq disseruis. duas ee elemẽti ptes existimat/ mam/ alq formã: q mam nõ dici ignẽ/ aut aq. q formã: Ergo scom ꝓte. hoc g/ solu q ꝓte. ignis dicit: et illud/ aq:ꝛ ac reua. nõ ignis hoc est/ q igneu: illud. nõ aq/ q aqu.

Adde q illud e vez tale/ q mez tale est. puta vez vinu/ q mez e vinu:ꝛ Nã vo rnq spei (qn ꝛ mã est. pt. q mixta habet pom/ ad nq ee. vt ꝛ libro quito q baumq: deinde mlta patit addi/ tamẽta/ ar sepe q̃tia:ꝛ sicde in ae/ sepe aliq igneu e. sp sit aliq/ ꝓter aeris rõem: in hoie hor l'illo. sepe ꝙplexio aliq/ cor nam eiq. sp habitq aliq/ q affectq/ figura/ l'sitq vlt huane spei nẽte. Solr se hnit et reliq rez nãlium spes:ꝛ Qm vo supꝓia q ꝓ ꝓte/ et ipure/ talia sit. ee oportet eq q̃ si se tota/ et pure sit talia:ꝛ putat Timeq. supꝛnatas et mtas me fois. ee alias meras/ integras/ sepatas: atq eiq rõis viribq cõfidit maxie. q sit argumentat/:ꝛ sforme q sit ꝛ alio/ scz ꝛ mã. sit et ab alio/ nõ tn ab ꝛformi nã me:ꝛ et formã ee oportet a foꝛa/ et a foꝛ tade ꝓ se subsistẽte: atq vna foꝛbil mã/ ad vnu tande reducit foꝛtoꝛe:ꝛ nam et si qs mltos induxit formatores: nuq mlti (ꝗteng diuisi sit) mutuu iter se ordine habebut/ atq ad vnu opg fineq ducet. q ꝗteng ab vno oim formatoꝛe ducut: Igit mte e foꝛs dai mẽ/ a mete qda/ plena foꝛ:ꝛ ubi forme sint ipsa metis ẽen.ꝛ: atq ideo vere sint spes:ꝛ At qr mes illa/ est ee pmuma vo e ꝓxia nihilo:ꝛ et illa/ pura atq. hec/ pura põ: seqt vt mã inmutabiliter pene sit mete deteioꝛ:ꝛ Quicqd at ab aliq rapit. vt suspiciis

tiisit nam: Quae forme imerse
ne/ usq adeo sit spe bg metis deteri
ozes/ vt vmbre qda sint illaz potig/
q imagines: et illaz denoiatoem
(et hac quide falsam) rehineat potig/
q nam. Dicut artificia sit simula
chra nalin: ita nalia sit simula
chra diuinoz. Propig at accedut
artificia ad nalin vitate (qz cu illis
quemut i nia): q nalia ad vitate
diuinoz. Di ergo pitq equq usq adeo
a nali equo defiat. vt ns sit verq
equs: milto magis nalis equq/ adeo
a diuino equo (.i. ab idea/ vaq equi
rone) defiat: vt dici debeat, vmbza
equi ipsis potig/ q formam repntare.
Ac si va hois et equi rone naq/ idea
ipsa e hois aut eq. et hac no seruat
ma logisse inde distas: grludit illud
Dortis i Phedone/ et i rep./ videli
cet vos hoies/ vosq eas in ma no
repiri: q ideaz vmbris/ita igno
ratu fallit animulas: vt soniatiu
istar. du rex vaz simulachra videt
putet se/ res ipsas ispice:/ his gso
nat illud Oculi nri pdoxon. Co po
sita ex elemetis. neq spetitate hnt
neq statu. Pure metes. vtrug possi
det: suaq sil oia gphedut. Thoz me
dia sit q sua i motu quoda spetitate
hnt. Aie qde metibg qrie motu in
opatoe dilaxat admittit: Aie vo se
quetes. qdamo insup in vtute. Vni
uersa demiq corpei mudi machina
tpe p eentia. opatoe vtuteq aiaz i
feioz. een q ita mutabile nacta e:
vt tota vndiq sit tpalis. Atq sicut
res (oia et ina) in vno sp tota manet.
ita mudi hg machina (penuty tpalis)
in qlibet tpis ifinita momeeto/ tota
a mudo diuino effluat sp/ statq
diffluat/ sil et refluat: no aliter
q qda putet a sole lume p momeeta
sp effudi sil totu ar diffundi repete
vanescres atq refudi. Profecto qd in
diuidua et nitas ipsa metit. idiui
duu ee nitte est: Quod q diuisibile
habet eon/ tu ex ptibg/ tu ex natu
ris pluribg constituta (qual e mudi
machina). cu indiuidua et nitate no
ggruit: q cu tpe potig diuisibili: quo
mesurat/ quo cu petuo labit: ptea
diuisibile motu vtute actoem q sor
tit: Quapp mudi moles/ momee
tis singulis/ tota sil ex no esse incipit
ee/ atq desinit/ iterq renascit: qad
modu in motu et tpe (qbg oio subie
cta est) momeeta profluut tota sigu
latim/ sil et refluut:. Qd qde ita
sup qrit/ Qz petuo celestiu mo
tui. vtute opq e ifinita: qua cu ter
minatu mudi corpq. neq ex se habe/
neq tota sil ab alio possit arripe: oport
et ab opifice suo atq motoe/ paulati
mometis singul hauirire: hauirire icq
mometanea/ et subito evanescete:
siqde et tpal een./ oio tpalit arripit.
et finiata na/ capax eternitatis (eq
ifinita/ totaq sil po est) ee no pt.
Dane et na mudi/ ifinitate sil no pt
arripe: et eternalis ifinitas (cu di
uidua/ totaq sil gstet) a nullo pt
arripi paulatim:. Hic Oculq ita
distinguit/ Essetias imobiles ee qde
a deo [redacted] qdamo semel: q a seipsis/
suamet vtute seruari: na sine motu/ cu
tote sil inde sint: ideo stabiles p se
deinde p seuerare posse qdamo/ suaq

[illegible] ex quibus [illegible] ab eode depromptu. in hortulo/ [illegible] ex [illegible] [illegible] [illegible]

ūtute ia / a qbꝫda potētūs suis i suos
actꝰ posse gredē: ꝯobrē tales ēn
tias / ꝑ se subsistētes negat: seqꝫ q
dāmo ꝺducētes affirmat: ꝛa
chyma vo corporea. et pg aīe motū
tpūs qꝫ / et vna cū motu tpeqꝫ cor
poreo ꝓfluēte, nihil habere stabi
le, nullaqꝫ habē ūtutē / suiuqꝫ ser
uatriē: itaqꝫ nō substātiale aut
verā, ꝑ umbratile oīo falsaqꝫ (ꝙsi
manichęoꝝ more) ꝛgnoiat: ꝑre
tuo dilabētē, ꝑpetuoꝫ ifluxu desa
ꝑ ristaurāte prouīsq egrētē, ꝙsi corpus
umbras / in aq̄ velocissīe ꝓfluēte:
Hic illud Time. Nichil intelligi
bile / se q̄de ēe / nuq̄ vo fiei dicīq:
sensibile vo. fiei certe se ēe nuq̄:
Hic Arzoruq addit, nichil illū nō
euīdē se existē: huc vo, no ꝑpe unū
euīdeqꝫ nūo ēe unq̄: ꝑ potiq unū
euīdeqꝫ nūo ꝙtinue recreai: et ꝙtū
corpq ē, fiei se et itape: ꝙtū vo
a mēte diuina dependet, frm ēe se
finēqꝫ subito ꝙsequi: Hz hꝫ pādowm
fine ia habeat. Quā ꝙ tota sen
sibil machina / vanitas q̄da ē / qa
mitatibꝫ q̄tidie sensibꝫ causa: ideo
exclamauit Salomon / Vanitas
vanitatū, et oīa vanitas: Nō ē ꝙ
trebꝫ sensibilibꝫ initas: Sed
nichil q̄d in aia: Forsita ē in aia Pro
tri (vt opiatꝫ ē ꝓtagoras / atq; ē
picurꝫ) in ea ꝑte aīe / q sensꝫ est:
qꝫ ext se respicit / et cū passōe q̄da
sentire qpellit / Frequētibꝫqꝫ nugis
deludit sensibiliū: ꝓtra Xeno
phanes / Parmenides / Zeno / Me
lissus / Dtilpo dixerunt / nihil veri
sensibꝫ cōphēdi: idem ferme A
naxagore / Empedocliqꝫ placuit / et
Platoni. Ista erīa siquis dixit ee
alia sensibilia / eo mō se mutētia / denī
et ꝙtione nobis de sole aīq stellis
asserat (in q̄bꝫ facile ꝛgnoci nō possit.
ꝙ cita mutabilitate nos fallāt):
illud certe, nemo ē q nō cognat:
fateri, nihil ee sensibile / qd nō ha
beat sile falsū. ita vt eternoſa nō
possit. Ista vt alia ꝓmittat (vt
Augꝰ inqt) / oīa q ꝑ corpq sentimꝰ
erīa cū ea nō assūt sensibꝫ: ymā
gines tm eoꝝ patimur / tm̄ ꝓrsus
assūt. ꝑ in sono / ꝑ in furore: qd
tm patimur: oīo vte ea ipsis sensi
bꝫ sentiaꝫ / an imagines sensibiliū
sint, discernē nō valeq: Di ꝙ sē
imagines sensibiliū falsē (q discerni
ipsis sensibꝫ negāt): et nihil pripi pt.
nisi qd a falso discernit: nō ē ꝙstitutū
iudiciū ūitatis i sensibꝫ. Atq fieri
forte pt / vt sensꝫ aliq ūe pripiat (vt
Aristoteli placuit): nuq̄ tm discernit.
verene / an ꝙtē pripiat: Et cū ūitas
nāliū rex i eo ꝙsistat. vt diuine mētis
ggruāt rōibꝫ. ꝙadmodū ūitas artifi
ciōz / vt ggruāt artificiose mētis ideis:
sensꝰ cōgruitatē eigmoi nō agnoscit:
Ideoqꝫ nō habet exame. Rursꝰ cū
ggnoscētis pōe ūitas tuā, oriaē / qm pō
rebꝫ cōgruit ggnoscendis. ꝓficiatē at
qm rex adeāt: ideis: Sensꝰ q neqꝫ illa
ggruētia / neqꝫ adeqtuem aiadūtit:
caret iudicio ūitatis. Adde q sensꝰ
nō ꝙphendit ītima merāqꝫ rei substā
tia, aut q ordie / i nā / res qlibet dis
ponat. (qd totū ad rei ꝓtinet ūitatē):
Hz subito ipulsu allīctur q̄litatū / ad
ꝙsequēdū / ꝑ fugiendū (in quo corpis

sui cōmoditati idulget potiꝰ q̄ vitati
rez cōphendende: Ergo no ē in sen-
su vitatis iudiciū: ¶ Cōstitutū
ē aut in rōe. ¶ Ad quatōes rez p ha
bitꝰ ggnoscūt. p lumē tenebre. p vo
res vo silētiū. q̄ quatio vitatis ē falsū:
rō nra sensibilia et sensꝰ redargu
it falsi: ad facē no pt. nisi pntis vi
talis examine. ¶ Cursꝰ rō vitate ita
describit ipsa. ¶ Veitas ē ne cuiꝰ pura
integritas et integra puritas: ¶ Sto de
finit at vitab. nisi sub nāli vitatis
et ppa rōe. In ipsa rōe vitatis ē vitas:
Est ꝑ vitas ī alio vitate definiēte: si
cut ī alio falsū redarguēte. ¶ Quitia
est in alio re qualibet describēte. Dei
sigde definitio. ipsa rei een. q̄lectiꝰ
tū integra tū ab extraneis gtigētibꝰ
segregata. Di ꝑ in ipsis spēbꝰ ē vi
tas rez: spēs at definitōe q̄phendit.
et definitio mēte: Quis no videat ee
ī mēte hoīs vitate? ¶ Que sic ī mōl:
satis declat. mēte (cui inhēt ī sepābilit)
corruptibilē ee: na q̄litas q̄ alioꝝ
subiecto ī hēt ī sepābil: subiecto sublato
dispdit: ¶ Inhērē at vitate nobis
ī sepabilit illud testimonio ee pt: q̄ l'assi
due l' salte arbitratu nro. scito et sola
mēte ī scipsa collectōe: tū falsa mēta
danag. tū roes nās aliās definig sue
nāliū rez sue moraliū sue artificioz:
Quitia ex eo idem grudit. qd ī supioꝝ
bꝰ ondig: ideaz ꝑspicuas rōes menti
stabiles ihere: in ipsis vo rez oīm in
tates q̄plesdut. ¶ Ab ceteris at declat
hoc sūmope vis ipsa rōis: q̄ nō ming
hoī ē nālis: q̄ animꝰ sit volatꝰ cam
bgue latratꝰ. p hāc hoīes hoc ē: p
hāc hoc ab alijs aīalīū distīguit spēbꝰ:
Rōe vim ī pntia ipsa vocāq̄ rōcinādi

vtute: q̄ gsequētia cernit. i. qd ex quoq̄
seq̄t aīaduīt gdati et a pcedētibꝰ or
dine pcurrit ad gsequētia. Her ē nālis
qda dialectica (i. ars disserēdi) ab oīgne
hoībꝰ ī sita. p hāc pueri et ingēiosissimi q̄q
ptes suas ābgrauq̄ pnt q̄cturis asser
troibaq̄ tutāt. ¶ Atq̄ oīs hoīs sermo
totaq̄ vite actio et gsultatio. mhil est
aliud q̄ argumētatio qda. Ac nemo ē
tā īsanꝰ: q̄n ex aliis alia ꝙferat argu
mētando: et ita ferme ab imagibꝰ ad
imagines argumētet: sicut sana
mēs. ad res ipsas pcurrit ex rebꝰ: Vnde
q̄ rōl nūq̄ ab hoīe sepāt. Q̄ si ab
hac nō separet vitas: ab ala nūq̄
veitas sepabit. ¶ In hac disserēdi vo
tute due insut nītes: altera sedm se
ipm eiꝰ: altera sedm eiꝰ vsū. ¶ Ad
qde nītas ē: q̄ ipsa disserēdi facultas
toti hoīm speī sic ītita ē. vt negat se
parari. ¶ Ad vo nītas (q̄ in eiꝰ vsu
gspicitur) ē duplex: absoluta: et rela
tiua. ¶ Absoluta qde nītas. ī tribꝰ
apparet: sc̄z in disciplinē pncipijs. de
finitoibꝰ. ꝓpetatibꝰ. ¶ Ad hmoi.
Quicqd est. aut p se ē. aut p aliud.
Cōtia sua se nā repellūt. Omne to
tū maiꝰ ē sua ꝑte. Duo cuiq̄ tribu
endo. Her et talia plurima. nītatio
ita se hnt: vt nītatio ggnoscāt: q̄a
neq̄ pnt vnq̄ aliter se habē: neq̄ ab
aliquo (q̄uis ipitissio) ignorari. ¶ Est
q̄ nītas ī definitoibꝰ: q̄n circulꝰ sit vt
definit. Circulꝰ ē figura. a cuiꝰ cētro
ad circūferētia oēs linee in rectū du
cte. sūt ēales. Cuius. n. l' talis vbozū
guūtio ī oze l' figuratio talis ī puluē
sit gtigēs: vitas tū illa ē nītatia et
septēa. q̄ illa ipsa circuli ē nā. ¶ Ad
milis ī ꝓpetatibꝰ ē nītas: id ē. q̄ cir-

culq; ē rapacissimq; oīm figurarū:/
Atq; (ut cetera omitta) nōne ī nīūb⁹ a nīrāia vītate/in nīrāia vītate/ abscq; fine discurrīmq;: His duo/ q̄tuor· Ter tria/ nouē· His q̄tuor/ octo: et q̄ sequūt·: Idem fariq; ī gpositoibq;/ cōparatoibq; q̄ figurar:— Qui si definitōes/ gp̄etates q; ī principiis gfluūt. (q; effluunt ex p̄nc̄ipiis)· p̄n⁹ vo/ nīrāio iste sp̄ vtuti rōli· (vñ assidue/ aliq; de re rō tenemur): fit vt he tres nīrāie vītates (que dēs absolute vocant)· ī nali hoīm dialectica gphendāt·/ Restat nītas relatiua: q; erā tres habet ptes· Alia q̄dē est· ī positōe· in gditōe/ alia· alia/ in demōstratōe·/ Q⁹· ē talis· Res nulla pt nō ee/ dū est· Aial dū viuit/ nīrāio viuit: et sil̄iarq; de p̄senti affirmāt·: ex quibq; nītas habet ptēriti/ atq; futuri· Qđ factū ē· ī effectu ee nō pt· Qđ futurū ē· nō pt/ nō fore·/ 2ª tal ē· Hi corpq; viuit: est nīrāio· Hi aial currit:/ monet·/ 3ª est hmoi· Cis ps est minor q; totū·: Caput hūani corpis ps est: Ergo caput illud ē hūano corpe mīng·:/ Per gclusio idē oīo ē nīrāia: q; due p̄dētes gp̄oēs/ nīrāie sīt sil̄ vere· Rōne est· n· caput ee mīng corpe·: tū q; ps ē minor toto: tū q; ipm ē ps corpis·:/ Quarū ī his q; tribq; positione· gditōe· demōstratōe: tres sīt nīrāie vītates·: Ac si tria ipsa· in hūana rōe sīt (cū disputat): Tres q; he vītates nīrāie/ sīt in ipsa·:/ Et q; disputat sp̄· erā/ dū tacet/ et dū dormīt· (tota· n· hoīs vita/ pe tua q̄dā rōcinatio est): Iterū sp̄ sīt ille vītates ī rōe/ Que sp̄ (ut ita loquar) et vīdica ē: et vīfica· Veridica ī p̄mis tribq; veritatibq;· q; nīrāie sīt p̄ se· erā si rō nihil egerit: Veifica ī tribq; alīs: q; rō nēcē quāda illis ī ponit p̄ positōes· gditōes· demōstratōes· sue p̄ quoslibet alios argumētādi modos· Cōtingit· n· hoc aīal viuē·: nō tn dū viuit· gtigit viuē: sp̄ ē nīrāiū· Cōtingit hūc hoīem mouēi·: nō tn si currat·; imo seq̄t nīrāio· Cōtingit hoc caput ee hoc corpe mīng·: sp̄ positis ab aio p̄oibq; ill̄ duabq; gp̄oibq;· ē nēcē: q̄ nus in ipsa spē capitis/ et spē corpis nō nūq; id sit gtingēs·:/ Hi rō· in alīs nīrāiā vītate capit· ī alīs ipsa facit·: et capit sp̄· et facit·: q̄s in ea· ee p̄ tua vītate negabit·: Imo q̄s negabit ea ee nīrāia·: posīq; que p̄ se nīrāia sīt (ita vt sīt) accipit/ neq; mutat· q; vo nō sīt p̄ se talia/ ipsa vtute sua efficit nīrāia·:/ Et multo magis est nīrāia: q; oīa q̄ positoibq;/ q̄ditoibq; argumētatoibq;· nīrāia efficiūt· ab ipsa: Ipsa q̄· absolute ē nīrāia: ferme vt p̄mo· illa disciplinaq; definitōes/ gp̄etatesq; p̄etue: Quarū hūana rō/ vel nīrārio fuit sp̄/ et erit vt illa: ī salte nīrāio sp̄ erit· Ita q̄d phibet fore p̄etua rationē·: cq; penius actio/ nihil aliud ē· q; ex absoluta et nitate (firmiter intra manēte)/ relatiua et nitate tpalibq; q̄bolibet gtigēt ibq; p̄stāe· atq; ex nītatibus et gtigēt ibq; serie vna digerē nīrāia et p̄etua·:/ Hi erit sp̄: viuet et sp̄· nō· n· ē rō/ nisi viuens/ et ī viuēte·:— Obiectio Dreptiq;: et rnsio· q; aliq̄d certū sciat·

Cap· 5ⁱᵘ

Neq; audiendi sīt Dreptici· si ne

parua extremorum portionalitas q; ordinata· sicut patet· Et ideo (ī pon) dicit· ipsa· ī quo· ipse· ibidē· et ī quo· ipse· ibidē· et q̄ ipsa· ī quo· ipse· ibidē· et ī quo· ipse· ibidē· et ī quo· ipse· ibidē· et

gauerit in aīb nr̄is cē vitatē: q; vi-
deaf de oīb dubitāe. Nō. n. de oīb
dubitat aīg: vt apparuit i oīb nr̄a
r̄iis vitatib (qb narrauīg) et silib.
Hor mihi candidū videi. Sno. Hor mihi
rotūde olere sno. Hor dulciter gustū
attigē sno. Quis ne sciat sūmū bonū
cē/ quo nihil pstatiq; et cē l' in hoīe/
l' extra hoīem: et si in hoīe: l' i aīo/ l'
i corpe/ vl' in vtroq; Quis no certe
sciat deū cē/ l' no cē: et si scit: oportē
vnū cē/ l' plures: et si plures: aut
finitos/ nuo/ l' infinitos: oportē deū cē
corpeū/ l' incorpeū: ac si no sit corpeg/
cē nīsi aio incorpeū. Hec regulas mul-
tas astrologie et medicine/ certas cē
declarat esseq; vt āthymetricas et ge-
ometricas multa: qbg nihil ē certius:
Et qđ maig est. sīqn aīg de re aliq du-
bitat: tūc ei de nullis ē certg. Nā
si tūc dubitāe no dubitat. Ac si certū
habet/ se cē dubitāe: a vitate certa/
id habet certū: qppe q se dubitāe
intelligit: verū intelligit: et de hac
re quā intelligit. certg ē: de vo g̃ est
certg: Atq; oīs qui vtr̄ sit vitas dubi-
tat. i seipso habet vez: vm no dubitet.
Nec vllū vez (nisi vitate) vez ē: Nō
g̃ oportet eū de vitate dubitāe: q potu-
it vndeuq; dubitāe (vt Augustinꝰ ait):
pīertim/ cū no nīo se dubitāe intelligat:
sed q hoc intelligit aīadūtat: et q aīad
uertit/ agnoscat: ac deinceps i infini-
tū. Discernit pterea dubiū aīm/ ab idu-
bio: nec cū latet. qđo satiq; fozet/ no
dubitāe: et q ardēter cupiat vitatē.
Certitudine/ cū dubio qpāt: q sit vt de
vtrisq; sit certg. Est i sup certg/ se i-
uestigare/ sentire/ viuē/ esse: sīqđē ni-
hil dubitat/ q no est/ viuit/ sentit/ et
intelligit. Certg q̃ se no cē pnia
vitatē. (qppe cū ipsa de se no dubitet):
scit ea dubitatōe et errore no ipli-
cāi: scit oportē se in iudicādo falli/ aut
no falli. Dcit (siue fallat/ siue no fal-
latur) dū iudicat: se qđ dubio viuē.
Posteq; no ignorat esse exīt aīm suū/
aliqđ aliud i nā: qđ ipsi inferat dubiū:
Tales qđa certe veitates/ in ipsa eria
dubitatōe pspiciūt: quo admonemur.
vt Aristone/ Pyrrone/ atq; Herillū no
metuaq; q dū opinant. nihil a nobis
verū sciri: ipsi qđdubio sciūt opīo-
nē hāc suā oportē/ aut veā cē/ aut
falsā. Dcit (si va est): no nihil ab
hoīe itelligi vez: Dcit (si falsa est):
optimū eis oppositū/ cē veā. scz aliqđ
ab hoīe vez/ sciri:

¶ Obiectio pīpa
tetitoz: et trusio/ q; vitas animū sa-
miliariter habitat:

¶ Cap. 8.

Sed nūqđ metuēdi pīpatetici sūt.
qui negāt familiariter habitāe i aīo
vitatē (ex eo q; ea pauci eig pūti cē vi-
deāt. et qđqđ ea nouerit/ tāto ab ipsa
tpe fuit idocto)?

¶ Certe no cē
timēdos Augustinꝰ (vbi mēte platoī-
nis exponit) ita testat:/ Aut ē aliqđ
i aīo/ qđ in mente cogitatōe no ē: aut
no est i musico aīo/ arte musica. cū de
sola geometria cogitat: Hoc at fal-
sū est: Illud g̃ vez:/ Sed at qđq; se
habē aīg sentit: nisi qđ in cogitatōem
venerit: aut g̃ aliqđ cē in aīo: qđ cē
in se aīg ipse no sentiat: Id aut qđcū
sit. nihil interest: nā si diutiq fuit
i aliis aīg occupatq (quibus itētoem
sua i ante cogitata facile possit re-
flectē): obliuio/ l' ignitia notatur:

¶ Vez cū l' no ipsi nobis cōiūctes/
l' ab alio bñ interrogati de qbgda libe-

ralibꝫ artibꝫ / ꝟa ꝓpijs: ea q̄ inuenig-
nō alibi / q̄ i aio nro inuenig: nā ob id
ipm / oportet aīm ad hec inuenienda
(relictis exterijs) secedē in seipm:
Nec ide est inuenire / qđ fare / aut
gignē: alioq̄n et na gignēt aīg in
uētōe tpali: nā et na sepe inuenit.
Quid .n. ca et nūc q̄ circuli rō: vl
siqđ aliud i hmōi artibꝫ / nec no fu-
isse aliq̄m / nec no fore ꝗplyenditur:
Hec manifestu ē: imōzte ee aīm hūa-
nu: et oēs vas rōes i secretis eiꝫ ee:
q̄nis eas / siue ignozātia / siue obliuōe
aut nō habē / aut amisisse videat.
Stat te / aliqđ ee oblitū: alios q̄
te velle ēsi in media reuocare / dicit
q̄ illi (Quid nā non hoc ē / aut
illud:) diuisa velut silua ꝓferetes:
Tu vo ne dum illud vides / qđ re-
cordai cupis: et tm vides. no hoc ee /
qđ dicit. Quid nā non tibi cū hoc
euenit. Itez videt obliuio: Siccq̄,
Nā ipsa discretio (q̄ no admittitur
qđ falso amoneris ue) ꝓs qđa recor-
datōis est: Tales q̄ nodū verū videt:
falli tm / decipiq̄ no pnt: et qđ q̄rit
satis nouit. Sat si tibi ēspia dicat
te ꝓ paucos dies risisse / q̄ natꝫ es:
no audes dicē. falsū ee. Et si auctoꝛ
sit / cui fides habenda ē: no recte
daturꝫ. q̄ creditur eꝫ. Totū. n.
tps illud / validissia tibi oblitione
occultū ē: Hec q̄ ab illa oblitione
plurimū differt: q̄ illa media ē:
nā est alia / .s. hec / recordatōi / re-
uisendę q̄ veritati ꝓpioꝛ atq̄ via
nioꝛ. Cui sile ē. q̄n videō aliqđ.
certoq̄ agnoscō nos id vidisse a
liq̄n. atq̄ nosse affirmaō: q̄ vbi / aut
q̄n / aut quō / aut apud quē. nob ī no
tiā veneit. satagiq̄ repetē atq̄ re
colē. (vt si de hoie nobis ꝗrit) cui
qrao / vbi eū nouerig: qđ cū ille re
mozauit: repete tota res / meōie
(ēsi lumē) ifudit. nililq̄ aplig (ut
premisimur) laborat. Tales sūt q̄
bn disciplinis liberalibꝫ eruditi sūt:
siqđem illas (sine dubio) i se oblīuō
ne obrutas. eruūt discendo / et qđa
nō effodiūt: nō tn gtenti sūt / nec se
gtinēt: donec tota facie veritatis (cui
quida in ill' artibꝫ iam splendoꝛ sub
rutilat) latissīe atq̄ plamissīe ducat.
Dz in iis quida falsi colores atq̄ forme
velut i speculū cogitatōes effudūt / fal
luntq̄ sepe igrētes. ac decipiūt putantes
illud totū ee qđ nouūt / l qđ ingrūt. Ipse
sūt ille imagines / magna cautōe vitande.
q̄ deprehendūt fallaces / cū cogitatōis vāi-
tō ēsi speculo vāiat: cū illa facies vita
tis / vna / et imutabilis maneat. Quauis
.n. alticq̄ atq̄ altig magnitudīs q̄dratū
sibi cogitatio depingat / et ēsi aīe oculos
ꝓferat: tn mes ītioꝛ (q̄ vult nec vidē)
ad illud se potiq̄ cōuertit. Sedm qđ iudicat
ōia illa / ee quadrata. Quid si ēspia
nob dicat. sedm ideā iudicāe / qđ vidē
oculis solet? Quāe ergo dicit mens (si tn vere erudita est) pila vera / va
plamice / puncto tagi. Quid q̄ tale
vnq̄ oculis vidit. aut vidē pt: num
ipsa imagiatōe cogitatōis fingi q̄ꝫ
hmōi nō possit: An nō hoc ꝓbamꝰ.
cū cetā minimū circulū / imaginādo
aīo describig. et ab eo lineas ad cētrū
ducig: Nā cū duas duxerimꝰ. inter q̄s
ēsi acu vix pūgi possit. alias ia ī medio
nō possūt ipsa cogitatōe imaginaria duc-

Confessio ne gratia: Iux ītrogatoria.

vt ad ctm sine vlla gmixtoe puenīat: cū clamet rō īuiabiles posse duci: ita vt i oī eaz ifuallo scribi crīa circulus possit: Hoc cū illa phātasia iplē nō possit. magisq; ipsi oculi deficiat (siqde p ip sos ē aio ifusa): mālfq; tū ē. et mltū ea differre a vitate. et illa (du hoc videf) nō vidēi: Idem gtigit. qn rō linea diuidit in ifinitū: qd neq; cernit sensꝰ. neq; assequit phātasia: Ex oibꝰ aūs Augustinꝰ cōfia arbitratur (qd et plato ad Dyzarusanos dorat): vt vitates ipse rez mēte viram famu liait habitet: ondatq; sua illā familiaritate gpetuā: Liber duodecim: Qōes multe et signa. Rōes huāne intelligedo mēte diuina fīt: Cap. i.

Plato (phoz pater) in epistola ad Dyzarusanos de opānda sapia disputas: quidq; iuāt potissimū ad rei cuiusq; scīam gcurre oportē: nomē. descriptionē. idolū. formulā. et ideā: Exemplū de circulo (sicut ipse) ponāq: vt idem de ceteis oībꝰ arbitremur: Animing nr ad scīam circuli gmonetur sepe nūo p audītū: qn audit. tū nomē hoc (circulꝰ): tū circuli descriptoem lynoi. Circulꝰ ē figura reflexa. q eāq; ītuallis vndiq; distat a medio. Ammonet oculꝰ p visū: qn circulū vel torno factū ex ligno videt. l' in paiete signatū: qui nō vere ē circulꝰ. qm nō pfectꝰ: sed veri idolū l' simulachrū. p hec tria gmonitꝰ aīa. aui dq; vitatis: cruit ī actū ītegrita sibi circuli formulā: p quā (velut cārterem) ad ipsa circuli ideā (i mēte diuina vigētē) acie dirigit: q ode directio. est scīa circuli: Ostendit at ī ea epla

plato aīm corpe clausū. nō posse ad ideā (absq; ātiori illis gradibꝰ surgē. Quia oportet illū iamdū infra se lapsū. primū p illa tria in se reuti: deinde p formulā (quā in se habet) sup seipm assēde ad ideā: Dicut. n. forme rez a mēte diuina i māmi. p infima aīe vtutē trauciūt. i. p semina formaz vtuti huic ifusa: ita a formaz corpaliū preptoe. nō fit tūs itq; in diuine mētis ideas. nisi p sua aīe ptē. i. p inatas formulas ideaz: vt a formis corpis (que oio tpales sūt. qz tū eēn. q affectoe mutatur) cūscēdat in foīs diuine mētis eternas oio (qz nulla ex pte mutatur). p mētis huāne foīs. ptim eternas. ptim eriā tpales (qz p eentiā manet. p affectoem vero. ex habitu vtutē in actū. atq; dr: Peito. n. faber. (q materiā foīatur ē) ipse disponit: itrito mēs illa sublimis. mēte nram p ideas qdie foīatura. ad hāc foītoem olim disposuit ea p cārteis ideaz: signauitq; (qdmodū gpropheta tauit) sup nos. vultq; sui lumē: vt lumē in suo lumīe videmq;: videlicet. vt p formulā oportune excitatā. ideā no aliter attendēt in mēte: q aut ignis p sulphur in ligno. aut p nām pspicuia. serenaq; in aere lumē: Et q; sicut nā. ad sua se habet materia. ita pene deq; ad sua: Nā vo celestē (vt quida putāt) materiā semel cūctis formis ornauit: elemētale. singul' mēbis exornat: Ideo q; abile est. deū q;. materiā (vt ita loquar) agelica. semel ideis oībꝰ iplesse: aūale iplē quotidie: Cuius at Platonicoz mysterio. silis ex qda pte videt ee Ami

rene / Algatelis qz opto. Opinatur
.n. materiā / tū elemētale / tū ītel
lectuale / sub luna. diuine cuida me
ti / tēp fōztrici subee. cuig ystra sint
(ad elemētale mām disponeda) foz
me corpee. ꝑ ipsa tande ꝑpāte mīe /
substātiales ipmat fōz: silr hūa
nā mētē ꝑ imagines corpū (ꝑ sensꝫ /
phātasiaꝫ acceptas) ita sepe dispōu
vt in diuinā illā itelligētia se gūtat:
atq; ab illa (qteng cōtingitur): eateng
formaī qtidie. neq; aliud qrēdū ee qđ
itelligē dicīq: qđ ab itelligētia diuina
formaī. qđ at dicīq memīsse / id esse:
videlicet habitū ia gtraxisse. quo faci
le ad diuinā mētē (pro arbitrio) gūta
mur: ¶ Sed mittaq; abes. pntia (qđ
uis Platoni satis amicos): ad Platoni
ca redeamq;. ¶ Qđ at res vere ggno
scē neqamq; (nisi formemur ideis):
his rōibq; Plato sibi ꝑsuasisse videt.

¶ 2us. Nomē circuli mutabile est:
pt .n. vsu līgue vaīato. aliter appel
laī. Dicit ita: descriptio qđ mutabilis
est. q; gpōit ex nōibq; Idolū qđ muta
bile. pt .n. ligneq; cīrulq; destrui: et q;
pīcq; est / aboleri. Formula qđ / ex eo /
mutabilis: qđ ex pō sue habitu migrat
in actū. deq; actu rursuq; i habitū.
Illud at qđ ꝑ sīam circuli gphēdit:
est penitq; imutabile. qm̄ et vniūsa
le est: et nō pt aliter se habē: Quapp
idea imutabili opꝫ ē. ad rōem cīruli
imutabilē gphendenda. ¶ 3a. Circulq;
q; l' torno fit / l' pingit. nō ē purq: q;
nō nihil recte figure habet admixtū.
Silr phātasia (que seq; illig aspectū)
purā rōem circuli nō assēq. q; est a
figura eig opposita / penitq; segregata.
Nō qđ (si phātasie auscultaueīt) fallī:
oportet g vt ad puram idea recurrat. q;
ternat puru. ¶ 3a. Dicta via circuli ē co
gnīsīt. vt qđ sit circulq; ggnoscat. q;
tuor vō illa. qualitatē potiq; significat /
qđ substātia. q; et ipsa sit aliquatus. ¶ 4a.
Verq; ꝑfectiq; ggnoscēdi modq; modu
seq; essendi. Itaq; sicut tā circulq; qđ
relique rez spēs / a mēte diuina ꝑ eaz ide
as scripte et pīcte. sic a seq;ibq; mē
tibq; ꝑ eaſdē ggnoscende videtur. vt ōēs
scīe / pīnā (pro viribq;) sīam imitent.
Veitas rei create / in hoc vsq;. vt idee
sue rndeāt vndiq;: scīa vō / hoc papue.
vt mēs ggruat vītati. Nō pt at rei
ipsiq; vītati qdrāe. nisi idee qđ qdret:
i tq; cōgruitate / sita ē veitas. vt ita q;
idea (que rei causa est) rē ggnoscat. Ti
qdem va sīa ē ꝑ causa. Ideo Joānis eua
geliste theologia. q; idea appellat rōem
diuinā: ea ipsa rōem vocatiuitate. q;
ꝑ ea res / et ve subsistat: et ggnoscat ve.

¶ 4us. Intellectq; alibet creatus / ipsoz
rōibq; absolutis itelligit / et diiudicat.
Et sicut plerūq; eade sensibilia (nā sua)
oībq; sentiētibq; ꝑsto adsūt. neq; muta
bus istis / illa inde mutatur: ita eēde
itelligibiles rōes. vbiq; et sp̄ cūctis rō
cinatibq; / sese mōstrāt. manetq; stabi
les in seipsis: du rōcinatiū animi ma
gis / minusve ad illas attendit. Rōnes
hmoi / create oībq; ꝑstabōes sit. nō ob
id solū / q; ꝑ ipsas tēp regulas / creata
qq; gubat / regīt ve: sed ob hoc ipsuq;
q; tū ꝑ apletudinē / tū ꝑ simplicitatē
sit pōres. qppt in ipso sit deus: ꝑ qs ipse
et discernit singula et disponit: Qui
q; itellectq; apphendit rōes hmoi: huc
apphendit qdamq; / ta deū in quo ille
sit / q; res qz ille sit explaia. pq; tū
strom male origine quada / qdamodo

(ammonua ꝓpria) amplīat. (et qua
no mō mutātur. et mutant. ar. fiāt ꝓbabilmōe ao exīstit. aut fo
rtuita (ꝓpria
ꝓ ignauia: habet

apphendit deū · in quo illg sīt : cȳ res/
quibg nō insīt / cȳibus assint : ¶ Neq; i/
credibile videt cuiq; debet · p totū pa/
lia exēplaia / cōr palia q libet ggnosci/
potig · cȳ gūso : nā p imagines sensi/
bilīū spiritales (siue in sensibg / siue
speculis ille sint) · sensibilia cōrpa /
nō cōtra sentimg : ¶ Qȳat ita hac re
deripiamur · vt dū spitalia rex exēpla/
ria tuemur · sepe tueri solū nās rex
torpeas arbitremur · ād mirū : cū
et infātes qui in speculis videt simu/
lachra cōrpū tōrpeq; · et sōniates qui
cogitāt imagines spitales / cōrpa vide
se credāt : ¶ Sed de hoc planū i sequē/
bg : ¶ Adde his rōibg signa duo : alter
p itellectū : alter p voluntate · ¶ Ex itelle/
ctū · hoc pacto : In spēi nālis (seu pulchri/
tudinis) ggnitōe · primo ādem descriptoem
pulchritudinis aliquā / singulis rebg
pulchris coem excogitāg · Addimg stati
ptates alias pulchritudinis / a descpte
deductas : has notōes fortasse gredeg posse
p formulā pulchritudinis / meti nata
excogitari · Dz qui in hac ipsa cōsidatōe
diutiq; imorāmur : ¶ Iuenimg ea nām
pulchritudis (quā definiūg) (qr mera
sit) ee infinita : et q infinita sit · esse
deū : ¶ Nullg at sane metis gresserit ·
p formulā terminatā / et ifra deū iter/
uallo lōgissīo (imo incōparabili) existēte /
apphendi nām infinita / ipsūq; deū : Igit
mēs p formulā suā / ex habitu eductā
in actū · idee diuine / ādā ptātōe subner/
nitur : cui subnexa / supra se surgit ·
nulla · n · res / sup se vnq; attollitur :
nisi a supiōe traiat : (Quo · n · pacto
aq volat in aēm : nisi calore aeris ele/
uetur :) · Facile at / et nāli quoda in/
stitu · ipsa formula (cū sit idee radius)
resilit in ideā · seruq; attollit mētē /
cui e infusa lux radius : qui cū reduc/
cit in ideā · refluit in ea / sicut fonte ·
(seu radius reptussus in solem) : pq nodū
hmoi · vnu aliqd / ex mēte / et deo gsi/
cit · ¶ Hinc Paulus diuinus theologus ait /
Qui adheret deo : vnus fit spūs · ¶ Dig/
nū p voluntate · hoc est · ¶ Mens i clara
vitatis ggnitōe · tā mirabili volup/
tate pfundit : vt oem humane volup/
tatis excedat · modū · Tale q vite sta/
tū · voluntas p seipm appetit solū : alia
p illū : q si statq eiusmodi · i summa sit
arce nē : vltra que nihil supsit optan/
dū : ¶ His rōibg / et aliis pene infinitis
Plato sibi p suasissse videt · nihil re/
uera disci posse / nisi docente deo · Ideo
i eade epla inqt / Diuina mysteria
vobis doceri nō pnt · At siqs diutissīe
cū diuinis vsetur / simileq; illis agat
vitā · subito tande tuq; ab igne scintil/
lante · lumē veritatis effulgebit · ait :
seq; ipm ita alit · Quod sibi scribit
accidisse · ¶ Scribit · q; erat i epla ad
Dionysiū regē scripserat : oem sue mē/
tis curā / in diuinor; inuestigatōe vsā.
Quā quide inuestigatōem Socrates
tande purgatōe metis asseruturā
q̄q̄d cupit existimat · Ideo pter/
missa q̄nq; soluta iq̄sitois solicitudie ·
ad morale q fugit philiam : vt nec/
q̄q bn fidō / corpeis discussis nubi/
bg / farta seremoz · diuini sol lu/
mē / spe et vbiq; lucēs · subito cappet :
quod quide / et Socrates ipse pg : deinde
Plato (imitatōe Socratis asseruto fu/
isse videt : ¶ Dz ad istitutū ordīe
redeāg · ¶ Plato i · ſ · libro de rep ·
cū deū / bonitatē ipsa appellauisset :
adiunxit · vix ādem ea cipi posse :

.vlxx.

sed hec ignorata: nichil aut vē ggnoscis aut recte agi/ vl publice/ l' puati:
(Hec ade ab Indis philosophis Socrates et platonie didicisse Aristoxenq affirt).
Hoc Socrates theagi aptissie declauit: videlicet. a solo deo tam hec/ q̄ alia disci: q̄dmodū i libro supiore narrauiq. In 6°. at de rep. plato deū hpāt Sol. (vt i libro de aore exposuimq): Vt q̄dmodū sūmū ḡne sensibiliū se habet ad sensa/ et sensibilia: ita sūmū i ḡne itelligibiliū se. ad itellectq/ itelligibiliaq̄ habeat: Sol oculos visuros/ et colozes visibiles p̄creat: i tribuit oculis gnatoem/ possiua/ i vim videndi/ et videndi actū (q̄ sine luce nichil actu videq): dat rursq coloibq gnatoem/ ac vim q̄ possint oculos mouē. et actū/ p quē moueāt: Dic deq (vt scribit plato) metibq ēentia tribuit. deinde itelligēdi vtute. postremo ipsa ifundit itelligētia: rebq̄ q̄ itelligibilibq̄ pstat ēentia. vim q̄ mētē mouē q̄nt. et actū p quē moueāt: Itaq̄ metis actū deq/ cū itelligibiliū actu cōiugit: sicut solis lumē. oculi actū/ cū actu coloz: Et sicut i videndo triplex ē actus: motq̄ scz coloiis. aspectq̄ oculi. fulgor lumis/ quetres actq̄ religq̄ iuuē: sic i intelligēdo. vbi actq̄ itelligibiliū/ vitas (a platone) vocat. actq̄ metis/ scia. actq̄ vtrozūq̄ nodq̄ (quē apud platonē) est deq/ q̄ effirt/ vt et mēs scienter itelligat/ et res vē itelligat/ imo facit vt ipse itelligat: Scripto Joānes euāgelista iq̄t dei mētē esse vitā/ vitaleq̄/ et vitā: ac neminē ad deū ptīsci. nisi p ipsā. Est. n. vi tas rex itelligēdaz: vita metis itelligētia q̄ ptīm capiā. mens q̄ capie. ratio q̄ capit. et nisi capiā. nō ptīm capiā. Amor q̄ capie. et nisi capiā. nō ptīm capiā.

lume ipm / vnico ituitu cuctaz sil
ideaz splendoe refulgeb gtueamur.
tur (vt inqt pro ille signis / vitatis
Joanes euagelista) videbiq deu sicu
ti est. qz deu ggnoscq / vt deu: nuq
.n. fortl hac idea vt illa / videq eu /
vt spem hat rez aut illa? Quis
et in hac vita (scdm Joanē). theologi /
filu dei sint: qz p diuinas ideas qti
die reformat: quaz ideaz scies. ab
eo vomt rō dei / vita rez oim + lume
metu / no agelicaz modo / sz et hua
naz: huanaz inqz oim: qz ita illumi
nat oem hoiem venēte in hūc mudu.
vt qcqd itelligit ascq / i ipso itelligat /
et p ipm: lucet tenebrose metes / ipm
no apphendat: qz no agnoscut se oia
videre p ipm: iste qde vocē diuini spūs
vbicq vult spiratis audiut: nesciūt
at vn vox illa veniat. quove tendat:
Cū hec theologi ipsa ggnoscent:
phie studiū / sp cū religiosa pietate iuxe
rūt. Vn? Zoroastris phia (vt testa
tur Plato) nihil cāt aliud. qz sapies
pietas / cultq diuing. Merturiu
qz trismegistu disputatoes oes a vobis
cripiut. et in sacrificia desinut.
Orpheu etiā / Aglaophemuq phia.
in diuinis laudibq tota versatur.
Pythagoras a matutino hymnoz
satroz cātu / phie studia itioabat.
Plato no dicendo solū / sz etiā in
cogitādo, exordiū a deo i singulis pi
piebat: atq ipse sp exordiebat a deo.
Dz credeo pazz ad Pythagoza.
Hic cū inuenisset latq bqq triāguli
(illiq / que rectiāgulu nostant). fatu
posse / qtū duo reliq sil iuncta: hec a
tomben deo supplīter imolauit.
utpote q itelligebat nihil vsq veri:

Regre. 8m theorema / de triāgulo i Mar
gaita phica: [illegible]

sine lume vitatis lūe posse videri:
Hic denicq fingit Minerua (sapie
dea) solo Jouis capite nata. Hic et
illud / Ab Joue pm? muse. Jouis oia
plena: Questio p? de assesu ad
deu + quo mens in diuina eleuatur
ideam. Cap. 7m
Tres hic assoes subozīt. p?. quo
parto meb in diuina [redacted] eleuet
idea. Z?. qua ob causa / in eo statu deu
nos videre negq aradutaq. Z?. quo
parto / hac ipsa intelligetia deq nobis
ifundat assidue: qd Plato i supiobq
affirmauit: Ad p?a ita i pthia in
deq. Qn phatasia excitata p hoīs alicq
figura / visu hausta / simulachzo fozt
humano: tur huane spei formula
(que latebat i mētis arrhamis) sligata
cozuscat: et mēbs suue rōis acie actu
fozt. qua formaueat habitu? fōrtio
talis + intelligetia qda abigua est / l
ortq itelligētie. Qqq ita Lacies mētis
satis fōrta est: hoīs idea fozt. i. rōe
illa / p qua deq hoiem gnat. Ita vō
mēb. p formula hoīs / idee qdat hua
ne: sicut cera (q ab anulo figurata
est: qn diligēter anulo admouet;
suo ggruit exēplai. Illa ipsa qdratio.
va et distincta hoīs itelligetia e. Ideo
Plato i Conuuio inqt: atn diuine pul
chritudis amatore. qn diuinas rōes at
tingit: tur no aplīq simulachza rez. sz
res veras pare in seipso / partabq nu
trire / familiare deo fieri / ac p ceteris
imōrle. Dz nullq hoī arrhamū lucidiq /
qz Joanes euagelista reuelasse vide
tur: a mēte hoīs (qn veru aliqd attī
git) no dicit (vt solent alī) videre re
aliqua vera: sz face vitate: qz ipsa
ipsa assēqt. vt deq (q ipsa vitas est)

ąsi for eiq efficiat: tuc nu mēs idea
induta fit ipsa vitas illiq rei: que
p tale est idea creata: quod deb fa-
ciūt gręplates: ąs inquit Joānes
de plenitudie diuine ratōis accipe:
qz sc ąsąs ve gręplat spem ali-
qua rez: accepit ia in se aliqua
ex nūo ideaz: qz plenitudo ē ipsa
diuina rō: Cōsumati vo theolo-
gi mēte aux appellat ignitū: qz
sicut aux formā induit ignis: p
qua calefit rarefit et fulget:
sic illa mēs induta diuine mētis
ideas: p illas tu vitatis lumine
claret tu bōtatis fomite flagrat:
Paulq ąs apostolq mēte diuinoziū
gręplatrice: affirmat tu ątidie re-
nouari: tu in eade cū deo imagi-
nē trsformi: tu vnu cū ipso spm
fieri: Trismegistq silr ait, ex mēte
pura et diuinate ądamo vnū spm
coalescē: Et platonici oēs ꝓbāt: i roibq
[redacted] cōtēpladis diuina rōem tactu
quoda mētis ꝓbali potiq ąp imaginatio
tągi: vnitatemq mētis ꝓpa deo rez
oīm vnitati (nō ądā textimabili) co-
putari: ąd Platō ꝓphedzo et in
Epinomide et alibi sepe gfirt, pserti
qn in ꝓphedzo diuinoziū ait gręplatorē
a reliąs segregaī purgaī prozsq here
deo ipleri deo: et in Epinomide aīm
gręplatoē ꝓfectu penes diuina vni-
tate vnū prozsq euade Idem i libris
de rep. tenet: Questio 2a. Qua
ob causa in eo statu deū nob videre
negąt aiadūtq.

Cap. 3.

Ad qem 2m ita possuq rnde: Di-
cut oculq (p spem coloris fortq) videt
colore spem vo (p qua ternit) nō vi-
det: sic fortitā itellectq qdāmō fortq
idea p hāt statim spem ipsa
nāle intelligit (que p tale facta fuit
idea): idea tn ipsa nondū pspicue i-
tuet: imo nō agnoscit. luret intueat:
fortc vero sic audit i gręplatoris qdra-
tionibq imitio: ꝺ qn pgit i gręplādo
cōgruitq magis: ipsa ąp idea suspicit
clariq agnoscitq. ꝺ vbi ea suspi-
ciat nondū discernit. Dicuti. n. pue-
ri dū figuras suas in eo solis fulgore
(qui ambit supficiē aque) gspiciunt.
eas nō in extrinseco luce ꝺ in aque fudo
se putat vidē: ita mēs adhuc rudis.
dū rōes rez in sublimi videt deo
in se aut in rebq aliis vidē se putat:
pserti. tn rō rei nāl in deo (vbi cau-
sa) rō aeis. nō deū referat prozsq vt
deū et vt ꝑn. m vniūsi solutū ac liber.
ꝺ vt exēplar aeis: quo fit. vt mēs (qn
rōe ipsa diuinl aeis circūfundit) deū
itelligat, nō tm deū ꝺ tm aēm. deū
nāq videt aereū. i. ad nam aeris
circūscptū: Angeli vo q cūctis sil
formatur ideis p ipsa ideaz oīm cō-
gregatoem. fonte vniūse nē gspiciūt:
sic. n. diuine substatie. nō ex quada
ipsig pte (vt nos) ꝺ toti ferme seipsos
dsinuat: ītrīro vbi illas videat aiad-
ūtut. Idem gtiget nob et, qn in deū
penitq reformabimur: nūc vo non
aliter in hac re pene oēs decipimur
ąp plebei: q cū multa, nocte ad lunā
videat: aiūt se in luce lune vidē. cū
tn illud sit solis lumē quo eria nocte
videt. Dic igti hoies. in luce ꝓpio et
nāli. via se affirmat ispicē: que i luce
roi diuinoq inspicūt. Qz si globq
ipse solis aut nō exoriret qd omdet.

a

aut a nobis ī sua illa figura neq̄q̄
suspirēt: ita nēo sciret. vnde lume
hor mittat in aīm (quo certa videa):
sicut mo scit nemo. vnde lux demit-
tat in mētē (qua certa discerning):
q̄ occultq̄ est deo. vñ illa descendit:
descendit at ita: vt sit intelligētie nre
pn̄m / medium / atq̄ finis. pn̄m: ga
sicut oculi ipsig visio / a lumine exter-
no fit / tm̄ vniūsali causa. ac erīa a
scintilla q̄da ītioē inde accēsa / tm̄ cau-
sa pticulai: ita ī nob. actq̄ itelligēdi /
ab apla dei mēte pendet / et nra. Me-
diū vero: q̄ in ipsa. eternas discer-
nig rōes. q̄ in eternitate sūt solū: fi-
nis denicq̄: q̄ ipsa dūtaxat ognoscig:
q̄ et̄na cogq̄ rei rō (in ipsa eternitate)
nihil ē aliud scdm̄ eentia / q̄ et̄nitas:
Hūc reuelat diuinū illud platō-
nis nri mysteriū. qd in. s. de rep. legit.
Inūt. n. Theologū. idoneis demōstra
tois fūdamētis et q̄dibq̄ assēdē vsq̄
ad pn̄m. vniūsi / tāgē ipm / atq̄ tenere:
adhēntē sp̄ hīs / q̄ adhēnt pn̄o: q̄ppe q̄
nullis sensibiliū rex corporeis gradibq̄
ad id ātendat. q̄ ipsis specieq̄ / p̄ ipsas /
ad ipsas / potiq̄ inuitat. q̄usq̄ ad spem /
finē vniūsi p̄uenīat. Breuis hor
verboz explanatio / est hmōi / Theolo
gq̄ / fit agendo / fit disputādo. purgat a
corpeis affectibq̄ aiam. Segregat rōnē
a fallacibq̄ rez sensibiliū cōiecturis.
Inuitat mētē. vt ad vitatē hmōi se
gradibq̄ cōferat. Specieq̄. i. ī sitis
ab oīgne formulis. p̄ species. i. p̄ formam /
q̄ nobis p̄ueīt ab ideis. Ad species. i. ad
ipsas ideas / et rez nāliū species q̄sidera
das. Quas species adherē inūt deo / vni
uersi pn̄o: ipse. n. fons ē ideaz. The-
ologi vo mētē / illis adherē. i. illis se
formāda īsinuāt: p̄ qua īsinuatōem /
inūt / deū tāgē. i. diuina mēte formāi.
Adiūxit. et tenē deū: duabq̄ vt puto
de causis. Tū q̄ mēs vbi semel ita
cepit: forte nūq̄ talis vite statū in
termittit. Tū q̄ pq̄ mēte diuina /
multis ex ptibq̄ ita mēs nra forta est /
diutiq̄ cōtemplando: incipit vsq̄ adeo
sup hoīem sapē: vt se / et p̄ deū / ef deū /
et in deo q̄ēplari nō nesciat. Vo-
cat at deū hic. nōibq̄ plurimis: pn̄m: /
finē / spem. pn̄m. q̄ ab ipso ōia: et
q̄ ab ipso / exordiū sumit intelligētia.
finē: q̄ ad ipm. et intelligētia / et ōia
terminat. Spem: tū q̄ ipse ē actq̄
q̄ res ōes (dū ab ipso / tm̄ pn̄o. p̄cedut
fōrt et facit. atq̄ easdē (dū ad eū
dē tm̄ fine q̄uūtur) refōrt et p̄ficit:
tū q̄ ipse mēs q̄q̄ formāt. dū in-
telligit vitatē. Addidit deo /
nomē q̄. tū. s. ipm bonū / l̄ boni /
tatē ipsa: Propū boni ē: q̄ se dif-
fundat. q̄ res alliciat. q̄ p̄fīciat.
deq̄ se diffundit / res p̄durendo:
allicit / quertendo: p̄ficit formādo
p̄decētia. reformādo q̄ūsa. Sup
aute ipm bonū sup mētē: et sup
eēntē. Sup mētē: sc̄z ea. q̄ est
inuisibilis q̄uq̄ / vitatis capax / aui
dq̄ bonitatis. Nā deq̄. nō capax vita-
tis dicit. nō cupidq̄ bōitatis: sed ē ipsa
vitas. atq̄ bōitas: q̄ est at scdm̄
excellētiore sensū / vocāi mēs: tū q̄
diuina vitas / suiipsig nō ē ignara:
tū q̄ exuberātia q̄da diuine bōitatis.
mētes inde effluūt plurime: Sup
eēntē q̄ ea locat deq̄: q̄ est ipsig esse
subiectū: q̄uēria locat sup ea illud:

qđ ē acty ēen.ᵉ :· talis ·n· acty ·q· pōt
passiue misceᵉ : ipurg ē et finity :·
uocatᵉ tñ a Dionisio ēe :· q̄ tū ipe
ē purg acty et absoluty : ꝑ quē oēs ēen.ᵉ
actū ēendi suscipiūt ·· Ploting at
et ꝓculg · ipm vnū / bonūq · sup ens
(his rōibꝫ) collocāt · Vnig / bonigq
ipsig ifluxg · latig sese ꝓpagat · q̄ entib in
fluxg · Mā siquidē / iformibꝫ pō-
magis vnig / bonigq phicipⁿ ē dicēda /
q̄ entib · Diquidē ee fit forma : mā
vero iformis ē · Vna tñ / mā dr : et
auida boni :· Atq hāc argumēt tatē /
a Dionysio Areopagita accepisse vi
dēt ·· Ꝓtēa · qadmodū nō idem est
multitudo / atq nihilū · ita nō ē idem ·
ens ipm / atq vnū · Recq tñ paiter
dispōsita sit · ens q̄dē hinc / et inde
vnū : ne duo ꝑn.ᵃ rez / stulte ponāt ·
Neq rursꝫ ens sup vnū : siquidē
entib vnū / pticeps fiēt [redacted] : neq aplig
vnū · sed duo · ·· vnū sil q̄ ens fozet ;
Sequit q̄ · vt sup ens sit vnū · De
nigq q̄to ꝑplicig q̄dā · significat v
nitas / q̄ [redacted] ens (in q̄ ēen.ᵃ / et ēe clau
dūt) : tāto magis / ꝑ. rez ꝑn.ᵃ ggruit :·
Neq segregāi ꝑmittit / esse alicubi /
ab ēen.ᵃ : ne ipg acty / vsq̄ a ipa pō
segregēt :· Neq mirū cuiq videi
volūt : q ꝑn.ᵐ rez nolent vnitatē :··
Dic · n · distigūt · / Aut nolendū est /
vnitas : aut multitudo : aut ex vtrisq
gpositū · Dz nō gpositū : ne ab illo de
pendē rogat · q diūsa in vnū gliaut :
Non multitudo / vnitatis exps : q
et ipm / oī vtute · et vnitiue / oī vnioē
caret · Rursꝫ in ꝑn.ᵐ oim / oīa esse
debet pō actia : Ergo si ipm / multitu
do ipsa sit : ēteng ī multitudine q̄libet
labent · eateng poētiora euadent :

Qm vo ēteng ad vnitatē accedit / ea
teng valentiora sit · atq cōtra : Deq
ut ꝑn.ᵐ rez · ipe sit vnitas appellādū ·
Denigq cū vnione quadā / ꝓpie figu
la fiant / scribturq : q̄s nō vidit v
nitatē ipsam ee causā / oīa fugiēte /
atq sequāte fi ·· Ite bonū oīa fiplīciter
appetūt : ee vo · nō fiplīciter · q bn esse
dūtaxat · fortē ecia si bn ee oio negant ·
ee nō appetūt (vt ꝓbat Olympiodorꝫ) :
vtpote q ee appetūt grā boni : Bonū q
cui finis sit vltimꝫ · nimirū ꝑn oīm
est ꝑn.ᵐ · Di sup ens exīstit : multoma
gis sup vitā / atq mēte :· Qm vo
vnū / bonūq dicūt : idem sūt intelligūt ·
Dicut · n · ī ordie rez · bn esse ī vnīo
ne cōsistit (qm malū dissensione / et
diuisione gtingit) : sic et sup ordine
vniūsi · idem ē vnū ipm / atq bonū ·
Cuiꝰ splendor est pulchritudo : q ni
hil ē aliud q̄ mltitr rōl ordo forma
ꝑ mētē / aīa · nā · mā ide refulgēs ·
Supᵉ quā pulchritudinē · ee vnū ꝓbāt :
q illa ꝓposita sit · Rursꝫ sup ea esse
bonū : q oīa et sūt bonū appetūt : pul
chritudine vo · sola / q ggnoscūt ea · et
posteꝫ ea nouerit :· Ite pulchritudine
grā boni desiderāq · Socrates videlicet
ꝑfutura · Postremo bonū reuerā habē
volūq : sepe tñ nobis satis ē factū : si
palā pulchritudinē videamur habē ·
Beati mimiū · q̄s vniūsi pulchritu
do / boni ipsig splendor · in ipm bonū /
amore trāsformat : ꝑsertim q̄ du
trāsfōrt ī bonū · pariter ꝓfōrt ī vnū :
ideoq ipsi bono gulgit in vnū · Dicē
ipm vnū / bonūq · tñ idem · et ꝑ oīa et
sup / et infra pariter dilatātur : paiterq
ab oīb (ecia sine ggnitōe) nāli desiderio
appetūt · Neq differre inter se · tñ duo

queda / eq̃liter dispositā pnt: ne duo
rex pn̄a sint. ¶ Neq; vnū sup bonū ee
pt: ne qđ melig / optabiliq; bono ee
dirat. ¶ Neq; rursq; bonū sup vnū: ne
qđ bonū dirit. desinat ee bonū: vnū
ergo bonūq; sit penitq; idem. qn eq̃liter
appetit: q̃admodū diuisio / atq; ma
lū. tm̄ idem eq̃liter fugiūtur. ¶ Bea
tq; q̃ bono prozsq; vnit. ¶ Vnit. at. no
itellectuali vtute q̃pe: hec. n. cū sit mlt̄
tiplex / atq; infra intelligibile colloce
tur: neq; ggruit vnitati. neq; qđ
itelligibile. i. ens vniūsū supemineꝫ
attingē pt. ¶ Adde q; cū vnū / bonūq;
issirtu quda ancedēte itelligētiā. appe
tatur: gsequēs est. vt tactu quoda sup
itelligētiā attigat. ¶ tactu (vt ita loq̃r)
vnifico: p vnitate videlicet nram. q
itelligētiā supat. animaq; ipsa / ipsi
rez oim vnitati bomitatiq; (no imagi
naia itelligētie copula / ē va substātie
ipsiq; vnione) giūgit. Vnde no lenis
qda / et extīseca / ymaginalisq; letitia se
quit. q̃si videtis bonū l' audietis: sed
vehemēs itīseca vniūsalis voluptas
efficit. q̃si gustu tactuq; itellectu su
prioris / suauitatē ipsā itelligibili supi
oīe gustatis ia penitq; attingetis. /
profecto nālis sitis / liquoīe appetit. iq;
q̃ sensu sitire nos agnoscim̄: ac pq;
agnoim̄. rursq; appetim̄. appetitu (q̃
sensu seq̃tur) imaginalis ē / et a substā
tia nra remotioz: ancedēs vo / substā
tie ītimq;. Quāobrē cū ligie / gustu gse
mur. no sequētis q̃pe / ē ancedētis appe
titu vtute gplectimur / et in substātiā
nram pfecte trāsferimq;. Silr no tā
appetitio (que mētis actōem seq̃tur / q̃
q̃ predit (tm̄ pncipiū motq;)) motoris sine
pfruit. dū substātialē cōficit copulā:

Ideoq; votū sola penitu ipleꝫ.

¶ Questio 3a. Quo pacto deq; nobis
itelligētiā infundit assidue. Cap. 4.

Sed ista ia ad qoem terriā deseendq;.
Hūr ee platonis nri sensū arbitror
qñ scribit / et itellectui sciam / et i
telligibilibus veritatē. ab ipso bono ifudi:
q; videlicet bñficq; ille artq; et viuificq;
oim (qui deq; est). abit opa sua sp / ar
se [illegible] iserit vniūsis. potissimū
vo luces i mētis arthanis. tu eig
arie purgat / aruit / illustrat / accredit
assidue: tu formulas isitas mēti viui
ficat. ita vt q̃ties curis varii / aīm
ad veritatis indaginē applicaq;: forinu
le ille (deo viuificante) vivaciores esse
rte / promptiq; palā erūpāt. ac mētis
aries (deo irradiante) surtesa. lucidiq
ardentiq; inspiciat. Vbi ad ipm i
telligendi artū. deq; se habet / tm̄ ageꝫ
pmū atq; roē: formula / tm̄ ageꝫ qpū
atq; z.m. ¶ simulachz / tm̄ imitametū:
mēs tenet mē locū. ¶ Dz hāc rē exē
plo gsidereq;: vt planiq; videaq; q̄ roē
artq; itelligēdi in nos descendit ex deo. /
Dicit deq; ad creande mētis ideā in se vige
te. mēte nram repat pcreādo / et
seriē maxie cōfigurat. atq; ex lyza
t lyzā silr tpatā motq; / sonoq; trāsit.
qđ mirū. sonāte diuinq; mēte itelligē
do mēte hoīs gsonāe. Efficit faber
aliās specula mille. His sartis dispo
sitis q; in ordine. sese obūcit. In mille
speculis. mille fabri resultat ima
gines. ¶ Mouet quiq; faber / seipm / hūr
i modū. vt oculū suū / ad reliq; mē
bra sua / circūspicienda gūtat: et mē
bra pro vibq; cōūtat ad oculū. Hoc
motq; imagines in speculis imitaꝫ.
ad motū vtutis oculi. oculi imagi

[illegible]

narū cuīt mouēt: ad motū mēbro-
rū vīuētiū. imaginaia mēbra:
Dilr deq; ādas p̄creat: deinde lis
sese obūrit (tm̄ speculis) p̄ quā obie-
ctionē. i singulis imagines fiūt dei:
q̄ q̄dē imagines / mētes ipse sūt aiaz:
ita vt mētes tū mīte sint. q; mīte sūt
aie in q̄bg sūt: tū vna / cuīte. q; vng est
deq; que referūt. Mēs at q̄q; p vim
itelligēdi / vim dei refert ideas gripi-
ētē: p formulas at. refert ideas.

¶ Hinc erīa p̄phetiū illud (qđ sup̄ teti-
gīg) apīt / Dignatū est sup nos lume
vultg tui dne: et In lumine tuo vide-
bīmg lumē: / Mēpe deq; p vim suā se-
cūdā (q̄ ideas gripit discernēdo). vim
p̄stat seruatq; mēti: p quā ideas attī-
gat itelligēdo. Iterq; deq; p ideas ipsas
ia greptas / et rōe discretas. ipmit-
et seruat mēti formulas ideaz. Ad
dei motū. i. ad actū dei. ginuiq; fit
motg i mētibg. / Quonā pacto? Dis
q̄ in deo est / ideas gripiēs. ad ipsas q̄
dāmo se flectit ideas: idee ad ea vim
mutuo se reflectūt: intēa grosse q̄da
tpatōe grīgit. vt vis itelligēdi / i hoīs
mēte (si expedita sit / i deūq; erecta)
se vertat ad formulas: et formule /
ad vim gūtat itelligēdi. / Atq; ita
mētis actg (mirabili gsonātia) dei
actg p̄petuo imitat: / ¶ Qm vo vul-
tg i speculo / qn videt aspicē vultū
vnde manat. reueā potig aspicit /
q̄ aspiciat: ideo Paulg apostolg ait /
Cū deū ggnoueritis. imo ggniti sitis
a deo. Dic g̃ supior aīe nīre vultus /
diuini vultg imitatio a Platone is
noīat: vsq; adeo. vt Plotīg / Theo-
dorg q; asīmg / et Jablīg tēsuerit illa
hoīs mēte (q̄ no humana est / sz diuina)
i mūdo itelligibili vīe / et opāi gānue
p gtinuū ītuitu ideaz: / Mouerūt
aūt Plotīnū / Theodorg / et Jablīcū
ad hoc. due potissimū rōes. ¶ Prima.
Aīe supma mēs. q; sdm se itellectualis
ēentia ē: ideo itelligit p ēentia. sicut
p ēentia / ignis calet. et aq; frigēt. Ni
ret pō aīe mēte sēior. p ēentia nō i-
telligat: Itaq; sicut ignis sp calet: ita
mēs sp itelligit. Obiecta vero itelli-
gētie. sūt speci ipse rez eterne. Ac itelle-
ctg itelligendo. nō obiectoz simula-
chris fallaribg heret: sz vt vere itelligat.
ipsis vnīt obiectis: Ergo mēs sp est
eternis spēbg vnita: quo fit vt sedulo
eidem volat eternitatis: / Huc illud
Jablīci tendit. Intellectg nīr ē / nō ē
aliud / q̄ itelligē numina. puta. n.
sicut idem actg ē. quo et sol luna illu-
minat / et luna inde illuminatur / re-
spiritq; luminis similitudie solē: ita eū-
dē esse artū. quo et diuina mēs cre-
at illuminatq; mētē nīram. et nīra
creat / illuminaturq; inde / et ituitu
illus quodā nāli gūtit. Dilr imago
i speculo. eodē actu vultū respicit. q̄
a vultu aspicit. Et sicut aspiciendo
fit / ita respiciendo seruat: eadē est
aīe ad deū similitudo. ¶ Nō talis
rōl aīa / a mēte diuina fit. et iūgit
corpi: atq; inter mētē / et corpg obti-
net mediū. Di solū heret mēti: vitā
corpi nō tribuēt. Di solū heret corpi:
itelligēt vtiq; nihil: Ergo heret mēti
sil et corpi: sicut linea / q̄ rēt tāgit / sil
atq; circūferētia: sicut solis lume / soli
gūctū ē: sil diffusū q; aēm: Atq; vt
aīa rōl se habet ad corpg: sic mēs ad
aīam se habet rōlē: Ded vita ipsa tor-
pal / nihil aliud ē. q̄ actg cōtinug aīe /

trinsecus in corpis hg cōplexoem / ab aīa
nō recedēs: Igit' ītellectual' aīe vita / ni-
hil ē aliud · q̄ ītellect⁹ diuini pennis act⁹ /
annex⁹ aīe / nō solut⁹ a deo: / Et sicut aīa
vite corpali semīa īseit rex grandar:
ita deg aīe ggnoscēdar arrēdit ignīculos.
Vita corpalis / ē aīe rōl' simulachr: ītelle-
ctual' aīe vita / simulachr ē vite mētis
diuine: / Corpali vite p̄sidet īfima ps
aīe / q̄ ē pō nutriendi: si her infima ps
(q̄ corpi iungit) agit ſp / et ipso suo esse
quodāmō opat: multo magis supma
pō (que validior ē / q̄ suo fonti heret
ꝑ quior) opat ſp · et p ee suū q̄dāmō
opat: Agit at circa mēte. vnde efflu
it ꝑcē: a mēte. n. solū mēs efflut: /
Mens at q̄ sup nos ē (q̄ puro ītellect⁹
est) · puro ītelligibili pasc: i. pura
fruit vitate: eade. nra mēs assidue
vesc: si epulis superioīs mētis attubit /
Her iniuria ītelligētia in aīa cen-
tiale / ꝑcuiaq̄ loca mq: q̄ ex eo ē in aīa ·
q̄ quemt cū ꝑcuis eig cēn⁹ causis: /
Et sicut aīe īgenit⁹ ē appetit⁹ boni ꝑ
petuq̄ act⁹ centialis: ita et ipsig veri /
nālis cential' intuit⁹ · siue tact⁹ aliqs
potiq̄ (vt Iablici vb vtar) · Tact⁹ iq̄
or ggnitōe discursuq̄ ꝑ or act⁹ p̄stātior /
Eigmodi suam / hac sup rōe di-
uing Iablicy cōfirmauit · q̄ / Que
admodū tpalia gtingētia q̄ · ꝑ tpale
gtingētiq̄ ggnitōez attiging: ita opor
tet nīraia et etna · ꝑ centiale et ꝑcuia
attigē notione: q̄ nō aliter īgsitoem
nram accedit · q̄ stata / motu: tpalis
vō ggnitio ita īquisitoem sequt: vt
cōtingēs effect⁹ motu sequt⁹ act⁹ tps.
Putat at diuinū ipm mētis actu (qui
quoda ictu / et q̄si tactu diuinoꝝ
fit) ꝑ actōes īferiōes nō itermitti q̄de
i seipso: q̄ quib quoad aīadūsione ꝑ
tinet i vibg sc̄ioibg itermittat: atq̄
act⁹ ītellect⁹ rōis / l' rōis ītellectual'
(qui discursione fit) · ꝑ opatōes īfio
res soleat ītimitti · atq̄ cōiuso / ·
Dez cur nō aīadūtig tā mirabile
ure illig diuine mētis spectaculū: so-
sita q̄ ꝑ gtinua spectandi gsuetudine ·
amirai et aīaduertē desuetuq̄: Aut
q̄ medie vires aīe (rō videlicet / et phā-
tasia) · cū sint vt plurimū ad negotia
vite ꝑcliniores: mētis illig opa nō clare
ꝑsentiūt: sicut q̄n oculo ꝑsens aliq̄d
aspirit: phātasia tū (alius occupata) ·
q̄ oculo videat / nō agnoscit: Dz q̄n
medie vires agūt oriū: defluūt in eas.
ītellectual' speculatois illig / scītille
velut in speculū · Vnde et ea rōcinatio
nascit ex ītelligētia ea: et humana in
telligētia / ex diuina: / Necq̄ mirū est.
aliquid i mēte illa fiei / quod nēq̄q̄ ꝑ
sentiaq̄: nihil · n. aīaduitiq̄ · nisi quod
i mediās cūsit vires: ideo licet sepe vis
grupiscendi esuriat atq̄ sitiat: nō pq
hoc aīaduitiq̄ · q̄ in phātasia trā seat
talis passois attentio: / Sione nutrien
di vtq̄ assidue agit: Assidua tū actoem
eig haud q̄q̄ ꝑpendiq̄: Itaq̄ neq̄ ꝑ
tua mētis ītelligētia · Necq̄ ex hoc ē
ītelligētia illa debilior · q̄ ītelligē ne
q̄q̄ nos agnoscaq̄: imo ē potiq̄ melio
mētior · Sepe. n. dū canimus / aut
curritq̄ · canē nos et currē neq̄q̄ ex
cogitaq̄: atq̄ ex hoc attentiq̄ opamur:
aīadūsio. n. opatois · ītellectoem distra
hit aīe / ac minuit actoem · Tirones
i q̄libet arte · opa eig artis / sine atte
tione nō agūt: veterani at (etiā si
nō attendāt) habitu q̄dā / et q̄si nā
opat: Quid p̄hibet tale ee gtinua
mētis ītelligētia: ¶ Cm vo lume
lumini iuctu · sine gfusione gspirat

in vnū. (nā et vbiq; sīt ābo. et alterū
seterni p̄t ab altero) ꝓficit ꝙt mētes
hoīm / mēti diuine gīucte. vnū q̄dāmo
fiat cū mēte diuina / et vnū iuicē. ne
q; trī inter se gfundāt; nō aliter ac mī
te linee / a circūferētia ī cētr reflexe.
p̄ puncta sua / mediū circuli tāgūt pū
ctū. ibiq; vnū quodāmo fit linee rgq
punctū / cū puncto circuli medio. vnū q̄
quodāmo fiūt puncta iuicē singula: et
q̄ nō discernūt sitq; aut tps. rō trī ipsa
discernit: q̄admodū plurime notiōes
ī mēte / trī iuicē / trī mēti (absq; vlla
gfusione) gīucte. ¶ Profecto sicut spe
re minores / intra maiorē sperā. cen
tris suis / centr maioris attigūt: ita
mētes (quasi minores ītelligibil' mū
di spere) sub bōitate diuina / q̄phese /
tq̄ spera maiore. sub ipsaq; reuolute
q̄pe p̄ centra sua. ī. p̄ vnitates suas
ītellectibq; suis p̄stātiores. vnitati di
uine (tq̄ vnūsī' rētro) se copulāt. ac
si' forte disiūgūt' cīrculi / disiūgūt' et
rētra: vtpote q̄ vnita fuerūt potiq; q̄
gfusa: ni disiūgi vō nūq; vult ꝑ plotīg:
ne eterne mētū spere / mīng vnite p̄
maneāt cū spa ipsar' suma. q̄ tpales
visibil' mūdi spere / cū spa maiore:/
¶ Sed hoc ipse vidēit: nos āt ad ist'
tutū ordīne reūtamur:/ ¶ Ex iis
oībq (que ex platonis / et plotīni fō
tibq hausimq) cōcludīt. hoīs mēte /
ad mēte diuinā (in ipsa sua ītelli
gētia) ita ferme gpāri: q̄admodū
mā gpāt ad fōrmā. Dane si mēs nra
q̄tidie fōrīt diuine mētis ideis. tq̄
illas opq ꝑpū agit: q̄s nō videat
mēte nram subire diuinā / reu mā
subīt fōrmā: nec aliter se habere
ad diuinas fōrās / q̄ matīa p̄ma ad
nāles. vñ nō mīng imōrtlis debeat
ee / q̄ illa: ¶ Sertim. q̄ ḡto mēs pu
rior / et siplicior cōrpīb; atq; aīs /
et ob hoc ē magis vna: tāto ex duq
bq ill' mētibq (vna ggredientibq arti
or q̄uēīt copula. q̄ q̄uenire soleat / aut
ex quibolibet rebq ▬ cōrpalibq vna
mixtis / aut ex aīs īuicē gurrētibus /
aut ex aīa cū cōrpe cocūte. ¶ Fugiet
huiq; copule nodū. q̄ deq; ipsa vnitas ē /
et ipsa bonitas: et cū p̄ vnitatis vim / re
rū oīm copula vniatur. p̄ vim q̄ bōita
tis / vbiq; attītio fiat et q̄ētio: nusq; v
nio verior q̄uenit. q̄ vbi mēs / cū diui
nitate gspirat. ¶ Ite si deq; mēti (ab ipso
q̄rie p̄tuoq; emanati) īfinita tū puri
tatis tenuitate ītq; illabitur / tū ītutis
aplitudine ea penitq; īplet. ꝓtesq; mē
tis q̄si uīcturas / ipse tq̄ nerui cōnectit
ītūsq; iuicē et ad tota. totāq; een'. ipse
velut nodq; ītimq / cū ee deuīcit (ideoq;
īteior mēti ē / q̄ ipsa sibi): q̄d miru. deū
ipsi in ipsiq; ītelligētia vniri tq̄ formā.
postq; in een'. et vita ia vnitq; ē plq;
fōā. ¶ Dignū illiq ▬ vnionis
maxiq; hoc ē p̄ripuū / Q̄t p̄ vera ītelligē
tia / intima ꝑba rei sp̄ispicit. vtpote q̄
ī rei idea ꝓfundiq; penetrauīt / q̄ aut
visq; ī coloris spem / aut ī coloris simula
chr / phātasia: cū sensq; et phātasia / rez
sup̄ficies dūtaxat attigūt: Ideo Mer
curiq; īqt. ex diuītatis et mētis gspira
tōe / vnū sp̄m coalescē. Et Joānis theo
logia docet. q̄ ēplatōes dīne rōis ī vnū
cū ipsa ita q̄sumai: sicut ipsa vnita ē
deo. ¶ Sepe si in gnīe cōrpaliū. tāta ē vnio
vt mā (q̄ vltiq; eoz ē ▬tq) vnū q̄dā effīcat /
nō solū cū mediis oībq / verūetiā cū supmo
gnis cōrpal': q̄s negabit. eāq; salte ee in
gnie ītellectualiū vnione. vt mēs hūana

(quis vltiq illoz termin sit) cū oibz
tū ītellectualibz sozmis / ac etiā cū
supma· vnū aliqd fiat·:· ¶ Nō fit aut
ex aīo ac deo / tertia qda nā· a tertio
aliq̄ gponēte vtriusq; iuice / et ad tertiū
artū dirigēte vtriusq; sicuti fit ī nāliū
rez gpositōe·: sed qz aīo gtēplāte· deq
et ꝑmg motoz ē / et fozmoz vltiq·: ideo
totq actq ē deq· quo qdē actu / et ipe sp
ē deq / et aīq fit saltē qnq diuinq· ¶ Et
sicut nā ꝓ nāle motū tradit mē fozz
ordīē: sic deq ꝑ diuinā īmozteq vitā·
tradit mēti ꝑ spiritū fozz possessionē·:
vt eidē diuina īmozteq qpetat vita: cū
diuina / īmozteq; ītelligētia gueit·/
¶ Atq vt mā (licet sub fozmis fluat
tēporibz) sub formis tū sublimibz (vt
qda putāt) qesit sp: ita mēs horis (qb
uis ꝑ sensibles īmagīatiasq; ꝑfluat
foris) pt tū sub diuis qnq ēternū qesīt·
Quod etiā mō facit: vt vult ꝓplotin /
et Jabliq / et Theodozq·: vt qdmo
du mathā ꝓficit sp / qb titatibz ītermīa
ta dimēsio: sic mentē / diuine ꝑticipa
diuis vbiq īmesa· ꝑ huiq vim / ī huiq lu
ce / ad huiq finē: mēs qtinue eternis fōrt
ideis·/ ¶ Et qz ꝑ ggruētia / fozmo oīs
efficitur·: nō pt subiectū hoc ee mozle:
quod fozmis qnue fozt eternus· ¶ In
corruptibilis ē mā ꝓma in qua forme
qda penetrāt sp̄ne· q̄ius ipsa no pene
tret in illas·: nōne īmozlis qz mēs eīt·
q nō mō penetrat ab illiq / sed et pe
netrat gnoscendo / et reflectit in eas
agnoscēdo· ¶ Vbi ꝓma mēs est:
ibi vita ꝓma· (qm mēs est reflexio
vite in ee suū) Vbi vita prima: ibi et
ee ꝓmū· (qm vita sc ꝓmq et intīq ip
siq esse motq)·: ¶ Profecto deq (provt
ꝑ se existit / et vere id qd existit / ꝑpetuo
ꝓmanet) ꝓmū apud mētes esse vocat·/
ꝓvovt nō torpet otio / sed opat assidue
secū: vita dīcitur· ꝓvovt actq talis /
qui nō effluit extra / refluit ī seipm:
mēs appellat· (nā ea reflexōe seipsū
aiadūtit)·: Cum vō qd est in gne aliq
sūmū· nihil gtrarii gnis aut īmixtū
habet / aut ꝓximū: sit vt neq ꝓma
mens l' in se / l' iuxta seipsā demēs aliqd
patiat· neq ꝓma vita / mozle q̄q·
neq ꝓmū ee / aliqd ī nihilū ruituru·
neq ꝓma vnitas / aliqd dissolubile·
neq ꝓma boitas / aliqd morbo subiectū;
Quare mēs (que mēti iugit ꝓme)
sicut ī ea gnitōe nihil reseruat de
mētie· sic mozle nihil admittit / aut
ꝓdibile / aut dissolubile / morbove sub
iectū·: Quia ꝑ mētē ꝓmā / ꝓme q̄
vite copulat· / et ee ꝓmo / siliq vnita
ti et bomitati·: qd mirū· si ītellectual
vita (vt ggressū cū ꝓma vita) īmoz
lis ꝓmaneat·: cū celestia corpa (vt
volūt ꝓlatoīci) ꝑ se qdē dissolubilia
sint (qz et mobilia· et gposita / sīue
ex naturis pluribz / sīue ꝓtibz)· ex eo
tū indissoluta ꝓdurēt q nullo alio
corpe ītericcto / īmozli aīe copulātur·
q vero ꝓ aliud mediū / dissoluūt· (qlia
sīt corpa ex plurimis elemētis gposi
ta / q īmozle aiam (vt magi tradit)
ꝑ corpq celeste suscipiūt·: ¶ Cōfirmo
superiozis rōis· ꝑ ꝑ visū·

Cap· 4·

Animas hoīm· de corpibz ī corpa
transmigrāe / et prēdētis vite artes
ī sequētibz recordāi / plato nō suo sensu
tradit·: sed ex qdā Egyptioz opīōe
recēsuit: qz opīonem Augustīg aure
lig reprobauit·:· Qz āt aīa hoīs· ab
ipso suo fozmōe / formis rez ī signita
desendat· atq; his formis nō sufficiēter

rez substãtias gplendat / ℔ p eas
(tm̃ ꝑtatoes) ideis refozta gplehdere
valeat: hoc / inq̃ / et plato mẽte ꝯ
cta sepe affirmasse videt̃, et Au-
gustin⁹ sm̃ope gphasse: Ergo p
Augustin⁹ in pstigia gradiet̃es. ad
supiois sm̃ē gfirmatoem itez gre-
dam̃g:. Prozedag aut tripliꝫ mille:
visu. auditu. et roe:. Visu. primo
i hunc modū:. Via (qua viuut corpa)
oibg corpibg potior est: q vitā dat
corpibg:. hac ꝓfecto (que sensū ha-
bet) excellētioz ē: at no i dio hūano
qdda pstatig est, no dico quo sen-
tit sensibilia / sed quo de sensibilibg
iudicat:. Ja no illud vidē facile est.
pstatioz ee rō iudicatē / illa. de q
iudicat̃ negz iudicat:. Non solū at
rōlig vita de sensibilibg. sed de ip-
sis eḡ sensibg iudicat / Cui⁹ i aqua
remꝰ fractꝰ oporteat apparē / cū
rectꝰ sit / Et cur ita p oculos senti-
ri nesit. Nā ipse aspect⁹ oculoz
renūciare id pt: iudicatē at nullo
mō pt:. Igit⁹ rōlis vita / sensuali
pstat. Itaq; si rō sēdm seipsa iudi-
cat: ia nulla nā pstatioz est. Sed
q clazē. ea ee mutabile. ḡn nunc ipsi-
ta / nunc pita uenit̃:. cato at melig
iudicat / ḡto ē pitioz:. et tāto pitioz /
ḡto alicui⁹ artis / vl disipline / l' sapie
est ꝓtireps: ipsig artis nā q̃reda ē.
Hecz nunc artē itelligi volo. q notat̃
expiendo: sed q rōcinādo idagat̃. /
Sz certe q̃redū ē. cur nos offēdat.
si duabg fenestris / no sup̃ cuntē / sed
iuxta cuntē loratis. vna ex̃ maioz
l' minoz sit (cū eḡles ee potuerit):.
si no sup̃ cuntē fuerit (ambeḡ dimi-
dio ḡuis impareb): no ita offendat
illa meḡlitas. Et cur no multū cure
mꝰ ḡtū sit vna ex̃ aut maioz / aut
minoz. q; due sit: in tribg at. sensg
ipse videt̃ expetē. vt aut ipares no
sint, aut inter maxima et minima
ita sit media. vt tato predat minoz /
ḡto a maiore predit̃:. Ita. n. ꝑ. ḡsi nā
ipsa gsulit̃. ad probet. Ubi potissimū
notadū est. q admodū ad solū i spectū
ming displicuit: i melioib gpatoe re-
spuatur. Ita repit̃. nihil ee aliud arte
vulgarē: nisi rez exptaz / placitazq;
meoria / vsu ꝓda corpis atq; opis adiūcto.
quō si careas. iudicare de operibus pos-
sis (qd̃ multo ē excellētig): ḡuis opari
artificiosa no possis. Sed cū i oib
artibg. conuenientia placeat (q̃ vna ser-
uata. pulchra sit oia):. ipsa vo quemē-
ntia / eḡlitatē / vnitatēq; appetat. l' sili-
tudine pariū ptiū / l' gradatoe dispariū:
ḡs est q̃ suma eḡlitate / l' silitudine in
corpibg inueniat. audeatq; dicē (cui dili-
geter ꝓsidauit) ꝓdlibet corpꝰ vē ac si-
pliciter vnū ee, cui oia / l' de spē in
spem / l' de loco i locū tm̃ seculo mutet̃,
et ꝓtibg rōsist̃ / sua loca obtinētibg. ꝑ q
i spacia diuisa diuidut̃:. Porro ipsa vā
equalitas ac silitudo / atq; ipsa vā et
p̄ā vnitas. nullo sensu / sz mēte itelle-
cta gspicit̃. Ubi. n. qualiscūq; appetet̃
i corpibg eḡlitas. aut unde gutet̃ lōge
plurimū differre a ꝓfecta:. nisi ea (que
ꝓfecta ē) mēte videt̃:. Et cū oia / q sen-
sibiliter pulchra sit (siue nā edita / siue
ne artibg elaborata) loris et tpibg pul-
chra sint. vt corpꝰ / et corpis motꝰ: illa
eḡlitas et vnitas mēti tm̃no ḡmita
(sēdm qua de corpea pulchritudie. sesu

Ex libris Universitatis Friburgensis Helvetorum

intermutio iudicetur) · ner loco tu-
mida ē / ner istabilis tpe · Ro · n · re-
rte dici pt · sdm ea iudicai rotudu
teplu : et no sdm ea / rotundu vasc-
lu / aut rotudu denariu : Silr i tpibg
atgz i motibg corpu · ridicule dicit · h
ea iudicai eqles anob : et no sdm ea /
eqles meses · Dz sive p her sparia / sive
p horas / sive p bremoza mometa que
meter aligd mouebatur : eade vna et
icomutabili equalitate iudicat · Qq
si minoza et maioza sparia figura-
ru et motionu · p eade lege pailita-
tis / silitudis / l' ggructie iudicat · ipa
lex maioz ē iis oibg · p pō : cetez sparis
aut loci aut tpis · ner maioz / ner mi-
noz · Qq si maioz eet : no sdm tota iu-
dicareg minoza · si at minoz eet : no
p ea iudicareg maioza · Siue vo tu
p tota qdzatura legē iudicet
et forz qdzatu / et lapis qdzatg · rur-
sq si p tota equalitatis legē iudicetur
guenire sibi motg pedu curretis for-
mice / et p ea / gradietis elephatis ·
qs ea dubitet locoz eternalis ar tpu /
ner maiozē ee / ner minozē · cu pō
supet oia : Her at lex oim artiu ·
(cui sit oio icomutabilis · mes vo hua-
na (cui tale legē vide gressu est) muta-
bilitate possit pati errois : satis appa-
ret sup mete nram ee legē · q veritas dic-
tur · Ner ta illud abigendu est · icomu-
tabile nam (que sup aiam role scit / sit
deu ee : et ibi ee pma vita / et pma
ecntia · ubi ē pma sapia · qa her ē illa
igmutabilis veritas · q lex oim artiu re-
cte dicit : et arb oi potetis artificib · Ita
qz cu se aia sentiat · ner corpoz spem
motuq; iudicare sdm seipsa · sil oportet
agnoscat pstare nam sua / ei ne de qua
iudicat · pstare at sibi ea nam / sdm
qua iudicat / et de q iudicare nullo mo
pt : / Possu · n · dice · qre silia sibi ex v-
tragz pte rnde melba, cqz corpis de-
beat · qz suma equalitate delector · qua no
oculis / sed mete gtueor · Quapp falso me-
lioza ee iudico / q oculis cerno : qvo pro
sua nā / vicinioza sit iis q aio itelligo ·
Quare at illa ita sint · nullq pt dice :
ner ita ee debe q3q sobrie dicit : q3 si pos-
sint ee / no ita · Quae at nobis placeat /
et cur ea (qn melig sapiq) velemetissie
diligag · ner id q3q quide (si ea rite in-
telligit) dice audebit / Ost · n · nob / et oes
aie role / sdm veritate dei sifeioibg rete
iudicag : sic de nob (qn eide colemq)
sola ipsa veritas iudicat : de ipsa vo ner
iudicat pater · ner · n · mirq ē q3 ipse :
et ideo q pater iudicat · p ipsa iudicat ·
Oia · n · q appetut vnitate · hac habet
regula / forma / exemplu · [illegible]
qm eiq silitudine · sola (a q accepit ee
tpleut · Mens oia iudicat : qz sup oia
ē · qn cui deo est · Cu illo at ē : qn pu-
rissime itelligit · et tota charitate (qd
intelligit) diligit · ita erit (q3 cu pfe-
lex ipsa · et ipsa sit (p qua iudicat oia /
et de q iudicare nullq pt) : sicut i istis
tpalibg legibg · q3q de his hoies iudicat
qn eas istituut · Cu fuerit istitute
atz firmate · no licebit iudici de ipsis
iudicare / p p ipsas · Ceditor cu legu pa-
liu (si vir bong ē et sapies) illa ipsa
q3sulit eterna (de q nulli aie iudicare
datu ē) : vt p eiq igmutabiles regulas
qd sit p tpe iubendu vetandug discer-
nat : Eterna q legē mudis aiis fas
est agnoscē : iudicare / no fas ē · Done

sedm ipsa de alio et corpe iudicie possug:
hic minq artq/ aut minq velemeb est/
qđ debuit: hoc minq addidu ē qđ debu
it: De ipsa vo lege/ nullo mo qs iudi
cat. Cū. n. qs dixit. eterna tpalibq
ee potiora. aut septē/ et tria ee dect:
nemo dicit ita ee debuisse: sed tm ita
est. agnoscēs/ no ut examinator cori
git/ sed tm inuenies delectat:/ Dz mlts
finis ē humana delectatio: nec volut te
de ad supiora. ut iudicet. cur ista sensi
bilia placeat. Itaq si qra ab artifice
uno arcu gstructo/ cur altez: pare/ cor
r altera pte moliat: rndebit/ credo.
ut paria paribq edificiu membra rndeat.
Uozo si pgā qre. idipm cur eligat:
dicet/ hoc dece/ hoc ee pulchr/ hoc de
lectāe terrenteb: nihil audebit āplig:
Iclinatq. n. recubit oculis. et vnde pe
deat/ no itelligit:/ At ego vix itn
secq oculatū/ et tm sibiliter videte,
no desinā gmonē. cur ista placeāt;
ut iudex ee audeat/ ipsiq delectatois hu
mane:/ (ita. n. supfert illi/ nec ab ea
teneā: dū no secm ipsa/ p ipsa iudicat):/
Et pq qra. utz ideo pulchra sint/ qr
delectāt: an ideo delectet/ qr pulchra
sūt: Hic mihi sine dubitatōe rndebit,
ideo delectāe/ qr pulchra sint:/ Quera
g deinceps. qre sint pulchra. (et si
titubabit: subiicia)/ Utz ideo. qr sūt
sibi ptes sue/ et aliq copulatoe ad vna
quemetia rediguā:/ Qđ ei ita esse
cōpeit: iterrogabo/ Utrū. hāt ipsa
vnitate (qua quicqđ appetit) sume i
pleat. aut loge infra iaceāt/ et ea
quodamo metiat:/ Quod si ita ē: sna
qs no amonita videat. neq villa spem/
neq villu oio ee corpo. qđ no habeat
vnitatis alterius q vestigiu:/ neq qtu
vis pulcherrimū corpo (cui iterualli lo
cor/ nitrato aliud alibi habeat) posse asse
qui ea (qua seqtur) vnitate:): flagita
bo. ut rndeat ipse/ ubi videat vnitate
hāc. aut unde videat./ (qua si no vidēt:
vm agnoscet/ et qđ imitaret corpoz
spes/ et qđ iplē no posset: Huc vo cu
dicit corpibq. vos quide nisi aliq vni
tas retinet/ nihil essetis: sed rursq./
(si vos essetis ipsa vnitas/ corpa no ēetis
recte dicitur)/ Unde igit nosti ista vni
tate (p qua iudicas corpa):/ (qua nisi vi
deas: iudicare no posses. q ea no ipleant:
Di at ūs corpeis oculis ea vides: no vi
deres (qq eiq vestigio teneāt) loge tm ab
ea distare: nā ūs oculis/ no nisi corpa
lia vides):/ Mete g videq ea./ Dz ubi
videq: Di hoc loco eet/ ubi corpq nrmq;
no ea videt. q hoc no t oete de corpibq
iudicat:/ No ergo isto gtinet loco. Et
tm adest ubiq iudicāti: nusq ē p spacia
locor: et p pom nusq no ē./ Cū aia
mltis illusoibq phātasmatū/ hicinde p
turbatū gritat. et tm her falsa ee agnos
scit:/ ubi ē vez/ qđ mete aspicitur: Illa
lux va ē: q her oia. no ee ba agnoscis.
Per hāc illud vnū vides: quo iudicas
vnū ee/ qrqđ aliud vides:/ nec tm hoc
ee/ qđ illud est:/ qrqđ vides mutabile./
Uetā qre in corpis voluptate/ qđ te
delectat: nihil aliud uenies/ q queni
etia:/ Na si resistetia p discrepatia pa
riuit dolore: queniētia pariūt volup
tate:/ Agnoste g. q sit suma queniētia.
Nolī foras ire. In teipm redi. In itioze
hoie habitat vitas:/ Et si tua nām
mutabile ueniēs: tm trende teipm: p
memeto. cui te tmisteris: rōtinate aiam/
te tmisede. Illuc g tende: uñ ipm lume
rois accedit:/ Quo. n. pueit oio bono

rōnator. nisi ad vitatē: cū ad se ipsa vitas nō vtiq; rōnando pueniat, sed qd rōnantes appetūt ipsa sit:/ Et cū disputando. abo videq; verū ee qd dicis. et abo videq; verū ee qd dico: vbi aſo hoc videq? Hoc vtiq; ner ego i te ner tu i me: sed abo i ipsa (q supra mētes nras est) icōmutabili vitate videq. Ibi sane forma ipsa (sedm qua hec tpalia facta sūt) visu mētis aspicimq: atq; inde grepta vitatē rez/ et noticia (tm vbū) apud nos habeq. Vide ibi quemetia (q supior ee nō possit): et ipse cōueni cū ea. Cofitē te nō esse/ qd ipsa est: siqde se ipsa nō grit: tu at grendo/ ad ea veneſti. nō loroz spacio/ sz mētis affectu: Ut tior hō/ cū suo habitatōe. spūali voluptate cōueniat:/ Aut si nō cernis q dico. et anīa sint dubitas: cerne salē. vtz de iis te dubitare nō dubites. Et si certū e/ te ee dubitatē: grē. vnde sit certū: A lumine: qd illuminat oem hoiem venientē i hunc mundū: qd iis oculis videri nō pt. ner illis qbq phātasmata cogitat: sz illis qbq/ ipsis phātasmatibus dicit/ Nolite esse vos qd ego gro. neq; illud estis/ vnde ego vos ordino: et qd mihi inter vos fedū occurreit ipbo. qd pulchr/ qppbo: cū pulchrq sit illud/ vnde ipbo et qppbo: grē hoc ipm magis approbo: et nō solū vobis. sz illis oibq corpibq (vnde vos hausi) anponō:/ Vbi vident? her: ibi e lumē sine spacio loroz et tpm. et sine vllo spacioz taliū phātasmate:/ Cū quid ista ex aliqua pte corrupi pnt: nisi erīa si oīs rōnator itereat: Nolo. n. rōnatio talia facit: sed iuenit: et anq; iuemant: in se manet. et cū iuenūt: nos inouat: ita renascit tior hō: et ex

teior corrupit de die in die:/ Inter mētē nrām (qua illū i. illud lumē illuminās oem hoiem) i telligiq patrē. et vitatē. i. lucē tiozē. p quam illa i telligiq: nulla interposita creatura e: quare ipsa qq vitatē (nulla ex pte dissilem patri) i ipso/ et cū ipso veniemur: q. s. vitas/ fōtē oīm. q ab vno facta sit/ et ad vnū nititur. Vnde apparet p hāc formā. facta ee oīa: q sola iplet/ qd appetūt oīa:/

¶ 2ª. ḡfirmatio. p auditum. sedm Augustinū. ¶ Cap. 6.

Hacteng p ea q aspectu peripiunt (duce Augustino) eo pueniq. vt ineuireq mētē nrām. diuina mēte formai: deinceps (duce eode) p ea q audiunt. ad idem pficiscamur:/ ¶ In sonis grinnis est aliqs nūs: hic et i actu sentiendi/ certq sit nūs: q. nūosq sonq/ nūose sentit. Est et nūs aliqs i ipsa sensq nā: nō. n. aliter/ aut mulcet sonoz grānitate. aut absurditate offendet:/ Idipm qq (qđ est) q aut annuimq/ aut abhorreq/ nō rōe/ sz nā (cū aliqd sonet): ipsiq sensq num vox. Nō. n. tūr fit i auribq meis (cū sonū audio) her vis appbādi et ipbādi: aures appe nō aliter bonis sonis/ q malis patet: vi de potiq. ne ista duo sint minime gfūdenda. Nā si vsq ālibet nō correptiq/ modo pductiq gnuciet. sparsū tpis nō idem teneat/ nrē est: quib eade pdā rōe seruata. Vt qq ipso suo gne aures mulceat: illa vis facit. q grīna adsciscq/ et absurda respuq. Vt at breuioi tpe sentiat. cū releiq/ q cū tardiq gmittur. nō interest aliqd: nisi qdiu aures tangat sono. Affectio qq her auriū (cū tangit sono) nullo mō talis e: ar si nō tangat. Vt at differt/ audire/ ab eo qd

est nō audire: ita dissert. hāc vocē audire/ab eo qđ ē altera audire. Iher g assertio/ner vltra porrigit/ner ītra cohibet: q̄ ē mēsura eīg soni/q̄ ea facit. Altera g̃ ē in iābo: altera i tribacho: ī gdurtior/i gdurtioē iābo: correptior/in correptiore: nulla i silētio. Qsi in nūosa voce sit: cria ipsa/nūosa sit. nrē est. Neq; ee possit. cū abest effector eīg song: silis ē. n. vestigio i aq̄ ipsso: qđ neq; an fore/q̄ corpo ipsseis: neq; remanet/cū detraxis: Natural at illa vis et iudiciaia (que auribg adest) nō desinit ee i silētio: ner nobis song ea iserit: sed ab ea potig song pbadq; siue ipbadq; extipit. Quib negnuerit i aia ee vim numeror: cū cia hos nūos agat/qs i venaz pulsu inuenig/et recipioro spū.) Cū aliqn correptig/l' producting (dū seruia tpū legi/q̄ siplo ad duplū pdes quemut) vsū pnūcio: nulla fraude/iudiciū tui sensꝰ offendo. Alū song ille (q̄ correptiozibg/et q̄si fugacizibg syllabis editur) nō ptplg tpis ocupāe q̄ sonat: Judiciales at illi nūi. si minulo tpis/i tanto sparso tenēnt. q̄to isti sonātes digesti sīt: nō possent ad eoz sonātiū (q̄ paulo pductig/eade iābica lege fundūtur) aspirare iudiciū: Hos g̃ moza tpū (q̄ iudicādo psidet) illa nō tenet: Sed si nulla teneret: q̄tolibet pductig/competentibg ituallis/et iuice rndētibg/iābicos pferre sonos: nihilomīng ad iudicādū adhiberet. Nūr vo. si ederē vnā syllabā. q̄ta moza pagit (ne mltū dicā) tres passa ītrdētis/et alia duplo. atq; ita demetrꝰ ea logos iambos ordinaret: simplū et duplū lex illa nihilomīng seruaret: ner tn nāle illud iudiciū. ūs dimē sōbus

approbādis adhibē possemq̄: Tenet g̃ et ū iudiciales nōnullis finibg tpalū sparioz: qs iudicādo excedē nequit: et qđ excedit ner sparia/nō assequit vt iudicet: Tepat tn istī singulas actiones/Cād. n. nos/l' abulates ab ipaibg passibg/l' prutietes/ab ipaibg ituallis plagaz/l' edetes/ab iparibg molarū motibg/scalpetes denīq; ab ipaibg unguiū ductibg/et qđ nob i qlibet attepe agedi aliqđ ē corpis nīebza/ab ipaibg motibg refrenat et cohibet/et quada pāilitate tarite ipat: idipm ē iudiciale (nesrio) qđ. (quod facit vt hoies sensu ac delectu habeāt pulchritudis et deoris magis/q̄ be sīe: q̄ ad sua qlibet initamēta. sedamde passiōs corpal causa pīpitat: nō pulchritudīs gra auditatesq; allicitur: vnde eā nō sermosioē deligūt equā (qua amēt): sed ad qualibet eāli furoze trahūt.) Judiciale at illud. qditoze aūat/aue vol sinuat deū: que certe decet crede autoze oīb gueniēte atq; gradie: Ro terea. nūi/et q̄ i sono sit/et q̄ fūt in sentiendo. iq̄ tu eoz iterualla pt. meoia custodire: itm ūs iudicialibg/iudicādi offerūt/atq; iudicāt. Quis naq; iste/qui iteruallis tpū gstat. nisi adiuuemur ī eo meoia: iudicai a nob nullo mō pt. Qlibet. n. breuis syllabe (cū et incipiat/et desinat) alio tpe initiū ē/et alio finis sonat: in audienda itaq; l' breuissia syllaba (nisi meoia nos adiuuet. vt eo mo mento/quo ia nō initiū/ſ finis syllabe sonat. maneat ille moto i alio/q̄ factꝰ est/cū situ ipm somuit): nihil nos audisse possīg dicē. Hīr ē illud q̄ plerūq; alia cogitatoē occupati loquentes. nihil nobis vidēmur audisse. Quapz iudiciales illi nūi (q̄ nūos ituallis tpm sicos iudicie nō pnt/nisi qs eis tpī ministra meoia obtulit):

nõne ipsi existimadi sit ꝑ certũ spaciũ
tꝑis tendi. Dicat .n. i iis spacia tꝑm
minime videaꝫ: nõ tñ adhibebitur / nisi
ad ea iudicãda. q in spaciũ tꝑm fiũt: ꝛ
ner ipsa q̃de oĩa: sed q pñt articulari
meditꝫ: ¶ Cũ ꝯ ille canitur / deꝰ
creator oĩm: nũos ipsig ꝯ / ꝑ nũos
sentiendi audig: et ꝑ iudiciales nũos
delectamur: et nescio q̃bꝫ alijs existi-
mamꝫ de ista delectatõe (que q̃si sen-
tentia ꝯ iudicialiũ ĩstor). cũ ꝑ alios
sup hos / laetitioze / sed certe mioze ferre
possimꝰ sententiã: ¶ Aliud ē .n. delectũ
sensu: aliud existimãe rõe. Aliud q̃pe
ē anue / ꝛenue motibꝰ nũosis (q̃d fit
i delectatõe queuẽtie / et offensione ab
surditatis taliũ motionũ): et aliud est
existimãe ꝛ vtꝝ recte / an secꝫ ista dele-
ctet (q̃d fit rõcinãdo). ¶ Et si recte nõ
visũ ē (nisi q̃bꝫda nũis eet ipse delecta-
tois sensꝰ imbutꝫ nullo mõ eũ potu-
isse anue paibꝫ ꝛeruallis. et ꝑtur-
bata respue: recte etiã videi pt. rõ
(que huic delectatõi sup imponitur) nul-
lo mõ / sine q̃bꝫda numeris vnariõibꝫ.
de nũis (q̃s mfra se habet) posse iudi-
carꝫ: ¶ Ja nũc (si placet). illi nũi (qui
nob surrexerat / ad ꝑncipatũ obtine-
du) sensuales moiẽt: et iudicialiũ
nome (qm ē honozatiꝫ) ii ampliat.
q excellẽtioꝛes optĩ sit. ¶ Age. nũc ar-
cipe wim / põmꝫ rõis: q̃tũ ex opibꝰ
eiꝰ aspicꝛe possimꝰ: ¶ Ipsa .n. (ut id po-
tissimũ dicã / q̃d ad hui⁹ opis susceptoem
attinet) ꝑmo. q̃d sit ipsa bona modu-
latio q̃sidauit: et ea in q̃da motu li-
bero / et ad sue pulchꝛitudis finẽ q̃sto
ea ꝑspexit. Deiñ vidit ꝯ motibꝰ ꝛe-
poꝛ. aliud esse q̃d breuitate / et ꝑdurõe
tꝑis vaiaret. q̃tũ magis esset /
minꝰue diuturnũ: aliud loraliũ spa-
cioꝛ ꝑcussoe. in q̃bꝫda ḡdibꝰ celeitatis
et tardatis. ¶ Qua diuisione facta. id
q̃d in tꝑis moza esset modesto ꝛ uallo /
et hũano sensui accomodato artiũ
latu. vaiob esse nũob: eoꝛꝫ gna /
et ozdine. vsꝫ ad modulos ꝯsuũ ꝑse-
cuta ē. Postꝛeo attendit. q̃d in his mo
deradis / opadis / sentiendis / retine
dis. agẽt aĩa (q̃ caput ipsa eet): hoꝝ
oẽs aiales nũob / la coꝛpalibꝰ sepauit:
secꝫ ipsa hẽt oĩa / necꝫ aiadũte / necꝫ di
stigue / necꝫ certe nũe sine q̃bꝫda suis
nũis potuisse ꝯgnouit: eosꝫ reteis
ifiois ozdis / iudiciãia quada estatõe
ꝓposuit: et nũc cũ ipsa sua delectatõe
(qua tꝑũ mometa ꝓpedit / et talibꝰ
nũis modificadis): sic agit. ¶ Qd
ē q̃d in sensibꝰ nũositate diligis?
¶ Cũ aliq̃d ꝑ pailitate quada / et
eq̃liter dimẽsa ꝛeruallꝫ? ¶ In
ille pyrrithig pes / sue spondeꝰ / sue
anapestꝰ / sue dactylꝰ / sue ꝓceleu
maticꝰ / sue dispodeꝰ nos aliter de
lectaret: nisi ꝑte sua / ꝑt alteri.
eq̃li diuisõe gferret? Quid vo rabꝰ /
tribꝛachꝰ / trocheꝰ pulchꝛitudis hñt:
nisi q̃ mi⁹oze ꝑte sua / maioze sua.
i tẽpꝰ duab equaliter diuidat?
¶ Ja pozro sex tꝑũ pedes. nũ aliude
blandiꝰ sonat atꝫ festiuiꝰ: nisi q̃
tragꝫ lege partiãt. sic vt i duas eq̃
les ꝑtes (terna tꝑa possidetes). aut
i vna simꝑla (ex qualubet ꝑte) et al
tera dupla. i. vt maioꝛ habeat bis
minoze. et eo mõ ab illa diuidat
eq̃liter duobꝰ tꝑibꝰ / q̃uoꝛ tꝑa in
bina [redacted] dimetiente atꝫ semẽte:

et in reliqs oibg sili rõe: Atq; usq; adeo delectamur cãlitate: ut ea no mo i vocũ ĩternalĩ: sz cria in silẽtioz spaciis exigua. ¶ Queritg rõ. et carnale aũe delectatoem (q iudiciales ptes sibi vendicabat) ĩtroget (cũ ea in spacioz tpalĩ nuis cãlitas mulceat). utrũ due syllabe breues (qscũq audierit) ue sint cãles. an fieri possit. ut una earũ edat ydurtig no usq; ad lõge syllabe modũ. sz infra qlibet. quo tñ excedat soria sua: sz negat pt fieri posse. ut her delectatio ista no sentiat: et meliby velut cãlibg gaudeat. Quo errore gd turpig. Ex quo amonemur. ab his aũtere gaudiũ. q imitat cãlitate. et utrũ ipleat gplede no possumg. imo q no ipleat. fortasse cõplendig: et tñ cõptũ imitat. pulchra ee in suo gne. et ordine suo negare no possug. ¶ Equalitate illã (qua in sensibilibg nuis no repiebag certa et manete. sed tñ adubiata et ptereute agnoscebag) nusq; gfecto appetet aiã: nisi alicubi nota esset. Her at alicubi no spacius loco. et tpo: illa tumet: et illa her ptereũt: no i formis corpis (qs cãles nuq; dicere possug): aut i tpũ ĩternalĩ (in qbg silr utq; aliqd aliqto q oporteat procurrig l' corripig tñ sciat. quid sensu fugiat. ignoraig) ¶ Illã qppe cãlitate. qro. ubi ee arbitrerig. qua ĩtueles. cupid cãlia ee qda corpa. l' corpũ motu. et diligẽtig cõsiderantes. eis fide no audeg: Ibi puto: ubi regnat. qd est corpibg excellẽtig. ¶ Ded utq; ipsa aiã. an ecliã sup aiam. qraig: Arte ista rhythima ■ rhythmica l' metrica (qua utũ qui usq; faciũt) putaig habe aliqs nuos. sedm qs fabricãt usq: Quicuq; isti sit nũi no ptereũt cũ uersibg. sed manet: Cosentiedũ est ergo ab aliquibg manetibg nuis. ptereuntes aliquos fabricai: et har arte no aliud putaig. q affectoem quada animi artifing. ¶ Qui oia q ad nuos ptinet ille interroget. q nũq didicit: nõne ees har arte posse ■ gnoscẽ: Ido tñ sibut ũ nũi ab eo q docebit. in eu qui discet: sed discẽs. ĩtueq; apud mete sua mouebit se ad aliqd. un meti eq ipmat hi nui: et illa faciat affectoem q ars dicit: et ea q interrogabitur. vera ee ĩtelliget. atq; ĩuidebit: ¶ Cm vo hi nui (de qbg ita qrit) sit ĩcõmutabiles: ideo sit eterni: neq; ulla in eis est inequlitas. ¶ Unde vo credẽ du e aũe tribui qd eternũ e et ĩcõmutabile: nisi ab uno et no et ĩcõmutabili deo: Ergo q dicit. alio ĩtrogate se. sese intq ad deũ mouet: ut ĩcõmutabile uez ĩtelligat: ¶ Terria cõfessio. p mete: sedm Augustinũ. ¶ Cap. xi.

Satis p usq; idicia pmu: deinde p audita amonitoes. gposiũ nrm inuestigamq: nũc indageq. p idicia rõis: ¶ Aliter vngãsq; homo loquẽdo enũciat mete sue. quid i sepso agat attendes: aliter at humana mete speciali aut gnali ggnitõe definit. Itaq; cũ mihi de sua pa logẽ. utrũ ĩtelligat hoc aut illud. an no ĩtelligat. et utrũ velit. an nolit hoc aut illud: credo: cũ vo de humana. speri aliter aut gnaliter uez dicit: agnosco et approbo. Unde manifestũ e aliud unũquẽq; uidẽ in se. qd sibi alig dicenti credit. no tñ uidet: aliud at in ipsa ueritate. qd alig q possit ĩtueri: q̃z altez mutatz p tpa: altez ĩcõmutabili subsistit et nitate. Neq; n. oculis corpeis mutas

meteꝫ vnedo | videndo ꝑ silitudine colligꝫ generale ꝫ speale metis huane noticia: sed ituemur | mete inolabile vitate: ex q̄ ꝑfecte q̄tu possug definiag · no alis sit vnigꝫ hois meb: ꝫ q̄lis ee eternis rōibus debeat. ¶ Ptea cu ipu cogitat eternitate · et milta recte reprehendit | rectegꝫ laudat ꝫ mozibg hoim · q̄bg eatande regulis udicat: nisi in q̄bg videt q̄dmodū q̄sq; vnic debeat · cria si ner ipsi eode no vnicat: ¶ Vbi eas videt? Necꝫ · n · i sua nā: cu ꝑtul dubio mete ista videat? · et meteꝫ eoz q̄stet ee mutabiles: has vo regulas | inmutabiles videat. q̄sq; in eis et hoc vide potueit · Negꝫ i habitu sue metis: cu ille regule sint iustie: meteꝫ vo eoz ■ q̄stet ee iustas · ¶ Vbina sit iste regule scripte | vbi quid sit iustu | cria iustq; agnoscit | vbi ternit habedu ee | q̄d ipse no habet | vbi q̄ sit scripte: nisi i libro luris illig | q̄ vitag dicit? Unde oib lex iusta describit? · et i cor hoib (q̄ opat? iustia) no migrādo | ꝫ tm i pniedo trisfert?: sicut imago ex anulo | et in cera trisit | et anulu no relinq̄t) ?: ¶ Qui vo no opat? · et tm videt | quid opadu sit: ipse e · q̄ ab illa luce aūtit? | a q̄ tm tagit?: ¶ Qui aut ner videt | q̄dmodu sit vniedu: excusabilig q̄de pecat · q̄ no e trisgressor legis | agnite: sed cria ipse splendore aliq̄tes vbi pntis vitatis attingit? · qn amonita cōfitet?: ¶ Deniq; supior hec Aureliana disursio · q̄tuor finibg termiat? · ¶ videlicet meb ad suma no surgit: nisi eig (q̄d est sumu) trahat? · in stitu · ¶ Et ius

rōibg no ateret? (pro arbitrio) udicādo: nisi eternitati se posset equare · ¶ Q̄ inmutabilia | rōe inmutabili no apphendet: nisi regula ipsa inmutabilitatis attiget · ¶ Q̄ animi milti · eā de no rapiet vitate: nisi aut vna eet in multis itellectꝫ huang (quod fiei neq̄t): aut salte multi itellectꝫ huani · in eude se fonte vitatis imergent: quasi tūc optie alio ordine artifitii sint ggnituri: qn rōem ipsa vna (ꝫ qua artifex opa cōstruxerat) penetrauerit: ¶ Hec at augustini sententia · duobg modis potissimū cōfirmat?: p̄. ꝫ rōem vtute arguedi: deinde ꝫ roēs notoes vitatis boitatis | et esse · ¶ Qs itellectꝫ apphendit nitaia cōsequētia in rebg et q̄tingētibg | et no existētibg · Hec · n · gsequētia e nitaia | Di plato aurit: plato no uetur: licet plato | et curꝫ | et motꝫ eig ■ sint: ¶ Quecia hec e nitaia | plato olim (du dissereb̄at) loq̄batur: licet negꝫ plato | negꝫ disputatio sua | negꝫ sermo · sint in pntia: Taliu itagꝫ gsequētiaꝝ nitas imutabilis | i rebg illis tpalibg no fundat? (que l' no sit ullo modo | l' sit q̄tigētes): negꝫ i solis cogitatoibg aie: alioqui no eet vera nitas | sed figmētu: imo negꝫ inmutabilis eet: cu cogitatio nra sit mobil; fundat? ꝫ in etna et nitaia rez serie: qua diuina mes (olim ordiatrix) intra se cōtinet: vbi mutua rebg habitudine tribuit: Quaꝫ oe ve rōnatois lume | a pma vitate accendit? · et in eade reflectit?: postꝫ oib gsequēte nitas | i suma totig ne nite fundat? · ¶ Docet hoc coes op̄ vitatis | et boitatis ipsis i

telligētie (q̄s i supioribꝫ probauiꝫ inee
mētibꝫ oim): ex eo q̄ ūa et bona assi
due cōparāt: Q̄ si ūitas ipsa / et bo
nitas deꝫ est: sequit ut deꝫ totiēs me
tibꝫ hoim illucescat: q̄tiens p̄ deu
tē normā ūa / et bona diuidicaꝫ.

Docet idem ee ipsiꝫ notio oibꝫ
insita: nā oēs hoiēs iudicāt illud
q̄d nullo mō ee, istud uo ee / q̄ ipso
mō hoc ee p̄fectiōi: Talis aūt eendo
ḡdatio / negꝫ fit negꝫ ḡgnoscit: nisi
p̄ accessū / ad ee sūmū (qui deus est)
actꝫ inde recessū: Accessu uo ad ipm /
et recessu ab ipso uidere no p̄t:
nisi qui ipm uidet: Videt aūt
ipm uiri p̄itiozes / alio insup pacto:
q̄m uidelicet oia rez gña subalter
na / ad gñalissima et illa usq; ad
ipm q̄d dicit ens simplex absolutuꝫ)
resoluit: Tale ens aut figmētū
falsū est / aut ē deꝫ: Sic p̄t aīt ens
ipm falso ee (si mō ▬ aliq̄ ī rebꝫ
ē uere: Ḋi gpatio illa de rez ḡdibꝫ /
actꝫ her resolutio nō fit nisi p̄ ipsam
sūmi / et absoluti ee ūtute: unꝫ fit p̄
deū quo formatꝫ ītellectꝫ et gpāt / et
resoluit / Accredit ad her q̄ ipm ee
usq; adeo p̄spicue fulget: ut negāt ro
gitāi nō ee: Dicut n ipm q̄d dicit
nihil occurrit nob / ut expōs oio eendi:
ita ee occurrit / ut expōs penitꝫ no eendi:
Itaq; in ee negꝫ pō ulla prozsꝫ apparet /
ad nō eendū: negꝫ aliās deficrtꝫ eendi /
Ex p̄a: p̄te / eternū e: ex 2a / ē tota eendi
p̄fectōe plenissimū: Id est deꝫ: Hec
rōe (ee) occurrit nobis euidētissīe: et
recte aiadūtibꝫ occurrit ut deꝫ /

Qd̄ duabꝫ p̄cēa rōibꝫ cōfirmatur,
p̄ma: q̄ ee usq; adeo manifestū e: ut
in singulis q̄ ḡgnoscūt: ꝑ ḡgnoscatur
et ipm. Qui platonē affirmat curre:
affirmat eū esse currētē. Qui eū vo
cat hoiem / aut albū: esse ī hoiē spe
ciē / et albi. Deniqꝫ ī singulis essendi
modis (q̄s q̄s res ḡstāt singule) ita (esse
ipm) subintelligit: q̄admodū ī oibꝫ
aialium spēbꝫ subintelligit aial: ~ /

Ad 2ā rō: q̄ p̄ ipm / reteta / recta ḡgnos
citur: ipm uo / p̄ semetipsū. Diqde
ī ḡgnitōe (que fit p̄ ūtutū) illud quod
dicit nō ens / p̄ ens ḡgnoscit: ens in
pō / p̄ ens actu: ens actu / p̄ actū ex
istendi nosci: Talis actꝫ / ee ipm
existit: Di p̄ ee (q̄d cūlibet entis
actꝫ est) q̄libet ens agnoscit: sequit
ut p̄ ee (quod cuncta existētiū actꝫ or
ḡoꝫ est) existēcia cuncta nosci.

Ac si ponat nāt sup ee in pō /
et ee in actu ens ipm simpliciter.
q̄d negꝫ sit pō negꝫ actu: ens ipm / aut
figmētū erit / aut erit deꝫ / aut q̄da sig
nificato dei (ut placet platonicis):
Deꝫ aūt actꝫ ē oim auctor existētiū:
p̄ꝫ actōis exercitū. p̄ꝫ / vehemētꝫ / diuiꝫ
mouet mētē / q̄ relīq̄ q offeruīt: imo
eiꝫ ūtute. reliqua mētē mouet: Ipsū
q̄ ee absolutū / ipse sīꝫ purꝫ actꝫ / effe
ctor oim existētiū (qui deꝫ est). p̄m
est / q̄d mētibꝫ miro quodā pacto sese
offert / q̄d illabit / q̄d effulget / q̄d retegit
oia patefacit: cuiꝫ forma et notione
q̄uis p̄cepta q̄dāmō possideāꝫ. negꝫ illa /
et ī illa. relīq̄ ḡgnoscāꝫ: no fit istud
aiadūctiꝫ: sicut negꝫ oculꝫ cōsiderat
se uidē solis lumē q̄tinue. reteqꝫ p̄ ipm /
et in ipso: negꝫ rō aiadūcit se q̄tinue
rōcinari. ei sp̄ ferme rōcinet: nā du
tiꝫ cōsueta. aiadūcē no soleꝫ. Quis
nō. spiraē se q̄sidat: Ubi plato
nici deū sūmū / uocat ipm ee: itelligi

ten

volūt nō esse qđ in ēntia est / ꝑ huiꝰ ēe
ꝓncipiū: ēe videret sup ēe qđūqꝫ ꝗa
quada ēendi, grapit / et aliꝫ notoē ꝗ̄
hendit. / Dumu. n. deū ꝗ̄e vnitatis bo
nitatibꝫ: sequēte vo. deū de deo / lumeq̄
de luce. entiꝫ noīe nūcupāt: a ꝑa vnita
te. in tria deductū: sz in ēntia / vitaq̄
et mēte. Et qđlibet triū. mō suo / sti
et reliq̄: tria in noīe vsꝫ ꝓducūt: vnde
fiat. vt i agelis / nouenariꝰ sit nūs ob
seruādꝰ: sdiꝫq̄ i aiabꝫ felicibꝫ grad⁹ /
ꝓmēte vo greplāte formaī ꝗ̄dē a deo su
mo. ꝑ vnitatē / mētis caput: deo vo sequte.
ꝑ intellectū. Dz her ipsi viderit: nob
at sufficit. aiam diuinitate formaī. Ex
oīb supioribꝫ cōcludit. rōem hūanā (in
ordīe rex gsideradꝰ) vsai sp circa rōem
diuinā / rez oīm ordiatrīte: no mīnꝰ q̄
mūdi spe. circa mediū mūdi pūctū: /
Dz si reuolutio (q̄nālit et assidue ex se
ipsa / ꝑpetuū abit rez) ꝑpetua ē: oportet
rōem nīam fore ꝑpetua. Que qm itelli
gendo ꝑ deū / atq̄ in deo (sine medio)
in deū reflectit: plane testat se a deo
(sine medio) ꝓcessisse. Quiꝫ aut negret.
qđ ꝗ̄ie ab ētnitate fit. eternū fore: atq̄
ēntia videt in deo spem spāna. ꝑ vt ꝑterna
ē: dū certa illa rōe spāna ēe grudit:
ita vo videt / vt suscipit inde: seq̄t g̃
vt ꝑ modū suscipiat spāna. Et qz susci
pit: vt ipsa est (siqđē ꝓ nā capit sua) n
fit vt ipsa ꝑpetua sit: postq̄ mō ꝑpetuo
suscipit: / Ratio at her nra / nihil est
aliud / q̄ vita itellectual: Dp q̄ viuet.
imo et itelliget sp: si sp erit. Dz ꝫ̄ui
uat hīc. cū Augustino (vt sepe soleꝫ)
paulo latiꝰ ꝑsagai: Qn rōnamur:
aiꝫ id agit. Sto. n. id agit: nisi q̄ itelli
git. Ner corpꝰ q̄ itelligit. ner aiꝫ (auxili
ante corpe): qz cū itelligē vult. a corpe
aūtif. Cōd. n. itelligit / eiamodi est sp:
nihilꝫ corpis / eiamodi est sp: no g̃
ꝑt adiuuāe aīm / ad itellectū nitēte.
cui no impedire satīs ē: Di ꝑ se rōnat
aiꝫ. ar rōnādo vitate attingit: attin
git vtiq̄ ꝑ se vitate: q̄ ꝑ ipsi vitati
(per quā ēa sit q̄ꝫq̄ intelligendo attri
guit / ꝗ̄ꝫ heret: q̄ aut rebꝫ sensibi
libꝫ / aut eaꝝ imagibꝫ. qs no ꝑ se at
tingit / sed ꝑ instrumēta / et reliqua
media. Sto. n. ea posset gtēplāi aiꝫ
ꝑ seipm. sine maxia q̄uctōe cū ipsa.
Ea q̄ sensu rapiūt. cuī ēntia nos ēe
sentiūt / et loīs gtinēt. vn ner pī
pi ādem posse affirmāt: ea vo q̄ itelli
guit. no quasi alibi posita itelliguit /
q̄ ipse q̄ itelligit aiꝫ: sil. n. ēntia in
telliguit no gtineri loco: / Quāe ista
q̄uctio itueris animi / et eiq veri qđ
itueī, aut ita ē / vt subiectū sit aiꝫ /
verū at illud / in subiecto / aut ctra
subiectū / verū. et in subiecto aiꝫ:
aut ē vtrūq̄ / substātia. Dz at
triū. si ꝓmū ē: ita ē īmozlis aiꝫ / q̄
vītas illa / et sūma rō rez q̄ sepabi
liter ihēt aiꝫ. et inēe (nisi vīuo) no
ꝑt. Eadē nītas ē in 2o. Ita si
verū illud (qđ rō dicitur) nihil habet
q̄mutabile / sicut apparet): nihil q̄mu
tāi ꝑt / qđ in eo (tm̄ subiecto) est. Re
manet g̃ oīs pugna de 3o. Ita si aiꝫ /
substātia ē. et substātia / rō / cui con
uenit: no absurde q̄s putauerit / fiei
posse. vt manēte illa / hīc ēe desinat: /
Sed manifestū ē. q̄ qđdā aiꝫ a rōe
no sepāt / ꝗ̄ ei roheret: nīmīū est
eū manē ac viuē: / Sepāi at. q
tandē vi ꝑt: Scīu ctrpea (cuiꝫ et
pō infirmioꝝ / et oīgo ifeīoꝝ / et ordo
sepātioꝝ): Nullo mō. Aiali g̃: Sed
ēntia id quo est? An alter' poētioꝝ
aiꝫ (q̄sq̄is est) gtēplari rōem no

pt: ꝛ nisi alterꝫ inde sepauerit. At
neq; rō cuiq; gteplati defuerit: si
ōes gtepleť:/ Et cū nihil sit ipsa
rōe potētiq (qz nihil ē cōmutabilig):
nullo pacto erit aig (q̄ nodū ē rōm
giuctg) eo (q̄ē giuctg) potētioz:/:
Restat vt/ aut ipsa rō a se ipsū sepet:
aut ipse aig ab ea/ voluntate sepet.
Hz nihil ē in illa nā cuidētie: quo
minꝰ fruēda se aīb pbeat. Deinde
quo magis ē· eo q̄ rō sibi giungit:
magis facit vt sit: cui rei gtraig
est interitꝰ:/ Voluntate at aīm sepāi
a vītate q̄s dixit: q̄ nihil vnq̄ aui
dig studet/ q̄ vītati giungi. Quid g̃:
Iane gcludēdū ē· aīm ee imortē:
An ne (erīa si sepāri no pt): extingui
pt: At vō si illa vig vītatis· ipsa
sua giuctōe affirit aīm (neq; ·n· no
affirē pt: ita pferto affirit: vt ee
ei tribuat. Est ·n· maxie ipsa vītas:
vbi suma erīa cōmutabilitas itelli
gitꝫ): Itaq; queq; ex se affirit: cō
git ee q̄da mo: Nō g̃ extingui aig
potest: nisi a rōe sepāt: Separi
vō no pt: Nō pt g̃ interire. Quod
vero infert dubitatōem/ illud est.
q̄ aig stulte sepaī ab ipsa rōe videt:
et in quoda defectu ee: et ē cētia
certioze atq; plenioze/ sapiēs:/ Sed
si (qđ nemini me dubiū) tuc ē aig
sapietissimo· cū vītate (q̄ sp eode
mō est) ituet/ eiq; īmobilis hereat/
diuino amoze giuctg: et ex illa cēn.
ōia sīt/ q̄ quoq; modo sīt (que sume
maxieq; est): aut ab illa ē aig (cōꝫ
tū est)· aut/ p seipm ē. Hz si p seipm
est: qm ipse sibi causa existendi est/
et nuq̄ se deseit: nuq̄ interit: Si
vō ex illa: diligēter opꝰ ē q̄rē· que
res ei possit ee gtia/ q̄ a eo auferat
aīm ee: qđ illa pbet:/ Quid est g̃:
An forte falsitas: q. illa/ vītas? Sed
manifestū est/ atq; in promptu sitꝰ: q̄m
nocē aīo falsitas possit· Nō ·n· aplig
pt q̄ falle: At nisi q̄ vīuit/ falliturꝫ
nemo: Nō g̃ falsitas iterime aīm pt:
Qz si her no pt (q cōtraia vītati est)
auferre aīo/ aīm ee (qđ ei vītas dedit.
ita ·n· iuictissīa est vītas): q̄d aliud
iuenieť/ qđ ausēat aīo/ id qđ ē aig:
Nihil profecto· Ita nihil ē gtraio valēti/
ad id auferendū/ qđ sit ab eig cōtrario:/
At si vītati cōtrariū ita q̄dā· non
iquatu vītas ē/ p ictū sume maxieq;
est (q̄q; itatu ē idipsū/ ictu est vītas·
siqđē vītate/ ea dicig/ q̄ va sīt oia q̄tucuz
sīt/ intatu at sīt/ magis ve sīt): tñ nullo
mō id defugerim/ qđ mihi cuidētig suf
fragaꝫ/ Nulla si nulla cēn. ictu cēn.
est) habet cōtrariū aliqđ: multo minus
habet gtiū p̄ illa cēn. q̄ diait vītas
ictū cēn.:/ Primū at verū ē/ Oīa ·n·
cēn. nō ob aliud cēn. est/ nisi q̄ est:
Esse at nō habet cōtrariū/ nisi no esse:
Vnde nihil ē cēn. gtiū: Nullo g̃
mō/ res ulla ee pt cōtraria illi substā
tie/ q̄ maxie ac primitig est. Ex q̄ si ha
bet aig/ idipm qđ est (nō ·n· aliunde
hoc habē pt· q̄ ex se nō habet· nisi ab ea
re/ q̄ illo ipso est aīo pstatioz/ Nec habet
aig ee ab alio/ q̄ a vītate: siqđē ab ea sola
sortit et bn ee): seq̄t· vt nulla res sit q̄
id amittat ad: q. nulla res/ ei rei cō
traia est/ a qua id habet/ Et vtīa
ee nō desimit: Capiam vō (qz p quisq;em
habet ad id/ ex quo ē) actione pt amit
tere: cōuersiom itaq; actio gtraia est.
Illud vō/ qđ ex eo habet/ cui nulla res ē
cōtraia: nō ē vn possit amittē: Nō pt
g̃ interire:

Liber. xj. Quam sua dñaz rozpozi. a mlīs ordiaz signis. ac pmū ab affectibz phātasie. Cap. pmū.

Hactenꝰ dui mitate aie / rōibz demōstrauiꝰ: deinceps vero signis idem pene gfirmabiꝰ:

Phātasia ātuor sequūt affectꝰ: appetituꝰ. voluptas / .i. letitia. metꝰ. dolor. hi oēs qn̄ vehemētissimi sūt / subito rozpꝰ ppu / oīo: nonnūq; etiā affligūt alienū. Quatuoꝫ ardozes / l' cupiditas vindicte ciet. i rozde: l' libido voluptatis in ieiozie. imo et i pulsu: Ex cuiꝰ mutatōe ggnouit medicꝰ Erasistratꝰ Antiochi ee amōe Stratonice captū: Cursꝰ cupido no tendi. frequēte tractu / q̄ pniciose pueros / alios q; ad libet molliozes fascinat: Ex maifeste ꝑgnatis mulieris auiditas. tenez fetu ifirmit rei cogitate nota: Q; vaios filiꝰ suis gestꝰ / figuras q; paretes. et q; tu sibi dissimiles ipīmūt: pp vehemēte rez diuisaz imaginatōem. q; (du vouūt) casu aliquo affligūt: Quo fit ut dissimiliozes sint admodū iter se lyones. figura / gestibz q; / et moibz: q; quevis iter se / in quauis spē bruta. Ex sepe malefica voluntas. exectatoibz suis / et venefitis (vulgo) fert nociuisse lyoibz / et brutis / et platis: Adde q; glutones nonnulli. epulas ad dam auidis cogitatōes: saliua sua sili quoda sapoze ifinit: Pueri q; / et gnde mulieres. pp nimia vetiti cibi l' potꝰ auiditate. liqescūt / diffluūt / dilabūt: Sher et silia pmulta effirit appetitꝰ. Letitia quoq; vehemēs. no minoza. sher timere subito pt corpꝰ. et sepe morbo leuat. Sone Sophocles / et Dionysiꝰ Sicilie tyrānꝰ / obiere repēte victoꝛie nūcio: Mater. viso filio e Cannesi pugna / redeūte. subito exspirauit. Quid q; dolor possit: nullꝰ ignorat: Molestia quietā tetri cuiꝰda spectaculi. gustu ifert / et quoꝛat nauseā (solo aspectu): Quei nonnūq; et grādioēs cū amarā potoēm offerri videt alicui: statī sentūt amara in oze saliua: quā vehemēs mouit imaginatio. His nonnūq; (tali quada cogitatōe) alui q; laxat. Et q; mirabile e. nōnullis stupefiūt dētes et asperu aliq / et auditu: Quid miseicoꝛdia (que dolor q̄da est): nōne miseratiꝰ corpꝰ ita nonnūq; afficit male / vt corpꝰ alteiꝰ videt affectū: Q; declarāt ii q; sanguis hūani aspectu. statī spū deficiente labūt: et ii q; dolet cubitꝰ. du videt aut audiūt. altiꝰ cubitū vulnerātū. Quid metꝰ: In nō sepe altis e fenestris i terrā despicientes / p formidie caligā / et gtremiscꝰ. q; ruīa erit rutꝰ: pallet. repēte timētes: sinit et verecūdi rubent: timoze subito / trepidat coꝛ / arrecte stat come / vox fauciby heret / defit q; vita / l' morbi diuturni sequūt: Nonnūq; vō morboꝫ q̄da curat metꝰ: vt singultꝰ / et q̄rtana febre: Cui at metꝰ vehemētissiꝰ / cū vehemētissia auiditate gcurrit: nonnūq; effectꝰ mirabilis prouenit. Hic (vt i apud Herodotū) cū Cresū regē. ada ex ꝑsis ꝛ̄fitere vellet: filiꝰ Cresi (antea mutꝰ) pp igētē timoꝛis paterne timoze / cū clamādi cupiditate: subito soluit lingua / ac magna voce clamauit / O vir ne int-

fitias Cresu. Inde vocalis est factꝰ:
Quãobrẽ affectꝰ illi ãtiqꝰ corpi penitꝰ dnãnt. cũ illud vndiqꝫ mutent. Dũt ãt hi motꝰ ipsiꝰ animi: nã ꝫtũ aiã bonũ ãppetã iudicat aut malũ: tm cupit, gaudet, timet, et dolet. nõ seqr: nãm corpis aĩe motibꝰ penitꝰ subiũct. Ifir fit. vt vultꝰ huãnꝰ tũ inclinationũ animi ꝑspicua signa: tũ affectuũ singulorꝫ indicia certissima ꝑ se ferat: illa ãdẽ soli physiognomi: hec eriã vulgaries itelligut. Quis nõ facile agnoscat cupiẽtẽ, timẽtẽ, iratũ gaudẽtẽ aĩm, et merẽtẽ. Ihr arridit rursꝫ. vt solꝰ hõ rideat: solꝰ et lachrymetur. ex eo: qꝫ animi motꝰ plurimũ i corpꝰ hñt ipiũ. Exhor ãt qꝫ rõl' aĩe motibꝰ oĩo corpꝰ subiũcit: duo ãdã conũctꝫ. vnũ qꝫ aiã hec fort excellentissima ẽ, ac ꝑ se subsistẽs: qꝫ nõ dnãtur corpi fort illa, q ꝑ corpꝰ existit: Alterꝫ. qꝫ corpꝰ huãnũ, aĩe sue credit facillime.
Nõ credit facile, ãdo ꝑ abũdãtiã terre. solidũ est et durũ: ideo corpꝰ nrm (si ad retẽa aĩalia qpareturꝫ. qꝫ minimũ ẽre (et illud ãdẽ subtile) possidet. sublimiorꝫ elemẽtorꝫ, qplurimũ: quocirca celestiũ ẽ aĩe receptaculũ.
Cui ãdẽ rei dorumẽto ẽ ꝓt: qꝫ viri ꝛgẽ nosi orꝫ sepe nũo. molles carne sũt, grileꝫ valitudinariꝫ. corpꝰ qꝫ illorꝫ qminimis ipsorꝫ motibꝰ plurimũ vaiat. ãdo de Aristotele, de Pirrone, Democrito, Carneade, Chrysippo, Plotino legimꝰ.
Quod in Timeo sensit Plato, cũ dicẽt deũ potuisse tã solidũ hoĩs corpꝰ facẽ. vt ab externis minime ledẽt. sed voluisse mollig facẽ: quo cẽt speculatõi paratig. ãsi nõ ad hãc habitatorem: sed ad celestẽ speculatorem sing gregniti.
Addit eriã. animi potentissimi motiones. ꝗbꝰ corpꝰ et resolũe, et dissolũe: qd nõ ꝫ affectu solũ. vez eriã in speculatoꝛibꝰ ĩtẽtoe cõtingat.
Scribit et Charmide. magos illos, aĩe corpibꝰ medicos, Damoxidis, Zoroastribꝰ imitatoꝛeb. arbitrari oĩa corpis tũ bona, tũ mala. ab aĩa fluere, in ipm corpꝰ. qdã modũ oculoꝛ qualitas fluit a cerebꝛo: cerebꝛi ãlitas a toto corpe. Atq vt iposs bile ẽ. oculos curãi, nisi curet cẽbꝛ. et cẽbꝛ curãi, nisi corpꝰ totũ: ita corpus totũ (nisi aĩa bñ valeat) nõ posse bñ valere. Valitudinẽ ãt aĩe curari. Apollineis ĩtatatoribꝰ ãbgdã. i. phiris rõibꝰ.
Dortes ꝓtea narrauit. vulgatũ ẽ apud Thraces. eos medicos, tali quada curatõe, nõnullos hoĩes seruaĩe ĩmortales ꝓfuisse: tm ẽ aĩe ĩ corpꝰ ipiũ, tãta potestas.
Magica hec opio videt, cũ illa hebreoꝛ xpianoꝛꝫ sñtã ꝓfatiare, ade ꝑmi parẽtis aiã, ꝑ ãdẽ sano. sana fuisse oĩa: demde vo, infirmo. ifirma oĩa cuasisse.
Cetex de nriis motibꝰ. hoꝛ ẽ diligẽter aduertendũ, qꝫ aliq ĩripietes a corpe, nõ penetrãt ĩ aiam: alii penetrãt. Aliq ĩripietes ab aĩa, nõ redũdãt in corpꝰ: alii vo redũdãt. ꝑmi hymoi sũt: qꝫ tẽuissig aer (corpi circũfusꝫ) licet aliq nõ corpꝰ moueat: tm neq caloiꝫ ꝑbet nobis sensũ, neq frigoiꝫ. Ignis sit, qñ ita mouet: vt aliqd sentiaꝫ. Terꝛ sit, qñ mens trãsalte aliqd speculat, aut phãtasia leue aliqd modice ĩtuet: ex ũb nãq cogitatoribꝰ, corpꝰ nõ agitat. Quarto denicꝫ quoties seu mẽs, sue phãtasia vehemẽtig sese cõfert ad aliquid, aut noxiũ valde, aut vtile miltũ, iocũdũqꝫ existimat: tũc. n. corpꝰ aliqd patitur.
Affecto qñ ꝑ animi affectu. motꝰ aliq ĩ corpꝰ redũdat: nõ ꝑ vim corpis: sed ꝑ animi ipiũ, in corpꝰ videt descendẽ. Corpꝰ. n. vim nõ habet agendi: atq accipit subito motꝰ illatos ab aĩa. nulla ĩtedẽte mora:

na subito pallescit vultu/ aio metuete:
et p animi agitatoem dubitat. expallet:/
¶ Qñ vo. calefacto minuu corpe. aia
id egrefert. ptrbatis hmoi/ no prig
audit aio: q̄ et passoem corpis sensit/
et noxia iudicaueit: Sentire/ et iudi
care. actꝰ e animi: Itaq; p suu actu gie
no p corpis violetia. aiq; ptrbatur:
ideoq; seipm mouet: no mouet a cor
pe: qđ ex hac plane gspicit. qz ex vele
mentiore animi cogitatoe et affectu. sp
agitat. et corpꝰ. neq; pt illi corpꝰ obsiste:/
Ex passione vo et cruciatu corpis. no
nnulo aiq; de suo statu deiicit:/ Dio
genes Cynicꝰ nudꝰ. glacie/ niuesq; hye
me. estate ardentes calcabat arenas:
atq; iteꝝ ridebat et iocabat:/ Polemon
Athademicꝰ/ rabidissimos canu morsꝰ du
sentiret: ne expalluit qđe:/ Anaxar
chꝰ Abderite phs. a Nicocreonte Cypri
tyranno/ iussꝰ est/ i saxu ferreis q; malleis cedi. At phs/ penaq; cor
pis negligens/ inqt. Tunde/ tunde Anax
archi vasculu: Anaxarchu ipm nihil
terres. Jussit tyrannꝰ illi lingua pcidi:
tuꝝ ille precisa morsu in tyranu faciē
cospuit:/ Alijq; innumeri/ maxie oim
xpi martyres. talia fecisse memorat:/
¶ Ex hijs apparet. no p corpale nām/
sed p aie ipsiusq; iudiciu. passiones corpis
posse in aiam penetrare: Judiciu vo
no sp nām seqt corpis (q̄ vaiat. q̄ppe
iudiciu ad gestaturaꝝ vaietate. eriā silī
corpis gplexioe manete: sepe eriā ma
net idem. gplexioe mutata):/ Costat
g. aim corpi p se obesse: ipm vo (nisi
a seipso) ledi no posse: Lesio at (q̄ a seipo
iferꝝ) qtroūsia. qđa e potiꝰ. q̄ pmi
es (nihil. n. a seipo pmittur:/
¶ Dignu zm. ab affectibus ratois.

Anima nram/ corpis ee
dnam. ab effectibus phātasie/ satis nar
rauiq;: cepimusq; idem partim a roīs
affectibus iudicāe: hac vo pte diffusiꝰ
prosequmur:/ In hac pte ponūt phates.
poetas. sacerdotes. psagos/ et vhetas.
Epimenide cretese/ an¶ De phis
nos quidā dormisse aiūt/ .i. (ut
opinor) a sensibus vixisse semotu~/
¶ Dili. dece latuisse pythagoram./
¶ Zoroastre vo/ nigili. ¶ Socrates
(ut scribit plato) a solis ortu/ usq; ad sole
altez occidentē inclinatiōes (ni/ imobilis.
iisdē vestigiis/ et oculis/ atq; oculis i eosdē
locu direptis/ rectꝰ: cogitabundꝰ/ et
abstractꝰ a corpe stabat. ¶ Plato cu
frequenter/ gtē platonis theatroe/ loge se
cessisset a corpe: tandē in capsa ab
stractoe a corporibus virilis decessit oīo.
¶ Eiꝰ discipulꝰ Xenocrates. singulis
diebus/ integra hora abstrahebat a corpe.
¶ Archimedes Syracusanus/ gromē
tricis figuris itentusq; tumultuosu ex
cidiu patrie/ et iminēte sup
caput hostē no sentiebat. ¶ Porphy
riꝰ (plotini discipulus) scribit plotinu
sepe solitu solu a corpe/ mutare vul
tuꝝ: tuc mira qđa euenire: q̄ postea
scribet:/ Quater at adfuisse se asseue
rat plotini miraculis. ¶ Septim at
(cu ageret octauu et sexagesimu etatis
annu) a numine corripiꝰ semel iterq;
gtē pladu affirmat. ¶ Multis annis/
an istos. idem fecisse Heraclitu/ et De
mocritu legim. Utriusq; i solitudine se
cesserūt: alter itētoe studii/ subtristis
videbat aspectu: alter cu mēte a sensi
bus avocāe cepisset. et impediret ab oculi
sese execrauit:/ Quid mlta:/ Acuꝝ
magnu aliqđ i quib arte nobiliōe ad

tuenerūt: id fecē pripuc· qñ digressi
a corpe/ in arce animi gfugerūt·/

¶ Hinc plato scribit ī phedro· phoz
metes/ pripue alas (qbo ad diuina vo
latur) recupāe: qz videret ee diui
nis ītubāt. Et alibi qde/ diuinos/ ali
bi vo dei filios nōiat: qz qdamo re
nascāt ex deo. ¶ Ob id scribit Aristo
teles· oēs in qlibet arte viros excelle
tes· melācholicos extitisse: sue tales
nati fuerīt· sue assidua meditatõe
tales euaserīt. ¶ Qd ego ob ea cau
sa arbitroz euenire: qm humozis me
lācholici hūmoz· aiam incitatiet
iuuat· vt in seipsa se colligat:~/
Cursq aia si frequeter· ita ipsos in
se ipsos colligit: vt ghinuā agitatoem/
ptibq huoz subtilibq resolutis· gplexi
one corpis mltomagis terrea effiat/
qz accepit: pserti cū habitudine cor
pis (se colligedo) reddat gpssiore: talis
aut ē terre nā. ¶ Vnde· q talis qz
ē nā/ Mercurii/ atq Saturni: vt qua
du spus ī certa colligūt: animu aciem
qdamo ab alienis ad ppa reuocāt· si
stitoz in grediendo· et ad certa rez
gerūt penetrāda:~ Necq tñ planete/
vel humozes eigmodi (tamq effitētes
cause) id opāt: ee l' pbet occasoem/ vel
impedimēta repellāt. Atq at ipse/ et i
uitatq/ et expediq· talia pficit. ¶ Ma
gnu certe ē meūs ipiū: q vtute sua e
gpedibq corpis soluitur:~ Ingēs opule
tia mētis: que quotiēs prosos dei et nē
cupit thesauros: nō ex fide uistreibq· sed
ex ppio eruit sinu· ¶ Magnē vō illis
apparet· qñ corpi rō dnāt: q cū fla
gitiosa adolescētia egerīt· y an ipsa sene
ctute· subito· l' inspiratē deo/ l' horē ex hoz
tate· ita moxes mutāt: vt ex ictepatis/
icpati/ l' qnētes euadāt:/ Qd statim
fecisse polemon traditt· eode die/ q audi
uit xenocratē/ de pudicicia disputāte:/
Idem/ Dionysiq: cū audiret Antistene
dissertē de libertate:~ Dolet nā qrqd
logo tpe molenit· nō aliter/ q logo tpe/
abolere: habitū ee diuturna gsuetudine
roboratū· mometo labefactare: nō ne
corpalis ē· sed excellētiois/ atq diuine·
Preterea poetas gsidē· ¶ De poetis
ra: quos Democritq/ et plato· diuino qda
furoē corroptos affirmāt:/ hoc ondūt
(pre ceteris) duo platonis dialogi/ phedro/
et Jon:/ ¶ Cuiq qde rei/ tria affert
signa· ¶ Primu· q artes singulas/ si
guli hoīes· sine deo· logo vnc tpe asse
quūt:/ Legitimi vo poete (quales fuisse
vult Orpheu/ Homez/ Hesiodu/ Pinda
ru) oim artiū/ suis oribq certa qda
idicia et argumēta inseruerūt·
¶ Zm· q multa furētes canūt/ et illa
quide mirabilia:/ q paulopost/ defer
uescente furoze) ipsimet nō satis in
telligūt: qui nō ipsi gnuriauerīt/ sed
deo ee eos (ceu tubas) clamauerit·
¶ Tm· q nō prudētissimi quiq/ et
ab ineute etate eruditissimi· optimi
euasere poete: vez i sanis potiq aliqui·
qle fuisse gstat Homez/ atq Lucretiu/
aut mediocres· qualē se fuisse testāt
Hesiodq: et qles extitisse Jone/ et Tyn
nicū Calcidēu scribit plato:/ q pter
artē: subito/ ī rebq poeticis/ mirādi
prodierīt· ¶ Addit/ ceptissimos qsda
hoīes a musis ideo corripi: qz diuina
prouidētia declarare vult hoim gnī·
nō hoim tuēta ee pcla poemata/ sed
celestia munera· Cuiq illud affert
signū in phedro: q nulq vnq (licet

diligētissimꝰ / et ī oībꝫ artibꝫ eruditꝰ
excelluit ī poesi: nisi ad lyer accessit
feruētioꝛ illa animi gestatio: quā sen-
timꝰ qm est deꝫ ī nobis: / agitāte ca-
lestrimꝫ illoꝝ impetꝫ ille sacrę semina
mētis habet. ¶ Veniaꝫ ad sacerdotes.
Ouiꝫ paulū theologū. tres celestiū
hierarchiaꝝ relos (in diuina abstractōe
animi) ꝙsendisse. scripta eiꝰ / gesta dis-
cipuli mōstrat. ¶ Galilei q̄ nonnulle
olim subito ī spirāte deo: ex prophetoibꝫ
sumi euasere theologi. ¶ Sacerdotes
multos (an hoꝛ tpa) ī strictu demonū /
solutos debachari / et mirabilia q̄da
effari. oīb testat̄ atiq̄tas. ¶ Cornelius
sacerdote castissimū / scribit Aulꝰ Gellius /
Patauū mēte motū fuisse (eo tpe / quo
Cesar / et Pompeiꝰ ī Thessalia ꝙfligē-
bāt) adeo: vt et tpe / et ordine / et exitu
pugne videt. ¶ Plinius q̄ tradit Har-
monis Clazomenii aiam (relicto coꝛpe)
vagai solitā: et multa / ar ua e lōgiquo
nuciare: doner (cremato eo) nimiꝛi eiꝰ
(qui Cantaride uocabāt) remeāti aue /
velut vaginā ademerūt. ¶ De sacē co-
suemisse. scribit Maxiꝰ tyꝛius platoiciꝰ /
et Herodotꝰ. aiam Aristei pronesiī.
¶ Aurelius Augustinꝰ refert sacerdote
Calamesē / solitū se / suo arbitratu / a
coꝛpe auocare: pīsertim cū q̄rula har-
monia demulceꝝ. Jactabat (inq̄t) moꝛ-
tuo simillimꝫ / sine aīe litu: et cū uiueꝝ /
et sentiēꝝ. no sentiebat. Experto aut /
dicebat se nihil pter ipsā melodiā / et
uoces loquelā ī ipsa abstractōe sensisse: /
Qđ significat aiam illā / nihil tūr opāi
solitā ī coꝛpe (cū nullꝫ eet motꝫ / aut sen-
sꝫ tragedi / aut anhelitꝫ): aliq̄d tn in
seipsa agē: cū harmoniā an audita ex-
cogitaēt / uocesq̄ ꝛepetet: ¶ Atq̄ et Cor-
nelius ille / et Harmon / et Aristeꝫ (q̄s supꝝ
narraui) cū se a coꝛpe abstulisset: n
nihil uidissent remotiꝫ q̄ antea: nisi
aīa (cū a coꝛpusculo isto eximiꝰ) ui-
uēt libeioꝛ / et latiꝫ uagaret. ¶ Iter
Calamesis aīa. se sua sponte abstulisset
a coꝛpe. et semota, egisset aliq̄d: si coꝛ-
pis sui pedissequa fuisset oio. ¶ Iter
his platois uōbis / in phedꝛo. ꝙfirmari
videt: / Diuinis (inq̄t) meditatoibꝫ q̄
recte utiꝰ / pfectisq̄ mysteriis sp im-
buiꝰ: pfectꝫ reuera solꝫ euadit: ab hu-
manis at studiis segregatꝫ / diuino q̄
numini sp iheres. vulgo capiꝝ / q̄si ext
se positꝫ: sed ipse deo pleng / vulgꝫ latet
¶ Quiq̄ de phis / po ¶ De fatidicis et pphis.
etis / sacerdotibꝫ: iam de fatidicis /
pphetisq̄ loq̄mur: / Logioꝛ ee rogar:
si augures / aruspices / auspices / ma-
thematicos / magos q̄neoꝛauero.
Hoꝛ q̄de opa. pitissimas indicat me-
tes: Metes uo diuinas. illa (pre re-
teris) psagia inditat (vt ī phedꝛo
vult Plato): q̄ sine arte et ꝙsilio fiūt:
q̄lia sūt / q̄ de Diotima uate / et Horra-
te / et Epimenide plato refert: q̄ de
Sybillis Varro / una cū Platone:
q̄ de Pythijs oraculis historici nar-
rāt. et phi pene oēs ꝙfirmāt / pser-
tim platonici: q̄ de somnijs expiuꝝ
oēs: q̄ de diuinis pphetis tradit he-
braei. Hoꝛ dim mentes tūr maxime
loca plurima circūlustrabāt. et tria
ī unū tpa pplectebāꝝ: q̄n se a coꝛpe
seiernebat: Ergo q̄n aīa hoīs / oīo erit
seiūcta a coꝛpe: oem (vt ē apud E-
gyptios) apprehendet locū / et oe tpꝰ.
Imo uō ia pene. ē talis aīa suapte
nā ubiq̄ et sp: q̄ vt milia loca et
remotissima circūspiciat. atq̄ vt
totū recolat pteritū tpꝰ / et futuꝝ
ātcipet: no cogiꝝ extra se pgredi.

sed relicto corpe / in se reuſq; id pfq
aſſeq̃t: aut q; nã ſua vbiq; ẽ et ſp
(vt arbitrãt Egyptii): aut q; cũ i nam
ſua / ſe recipit. ſtabim numini quũ qt
oẽs et locoꝝ et tpm terminos gplexe
ti:- ¶ Cetez q̃ via. pſagiũ cadat in
aiam (ſi placet): altiq repetã:- Tres re
ru ordines. ad huana aiam ptinẽ vi
dent: prouidẽtia. fatu. nã:- ¶ Prouidẽ
tia. ẽ series metũ. fatũ / seies aiarũ.
nã / series corpũ. ¶ In. ſub deo. metes
illas oio ſolutas a corpe. ponũ (ſm
platonẽ): ãs vocat dionysiꝰ agelos / pu
riſſimos. ſ. ītellectꝰ. ¶ Addiq ifiore
metiũ gdũ. eaz ſtz q ia corpibq vnũt.
et ãſi qda ageli videt esse: obtinetes
qdam gdũ ifimũ agelorꝝ: qz i nuo
ſtt oẽs aie rõles: ſiue mũdi / ſeu mũda
naz ſpaz / ſydez / deoꝝ / atq; hoim:
¶ Z. loroſtt globi relox / elemetox hu
mox:- ¶ Proinde agelox caput /
deq est: qui radiũ ſuũ / rez oim creã
daz rõibq pdit. p agelos oẽs demit
tẽs / gdati fiũt oẽs: ita vt i ſingulis
vniuſa describat mũdi figurã. Neq
ſolũ ſublimes illos ītellectꝰ / agelosq
puriſſimos ſic exornat: vez eciã p
illos (tãq̃ medios) i metes q; rõlũ
aiaz (quaſi qda ifimos agelos) ra
diũ eude traducit / iiſde pditu rõibq.
hmõi rez diſpoſitio / lexq diuina in
ſcripta metibq: prouidẽtia noiatur:
¶ Deq fatu. Aie qppe rõles. no mo
vim illã hñt ītelligẽdi (p qua. agelu
ce ſtt / et i ordiẽ pouidẽtie nuãt). vez
eciã vim illã viuificã / rectricẽq cor
pis: q; alit corpq i corpe. ſentit cor
palia p corpq. mouet corpq p locũ /
regitq; i loco: qua vim / idolũ. i. ſimu
lachr rõlis aie platonici nũcupãt.
In hoc idolo iſtt ſemina motionũ /
et qualitatũ: q; in corpe explicãt

ab aia. Oẽs aie rõles. ſũ nre / ſũ q; ſup
nos ſtt. vires illas ītelligẽdi hñt: hñt
et has viuificas / rectrices q; corpu ſa
cultates: ¶ Deq; nã. Aia in qlibet corpe Natura
aiato. ẽ certa qda eiq affectio ſiue gplexio
efficax atq; vitalis: qua vtq; aie ſue vi
uificã corpi tribuit. Hãc voluit ee pla
tonici nam corpũ. ãſi quodda veſtigiũ
aie i corpe / ſiue vmbra: qua ꝓcula
ee vult. vna cũ corpib diuiſoe diuiſibile /
ſemibq; q; plena. vitãq; corpib ab aie vi
ta manãte:- ¶ Reſumamq; i hũc mo
dũ:- Oẽs metes / ſiue ſublimes et ſup
aias ſint / ſiue i flores et indite aiabq.
ita iuicẽ gnexe ſt: vt ab eaz capite / de
ſcripietes. loga et gtinua ſerie predãt: ac
ſuprioꝝ qlibet i flroibq radios ſuos diſpẽ
ant:- Videaq; qd hũc ornat:- ¶ In quis
caput ſumpſit recti ligni / humi iacẽtis.
digito pulſat: vſq; ad alteꝝ ligni extre
mũ. pulſatio l' leniſſima reſonat. Idem
i chorda ſit tenſa:- cuiq; ſi apex tãgat:
tota tremit et ſonat. Vt tendas equo
ꝺeruallo. duas in lyra fides: altera pul
ſata: tremit et altera. Vt duas lyras
ad eãde inteoem fidũ ꝛepes:- ſonãt
altera: altera reboat. ¶ Quorſũ hec?
¶ Vt ītelligaq; hic. ex oim metiũ mu
tua / et iuicẽ tpata gnexoe. idem fieri:
vt ſcintille ipmaz i mediaz. mediaz
i infimas vſq; refulgeat: et a poſtre
mis / p medias / in ſublimes itez refle
ctãt. Haz gnexoem / hãc mutua ſcin
tillaz q; ifuſionẽ / a ſupioibq ad ifeioes
gtinue demanãte. prouidẽtiã appel
lamq;. ¶ Mittaq; metes i pntia:- Am
piaq; idola. i. ſimulachra aiaz. Caput
oim / ſit idolũ aie mũdi: huic gnentur
idola duodeci / aiaz duodeci / ſpas du
odeci agitatiũ. Oim vo i qlibet ſpa.
plures ſtt aie: hãc idola / ad vnũ idolũ
vmq; rõibq aie (que totã illã regit ſpã)

(ꝓpter. et. ꝓfect. ꝛ): ꝓfect. et. ꝓpter. ꝓpter ꝛ ꝓpter. ꝓpter. ꝓpter.

religet: Atq; ita ois aiaz rōlū idola-
mutuq quada gspiratōe / ex uno pēdet
idolo sūmo: ita ut nutu q̄libet idoli p-
mi / in media: et mediozū in ūma, trīs
eāt: et semina rez dim corpalū a
pmis idolis. idolis sequētibg inserāt,
cōspiratoem hmoi / seminūq; tradu-
ctoem fatū ee arbitramur. ¶ Eade
rōe p corpa predag: / Coplexoes / sue
affectoes / sue ne duoden / sparu duo-
den. vm et sume ne / ipsig mudane ne
me copulet: / singule vo ne singulor
corpusculor / spe cuilibet adhēntiū:
ad nām spe sue vniūsale silr referāt.
Atq; her dependētia / series nālis ggnoat:
i q̄ naz supioz ustūtq; i nas ifeioes trīs
fudit. Ita oes metes (tm lumina) ad
una mēte (tm lume): ois aiaz idola
et simulachra ad vnū vniuersalis
aie [redacted] idolū: oes ne corpū (quasi
aiaz umbre / spg) ad rem nām vnig
corpis (quasi umbra vnig aie) redu-
cant: / ¶ Aia nra p caput suū
(.i. mēte) / supioibg mētibg nectitur:
p vim ūma .i. idolū (quo regit corpg)
cū idolis aiaz supioz aspirat: p nām
corpis sui (cui idolū se insinuat) grilia
tur naturis corpū mundanoz: qs nā
huig corpis seāt. Ergo ūs / quasi tri
bg rudentibg / toti marīne colligamur:
mēte / mētibg idolo / idolis nā natu-
ris: nō aliter ac fetg / aluo toti corpi
materno / p ctinuata ligamēta con-
nectit: vm et aie materne / et corpis
et spūs materni / ipse og p aiam sua
corpg / et spūū. pcipit passiones,
¶ Aia g. ¶ p mēte. e sup fatū.
in solo pmudētie ordie. tm supna
imitūs / et ifeioza vna cū illis gu-
bernāt: ipsa. n. tm prudētie ptic̄ps.
ad diuine gubernatois exēplar regit
se / domū / ciuitatē / artes / et aialia. /
¶ Idolū e in ordie fati silr. nō sub
fato: siqde aie nre idolū (nā sua) cū
supnis idolis grurrit ad formādū coz-
pg et mouēdū. / ¶ nām qde corpg
e sub fato. Aia in fato nām mouet: /
Itaq; mēs / sup fatū / in prudētia est,
Idolū in fato / sup nām. Nā sub fato /
sup corpg: / Dic aia in prudētie / fati /
nie legibg. nō ut patres mō poītur:
sed ut ageb. Ideo plato i libro de rep.
decio / Virtute animi (inqt) no ee ser-
uile demone vite ducē. Ar rursus /
Vite fortuna eligi a nobis: nō nos
a demone / fortuna. Culpa / eligētis
ee / nō dei: / Zozoaster q̄ ita precipit
MHδὲν ΑΥ ΔΙΑΞΑΙΕΤΗΝΕΙ ΜΑΡ ΜΕΝΗΝ .i.
Ne tu augeas fatū. Quasi in tuo arbi-
trio sit, tēdē fato / et nō tēdē: / ¶ Cū
vo ex tribg illis ptibg astrigamur p
tim rez ordini / ptim nō astrigamur:
ex q̄rta pcipue soluimur, nrīq; sug
ōio, her / ratio se: qua inter mēte
(aie caput) / et idolū (aie pedē). media
collocaq; / Mēs. n. aie inest, nō q̄tū
aia gpe est: p q̄tū agelica, et a sup-
nis mētibg occupata: Idolū q̄ illud aie.
.i. rectrix pō corpis, nō e aie pure
offīciū / sed aie vergētis ia ad corpus:
Verū ratio ītpōit / vis qda vaz gpa
aiaz: p qua, in vniūsali greptu / a
pncipiis rez / ad cōclusiones / tpali suc-
cessoe discurrūt, effectq; resoluūt i cau-
sas, causas itez i effectq; deducūt: dis-
currūt. eria greptu ptīcular / ad discur-
siois vniūsalis exēplar. / Sed i ūma
ipsa et vniūsali discursione, nō / itelle-

ctualis vocāda est: in discursione
ptīculaī· rō/ cogitatrix/ et opiatrix:/
Sēcs at illa (que ē aie caput et au-
riga) suapte nā/ agelos imitata· nō
successione/ sed mometo (qđ cupit)
assēq̄tur: imo· habitu quoda (et ut
vult plotinꝰ) actu sil ḡtinet oia·
Ac meito· post mēte hāt aie stabile/
agelos imitāte: seq̄t rō mobilis/
aie ḡpia· huig pedissequa sīt/ vires
ille sentiēdi brutꝰ· q sīt in idolo: sc
phātasia gfusa/ q instictu seq̄t nāle:
imaginatioq̄/ quiq̄ sensuū ggrega-
trix:/ Idoli pedissequa/ ē nā·
tē nrām/ soli cuida nrō: rōem/ solis
huig lumini: idolū/ lumīs hg radio:
nām radii reflexioni/ .i. splendoi/
et (vt rectig loquar) umbre plationi
gpānt·
Alteq̄ (vt ad vim reūtar rō-
nale) sepe ea aiūt: ita se ad mētem
hābe: vt sermone/ silarq̄ .i. idolū/
ad aiam se hābe videq̄· et ī motu ge-
tuo/ liberoq̄ vsāi·
Denicq̄ facultas
illa rōl (que ḡpie est aie vē nā) nō
ē ad aliqđ vnū determinata: na
libero motu· sursū/ deorsūq̄ vagat:
ūmq̄· n· motq̄ ē: q ī ḡpia aie nā locat
tū ipsa sit ēentia tertia: cq vīq̄ est
p se mobilis:
ūmq̄ at motq̄· non
hic motq̄ ē/ aut ille· nō huc solū fer-
tur/ aut illuc: sed cōis motq̄ ē· et
tū fons motōis/ pfluit liber: pailq̄
ī oem pte mometis plabit:/ Cua
obtē· lucet p mēte/ idolū/ nām· qđa
mō· cōi rezi ordini subnectamur:
p mēte/ prudētie· p idolū/ fato· p
nām singulare/ vnīuse nē: tū per
rōem· nri ituis sug dio· et tū solu-
ti/ mō has ptes/ mō illas sectamur:
Cuz rō mēti cohēt: vbi surgit
in prouidētia·
Cuz idolo obsequ-
et nē: vbi fatū suo quoda subit a-
more: dū sensibꝰ cōfisa· huc et illuc
rez sensibiliū occursu distrahitur.
Cuz· omissis aliūb· ī seipam se recī-
pit: vbi aut res aliās pārit argu-
mētādo· aut indagat semetipsā: hoc
adeo· vis hec media/ ḡtiaq̄ aie· et
libera ē/ et inqeta·
Et qn aliquid
ī nra incurrit extrema· puta ī mēte/
idolū/ l nām: fiei quide pt· vt aia sta-
tim illud/ quoquo mō ppiat: nō tn
pꝰ aiadūtit se illud ptīpe: cū ī pōm tūs
eat media:/ Cū· n· pō media sit· per
quā sumq̄ nos hoies· imo/ et q ipsi su-
mq̄: qđ ptinet ad ea· euidētissīe ad hoies
ptinet:/
Mouet sepe colozes/ aut vo-
ces· oculos/ siue aures: cōfestim visq̄/
et auditq̄· suū explēt officiū: hic videt:
ille audit:/
Sodū tū aiq̄/ et vide se/ et
audire· aiadūtit: nisi media nri pō-
sese ad her itendat:/ Qđ patet ī his·
q obuios sibi nō apphēdūt: dū aliud pp
pia attētiq̄ rogitāt:
Dic mētes su-
pioēs mouet sīt nrām mēte illis annexa:
ipulsu tū hmoi· ideo nō aduītiq̄: qm
vis media (ī fēioa circūvaga) a supioi
bꝰ se diūtit:/ Cade rōe· idola aiaq̄ su-
pioꝝ· pulsāt sīt idolū nrm: huc nos
ī fluxu haud agnoscīq̄: qm ps illa me-
dia/ aliud qđq̄ firmiq̄ speculat:/ Ad
corpu apioꝝ nē/ ḡtinue lacessūt corpis
nri nām: huc ī stitū/ sepissīe rōe cade
neq̄q̄ aduertiq̄·
Hg rei exēplū habeq̄
ī corpe· Depe· n· nulla re lacessiti· nō
bisēu subirascimur: nullis malis tur-
bati nucūs/ aut portētis territi· corpes-
cimq̄/ mereng/ et trepidaq̄: nullis bo-
nis pmulcti· gestiq̄ ipsi nobiscū/ et
camq̄:/ Her vnde: Causa certe noua

habet tã nomi effectꝰ. Her vigꝫ ē. vãa
pro varijs tpibꝰ affectiõ corpis: siue
i felle / l' icrore. crocea bilis creastuet:
seu bilis fermeat atra i splene: seu claro
sanguie cor abundet:/ Hgmoi corpis affe
ctões atq; nẽ (q; ꝓpie sñt viuifice põe
q; idolo gtinet. et gtinet ipsas) ea va
rijs icitat pulsibꝰ: dñ occasione ꝑbet.
vt illa / et aliter / et obnixiꝰ oret in
gplexõe corpis viuificãda / q; soleat.
Hgmoi opatio rẽddita gritatioꝝ. vim
sentiẽdi (que eode idolo gtinetur) / tactũ
pcertim titillat sensim. pugit ve late
ter eigde idoli phãtasia: ceu ꝑ nẽ indi
gestia pugit stomachꝰ. putrio illa / et
titillatio lates. ad media aie ptẽ non
trãsit (qñ illa in aliud ihiat): nẽ trãsit
ãt (qñ vacat): tũc ꝑ rõne cogitatrice.
repete subirascimur quodamõ / l' mereꝰ /
l' gaudeꝰ: rõ intellectualis / her adũtit:
vnde assentit q̃nz: qnz ecia gsilijs / et
remedijs. her fugit et fugat:/ Humati.
his sepe pulsamur affectibꝰ. logo ordie
a naturis vniũsalibꝰ / ꝑ ꝓpa in nos desce
dentibꝰ: et vnde nobis igerat. pemꝰ
ignorãꝫ:/ Di ita ē. cur nõ ecia mẽtes
supiores / mẽti nre guste. ea sp pulset /
(Que i pulsu nos mime adũtãꝫ: qn ps
media nri / ita ē suis actibꝰ occupata.
vt vsq; ad ea nõ trãseat mẽtis influxꝰ:/
ea vo vacate. qd plibet agelica aliqua
rõnalibꝰ vibꝰ cogitatõem irrepe. licet
vnde surrepat nõ videaꝫ):/ Qd in
dicat illi. q; absq; preptõe / ex sola va
cue rõis itẽtõe / aut ecia tñgillitate. sepe
multa et prclarissia (ecia dñ nõ iqrẽnt)
reperit: qsi sua spõte. solis lume / in
sereno aẽm subito se trãsfundat./ Ac
licet dispositio mũdi (que tota sit est
i mẽtibꝰ rõibꝰq; supnaꝝ aiaꝝ iscripta
penni quada gtinuatõe) tota sit nre
mẽti se offerat. vtpalis tñ mudanoꝝ
seminũ vicissitudo. sunt paulati in
idolis naturisꝫ illaꝝ aiaꝝ sibi ipsi sur
redit: ita sili q̃da successõis gtinuatõe.
ꝑ oim aiaꝝ idola / oim corpũ niãs desce
dit. vsq; ad idolũ aie nre / et corpis nri
nam:/ Vt ere. rõ pluuie crastinę. hodie regnat in aiaꝝ celestiũ idolis / re
loꝝq; naturis: eade. ꝑ elemẽtaliũ aiaꝝ
idola / elemẽtoꝝq; niãs demanat: q̃vsq;
idolũ aie nre / simulaq; nam pulset huoꝝ.
pulsatio idoli nri / fit ab idolis: nẽ nre
pulsatio. ab illis naturis / et idolo nro./
Cũ mẽtiũ ille influxꝰ / rõem nram
sortit ociosa sine mẽti vacate: ipsi
aliq̃d ondit eoꝝ q; ad vniũ sale eter
naꝝ rex ggnitoem / seu mũdi guber
natoem ptinet:/ vt vl dei legẽ / et
ordines ãgeloꝝ: sed (vel) seculoꝝ
restitutões / et regnoꝝ mutatões pui
deat:/ Qñ idoloꝝ / niãꝝq; istictꝰ. rõ
nẽ oio / et phãtasia offendit. vacuã:
aliq̃d illi portendit eoꝝ. q; ad tpũ vi
cissitudines / elemẽtoꝝq; turbatões
attinet: vt futura puideat pluuia /
terremotꝰ / atq; silia:/ Qua via istud:
Vbis illa supnoꝝ idoloꝝ / pluuias iduc
tura. ad pluuias ꝓfigurat celoꝝ ro
tas: he aẽm humefaciũt: aer udꝰ / pi
tuitã mouet nram (huoꝝ. s. aqueu):
pituita / spiritũ (ex ea pcertim pte. q; et
ipse aqueꝰ ē. Hiãde spus / cũ sit vapoꝝ
sanguis. et in sanguie qtuoꝝ i sint huo
res: in spu sñt qtuoꝝ huoꝝ / elemẽto
rũq; vtutes):/ Igit vbi illa spus aqa /
(a pituita / irritata). vniuifica aie
nre instigat pom / ex ea pte / q; aqticoꝝ
semina / vbi vniuifica possidet. vbi
her. suscitat eas imagines. q; in vacate
[illegible] (ꝓpria:
[illegible] (ꝓpriam mei memorare)

phātasia / rōeq̄ sit ad pituitā ptinētes: vt subito cogitēq̄ flumina / imbres / agues / aguillas / pisces / atq̄ silia: ||
Eodē pacto vis supnox / calores et estq̄ creatura ggruis medūs colera ī bi lem ī nobis / et coleicū spūm mouet: hīc vtute viuifica: hec igneas imagines ī phātasia / rōeq̄ latētes: vt ī tendia imaginemur / rubeosq̄ co lores et flauos: ¶ Septē vacatois gna

Hec qn̄ ita vacāt. vt hmoi adū tamq̄ influxq̄: septē sit vacādi gna dono. syncopi. hūore melācholico. tpata gplexōe. solitudīe. admira tione. castitate vacāt: ¶ De sono

Quonia aīa opatōes suas mo uendi et sentiēdi ī hoc corpe crassi ozi / p spm sibi pxim explet: ideo qn̄ pp defatigatoem / spūs ī mēbris exterioibq̄ resoluūt: / pp vaporeq̄ / hūoresq̄. meatq̄ illi cerebri opplet. p qs hmoi spūs ad sensū motumq̄ idō nei / solet ad mēbra trāsmitti: fur atq̄ sese ādamo colligit. neq̄ ī sen tiendis corpalibq̄ ālitatibq̄ / neq̄ in regēdis mouēdisq̄ mēbris sui cor pis / neq̄ ī trāsadis exterīs negō cūs occupat: qđ facile fit ī sono. Quato at magis / exterior actq̄ re mittit: tato ītendit magis interio res. Interiores actq̄ / sūt phātasie visa: roibq̄ discursiones: ¶ Et plu rimū ita ītendit phātasia (cū nutu plurimū agiq̄ vīta): vt imagines suas / acerrimo ītuitu ī seipsa vo lutet: revolute actiq̄ imagines ille / vsq̄ ad rōem illū sensū (quē more platonico vocāq̄ imaginatoem) re fundit: inde ī sensū ifeiores / et spūm. Imago vō ī sensibq̄ ūs spūq̄ relu cēs. solet pro re vā asseuerari: sic vigilates / hoiem se vidē aūt. qn̄ ad hoīs imagine / in ūs mutāt sese vertūt: silr dormiētes affirmāt / hoiem se vidē. qn̄ eiq̄ imago / a phā tasia (ipsiq̄ cōseruatrice) p imaginatoem / ī sensū resplendet et ī spūm. ¶ Re splendet aūt imagines ille p̄ ceteris / ad q̄s phātasia magis afficit: siue cogitatio siue pturbatio pterita / siue turmlta pns dominatiū hūore id faci at. Atq̄ hec ī somnia / vana sūt / et nihil pferūt vaticinū: nā aut ex vigiliaq̄ reliquiis / aut corpis turbatōe nasci tur: / Talibq̄ sonnis hoies illi solent illudi / q̄ voluptuose vite dediti. ad eaq̄ mouet sensq̄ / vehemēter afficiūt: et phātasia ad hec / l' tm̄ bona adsiste da / l' tm̄ mala reūrienda. affigūt acer rime: quo fit vt eoz reliq̄ / phātasia turbet ī somnis: / Accedit. q̄ minio g uati cibo l' potu. phātasia ī somno expe dita lūt nūq̄: nā pp moderata hu mor vaporeq̄ redūdātia. imagines ille ī phātasia sepe mouēt. q̄ tetra spectacula pferat. In ūs q̄q̄ pp vim calo rē (ictata vtute genitalis semīs expul trice). mouēt imagines amate psone. q̄s seruat phātasia: vñ cogitat am plexq̄: / Ex ūs rōibq̄ Plato. in nono libro de rep. gcludit. rōem sepe ī somno vsq̄ adeo occupāi: vt nō libere ifluxq̄ supiōes psentiat: pceptura at vītate: iquit: quoties nō turbabit: / Dut et multi / voluptuose vite gteptores. rerū tm̄ ciuiliū studiosi l' pūi / et gloie cupi di: in his dormiētibq̄ cōsopit inter dū cria phātasia: at rō tūr / quata / et publica trīat negocia: et ūs pluri mū occupat: / Dut nōnulli / ea volup tatū / q̄q̄ humane glozie gteptores. sed in dagatoi re rū diuinaq̄ et nāliū dediti: hoīs ī somno cessat aliqn̄ nō phātasia solū / sed rōis cria actiue anxia gsultatio:

Ad hoīs imagine / in ūs mutāt sese
vertūt: silr dormiētes affirmāt /
hoiem se vidē. qn̄ eiq̄ imago / a phā
tasia (ipsiq̄ cōseruatrice) p imaginatoem /
ī sensū resplendet et ī spūm. ¶ Re
splendet aūt imagines ille p̄ ceteris /
ad q̄s phātasia magis afficit: siue
cogitatio siue pturbatio pterita / siue
turmlta pns dominatiū hūore id faci
at. Atq̄ hec ī somnia / vana sūt / et nihil
pferūt vaticinū: nā aut ex vigiliaq̄
reliquiis / aut corpis turbatōe nasci
tur: / Talibq̄ sonnis hoies illi solent
illudi / q̄ voluptuose vite dediti. ad eaq̄
mouet sensq̄ / vehemēter afficiūt: et
phātasia ad hec / l' tm̄ bona adsiste
da / l' tm̄ mala reūrienda. affigūt acer
rime: quo fit vt eoz reliq̄ / phātasia
turbet ī somnis: / Accedit. q̄ minio g
uati cibo l' potu. phātasia ī somno expe
dita lūt nūq̄: nā pp moderata hu
mor vaporeq̄ redūdātia. imagines
ille ī phātasia sepe mouēt. q̄ tetra
spectacula pferat. In ūs q̄q̄ pp vim calo
rē (ictata vtute genitalis semīs expul
trice). mouēt imagines amate psone.
q̄s seruat phātasia: vñ cogitat am
plexq̄: / Ex ūs rōibq̄ Plato. in nono
libro de rep. gcludit. rōem sepe ī somno
vsq̄ adeo occupāi: vt nō libere ifluxq̄
supiōes psentiat: pceptura at vītate:
iquit: quoties nō turbabit: / Dut et
multi / voluptuose vite gteptores. rerū
tm̄ ciuiliū studiosi l' pūi / et gloie cupi
di: in his dormiētibq̄ cōsopit inter
dū cria phātasia: at rō tūr / quata /
et publica trīat negocia: et ūs pluri
mū occupat: / Dut nōnulli / ea volup
tatū / q̄q̄ humane glozie gteptores. sed in
dagatoi re rū diuinaq̄ et nāliū dediti:
hoīs ī somno cessat aliqn̄ nō phātasia solū /
sed rōis cria actiue anxia gsultatio:

resurgit ât q̃ sueta illa rõis speculatri-
cis tuestigatio: vt l' metiri celũ videa-
mur / l' elemẽta partiri / l' aĩa liũ spes
nũare:· Nullis coz (q̃s nũa uig) coĩt
queit vaticiniũ: licet postremũ plã-
tes ve rõcinet² ecia dormietes: imo et
iueniat q̃nz (q̃ diu q̃sita nõ iuenerãt
vigilãtes)· q; rõ est tñ gallior:· Tale q̃d-
dã qtigit Galieno: q̃ scribit, cũ circa
diafragma egrotaret: se sõniauisse.
liberatũ iri· si sanguĩe mittẽt ex vena
q̃ ĩt pollicẽ et indicẽ: munuisse
sanguĩe: qualuisse. ¶ Neq; desit aliq̃
(licet ꝑauci tales reꝑiãtur) q̃ domitis
voluptatibq / ciuilibq; rebq neglectib.
ita sua vita ĩstituãt: vt vitatis quidẽ
assequẽde flagret cupiditate: ea tñ hu-
manis vestigijs q̃bq ãbigua mes nãliũ
plor plerusq; solet q̃dẽ tuestigãi posse
diffidat: itaq; deo se dedũt, ipsi molũt²
nihil· aptis et purgatis oculis / quid
maxie diuinitꝰ ondat² ex spectãt. Qđ
et ꝓcepisse dicũt² Doctes / et fecisse. Ipi
pũ hoies et religiosi vocãt: hoz aĩg in
vigilia vacat ꝑ cetetis: vacat ĩ sõnis
oio: q̃ꝑ supna ĩpulsa / ab eo facile aĩad
uertit²:· Sed hoz hoim / duo sũ gña:
Alũ· templũ hoc dei (mũdi· s. machiña)
admirãt² freq̃tig: Alũ templũ / tẽpli
huiq numẽ / ipe sq̃ veneratur / ¶ Illoz
aio (ꝑ sonũ q̃eto) passões mũdi mostra
tur / Et ille ꝑ cetetis ad q̃s magi affi
cit²: vt pluuiã videat futurã / bellũ /
pestẽ / atq; siliq / (demõstratõis modu
et ordine· sup dictq):· Cetez sepe diffi
cilis / sonũ ĩterptatio ẽ: sepe eciã faci-
lis / ¶ Difficilus: q̃n postq̃ pluuia fu-
tura / exꝑssa ẽ in phãtasia· vis phãtasie /
imagine pluuie nõ satis attente q̃n-
dat mẽoie: sed tñ velox nimiũ et ver-
satilis· vt semel ĩpulsa ẽ / currit lubrica
et siles et sequẽtes imagines: vt ex plu-
uia excitẽt² ad vetos arrogitãdos· ex ve-
tis / ad altissimos motes· ex motibq / ad
niues: ita ꝑegressa exꝑgisait² atq;
exꝑecta / niuis (postres vise) magis
memor ẽ q̃ pluuie: vnde futurã ꝑdicit
niuẽ / nõ pluuiã:· Quaꝝ oportet it-
ꝑte sonioz / ee sagacissimũ venatorẽ:
vt sciat ex ꝓxio vestigio recurrẽ ad re-
motũ· ab illo rursq; ad remotiq aliud:
ar videat q̃d aptime ex q̃ seq̃t². quorsq;
ad ꝑmiũ pueniat· Quod soleq ĩ q̃tidia-
nis sermoibq obseruãe· q̃n ex vno ser-
mone in aliũ· rursq; in aliũ trãsgressi:
tandẽ sermonẽ ꝑ· gꝓsitũ / in ꝓptu
nõ satis habeq:· nec nouissima vba cõ
sideraq / e q̃bq potissimũ verbis sequi
potuerit², et itez ex q̃bq illa: donec ꝑ
planissime reclamq. ¶ Dolertia ve-
natoia· velox et versatile reqrit ĩgẽ-
niũ: ꝑsaga facultas (si mõ ꝑspicue de
beat ꝑuidẽ)· paratũ / atq; q̃tũ: Iher tñ
repugnãtia· in eodẽ nõ facile grarrit:
Ideo plurimũ· nõ inde ꝑsagi sit ꝑspicuꝰ
et interpres:· Et sepe qui ꝑsagit· ne
scit q̃d ꝑsagiat maxie et q̃ iterꝑtat
velociter erꝛat magis ĩ ꝑuidẽdo: Qđ
ĩ Timeo significauit ꝓlato· cũ dixit·
alios ee vates: alios / vatũ interpretes. ¶
Sed vt ad rẽ redeaq / Eoz sõnia
iterꝑte idiget: q̃ ꝑ coleitos et igne
os spũs· curriculo ꝓtasie currit
velociq: In q̃bq vo ꝑ qplexoem spuum
tpaꝝ l' melãcholicã· phãtasia icredit
maturiq:· ꝑuise reb firmiter iheret
meoie· neq; nouis et varijs imagibq
gsuet²: ꝑtea hoz ꝑsagia· iterꝑtatoe
nõ indiget· atq; her sit ꝑsagia sõnioz.
q̃ religiosis ill' queniũt: qui diuina
hec edem admirãt² et stupet:· Qua
lia sibi obtigisse tradit Ippocres qui

rū democritū (qui ꝙsanire vulgo fere
batur) curaturq adiret: ꝑ ḡēte accepit
a deo. nō democritū ꝙsanire (ꝫ vulgo).
Eadē rōe Doctes futura platonis
excellētia ꝑdixit ex sōnio: De his
satis. Illis vō religiosis. q templi
huiq potiq numē adorāt. cū ꝑ sōnū
quieſcūt. id arridet: vt mēs eozū di
uine cupida maiestatis. pulsēt nu
mine vehemēter. et talis qda mēti
illoz surrurrat de deo cogitatio: qle
maxīe solet assertīe vigilāb. puta se
dē (opatoemq dei nosse desiderabat:
ḡestienti rōi lux ī finita īuisibilisq oc
currit: q vbiq tota (et ī seipsa sit. seq
ipsā (ꝑ se) sine oculo videat. Hic si
phātasia sit ad motū tardioz. plana
manet (et ꝑspicua notio: quā expreſſa
aīq īmaculata (vt accepat) horibq apit:
Hīn velocior sit: statim ipsa post rōem
(vt solet) suū opꝰ aggrēditur. volutat
gsuetas imagines: atq imitata ꝑ vibq
rōem. lucē fingit. solis īmēsa totū ocu
lis oīm vbiq micāte. et ī seipsā (ꝑ
tuo se circuitu revolūte. Hic ḡ ē opꝰ
ēterpte: q̄l Joseph fuit (et Daniel. qui
regia sōnia ēterptabāt. Har diu
natōe polluit Mercurig Trismegistꝰ:
qd̄ eiusb liber de dei pō et sapia (e greca
lingua) ī latīna a nob trīslatꝰ oīdit:
Her vaticinii spēs. religiosis q̄dē (vt
dixīq) maxīe queūt. alīis q̄ nonūq:
sīqn (ꝑ quidētia aliq (ꝑ rasq ꝑspicitate. ia
creat sobrii (curisq vacui. vnde Nero
regi dormiēti. draco herba mostrauit:
q̄ Ptolemeū curāt (guiter vulneratū:
scripua vō. qe ortū solis (sedata paulū
vapoꝛ (externaq curaq turba) id arri
dit. q̄q (qd̄ vulgo fert) matutina sōnia
ee veriora. nō ob id solū queūt. q magis
sobrii sūq (sepe. n. sobrii dormitū accrediq.
neq tū tūc fiūt ꝑspicue visiones): vel
ecīa ex eo (q et solis (ꝑ hebiq vatis accessu
vaticiniū roborat. et sagunei igneiq
spūs (ea hoza dīanteb (claritate sua (ad
clara gferūt visione: et qd videq (q
statī expgiscimur) turba imaginū gse
quetiū nō gstudiq. Quē de sōno dicta
sit: his Orpheī ꝑsibq cōfirmatur: ἀγγέλλε
ΜΕΛΛΟΝΤΩΝ ΘΝΗΤΟΙΣ ΧΡΗΜΩΔΕ ΜΕ
ΥΙΒΤΕ: ΗΒΥΧΙΑ ΓΑΡΩΠΙΝΟΥ ΓΛΥΚΕΡΟΥΣΙ ΓΕ
ΧΟΒΕΠ ΛΑΩΝ: ΠΡΟΒΦΩΝΩΝ ΨΥΧΑΙΣ ΘΝΗ
ΤΩΝ ΝΟΟΝ ΑΥΤΟΣ ΕΓΕΙΡΕΙΣ. ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΣ
ΜΑΚΑΡΩΝ ΑΥΤΟΣ ΚΑΘΥΠ ΝΟΥΣ ΥΠΝΟΙΕΜ
ΠΕΙΣ. ΒΙΟΝ ΒΙΟΘΑΣ ΨΥΧΑΙΣ ΜΕΛΛΟΝ
ΤΑ ΠΡΟΦΩΝΩΝ ΟΙΒΙΝ ΕΠΕΥΒΕ ΒΙΗΒΙ
ΘΕΩΝ ΝΟΟΣ ΕΣΘΛΟΣ ΟΛΕΥΕΙ. i. Nūtie
futuroꝝ mōꝝ libq vaticinatoꝝ maxīe
ārediis ad aīas sōnī ḡēte demulctas:
eabq qpellās susitas mēte. Defectias
numinū beatoꝝ: eis ꝑ sōnū submsertis.
Dilens sīc tibq aīs vētura prūrias. his
inḡ aīs. q̄z mēs diuino cultu rectissime
vtit̄ur:

Satis de ea vacatōe animi (que ꝑ sōnū
fit) dixīq: seq̄t vacatio q̄ fit ꝑ syncopā
i. ꝑ casū corꝑis semiviui: qn corꝑis de
fectu (spūs ad membra nō mittit̄: et qui
ī membris sīt (retrahit̄ ad cordis debilita
tī p̄sidiū: quoꝝ statu ꝓinde vt ī sōno ꝑ
uenit vaticiniū: quo excellui sse Hebreu
les dicūtur (arabesq ꝑmulti. q comitiali
morbo corꝑripiebāt. Hic Plutarchꝰ in
libro ꝑ. de aīa. Enarchꝰ (inq̄t) nupe egro
tāb. tāq̄ iā mortuꝰ a medicis fuit relictꝰ:
et breui tpe ī seipm postea reductꝰ. dice
bat se mortuū fuisse (et corꝑis ītegri resti
tutū (ner eo morbo moriturꝰ: reprehen
sosq aiebat vehemēter a dīno suo eos spūs
qui aīam eiꝰ duxerūt: ad Michaēla. n.
missos (nō ad ipm fuisse. Michaēlas aut
corꝑaiq eāt. et ī palestris nō ignobilis.
q̄ eo tpe (quo Enarchꝰ rediit ī maxīas
ēridit febres: ar repete mortuꝰ. Hic at
vixit (supstes q̄ē felicissīe nobīi magēs:

Terrig varatois modg fit ex melãcholi humois gtritõe · aiam ab externis negociis seuocãtis : vt aia tã vacet hoie vigilãte / ch̃ solet dormiẽte qnz vacare :· Certe qadmodũ gmodissimũ istrumẽtũ / carẽ oportet motu ꝓpo · ne forte qñ faber mouẽ ipm ad dextra statuit fabricãdo · ipm interi frãt motu ꝓpo ad sinistra : sic aim illũ (q̃ diuina ꝓuidẽtia vti ad vaticiniũ statuit / qua si aliquo instrumẽto q̃ctũ ẽt nctãiũ ẽ : quales sũt melãcholici sepe : sed et hi qñ numine rapiũt · tãto rebus cõitationes fiũt : q̃to corpa desa (si actẽ dãtur) feruẽtig vrũt / ch̃ corpa rara ·

¶ Har rõe Socrates (que Aristoteles melãcholicũ iudicauit) deomis familiaris inspiratõe / multa psentiebat : cuig rei testes sũt Plato / Xenophon / Antipater maxig / Apuleig :· Idq̃ Timarcho · cũ ab eo quiuis discessisset · vbi Socrates discũbebat (Socratis deone phibẽte) : inde ea petrauit · qz causa est orta :· Carmides in gymnasio cecinit (vetante Socrate) : ac cessasse penituit :· Critoni / cõtra Socratici gsilii rusticãti · ramulq aliqs p̃cussit orulũ :· Idem ex Socrate · du fugẽt vna cũ aliis nonnullis ipetũ hostiũ : vt vetiti est in triuiũ : cadẽ / qua ceteri fugere noluit · qz deterrebat a deone :· cũ q̃dẽ ii / q̃ alia via fugerãt / ceptatũ hostiũ triderũt :· Aristides / et Turpidides / aliiq pmulti (q̃dm Socrati gpiquabãt (cria Socrate ipso fatente)) in phie studiis gficiebãt q̃plurimũ · demonis illig istictu : q̃to logig recedebãt a Socrate · tãto reddebãt ad phiam ineptiores :· Idẽ cũ morti gpiquaret (vt scribit Xenophon) pduxit Anyti filiũ eig (q̃ tũc modestꝫ videbat) fore flagitiosissimũ : atq; ita euenit :·

Est et q̃rtꝫ / a tpata gplexõe / varãdi modg · Diq̃dẽ talis gplexio / nullũ ifert tumultũ / aliqs supatis huoziis : q̃ ad vllã imagine q̃moueat · phãtasiã · Sut eriã hoiũ viri · i affectibg suis / et actibg modati :· ideo aiã adeo tñ q̃llo viuũt · vt eriã vigilãtes / supnis subũniãt influxibg : q̃d plyereridi syzo / pythagore / plotino dicit gtigisse · ¶ plotinũ p̃ reteis admiroz : qui (vt [redacted] narrat discipulus eig porphyrig) mozes hoiũ / errata / euẽtꝫ psentiebat :· Et cũ ipse porphyrig scipm ire fore cogitaret : id ille p̃spexit diuitꝫ / atq; phibuit ·

¶ Ob har rõem (vt scribit iunior plinig) Curtio rufo (cũ africã obtinẽret · et triũphato die spectaret : i pozticu) oblata ẽ mulieris figura hũana gradioz / pulchriozq; · Her. pdixit eũ venturũ roma / honestq; gesturũ : atq; eriã cũ sũmo ipio / i eadẽ grutcria reuersurũ : ibiq; moriturũ :· Hec erta sũt oia :·

Quita varatio fiei videt a solitudine : vbi aig nullis hũanoz negociozũ curis distractꝫ : paulo l numinũ / l celoz mometo · eadẽ q̃die cogitat / q̃ celestia numina cogitãt facẽ :· Eadẽ quidẽ Zoroaster (magoz pn̄ cepꝫ) solitudie vigili anoz · dicit asserutꝫ : vbi de ei diuinadi arte multa gscripsit et ferit :· Dilla oparũ fuisse orpheũ i Thracie desertis · eig scripta museo declarãt :·

Sexta fit ab admiratõe varatio :· Sybille · n · et pythie sacerdotes · cũ sederẽt i Iouis / aut Apollinis antrũ (ibi numẽ ipm adẽe credebãt) tãto admiratois / venerãtoisq; stupoze / de maiestate numis cogitabãt : vt sensꝫ / phãtasia / rõeꝫ · actꝫ suos illico pter-

[illegible] ·4·:· Aymphonig collocatio. [illegible] quãdo [illegible] ·ca· Sollte [illegible] ·ca· [illegible] ·ca· [illegible] ·ca·

mittent: ¶ tur mes soli exposita numi-
ni (siue deg ille fuerit / siue demon) sup-
nos ꝓsentiebat nutg: eos ꝓserti q̄ ad
ea negocia ꝓtinebāt / de q̄bg nup deli-
berauerāt. ¶ Dilr affectu fuisse Cor-
neliu sacerdote patauii. tradit Lu-
lg gellig. ¶ Et tales q̄sdā induxit Or-
pheus cozibātes. ¶ Har patricniu spe
ꝓcellebat Albigerig carthaginēsis.
Hic pene q̄d egisset q̄sq / aut cogitasset:
afflatu deonu rndebat: ¶ Huig diui-
natoibg sepe se assuisse Aurelig Au-
gustino affirmat:

Septima / et oim ꝓstantissima / ea ani-
mi alienatio ē. q̄ fit castitate metis deo
deuote: q̄admodu Orpheus i hymno
deoz oim Museu docet: ¶ Talis q̄pe
mes. nō ad tps (vt alie) / sed ferme sp.
paratu ē dei templu: ¶ cuig ostiu (vt
Joānes māt theology) deg pulsat p̄m:
qd statim aptu ingredit. qd ihabitat
sedulo. ¶ q̄ hoiem pascit ābrosia. ¶ Ꝑ
har (vt refert Aurelig Augustino) ru-
stico q̄dā (suis tpibg) seredebat a corpe:
et vigilāe se sriebat: du tn videt mira
q̄dā oculis no corpeis. ¶ Ꝑ har Joānes
theologg / oim diuinissiq / i Patlymo. vni-
uersa vidit ordine seculoz. ¶ Ꝑ har Eze-
chiel campu ossibg mortuoz respexit refer-
tu: et ossa postmodu resurgētia. ¶ Ꝑ
har Ysaias deu sedēte / a seraphin cir-
cūdatu: ¶ Ded ii oēs (q̄admodu et
soniātes) quid mēte cernebāt: phata-
sie velamibg strati opiebāt: ita. vt visa
mētis / phatasie vmbraculis obscura-
ta: iterpte idigent: ¶ Cōcludamq
iam. ꝑ septe vaticiniu spes. fata ee hu-
mane adiuua mām / excellētia: vt
et domito / et sopito / et seminuo corpe /
mlto claig videat / mltoq̄ pstatig opet.
q̄ corpe opate: quasi ad magnifica q̄-
uis effrienda. subsidio corpis no indi-

geat. Ubi apparet. q̄tu sit aie cu celesti-
bg cozdia: q̄tu cu deo ggnatio: q̄ q̄es
i se redit: celestiu arranoz. et diuine
sit prouidētie ꝓceps: ¶ Terriu signu.
ab artiu et gubernatoris idustria. Cap. 3m

Cetera aialia / absq̄ arte viuut. ꝑ
singula / vna q̄dā arte: ad cuig vsu. no
ipsa se gferūt. sed fatali lege trahūtur.
Cuig signu ē. q̄ ad opis fabzicādi idustriā
nihil ꝓficiūt tpe: totra. hoies / artiu
inuabiliu inuentozes sit. q̄ suo arbitrio
exequūt: qd significat ex eo. q̄ singu-
li miltas exercet artes / mutat: et di-
uturno vsu fiūt solertiozes. ¶ Et qd
mirabile e huane artes fabzicat ꝑ
seipsas. q̄nq̄ fabzicat ipsa nā: quasi
no seruu simo ne / sed emuli: ¶ Quas
ita pinxit Zeusis: vt aues ad eas ad-
uolaret: ¶ Apelles equa ita pinxit / et
cane: vt ptereuntes / equi hinnirēt /
latrarēt canes: ¶ Praxiteles. in q̄dā
indoz te plo / Venere marmoze adeo
uenusta exp̄sit: vt vix a libidinosis
tn seruitiu q̄spectibg tuta et pudica serua-
retur: ¶ Archita tarentin colūba e ligno
mathematica disciplina fecit / libzauit /
iflauit spu adeo / vt volaret: ¶ Egyptii
(vt tradit Mercurig) deoz statuas q̄stru-
ebāt tales: vt loqrēt / et irent: ¶ Adr-
medes syracusang. eneu celu fecit: i q̄
oēs septe planetaz motu vidit q̄ficiebāt
vt i celo: et ipm volebat vt celu: ¶
Mitto Egyptioz pyramides. romanoz
grecoz q̄ edifcia. metallor officinas et
vitri. ¶ Denicq̄ ho oia diuine ne opa
imitatur: et ne ifiois opa ꝓfit / cor-
rigit / et emēdat. Hilis q̄ ferme vis hoīs
est diuine ne: q̄nq̄de ho ꝑ seipm. i ꝑ
suu gsiliu. atq̄ arte regit seipm / a cor-
poalib ne limitibg minime circūscptu:
et singula ne altioris opa emulatur:

Et tanto ming q̄ bruta. nē ī fiois egret
subsidio: q̄to pauciora corpis munime
ta sortitꝰ ē a nā q̄ bruta: ꝙ ipsemet
illa sua copia gstruit/ alimeta/ vestes/
stramēta/ habitacula/ supellectilia/ ar
ma: ideo cū ipse sua facultate se ful
ciat/ fulcit vbeig q̄ bestias ipsa nā.
Hīc pfinsecꝰ inenarrabilis varietas
voluptatū/ hos quīq sensꝰ corpis ob
lectatiū: qbs ipsi met nobis ꝙpo ingenio
machinamur: bruta/ breui ssīs nē clau
stris gludūt:/ Nō solū ad corpis nūtē.
nīr aig respicit/ sicut bestie (nē ipso ma
tipate): sed ad oblectamēta sensuū varia/
q̄si q̄da pabula phātasie:/ Neq̄ solū
ꝙ varia bladimēta/ ipsi phātasie aig adu
lat (dū q̄si ꝙ iocū diūsis ludis delinit
q̄die phātasia): vez etiā interdū agit
cogitatrix rō serig. et sue plus ꝙ q̄de
cupida emitat sozab. et q̄to polleat
ingenio euidēt ostētat/ ꝙ varia lanifi
cioꝝ sericiq̄ textura/ picturas/ sculptu
ras/ et edificia: in q̄bq cōponēdis. sepe
nullū respicit corpis amodū/ nullū sen
suū bladimētū (cū aliqn sponte ex iis
incōmodū et molestia patiat): ꝙ facu
die sue aplificatōem/ aggbatōemq̄ vtilib.
In iis artificiis aūaduerte licet. qđ
modū hō/ et oēs/ et vndiq̄ tēstat mūdi
māg: q̄si hoī oēs subūciāt:/ Tractat
inq̄ elemēta/ lapides/ metalla/ plātas/ et
aialia: et ī mītas traducit fōas atq̄ figu
ras: qđ nūq̄ bestie faciūt:/ Neq̄ vno est
elemēto gtentꝰ aut q̄bqda/ vt bruta: sed
vtiq̄ oibq/ q̄si sit oīm dnūs. Terrā calcat:
sulcat aquā: altissīs turribq cōscendit
ī aerē (vt penas Dedali l' Icari pmitta):
accēdit ignē. et foco familiariter vtit et
delectat. pcipue ipse solq. Motū celesti
elemēto/ solū celeste aial delectat. Celestī
vtute ascendit celū/ atq̄ metit: supce
lesti mēte cōscendit celū:/ Per vtiq̄
tm elemētis hō ꝙ ornat: qđ nullū.
facit brutoꝝ. Q̄ mirabilis ꝙ oēm
orbē/ terre cultura: q̄ stupenda edi
ficioꝝ structura et vrbiū: irrigatio
q̄q̄ q̄ artificiosa: Vicē gerit dei q̄
oīa elemēta habitat/ colitq̄ oīa: et
terre pnūs/ nō abest ab ethē:/ Atqui
nō nō elemētis: vez etiā elemētoꝝ
aialibq vtiq̄ oībq: terrenis/ q̄tilibq/
volatilibq: ad esū/ cmoditatē/ et volup
tatē: supnis celestibq ad doctrina/
magicaq̄ miracula: nec vtiq̄ brutis
solū. ꝙ ipat. Fici q̄de pt vt arm̄is
q̄bqda a nā acceptis. bruta nonulla
qnq̄ l' ipetū ī hoīem faciāt. l' hoīs effu
giāt ipetū: hō at acceptis a seipso ar
mis. et vitat feraꝝ ipetq/ et fugat
et domat. Cnis vidit vnq̄ hoies vllos/
sub bestiaꝝ ipio dehineri: q̄admodū
vbiq̄ videq̄ tā īmanissīmaꝝ feraꝝ q̄
mītiū armēta. ꝙ oēm vitā parere
hoibq: Nō impat bestiis hō crudeliter
tm: sed gubernat etiā illas/ fouet/
et docet:/ Vniūsalis quidētia dei
(qui est vniūsalis causa) ꝙpa est: Homo
igitꝰ qui vniuersalit curtis et viuē
tibq et nō viuētibq prouidet: ē q̄da
deq. Deq ē pculdubio aialiū: q̄ vtiq̄
oībq ipat curtis. instruit plurima:/
Deū q̄ ē/ gstat/ cōstitit elemētoꝝ: q̄ hya
bitat/ colitq̄ oīa: deū denīq̄ oīm ma
teriaꝝ: qui tractat oēs/ vtit/ et formatꝝ:/
Qui tot/ tātisq̄ in rebq. corpi diatur.
et īmortalis dei gerit vicē: ē pculdubio
īmortalis:/ Sed artes hmoi. licet ma
teriā mūdi figurēt. et aialibq ipēt. atq
ita deū/ nē artifice īmitetur: sīt tm
artibq illis ī feriores. q̄ regnū īmitate
diuinū/ hūane gubernatōis suscipiūt
curā:/ Singula bruta vix ad suipsiq/
l' breue natoꝝ curā sufficiūt: homo at
vna cūta abūdat ꝙfectōe. vt sibiipsi

impet pmū (qđ celestie nulle faciūt). gu-
bernet deinde familiā. admīstret rēp.
regat gētes. et toti ipet orbi: et ās-
q ad regnādū sit natꝰ: ē oīa seruitutiꝫ
ipatiēs. Adde q boni publici gra. subit
morte. (qđ bruta nō agūt): utpote q
singula her mōdia despicit bona. cōis
eternitatꝫ boni firmitatiꝫ q fisq. ¶ Cetez
ad pnte vitā. artes hmōi ptinē/ alicui
forsitā videbūt: q̄uis nō sit tāta cura
ad vitā pnte nīrāliā: sed spectet potiꝫ
ad diuinitatis prudētia imitāda:-/
Cōsidēmꝫ ꝫ artes illas. q nō mō corpali
virtui nīrale nō sūt. sed plurimū noxie.
q̄les sūt oēs scē libeales: q̄ studia cor-
pa eneruāt. et vite impediūt gmoda.
subtilis qputatio nūoꝝ. figuraꝝ curio-
sa descriptio. lineaꝝ obscurissimi motꝰ.
supstitiosa musice gsonātia. astroꝝ
obseruatio diuturna. mālia cāsitio
causaꝝ. diuturnoꝝ inuestigatio. oza-
toꝝ fabulosa. poetaꝝq furoꝫes. In üs
oībꝰ. aīq hoīs/ corpis despicit ministe-
riū: utpote q̄ q̄nꝫ possit/ et iā nūc
impiat. sine corpis auxilio viuē-/
¶ Bonū illud ꝛ pmīs aiadutendū.
q artificis solertis opꝰ artificiose cō-
structū. nō pt q̄libet q̄ rōe/ quue
mō sit gstructū discernē: ꝫ solū q edē
pollet artis ingenio. Nec. n. discernēt.
qua via Archimedes spas gstituit e-
neas/ eisq motꝰ motibꝰ celestibꝰ siles
tradidit: nisi sili ingenio eet pditꝰ.
Et q̄ ꝑ ingenii silitudine discernit:
ib certe posset easde gstitue/ postꝫ
agnouit. mō nō deesset mā:-/ Cuꝫ
ꝫ homo celoꝝ ordine. vñ moueat/
quo pgrediatur/ et q̄bꝰ mesuris/ q̄ue
pariat. videt: q̄s neget eū ee ingē-
nio pene eqđ/ quo et auctor ille celoꝝ.
ac posse q̄dāmō celos facē/ si instru-
mēta nactꝰ fuerit/ matiaq celeste.
(postꝫ facit eos nūc/ licet ex alia mā/
tīa pfectos ordie:- ¶ Quatuor hoīs do-
tes in artibꝰ:-
In hūanis artibꝰ: q̄tuor animi nri
emicāt dotes excellētissime. facilitas
ad pripiendū velocissima: memoria ca-
pacissima. ac penitꝰ idelebilis: sagacissima
pdictio futuroꝝ: uboꝝ vsq inuiabiliū.
¶ Q̄ diuinū putas in homero vi-
guisse acumē: q̄ et reꝝ et inopꝫ. tot
et tāta. prepit/ tā egregie cecinit. ut
curtas in eū tū hūanas/ tū diuinas
artes Plato asserat gnarrisse: Q̄ diui-
nū in didimo: que scribit Hieronymꝰ
a puericia exercitū. postea tū dialecticen
phisicen/ theologiā p reteis ebibisse. et
(qđ mirū est) geometrā euasisse mi-
rabilē. et geometricas figuras describē
bē solitū/ et docē. egregia q̄ theolo-
gie opa gdidisse: Diuinū certe üs hu-
me ea nascētibꝰ indidit. et q̄tibꝰ
reuelauit. q̄ ꝑ possibile fuisset hūanis
studiis deuenire:-/ Et si Plato/ et Aristo-
teles i libris ciuilium institutionū scribūt.
regiones alias alīs ee exercitatiōi ge-
nia aptiores: optū tū habeō. nō in
oriente solū/ aut q̄ meridie. ꝫ etiā i occide-
te/ septētrioneq. et q̄plurimos hoīes/
et frequēter i q̄libet arte mirifice cla-
ruisse. Di regionū/ sitoꝝq diuersitas.
diuersitate maxima nīrāliō effīnt i corpū
habitu. in ingeniis uō minima (et hāc
ipsā gsilio/ studioq cozrigiq): q̄s non
videat ingeniū hoīs (nā sua loris et
tribꝰ nō ee subiectū: ¶ Deq̄ indele-
bilis illa memoria. q excelluerūt q̄plu-
rimi:-/ Mitridates duaꝝ ac viginti ge-
tiū rex. singulis absq interꝑte ius
dicebat:- Cyrꝰ et Iuriꝰ Scipio. oīm
suoꝝ ciuiū sciebat noīa:-/ Fabiꝰ maxiꝰ
et Lucullꝰ. ꝺcs oīm gētiū historias memo-

tenebāt:/ Denota mḡt se duo milia
noīm recitata: eōde ordine reddidisse.
Ducētos q̄ vsq a discipulis ꝓnūciatos.
se ordīe retrogrādo recitasse:/ Scribit
Augustīng queda fuisse tpibꝫ suis. q̄
milta legeāt: negꝫ aliq̄d vngꝫ eox q̄
legeāt. oblita fueāt./ Fuisse ꝓme
aliū. q̄ comedia. tota (dū recitaēt)
mādauit memorie. ¶ [redacted] Tot tāta
rumꝫ rex capacitas. tāta in iis q̄ sīt
acceptā stabilitas. q̄ agusto cēbri a
gulo gp̄hendi/ et fluxa eig labilig
mā seruai nō pt: sed aplissimo eget
stabilissimoq̄ diuini animi rece
taculo. ¶ Est et futuroꝝ pdictio illa.
q̄ pollebāt Caldei/ et Egyptīi ma
thematici:/ Certe illa substātia/
i futuro nō deficit. q̄ cuig p̄sagā vtig/
ita totū futurū attripat: sicut me
mor pō/ totū ptitū recolit. Est at
sba her etna: q̄ in momēto eternū
colligit labilia tpū intualla.
¶ Postreo. loquendi vsq atq̄ scribēdi
(hoī gp̄o). diuina quada ēdidit nob inee
mēte: q̄ careāt bestie. Absq̄ sermone.
ita nos posseg viuē. sicut et bestie et
hoīes muti: ideo ad excellētig aliq̄d opꝫ
e nob sermo tributꝫ. videlicet tm̄ mētis
interpres. infinitoꝝ mctoꝝ pro/ et nūrig
infinita. ¶ Necꝫ somiet Epicurꝫ bestias
(sicut et nos) rōe pollē: nec deesse illis
sermois et manuū vsū: p̄ q̄ intg lacē
te/ extra significāt rōem:. Cum nā in
rebꝫ nīrarūꝫ nō deficit. superfluis nō
abūdat: n arboibꝫ nō dedit pedes/ nō
brachia: terrenū. n. illaꝝ corpꝫ/ solo
fixū vbiq̄ terrea alīt alimōia: Bru
toꝝ corpibꝫ tm̄ mīng terrenis. nō oīs
terreq̄ ribꝫ e vbiq̄ sufficiēs: ideo ad q̄
rendū omodiq̄ alimētū. pedibꝫ sīt in
structa: n phathasia illoꝝ/ pauoꝝ/ et
ḡfusos aliq̄s grepto habet/ et ad vsū
dūtaxat corpis nīrālis: q̄ mugitu/
latratu/ hīnitu/ garritu/ gāmitu/ fre
mitu/ seu nutibꝫ sufficiēter exp̄mi pnt:
Nec mes hoīs similiter distīctaꝫ q̄ue
trix rex/ vsu sermōis mūabilis sufful
tāe. quasi quoda digno eig it̄pte:
maibꝫq̄ munita (tm̄ aptissīb istru
mētis) ad mēta mētis mūabilia fabri
canda: n q̄ ade istrumēta/ nā eade de
disset et bestiis: si illis inesset artifex
idem iteior/ talibꝫ istrumētis vsuꝝ:
Ergo tot gripit mes in seipsa itelligē
do: q̄t dēq̄ itelligēdo facit in mūdo:
totide loquēdo exp̄mit et in aere: to
tide calamo scribit in chartis. totide
fabricādo in mā mudi figurat: Qua
ꝓ. demēte esse illū cōstat: q̄ negaue
rit aiam (que i artibꝫ et gubernatōi
bꝫ e emula dei) ee diuina:. ¶ Vērtu
signū ab effectu miraculoꝝ. ¶ Ca. q.m
Non solū vō i formāda et figura
da/ ꝓ rōem artis mā (sicut dixīg). mes
hūana/ ius sibi diuinū vēdicat: vez
erīa i spēbꝫ rex ꝓ ipīus tīs mutādis:
q̄s ade opꝫ miraculū appellat: nō q̄
ter nām sit aue nre (q̄n dei fit istru
mētū): s q̄ ai magnū ādda sit/ et fiat
raro: parit admiratōem:. Hīc admi
ramur. q̄ aue hoīm (deo dedite) i pere
elemētis/ ciet vētos/ nubes cogāt in
[redacted] pluuias/ nebulas pellat/ hua
noꝝ corpꝫ curet morbos/ et reliqua.
Que pala facta fuisse ābgda seculis/
apud varias natōēs: poete canut/
narrat hīstorici/ no negat excellētissī q̄s
phī/ nri p̄sertī platonici. testat theo
logi vetes/ Verrurig in ꝑmis/ et Ori
pheg. posteroꝝ q̄s theologi vbo et ope
g probarūt. ¶ Mirabēs forsitā. si

miraculoz rões exq̃rã: sed audi. In p̃o
libzo disputatiõ. ẽ. centia terria. ee
sub agelo: et sup totã mũdi matiã.
a numie formari: formãe matiã.
atrpe q̃de fõis spiritales a numine:
dare vo me/ rozpales. In 3o. q̃ libzo.
gsiitit. ẽentia terriã/ nihil ee aliud.
q̃ rões aiab/ ta niras/ q̃ niris supioes.
Hic effirit apud Platonicos/ sectatoresq̃
Auicene: vt oiã rõl aia. p ẽentiã sua
atq̃ põm/ sup totã sit mũdi matiã/
totã mouẽ possit atq̃ formãe: videli-
ret. qñ ad her/ dei fit instrumẽtũ.

¶ Dextũ talis ẽ ordo rez. Hnt oes aie
rões (vt dixig) itellectuale caput. rõle
mediũ. ifimũ vo viuificũ. Media her
vis/ est aie ḡpetas. Vis at itellectual/
est radiq q̃dã supioiis itellectq/ demissq
ẽ aiam/ et in supioze itellectũ itez se
reflectẽs: Vis q̃ viuifica/ actq est
aie reduciãs in corpq. et inde resultãs
in aiam: sicut lumẽ solis in nube/
sdm ḡpetatẽ sua/ splendoz est: vt sole
respirit/ radiq: vt nube implet/ ẽ
palloz. Intellectq itelligibile suspirat:
et cura ipm itelligibile pmanet in
seipso. Ratio currit: q in seipsa.
Viuifica vis/ infra se currit/ usq ad
aliud/ du cplet corpq. Qm vo p hãc
ifimã sui ptẽ siue vmbrã. aie lon-
gissime a sua dignitate discedũt/ corpi-
bq ḡriquãtes: factũ ẽ vt vires hmoi
rectq corpũ (remissa q̃dãmo/ vt
itermissa aplitudie illa dnatoiis/ qua
oia sup vniuersitatẽ corpũ possidet)/
singule sint singulis distribute corpib.
quibq du astricte sit: ḡpta suoz corpũ
agut curã. ac ferme negligũt aliena.

¶ Quid eas corpib alligat? (vt
Plato vult) Amoz. i. vite exuberãtis
affectq/ ad q̃ria sibi viuificãda. gratiã
oz. Diuisis at aialiũ rõnaliũ speciebq.
q̃rie sit diuise corpũ spes. Hic fieri vult.
vt alie rõnales aie/ cũ aliis corpibq cõ
spirauerit. alie cũ spib. alie cũ syderi-
bq. cũ aliis alie: denicq alie cũ corpibus
hoim. Atq ex certis quibq̃da seminũ
timoz dispositoibq/ a priidẽtia gstitis:
alie humane aie/ aliis hũanis corpib
regendis/ magis queniũt. ¶ Et vt sũ
mati dicã. ■ cuiq̃ aie rõl/ vis illa vi-
uificã (qm ad terriã ẽentiã ptinet) equa
vim habet ad corpa q̃libet. Hẽ q amato-
riũ quẽda institũ. corpibq aliis/ alie
sese/ mouendis accõmodant: q̃ferẽte ni
deliret ad hoc tpatoẽ diuina. et vno
quoda instrictu tessante. vis illa viuifi-
ca euadit libera: vt nouo asserta in-
stitutu/ corpq aliud quodãmo regat et
moueat. ¶ Hi pũ hec ifima/ nãs oes
corpũ supat: multo magis media. atq
suma. ¶ Suprema. i. mes usq adeo sup-
eminet: vt nihil vniq sapiat corpale.
diuinoz dutaxat auida. stabilis natura.
itelligẽtia subita. ¶ Media. i. rõnalis
di facultas eminet quidẽ et ipsa magis
q̃ ifima. et nũc q̃dẽ (vt dixig aliqs)
ascendit in mẽte: qm susceptis a mẽte
pncipiis demostradi. vniuersales rez
naliũ rões iq̃rit argumẽtãdo. ¶ Qui
■ autẽ ad viuificã declinat põm.
qui credit phãtasie. auscultat sensibq.
bladit et corpi. ¶ Ascendit at in mẽte
supnoz rapiendoz amoz. dndit i põm
ifimã. amoze ifeioz gubernãdoz. Me-
rito cũ sit vtroq; media: diligit vtrq.
Et tq̃ eminẽtioz q̃ infima. du ifima
corpq vnũ regit solũ: ipsa. plura mo-
uet atq gubernat. na du rectrix
facultas corpis. tm solũ alit corpq.

ꝑ̃ sensū et grapisrchā seruit hui corpis alimonie: rō tua. et hui corpis agit turā / et aliox. atq; i exterīa mā fabzicat artificia. Ihec q̄ cū eq̄ valeat q̄libet trāsire mās: alūs in tpibq; / alias (q̄nq; rapit amor) trāsadas aggredit: cessāte amore / ꝑ quē hūc sculpit lapide. statuā dimittit subito: tralete amore ad vasa fictilia aggredit figulinā. ¶ Cān de tractadis corpibq; loq̄mur: mēte illa (corpū peitq; cōceptrice) parūp intermittiq; de rōe magis / et rectrice pō loq̄mur. Ihe abe vtiq; licet ad q̄libet mūdi corpa (ꝑ quem nam ze centie) parē vim habeat: in illud tn potissimū agit: in qđ magis affinit. diuina illa seminū tpalē nō ꝓhibet. / Affert aiox illox (qui sup nos sit) stabiliozes sit nostris. atq; eade sp retexūt ordine. q̄sueto sp tenore ꝑgredietes: qm illiq; sa suprema vis / q̄ media. surs vergit / q̄ cōplatoi incubes eterne. Hola vis ifima / opa vaiat: sed vicissitudines agit. et illas q̄de ordinatissimas: ita vt in ipsa erīa multe vide. videat ee stabilitas. dū idem obseruat tenox. eadeq; silr retexūt. ¶ Sed vtiq; sit. forme rex / tribq; aiox illox vibq; isite / cause sit formax: q in mudanis corpibq; exp̄mūt: atq; (vt ita dicā) fatales imagiatoes (que g̃datim idolis aiox illox suboziūt) (quasi ꝑgnatiū mulier affert vehementissimi): q̄q̄d sibi fingūt. in spis suis / sequentibq; q̄ fetibq; exp̄mūt. ¶ Nostra q̄ aia / erga corpa hoc affecta / sdm suox seminū ordine: corpa hoc / ex ipsa vi corpis rectrice figurat. Quid hic corpi pstat certa q̄uor huox cōplexione: q̄d faciei colores et lima-

mēta: nisi aia. ¶ Aia q̄ cōf nam corpis poderosi / ipm agit sursū: et q̄tuoz linie vincit grauia: neq; miraculū hoc q̄sq; mirat. ¶ Q̄ tū vo vis eade ꝑ phatasia valeat. i formādo vehemētioibq; affectibq; corpe. i supioibq; dixiq;: sicde pro affectu diuersitate: diuersas q̄litates pduit. i membris: ira. calore / rubedine / amarū q̄q; sapore / et alui fluxū: timore. frigore / atq; pallore: merore. sudoib; humore / albedine q̄q; cerulea: anxietate. siccitate / atq; nigredine. Hanc ꝑfecto q̄litatū. ipsi animi affectq; / aut rores sit: q̄ sepe ad tales aliquas q̄litates mouet / poti nre cōplexioni gradias: atq; (vt Hippocrates docet / et Galienq;) tuetea tq; affert. pore mutat corpis cōplexione: et in suā trahit nam. Hoc aut agit phatasia. ¶ Quid at rō in artibq; et gubernatoribq; expet: alias declarāda? ¶ Proinde q̄d a rectrice corpis pō (in ꝓpio corpe) fiat ꝑ vtute viuifica / et affectq; illi seruentes: hic explanandū. ¶ Fit isup ab ea nō mihil i corpibq; alienis / que sibi ꝓpriquat: qm ꝑ nale calore grāgit ribos / calefactitq; tageteb. Hia q̄q; materna i corpq; alienū agit: qm nutrit fetq; i aluo: qđ q̄de explet ex gradinatis vinculis: q̄bq; fetq; materno corpi alligat. Neq; ꝓpriquū dutxeat corpq; fuit. sed qz remotū: iacto sicde a viro / semine i matrice. et diu postea viro absente: vtiq; foztrix relicta i semine viget ibi. et vice paterne aīe geit in semie. corpq; q̄q; effingit humanū: seu tū q̄s lapide iacit procul: vtiq; expultrix / lapidi immissa a iacente. q̄ diu regit i lapide / tā diu lapide pellit: ea sz acis plaga / et ad illud signū: q̄ / et ad qđ iactor ille direxe-

rat:· ¶ Di ꝑ ꝫ̄ / regendo corpi
accōmodata / ꝑ viuificā vim · aliquid
opat̄ in corpꝰ alienū atq; remotū:
tur no cria ꝑ vim sensitiuā / hac e-
minētioze · ꝑ affectꝰ · s · phātasie: Er-
go phātasia (instar vtriꝰ viuifice)
formāt et ipsa ꝑpū corpꝰ (vt dixiq) q̄
ties actiozibꝰ affectibꝰ agitat̄: for-
mat cria fascinatoribꝰ et malefitiis ali-
enū. Neq; miruꝝ ē aiam facē talia affe-
ctibꝰ suis: si herbe q̄da faciūt / aut la-
pides / suis vapoibꝰ (celestibꝰ tm aiꝫ
aspiratibꝰ): neq; deest aie · gmuni-
tio mediox: ꝑ q̄ in alienū corpꝰ tñsi-
gat actōem. Quippe venefici hoīs
phātasia infensa ifātib teneriozi cor-
pusculo · febrē affert at puero. Ima-
ginatio febriū · spūs febriles vibrat
· i · choleicos: sicut imaginatio coitꝰ
se mitales spūs / et gēitalia mēbra.
Coleicq et febrifer spiritꝰ ille pculsꝰ
vapozes fetidos atz febriferos (siq in
venefici hoīs corpe sit) excussitat. Hi
cu primū irritati sit (vna cu spū) pro-
rumpit illos tꝫ sagitte: quo malefica
phātasia (q̄si ad signū) itendeat:
maxīe vo emicat ex oculis seniozib:
ꝑq; oculos pueri trisciit: / tꝫ ex vi-
treis materiis / ꝑq; materias vitreas
radii: spūsq; ifīciūt pueri / et hūores:
Ad hec at malefica · illi sit oim po-
tētissimi: q̄bq; nascētibꝰ Saturnina
ligna aspectꝰ / semeq; paretu terrestre /
ac victꝰ ꝑsimilis · cōplexione gsla-
rūt fetidis vapoibꝰ abūdare et me-
lācholicā: ꝓtēa senia Martijs potētia-
bilis ignīculos subdidit. Hi qui i senio
sit / etate terrestri et melancholica /
mozosi sit valde: et cuicūq; gtigerit:
acerrime irascit / aioq; ifensissimo
execrat:· phātasia certe (ꝑ hūoze
terreū) stabilig efficaciozq; suis votis
assigūt: hic humoz acte sq / et vrit ve-
hemētissime / et extinguit sero: tū ig-
nibꝰ i crassioibꝰ lignis / et duriōe mia:
vapozes quoq; nō desiti maligni: ꝑ qs
(q̄si sagittas) venenū i aduīsariū iacu
lent:· ¶ Miraiꝫ corpꝰ vnig / ab aio al-
teriq; ingnari:· at nō miraiꝫ · aiūm le-
di ab aio (diu ꝑ gsuetudinē · vicia alie-
na gbibiq):· nō miraiꝫ corpꝰ tuū · a vi-
pore alteriq; corpib morbosi facile ifici.
(q̄d ptisib / epidimia / lepra / pruritib /
dysenteria / pleuresib / o[illegible]ulozq;
tuboz indicat):· ¶ Apud hesperios ethio-
pes fuisse tradit̄ bestias (nōie catoble
pas): q̄ solo aspectu hoīes i teimēt:·
qd et apud Cyrenē facīūt basilisci:
tāta est vis i vapoibꝰ oculoz:· ¶ Cur
ming subūciat̄ corpꝰ tuū altiq; aio / q̄
altiq; corpi: Cur nō magis potiq; ei
sit potētior aiq:· neq; desint media ·
ꝑ que agat:· Quod facē gsueuisse hoīes
quosda illyriis et triballis legiq:· qui
cu eent irati · si diutiq attētiozq; ituebat̄
hoiem pmebāt: q̄ et gemināꝫ habebat
pupillaꝫ in oculis: Idē q̄ ferisse femīas
nonnullas in Scythia · Tanta ē imagi-
natois po: pīsertim q̄n affectibꝰ animi /
vapores oculoz subseruiūt. Auget · n · vim
attentio illa mirabilis phātasie: no
ming / q̄ strutū oculq defixq ad oiū:·
vno siqde affectu feruescēte · tepescit
alter: Ideo i maleficē phātasie i fetoē
remittit̄ paulisp affectꝰ aie nālis · ꝑ
que suo corpi deuinctꝰ:· vn a suo corpe
facta liberior: matiā nouā (in qua
nup affixit̄) q̄si regēs aliq̄d suū corpꝰ
incipit trīsmutāe:· ¶ Di tāta habet vim
malefica phātasia:· q̄tā putas habitura
venefica rōem: Dalte duplo maioze ·
¶ Et q̄ro supat phātasia · et q̄ bo-

nitas: malū: rigit rō (qñ ad bñficiū
aliqđ · tota animi erga deū ifētoē defi-
gitur) nonnūq̄ corpg illud erga đđ est
affecta affirit bñficio: ſa ſ̄ſ: ſ̄ alie-
nū. Hoc munere excellūt illi (ut ē apud
platonicos) q̄ diuino quoda bñficio (pre
ceteis) gplexoe tpata celestiq̄ ſit poſiti.
nec nō puris et modicis nutriti cibis.
honestis ptēa diuinibq̄ moribq̄ educati.
His medici sepe ſ̄ gnus huanū aet corpi
(cui cupius) bona (ſi directi prospi deū
pius votis ardeter exoptat) dicto pſtat:
pſertim ſi hoīs bñficiū accepturi aiq
sit paratq̄: Hinc Horoaster inqt EKTEI-
NAS TUPINON EPYON ETNEYBEIAS
PEYSTON KAI SOMA BAWTEIS. i. Di
mēte ardēte ad opa pietatis tendeis:
labile corpg seruabis: Talia đđa mi-
racula facta ab Apollonio thyaneo
pho narrat Philostratq̄: Pursq̄ a
Pythagora Empedocle et Philolao.
similia đđa gesta. pythagorei milti
affirmāt: Scribit Iustinus. py-
thagoicos (quoties narrat et miracu-
la facile solitos credē illa a deo p diui-
nas aias fieri: atq̄ t pebq̄ hmōi. hec
Hini carmina ſ̄ habuisse in ore EN-
ΠΙΣΤΑΙΧΡΗ ΠΑΝΤΑ ΕΠΕΙΟΥ ΚΙΒΤΙΝ
ΟΥΔΕΝ ΑΕΛΠΤΟΝ ΡΑΔΙΑ ΠΑΝΤΑ ΘΕΟ
ΤΕΛΕΒΑΙ ΚΑΙ ΑΝΗΝΥΣΤΟΝ ΟΥΔΕΝ. i.
credenda ſ̄t oīa. Nihil. n. est inre-
dibile. facilia deo oīa ſ̄t. Nihil ē i-
possibile. ¶ Sed redeaq̄ ad illos
ia aios. p quos deq̄ (quasi p instrume-
ta) miracula pfirit: Quid offert ill'
ad hāc excellētia. habitudo corpis
tpata: Ut rō illoz ſit expeditioz:
nullo excedētiū huoz turbata tumul-
tu: Quid modus purgq̄ victus:
Ut nō ſit aia corpis sui sarcina p-
fluata: Quid educatio illa honesta
atq̄ pia: Ut et optet hoīb̄q̄ bona:
et tū deo đđamo siliq̄ adiunct a deo:
imo tū instrumētū a deo ducat. De-
niq̄ cui rō ſit eminetioz phātasia. q̄
ipsa dedita deo tota ad vnū hoc opa
bñficii offerēdi dirigit: remittit ad
modū ñalis ille poz affectq̄ animi
quo ꝯpi copulat. et ab eo soluta
agit in alienū: Pt. n. ad hec (tū instrm)
a deo duci. cui (nā) ſit sup corpa oia: q̄
uis affectq̄ olim aliq̄s eam ad vnis
gubernatōem rapuerit: no aliter
ac ſi rex sapiētissimq̄ potētissimq̄ (cuiq̄
prouidētie et ditioni subsint oēs patr
aplissi regni ptes) reliq̄s negligat
ad tpa. ptis alicq̄ amenitate pellectq̄:
sed amore aliq̄ ptis illiq̄ deferue scē-
te. se ad alias offerat gubernādas.
¶ Mystica hec Plato nr oia tetigisse
videt. Timeo (tyrannide đđe illa pha-
tasie. et hoc rursū pie rōis ipetu)
vbi de vi aue in corpa disserit. ¶ In
Phedro at mirabiliq̄ đđa innuit: cui
inqt oem aiam. vniuersi corpis cura
habē: atq̄ aiam nrām (qñ libera est)
totū perrare relū. mudūq̄ vna cū
celestibq̄ aib̄ gubernāe. alias t aliis
figuris circueūtē. ¶ Qui uo sit tal:
apuit t Epinomide. vbi affirmat
ignē mētis. atq̄ aue quicte mētis. ignē
oem exsupare: ac tale de decretū ee
fatale: Quid eciā. in decimo. de iusto.
Intellectuale aiam appellauit. necessi-
tate: inter q̄ gnua sit fusq̄ aliq̄s.
[illegible] cirra. que spe mudi
voluat. ¶ Quoz sū hec: Ut intelligāq̄
posse fieri qnz. ut hoīs aia (tota rōis
ipetoe t mēte. caputq̄ suū vtatur: et
sicut qnz vtit t phātasia (ut dixi ia):
et rōem. ¶ Quis nā aiq̄ hec agit:
Qui iubet [illegible] silē phātasia: ac eciā

supnú numus desideio flagrãs. gsuetis
rois nãl discursibg no gfidit: sola vi
uit mete: euadit agelg: et toto capit
pectõe deũ: Ether significat Zoroaster.
vbi sic inãt ΨΥΧΗ ΗΠΕΡΟΠΩΝ ΘΕ
ΟΥΔΥΞΕΙ ΠΩΣΕΣ ΕΑΥΤΗΝ ΟΥΔΕΝ
ΘΥΗΤΟΥ ΕΧΟΥΣΑ ΔΗΛΘΕΟΘΕΝ ΜΕΜΕ
ΘΥΣΤΑΙ ΑΡΜΟΝΙΑΣ ΔΥΧΕΙ ΓΑΡ ΥΦΗ
ΠΕΛΕΘΩΜΑ ΘΕΟΤΕΙΟΝ. i. aia hoim.
deũ quodamo gtrahit in seipsa: qn
nihil retinies mõle. tota diuinis hausti
bg ebriat: hic qz exultat i corpis har
monia: Hymn aiã. diui Ioanis theo
logia. nasci itez dicit ex deo: siãde dei
sumi i fluxg. p metes agelicas/ vsq
ad aiam hois defluës. i stigat quotidie
aiam corpi mersa: vt exuta carnea
et λ texta testam. ponat pos oratores aia
leg. et p aia fiat agelg. Quemadmodu
radig solis. vapores tenuat/ trahitq
sursũ. et in ignea gũdit nãm:/ Qui
i spiratõi huic totũ se gmittit: cessat
ee aia: fitq deo regenerãte. dei filig:
agelg. Idcirco Plato theologos appel
lauit dei filios in Timeo. Di aia
(nã sua) excedit mudi machina. p
vires i feriores mira opat (in corpi
bg exia alienis): quid illa putamg
actura. qn in caput surrexerit suũ.
euascitq agelica: Quod oportet fieri
posse qnz: postq bladimetis sensuũ
fit sepe brutalis: et i spiratio dei ee
no debet vanior. ex sensuũ bladi
meta: Cur g no mu quedã applig
aut teneat fascinabit/ aut sanabit
hoiem egrotãte: sed spis ipabit ele
metor:/ Odiu corpi huic addicta
e: pui huig mudi elemeta. i. huores
quor agitat: eisq caloze/ frigus.
humoze/ siccitate. colores oes/ sapo
res q iducit (vt supi patuit) tu in
actu vitali. tu in affectibg phatasie.
Ideo qn soluta ab hoc/ emergit i aplu
deo iam plena: aialis huig gradio
ris humores. v qtuor elemeta maiois
mudi. monet vt sua: siqde ita quasi
euasit aia mudi: eig videlicet mudi
ptis/ crga quã affinit maxie:/ Ac
sicut eade hois aia. q rubitale i fatis cor
pusculũ rexeat/ regit bicubitũ eque
et tricubitũ/ ac deiñ qtuor cu
bitor/ et decẽ rursq (vt dicit de gigã
tibg): ita si usq ad centũ crescit et du
centos. eq regit. Edñ. n. ne ordie et dig
nitate/ oem mole corpis antedit: no
ming tota ipsa mole/ q molis ptẽ im
plẽ pt atq moue. Vi vim ab ipso
deo videlicet habet vnifica vis rois
aie in spas mudi: vim q habet i eas
rois ac metis affectq. Volo g affectu/
citabit vetos (deo duce): ac celo nubes
induet sereno. easq rogat i pluuias:
rursq sedabit vetos: et aẽm serena
bit:/ Quod qde posse fieri/ factũde fu
isse:/ Hippocrates chog. theologi mauri/
et abes q fitet/ mauror pnceps Ami
rebzon/ arabu Auicena:/ Platto. q
elemetor turbatões prellasq/ tu ex deo
nu q flictatoibg/ tu ex casibg aiaz i cor
pa. sepe gtingẽ Egyptu platonicisq
arbitret: q quide de re./ Plutarchus/
et Porphyrio/ et Proclo diligẽtissie dis
putãt. Platois certe/ platonicor q sua
e. a celo ad tra usq. i spis oibg/ alias
plagas numinibg aliis ab initio distri
butas ita fuisse: vt qn in regione terre
(certis dicata numibg) dispositio ad ipsa
numina/ l p supnos i fluxg/ l p aior
affectões pcipue augẽt: miracula sepe
(talibg numibg cogrua)/ l p se/ l p alias
ibide ab eisde numibg occupatas essi
ciat. Sed de iis alias. Magica qua
da in pitia sententia referãg:/ Putat
Chaldei posse insup aliud qddã ab aia

mirabile fiei: vt sm radiis effusis i corpg suu ipm lue circudat: et radiorz lenitate tollat i altu: qd i seipso fe risse patre eorz Zoroastre referunt.

Ego uo siqua hg miraculi rõ assignari pt: tale fortita ee opinor: primaluc in deo e: atq ibi e talib. vt supemineat itellectu: ideogz no pt luc itelligibilis appellari: Sed lux illa dei cu ifundit agelo: fit e vestigio lux intellectualis. atq itelligi pt: Qm ifudit aie: fit rõlis: ac pt no itelligi solu: sed cogitari: Inde migrat i aie idolu: ubi fit sensitiua: nõdu tn corpea: Inde in ethereu uehiculu idoli: ubi fit corpalis: nõdu tn manifeste sensibil: denigz i corpg clemetale / siue simplex aereugz / siue gpositu (qd e ethereu vasculu): i quo euadit manifeste visibilis.

Atq ego puto hac ee caterna illa aurea. qua vidit Homerg a celo pdete / et i terras usq dimissa: q applice sa homines sese possint i celos attolle.

Profecto tata luce diuinitg abudat celestes aie: vt igeg inde i corpg eaz redudet copia luminis: qd videg i stellis. Digit aia hõis. ita figat acie sua i deu / diuinogz luce ipleatur rapiaturgz: vt ille: s stelle / eg corascat: et i uehiculu suu radios effundit uberrimos. pgz uehiculu et corpg aereu / in corpg hoc oculis manifestu: qd tur (plenissima illa copia radiorz) effulget / rarescit / attollit (ethereo adhoc ogente uehiculo / corpeg aereo): qsi stuppa eleuata p flamma: Tali quoda igneo curru. magi / atq platonici Helia / Paulucgz raptos i celu fuisse dicent: ac demu post mudi iudiciu. corpg (qd nri glorificatu noiant) silr raptu iri: Ideo sit pcipit Zoroaster ΨΥΧΗ ΠΥΡ ΔΥΝΑΜΕΙ ΠΑΤΡΟΣ ΟΥΔΑ ΦΑΕΙΝΟΝ ΗΥΕΙΔΩ ΨΥΧΗΣ ΒΑΘΟΣ ΑΜΒΡΟΤΟΝ ΟΜΜΑΤΑ ΧΑΡΑΞΗΝ ΠΑΝΤΕΚΤΕΤΑΘΟΝ ΑΝΩΜΗ ΛΕΤΟΤΗΣ ΥΛΗΣ ΘΚΡΥΒΑΛΟΝ ΚΡΗΜΝΩ ΚΑΤΑΛΕΙΨΗΣ. i. Qm aia p pm patris sit ignis splendidog Dnetur: i te imõrlis p fundit as aie. et oculos oes vna tolle in altu. Cur negz eria male ipm corpg pcipitio delinquees: Ignie appellat lucē ipsa: q et exuberat deg p se: et aia p vim patris cõusa in patre abudat: Et q deg est ipsa vnitas sup mete. et cetz eentiaz sup eentia: ideogz no vnit illi p mete ge / sed p vnitate aiq / q est metis caput / centrogz totig aie: Id circo dixit Zoroaster. Ducat te aie profunditas imõrlis. i. vnitas ipsa: quia i pressit deg quonda aie. cp vnitas / vnitatis diuine cactem: a q ret ad quã oes vires aie alie. qsi a cetro / et ad cetz oes circuli linee pdet:

Dequat oculi tui oes. i. oes vires aie / q in ggnoscendo usat. Hur te dit illud / Attollite portas pncipes vras. et eleuami porte eternales rc:

Una id e i vna colligte mete: siue i vnitate / nichis caput: Cur eas se q corpg. tu celeste / tu terrenu: p tra dixit. corpg male. i. terrenu / tur no derelinq pcipitio: qn tur ipm q tollet i altu: Neq relinq in ifimo loco mundi: que loca magi sepe noiant pcipitia.

Miraculi hg vim effectuq describit eria Mercurig trismegistus: vbi de regnatoe cu filio suo Tatio / disputat: De hoc qde miraculo. qd i ge corpe mes ondit. (ex platonicoz opioe) satis sit dictu: De illis uo. q i spis mudi demostrat: tales qda apud platonicos mouet goes (tales dica): et soluut. vt dica:

Questoes sex de miraculis: et solutoes. Cap. vi.

Mens hois qñ corpeas exuit curas: cur passiones affectat elemẽtoz̃: Quia publicum bonũ nõ despicit diuina aĩa/ summi cõsq; boni filiq: Ergo tñ deg alioq; ad aialiũ hoiumq; modũ tale prouideter mouebit: ℣ 2a. In pt adeo supꝫ suũ corpg attolli: ut mudi spas attingat: pt vbiq; si vbiq; est: vt ãdã putat: / Ded none eriã lumẽ/ crassa laterna iclusũ. paulo momẽto laterna recluſa emicat eming. et remotissia q̃q; illuminat. neq; tñ a laterna discedit: clausa iterq; laterna/ in agulũ absq; sui offensõe colligit: ãdã dũ locũ pq̃ iplet aplissimũ/ absq; sui dissipatõe profudebat: Mira luũ vtq;: in agustissio ãclusit loco: iplet aplissimũ. Id ãpe facit: qm lumẽ e ãdamo corpeũ. Idem facit aĩa: qz diuinũ e lumẽ. ℣ 2a. Quãd diuina hĩ aĩa. in ũs qficiendis miraculis: per oes sui ptes secredit a corpe: Nihil opg est. vt dño officiũ dimittat gtraiorz grilliadorz. Aia vbiq; i corpe. pidolũ suũ/ qsi trinitate coma in vapore. pmu gtraia i vnũ elemẽta grilliat. deinde si dissoluit. q̃q;: instaurat nutriendo. auget eriã. regit corpg/ et tñsfert. et reliq. Videg aptissime opg tñsfendi regendiq; corpis/ remitti itermittiq; q̃nz. cu aĩa/ vehemẽtioze corripitur phãtasia: offiniũ augẽdi nutriendiq; minuit. pitentissima rõis indagine: ideo nõ groquunt cibos. philosophãtes. Et aĩa adulto corpe/ acutiq; speculat/ q̃ adolescẽte: ming. et augẽdo corpe occupata. Et sobriũ corpg/ speculatõem impedit ming: dũ aĩa ad speculãdu e dutaxat intenta. ℣ Quadoꝛe. cu p mẽte fata animi abstractio attingit. ut et phãtasia/ et rõ nãlis itermittat (q̃ solet ipse. nutritõem regi neq; mẽbroz debilitãe): ãd obstat. quo mĩus cadat corpg. et nutriat in corpe nihil. Restabit forsita solid griliatõis officiũ: quo aĩa nõ sinat/ dũ dissoluu humores atq; diffugere. Ded nõ fiet tũc talis griliatio (ut fieri solet p idolũ. qd oio destituit terrenu corpg: q̃n aĩa nihil sapit terrenũ: tũc. n. idolũ ita relinq̃t terre nam: sicut ratio. terrenoz corpũ relinq̃t imagines: /

℣ Opinoz q̃ viri gio abstracti corpg. corpso i tpe breuissio/ q̃ est agelicq; aĩa). p virtute idoli antea q̃ sueta. neq; moueri/ neq; sustinei/ neq; eriã gtineri. Q̃ si moueat/ l' sustineat/ l' gtineat: id fieri arbitroz p illud aie tẽtz. qua paulo ante/ vnitate noiauiq;/ aie adeo tributa: p qua deo (oim trinitq;)/ et pure vnitati grilliet: p qua nõ mo elemẽta corpis huiq. sz eriã mudi grilliet: p qua sola. posse deu attingi: sic apuit Zoroaster ⲉⲃⲧⲓ ⲧⲓ ⲛⲟⲏⲧⲟⲛ ⲟ ⲭⲣⲏⲃⲉ ⲛⲟⲉⲓⲛ ⲛⲟⲟⲩ ⲁⲛⲑⲉⲓ Est intelligibile aliq̃d/ q̃d intelligẽ te oportet mẽtis flore. Flore mẽtis appellat Zoroaster/ ipm aie tẽtz: ãd plato noiat mẽtis caput: Denteriã hac niram. illud Pauli diuini theologi gfirmãs videt. q̃ inquit. siue deo rapt̃. nescit deus/ intra corpe/ nescit corpg: videlicet q̃ nõ insit corpi p idolũ: sz assit p tẽtz. ℣ 4a. Q̃ diu mirabilia lyer. aĩa operatur: Quãdiu ita manet abstracta. Manet vo pazp: niali quoda põe i fois affectu/ ad curã corpis/ retrahẽte: sicut et lapis paliss. manẽ in aere dicit̃ sursu iactq: inter ascesu et descesu. ℣ 4a. Ded nũq̃d ordine mudi. aĩa cõfundit huiusq; miracula opando: Negq;. Ria vt platonice logr/ in vnũsali rex lege/ et

[illegible]

quetua quada [illegible] serie causar ad idē
gferetiū. sīl hmoi pscripta miracula:
ad horipm gdurit puidētia metiū
sub deo / usq ad mētē nram ghinue
gspiratiū:/ Ad idem. diuiniu fatu aia
liū / idolozū. a pma aia ad nre aīe ido
lq gfluctu:/ Ad idem. diuina queda
nāz dim dispō. a pme nē affectoē
geneticiū: usq ad nē nre gplexoem:/
Idem sepe nobis celestia signa pnūciat:
p q āsi p oculos / nutuq. numinu co
gitatoēs significāt. (Celi enarrant
glām dei / et opa manuū eig annū
at firmametū):/ Ro q. qn aig ille
agelicq / optat mirabile aliqd opus
gficē / puta citāre vetos: statim su
piozes cause / huic fauet voto. et no
ua cupiūt / qm noua aig affectauit:
sed cōtra / qm celestes idipm decreue
rūt: iste cupit:/ Quonā pacto:
p futuroz vetoz stat. i supnis nu
minibq puidētia:/ Dispositio hmoi
(vt alias dixim). p tres illas feies. stat
ad alias nras usq decurrit: pīpue
p puidētia / in mēte: p adamo erīa p
fatu / in idolū: p nām q in corpis nri
gplexione. Sed pturbati hoim animi
hos impulsq nō capiūt: paratq aut aig
vndiq [illegible] supnos capit ipulsq:
videlr later incipit cogitare eade q cogi
tat supi. eadeq velle ac nolle: cū nāli
. i. diuino et ītimo ītinet institutu.
Huic cogitatoēs oēs / affectusq suggerūt
ad votū: et q̄d a supis postulat / am
pit: nēpe q illi iam daturi erāt / po
stulat: et q daturi erāt. ad postula
du puocauerūt./ Dicit mater q po
mū manu pfert oculis filū: vt hic
imitatq filiq petat pomū: filiq videt
petit / ampit: ampit inq / no solū q
petit, sed petit erīa / q sit accepturq.
Placq vult dare mater. postq filiq velit
accipere: sed cogūsor:/ Ros qde pluri
mū / no nālibq diuinisve ītendimq
desideriis. sed illis qs accedit q̄tidie cu
sq: prout. n. alia atq alia sensibq nris
occurrūt. aliter aliter ve afficimur:
atq ita rebq cōtingētibq occupati / raro
vt cupiq assequmur: q raro / et forte
quada. cū supnoz sorte geuerig. Angē
lica at aig. et gsentit cū illis: q nēmlq
viuit:/ et impat mūdo: q sua sponte.
ab hoc corpusculo (qd e mūdi pticula)
soluūt. in sui nām regressū aptissi
ma. Tale vo forte aim puidit deq. tale
neq / no supno auxilio tm: p eriā pīa
voluntate:/ que qde fit pīpue agit
libe: qn dimissis actoibq in seipsa /
ozigne q̄ creatā / amadaq [illegible] fle
ctit. Tale q elegit deq ad mirabilia
pcreata: cuiq eriā ozoes / cirra pub
licas mūdi mutatoes no ee vanas /
Aurena i methaphisicis. et pcula /
Fabriq disputat in Timeo:/ pbat
. n. vota viri sactissimi (pīertim si cū
illo ppliq vota geuerat) aios mirabi
liter ita guge deo: vt vna qdamo
dei animiq opatio fiat:/ sed dei qde /
velut artificis: animi aut tīp instru
mēti diuini:/ De illis vo miraculis.
q deq p se absq instrumēto facit:/
q lege maioza sit: in pntia no cētag.
Miracula hmoi [illegible] nuiq nālia
sit aiq:/ Dut nālia quodamo (vt opi
nat platonici): atq iterū no nālia.
Nālia qde. q̄tū reuertit in mēte:
fitq sūmi dei pdissequq / atq instru
mēti:/ Ro nalia. q̄tū vnig bn ser
uit corpis usui: cū amore capto. ad
tps neq ūtilis sue explicat aplitu-

dine · neq; diuine sit pticeps: q; qties
et explicat / et sit pticeps · ondit se
nullo ictu corpꝰ dissolutū iri: qnqde
qdamo pstat oibg · et torquet oia pro
arbitrio: ¶ Singulaꝛ / q; de mira
culis (ex platonicoꝝ mente) disserui
ita a nobis affirmata sint: vt a xpā
nis theologis approbāt. ¶ De mg
nitq; liber. Qr aīa mitaꝫ deq; fieri:
ondiq; signis duodeci: sedm duodeci
dei dotes.

¶ Cap. primu:

In pn̄o disputatoꝛis duo ieiq;
fundamēta signoꝝ / ad imoꝛta
tē aīe ptinētiū. In vno stat: q̄tū
aīa corpibg dnaī: qd p q̄tuoꝝ signa
cognoscim. In altero agit. q; aīa / deq;
fieri nititur: de quo p duodeci sig
nabig: sedm duodeci deī dotes:
in quo apparebit mira animi
magnitudo: cui nō satis fuerit. e
mulaī deū. ūs miris (quos dixiq)
modis: nisi etiā fiat deq:. Sic ita
exclamauit Zoroaster (ΩΤΟΔΜΗΒΟΤΑ
ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΑΝΘΡΩΠΕ ΤΕΧΝΑΣ
Mā. i. o hō / nīe audētissime artifi
ciū: ¶ Constat oēs theologos. deū
ee pmū ipm vez / ac bonū. ee cuncta
ee auctoꝛē vnius ꝛoꝛ. sup oia. i oibg.
semp. prudē cunctis. iuste admīstrāe.
fortiter (dū admīstrat) in suo habitu
pseuerāe. tpate suauiterq; cōtīnuē. opu
lentissīe viuē atq; iocundissīe. seipm
adeo beatū intuei / mirai / et colere.
hab duodeci deo dotes. oīb / apud oēs
gētes) tribuit theologia. Quocūq; ubiq;
horaes agit. ad hanc possessoem referūt.
neq; aliud q̄q; expetūt: et conāt do
tes hmōi sibi plenissīe cōparāe. ple
missiq; hanc possessoꝛi / solq; deq: Coīq;
aie nīre conatq; e. vt deq efficiaī.

¶ Conatq; talis / vtalis e horabg. nō mi
nq / q; conatq; auubg ad volandū. Inest
ni oibg horibg / sp / vbiq;: ideo nō q̄tigēte
alicq horis q̄luctāe. sed nām ipsa seq̄tur
spei: Talis at motq; (ad finē aliquē
directq;) no alia ob causa. ad hunc finē
potiq / q; ad aliū detiaī: nisi pp quada
nē sue affectum. p qua / cū tali fine ggru
it potiq / q; cū tali: et pp ggruitatē amat:
ar pp eāde. assēq pt / qd amat: Quēad
modū aer leuitate / cū ignis grauo
ggruit: p eāde anitit / mouetq; ad
illud: p eāde tursq; attigē pt ipsa.
et ideo (pagq; attigit) cōgesē: Vt g q̄q
nixq huang / deū itentq; expleri. Hā
qb hunc iseruit aīs nrīs: nisi ideipse
deq; quē petiq: Qui cū solq; sit auctoꝛ
spēi: pp̄u inserit spebq appetitū. Idem
pmq; e motoꝛ: idem et finis e vltiq:
Diqde ad agētiū ordinē. ordo seq̄t et
i finibg: q; sicut supmū agēs / sequēta
mouet agēta: ita ad finē supmi agētis
referri oportet fines agētiū reliq;:
Q̄cūq; n. agit pmū ipm agēs. pp finē
suū agit: Ducit at / agitq; pmū. oēs
oim causaꝝ sequētiū actoēs: mouētq;
ad sua actoem / oēs: ideoq; ad suos fines.
Unde seq̄t. agētiū oim i seioꝛ fines: ab
ipso p. / ad finē pp̄u ordiai: pmū agēs /
deq; est: Diuine voluntatis finis / e sua
bōitas: Quare sequēta oia. in deū (tāq
finē) ntāio ordinaī: pserti q; nihil
tendit in aliqd (tāq finē). nisi q̄tenq; ipsū
e bonū: quo fit. vt bonū / sit finis. q
rōe bonū: Qd g sūmū est bonū: est
maxīe oim finis. ¶ Adde. q pmū bonū
e causa oibg. vt sint bona: Ergo e causa /
vt appetātur: Dī at ipsū e. pp qd sīt
oia appetenda: seq̄t. vt ipm sit / et maxīe
oim / et ab oibg appetendū: Est g finis
oim: eo tn pacto. vt mediū finis sit
sedm formā: reliq; no h; umbrā: Ergo

apud

et hoīm (sēdm formā) finis existit:
qn nihil aliud satis ipsis facit: Itaq;
hoīes dei formā appetūt: vt a deo
tributo sit hmoi appetitq; Necq; mirū
a deo accredit appetitq (quo deū de-
derāq): ꝙ a re quauis obiecta sensibq.
appetitio corpalis alliciat: imo et
tāto magis: qto bonū sūmū potētiq
ad traheūdū ē/ qꝫ minima bona. Ꝙ
fecto ꝙadmodū i libro de amore. disse-
rui. ipsiq sūmi boni splendor fulget
in singulis: et vbi fulget accōmo-
datiq. ibi ꝓpue allicit ituētē. gliat
gsiderātē. rapit et occupat gpiquatē:
cogitq; eū venerāi splēdore hmoi pre-
teritis i tēpe nūc: nihil ex aliud amit-
tūt vt deposita pone nā. ipse splendor
efficiat. Qđ hūt patet. qm aspectu
factuue amati hoīs nō est gtentu. et
clamat sepe: homo hūt nescio qđ ha-
bet/ qđ me rapit. atq; qđ cupiā/ nō
intelligo: vbi gstat. aīm/ diuino vi
fulgore: q in formoso hoīe micat qsi
i speculo: atq; ab eo cta raptū/ qsi
hamo trahi sursū: vt deq euadat:
Esset at deq (vt ita loquar) tyrānq
miquq: si ea nob mādaret aggredienda.
q nūq; possemq; ipleē: mādat at. vt
se grāq: ou suis igniculis. desideriū
i se inflāmat hūanū: Esset ex sa-
gittāq; ipitq; ac mimtū temerariq:
si desideria mra/ velut sagittas. ad se/
(ceu signū) dirigēt: neq; addidisset
spiculis penulas. q̄bq; quis signū
attingēt: Esset demq; infortunatq:
si cōnatq; suq (quo nos ad se rapit)
nūq; fine suū qsequet. Quaobre
ꝓt aiq; mīr aliqn fiei deq: poq; ad
id nāliter gtendit. solicitāte deo:
Nō fit deq: nisi qđ dei iduit formā:

sicut neq; fit ignis qtq; nisi forma
ignis accipiat: Ergo sicut mā aeris
q ꝓpq eāt sub aeris humiditate atq;
caloze. ꝙ ignis vim/ humoze exuit/
seruat caloze. et accepta siccitate/
formā ignis iduit: sic animi hua-
ni entia. que nunc mēte habet/ vi-
res q; ifiozes ꝙdeo exspoliate/ ifio-
res quodāmo exuit/ vires: at mēte
(imo vo rapite metis/ vnitate) ser-
uata. substātia diuina iduitur/
qsi recepte forma: ꝙ qua pene fit
deq: ꝙ qua. oēs deinde opatoēs agit.
vt deq aliqs potiq/ qꝫ vt aīa: Hoc
ipleri posse qnq. negaiu ē: ne frustra
ab hūana specie/ qrēte. imo ne te-
mere/ a deo trahēte/ tentet: Aīa
(tenebroso hmoi corpis habitaculo
circūsepta) vires oēs ifiozes. aut
nūq; aut vix et mometo re-
mittit: Quocirca. mirabile opus
illud. i hoc corpe nō implet: et vix
vnq; gustat ab vno: Talia vo de-
sideria. et in mītis opozet expleri:
et nō ꝙ mometanea q̄litate: ꝙ ꝙ
habitu stabili/ q̄te appetūt. Ex
si mens. qto altiq; ad gtemplāda spi-
talia eleuat. tāto logiq; discedit a
corpalibq: supimo at termino (quē
attingē pt itelligētia) ē ipsa dei sb-
stātia: seqt. vt tūr demū mēs. di-
uina subire substātia valeat. qn
fuerit a mōr libq; sensibq; pemtq; alie-
na: Igit aīa ab hmoi corpis vīculo
exepta/ puraq; deredēs: certa qđa
rōe fit deq: Deq at/ ac dei eternitas.
idem: Igit rōe sili fit eternitas. mlto
q; magis fit eterna: Quē qđe sā-
tū Joānes theologq; appellat/ deo siei
silem: Paulq; at/ in dei imaginem
transformari:

Quibꝰ imꝛolutatis signꝰ. ab eo/ qđ aia appetit pmꝫ vez. et pmum/ bonꝫ. Cap. xm

Ita demꝫ rō supioꝛ/ nos de imoꝛtalitate certioꝛes efficiet: si duoꝝ illas dei doteꝫ/ sigillatim pcurrēteꝫ: ondeꝛig aīam in hīs grēdis nāliteꝛ deo se ꝺāmō ēgre cōnaꝛi: Aig hīr cōem veritatis/ boītatisq; gripit rōem: p quā/ cōe vez qrit. et cōe appetit bonꝫ: In cōi vītate/ oīa vā: in cōi bono/ bona oīa gtinēt: hīr fit. vt cūcta vā nāliteꝛ grat: cūcta nāliteꝛ appetat bona:/ Quod ex eo patet. q; ggruta vna ꝺā alīq rei vītate. nō ꝺesciq/ ꝫ alīa in qrimq. ꝛurs9q; alia/ q; ꝺiu putamq veītate aliquā supesse nostꝝ: idem in bonis gparadīs ispīt: Oē aūt vez/ et oē bonꝫ. deq ipse ē: q pmꝫ verꝫ est/ pmūq; bonꝫ: Ergo deꝫ ipsꝫ appetimq. Ded qđ in eo potissimꝫ affectaq: Illi silēs fiei:/ Oia. n. (pro tpalitate nē) i ipsꝫ tendūt/ tēp finē: et ipsi (suo mō) cupiūt silia fieri: corpa (vita caretia) sdm esse fim. vivētia/ sdm vītā: sensītiua/ sdm sensū. sdm itellectū/ rōnalia: Nō possumq at deo p intellectū silēs essiq/ misi deꝫ itelligēdo: q̄ppe. cū/ quibꝫlibet alīs rebꝫ itellectq tūr fiat. silēs: qm eas itelligēdo. se in eaz imagines trāsfigurat: finis ꝺ pmꝰ ē. p intellectū/ deū videre. p voluptate/ viso deo frui/ Quia sūmꝫ bonꝫ nrm ē sume pōe nre obiectū sūmꝫ/ sīue actq pfectissiq cīrca ipm: Sume at pōe nre. sīt mēs/ mētisq; caput/ atq; voluntas: Sūmꝫ haz obiectū/ ē cōe vez. bonꝫq; cōe et itegz: Id est aūt deq/ Neq; obūciat nobis/ arabꝫ aliqꝫ. suffice nob/ ageꝛe aliquo frui:/ Nāle q̄ppe ꝺesideiū nobis ꝛestat/ ad causa sp cuiusq; effectq iuemenda: neq; cessat iqsitio. quousq; ad causa pma ꝓueniat: Qm ꝫ cuiusq; effectus ggmti/ optaq causa vide: atq; itellectq m/ ee ipm vniūsale ggnoscit: efficiē. vt nāliteꝛ affectemq/ ee ipsiq causa nostē (q̄ ꝺem ipse ē deq). nec; ꝺicimur. finē vltimū assecuti: misi ꝺesciat totū ꝺesideiū nāle: qre in sola ꝺei/ sīue qmtōe/ sīue possessōe. vltiq finis q̄sistit huiusmq: q nāle sola terminat appetitū: qđ liqꝺq/ hīc apparet: qꝺ gtrii finis adeptio/ ꝺelectat quēq; sūmope: Aig aute/ nullig rei possessōe tā vehemēter/ tā pureq; firmiter gaudet: q̄tū l'exigua q̄libet speculatōis ꝺiuīne gustatōe: pro q (siqm nē ꝓsentiat) et possessio ōis/ et mūdq tolq/ et vita q̄tenitur. Quisq; n. pie nōnuq; cū deo viuit: is clamat. se tūr solū in vita/ et a malis vbiisse semotū/ et boni aliqꝺ gustauisse: quasi tūr ꝺubitaret. i suū se portū recepit:/ Hūr tendit illud platois i libro ꝺe scia/ Mala oīo deuitaī nō pnt: nec ē. n. sp aliqꝺ bono cōtrariū ee: Apud supos at mala esse: ipse ē: sed circa mōtē nām/ locūq; ifiozē. necessaio reuoluūt: Quaobꝛē hīr illuc q̄ pmū est fugiendū: fugē vō hīc illuc. nihil ē aliud/ q̄ deo (q̄teng fiei pt) se silem reddē: Dilem vō faciūt iustitia/ et sanctitas/ cū pꝛuꝺētia. Her ille:/ Meito ita pcipit: ubi. n. bonoꝝ oīm viget bonū: ibi solū inueniē oīm medicina maloꝝ/ Nec q; credeꝺū ē Panetio diceti. optare q̄ꝺē nos diuina. sed nūq; ad sūmū cōsecuturos: q; plena diuinoꝝ possessio/ et vita q̄eta. nō ad aīos hoīm ptinēat/ sed ad āgelos:/ Natura ipsa rez cōtra/ nos docet. Nempe elemeta (que

nāli cupiditate / sua petūt loca) tāto
ferūt rapacig. ḡto magis locis suis
finibḡ ꝑpi quāt; (Ideo Aristoteles in
libro / de celo. ondit motū nāle rectū /
nō posse ad īfinitū vagari: alioquī
t̄ suo progressu. nō eet nō tardior /
nō vo velocior): Quapp qđ tale est.
vt vehemētig postea / q̄ ꝑ ḡ tendat in
aliqđ; nō oberrat t̄ infinitū / sed ad
certū aliqđ sese gfert: Hoc at t̄ ipso
sciendi desideio exprimur: quo .n.
magis ḡ intelligit: eo ardētig flā-
grat ad reliquū: Igit nāle desideiū
gnoscendi / ad finē alique determinatū
dirigit: Quis hic finis? Causa
causaz oīm: q̄ gpta / nāle oem iq̄sitorem
terminat causaz: Dedit nā corpi-
bḡ trāsitis appetitorem īcorruptibilē: q̄
lōga cupēt t̄ fiora: adhibuit illis p̄-
terea grauitate frigidaḡ. q̄si mediū:
p qđ. ad lorū optatū deferēderet. De-
dit subtilioribḡ appetitū altioris loci:
adiunxit et leuitate caliditatēq̄: p q̄
media. optatū finē gsequerēt. Dedit
brutis. cibi et coitg appetitū: addidit
mēbra ad esū et coitū ꝑpāta: Dedit
nē duc / āio. immūsalis et totig vei /
bomq̄. votū. Qđ quidē eo nāliq est /
q̄ cibi et coitg appetitg: q̄ illud t̄ magis
gtinuū. Comedē quidē raro corpus
exigit: rarig vo coire: verū at / bo
nūq̄. singulis optāḡ momētis: ſp
.n. nouaz rez / imaginationūq̄ /
et rōnī cupidi sumḡ: sp oculos pa-
tefactos ad qlibet occurrētia. et lo-
gissimo aplissimoq̄ ꝓspectu minime
delectamur: imo solo gtenti suḡ im-
mēso: Dz arrigḡ aures / ad qlibet
audienda: qđ infantes faciāt et
adulti: gnari pariter et ignari.
atq̄ oēs t̄ arte qualibet artifices.
duce nā: Adde q̄ domai pt coitus
libido. edendi vorācitas minui:
veri at / bonīq̄ volūtas. minime:
imo vo. decrescit illa. etate: hec au-
getur: Adde insup. q̄ illa corpalia /
ꝑ aliud appetūt: hec at ḡra sui:
Quāto g nāliora est. veri / bonīq̄ /
q̄ cibi coitḡq̄ cupiditas: tāto magis
a nē duce priusū est. vt finē suū prius
adipiscat: imo vo ob ea maxīe causa
nāliora t̄: qz t̄ ad finē arctiores
pātiora: Profecto si spei cuiusq̄ quietas
nātalis est. prudēterq̄ ab auctore
disposita: seq̄t vt vol spei conatq̄
(qui ad totig bom possessionē dirigit
quasi ad finē) assequi valeat. qđ get-
dit. Nempe si īpossibilis sit finis
vltimi q̄secutio: vnlūsa tū spes / tū
actio spei ptingeret / fortuita / et in
anis: Quiesceret q̄z oculo / spei ḡti
ose ḡspectu: quiesceret auribus / melo-
dia: et q̄sq̄ sensus / q̄z suis satiat
et īplet obiectis (tāta felicitate. sese
nā donaut): nō vo / istoz regina
(que licet ceteris īferioz sit. brutis est
tū superioz) tā infelix esset. tā ab artifi-
ce nē neglecta: vt oberret sp. q̄sequi
nūq̄: Certe t̄ hac vita nūq̄: Nec
audiēda hic t̄ Arabū aliq̄s / fingens
intellectū humanū. qđ hac in vita negat
t̄ singulis: saltē in cunctis assequi: Ro
qđē. nō est intellectus vnus t̄ oibus iter se
penitus repugnātibus: qđ alias ondet:
Deinde nec t̄ cunctis sil hoibus vnq̄ aliq̄
habitū exoptatū ḡsequit: ac dū in sin-
gulis hoibus / ad diuina tendit. ad eade
ferme sibi in cunctis t̄ tendit: Denicq̄
nō licet fingē. nos / ipsas diuinaz sor-
substātias. ex substātiis nālibus (ad
votū cognēde posse: Ne nāq̄ substā-
tie ad materiā declinat: ille vo nequaq̄

Intellectū at hūanū (qteng hoc habi-
mt corpꝰ) eatenꝰ cognoscēdo qdamo
ad corpalia vergit:/ ꝓtēa· nales
essentā.diuinaꝝ causaꝝ vires sbasq;
equare et demōstrare nō pnt:/
Adde· q diuine forme· a nālibꝰ mlt
tomagis distāt: q̄ a nālibꝰ nales:
Ergo si ꝑ vores.nō agnoscūt colores·
(qd apparet in cētis): multomin⁹
ꝑ naturalia· vnq̄ diuina applēdu-
tur (vt Plato/ ad Dionysiū scribit
Syracusanū):/ Mitto· q substā-
tia/ vtusq; diuina (tm infinita) nō
pt a nobis/ pg ad votū ꝓpi: q̄ ꝑ
ipsā anet absolute formemur:/ qd
ādē in aiq huic giuncta corpi/ sic
affecto· ꝑfici nequit:/ Vez vt
ad ꝓposita huiꝰ capitulī argume-
tatiōem reūtamur:/ Hoīs capaci-
tas appetitiuꝰ· nō queda vā/ aut
bona qda· sed oia integraq; req̄rit:/
Que hic ideo nūq̄ assequi videt (vt
Plato inqt i Epinomide): q̄ ipe est
abiguꝰ intellectꝰ· ipe volūtas et anexia:
Per q̄ aiq exutꝰ corpe ꝙsequit:/ Di
bonū vniuersū adipiscet:/ Imortalitate
nullo mō carebit: q̄ talū bonū est.
q̄tū mors ē malū (q̄ cūctis ꝓpuat
bonis)/ Ac mēs (q̄ vera videbit oia)
nullis gaudebit bonis: si se suspica
bit̄ moritura:/ vt ergo secura sit
finis adeptio et tranquilla: nēce est
mētē· de etna finis possessōe· certa
ee:/ Quod ādē ita gfirmat Aurelius
Augustinus in libro de trinitate· iz⁹
Oēs bti ee volūt: atq; ideo nolūt pure
et gsumi q̄ bti sūt:/ Per nisi vnū-
quēq; ibi ee pnt: Nolūt q̄ pire/ q vi-
uūt Immōrtales itaq; ee volūt: q̄q;
ee beati nō sūt/ nec ee cupiūt: Nō at vi-
uit beate· cui nō adest/ qd vult: Nul-
lo mō q̄ ee poterit vita ee bta: nisi
fuit ꝑtna· Per ille·/ Ded ne pa-
netiam diffidāt vltiq· vitā ee btam
hoīes q̄uenire: ita gcludēs:· Cū ne in-
tellectualis ꝑpe sit/ agnitōe gustare
de bonū: certe eigde ꝑpe ē affectu eī
vesci oī bono· i· integro: bitudo q̄ ne
intellectualis ē ꝑpa:/ Quale vo assq;
intellectū habet· tale pt bitudine cō-
sequi· (Di vez fortesq; intellectū: vera
q̄ fortesq; felicitate:/ sin vmbratile i-
tellectū: vmbratile q̄ felicitate):/ Alia
hoīs (licet imago qda sit intellectꝰ diui-
nioīs) tm i se metis formā habet (Qd
tribꝰ ꝓbat signis· ꝓmū ē· q mlta
via (h vera eoꝝ rōem) intelligit· 2m· q
vera vitalis ipsiꝰ intelligit rōm· 3m
q̄ si aia nra sola intellectꝰ vmbra ha-
bēt:/ nō intelligēt definiretve vnq̄
fortin et substātiā intellectꝰ: h actiua
tm q̄fuse ꝓspicēt):/ Qm q̄ aia vim
intelligendi possidet· nō vmbratile tm
(sicut bestie qda sagacioꝝ)· h ve eria
expssa atq; fortile: intro pt q̄q; vita
q̄sequi vere beata·/ Vez mirū
aliqui videri debet· me· intellectū/ aliū
vmbratile/ aliū fortile ponē: sicde ꝓla-
tōi (vt ꝓcul⁹ disputat) oia rez gna
ita distīgūt· atq; in ꝓmis vnitate/ et
mētē· aiam/ et ꝙm· Dz missa ler
i pntia faciāq:/ Videāq; q̄ ratōe O-
rigenes in libris de ꝓncipiis· supiora
confirmat:· Cū cōsideraēt Origenes deū
rez artifice· i singulis· nō nisi solū/
utilitatiq; tū ꝑpe/ tū cōi cōsulē· sed eria
nec; id ādē inīng pulchritudini rez/
amiratōi spectatiū ubiq; studē:/ ordi-
sit· q̄admodū humanus artifex/ artifi-
cia construit q̄ pulcherrima· vt intuentes
allicīat· ad ingeniū (quo ille cōstruxit)
cōsideradū atq; admiradū: ita deū

artificiosissimū mūdi opificiū ꝯstruxisse. Vnde effici vult. vt rōnū (q̄bꝫ ōia ꝯstāt) inquisitio. ab ipsamet rōe dei artificis/ oīm metibꝫ sit iserta: et inde q̄tidie mouear: ita vt nō mung eas nra mēs desidet p̄ naīm. q̄ oculo colozeb. et gustu/ esuabꝫ:/ Addit. ea nos gdītē. a deo eigmōi desideriū accepisse: q̄ aliq̄n posset expleri: ne frustra a deo sit insitū. Ptēa. q̄sq̄s amari ILNJDTCJU huic studio voluptatibꝫ indulseit: erīa si pax vitabꝫ ꝯsequet vita: tū ex hoc affectu p̄parāt ad vitabꝫ plenitudinē in futuro q̄plendā. Et qm̄ ꝑ̄tio tabꝫ fit p̄ deū: p deū fore q̄z fōitem: Siq̄dē agentes rause. nō ob aliq̄ rōem disponūt materiā: nisi vt ea formet q̄z dispositā. Hanc Origenis sniam. ita breuiter ꝯfirmāg. Q̄ videlicet q̄teng cōsideraq̄. q̄les effectu vniusq̄ forme sint. atq̄ vtq̄ p̄sint nobis/ aut obsint: eateng a natura creata duci videmur. et vite corpis obseq̄. ac velle foꝛis externab/ in formā nrām (prout vsus postulat) trāsformāe: At q̄n p̄scrutamur. q̄bꝫ rōibꝫ/ singula ita. creata ordinataq̄ sint (qđ sane q̄rīg nā liter): tūc ab ipso rez artifice (rōe) ad ipsamet allicimur. vite q̄ studeq̄ eterne. et ī formā artificis oī formē/ ām reformare conamur. Hūc Paulꝫ apl̄s inquit. inteioze hoiem q̄tidie renouāi. inuisibilia nobis et nq̄q̄ q̄tē plātibꝫ. Ite inq̄t/ Nos at reuelata facie/ glām dni speculātes: in eādē imaginē trāsformamur/ a claritate ī claritate. tūc a dño spu:

Dextū signū. Quia aliq̄ conabur ōia fieri.

Cap. 3m

Oste sū t. ām nrm/ in oībꝫ suis actibꝫ. p̄ma illa dei dōe. p vibꝫ gpāre. i. totiq̄ veri/ totiq̄z boni possessione. Z. vo illa q̄ritne/ An conat ōia fieri. sicut deq̄ ōia: Conat miru ī modū. Vita siq̄dē agit plāte: āteng sagināda idulget corpi. Vita bruti: quateng sensibꝫ adulat. Vita hoīb: prout de hūanis negociis. rōe. q̄sultat. Vita heroū: q̄tū nālia tuesīgat. Vita demoniū: prout mathematica speculat. Vita āgeloz: prout diuina inq̄rit mystiq̄. Vita dei: q̄tū dei gra/ ōia opat. Ois hoīs aīa. hec in se curta q̄dāmō expit: licet alit/ alie: atq̄ ita geng hūanū gtendit ōia fieī: cū oīm agat vitas:/ Quod admiratq̄ Mercurio trismegistꝰ/ inquit/ magnū miraculū es/ hoiem/ aīal veneradū et adorādū: q̄ qui geng demoniū nouerit. q̄si nā ggnatū: quive in deū trāseat. q̄si ipse sit deꝰ. Ptēa q̄tuq̄ sūt (q̄tū sunt): sūt vā: q̄tū vo. vim aliquā/ ordinemq̄/ et vsū sortita sūt: sūt et bona: Anim at sup̄ mostrauiq̄. ōia vā/ et bona ōia q̄rūt: Res q̄ oēs q̄rūt:/ Quid at q̄rit aliud: nisi vt p̄ intellectū/ sciat oēs/ p voluptate/ oībꝫ p̄fruat: Ut troq̄ at mō fieī curta conat. Dicut sensꝰ (puta visꝰ) colozes nō cernit: nisi colōr induat foꝛis: fiatq̄ vnū. ex videndi pō/ et forme visibilis actu. seu ex aere/ luceq̄ fit vnū: Ita neq̄ intellectꝰ res ipsas ggnoscit: nisi mentiat formis rez ggnoscendaq̄: fiatq̄ ex intelligendi pō/ et forme intelligibilis actu. vnū: q̄z vnione vna actio comitat: vna. n. intelligendi opatio ē/ vtriusq̄.

Quis item neget. ex mā corpali/ et foꝛ illi tributa. rē vnā fieī: cū ex illo gposito. vnq̄ quiemat actꝰ/ vnq̄z motꝰ:

Multo at magis (vt placet platonicis/ et Aueroi) vnū quidda fieri oportet. ex pō intellectꝰ/ foꝛq̄ rei

itelligẽde: tũ q; sepe stabilioꝛ ex iis
prouenit q̃positio · sepe · n · diutiꝰ
una manet · q̃ mã coꝛpalis / eiq; foꝛ:
tũ eriã q; itellectꝰ ipse / foꝛ q̃a est
foꝛ ingꝝ inhiãs (materie istar) ad foꝛ
mã vltioꝛẽ: Ideo magis queit tũ
foꝛ suscipiẽda: q̃ queniat. tũ forma /
q̃a / mã coꝛpalis. Oẽs · n · foꝛme
in mũdi matiãs / a supna mẽte de
scendũt: q̃rirꝛa tũ mẽte nra multo
magis queniũt · q̃ tũ mã. ¶ Deniq;
mẽs · q̃to e pstatioꝛ / q̃ mã: tãto
efficaciꝰ foꝛm (quã exoptat) sibi
adsciscit et vnit. Neq; credẽdũ e.
aiam sibi ming vnire / q̃ capit · q̃
coꝛpꝰ: coꝛpꝰ · n · cibos vl diuisibles.
i sua vtit substãtiã (aia groquẽte):
ita et aiã · q̃ accipit / imo q̃cipit · in
se vtit et multo magis: siq̃de dime
siones coꝛpũ / mutuã i coꝛpibꝰ pe
diũt vnione: spitalia vo sit vnioni
admodũ aptioꝛa: Itaq; rões rez in
tellectaꝝ · magis in substãtiã tñ scilt
itellectꝰ (vt vult Plotinꝰ): q̃ in sba
coꝛpis / alimẽta: ¶ Per hec patet.
ex mẽte nra / et foꝛ rei itelligẽde.
vnũ aliq̃d fieri: Qd̃ at ita subit
aliq; forma · ut ex ea / et seipso red
dat vnũ: illud / ipm ferme euadit
cuiꝰ subiuit forma · Qd̃ nequat
matiam aeis (q̃n ignis foꝛm suscipit)
effici ignẽ / aut igneã: Ideo itellectꝰ
pene res illa fit. q̃a itelligit, fit
ingꝝ actu res illa: nã et pꝰ / et quo
dã modo habitu · res eadẽ erat eriã pꝰ
q̃ intelligẽt (vt Plotinꝰ existimat).
Cur sane itellectꝰ itelligit circulũ:
q̃n ipse actu q̃si fit rõ circuli: imo
hoc ipm actu fieri: ipm itelligẽ est.
Cãt at itellectꝰ / cadẽ ipsa circuli rõ.
eriã pꝰ: tũ scdm põm. quoad sbale
ptinet circuli ipsi⁹ ideã: tũ scdm
habitũ · quoad idee formulã nobis
familiare: Vltas at singulaꝝ rez · in
ipsa firma illaꝝ rõe q̃sistit: atq; ita
mes · res q̃libet vã fit: q̃n res ipsas
itelligit · se i eaꝝ rões ꝑpetuas gũtendo:
Ded de hoc · alias. Dufficit at nobis pntia.
q̃ tũ itellectꝰ q̃rat res oẽs itelligẽ · et i
telligẽdo / formis eaꝝ penitꝰ vestiat:
q̃sequẽs e · vt q̃rat res oẽs effici: vide
nitis / deq; fieri (in q̃ sñi oia): du nitis.
oia fieri: De itellectu satis: ¶ Cupit
idem · et nra volũtas: q̃ sp affectat
bonis oibꝰ pfrui: Fruedo at rebꝰ · se
ipsa / rebꝰ (quibꝰ fruitur) vnit: Ded
interest · itellectũ inter / et volũtatẽ.
Vtraq; fruit oia: itellectꝰ / oia vẽã:
volũtas / oia bona. Dz itellectꝰ · res
i seipm trãsfendo / illã vnit: volũtas
cõtra · in res / trãsfendo seipsã. ¶ Cõa
pacto: ¶ Dane noster itellectꝰ · modo
suo potiꝰ res itelligit / q̃ p nã rez:
foꝛs vtiq; coꝛpũ (q̃ sñt ꝑticulaes / mẽ
imersedimise / cõfuse / ifrete / ac mobi
les) itelligit mo quoda vniũsali / absꝰ
luto / simplici / distũto / puro / et stabili:
deũ vo et agelos (q̃ stabiles sñt / et simpli
ces) mobili (vt plurimũ) et multiplici
q̃plexit discursioe: Ita itellectꝰ noster.
tã illa / q̃ infra se / q̃ q̃ supꝰ exisũt. mo
quoda ꝑcipit suo: quaob causã. diuꝝ
oia in sua trãsferre nam: ex quo eriã
Platonis illud q̃firmai videtur. q̃ mẽs
p innatas foꝛs itelligat: pq̃ p nãe sue
modũ itelligit: ¶ Volũtas at pꝰ. q̃de
mo sicut itellectꝰ / in se pmanet: sp aiam
et coꝛpꝰ mouet ad opandũ: vt ad res
de sideratas accedat. Dein (mo eoꝝ mo
q̃ res in aia insti) affectat: q̃ quo po
tiꝰ in seipsis: Intellectui aute q̃ni
turo · spes auri illa vniũsalis et ver
rea sufficiat: volũtati vo mo nõ sufficit:
nã (q̃tũ ad hmana vita spectat) aute
vult ꝑticulare istud / et coꝛpale: q̃le
est i seipso: ¶ Concludaꝝ · aiam nram.

ꝓ itellectū / et volūtate (ꝯ geminas illas platicas alas) itrirro volae ad deū: qm ꝓ eas volat ad oia: ꝓ ꝓma oia sibi applicat: ꝓ 2ª se applicat oibꝫ: Itaq; aia cupit / conat / icipit deq; fieri: ꝓficitq; cotidie: Nolq; at ois / q; ad terminū aliquē direct / icipit q̄dē ꝑ. ꝓgit. deinde intendit paulati / et ꝓficit: profecto qnq; ꝓficit. (Ea dē naq; facultate intenditur: q̄ cepit: eadē postea proficit: q̄ et intendebat: eadē tadē ꝓficit: q̄ ꝓfecit): Quapꝛe aiq; nr qnq; fieri potest q̄dā mō oia: ar deq; q̄da euadē: ¶ Septimū signū. et octauū. Qm aiq; conat facē oia: atq; ite oia supaē. C. q. m

Sequūt alie dei dotes: terria / q̄ auctor omnīsoꝝ ē: q̄rta / q̄ sup oia / has q̄ aiq; nr aucupat: / Quiq; alias. quadmodū ꝓ naiab arteq; oia dei opa emulat: atq; ita. i stat dei efficit oia: / Quiq; eria hoiem sp̄ offendē: ut et sibūpsi. et cetis creatis / cū hoibq; / cū bestiis dnet: ee seruitutis ois ipatiētē: q̄ eria si seruire cogat. odit dnz. utpote q̄ seruiat q̄ nām. Dupaē at obnixe / q̄ lubet in re q̄tendit: pudetq; l'i rebq; minimis / ludisq; q̄ leuissimis supai: tm id sit q̄ mālē hoīs dignitatē: et oīd pudoris / nēcūdieq;. Afferq; hūano gnī ꝓpq;. nescio q̄d augustū latere i nobis significat: q̄d nefas sit temerare. q̄ve sit reneandē dignissimū. De hoc alibi. ¶ Hoc q̄tū ptinet ad victoie cupiditatē: inmesa animi nri mgnū fiducia. ex hoc maifeste licet ꝓspicē: q̄ no satis illi futurū sit mūdi huiq; ipiū: si hoc subacto. aliū reperiet supesse mundū: quē nodū subegerit: / Hic Alexander. cū audiret Anaxarchū / democriticū. mundos ee inumerabiles dis-

putāte: heu me miseꝛ (exclamauit) qui ne uno q̄dē potior sū: Ita nec supiorē vult hō / neq; parē: neq; patitur supesse aliq̄d ab ipio eiq; exclusū: Volq; dei hic stator: Statū q̄ qrit dīnū. Qd inde plane possit q̄ctari: q̄ mlti. cū phi / cū ꝓncipes dīnos sibi q̄siuerē honores: neq; satis illis fuit. q̄ bonī hoīes habēnt: nisi habēnt diuini. Imo tm dū voluerūt coli: q̄d cū inuabiles viri tentauerit: inter phos / empedocles p̄cipue. int ꝓncipes / Alexander macedo dicit q̄pisse. Deniq; oēs idem affectāt: et si sureꝛ sparet. aggredent: q̄si iure suo vendicet sibi diuinitatē: ¶ Nonū signū. et decimū. Qd hō affectat ee vbiq;: atq; ite ee sp̄. ¶ Cap. 4.m

Deq; ptea vbiq; ē: et sp̄. ¶ Cupit at homo vbiq; ee. Quatuoꝝ. n. elemētis vitē: sicut dixiq;. Terrā metit et celū: ar ꝓfundas tartari latebras ꝓscrutatur. Nō illi celū videt altissimū (ut Merrurii obiꝫ vtar): nō centa terre ꝓfundū. Nō tpū locoꝝ ve eternalla ꝓpediūt: quū ꝓ oia ꝓcurrat. q̄nq; sit in q̄bq; tribq; / aut locis. Nullq; paies. eiq; / aut obtudit / aut retudit ictū: nulli fines sibi sit satis: vbiq; studet ipaē. vbiq; laudari: atq; ita conat esse (ut deq;) vbiq;.

¶ Conat q̄ ee et sp̄: ut deq;. Duobq; at id q̄rit modis. ¶ 1º. q ꝓ oē futurū tps. in hoīe hoīm restrae q̄tendit: doletq; neq; potuisse eria i oībq; ptibus seculis celebrai: neq; posse i futuris. ab oībq; / cū hoīm natiobq; / cum bruto q̄ribq; honorai. Id oēs cū adolescētes / q̄ adulti. cū rudes / q̄ eruditi: oi ope / studioq; nitūt: et falso affectāt

ΚΑΙ ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ ΠΑΛΙ
ΑΥΛΑΙΗΣ. ΒΑΛΕΙΑ

ardetiq: ẽpto magis excellit igenio:
Quod aũt ois appetit hoies (marie
vo pstãtiores) hoc ab illis (nãli lege)
tẽ bonũ desidat: sno ẽ frustra
qritur. Vnde in lege nẽ no ẽ teme-
ritas: Temere aũt qrẽt et frus-
tẽ bonũ: si nihil eet qrẽtibq pfu-
turũ: sno qdest laus/q no sentitur:
ãue spes hũana vaticinat se i seu-
lis futuris. sensu no caitura: cu
sepe erã pnte gtenat vitã (vt a po-
steis celebretur): posteq ãq suoq.
cu in oi vita/cu in vite calce. suma
habet cura: existimãs ad se. futu-
ra secula ptinẽ. Ider fiei a beatis
no videq: quasi eaq nã vaticinet:
nihil in se ee. qd aut veneatoe
digniũ sit. aut sensu pditũ spno:
Vaticiũ vo nãle excellentissimoq
pserti igenioq aberrat no pt:
queadmodũ plato i epla scribit
ad Dionysiũ: ex quo effiq vult.
vt ais hoim. sensq hũanaq rez
supsit: qd erã in legibq. ex ordie
diuine puidẽtie gfluit: Alter
modo (quo nr aiq optat ee sp. imo
et viuere (siqde aue. ide ẽ esse qd
viuẽ)) talis apparet: Quanq aiq
(et is qde ois) vita aliqua cogitat
spetia: qua stati cogitata affectat:
sp̃q rupit ee: Dio appetitq eendi/
naturalis est: qm rebq statẽ na-
tis inest cuctis. et otinuq. Neq
gsilio aduenit: inest e vestigio na-
tis. Neq casu otingit: q cuctis.
et q otinuq: Affecto clemẽta
p̃ virute nãliu qlitatu. resistit re-
bq corruptoem tentatibq: ne ee ill
auferãt. Cursq loca sibi quenietia
petit: auidissime. repellitq obstãtia
motu: vt ee gseruet. Ider appetitq

eendi. ideo dicit nãl: q nãles coq
seqt qlitates: Plate q (vitalis qple-
tionis disciplina) hoie sugerit salubriore:
radices ad hoc logisticẽ dilatates: quo
ee gseruet. Ite vmbras retractis de-
clinat ramusculis: atq viminibq
qbqda aduncis iplicat sustẽtacula: ne
ee amittat. Que appetitu dicq nãle:
q nãle sequt vite qpletione:
Bruta q grupiam nãle. ea adsciscit
q ee gseruãt: repellit q nãle iracu-
dia. intemetia. Itaq i iis silr eendi
appetitq ẽ nãl: q no gsiliu aut casu:
sed vires seqt nãles et ditas!:
Qm vo hoc nẽ/vim no hnit vlla/q
qua ee sptnũ subiecto suo gpe corrupiq
exhibeat: ideo hoc nulla. sp ee in sua
gpe substãtia cupiũt: frustra naq
gtendent. Cupiũt in dom nam ee
sptnum in spe: ad qd sufficiẽter nãles
eoq vires subseruiũt. Hic silia sibi
spe gnant: q qua gnagatoem. spes
talis rez getua manet ẽ mudo:
Que qde appetitio. no solũ ẽ cleme-
tibq/et plãtis: sq brutis erã caret co-
gnitoe: nepe vis gnandi. q ad id ser-
uit: nulla prorsq habet gnitoem:
Dicq vo sic corpa (que pn̄a sufficiat.
ad ee in gpa substãtia sptnũ) illa q
nam ee appetut sptnũ/no in spe
solũ: vez erã in substãtia gpa. q
lia forte sic sydez corpa. Redeamq
ad nra: Appetit nr aiq ee: Sed
nuqd nãle ẽ hmoi appetitq: Est
absq dubio/no mung nãlis aio nro.
q cetcis rebq/appetitq eendi. At
n. appetit ee sp: Sed hoc sp een-
di cupiditas. ita nãlis ẽ/sicut eendi.
Est plane. Neq nob Epicureus
asq obũciat. q licet aiq ee qde ipm
appetat nãliter (qr erã si no nosset.

ΠΡΟΚΛΗΤΟΣ
ΑΠΟΤΟΥ ΚΑΛΕΙΝ

appetet) ⁊ tñ ee ſpñm / pt̄ naꝫ ex
optat: ob id forta ſſe. q; etiam tale illa
ognouit ꝺe pg / poſtea grupuit: ⁊
nō obſtat ognīo illa: ꝺmino etiam
talis auiditas ſit nāl. ſīa et nri ſen-
ſꝫ cibos ognoſcūt: ꝺs tñ h naꝫ appe-
tūt. Lupꝰ agnū / canis lepore. pgꝫ
viderūt / rupiūt: tñ rupiūt nāliter. ⁊
qm ex nāli ꝙplexōe ſtant ita ꝙpellūt
ꝺ appetendū: vt nō rupe negant.
Atq; vt oculis nāle ē. talia ſibi obie-
cta ꝙſpicē: ita nāle ē grupiſcendi pōe.
talia ⁊ſpecta ꝙting affectāe. Eaꝺe
pōe. ītellectui nāle eſt. ꝙſpicua ob-
iecta ognoſcē: volūtati (q bona iudi-
cata ſūt) velle. Qrēꝺ ꝙſpicue offert.
nāliꝫ ītellect⁹ agnoſit: qrēꝺ ſub
boni rōe offert. volūtas appetit nā-
liter. ⁊ gre nāle ē ītellectui / ee ſpñm
ognoſcē: ognīōi vō tñ bonū volūtati
nāle expetē. Et ſicut appetit⁹ irrōlis
ſeq̄t ſenſū: ſic volūtas (q ē rōlis auidi-
tas) ſeq̄t ītellectū: Ergo ſicut appe-
titꝰ ribi ē nālis (qr ſubita ē. nō na-
ta ꝙſilio). ⁊ſic volūtas īmōrtalitatis ē
nālis: qr ē arq; ſubita ſequēs mera
ītellect⁹ volūtatisq; naꝫ. Nā cū p̄m.
mēti / ee ſpñm offertur: iuditat appe-
tēdū / abſq; diſcurſione. et appetitur
nullo ꝙſilio p̄decēte. Qꝺ ſi / p̄ caſu /
p̄ ꝙſilio affectaret. ⁊ neq; oēs / neq;
ſp vīde / neq; eq̄ ſp expetēt: ſed
vaīaret iſtud h caſꝰ / cōſultatiuꝫ va-
rietate. ⁊ſtut at oēs / et nītaīo / et ſubi-
to id adſciſcūt (ꝙpellēte nā). ⁊ q; admo-
dū. et bonū ipm / nītaīo volūt: hoc
aut / aut illud. nō nītaīo / neq; natura:
Ita ee tale / aut tale. hic / p̄ ibi. nō nāli-
ter affectū: ee at ipm ab ſolutū (cui
nulla ꝓportio miſcē eendi) ⁊ thete
nā deſideāmꝰ. Atq; ſicut ſpñā vite
ꝓportionem abhorret ſp impellēte nā:
ita ſpñā vitā (natura trahēte)
diligimꝰ. ⁊ Cpauit at nē artifex.
cū ēentia ognitōem. cū ognitōe /
appetitū. cū appetitu / finis adeptōem. ⁊
Ergo ſicut bruto. ee tm tale ognō-
ſit pro nē ſue caparitate. ar ſdm
naꝫ / ee appetit tale. Ita nr̄ aīg
(nē ſue magnificētia) ſpñm eſſe
ognoſit. et nāliter appetit: ⁊ nā
et ee ipm / ſ h naꝫ appetibile. ⁊ Et
eo ꝺs nō (h naꝫ) appetibile. quo
et ognoſcibile nāliter. Itaq; ſicut
a nā bruti. ee ognoſcit tm / vt tale
et ꝓns: ita ab illa deſidat ſilr ſdm
naꝫ: ab hūana vo nā. ſicut cō-
gnoſcit / ee ipm / tñ ꝙtiū: ita tñ
ꝙtiū ab ea nāliter affectat. ⁊ vt
qꝺ ſdm ꝙpa ītellectuale naꝫ du-
taxat motū ē: h eaꝺe nāliꝫ appeta-
tur. ⁊ q̄mino ſecūdū eaꝺe qꝺ rapig:
ſequmur. ꝓnabile. n. ē. vt p eaꝺe
facultate attigāt in ſequēdo: per
quā in ognoſcendo attigig / et vo-
lendo. ⁊ vt eiꝺe nālis ſit termin⁹
motoīb: cui nālis ē motio. ⁊ Ergo
ꝺ ꝓ ognītōem et volūtate ſpñā vi-
ta attingit: nō video. cur p vita
nō attingat: cū ꝺe vite ꝙtute (tpa-
lia ſupate). tñ ītelligētia / q; volūtas
(que inde ꝺepēdet) vlt tpanea / ſeſe
gerūt ad eterna. ⁊ Vltā. cū nō ſit
frūſtra deſiꝺiū nāle: ſequēs eſt.
vt hoīs aīg / ee ꝙtiū ſeq̄t / nāliꝫ
exoptatū. Eſſe inq; ꝙtiū. nō in
ſpē tm: h in ſubſtātia ꝙpa. id. n.
ꝙtiū rupit: ⁊ Meīto. corpalia (qr
ꝙpagatōe naſcūt) ee ꝙtiū h ꝙpa
gatōem affectāt. ⁊ neq; alt ee ꝙpe-

tuū substātie ḡpie: q; nies ḡgz i seipsa subsistit: fitq; a deo: nō iacet i aliq̄ gñatoris subiecto: neq; sustessoe gdu-cit;

Quis aut h nām cupit i possibilia: nā q̄s volaē: aut sitis pēdibq; flumina ptrasire: pot q̄dē q̄z puer aliq̄s vanq; casu quoda; p sensū qmoto; talium sibi miraculoz optare facultate: h neq; pueri ipsi sepe talia: neq; viri vnq̄; cogitat aut cupiūt: Vita vo spetna oēs cupiq; atq; sp: etia dū nō adsentiūg cupe: Itaq; nō e hm assecutio possibilis. Thor aut arbitror sumopē adtendū: q; vita e nālior: q; sēia: Vere q; vite appetitq; magis nālis est: q; sēie vē: Vera sēia e. que e oppositi sui (.i. ignoratie) vsq; adeo exps: vt neq; ia habeat illa actu admixta; p fallacia: neq; in illa p oblīuionē vnq̄ tāde possit: Vā q; vita e. q; neq; h actū mixta e mozti fē qualitati: neq; h villa pliuitate obnoxia mozti: Cū q; pē .i. spetne vite cupiditas; milto nālior sit. q; sēie vē: Dicit. vt loge magis nāl' possibilisq; sit spetne vite; q; vē sēie gsecutio: Imo vo. cū vita milto magis. q; intelligētia et volūtas; cū spetna vita quendat: si intelligēdo atq; volendo: certe longe magis; viuēdo. vita gsequmur spetna: que ōdē. si postioibq; actibq; die (.i. intelligētie; volūtatisq;) se cōtrat: numirū vite ia ipsi (q; poz acta est) seipsa pq; cōtrauit: alioqn nē auctor nō ta vehemēt nob; ad hm rei auiditatē: situt neq; ad alia quis rapit impossibilia: Diuine .n. inquit Zozoaster ou γὰρ ἀπὸ πατρικῆς ἀρχῆς ἀτελεύτητόν τι προχάζει .i. Nichil a paterno pn̄o progredit aut volutū ipfectū: Dignū .ii. .m. .i. .ii. .i. .m. Qui cupiq; q̄tuor dei vtutes assēq; Cap. 6m

Sūt q̄tuor gda alie dei doteq; ad vtutes q̄tuor ptinēteq;: vocabuq; nāq; illū. prouidū. iustū. fortē. et tpatū: Quis negauit deū singula cirūspicē: debitis nālibq; ordinibq; gubernāe: in suo statu ymanē imobilē (dū her agit) neq; defatigāi: tnālū ee, suauiterq; singula; et modeate trāe?

His aiam ispice; diuine prudētie emula: Qui curiose recolit pterita. nō pua solū; l' sua. sz publica oia et nūdana: q; ipese pntia scrutat. aliena eria et externa: q; aīe futuris thiat: q; diligēt futura adcipat secula. Quod homo grauq; audire quitū pt: q; si tscio; et ignoq; appellē? Non fit. vt nemo velit vltro. rei aut artis vllig ignoratia q̄siti: vt potz q; (mostrāte nā) iudicet nullq; rei ignoratia; ad hoiem ptinē: sz ee illi rez oīm (ferme pinde ac deo) titq; nāle?

Iustitia q̄z diuina; mes nra venat?: Quot legibq; suis subiecit corpa: frāia gubernat. tpat trinitatē. modaq; signa: Quot penis seuit i pfores: q; bonos affinit pmiis: Qui guiter scelestissis idignamur: Qui ardeter; l' a malis; viri probatissimi diligūt?: Quito denicq; ordīe ac pene celesti. societas humana dispōit: et i oi gubernatōe. ad vnū seniore pudentioreq; (tm toto mūdo; ad deū vnū) dirigit?: Quicria latrones iuste inter se pda distribuūt: et iniq; hoies (siqua inferūt iuria) iuste illa inferre putat: l' attemptas iniurias vindicates: l' tolletes e medio hoies nocituros: l' furates ea; q̄bq; indigeret ipsi; abūdat alii: ac videri volūt iustissie singula pcetrāe: In q̄bq; oibq; apparet humanū geng nō meliorē sibi velle iustitia vendicāe: q; deq; ipse possideat:

Quang q̄z opa. vt dei fortitudinē adipiscamur: Dei pfecto fortitudo; est

oſt hec diſſeſia cuiuſcūq; ſ ſuperſtitiōſ: ꝙ ad dei cultū ſpectāt. ꝙ hec ad pudicitiā: ꝙ ad pudicitiā: ꝙ ad ſanctitatē: ꝙ ad ſanctitatē: ꝙ ad iuſtitiā: ꝙ ad iuſtitiā: ꝙ ad pietatē: ꝙ ad pietatē: ꝙ ad ſapiētiā: ꝙ ad ſapiētiā: ꝙ ad dei cognitiōē: ꝙ ad dei cognitiōē: ꝙ ad beatitudinē: ꝙ ad beatitudinē: ꝙ ad vitā eternā: ꝙ ad vitā eternā: ꝙ ad ſpetnā: ꝙ ad ſpetnā: ꝙ ad ſpetn

statq; īmobilis. ¶ Prudētissimi viri
hūr sibi statū. ex eo (pro viribq; cōpānt:
q; statuūt. animi bonis gtēti vnē: neq;
villis facē corpis et fortune gmoda l' de-
moda: ꝯsi ad se (qui animi ipsi sūt)
nihil ptineāt. Que her mobilia neg-
ligūt: īmobiles aīd pseuerāt. ¶ Im-
prudētiores aī. eūde optāt vite statū:
sed alia aggrediūt via: putāteq; ea
sibi rē facilq; surtessura. Quid g. Ex-
pugnāt et subiugāt (pro viribq; oēs.q;
eos posse quiq; ex sua sede et dignitate
depellere videantur:

Omina ptēa tpātia ꝯs nō cupi-
at: ¶ Prudētes ita moderāi moty
animi studēt. vt nulla ex pte dissi-
deāt: Imprudētes. et corpq; et res
suas ita gponē. vt aīm nō pturbēt.
Utriq; integrā expetūt animi sui co-
cordiā: ¶ prudēti aūt res surredit
quiq: imprudēti neūtq;: ¶ Deniq;
sicut reteāt rex oīm. ita ūtuos hyaz
ūtutū. sūmeī deo sūt vōces: adeo. vt
sūma prudētia / deq; sit. sūma iustīa.
et reliqua sūma. ¶ Viri aūt haz vī-
tutū studiosi. sūmā eaz expetūt rō-
nē: dū nihil (qd ad ipsaz q; sūma obeni
ptineat) sibi volūt deesse: ¶ Id oēs op-
tant hoīes: licet alii alia p; iniquā
via: oēs ī deū grūt. ¶ Querūt
aūt illi deū rectissīo talle. q; primo per
tiuiles ūtutes. assertq; animi sēdos a
putūt: deinde p; ūtutes purgatorias.
eos exstirpāt: tertio loco. p; ūtutes
animi iā purgati. assertq; primos īsup
moderāt. ¶ Duobq; tpātis: deniq; ū-
tutibq; exēplaribq; (que sūt in deo) formēt.
¶ Formari īo quiq; ūtutibq; exēplaribq;
proru dubio possumq. Ita tpātio siue
affectio. formā habitūq; respicit: atq;
certa qda affectio. certū habitū. Qua-
p; causa qda subiectū aliqd gdatim
magis magisq; tpāt: ob id tpāt: vt
forma īduat substātiale atq; pri-
pua. Et subiectū illud (h; roēm nē
ordinē) q; admodū tpātoris illiq; sit p;
ticeps: ita et principalis forme capax
effīt pt. ¶ Deq; (qui ūtq; ipsa exēpla-
ris est) aīe hūane spem affert ab imi-
tio semibq; quibdā initamētibq; ūtu-
tū: p; q; hūanis ūtutibq;. i. ciuilibus.
purgatoriis. purgati animi. ad exēpla
res diuinasq; ūtutes qmode tpāmur:
Ex tres eqmodi ūtutes hūane. tpātoes
sint ad diuinas. ex eo coniūcīq; q; ex
diuinis ī serūt nob et cernāt: q;
illaz imagines sūt ita pspicue. vt p;
ipsas agnoscāt ille: q; ad illas ḡdati
magis magisq; attendūt: q; ita nos affi-
ciūt. vt ī his nō ḡescāmur: ḡ assimamur
ad illas.: ¶ Ergo et deq; imortali diui-
ne ūtutis habitu. aūt spem formare
qnq; debet: et aīe spes formari pt:

Decimusquintu signū. Qui aiq; sūma
expetit opulētiā et voluptatē. Cap. .x.

Credit q; vita dei opulētissima
et iocūdissima posiūq: na solq; ille sū-
ma ē opulētia / sūmaq; voluptas: qui
fons est bonoz oīm. nullīq egens:

Di ḡ sūma opulētia / et voluptā-
tē sūmā oēs expetūt hoīes: dū expe-
tūt fiei: ¶ Nō certa qda rei aliquaz
possessio / aut spes aliq voluptatis suffi-
cit hoī (q; admodū reteris aiantibq;):
sed paulū aḍ in ūs adeptū se putāt.
donec restat aliqd l' minimū acquirēdū:
¶ Quaobrē prudētes viri (existima-
tes opulētia dei / gaudiūq; ī solis in-
telligētie / honestatibq; thesauris re-
uēa ḡsistere) sola her cupiūt. ḡ ad sū-
mū: ¶ Imprudētes aī hoīes (opinātes
maie statē diuinā. bonis īsup corpa-
libq; pfluī) appetūt insup corporalia. et
ad summū: ¶ Constat aūt eos. neq;
nētis / neq; qmoditatis corporalis gra
dū faxat talia īqrē: nepe cria si arbi-

trent hab̄e se ḡtū sufficiat ad vite du-
et ḡtū ad vite du rōde et copiose: no
du tñ cessāt accumulāe thesauros. et
oblectamēta exq̄sitissīa diligēter in
quire. Quod Arida Dardanapallg
Persēs demōstrauerūt: ille thesauros
in imēsū accumulabat: hi suma pre
mia ḡponebāt illis. q̄ noua cotidie in
ueniret oblectamēta. sō corpi seruī
ut isti ꝑ obsit: neq̄ dāni corpalis ig
nari no corpi obsequūt: ꝑ diuine
felicitatis tuḍi. imesa sibi illig copia.
ta rez. ḡ voluptatū usurpāe gredūt:
atq̄ vt hāt assequāt: corpo suo pdūt.
afflictāt aiam. vitāq̄ pturbāt. Tan
de neq̄ prudētes (licet accedat ppig)
neq̄ ip̄prudētes (hāt in vita) ingentes
illos (q̄s cupiūt) thesauros gsequūt:
Ideo hic ḡsecūt nuḡ: Res at quelibet
in loco suo: ar nāli habitu gāesit.
Q̄ obnixe loca sua repetūt elemēta: et
q̄ firmiter illis inhēnt: q̄ tāte cō
uenies sibi solū: sitūq̄ ggruū q̄ aui
de adsciscūt: q̄ stabiliter in eo pzo
vibg pmanēt. Bruta silr. Talpe
ni: sing terre. armēta gregesq̄ tre
farie. pisces aqua et auidissime pe
scūt: et in his locis trahūt mozas q̄
libētissime. Tande hyems (vt breui
ꝓplectar) qui locū habitūq̄ nāle nacta
sūt ḡsecūt. Qd indicat et corpg nrm.
q̄n bn valet. pastū ē belle. molliter
q̄ recubit ad votū: tūc neq̄ oplexio
eiq̄ neq̄ sensq̄ ei comes (q̄ in nobis
ipsa ē bestia) posit aliq̄d vltra):
At interim. p rō itellectualis. retrū
q̄rit causas studiose. et anxie de rebg
cōsultat agendis: vl rō cogitatrix
nouas fingit. et postulat volupta
tes. stimulat pnia. suspitos solici
tatur. Anxietas humor. hoīs ipsiq̄ est
aīa: siqdē a vibg animi (hoī ꝓprius)
ozit: no elemētoz corpaliū. no bestie

viribg. q̄ in nobis sat habet (vt dixīg):
Q̄ obrē homo solg. in pti hoc vite di
habitu. ḡsecūt nuḡ. Dolg hoc loco no
ē ogetg: Dolg ḡ ho in regionibg his pe
grinat: et in ipso itine no pt q̄esce:
du ad patria aspirat celeste: quā
petimg oēs: q̄ius ꝑ paietate opiois
atq̄ cōsilii. diuino calle ꝓficiscamur.
Di ergo q̄ nob cōfoꝛta sūt. q̄nq̄ nāle
habitū. patriāq̄ sede adepta. q̄escūt:
nob q̄q̄ nite est (vt dixīg alias) hec asse
qui posse q̄nq̄ atq̄ q̄escere: in vita pfecta
no datur. Meito appetig. n. ꝑ nāle
habitū. finemq̄ nrm: bonū illud q̄ tres
prīpue q̄litates habeat. videlicet puri
tū. integritatē. stabilitatē: In hac at vita. bo
ni possessio. neq̄ pura ē: q̄m nāli q̄
dā asperitq̄ aie ergā corpg. pmixtq̄ ipsi se
sibi motq̄. metes vitioꝛ vl excellētissi
moꝛ distrahūt et pturbāt: Neq̄ in
tegra: oportet siquidē oē illud (cui
nāliter inest ad actq̄ aliq̄s pō nixusq̄)
ad eos ipsos puenire ord: siqm sit q̄e
turx: Cū ḡ insit intellectui humano. ca
paritas nāl atq̄ conatq̄ ad vīb rez
oīm ꝓpiendas et possidendas: tūc de
mū finē sibi nāle gsecutq̄ erit: cū ad
epto fuit ord: At q̄ in hac vita tale
nuḡ habitū adipiscit: Neq̄ bonū
hic integrū possidet: Neq̄ stabilis:
quippe bonū nrm. in actoe quada
osistit expedita. secura. ḡtinua:
Oīs at hoīm in terra mūdiū actio.
impedimētis aliq̄d. periculis interpella
tionemq̄ patit. Quid q̄ q̄nq̄ logioꝛ
ad mamētū dirigēt tyē. solet diutiq̄
(cū fuit adulta) ꝓsenerare: Ho vo
luptatē ad extrema senectutē ꝓtendit ob
nixe. ad felicitatis habitū acq̄redū:
quē tande ex parte q̄dā ꝓcipit: eiq̄ in
hac vita. ad tps q̄ breuissimū possi
det: Quam vt habitq̄ (q̄ē ex parte
acq̄sitq̄) ꝓpleat q̄nq̄: et q̄ diutissime

creuit· ꝓmaneat diuᵇsꝰ: nec̄ ē
aiam corpi supesse·/ Que qm hic
Italiā sequitur fugiēte· neq; pa
triā portū attigit: solicitat/ me
retq; assidue·/ Quorro (qd̄ mira
bile ē) quotiēs otiosꝰ sum: totiēs
(tm exules) tridiq; in merore: q̄ uis
meroris nri causa· aut nesciam/
aut certe nō cogitē: ex q̄ factū est·
ut homo negat solq; viuē: nā retror
hoim sonetate/ ac insuꝑ multiplici ob
lectamētoꝝ uaietate· late te ꝓtenta;q;
mestitiā expellē posse putaq;: sed
fallimur heu nimiū:/ Dane i me
dūs voluptatū ludis· suspiraq; nōnu
q̄: ac ludis factis discediq; tristiores:
Idem accidit nobis· qd illis q̄ esuriēte
stomacho dormiētes ysoma comedūt·
nec̄ iplēt: qꝝ nō imagine cibi· sed
ipm cibū stomachꝰ appetebat:/ nos
quoq; mēti nectaꝝ (i· visionis pater
ne gaudiū) sitiēti· offerēq; letales le
thei flumīs aq̄s: du umbratiles ad
hibēq; ludos corꝑaliū voluptatū: q̄
falsę voluptates sīt· nō solū qꝝ bre
uissime/ ac plene solicitudis: ꝫ qꝝ
mixte dolozi· Quōde appetitio idiga/
dolor q̄da est:/ voluptates aūt corꝑis
tā diu ꝓpiūt· q̄ diu egestas et ap
petitio ꝑmanet: merito g; oblectame
ta terrena nō iplēt aiam/ ꝫ titillāt·
Ille siqde res veras affertat/ et gaudia
vera:/ res aūt corꝑales/ umbre sūt rez·
eaq; illecebre umbre gaudii· Quobrē
si neq; alicui rei tpāli/ neq; cultui re
i tpāliū potꝫ· sitim metis extinguit:
nō tpāle sitit liquoꝛe/ sed eternū·
Ar si sitim supno sole accensa· ipleri
oportet q̄nq;:/ atq; nuq̄ lethęo flu
mine satiaꝝ: aliq̄ eterno nectaꝛis
hausu sacabit·/ Ded iuuat mu

sq̄ q̄ dicta sūt· his (que referā) ꝑsonū
thęologoꝝ mysteriis confirmāe:/ affir
mat· n· diab in corpibꝰ dormitāe: et
q̄uiq; hic agēte patiūr videmur· nihil
aliud ee q̄ somia:/ cogitatoēsq; diaꝝ
sepatur/ a cogitatoibꝰ diuinitaꝝ· magis
differre q̄ vigilatiū ab ysonijs doꝝ
mētiū/ silꝝ a voluptatibꝰ/ voluptā
tes:/ Quod quidē ita ꝓbat· Experim̄:
t nob· nō solū q̄die/ uezeriā ꝑ
me q̄libet horā:/ q̄riēs pauculq; q̄da
vapor (aliq̄to crassior et humidior)
ab ipsis oibꝰ corpibꝰ ꝓtibꝰ exalāt· caput
ipm petit/ cebriq; meatꝰ opplet: nos
somno gnāt· mox eiā ysonijs imagi
bꝰq; deludi· Experim̄ q̄q; nonūq̄· si va
por aliq̄s bilis atre (qua melancholia
greci vocāt) arcē corpis obsedit expug̃
uaitq;: statī regina inde nrām (ipsa
videlicet roem) (ut itadicā) ꝓpiciari·
ac maifesta horiēs isania corripit:/
Si fumꝰ q̄da exiguꝰ tota in nobis
vim habet· si ta leuis mota/ nos tm
mutat:/ q̄to magis censendū ē· cele
ste/ imortale q̄z aiam (qm ab initio· ab
ea puritate (qua creat)· mōmēto
delabit (i· qm obscuro terreni mo
bundiq; corpis carcē claudituꝝ tur
(ut ē apud gloꝛcos) e suo illo statu mu
tat· (quippe q̄ cui no uno et osueto
tm humoꝛis alicui fumo· ꝫ oibꝰ paiter
nouisq; humoꝛibꝰ· atq; ipsa
ysup humoꝛi/ mebꝛoꝝq; isueta mole g
uatur:/ ꝓtēa iformi illa mā (que a
formo sissima metis forma· diuer
sissima est) tm lethęo flumine submꝫ
gitur)·/ Quaobrē· totū id tpis (qd
sublimis aiq;/ in ysimo agit corpe·
mētē nrām velut egra quedā
tēptudie/ hac et illac/ sursū deorsūve
iactat· nec̄ dormitare ꝫ/ et de

lirāe pythagoīci / et platoīci arbi
trāt: singulas q mōzliū motoes /
actoes / passoes: nihil ee aliud q̄ vti
gines egrotatiū / dozmietiū sonia /
insanoz deliramēta: vt no iniuria
Euripides hāc vitā vmbze sonii ap
pellauerit: Proinde cū fallāt oēs:
ū tm ming fallī solent: qui interea
qnz: ita (vt interdū fit in sono) su
spirāt / seniq; ipsi dicūt: Forsita no
stra / q nūc nobis apparet: forsita
i putria soniaq;: Quicuq; iter som
nātes sic affect: talis certe est
ad alios: q̄lis apud inferos ab Ho
mero dicit ee Tiresias: Dolq (ait)
iste sapit: cetei vo oes (velut vmbre
volitāt: imo vmbre volitāt:

Decimusextus signū: Qz colimus nosipsos / ac deū. Cap. 8m

Superest vt de duodecīa illa dei
dote loq̄mur: p qua seipm amat
et colit. Qua homes duobq sibi mo
dis vendicāt. Pmo: q oēs no mo
(ut cetera facīt cuncta) se diligūt et
tuēt: vezeciā colūt seipsos mag
nope: et q̄si qda numina venerāt:
Id agūt prudētes: q̄teng externa
et corpalia: aio / tāq̄ principi subiciūt:
toti ex mēte pendēt: tāq̄ ex deo: augu
stā q̄q sue mētis maiestate (velut di
uina statua) vilibq cogitatoribq / terre
nisq; sordibq temerāe nefas existi
māt. Que quidē notio nālis hūa
no gñi pudoze verecundiaq; ingenuit:
vt no mo aliox homm q̄spectu q̄si di
uinox: vezeciā ppe mētis q̄sciam
(qd̄ p̄cepit Pythagoras) / tāq̄ dei face
vereamur: q̄ nos assidue male frox
penitētia stimulat (ecia si pena no
meruāq): beneat factox oblectat me
moia: q̄si celestib aīq a terrenis viri
oz maculis se abhozreat. Idem i
prudētes q̄damo facīt: sed a prudēti
oribq i q̄sumādo hoc ope supāt. Idem
rursq (si aliter) agūt homes demētissi:
vt nimiū placēt ipsi sibi. pīnaissie
in sua ppsistūt opīoe: suamq; sua / tāq̄ di
uinū decretū mordicq tenēt. Curti
deniq; homes. excellentissimos aīos / atq;
optīe de humano gne meritos / i hac vi
ta / vt dinos honorāt: solutos a corpibq
adorāt. vt deos q̄dā / deo sumo charissimos:
q̄s ppsi heroas nominauerūt. Tanta vo
ad se / et ad suos reuentia no apparet
i bestiis: nedū vilioribq: si neq; ecia i
maioribq: Atq; hic pmq e modis. q̄ homes
diuinū imitāt. cultū: videlicet: quia
seipsos vt deos colūt. Est et alter: q
si soli nos aiantiū dim / colimq deū. soli
nos deū affectu / q̄stibq / vbis / de lubzis /
sacrificiis honozaq: quod platoi / pro
tagoze maximū ee vult mre diuinitatis
indicīu: q̄ soli nos (tāq̄ sortis diuine p
ticipes) ob cognatoem quāda / deū agno
scīm et cupim tāq̄ auctoze / tuoraq; et
amaq; vt patre. vt rege veneām.
timeq; vt dnz. Dicut. u. sol / sine sole
no cernit. sicut aer sine aere no au
dit. ac pleng lumīe oculq videt lu
me. plena aere auris / audit aēm
resonāte: ita deq; neq; sine deo co
gnoscit. Ded aīq deo pleng. tm deū
dirigit / q̄tū et diuino lumīe illustrato
agnoscit deū: et dino calore accēsq
sūit eude. Hinc aīq / dei cēpla effīt
(ut Plato pythagoīq arbitrat). Dei
vo eterni cēpla / nuīq existimat ru
ture. Deū agitat mēs humana & dicit:
deo ardet cor: deū suspirat pectq: eū
de cātat lingua: eude caput manges
adorāt et genua: eude referūt homm
artificia. Di no audit hec deq: forte

videt ignorãs. Di nõ exaudit: forsitã apparebit iniurã. Crudelis ẽ damno: si vociferari nos ãtidie cogit. ãs nõ exaudiat. ℣ Neq; audeat ãsq; dicẽ. deũ humana despicẽ tñ minima: Dane domoda habitatio (tñ finis). fabr mouet (quasi agẽte causa): vt certũ ẽ da domꝰ formã excogitet. ob quã formã / rursꝰ certã grat materiã. Ubi finis mouet agẽte. agẽs / formã. forma materiã: Idem arridit i ciuilibꝰ bellicisꝙ cõsiliis: Quo fit. vt finis sit causa causaz: ideoꝙ oẽs causas amittat: ℣ Dut aut nãlia ꝙq; certi alicꝰ finis grã i stituta: cui singula ad singulos potissimũ vsꝰ cõducẽ videat. (Quita vime palmitis (que capolũ vocat) ad hortanũ est: vt vitẽ pxie arbuscule vincat. Hic vincẽdi actꝰ / causa est. vt ortũ sit vinee: Qã vo ꝺ nullo mõ est. id neq; ee pt eendi causa effectui cuiꝰ / neq; causas oẽs mouẽ: nec cessariũ ẽ actu hmoi / et an vinee / et an reliqs oẽs vitis causas extitisse: Nõ at extitit ẽ corpibꝰ nisi nouissiẽ: Ergo in nã ꝺ corpea / rectrix corpꝰ extitit loge pꝰ / q; in palmite. Que ꝺ nã / vitis artifex. gra talis actꝰ / pformã sua / viminis formã / i tali quada mã figurauit: Ded utrũ actꝰ hmoi. i nã illa pfuit / sedm nẽ modũ. an sedz pposituꝫ voluntatis: Certe. sedm utrumꝙ: At ex illo. idem erat / ꝺ agentis forma / et effectꝰ ipsiꝰ exemplar: Ex hoc erat finis: Ubi aut artificiose voluntatis ꝓpositũ est: ibi mens: ℣ Quapꝫ preest oibꝰ corpibꝰ / diuina mẽs: q corpaliũ oim formas intellectuali nõ cõplectit: et tñ sagittaiq; singula ad suos dirigit fines: ad vnũ demꝙ cuncta: Di uing hic agricola. tollit papinos / capulos / et radices: Unde. n. aut papini vitis ad sole umbra vitata? Aut capreoli (tñ mang) ad ea pte pcipue ptendut: ubi e ꝙq; sustẽtaculũ? Aut radices / fugientes aridi tatẽ. ad hũore maxie ꝓpagant: Electio q nõ errat. artificiosi gsilii / imo vissima intellectꝰ est opꝰ: Hec tñ inest vã mẽs vitibꝰ: Ergo adest. Adest insup abiectissis ãbꝙq; bestiol: q in suis artificiis sp eligut potiora. ℣ Colit deꝙ arbores. duritꝙ et pasit beluas (qd et ꝓfani theologi voluerũt): nũqd solos despicit homes. q soli in terris diuina nõ despiciũt maiestate? Absit. ℣ Imo vo. si deꝙ nullas oio vt mimas mudi negligit ptes: profecto nõ despicit geng humanũ: qd e mudi ps / adeo pcriosa: vt media sit tpaliũ rez / et eternaz. cũctũ eterna capit / ordinat tpalia: adeo deo gria: vt sese diuinis metis arcanis insinuãs. opꝙ hoc dei (ordine sc mudi) ognoscat: Mudani ordiꝰ intelligetia / eoipso ordie ẽ excellentior: siqde ordo hmoi. q intelligetia fortꝫ ẽ / et regit: Di q ognitdem aiaz nr est mudo pstatior: q vita ꝺ pstatior ẽt: cũ vtute / a corpe / sepabili. idipm habet. vt q opatoem possit a corpe separi: ipmꝙ mudũ. vite (vt ita dixeri) supmudane vtute insedẽ. Cũctũ vo mudi ordine / intelligetia superet. hic apparet: q ordo talis tpe dispgit: intelligetia. totũ sil / et stabile possidet. Ordo rursꝰ causa sua seqt / no asseqt: intelligetia causa asseqt ordiꝰ. qn deũ eiq; artifice inuenit: Ubi su apla capit de deo: vt

mudū deinde velut vmbrā pḡhabeat. ¶ Ne vo tata nō sperāt: nisi qui
ḡcipit ā phoza. ¶ Di ta aplg e aīg
hoīs: cui negligat a deo rez vel
mīmaz ḡturatoē. ¶ Di deū sentit
aīg. cui nō et deg sētiat aīm (pserti
cū deg haripsa vim atoemaz sētie di
aio dedeit / et seruet et durat. ¶ Hic
Dauid ītrogat / An q̄ plātauit aurē
nō audit: et q̄ finxit oculos nō ḡsi
deāt. ¶ Ptēa ■ si aīg ad deū asēdit:
cui nō descēdat q̄da mō deg ad aīm. ¶
Di q̄ iusta sit a deo mēs postulat. du
paterna posīt hēditate: cui nō ex
audiat deg. ¶ Quid postulat a pa
rēte indulgētissīo hic natg offino
sissīg. Eternitate. Impetrabit ne.
Impetrabit certe. Pt. n. deg eterna
ea tribuē: pt capē vita mētis / eter
nitatē. quā capit eig cognitio et
volūtas. Nō. n. vult / nisi ḡnoscat:
neq ḡnoscit ētā / nisi viuat. ¶
Quin ētā dari debet eternitas
mēti: q̄ et tīscredit tps: et q̄ deo
etno despicit tpalia. Qđ nō mō
religiosoēs: vez ētā impii q̄da mō
faciūt: nā q̄s nō allicit amoz dei:
salē terret timoz: q̄s nō terret
metq: suspitio salē solicitat. Itaq.
hoīes / mīti. ōia: oēs certe / ēpluria
vite gmoda tpalis abūciūt. dei amoē
l' suspitoē / l' metu: Deg ḡ debet pzo
tpalibg / eterna tribuē. Nullū vo
aialiū relīq. pnūbg abstinet boīb.
ne futuroz auiditate: quo fit vt
homo stultissīmg sit aialiū oīm atq
miserrīg: si neq pnti vita fruī
neq futura. Itaq hec eig stultīcia
mīsera / ac stulta miseria. ex eo
q̄uenīet: q̄ se deo sapiētissīmo /
felicissīoq credidit. Et. n. sicut
nō pt q̄q̄ / ignis q̄libet corpe fieri fri
gidissīmū: ita nō pt hō q̄ solghe
ret deo sapiētissīo beatissīmoq stul
tissīg ex hoc / miserrīmq euadē.
Imo vo ob hoc ipm sit beatissīg: q̄ brissīo
se cōiūgit. Iūgit se illi. tpalia q̄tenēdo /
etna desiderādo. ¶ Di gtenēdis tpali
bg. fit beatg: nō aliter talis effīcitur:
nisi eternaz rez adeptoe. ¶ Ptēa.
Di deg / pa. et suma e vita: aīal / qđ
ipsi q̄libet heret) viuit diutīg. Nō at
viuūt diutīg corpe. ¶ Di deg suma
sapīa e. Hō tāto e sapiētioz ceteris
aialibg: q̄to deo heret q̄libet. In hac
at q̄libet corpe / se iudicat īmōzle. Qa
vo hmōi iudiciū verū e. qđ sit ab aio
tore / q̄n e alīs aīa libg et hoībg sapiē
tioz: verū e. aīm ee sempternū. ¶ Di pa.
vītas nō pt fallē. nō fallet spes i
mōzlitatis / a pa īmōzlitate vsq adeo
nob inserta: vt iuītis reclamātibgq
ōibg inter q̄ versamur / spem eiusmōi
sp retineaq. ¶ Di pa beatas nō e male
ficta. auiditas pmi boni / nob ab illa
ifusa. nō pūat nos tpalibg bonis: ni
si vt tribuat sempterna. ¶ Di opio q̄q̄ eo
vioz e / q̄ melioz. atq eo melioz / quo
meliores efficit opinates. opio īmōr
litatis / sim vīsīa e: q̄ p cetis optimos /
excellētissīos hoīes. ideoq felicissīos
efficit. Quib ignorat id m nā hoīs
vīssīmū ee. qđ maxīe ad pfectem ēdu
cit humana. ¶ Di itellīg amat deū.
tp ipm verū bonūq. ar deg et amat
itellectu (p sertim pīū / tp ipsi ḡnatissīmū) et reā amat tp amatē:
fit. vt inter eos nālis q̄da sit ami
cīcia. Amīcie finis e vite cord:
qđ ḡ dei vita / itellectui cordi. ea
videlicet rōe: q̄ amat ab illo. siqđe
talis e amīcie finis: q̄lis e amīcia.

atq; cōt: ¶ Imaḡ uo/ desidaḡ ꝓpetua:/ Quod inde ꝙfirmai videt:/ Quia cū bonū ꝓ̄ sit allicē ad se cūcta, seq; cūctis cōicāe: nīe ē ¶ finitu bonū (qu deg est) trahē cōicāeq; ¶ finite;/ Ideo cōicat cuiq; se ad votū: q̄ide ipse deg cōicat-rā et traxit:/ Intellīg at nō mīng sēm nām exoptat ꝓpetua dei vita: ꝙ certa illīg itelligētia:/ Demīg· si deg bnficq (imo ipsa bnficētia) est: officio ḡtitudīs carē nō pt:/ Sīo pt at gratq ee erga eū/ q̄ diuinī cultq amoze· vita amittit ꝑnē: nisi post hac vita:/ ¶ Religione ee huano generi (maxīe olim ꝓpa et ūidica· Ca. rg:/ ¶ Roiem ee brutis ꝑstatioze: ꝙa alq eudētissīo testimonio sit· Rō ondit· 12o libro aialiū Aristoteles:/ Queraḡ ḡ· q̄ ꝑcipue dote sit ꝑstātissīq· ¶ Videt sane ꝑstare· artiū et gubernatōis igemo: ꝑserti q (vt aliaḡ declarāt) hoies variāt artificia· utpote ā ipsi artifices sint/ nō altīq artificīs mīstrumēta:/ Bestie uo nō variāt: q artificiose nē ī stra sint potīq· q̄ artē ipse possideāt:/ Nec licet artis et gubernatōis igemo· ceteris aialibq ꝓcellaq: cōis tn hec nobis ḡ cū brutis īdustria:/ Oportet at huana ꝑsem (postq a brutis distincta ē) distincta aliqua ꝓpaq habē ꝓsem: cuiq nō sint bestie ville/ uilo mō ꝓtīpes· ¶ Nū sermo hīr eit:/ At nutu/ clamore/ et ☐ tactu· sermone bestie imitatur:/ ¶ Nu rō:/ Ratio certe:/ Sīo cōis tn opatio rōis· Nā rō q̄de actia habet et in bestiis vestigia q̄da· ꝑ artiū/ et gubernatōis indītia: ꝙ rō q̄ hec· nalīū spe culatrix· habē videt· nīl nihil in bestiis imaginatiu: na et ipse morbis suis· cibor remedioq; quor da electoe medet:/ et quasi futuraꝝ tēpestatu ꝙuide· argumenta ꝓferūt futuroꝝ· mutatq; loca, ut vētura tpu vitet· discrimīna: quib adhor ducāt· potīq nā/ q̄ ducat· ¶ Quid ḡ religiū est· quod oīo solīq sit hoīb:/ Contēplatio diuinoꝝ· Nullū· n· bzuta pre se ferūt religionis indiciū:/ ut ꝓpa nob sit mētis in deū/ celi regem· erectio: sicut ꝛrpis ī celū erectio ꝓpa:/ cultq; diuīq; ita ferme hoīb nāl: sicut eāḡ hymnīq· cū bgne latratq· ¶ At siqs curiosq affirmet bestias ꝑsuꝝ nonullas celestia venerāi (q̄d ego mīme credo): rīdebit platonici, hmōi bestias· ꝙ aliud q̄ quis fiat· fatē/ cū celestia hoīa cōe videt:/ ꝙ si forte hoīat/ cū nesīre q̄d agāt:/ vel si sīnt· eas q̄ intelligētie īmoꝛtales q̄ ꝓtīpes ee· ¶ Oz reuocā (vt ad ꝓpīu reūtamur)· ꝑfectissīmū aial· ea ꝓpetate maxīe/ cū ꝑfectoe polleat/ cū ab īfloīb distrepat: qua ꝑfectissīb (·i· diuinis) gīungit· ¶ Rursq· Dī hō aialiū moꝛtiū ꝑfectissīmq ē (qua rōe hō est:/ ex ea ꝑcipue dote ꝙ ꝑfectissīq: qua inter hec habz ipse ꝓpa/ aialibq nō coem:/ Ea religio est:/ ꝑ religione ḡ ē ꝑfectissīq:/ Dī religio cēt inanib: ꝑ ea rursq ōim foret īpfectissīq (Qm ꝑ ea (vt paulo ān exponebaḡ) demetissīmq foret atq; miserrīq):/ Nō ꝑt at ꝑ ea sui ꝑte· ita gtraria ꝓpetī: vt ꝑ ea/ cū sūme ꝑfecta sit/ cū sūmoꝑe īpfecta:/ Est ḡ religio/ ūa· ¶ Anigmoraq vaticiniū illud/ Qd a tota

aliq̃ aialiū ſpe ſit: nec ee: ꝓ reptilia
multa (oriente ſole) e terre ſinu ſur
repūt: aeis caligo portendit/ Cor
nicū pluria turba/ veſpe/ a certa ae
ris plaga ꝓuolāt: neti ꝓnūciāt̃/
Coī q̃ hoim vaticinio. religio/ vāe:
oēs nāq̃ ſp vbiq̃ colūt deū/ vite futu
re grā: nec eſt q̃. vitā alia foze: ſi
mo ꝓfecti ſſia ſpes aialiū. viſſimū
habet iudiciū (illud/ q̃d ſibi ẽ marie
oim nāle: Tale at ee religois aſſer
tōem appāret. nō ſolū ex eo q̃ ſoliq̃ hoīs
ẽ: nec erīa ex eo q̃ oēs hoim opiones/
affect̃/ mozes (exceptā religōe) mu
tāt̃: Cū religione dico: iſtitū
ipm/ q̃bq̃ gētibq̃ cōem nāleq̃ itelligo:
quo vbiq̃ et ſp. prouidētia q̃da re
gima/ mūdi cogitat̃ et colit̃: ad quā
certe pietate. causis ꝓpue tribq̃ in
ducimur. ꝙ. q̃de. nāli quada (ut
ita loq̃r) ſagacitate/ ab ipſamet pui
dētia nobis iſuſa. Deinde phīis rōi
bq̃/ ex ipſo edifiū ordie/ architecti p
uidētia q̃probatibq̃. Postreo gphe
tiis vbiq̃ atq̃ miraculis. Qđ vo
mo de gpheta dixi: opepciū ẽ de in
cepīs argumētis. q̃ et Plato in Pytha
goza. et Auicena adduxit ī metha
phyſicis q̃firmāt̃. Homo (ut aiūt)
ẽ aial nāliť ſociabile. Cuet. n. ne
ceſſaio mltis: q̃ ſingule q̃pāre nō
pnt: cuncti vō ī vnū q̃gregati: mu
tua ſibi viciſſim opa ſubmiſtrāt.
Poteā. q̃ ſociabile ſit. indicat ſermo:
quaſi q̃da altiq̃ ad alterū hūane mē
tis ꝓpres: quē nā hoī nō dediſſet:
niſi fuiſſet in vtu victurq̃: q̃obrē
nāliſ eſt hoī q̃gregatio. Nec ſi
abſq̃ lege ḡuerāt: paulo poſt mu
tuis diſgregabūt̃ iniurīs: diſgre
gati vō. tū mltoz defectu pibūt. tū
velut inermes laniabūt̃ a ferīs: ut
q̃ vniat et bn vniat. q̃gregāi cos eſt
nīre: Nec ſurſq̃ ut in vtu pmaneāt:
oīo opq̃ eſt lege: ea inq̃ lege, q̃ tuta ſit
autozitas: ut nemo l̃ violētia/ l̃ dolo
pualeāt̃ ſe poſſe aut debē confidat. Tal
aut ee nō pt: niſi legis lator ſit ex
iſtimet̃q̃ diuinq̃. Demq̃ ut talis ſit
habeat̃q̃: oportet eū maīeſtis ābgda
miraculis/ ad hoīes/ dīna ꝓuidētia
mitti. Que ſane ꝓpheta huāni gñis
diriū ducē Plato/ et Auicena ḡnoiant:
Huc tendit Platoīcū illud ī libro de re
gno/ Que admodū beſtie nequit a beſtia
feliciť ſine hoīe duci: ita neq̃ hoīes
ab hoīe ſine deo: Purſq̃ in Pythagora
mēt. nō potuiſſe hoīes ſil viuē abſq̃
lege: neq̃ lege ad hoc ſuffitēte atq̃e
a Prometheo (ī. creata q̃da ꝓuidētia)
potuiſſe: ſed Ioue ipm (oīm creatore)
ad hoīes. una cū lege miſiſſe Mercu
riū (ī. ꝓpheta aliq̃e) et diuine volūtatis
īterpte: et legis/ tā diuine/ q̃ hūane la
toze/ Q̃ at deq̃ ꝓphetas/ certis ſe
culis/ ad offīciū eiḡmodi mittat: ſic
vna cū Auicena ondē poſſuq̃: Dideq̃
hūano corpi. nō ſolū in rebq̃ oīo nīa
riis/ ſed erīa cōmodis. acuratiſſīe ꝓ
uidet. velut ī ſupcilīs palpebriſq̃
et platarū granitate: mltomagis aio/
totiq̃ hoim gñi. in rebq̃ ꝓpriis/ marie
q̃ ad bonū nrm natarīs puidet: ꝑ
ſerti cū bona minora/ maiora grā ſit:
Ideoq̃ ſi minora bona/ ab initio ſtatī
nob adſut: abſq̃ dubio adſit erīa ma
iora: q̃ et adēe pnt. et cauſe ſīt/ ut
minora nō deſint: Quāobrē deq̃ cīra
legē dīna/ ꝓphetarū q̃ditore eiq̃. vtq̃
ſpirit: ut de eq̃ boitate. ſīgula mēbra

cozpis / iure ḡgri nequit : nichominus
aīg ipse (hoz dīns) / vniū siue geng hūa-
nū vlla vnq̄ rōe ḡgri possit. ¶ Qbat
ipse Auicena aiam qdem ꝓphetica lege
ēbutaq̄ ibuta a diuina sola ꝓuidētia mit-
ti : corpq̄ aīt ad aiam ꝓphete suscipiēda
idoneū disponi a deo : nō tn ꝑprie / sz p
aīas / celoz motrices (tm̄ p ministros :
ac eria p celos ipsos / qsi p instra dei :
ita vt diuina lex (vtpote corpea) q̄
nūs p celestia corpa effici nequeat :
tn qdamo possit indicijs ābgda a celo
acceptis significari : qd eria ex multis
plotini disputatoibq̄ cognbat : in qbq
ille demōstrat : q ad mētē nrām ꝓti-
net : a celi corpe fieī nūq̄ posse : sz tn
significari : siqde metes / celoz motri-
ces : nra lex ꝓuidet : cogitatoes q
suas sepe celestibq̄ qsi oculis / nutibq̄
suis inditas videt. ¶ Tres obiecti-
ones Lucretianoz : et solutoes. ¶
Non ē credendū iure. ¶ Cap. lo-
tianus dicētibq̄ religione : non a
iudicio nali : sz a qplexois corruptoe.
q silij legibq̄ celi ꝓpetu q̄uenire.
¶ Profecto a qplexois corruptoe
iccirco ea ꝓficisci nō arbitroz : q̄
nō est in hoībq̄ cōplexio detezoz /
q̄ in bestijs : ꝑsertim ad vitalis
iudicij / bonīq̄ delectū : hoies at
soli ar sedulo : religionibq̄ occupat. : :
Dz neq̄ eria inter hoies. q̄ depra-
uata lynt qplexoem : hi sn̄ [illegible] qui
colat deū. oēs. n. corruptā
nō lynt : oēs tn̄ adamo deū colūt.
et coluere ꝑt : neq̄ tn̄ ꝑt fuit hoim
depzauata nā. ¶ Neq̄ rudes tm̄
hoies deū adozāt : sed eria ingenio si
et sapientes : qd̄ ondcrūt ꝑ sacru
magi / egyptij sacerdotes / ꝓphete
hebrei / orphici / pythagorici / platoi-
ciq̄ philosophi / ac ꝑsci theologi xpa-
noz. in oēs (sine ꝓuidētia) mirabili
sapia pollebāt / et icōparabili sancti-
tate : / Porphyrioq̄ de voto disputāt.
inqt ꝑstantissimos ēsse apud oēs gē-
tes. sapie studio / votisq̄ incubuisse :
qles apud indos / brachmane. apud
ꝑsas / magis. siles q̄ apud grecos chal-
deosq̄ fuerit. ther ille. ¶ Neq̄ eos
simulasse putādū : q tn̄ ꝑpetuis opi-
bq̄ / tn̄ vite periculo. lingue sanctimonia
ḡfirmarūt : / fuerūt et alij ḡplurimi
mi / doctissimi philosophi barbari /
greci / atq̄ latini : q̄ et si nō tanta ex
celleret castimonia vite / q̄nta illi. qs
ante gmeōzam. honestis tm̄ moībq̄
duxerūt vita : religionibq̄ fauē nō
dubitauerūt. ¶ Fieī q̄dē ꝑt. vt ali-
qua ex ꝑte. hoz aliqui simulauerit :
nō tn̄ oēs credo simulauisse : neq̄ eos
q̄ simulauerūt / oīs fuisse religiōs
exptes : difficile. n. ē nam̄ ꝓtinus
exuere : Impios q̄dē ꝑ ceteris fuisse
tradit Diagoza / Dicearch / Epicurz /
Lucretiū : q̄ eria (nā) cogebāt ꝛterdū
nō nihil religionibq̄ assentiri : qd eoz
libri attestantur. ¶ Ac sicut isti nō
nulla ipune otra religiones i medium
ptulerūt : ita et alij multi phi / pala
ipietatis virq̄ euomuisset : si plurimi
fuissent ipij : Aliud aut ē. hinc aut illā
religionis cultū nō amittē (quod
multi fecerūt : aliud oēm religione
fundituq̄ tollē. qd̄ tenuerūt q̄ pau-
cissimi / et illi q̄dē suspicates potiq̄
q̄ ꝓtinus assenerates : / Porro siq̄
ingenioſi viri ac docti / in religione
tuenda ambigui : nō est mirandū :
quab. n. etates Plato scribit ge val-

de religiosas: puericia. et senectute.

¶ Nã pueri. cũ lacte sugũt religione: et in ũs pmanet/ q imbiberũt: q̃ usq; ad adolescentia. ro excitet: q (sua nã) singulaz rez causas roes q̃ reqrit. di in hac etate. aut ea studia capessat/ aut in eos sermones incidat. q̃bꝫ diligẽter rause rez pgrãt: ita ꝑsuũt quasi nihil velle asseuerãe: nisi cuꝫ ipsi rõem pspexerit. Cur p̃m religionẽ/ magna ex pte/ pg tergũ abiciũt: nisi forte legibꝫ/ senioz q̃ filio q̃mittat se: q̃ dinoz o cultrisse roes logo uix tãde tpe exãsitissia diligẽtia/ purgata mẽte pspiciũt: Adolescẽtes illi. rões honoi nodũ attingũt: et q̃ nihil ferme asserũt/ eã nõ videãt rõem: si quo q̃dãt iudicio: religionẽ q̃dãmo negligũt. Nonulli hac oꝑe q̃stituti/ Aristippicis voluptatibꝫ se dedũt: tandẽ nihil aplius de religõe/ nisi tã de anilibꝫ fabulis cogitãt: Alii vo Pythagoreo ritu purgãt mẽtes a sensibꝫ. p̃ mozales/ physicas/ mathematicas/ methaphysicas disciplinas: ne (tã supioꝛes illi) lippos adhuc oculos. in diuinũ sole subito dirigẽtes. caligãe cogãt: sed gradatim pgredientes. lumẽ diuinũ in moralibꝫ 1o. tã in tra. pspiciãt: 2o. in physicis/ tã aqua: 3o. in mathematicis/ tã luna: 4o. in methaphysicis/ tã in sole: pspicue salubriterq; pspiciãt. Hos appellat Orpheꝰ/ musaz legittimos sacerdotes: q̃ tãde in etate maturiore. de religõe sentiũt multo melius: quamodũ legit apud platonẽ. et epla ad regẽ Dionisiũ: in phedro. et p̃. de rep. in. 10. legũ/

¶ Monet ãt iuuenes platon. ne te-

mẽ de dinis sniam ferãt: sed credãt legibꝫ: doneꝛ etas ipsa doceat. et eos per disciplinaz gdq (q̃s narraũg) et pietia/ et pquada aie sepatoem a coꝛpe: quã modata senectꝰ adducit: ut aia in ea etate/ res a coꝛpibꝫ sepatas. q̃si e pxio uideã/ clariꝰ dispiciat/ q̃ q̃ sueuerit: Quapp cũ platone Dionysio adhuc iuueni/ diuina q̃da mysteria/ sub q̃da velamẽte tradidisset: adiuuit pmũ. ut ea diligẽter examinaret: nullũ. n. studiũ beatiꝰ hoꝛ ee posse. Deinde cauẽt. ne in hoꝛum ipiꝛoꝝ aures/ hec cadãt: q̃ nulla sint apud vulgꝰ q̃de/ magis ridicula: apud aut viros bono ingenio pditos/ magis mirabilia et diuina. Addit insup. dina mystia pgãt fregtig imo se examinata sñt. pie tandẽ multo labore tã aux purgãt atq; lucẽ: ut etiã multi (et illi q̃de acutissimi eruditissimiq;) cũ talia in iuuẽte/ atq; etiã trigesio etatis ano reppauerit: postea tñ sue maturioꝛibꝫ etatis/ siue diligẽtioꝛibꝫ examinibꝫ bñficio/ siue potiꝰ diuina (ut alibi dicit) reuelatõe. talia tã oim pbabilissima manifestissimaq; gesserit: gtraia vo tã falsa dampauerit. Hec plato. ¶ Accedit ad hec. q̃ multi in quauis arte excellentes viri. ut melancholici sñt. q̃les Heraclitꝰ/ Aristoteles/ Clazsippꝰ fuerũt: ut fiũt. q̃les Democritꝰ/ Zeno citticꝰ/ Auicenas arabs/ Auerois euaserũt: Hic humoꝛ/ frigidꝰ e/ siccꝰ/ et ater: que q̃de tres q̃litates. tribꝰ illis gtraie sñt. in q̃bꝫ vite q̃sistit humoꝛ: calozi videlicet/ et humoꝛi Li. yuiditati/ spuicꝰ plucido. Talis itaq; humoꝛ (tã vite gtraꝛig) auferꝛ spem vitale: et aiã suspitionem inuicẽ. gt vita: et quo fit. ut

de mortalitate animi nonnulli abi-
gat et diffidat: qd sibi gtigisse scri-
bit. Neq; pareg:-/ Non ideo diffidut,
qz sint excellentes ingenio l doctrina:
sed qz ob humore tenuem. suspicios
et timidi:-/ na rudes hebetes qz
homunculi/ nonnulli ipsi diffidut/ qz:
si eode illo pmat humore:-/ et viri
egregii sepe nuo spat choplie. si
humoe eigmoi, na vexetur: qz
qui vexatur ab inevte etate (si
tn no puse ord fuint educati) ina-
nes suspitoes abuciut facile. et
nale sequit religois instictu:-/
tata e ipsig ne vis/ tata stabilitas: qd
Pythagoras/ Socrates/ Plato/ et Varro/
Apolonigz thyaneg. sti p ceteis assecuti:-/
Quanq; suspitoes ille/ nihil hnt mo-
meti. ad aiox morte significada:-/ ne
neq; ab ingenio/ neq; a sapia: fa mor-
bo pficiscat:-/ Cruenta illi sepe sti
arutiores: in qz ortu Saturnig et Mer-
curig pnt qplurimu:-/ na he stelle mu-
tat ad gtepladu: qm ad ttioza/ spus
cotrahut. hi planete si directi sti/ op-
time neq; dispositi. ingenia augent/ religio-
ne no minuut: sin retrogadi/ neq; op-
time dispositi. vndiq; reddut hoiem
formidolosu admodu/ atq; suspiciosu.
ob terrea eoz qlitate/ no sufficienter
aspectu aliox sydez tpata:-/ quo fit:
vt no in religde solu: fa in rebg cetis
alios abigat et diffidat.-/ Ceteq; me-
musse oportet. ea opioem sue affecti-
one no satis habe fidei. q segt. aut
ingeniu melancholicu/ egru/ et qdamo
vite grauu. aut indecete et noxia
positoem sydez. (que cetia qplexione
puertit humana. ac defectu affert se-
cu/ no mo qtu spectat ad vite fiducia.
sed etia qtu ad humanu rez guber-
natoem: vbi impii hoies. plurimu
ignauissimi sti/ qualis fuisse dicit
Epicurg. et flagitiosi/ qualis Aristip-
pg. et insani/ qualis sectatoz eoz Lu-
cretig:-/ qui du insania pt atrabile
gestaret. pe atam sua conatg e vobis
pde in libro de nata rez g:. deinde
torpg suu gladio pdidit): ergo sicut
de vini sapore. no est egrotati cre-
dendu/ sed bnvaleti:. ita de fine hu-
mane vite. credendu e humano sanoq;
ingenio potig qz insano:-/ Hanc vo
et nale hois qplexione appello sagui-
nea/ ac maxie tpata. Sagunea/
aerea est. in calore et humore vitali
qsistes: tpata/ celo silis e. neq; vita-
lis iudicii interturbat. Tales sti
plurimu humane qplexes/ ad sanu
ingeniu/ prudetia qz accomodate:-/
q religione nob no asserut. qde.
(est. n. her mihi infusa diuinitus):
sed ea neq; impedit. neq; vanas
aio suspitoes inducit:-/ Quod at
t plurib; pfectiorib; qz e/ nale resec-
qd t paucissimis et egrotatibq/ mo-
struosu:-/ actuo nale quide/ qd dicit:
monstruosu vo fallax ee solet:-/ Iudi-
ciu ~~ at religoi fames repit. t plu-
ribg grauoibq; hoibq;. in paucissis
vo leuissisq; gtraiu. qz exeplo/ alii
qz nonnulli inficiut:-/ Atq; i illis pau-
cissis. no est hoc iudiciu roig. fa mor-
bg animi/ formidolosaq; suspitio/
a depravata qplexe corpis pficiscet:
qd ex eo patet. q sepe hoies humoi/
roes qde hnt/ animi eternitati fa-
uetes. suspicat tn. tq; ii/ qz ro aut
iudicat vinu no ee bibendu. pul-
mones nihilominq; sitiut:/ aut iudi-

cat nihil ee t via qđ noceat. hoz-
pet tn sensꝰ in tenebris. ¶ Necꝫ so-
lū gtracta/ vl a paretibꝫ/ l'a syde-
ribꝫ inq̄ gplexio: ꝫ vsu mducta
q̄litas (vt significauīmꝰ ab initio)
a religõe hūanū genꝰ abduxit.
Dolet. n. hoies/ in q̄us disciplina
nimiū curiosi. ꝑ nimia cerebri
agitatõem/ siccato cẽbro/ q̄damo
ĩsanire. ¶ Quod in Theeteto scribit
Plato qꝫ illos. q̄ nihil t rebꝰ stoe
vnq̄ dicebāt: hꝫ tāt vtigie affectꝰ/
ob frequẽte reuolutionẽ putasse oia
verti: tu vtẽnt ipsi. Itaq̄ nõ est
miru. si curiosi artiū viri nonnūq̄
et in religione/ et in rebꝰ aliis ma-
nifeste delirāt: qꝫ insaniã declara-
rat tū mozes leuissimi/ tū ridicule
nimiū t rebꝰ multis opiões/ opionū-
q̄ ipsaz gtrarietas. ¶ Nõ ꝫ a roz-
ruptõe gplexois. religio: ꝫ impie-
tas nascit. ¶ Necꝫ solū a depra-
uata gplexõe/ ꝫ a depzauatis mo-
ribꝰ. ipietate nasci Plato in eplis
ad Dyzacusanos asserit dicẽs/ Cre-
dẽdū ee pzisciis [illegible] sacribꝰ
ozaculis/ assẽtibꝰ q̄am hoīb esse t-
mortle/ iudicesq̄ habẽ/ ac penas pa-
ti maxias/ tū a rozpe fuit sepãta:
q̄ꝑ ming malū existimadū. ꝑ ꝑ
gramissias iuriaꝫ/ q̄ inferre:
que q̄dem auarꝰ ho/ metibꝰq̄ topꝰ.
aut nõ audiat/ aut deride soleat;
voluptatibꝰq̄ dedit/ q̄si cecꝰ non
cernat. q̄ maximū ꝑ malū. vite-
q̄ se impie nrīdio sequat. et po
morte q̄ misera demigrio ipsū
maneat. Hec ibi oia. ¶ Dilia q̄
in Gorgia. et in. 10. de rep. et
in legibꝰ: vbi addit. hãc de aia se
tẽtiã/ nrarijs adamabilibꝰq̄ rõ-
nibꝰ ee pbata. Qđ vsꝰ adeo Cle-
ombzoto pſuasū fuit. vt se hac vi-
ta/ altiꝰ vite amoze pũaueit. De
mosthenes ꝫ ait. malle honeste mo-
ri/ q̄ turpiter viuere: pq̄ Platonẽ/
ꝑ noctẽ q̄ de imozlitate aiozꝫ disse-
tes audisset. ¶ Necꝫ silẽtio pterẽdū
puto. maxima ꝑ pletatis causa a pla-
tonicis. in gentẽ timoz demonū re-
ferri solere. q̄ tacita quada pſuasõe.
vl ꝑ habitõem/ in falsa: l' ꝑ iudicia/
t nulla religione (pzo viribus)
nos ꝑpellut. ¶ Ad obiectio: et so.
Ofutatiꝫ obiectione pma Lucreti-
anoz (q̄ dicebat. deos cultui/ hūane nẽ
deprauatõe gtingere): vbi apparuit/
Lucretianos ee potiꝰ deprauatos.
q̄ nram hoim/ ex eo pessima iudicãt. q
deo optio iungit. ¶ Iz nūq̄d/ qđ z.
loco asserit. diuinoz veneratio/ a pri-
mis hoīm nascit/ et ciuilibꝰ institutis.
¶ Neq̄q. Qđ nõ pt. q̄ tito hoim t-
uerta mutet/ eria ba: nedū falsa et
simulata. Oia hoim institutꝰ. breui
tpe/ in grīa istituta mutat: gtraie
q̄ eodẽ tpe/ legesq̄ diuisis sigetibꝰ. et q̄
alijs turpia/ alijs honesta resentur.
¶ Quid at religiõe a tiq̄: q̄ de a-
plis. ¶ Necꝫ hãc tuenerũt q̄ditores legũ/
ad ꝑpos cohercẽdos: nã ãi ciuitates
et domos/ viguit t orbe religio: et ho-
mines sparsi atq̄ siluestres deũ colũt:
et idem ipsi legũ latores/ numĩa timu
erũt. ¶ Quod quidẽ in Protagoza
Plato q̄rit. dicẽs hoies eria aliq̄ ggre-
gare/ l' loqre/ l' artes aliꝫ exercere;
statꝫ ab initio (ob nãle ggnitõem) deũ
adorasse. arabꝫq̄ et sacra ferisse. ꝓoin
ta duꝫ religiois vigũ/ tot boīb vite gtiũ.
q̄ hoies alicubi abiecissent: si ficta
ee. neq̄ vitatis stabilitate constaret.

¶ At iḡet forte pythagoras. nō ee nāle
religione / sed videi: qm a teneis vnqm
culus ea ḡbibig. ¶ Nos ita pytagoze īn
debig. eu ab ipsa log et bibē didicisse:
mlomig in nāle ee sermone atq po
tu:. ¶ Vbiq et sp loquūt. hoies atq bibūt.
qm e nāle:. sed alīs ipsis atq loris. alio
ordie loquūt:. et bibūt: qm opatois oz
do. opide qstat potig / ḡ nā: ¶ Vbi apud
oes getes / oibg secul. adorat deg (qm nā
le e): cuius no iusde sacrib ac modis:.
¶ Sermo (qm nālis e) suū attingit fi
ne. i. volūtate alteig / altei declarare.
Poty ḡ suū. i. corpis huore instauraē.
Religio cur suū no nanscat: no video:
sug finis e frui deo: suū votū. ppetuo
frui:. ¶ Za obiectio: et solutio:.
An ferūt hoies ad religiem sydeibg:
quod tercio obiciūt ipi: ¶ Primme.
¶ Nepe humoribg corpib / sydera suf
fragat: Religio e inmta corpibg.
¶ Neq altiq desideiū infundē relu
pt. ḡ spaz celestiū: qb ercia sprit ho
religiosq. ¶ Adde. q religio fatu da
nat / et asseit libertate. Quonā ḡ
pacto. idipsū / vt fato repugnet. habe
bit a fatis: ¶ Vltea. Coiuctio qda pla
netaz / fertilitate pstat: oppōsita
vo penuriā: her / pestē: illa / salubri
tate: bellū silr: atq pacē:. Videg.
dona celoz qrito in gtraia pmutēt:
Itaq si deū colē / cogit certa qda po
sitio sydez: breui. positio gtria. e
mēoria hoim / citius delebit debebit
honozeb:. Rursq tū et nuq religois
facta est intermissio: licet alias / et
alibi aliter deg sit honozatq. Que
ercia vanitas. humanaz mētiū est
sequuta / gilia: q astris neḡ ḡ subiū
ciūt: hūana quippe mēs / (nā sua
tq diuina) ad deū sentiedū / colen
dūq ducit / et timendū: sicut nā sua.
ad amandū bonū / malūq vitandū:
Dextīe p liberā sue gsultatois electem.
dei colendi vaiat vitq: sicut ercia ad
bonū / varias ḡdit callibq p arbi
trio:. ¶ Dupliē disputatōe colligit.
roem ipsa oim gētiū ad deū vnū
religione / ee hūane spei admodū
nāle / vtilemq hoiis gpa: ideoq ex
cellētissima. ¶ Quo qde excellētissi
mi sīt actq hoim: illi sīt q excellen
tissima pte aie sīt. et cirta obiectū vsat
excellētissimū:. tales sīt in mēte mea:
dei ggnitio. atq amoz. ¶ In hac vi
ta. hūanq amoz in deū / hūane pstat
ggnitoi: qz deū neo ne ggnoscit:. ne
re at amat illi deū (quoquo modo
ggnitū): q sprnūt ora ppe ipm. ¶ Pur
ḡ sicut deteig e odisse deū / ḡ ignozaē:
sic melig amare / ḡ nosse:. ¶ Adde
q ppetuitado deū / logissio tpe / mmu
qd ḡfrig: amādo / breuissimo / plu
rimū. Ob id. n. citig ḡpriqq et fir
miq. amoz / ḡ ggnitio mēte in diui
nitate gūgit:. qz vis ggnitois. in
discretoe gsistit magis: amoris at.
magis in vnione. Quinecia ḡtig
ipsi deo est amari / ḡ ḡspiri:. nihil
.n. deo tribuig itueđo: amādo vo tri
buiq qd et sumq / et possideg: Amā
tibq ḡ deq seipm retribuit potig. ḡ
scrutātibq. deinde ggnitoe dei / male
possuq vti. sīt ad superbia: amore dei.
male vti no possumq. Et amādo deū.
loge maiore / ḡ ppetuitādo. ppriq vo
luptate: et meliores amādo efficimur /
ḡ mgredo:. imo sicut. no q videt bo
nū / sed qui vult. fit bonq: ita aiq no
ex eo q gsidat deū / sed ex eo q amat.
fit diuinq:. qd admodū mā / lacis / no

qz lucē ab igne capiat / ꝫ qz calozē: ignis euadit :¶ Hinc illud Porphyrii / Aig deū ingredo. purg effrictē: deū imitādo / amādo fit deg. Eadē ab ipso Platone acceptū dicēte / Diuinū lumē. no ingēsitoē pauxillatim a nob acqri: ꝫ pfecta vite ꝯ iustoē. subito tā dē diuinitꝰ nobis accendit¶ Vtea. Cognoscēdo deū. eig aplitudine gthing ad mentis nrē grectū: amādo vo. mēte aplificag / ad latitudinē diuine bonitatis tēdā :¶ illic in nos deū [redacted] deūcig. hic attollig nos in deū. Noscimg. n. ꝙtū ipsi capig: amag aut / et ꝙtū diuemur / et ꝙtū vltōr ituitu nrm vaticinamur bonitatis diuine reliquū supēe. Neq; e amor humana ggnitoē gtenta. n. ea sīdē creata e atq; finita: voluntas. in solo p̄. et imēso gesit bono :¶ Qm vo. in hoc ipso amoze. tota gsistit religio: nihil hūt hoies (vt Plato ⁊ Epinomide testatur) religione diuinig. q̄ falso e a falso alienioz (ꝯ creteā hoīm studia: ꝙto ꝓpiꝯq deo (sūme vitati) nos copulat: Quāe psagiū eig veig e) ꝙ aliaz facultatū sentētie. n eig vo psagiū / bonis digna pmia polliceat: mal minaz supplicia :¶ Hoīs sanctissimi gbitatī / pmiū dignū debet. n. gbitas (ꝓ sūmo habitu gfirta) ꝛdelebile bonū est. ar si mille anoz milia vixit: silr aget: Pmiū q̄ ea digna / nullū est. nisi ꝛdelebile / et eternū :¶ Qserti cū illud sit quemetissimū pmiū sanctitatis. cui gra sanctitas agit singula. q̄dne eig appetitū pt iple. Tale est illud. in quo ē tota ratio boni: Est g eig pmiū. imesi boi sp̄na possessio :¶ Viuet g sp̄ religiosꝰ aig: vt dignū suscipiat pmiū: Viuet sp̄ et ipig. (vt luat supplicia ipietatis) qui infinite peccat. gties ꝓ finitis gmodis / dei obliuiscit finiti. n. et maligni habitu gtrahit ꝛdelebile. ꝓ quē mille anoz milia sit peccaturꝰ / si vixit: pgo statuit semel. tā diu peccāe / q̄diu viuet / videt. n. q̄ tā diu ia deligt diuine iustitie (cui futura secula / pntia sūt): q̄diu ē peccaturꝰ si vixit: Infinitū huic debet supplicū / id ꝛfinite peccāti /

¶ Adde. q si ve vtutis pmiū ē eternū. (deū. n. a quo tōt pn̄. pēdet respicit tōt finē): seq̄t. vt vicii (qd defint ab eno ita vtutis [redacted] pmio / q̄ vite pn̄.) supplicū sit sp̄nū. n ¶ Multū tale est in hoc tpe vite breuissio: Erit g in futuro / Ihor parto. aduersa q̄ hac vita bonis / et ꝓspera q malis gtigūt. gpe sanda videt. n: ne et pietas bonis dano sit: et (vt i Phedone legit) ipietas malis sit lucro / Bonū q̄dem prodesse oportet. obesse malū. n obest (in hac vita) pietas (que no solū pntia bona gtenē. vexenā (dei) honestaq; gra) laboēs et morte subire ꝯpellit. tōt prodest ipietas q̄ plurimū: igit. ne desit iustitie loc alibi ē fortēda sūma / ¶ Neq; putādū ē. hāc iustiā ptē q̄ humana respicit) ad deū no ptinē: ad quē ptinet totiꝰ mūdi amīstratio. n in quo si singula ītelligēdo / amādoq; facit (vt Plato vult): seq̄t. vt faciēdo ītelligat / ametq; singula. atq; i toto curādo / ptes (q̄bꝰ no curatis / no curat totū) no negligat. Hec i legibꝰ Plato. ¶ Mūdi vo ps no mediocris ē hoīm spes / amīstratrix et ipsa iustiē: Di g. diuina iustitia (vt Orphica canūt hymni) elemēta suis q̄q distribuit loris. n si

rebꝰ ābꝰꝫ l minimis / ꝓ sua cuiꝰꝫ nā) disꝯtit minuscula: cur nō hoibꝰ eꝛ̄ pro meritis locꝰ / ꝑmia / supplicia ꝫ dispartiat: ¶ Deꝫ fregter / l bonos imunes / l malos relmāt ꝑpunes: vt his indiuis / nobis ondat vita altera supesse: in qua. iustitia (q falli nō pt) pro meritis ꝯpleat: ¶ Nonuꝫ vō scelera ꝑtipue ꝯuissia (in hac erīa vita) punit: vt ob hoc eiꝰ prouidetia ggno stꝰ: ¶ Mitto (in pntia) mlta puidetie diuine exepla: ¶ Philon iudeꝰ platoīꝫ i libro de prouidetia scribit. legē apud vetēs extitisse: sacri legos / l cremari / l ꝑcipitari / l sufforari: quꝰ philomelꝰ / et Onomarꝰ / et Phaylꝰ templū spoliauisset: paucis po diebꝰ / absꝫ iudicū opa (diuina quada sorte). eos in tria lyer supplicia ꝯcidisse. ¶ Pcipit at i legibꝰ plato. ne ob id vnꝫ de diua prouidetia dubiteꝰ. q iusti hoies sepe hꝰ ꝑpunes videat abire: quippe cū nesciaꝰ q rōe / et vbi (prout ordinē vniuersi aduerit) singula singulis repēdat. ¶ Eurꝰ in vltio de rep. ꝓbat aiaꝫ (p vtute) deo silem. ideoꝫ amicū euadē. atꝫ ꝯtrario a deo curari: vt q̄uꝫ glingit. in bonū deniꝫ ꝯducat: et siue i pauptate / siue i morbis / siue in alia q̄uis calamitate sit ꝯstitutꝰ: singula. l in hac vita / l in futura aliq̄n aduꝫat ad bonū: ¶ Neꝫ ob hoc dicēda ē bonitas diuina / malefica q̄ mitti pcta ꝑmittit. punitꝫ commissa: ¶ Profecto in regno dei / q̄du sicū obtinet nā rōl: ¶ Huic motꝰ q̄uemt liber. ¶ Motui tali datꝰ ē. vt egredi possit in melꝰ. et nē bono / bonū in sup voluntatis / autoris / adepti omissꝫ adiūgē: ita vt nā hymoi no mō ab alio facta sit bona / tꝫ patiēs: vezeria seipsa efficiat bona / tꝫ ageꝰ:

datꝰ ē insup tali motui. vt possit trāsgredi in deteiꝰ. nō q nām ꝑa exeat: ꝫ q induat aliena / et illa quide ifeiozē. Hac ifertem supplicii seqtur / l noxiū / l purgatoriū. Deq̄ inq̄ nīaia quada / diuinaꝫ lege. pecrāte intriseꝰ ad silia ꝑdutente. ¶ Et vt i dcto legū māt ꝓplato. ¶ Motoꝛis ꝑncⁱᵖ / in aia est: quo se ꝑ arbitrio. tale effirit / aut tale. ꝓgꝫ vō talis euaserit: mox nō fa arbitrio / sꝫ fatali quada dei lege. i tale gditem locūꝫ trāsfert: ¶ Addit. ꝙsi diuino Dauidis ore / Quo ad mudi rectꝫ penetraueis. siue ad supficie ꝓtolaueis: diuina lege euitare nō poteis: ¶ Huc illud in dcto de reptendit. ¶ Cū neꝫ latere / neꝫ effugē diuinos oculos / mangꝫ possis: caue oīd ne petres. i. ne deo dissimilioꝛ vnꝫ euadas. Odit. n. aiaꝫ / ab ipsig silitudie / lege degenerateꝰ. Quīmo si et Gigis anulū / et galeā natus fueis ifernale: iusticia ꝓcul effugito: ¶ Ded redeaꝫ ad legē. Ināt ibide ¶ Mudū ꝑt bonoꝛ / ꝑtim malozꝫ ee plenū. Deuꝫ nobis deos / demoneꝰꝫ quosda (quasi pastoꝛes custodie dis ouibꝰ) ꝑfeciss: dꝫ prouidetia / et deuitemꝫ mala. q sequmur et bona: ¶ Addit. eos. q cū mlta iuste rapuerit. muneibꝰ se deos placare ꝙfidit. ꝑ idem errare: ac si q dilamātes oues. putet se (mebris ābꝰdā ouis / pastoꝛi redditis) pastorē sibi ꝙciliare: ¶ Tandē vbiꝫ plato repetit. et arbitrio pectare nos / ⁊ pq ꝑtim nīaiꝰ pati: ¶ Ded ia ad ꝯstitutū ordine redeaꝫ. Quid ꝙ: ¶ Deꝰ ꝑmittit / et punit: i ꝑmittendo. mirabilis hūani ingīs excellētia lucet: ꝫ puniendo. dei potestas / bonitasꝫ ꝯmesa:

[illegible]

di peccãe ꝓmittit aĩa: ãs no vide
at hoiem siu iuris ee / ac dnm suoꝝ
arbitrio alias alit agẽ. / Di delicta
punit deꝝ: in ipso delitoꝝ malo.
iustitie pagit bonu: q hũc no ha
bẽt lotu: nisi delinqret: ac deesse
videt ꝗdamo ꝓ aliq vtutis (vt ita
dixerit) et iustitie regno dei: q hic
ꝓfulget potestas / et boitas ifinita y
du cõ mali naĩ. ex malis facit bo
na: vt tota nã sit mirabiliter ordia
ta. / In q. tata e aplitudo boni. vt
bonis splendeat / atq malis. et ẽ hũ va
leat in ãbobꝰ expriat: tatag ꝙ ordis
obseruatia. vt aĩa (qui peccãdo digre
di videt ab ordie) et i ipso libei moꝝ
ordie ꝑdiat (ecia du digreditur) et
i ipm iustitie ordine stati patiẽdo re
gredíat: du ꝑ delinquẽdi ree habitu
talia patit. qualia habitui aggruut.
Her habui. q de imoꝛtalitate (ẽ hũ
ad signoꝝ testimonia ꝓtinet) dicere: opor
tet at dubitatoꝝ deinceps (q rogut
imoꝛtalitati diffide) dilugetissie solue:
Liber decimquitꝰ. Dequit ãstoes
quitꝰ de aĩa. ꝓ. Vtr sit vnꝰ cuctoꝝ
hoim itellectꝰ. Qꝫ no. Cap. ꝑm.
Multa iam que afferri solẽt ad
ũsꝰ aiam. supioꝛibꝰ disputa
tionibꝰ cõfutauiꝰ: quiꝰ restant
(vt arbitroꝛ) dubia declarãda. ꝙm
est. de quo Pipatetiꝰ Auerois dubi
tauit / Ne forte. vna sit mens hoim
ũim / et eterna: multe at aĩe atq
moꝛtales: ita vt nihil ꝓsit mẽtibꝰ ip
sis eternitas / huanis aĩs piturie. ꝛm
de quo dubitãt nonulli / Cur anim
(si diuini sit) terrenis coꝛpibꝰ ta ifi
mis sint iuncti. ꝛm. Quaobcausa.
in his adeo ꝑturbent. qm. Cur in
uiti discedant. vm. Qualis aie
status sit aiaꝝ ad coꝛpa accedat: aliꝰ
ecia pg discessu: Auerois / hispanꝰ
patria / lingua / arabs. doctrine Aristo
telis dediꝰ. grece lingue ignaruꝰ. Aristo
telicos libꝝos / in lingua barbara e gre
ca ꝑfectos. potiꝰ ꝙ ꝑfectos / legisse tradit:
vt no amiꝛ sit. si in rebꝰ ꝓpãda re
conditis. bre uissimi sꝯptois mẽs eũ
latuerit. Quod illi ꝓtigisse ꝓ platonicꝰ
Pleton testat / ac ꝑitissimi quiꝰ greꝯ
coꝛ. et ꝙd maximu e: aduſq Auerod.
greca Aristotelis ũba reclamãt. Vt
ipse plethon Aristotele (sine ꝓtrouersia)
re ſuisse hoim caꝝos ee miꝛos et sꝑtios.
Dubiũ git. nolle se Aristotelis ũba ꝑtẽ:
etsi Aristoteles platonis / ceteꝝoꝝ ꝓcoꝛ
ũba ꝑtit. Her ille. Videt ẽ Alex
aphrodiseꝰ / Aristotelis sensu de aĩa ꝑ
tisse: vbi ait Aristotele, moꝛtale / aiam ee
suisse. Themistiꝰ / equiꝰ Aristotele
declarauit / dicẽs / ab eo mere ꝙde agẽte
uniꝛsa: capace ũo multiplicẽ existimaĩ:
et vtraq ꝑte. Quid ũo ipse sen
tiat Alexander: i quoꝝ nãlibꝰ declat:
vbi inãt / Medicina (etsi scia est: tñ
i ope suo / ars apparet: ꝙadmodũ aĩa
(etsi imoꝛt est): tñ in coꝛpe moꝛtale de
mersa / videtur ee miꝛalis. Atq ite
ait. noluisse mudi opifice. diuinos
celestesq hoim aĩos / coꝛpibꝰ frenis
absq ggruo ꝙda medio colligare:
mediu ũo eiꝰmoi. spm / vehiculuꝫ
platoicoꝝ more agnoiat. Deiꝰ
ũo. no mo platoicos / sed ecia Aristotele
affirmat imoꝛtale aiam posuisse. Et
eade ũe posuisse Themistiꝰ asserit:
qua et Plato posuerat: Atq postq
i libꝛo de aĩa z. ꝓbauit. utrũq itellem
. s. agere / atq ꝯparte. ee ꝑpetuu: ad
didisse. solu hui. s. ee utroq mixtu
ee tale: passiua ũo rem. i. phãtasiã.
minime. / Quaobcausa gelusisse.
nos post obitu / hmanaꝝ rez ne

remisi: qm hyar recordatio. p gûsio
ne ad plata smata. ar ꝑ affectu ad
corpea fiei soleat: Qz ergo inqt. no
remisimur, ideo Themistig vult ee
additu: vt indicaret aios pg obitu viue
plures qz aios: ꝑ nihil ee mirū: si cor
palia no remisceat. Qz si pire aios
putauisset: nulla fuisset rō assigna
da. ob qua mime recordet. Sed ad
huerorem redeamg: Narratio
opinionis huerois:
Hueroes cū apud Aristotele sepe le
geret. intellectū yrul dubio nihil ha
bē ne corpalis mōlisqz admixtu: sic
arrepit. vt inde tria cōcluderet. ꝑmu.
intellectū no ee corpg. ⁊. no gponi ex mā
et fōa. ⁊m. fō ee qlitate aliqua. cū
corpe diuisibile: aut vllo mō a corpe
dependēte. ⁊m. fō ee formā tale: vt
qat corpg ꝓficere. viuificāe. et regē:
atqz ita herē corpi: vt ex mā. et intelle
ctg substātia. vnū fiat gpositū. cuig
ee sit vnū. ꝑm. et ⁊m. damg Aue
roi. Tertiū (si tripatetico vetēs se
amur) nullo mō aredig. negat substā
tia intellectg ee posse forma pfectiua
corpis. actuqz vuificatiua. Ia illigar
gumētatio hmōi est. Di intellectg eet
talis corpis actg: ex eo. et corpe. vnū
nasceret gpositū. et vnū ee gpositi: Sed
pt at ex eig cōgressu cū corpe vnū fiei:
an ipse fiat corpis pticeps. Hāc ptia
patdem no admittit mes: qua ee ondit
rō a corpibg absoluta. ⁊a. rō. Di mes.
fōa corpis eet: eodē pacto queqz suscipet.
quo et mā suscipit corpalis. Cōd. n. e
corpis fōa. nihil absqz sua mā suscipit:
Materia vo qcd suscipit. diuiduo sus
pit mō: vm forme rez. in eq. diuise.
tpales. phiculares euadūt: Tales qz
capet intellectg: Sicqz ꝑ ꝑ suas fōas. v
niuersale naīm aliqua qphedet. ⁊a.
Materia fōis qs possidet. no agnoscit:
Ita mes. si uxta mē. ꝑ eig cōsortiū.
eodē pacto capet. quo mā: nihil grsq
agnosceret. Qa. rō. Impossibile est
corpe. ifinita vlla rōe ee ybute:
Mentis at vtq ⁊ quodamō ifinita:
Hic effici vult. vt mes nullū habeat
cōmertiū cū mā: Cū vo mlte sint
nā spes mentis: vna quada eig spem
vult ee yuana mēte: illa scz q rez
ordine speculat in nob: qnqde in
cuctis horibg. idem ē (scdm spem) mo
dg intelligēdi. eadeqz alia specie. ꝑ qua
vna ꝑ spem ē in cuctis horibg vita. ea
deqz figura. Qm vo vna ē yuana
mes species: vna qz sit nūo oportet.
⁊. vnita. et singulis. no diuisa per
singulos. sta forma. q in se. vna est
spēs. no seiūcta in mltas. nisi adiectoe
mē. At quo mes yuana (vna ⁊ se ex
istēs) diuidet in plures: cū nullig sit
mē pticeps. Qa. ptea. Di alig eet ī
me intellectg. in te alig: oportet spem
illā (que ē intelligende rei scitudo) alia
(ꝑ numē) ī me ee. in te alia: (scdm spem
vo) eadē. Cū. n. rez intelligēdaz spes.
in mēte sint. assi subiecto: oportet in
alijs mētibg. alias ee spes. et distictas:
distictas tm nūo: sicut mētes distincte
sūt nūo. Spes aut. aut forme (que mlte
sunt nūo. vnū spe) forme sūt pticulaes.
q ad intelligētia gferre no pnit: qm vni
usale oportet ee. qd sit vē intelligēdū.
Credit q qui alig docet aliū. pce
ptor sciam suā in discipulū videt
trāsfundē: Aut g eadē oio. qua habe
bat ipse. tradit discipulo: aut alia nūo.
spe vo eadē. Di eadē spe tradit. sed
alia nūo: eodē pacto sciam gnabit q
sicut opg gnāe nā solet: nepe qd p
nam agit. forma sua gignit in alio.
guemēte plurimū spe. nūo dissente:

hor at ptinet ad ea/ q ggruut uice
i mā :: mes vo tu doctis/ tu dis-
tis e supza materiā : atq ipsa scia no
e ālitas efficax · sicut calor atq silia :
Restat itaq · vt eade prozsq sciam nuo ·
qua possidet ipse/ docendo cōicet et dis-
cipulo :: qd fieri negat vnq : nisi sit
i vtrisq vnica itellecto :: ne eade scie
ālitas de subiecto alio/ in aliud trāseat :
neue magr docendo/ sciam togat amittē ·
Addē q i nrīs mētibq · si diuise nūo/
et quemetes spe fuerit notiones co-
gnitaq rez : spe queniret/ differret
nūo :: q vo pter diu sitate sua / in spe
alia ggruut · pfecto i rōi quada ggru
unt notoe :: coem hmoi notoem/ ta
meg itellecty/ oī hoq videbit : ad qua di
ūsas illas colliget notoes · Dic vtriq
hmoi notoem grapieq :: ego vna : tu al
tera · nūo q differētes/ spe ggruas :
Ideo rursq ad coem alia sili prediget ·
atq ita in infinitū :: Est at absurdū
i rebq ordiatis/ infinitū pgressu in
ducē :: In spebq vo rez/ ordine ee · ne
cessariū est : Quis roibq cōcludit Aue
rois/ hmana mēte (qz sine mā est) ee
vnica/ ar fuisse sp/ et fore · Esse vo
hac oim mentiu infima :· Et sicut
supioibq ozdibq/ singulis singulaq mē
tes attribuit : ita ozdi huic ifiori mēte
vna · q no huiq hoīs gie l'illig/ sz hua
ne spei mēs appellet · vt spei vnice
sit vnica itellecty in hoc ozde i fiore
(vt nonnulli ipm it plat) totq vbiq ·
Costae ąppe hūc hoīem (que video)
existimat · ex corpe hoc/ et alia sensi-
tiua (vt noiat ipse) itellectiua vo
nequaq · Dz hāc aiam sensitiua ee
oim talium aiaz pfectissima : a brutis
spe differētē / Cot ee aias/ qt hoim
corpa : ozdiz let ozdē · cū corpibus ·
Suprema hō aie vim/ appellat vtu
tē cogitatricē : qua greci noiant phā
tasia · Addit/ aias bestiaz habe exti
matricē vim aliqua · p qua/ nali institu
qd bonū sibi/ l' malu sit · iudicet subito :
ac psequat/ aut fugiat :: Hanc vo aiam
habere vim illa cogitatricē · q no ne du
ctu ferat : sz rōe pgrat :: q silio qda deli
bet : eligat/ vt q̄suluit :: nihil tn sen
tiat vniūsale : sz discurrat solū p sigula/
Hanc ideo vocat rōem ptīcularē : itellem
vo rōem vniūsale · Rōem hanc pti
cularē locat in media cerebri ptīcula ·
ter imaginatiuam / atq memoriā · Opi
natur · n · i p̄a ptīcula/ sensu ee rōem :
q opatibq quiq sensuū in se collegat ·
In 2a imaginatiuam · eaq imagiē coser
uatricē : ex his cois sensb collegerat In 3a
cogitatricē vtute/ iudicē coz · q seruā
uit imaginatio In 4a memoriā/ cui sode
iudicioz · q cogitatrix pō protulit : Igit
cogitatrix vtq/ medie ptis regina (pre
ceteis rebq ifeioibq) e gręia mēti : adeo ·
vt mēs illi assit vbiq :: et itelligētia sua
p eiq āmirandū expleat : dū simulachra
rez i cogitatrice vtute lucētia/ mēte ad
itelligendū mouet · Atq hec sola est
hoīs cū mēte cōq :: no qz itellecty sit
pbs aut foz viuifica hoīs huiq (q ex cor
pe et aia cogitatrice gnāt) sepat ·
n · itellecty ab hoīe/ et in ceptia/ et in
cendo) : sed qz pnā e vbiq itellecty/ hoīs
huiq cogitatoi · atq ex hac ptīculari co
gitatoe/ ille vniūsale haurit spem :·
Occasione pbet hō intellectui ad spe
culandū : qd modū colozatū lumē/
oculo ad videndū :· Neq ex hoīe hoc/
et mēte · q sicut vnū ee : sz opatio vna
ogingit · vna sit itellectio :: q tn no in
hoīe est illo mō : sz i mēte sola · i mēte
inq hoīs (ab cogitatoe) pulsata · Neq
q̄q ex illa tn sit in hoīem : sz tota applet
i mēte · sz hō intelligit hō p mēte aliqd ·
sed in hoīe mēs itelligit : atq i ipsa mēte ·
artiu/ sciaz q sit habitq :· Cogitatrix

aiã vnĩ puero. a pã. eig origine: mẽs
vo diu postea. cũ simulachra cogitatoe
sit adeo pura: vt moueat intellectũ:
Affirmat Aueroici / duas ee no vi
res solũmo / sed substãtias: ex ãbg copoit
intellecty: sane vim agẽte / ee substãtia
vnã: capace vim / substãtiã alterã: et
illã nã sua lucida formatricẽ ee: hãt /
obscura penity atq; fozibile: haz eterna
copula / vnã gstare aiam / scom esse:
qdmodũ ex mã et foz. vnu scom ee
fit. nã gpositũ. Illa / intellectũ vocãt
agẽte: hãt / intellectũ fozibilẽ et capace.
Censent intellectũ / agẽte: q; sit acty p se
existẽs: p se itelligẽ seipm ꝑ: ita ut re
spiciens ẽntiã suã / se videat: ac p se
mẽtes ãg supnas: Intellectoem hmoi /
ee ipsa eig ẽntiã. Cum vo ẽntia
eig ꝑ est intellectui capaci giuncta: sequi
putant. vt p hãc eade intellectuale ẽntiã.
intellecty capax itelligat ꝑ agẽte intelle
ctũ. cuig illamet ta intellectio e / q; ẽn
tia: intelligat q̃ntia mẽtes supiozes.
Hãc itellectione ee i intellectu vnũso /
siue aia. actũ vnũ stabilẽ et eternũ: ee
q; in ipsa pte eig fozibili. itelligẽtia alte
ra / superna q̃de / sed vaĩa / tpale / aty ml
tiplicẽ. qua mutuat a nobis. Et q; he
ret cuig intellectui agẽti / q; phãtasie. ac
p cõiunctoem cũ tpali phãtasia / tpale sor
titur ognitoem: patere putatiue quod
dixig paulo ante. vt. s. p cõiunctoem cũ
eterno illo intellectu / eterna itelligẽtia
habeat / tato altiã clariozẽ: q̃to intellectui
agẽti familiarioz e / q; phãtasie: In
nobis vo dubiã mutabilẽq; sciam sin
gulaꝝ aucupaĩ existimãt: ita vt vi
dẽte pythagoza. p simulachra rez
i pythagoze cogitatoe lucẽtia. sciam
illa collegerit pythagorica: Decrede
te vo pythagoza / et cessãtibg illis
simulachris. intellecty spes in acep
tas / sciamq; amiserit: nã spes illaꝝ
a simulachris fiei atq; seruari: quidẽ
vidẽte pythagoza totiẽs actũ suũ
ptermiserit intellecty apud pythago
ram: quotiẽs suũ / pythagoze cogitatio
vna acrepit. vna obliq; fuerit: vna
retrepit. sferisse sũr in plabe. et in
singulis quotidie eode pacto. Imbui
vbiq; ac sp / variis modis / p vaĩas
hoim aiãs / et quodãmo pasci. tot
artipe spes / q̃t in nob simulachra
fuerint. tũ speculũ imagines a cor
poribg: totidẽ acty edẽ itelligendi:
habitq; q̃ diuisos disciplinaꝝ / p huãnoz
studioz diuersitate. Et q; q̃tidie inũa
bilis hoim mẽtitudo / ognitoi oim stu
det: quotidie hic illũ oĩa discẽ: atq; p
ipsas spes haustas a simulachris
niris. intellectũ capace / nõ mo ifeioza:
ꝑ deniq; / tũ in cuctis hoibg / tũ in
hoibg sapiẽtissimis. seipm ognoscẽ. hãt
agẽte intellectũ. inde et mẽtes su
periozes. Opiniat in hoc mirabile
rez gnexione cõsistẽ: ee nãq; fozibg
a mã penity absolutas / ipsos. s. ãge
los (inter qbus nõ sint plures i vnica a
gelica spe. ꝑ q̃t sit ãgelus / totidẽ sint
spes ãgeloz): ee insup fozibg penity
corporales / in eade spe plurimas. puta
aialiũ aiãs / et fozibg illis ifiozes: inf
poni gpositũ hoc / ex hoie atq; ex mẽte.
ex hoim aiabg miltis / mẽte vna / ssi
monstz q̃dã imges / miltis cruribg /
et capite vno gpositũ: vbi et absolu
ta foz cũ corporeis coit. et corpea cũ ipsa
vicissim: atq; (ut par est) q̃ e absolu
tũ / vnitũ ꝑmanet i seipso. q̃ e cor
pale fit multiplex. Du vna mẽs in
nũabilibg suffiat aiabg. Et illud q̃de
gpositũ ex mẽte / et vnoq; nrm. hoiem
itellectuale appellat: ꝑ vnuquoq; nrz /
scorsũ a mẽte. hoiem cogitatiuũ. Et

Johannes Camalensis ex
positi super Theologiam
quam Christophorus
Brinq[?]

pmū q̄dē hoīem affirmat aliq̄d itelli
gē: q̄ ꝑs eiq; i. mes itelligit: (sicut ho
mine solēt simū appellāe: q̄ nasꝰ est
simꝰ): alterꝫ uo hoīem / nihil penitꝰ
itelligē:. ¶ Cōfutatio Auerois. Q̄ mes
sit forꝫ corpis patet pmū ex ordie me.
¶ Magna fuit olim īt ꝓpa ¶ Ca. 7m
tetricos. de mēte hoīs gtrouſia: atq;
adhuc sub iudice lis ē. ¶ Dicarcq; ea
ee forma aiebat / tū corpis / tū corpale:
Corpis: q̄ corpꝰ huanū vnificat: Cor
pozale: q̄ e corpis sinu deprimit.
¶ Auerois cōtra: neq; forma corpea
esse: neq; ecia corpis. ¶ Auicena theo
logoz ābu pnceps / et Algateles. media
via seruāt. mēte asseruerūt forma
q̄dē corpis ee / nō corpale:. vt it forꝫ.
q̄ corpis / corpales q̄ sīt. atq; forꝫ q̄ neq;
corpales sīt / neq; corpis. tm maxime
differētes; mediē q̄dā forme sint, ptim
cū illis / ptim cū hīs q̄damō gegruētes:.
Meito. iter forꝫ oio diuinas (que ita
sepāte a mā sīt / vt ginigi nō possint).
atq; nāles oio (que ita gīūcte sīt / vt ne
q̄ant sepāi): forme it ponūt medie.
ptim quidē nāles / ptim q̄ diuine. q̄
ita sepate sīt / vt ginigi possint. ita cō
iūcte / vt valeāt sepāi. Qd̄ quidē eaz
vīb; actoīb; q̄ ondit: q̄ tali quada cū
cōiūctois cū sepatois inter se differē
tia distinguūt:. Demq; nō ab re it
sensū (qui et i forꝫ corpis ē / et idiget
istrumēto). atq; itellectū agelicū (qui
est vtriq; liber): itellectū ē huāno (q̄
i forꝫ quidē corpis ē / ꝫ nullo indiget
corpis istrō). ¶ Que q̄dē sīa / et cōi
hoīm iudicio probabiliorꝫ ē: et libris
platois / Aristotelis / Theophrasti / atq;
Themistii. maxīe q̄sona:. ¶ Dicear
cū / una cū Epicureis. satis ia libris
supioib; cōfutauīmꝰ:. Auerōe de incepꝰ
pro vīb; reprobates:. Auicene / et Algā
telis īterptatoēm. imo platois / Aristo
telisq; sīam gprobabimꝰ. Diq̄dē ex
fundamētis (que alias ierimꝰ) ondeq;
probabile ee. vt inter forꝫ q̄ solū i
telligūt. ar forꝫ q̄ solū vnificādo cor
pozi astrigūt: sit forꝫ media. q̄ et corꝫ
pis vnificet / et itelligat:. vt diuinū
vultꝫ imago / nō succūbat vbiq; mē:
sed vincat alicubi:. ¶ Dūt at forme
i corpib; / nihil aliud. q̄ ideaz imagines
diuinaz: sicut figure q̄ ipmūt in cera
sigilli aurei sīt imagines:. Di in oīb;
ceris q̄fusa fiat ipressio: inerte dices
illū. q̄ ipresserit tā inepte:. Ita mens
diuina (que i mouēda mīa / e sue solitu
dinis auida) inerte forte videbit. si
nūq; sui voti gpos efficiat:. fiet aut
nūq; nisi forme hmoi apparēt i cor
pib; / q̄ ita ferme corpib; ipiet suis.
sicut mūdo deꝰ: atq; ita in [redacted] se ar
deū ꝓ itelligētia reflectat. pinde vt
deꝰ se vertit in deū. ¶ Quippe di
uina mēs (ꝓ celoz motū / agitādo
materiā / dicit aliq̄d (imo oīa) gnare
sīue ꝓdūcē. q̄uis nō qualibet forma /
vl ꝓ mutatoēm ꝓducat / l ex mā ipsa
educat:. Qm uo pmg ipse termin9
(vn gnatio ler / l ꝓductio vniūsalis su
mit exordiū) / diuina ipsa mēs est: vl
timꝰ q̄ terminꝰ (quo gnatio talis dau
dit) mēs queda diuina ee debet:. Ter
minꝰ uo gnatois vltiꝰ / in eo ē qd̄ gig
nit. eiq; ē forꝫ: Quocirca aliqua ee
oportet diuina mēte. q̄ sit mē forꝫ:.
ma si gnatio ab igne facta / finit in
ignis forma. facta ab hoīe / in hoīs
figura:. cur nō gnatio / l ꝓductio q̄ a
diuina mēte dispōit. finiat i mēte.
nō finit gnatio. nisi in forma / q̄ est
ꝑfa et ultima gnati ꝓfectio:. Di arb
ꝓ instrumēta tribuit tādē mē forma /
forme illi simillima. qua mēs artifi

cis ḡtinet: ꝛ si corpis huanꝰ nā ignatꝫ
seme mouet ꝑ. ad formā lactis. deīn
sagūd. tertio carnis. denīq; ossis: ꝛ si
ignis lignū ꝑ. ad tepidū mouet. ad
calidū deinde. tertio ad ignitū: ꝛ quid
obstat quominꝰ diuina mēs moueat
mundi materiā ad formas elemētor ꝑ.
mixtor ꝛ. plātar ꝛ. ꝙ. brutorū
quīto ad formā sui. i. mētē (que sit
corpis genīti fōr) ꝛ vt nobilissīis na
tis parcis vultꝫ elucreat: Mouet
at materiā ad ꝛeriores fōrs. ꝑ mu
tatōem ex ipsa nā educt dās: ad me
tē vō. ꝑ diuinū actū potiꝰ educenda.
Di. n. educet: mēs ee nō posset:
Hoc at ad diuinū ordinē ꝑtinet. vt
postꝫ formē supiores aio rōli neq;
educt neq; inducit ꝛ formē nō
ꝛeriores. et inducit et educit: ipse
aiꝰ inducat nō educat:
Ac si tā
ti pcii ē formā mixti. vt vim actoem
q; habeat elemētor ꝛ fōr rursꝫ plātar
tā valida. vt agat q̄dā agūt inferi
ores ꝛ itaq; fōr brutor ꝛ ās neget mē
tē habē vim actiuā fōrꝫ iferior. ita
vt ipsamet eiꝰ ēentia du ītelligit.
sentiat ꝙ ꝑ corpꝰ et alat corpꝰ:
Profecto cū nā supior. totā vim nē i
ferioꝝ ex cludat et supet. ideoq;
opꝰ effectura sit q̄d fit ab iferioꝝ du
mō instra eade ipsi suppediteꝫ ꝛ nāre
ē mētē illa (que intra nos viget) opꝰ
alendi et sentiēdi posse ꝓpagē. nō minꝰ
q; aiam cogitatricē: q̄ppe si ꝙplexois
nre spūs sufficiens istrm mētī est
ad ītelligētie mīsteriū (qđ sentiūt
ueroici). mlto magis mīstrabit substā
tie mētis. ad sensū et alimoniā:
Et q nā nō abūdat supflua ꝛ nō me
nobis. nisi aiaꝰ fōrꝫ vna ꝑcipua.
sinuti ner corpibꝰ alīs: cū supiores fōr
me. inferiores cōtineāt:
Mente
huana ee mētiū oīm ifima. tū ex eo
roniciq; q ex ocio migrat ītū. atq;
ecōuso: tū ex eo q ītelligēdi occasoem
arripit a corpibꝰ. Dic. n. corpibꝰ ꝓpria
ē: que ex pō educit in actū ꝑ mg
teria. atq; mouet extrīsecꝰ et occasi
one sumut extrīsecꝰ operandi:
Di
mētiū vltia est. ideoq; supmo ḡugit
corpi. atq; ob hāc vicinitatē ipsa a
corpibꝰ haurit ocīū. motūq; exterīu:
nīre ē corpꝰ huanū (gpositoꝝ corpū
nobilissīmū) mēti ḡuctū. duo rursꝫ
a mēte suscipe ꝛ actū ſz: motūq; ītei
orē. Actꝫ a fōr suscipit: ab aia. motꝫ
ītrioꝝ; Ergo mēs infima. corpis supī
mi fōr efficit atq; aia:
Quippe sicut
mā (q vltima termīq ē corpalīū) nō
ē corpꝰ aliq̄d: ita mēs humana (que
mētiū vltiq; termīnꝰ ē) nō ē mēs aliq̄
sēpāta. ꝛ ꝑ nām ḡugit corpi. Et q
sensibꝰ egret ad ītellectoīs exordiū ꝛ
vt ꝑ sensꝰ ꝓpiat corpꝰ. corꝝq; quasi
hauriat formas: ideo nā īstituit. vt
tanta ee ītersensū ītellectūq; ggna
tio. q̄ta ee pt. quo humoī hausꝰ facillīe
et exāsitissīe fiet ꝛ nō pt aut aut
maioꝝ ee ggnatio. aut facilꝰ exāsitiꝰ
q; id fiei: q; si in cade substātia aue.
tā mēs. q; sensꝰ īsit et sīmt ostrea
(que oīm sesualiū vltia stt) ita ꝙiquat
arboibꝰ (que oīm sensū carētiū stt sup
ma). vt parti terre assīgat. vt arbo
res. ꝓim sensu tactꝰ vtā. vt sesu
alia: sīc ītellectꝰ huanꝰ (ītimꝰ ītermꝰ
aliōs) ita ḡugit nē eaꝫ formaꝝ (que
ītermedie corpeas supme stt). vt ꝑti for
met corpꝰ. vt ille. ꝓim ītelligat. vt
mētes supioreꝫ
Preterea sicut ītigne
et aqua (maxīe inter se distātes). ē
aer. inde calens vt ignis. inde humes
vt aqua: sīc inf angelos. ātiasq; brutas
(logissime differētes). rōl aia ītposit

Exemplar collationis.

et ītelligat / vt illū. et formet corpꝰ / vt ist̄ :¶ Ac si for̄ (q̄ me ꝓpior est) / umbra eiꝰ est (q̄ a ma ē remotior) · vt vegetatiua sensitiue · hec at ītellectiue : sēp̄ · ītellectiua aiam p umbra sua / ideoꝙ p suū actū viuificū. mē iugi :¶ Principale ageꝫ / sequetia mouet agetia · p̄ncipalis finis / relaq̄s cogit fines · ma p̄ncipalis / ceteas mās sustinet : p̄ncipalis itaq; for̄ / reliq̄s (quoad fieri pt) forās for̄t :¶ Su q̄ ī trebꝰ nālibꝰ · mens / for̄ sit p̄ncipal : oportet vt ipsa formet ād amo ceteas formas · ōiaq; gerat vice :¶ Qđ nūq̄ essinet : nisi formet materiā / antea p̄ fōas ifiores ag̃rue ꝑāt̄ :¶ atq; illis quasi cessatibꝰ : ista in seipsa vires / sequetiū for̄ exꝑiat̄ :¶ Quāct si nāl / motꝰ / finē suū assequat̄ · atq; talis ē in formar gñe ascensꝰ / vt ḡdatī magis magisq; materiā mitat̄ tñ sēdē : neq; tñ tendat alie : nīsi ē saltē forma nā / liū vltima / in assedendo / id assequi · ac nōmō formare materiā · ſ eria p / aliōd suī / materiā prorsꝰ excedē : / qua parte excedit corpꝰ ac tps : / spūibꝰ / et etnitati (intelligendo) q̄ sigitur : / Tale form̄ platonici / tū nāle / tū diuīna appellāt : q̄ē nāliū formar / diuinarꝙ cōsimia :¶ Meteꝰ celestiū corpoū gubernatrices / ita sī distribute / vt vnaq; vnū p̄. moueat corpꝰ / et illud ād em ītrinsecꝰ / et sine medio : mlto magis mēs hūana / vnitū in p̄mis corpꝰ mouē debet / et ītrinsecꝰ / sine medio agitāe (cū sit viciniꝙ corpi) :¶ Vnde videt̄ extra nē ordinē ee / vt mēs illa sublimis / corpi / sine medio q̄iugat̄ : ſima vō / p aiam cogitatri / ce :¶ Regrit insup ordo nē / vt sit / bonū purū : et bonū ītellectuale / in / tellectꝰ purꝰ :¶ et ītellectꝰ aialis / aia pura : et aia corpalis · p̄mū / degē : vt sit bonū purū et bonū ītellectuale / intellectꝰ purꝰ et ītellectꝰ aialis · aia pura et aia corpalis · p̄mū degē rē

z m / agelq; : z m / aia rōlis : aia vō irrōl / est grā : Intr̄. nisi alicubi sit for̄ p̄ / ītellectualis / ꝙtim viuificā : odo nē / gfidēt̄ · / Quī in eo gsistit · vt deq; puꝛ / bonū sit : agelq; / bonū ād ītellectuale / sit / ſ ītellectꝰ purꝰ :¶ aia rōl / sit ītellectꝰ ād aialis / ſ aia pura · q̄ ipsa se / sustinet : aia irrōlis / sit aia ideo ipura · q̄ eget corpis sustētaculo :¶ Dr̄ ergo · q̄ ee in se / antedit ee in alio :¶ et quod in se ē / p̄fōe sua · ex ubeāt̄ ōa / ī aliud : factū est · vt sit bonū in se / bonū in mēte · mēs in se / mēs in aia · aia in se / aia in corpe :¶ Dicit corpꝰ / sūmi celi in se : reliqua vō ī ipso ·

¶ Si totū aie geng / toto genē cor / poꝛis pstabit̄ ē : debet aplicē aie ge / ng / ād corpis : Itaq; ifimū aialis gñis / sūmū generis corpalis exsupat : prop / tereaq; mixt in modū · sūmū gñis aia / lis / sūmū excedit gñis corpalis : q̄ fit. vt rōlis aia / no mo corpis p̄funda / ingrediat̄ alendo · ſ eria sublimia cor / pis supgrediat̄ ītelligendo :¶ Meito. q̄ ād excellētiā ē / ming oportet ab eo / qđ deteriꝰ ē / pedere · q̄ ecōuso · Dicit ergo aie ifime ⟨illegible⟩ quasi ti / netur a corpibꝰ · et medie ⟨illegible⟩ / quodamo ōtinet / et ōtinet : ita sub / limes oio corpa ōtinet :¶ ſ no ōtinet / corpꝰ oio : nisi et ītrinsecꝰ penetret. / et extrinsecꝰ abiat · Et sicut abiendo / corpis supficie aia vita ītellectuale / sumit ab alto : sic ītima corpis pene / trādo / aiale vitā tribuit ī ſimo. Du / abit (prout a deo est) ītellectū sor / tit agere : prout residet ī seipsa · / capace possidet ītellectū · Du pene / trat (prout spūibꝰ sese ī sinuat) : / sentit et mouet :¶ prout se īmergit / huoribꝰ : alit et sustinet :¶ Ded ad / vnūsalē rez ordinē reūtamur :¶ / Deū dicē possuꝰ ee forma : q̄ neq; he /

Cap. 9.

ret · neq formal · neq formatur ;
aiam vo irrōle / cōtra · formai · for
mare · here : ¶ Dz agelū formari
q̄de / a deo : neq tn here mē : neq
formare materia : ¶ Circlo g · inter
agelū / aiam / irrōle / aiam ponen
rōle : tali q̄dā nā pdita : vt me
no inhereat · formet · tn et for
met · ¶ Octa · milū p̄bada videt
distinctio illa p̄platonica · in methā
physicis Auicenne : videlicet · i · mūdo
itelligibili p̄tendū ee ab itelligi
bili sūmo / ad itellectq mltos : tū a for
tore / ad vires in fōbiles : / Ac p̄mo ·
ab absoluto illo / ad absolutos : q nullo
mō inde declinet : / ¶ ad itellectq ·
q paulū q̄d / ad sensibilia vgat · i · solū
extrinsecq gubernāda : ita vt illis q̄si
extrinsecq accidē eigmōi videat offi
ciū : / ¶ ad itellectq · q (qtū i nā in
tellectuali fieri pt) nāliter ad sensibi
lia ia declinet : id est itrinsecq p vitā
motūq regēda · scō · n · aliter / et sen
sibilis mūdq / cū itelligibili pfecte co
nectit : et i fioza / ad supiora exēplar
pulcherrie atq optie disponūt : /
Hec at q̄rtq q̄da (licet vmbratilis) se
quit · q̄dq (vt quida putat) · q̄si nodq
mētiū cū corpibq · vitaq videlicet
irrōliū spēs : que (vt putat p̄platonica)
(tm vmbre queda) mētes sequūt per
corpa p̄decētes : ¶ Deo ad diuina re
ūtamur / ¶ Deū quidē ee / negat ne
mo : Esse vo ipm dei / no certa q̄da
spē determinat · cendi · p qua fiat ee
tale / l tale (Ee q̄pōtq sit deq · ex cōi nā
cendi / et ex alīq addita differentia · i ·
cendi q̄petate) : Igit ee ipm dei absolu
tū e / nullis limitibq circūscptū : qd
existit penitq infinitu · radix īmēsa
ōim eox q̄tentrix et p̄creatrix / q limi
tale ee / l tale · A siplice · n · fōte ois q̄po
manat / ¶ Igit angeli esse lint · p q̄s
illox · tale esse l tale · i · cū hac / l illa
q̄petate · i alia / atq alia spē ageloz : q̄s
esse ageli no e infinitu / sicut ee diui
nū · scō · n · q̄tinet aplq totiq cendi ite
grā plenitudinē : neq oe esse existit · n
sed vna quada rez spe claudit · p quā
ad vnicū cendi modū determinatur · /
Par · n · e / vt ee diuinū (qd ideas · i ·
spēs antedit · p̄q spēs / rebq ab ipso ma
nātibq / ee distinct) hoc ipm ee tradat
in spēbq : Ideoq diuisis spēbq / modoq
cendi diuisoq : Itaq ee ageliū / i agelū
ca spe termināt · : Spes at agelica (qua
eandē notaq ccntia · q esse talis est
fundamētū) quodamo infinita · :
no quide vt deq : sed q̄ sedū ipsa p̄ma
net · totaq sue specici seruat integrita
tē · neq q̄q in se accipit / vlt spem /
et spei q̄petates · cū nulli exteriozis
q̄pingat : cq occasione inficiat · : At si
ccntia hec agelica / no differret ab eq
esse : i finitū q̄d dicēt et esse : q̄dē
in seipso / et p seipsū subsistēt · : Esse vo
vtriq infinitū / ac p se existē : dei solq
est p̄prium : Ite si ee eig ab ccntia non
differret · (cū ee sit actq) : certe agelq /
solq eet actq : Cū vo p̄ pōm sola / p̄ti
patio fiat · nulliq alteiq p̄ticipabi
agelq · ccteq vndiq simplicissimq · q̄d
soli deo ggrue pt : Dic deq infinitq
est / oio : q̄ solū ee / existit · atq ee totū ·
et de : Angelq finitq e sedm ee : sedm
ccntia finitq · adde · et sedm virtu
te quodamo / opatiuamq : nulliq · n · /
detciois obstaculo / cura / solicitudine ·
ipedit : quo mīng tota sua virtute
(quatacūq illa sit) exerceat opādo · /
¶ forma corpis (qualis est alia rōl)
(q̄ in certa q̄da existit spē · sicut agel
q) esse habet ipsa q̄ finitū : ccntia
aut / partim infinita · p̄t vo finita /

Infinita q̄de: q̄m nihil vnq̄ amittit/ q̄d ad spem sua ꝓtineat: eig si q̄de nā est actꝰ vitalis/ rōlisq̄: que actū/ nec dimittit vnq̄/ nec itermittit: finita vō: q̄m admittit aliq̄d vltra spem/ siue ꝓncipia spei. i. affectoem hui/ aut illa. ad talem l' tale huiusmodi corpis habitudine: p quā fit ꝯ vnificꝰ corpis: et ad nām corpis nūat:/ Essentia hꝫ aīe (q̄tu ifinita est) corpis caparitate exsupat. mitū q̄ agit itellectuale: q̄tu vō finita est. ꝓportoem habet cū corpe. cuiꝰ ipso/ corpea agit vitā: illic vis operatiꝰ ifinita viget: hic (ōtra) finita./

Hoc denigꝫ corpea/ vndiq; ē finita: sedm ee/ eentia/ vtute/ et actoem:/ Sedm ee: q; ee eig/ certe spei limitibꝰ trūscribit:/ Sedm eentiā: tū q; in se accipit augmētia pluria/ ꝓter spem: tū q; gpū vigore oio no seruat: nepe eig nāse actꝰ efficax/ vt vitalis: subit at i corpe. passoēs/ actꝰ iteritu:/ Sedm vtute/ et actoem: q̄m vtꝰ eig augef/ atꝫ minuit: et operatio q̄libet cessꝫ se extēdit. hꝰ ꝫ instrumetoꝝ/ subiectoꝝq; gducit affectoēs. Taleꝫ sūt oēs forme/ aīa rōlis ifiozes.

Oportet hos q̄tuoꝝ rez gradꝰ i nā existe: vt paulatī ab eo/ q̄d oio ifinitū e. p media mixta. ad ea q̄ oio finita sūt descēdaꝫ. Que q̄dem gradatio ꝯtinuā no poterit: nisi q̄dmodū in mūdo itelligibili ifinitū e/ ac finitū. vt deꝰ/ et agelꝰ: ita in mūdo sensibili. due sint illoꝝ imagines: aliq̄d. s. q̄dammō ifinitū/ et aliquid oio finitū. vt rōlis aīa/ et forma quis ifiozis: illa q̄de fozpis e/ no corpea: hec et corpis/ et corpea.

Hinc ꝫ ius gdibꝰ descendaꝫ/ Deꝰ ee possidet. a se. in se. atꝫ ꝓ se/ Angelꝰ. no a se/ q̄m a deo: n̄ in se/ atꝫ pro se/ Fozpis corpis (qualis/ aīa est rōlis) neꝫ a se habet ee/ q̄m fit ab alio: neꝫ pro seipsa tm/ seruat suū ee. q; ipm vocat corpi: ee tm habet in se. q; suū ee in eigde fundat eentia. Suecꝫ eentie actꝰ e gpuius. Sicuti solis aīa (sedm Platonicos) in se lucet/ et illuminat sole: ita vt lumē gpū no amittat./ Fozpis vō corpalis. esse neꝫ a se/ neꝫ pro se habet (vt etiā aīa)/ sed neꝫ pursꝫ. in semetipsa: vita. n. e mē dedicata: vt ex ea/ et mā. tale fiat ꝙpositū. in quo q̄ie esse ipm fundet: et cuiꝰ ee sit actꝰ: fozpi at eig/ no sit ipsiꝰ esse gpū fundametū.

Thor ordie carē nā no debet: caret at: nisi eet fozpi queda corpis/ no corporea:/

Huius silis videt ee. illa gracili nri districtio. Diuinū (inquit) i telligibile ipmmet e appellādū./

Intellectꝰ at purꝰ/ simpsiꝫ/ atꝫ in seipso./ Intellectꝰ dein aīalibꝰ suipsiꝫ: q; ee suū in sua eentia possidet: tū altiꝫ: q̄m ex ipsa sua rōli vita. vitā aliā/ roe carete (quasi imagine) diffundit i corpꝰ. Sīa (ꝙ gter). i. vitalis gplexio. quasi vmbra (q̄ vitā ab aīa ifusa) i corpe ia ipso resultās: dubitaꝫ at e altiꝫ iudicanda. i. corpis: tū quo extēdit atꝫ diuidit./ Corpꝰ denigꝫ ob gditoēm eig ex se diuisa/ ac penitꝰ dissipabile. gpe (altex) appellat./ Vbi apparet. in ipso rez ordie. itellectū aīalem/ siue aīam itellectualē: mediū obtinē:/

Dilem quodammō ordinē/ Porphyrig ex mēte Platois. in cometariis in timeū. afferre videt: in sex gdꝰ/ vniusꝫ ita distinctis. Aliqua solū ee: aliq̄ solū fieri: alia ee sil/ et fieri: alia fieri

sil' et ee pbat: ptea ponit oibg aliqd
sup ee et fiei: suppoit qd oibg aliqd sub
ee et fiei collocatu. ¶ Esse qde dicit
oem metu latitudine: sue meteg i se
ipsis sint. sue meteg i arabg. ¶ Cont
vo fieri. vult latitudine sensibiliu: si
ue elemetalia. sue celestia sint. ¶ Esse
at sil et fiei: auax geng. ¶ Ar vicissim
fieri atq esse: ipsa vniusi nam vni
uersu viuificate: q qde eor q fiut
sumitas e. Atq ateng p corpa distribu
itur. fiei dicit: quateng vo p se mime
corpea e. dicit esse. ¶ Denig oibg ppo
nit qde bonu. ¶ subicit vo materia
¶ Quo su hec: vt itelligag. vo posse
gnuai vniusi ordiez: insi sint forme
itellectuales sil corpuq viuificae. Solus
n. hns quemire id pt: vt se ee sil fiei
qd dicatur: ee qde. p substatia preah
indiuisibile. subituq itelligetie ipsiq
ituitu: fieri vo p tpale reliqu actio
nu discursione. ¶ Tale quada forma
ee oportet. vo her pythagorica ptsuadet.
Incubat (vt timeo loqr si placet) deg
pater. me matri. foz (tm ples) gna
turq. Est in pre. fecunditas efficax
foz oim: est i mre fecunditas capax
formaz. pripue corpaliu. Est i pre
actq foz efficax: est i mre. po foz
capax: Nascit proles mri siles.
multe: forme videlicet. q ex me fu
do emergut. et in idem denig imer
gut: sicut vasis aurei figura: ex
auro. atq in auz: Nascat rursq
(oportet) proles nonulle patri siles:
si mo plq aliqd pz qd mr. i hoc valet
ggressu. Hmoi erut forme ex pris
actu exilietes in me facie: et inde
i pris actu resilietes: qdmodu sple
dor a sole i auz: et inde rursq i sole:

Ille idem forme (mri siliores) pq me
visceribq latet quodamo. sicut figura
vasis in auro: latet ei auor corpeq
mudanor ututibq. q sit diuini arti
fitis i stra. Deg eas p mudi motq ex
me gremio erut: et p caparitate
materie producit in ee: Hmoi at ee
rogee: Oppositi illig corpis. qder har
gnatoe gnat. Quae: Quia strm
p qd gnant a deo gpositu e: Di
gnia causa e opta. et effectq solet
prie cause simulig quemire: Deq
ut qd gne gignit. sit id qd e gpositu
Si vo qd gignit gne quert ee: pro
pu e q illud ee gpositi. sio. n. sit a
les forme. me (q pom) qdamo pq
heret. q assequat ee: atq i me gre
mio producut in esse. eoipso mo
metq quo gplet ee gpositi. Cum vo
iheredo (q vtute) ipsi me fiut acti
piutq ee: ideo adheredo (q actu
eide me retinet ee. ac ta diu sit
q diu heret. no q p sui ee sit. pq
et fiut et sit et pmanet iheredo:
q p ee illig opositi. cq ipse partes sit.
quodue gnatois e termino: ac me
rito: cu ee no habeat ppriu. neq um
qdem vlta aut opatidem ppa possit
det. Tales sit forme. q mri siliores
videt ee. q pri: ¶ Que vo sit pri
siliores (tales sit i oles aie) ex actu
mero [redacted] promut dei: ideo
subito ad actu educut eendi. Quae
ee qsi in se lnt pq: postea iugut
me. Esse lnt anq hereat corpi:
et an corpq (ordie ipso ne) ee reti
net: et pq corpq esse lnt ppu in
seipsis: opatidem aliqua lnt ppa
i seipsis. corpi no idem. Esse sui

[illegible]

quada ex pte iptiut corpi: opatoes
aliqs i corpe edut/ atq; p corpo:

¶ Quo mens ipiquat corpi. Capz.

Sed quoniam mo. ee ſuu iptiut
corpi: ſ. miſcet ne ipm: ſtinime.
perit. n. et ꝙfundit: qđ miſcet:
in tuguit corpg: Necq; tacty. n. du
or corpu eſſg: ſ. quiq; claudit in
eo: Necq; iſtud. n. no. n. loco claudit:
niſi corpg:

¶ Quid ſit agut hę for
me i corpg: qm illi ſuu eſſe coicat:

¶ penetrat ipm vndiq; eentia ſua:
virtute eentie ſue dedicat illi. Cu
vo abſentia ab eſſentia ducat ee:
et a virtute ꝓfluat opato: quęge
do eentia iptiut ee: dedicado vtu
te. opatoes coicat: ita vt ex aie
corpisq; ggreſſu: vnu euadat aialis
eſſe. opatio vna. Eſſe qdem hoc. aie
ipſiq; p eentia: p ptcipatoem ſit cor
pis. Qđ imergit aia ee ꝓpu corpi: ſed
extollit corpg ad ipm. Necq; capit corpg
tota illig eentie aplitudine: ſ; attigit
aliqđ pro nā ſua: neq; ſuſtinet ea:
ſ; ſuſtinet.

¶ Quo at pacto. forma
no extęſa. molę corpis ipleat: plane
itelliget. ąſqs ꝙſideabit. eria extęſa
forma. plurimu. ita ſe ad corpg ha
bere: vt qlibz eig pbz. eque ſe ad qua
libet ptę mę habeat: atq; viciſſim.

Itaq; cogitare poſſug. qualibet huiq; for
me ptę. in figulis mę portionibz ee:
eabq; ita formate: vt tota puncto cuili
bet aſſit. Nec huic forme auferamq;
extęſione: atq; iteri formadi corpis
officiu relmąmq:. poſſug. n.: na
formate. et aliud. et pſtatiq; e. q; extę
di. Itaq; ſi mā extendit qde. ſ; no ſoit:
pt aliq mę for. formae. ac no extendi
Hic videbiq; idiuidua forma. totaq;
ſil. formae ſit materia tota. et qlibet
eig ptę.

¶ Ac ſi nec ſit pythagoricu
illud. videlicet. punctu motu ſuo linea
facę. linea vo. ſuperficie. ſuperficie de
niq; ſili motu. profundu: ſolile cogi
tare poteimq. punctu idem motu ſuo
ſeipm totu iduiduuq; p logitudine
latitudine ꝓfunditateq; diffunde. Nec
fit. vt ubiuq; diuidas tagas ve: repi
as punctu: qđ qdem ſi ſit arrideb. a
mole nrarao ſuſtinebit: at ſi ſubſta
tia fuerit (ſicut aia) in ſe ſubſiſtes. moli
qdem aderit. atq; a mole ſeiunctu. in
ſe ꝓpetuo manebit:

¶ Quo mens
adſit corpi.

Cap. q.

Anima her tā exelles. nūquid
materie informi. ſine medio iungit:

¶ Dp forma pfectioz. ipfectiores for
mas. intra ſe cōtinet: qdmodu qua
dragulq; triagulu gplędit. Rōlis aia
ſi itelligędi vim habet. oim pſtatiſſi
mā: habet eria ſentiędi. alendi. atq;
regędi: Ideo i aie rōlis vtute. claudit
aia ſenſitiua. et nutritiua. for. q; mix
tor vita careţu.

¶ Accedit mę. rōlis
aia. ūs oibz pdita formis.

¶ P forma
ſua ſeu vtute (q mixtor corpi vita ca
retiu gerit vice) heret mę i formi
qđpxie: atq; i ea. qtuor elemętor ꝙſtat
gplexoem: du ptes mę deuincit. i vnu.
ac tpat elemęta.

¶ P forma ſua (que
plātaz habet vim) heret corpi. ex mā
et gplexoe gpoſito: illiq; elemętor co
plexoi tribuit motu. in qualibet loci
ptę: qui. vita vocat.

¶ P forma aia
liu ꝓpria. ūs ſe accōmodat: ſpituq;
procreat. ſenſuu inſtrumętis.

¶ P
forma rōle: reliqs ipat.

Itaq; p inſi
mā vim ſua. ę for mę: p. z. ę for. ę cor
pis mixti: p terria. plāte: p qrtā. for
eſt aialis. imo for formaz. Ex q̄ fit.
vt rōl aia. et corpa formet magis. q;
reliqe forme: qz p plures vtutes for
mat: et formet purig: qz forme ma

terriā / p pēdē suū tāgit coming. p ca-
put at / emīng prospicit :- / Quēadmo-
dū ignis. ex ātuor caloris gpīi gdibg.
pmū gelido ligno ifundit : zm ligno ia
tepido : zm ligno (p duos) ia calido :
qrtū tribg illis gdibg isup addit : / per
quē fulget supne : Dic aīe rōlis cēn̄a /
(quatuor ābgdā referta gdibg. mixto /
vitali / sensuali / itellectuo). pmū mē
applicat : zm / adhibet p̄ : zo / terciū
adiicit : terrio / addit qrtū. Nōbīa ē
totā cēntiā / q̄ sdm gdg ōēs. materia
formāe videt : licet ē cēn̄a ādē totā.
formet eodē mō : sdm vo ōes gdub.
alio / atq alio / q̄mg / sīdē / fōr est mē :
sdm / ē fōr mixti corpis : terrio / se forma
forme vitalis : qrtq est corpaliū oīm
fōr formax :- // p tres gradg. aīa p̄ti-
cularis euadit : p qrtū / remanet abso-
luta. formaxq; capax absolutax. // Ad
mirū. si in hoc eis excellēti ssio gradu.
aliq̄ apparet vis / opatiocq; diuinis p̄si-
milis (quibg ex eo hīt gdg fit gricq; q̄
fit a mā remotissīq) : cui ī nōnullis
mixtoz corpū formis (p̄ tpatoem ali-
quā / celestibg corpibg ōgruā) vis aliq̄
actiocq; resultet. aliena ādem ab eleme-
tis (quibg illig forme subiectū gpoīt :).
cōsentanea vo celestibg (ābg tpatoe
fit silis) :- / Necq mīm videi debet.
aīam (licet sit fōr corpis) habē tm ētu
et aliquā / corpi nō coem. Cum āgeli
necq sdm cēntiā / necq h̄ tpatoem ad
cēntiā. ex mā eruīt :- / Aīe vo irrō-
les. sdm utrumq; : aīaz rōliū (q; me
die sit) media debet ee gditio : nequit
at ex mā p cēn̄a pullulāe. quū h̄ tpā-
toem ex mā pullulet : quocirca sdz
tpatoem sraturiet ādē. h̄ cēn̄a vo mi-
nime :- / Qui vtq cēn̄a seqt : nulla
vtq āgeli / corpi cois ē :- / Quis at besti-
ale / et corpis : q; sil cū
centia / tralit ex mā : Virtq at aie
rōlis / in sola eis centia ē : cui ea / dese
des ex alto. Et qm hmōi aīa / portem
corpis supat. necq ē in corpe / p corpus
in ipsa : corpa oem ipsig vtute nō gp
hendit. Attingit at vtutig aliq nomiāl
ptēa q aīa (que h̄ tpatoem pendet
quodāmō ex mā) usq adeo afficitur
corpi : vt ifeiozes vires suas illi acco-
modet / tporibe quada. perq illud
libēter opet / atq i illo :- / Necq absur-
dū putāi debet. rōle substātiā giugi
mē : q; no pt aliter ordo nē seruari :
Est. n. sps aliqs / a mā sepāt / rōlis /
corruptibilis. qlis ē āgelg : Est et
spūs cōiūctg / irrōlis / corruptibilis.
qualis ē aīa bestiax :- / Distāt duo her
nimiū : nēpe ē gnē ipsig sps sīt : atq
iter se / p tres differētias differūt.
// Quid g ēt her medīū est : // Nō ma
sps aliqs. qui solū sit sepāt : talis. n.
ee neqt : q; oportet. si sepatg ē : rōle q;
imōrle q; ee :- / Nō sps aliqs / qui rōlis
sit tm : oportet. n. spm tale. q; iūctū ī
sup ee / l sepātū :- / Nō sps / solū corrupti-
bilis : qm nītē ipm rōle ptēa ee :-
// Nō sps sepātg / rōlis q; tm : nēpe
oportet ipm eria corruptibile ponē :-
Nō sps sepātg / et corruptibil solū.
Nā si duo her habet : habet et rōem :
q; cū necq sensu exercēat / necq ali-
mētu / frustra est : nisi opatoem ha-
beat rōis. // Nō sps iūctg / irrōlisq; tm
solū : talis naq; eria ē mōrlis :- / Nō
sps iūctg / imōrlis q; dūtaxat : qui
n. cū āgelis coem habet imōrle vi-
tā : coem habet itelligētia. // Non
sps iūctg / rōlis / atq caducg : q; si
coem habet cū āgelis itelligētia (q
vite ipsig i seipsa reflexio q̄da est) :

cōem habet et vitā :¶ Dit g̃ oportet ↄ in corpe spūs aliquis medig ex tremor : qui et rōlis / et irrōpti bilis sit :¶ Conueniat cū vtrisq; : q̃ spūs est :¶ Differāt ab āgelo : q̃ giūctg̃ : differāt a bestiis : q̃ rōlis :¶ Conueniat cū āgelo ḡre : q̃ imōrtis : Conuenīat ḡrie / cū bestia : q̃ giūctg̃ :¶ Imo cū oporteat inter illa extrema cē mediū / ab vtrisq; q̃damō eq̃ distās / et eq̃ ptīcipās vtrorūq; : nītē ē esse spm aliquē · à ptim sēpātg / rōlis / spūg sit : partim cōiūctg / irrōlis / atq; caducg : Talis maxīe hūanꝫ ē aīa : in q̃ sūmo · tres p̃mie g̃dītōes ille sūt : i ſtimo · tres sequētes : i medio · sex ōes mixte iuīce · et musicis (vt plato inquit) modulis tp̃ate :¶ Quo mēs insit corpi.

¶ Cap · quintū.

At quoniā pacto rōlis aīa giūgit corpi :¶ Nō vt solidū corpg / solido : nam corpa her solida (q̃ solo tactu iū gūt) / neq; sil sūt oio / neq; sil agunt : vt aīa atq; corpg sil oio sūt / sil et opāt. Proinde ōim absurdissimū ce videt aīam (efficacissimā vitalis motoris ozigine) densis crassisq; corpibꝫ cōparāe : q̃ q̃to magis corpee q̃etatis dicūt habē · tato ming nālis actōis / vitalisq; motōis possidē videt. (nepe si diuidat / remanet dissipata · neq; (sicuti puriora solēt) mox i sua redeūt vnione : cōtra vō · q̃ p̃mūmū corporee crassitudis sūt · diu videt a solidoibꝫ pati : ittū facillime vincat : diu penetrai : efficacissīe penetrat : diu diuidi : adeo in vnitate sua velociter reūnit vt dīsse ab ea / minime videatur) : Agit (vt dicebaꝫ) aīa nō vt solidū corpg / solido vigit :¶ Rursq; nō vt aq̃ vinor / corpa · n · her mollia (mutuq; mixtiōe vim priore amittūt · ac desinūt esse / qđ erāt :¶ Aīa (cū sit incorpea) neq; materiā cū hor corpe cōem habeat) nō pūt cū corpis hȳ q̃litate misceri atq; q̃fūdi.

¶ An forte · sicut calor ignis / aque : hor potig mō : calor siqđē nō ē corpg : ideo ē silor aie :¶ Dz neq; id satisfacit nobis : nā ꝑs caloris / in aq̃ ptē est : nō totꝫ in tota :¶ Vocalitā · vt vox aeri. Vox · n · vocalitā / vna / eadēq; · tota est i qualibet aule ptē : cū tota audiat / in q̃libet · mouet aures · nūciat aliqđ itellectui : Quēadmodū aīa / tota ē in q̃libet ptīcula corpis · corpg regit. sil atq; itelligit :¶ Sed nescio. q̃d fragile vox habet / et passoi subiectū : in fracōne aeis nascatur : leuiq; retrudit aura :¶ Sed habeo iteri silig aliq̃d : videlicet · imagīnē colois in aere / ad oculos veniēte · Spūalis her est : currit mometo · attingit gressu · tota occurrit vbiq; · vetī nō patitur ipetū · pingit aēm · fert visū :¶ Dīle admodū ē id q̃dem : sed hor differt · q̃ aēm nō regit / neq; gubernat : sicut aīa / corpg ·¶ Sed ente · gubernat nauē aliquā / gubernatoz · et est i naui : nū ita et aīa se habet ad corpg :¶ Nō : q̃ gubernatoz nauē nō īplet · nō adest toti · nō ꝑ se solū mouet / ꝑ gubernaculū ·¶ At nūc i gubernaculo hor / iueni aīam : qm̃ nō ꝑ ipm / nauta regat nauē : ars gubernatoīa nō mō in nauta ē : ꝑ et tm̃ sit in gubernaculo : tota / in eo sit toto : regitq; ipm · Her ipsa / ē aīa gubernaculi :¶ Dz her nihil nē sue tribuit substātie gubernaculi : sed agitat solū · ipsa q̃de extīnsecꝫ agitata :¶ Aīa vō aliq̃d tribuit corpi · et suapte nā mouet :¶ Colle

q̄so oculos ī celū philosophe: celeste queris aiam: in terra/ l' mari: suspice solis lumē. Vnū hoc/ et idiuiduū: ē (vt ita dixerī) ī qualibet aeis pte/ totū: aēm illuminat calefacitq; ipm vo nihil sumit ab aere: neq; vim alicubi patit: neq; ullis sordibq; maculat: fluitat aer/ ei hīt: manet lumē (vt vult plotin) ī sole est: momēto tñ sit in aēm: a sole iterū no sepāt: reflectit et ī sole. Sine ipso aer mox frigē: cū sit frigidq; et obscurq; sol q̄libet destituto. Quo ab habet lumē q̄litates: fulgore/ atq; calore: fulgore q̄dē exercet ī aere: no tñ tribuit aeri: calore tribuit (vñ occidēte sole no extinguit: vt plotin putat) sed una cū sole/ subito/ totū recedit lumē: caloris (ad multa nocte) reliq; reliquit: q̄si aer factq; fuerit caloris ptireps: no fulgoris: sed pstet (si placet) fulgore: no largiat. Esse q̄dē lucis illis. q̄d ē aliud q̄ lucē? Sine illa/ no lucet aer: sine aere/ illa lucet: siq̄de vā ē plotini sīa. lumē no a pspicuo (ullo pacto)/ sed a solo sole ginue depēdē: ipm q̄ se (vtpote q̄ sit actq; q̄dā ipsis q̄uetuq;) comitat. Sed pgamq; ad relīq. Accedit lux aeri: lucet ibi lux/ sicut et an ī seipa: lucet aer/ q̄ no ante: pse lux illa lucet: pt lucet/ aer: Nūq̄d aliud ē/ lucē lucis/ et lucē aeris? Neq; q̄: alioquī remanēt fulgidq; aer. abeūte luce. Vnū q̄ est lucē: q̄ lucet vtrūq;: sed luci (pt ēentia) queunt: pticipatōem queunt aeri: Vnū q̄ esse q̄dam modo vtrisq; optēnit. Aer est lumē in aere (q̄uis ita vulgo dicat): sed ē aer in lumine: si modo aq̄ agustiq; ē/ passionīq; obnoxiū: aplioris et ī patibilis q̄net. Solis hoīs aiā a deo demissā in materiā: trāsit in ea subito: neq; discedit a deo. Sed vtrūq; sīl agit: regit. corpq; atq; eēa vītate ipsa rez oīm (que ē ipse deus) miro quodā (vt dispūtat plotin) modo attingit pticipatū: Rursq; sicut lumē in sole reflectit: sic ipsa ī deū ī pticipatē. q̄ vt sit bonitate rez oīm appetit: que ipse est deus. Implet corpq; sine offensa/ (vt aēm lumē): totaq; sīl toti adest: patiente corpe/ no patit: q̄ sentit et iudicat passoes: no fluit corpe labente. Quas habet vires pticipuas: iudiciales: et vitales. Iudiciū no tradit corpi: q̄ ipsa pagit: Vita corpi mutuat/ l' largitur: quateng vim quādā ī sue vite imaginē. q̄d iudicat aīa sola/ no corpq; vīuit at corpq; et aīa: Quapp aīa decedēte. sensq; abit ptinq;: vestigia vo vite/ manē videtur ad tps. calor. s. atq; motus. Aie ee/ viue est: quidē aie ee? est vita. q̄ qua fozlit vīuit corpq; Esse q̄ aliantibus/ nihil aliud ē. q̄ viue: sīc tri aliud ē viue ipin aie corpi co pulate: aliud ipsiq; oposite viue: imo sicut pt una eadēq; vita (i. aie. q̄ anīa. q̄ anīa. i. vita) vīuit vtrūq; q̄ aīa pt sua/ corpq; pt aliena: ita (vt plerīq; iudicat) pt vnu dūtaxat viue/ vtraq; sīl dicit pt viuētia: pt sua aīa: corpq; pt alie nū. Atq; (vt supra tetigi) aīa no est ī corpe (q̄uis ita appareat illis q̄ corpq; videtes. q̄dē/ aiam no deteg. late aiam ī corpe/ tq̄ vasculo: ī q̄ vīuit. et mouet. et sentit. et ī ipm agit. et ipm regit. Sīc ī celo. n. horum. q̄ nequit. qui aiam ab aīa pellit: et ipm de ipso. Quis ita ppellit. et mouet

arbitrat̃ : qui vo ispiciũt aiam ingredient̃ corpg / intrisecꝰ · extrisecus suppgredient̃ / applect̃t̃ecꝰ / et sustinet̃ / atꝙ mouet̃ pulcrẽm hui⁹ exigui mundi pculdubio corpg ee ī aia gstet̃ :· / Quis dubitet ea corpe ee apliore :· cũ parte sui / eatur illi ǧdamo (·i· vitali po) · pte exedat (·i· iudiciaia facultate) : Itaꝙ corpg (tm̃ agustiq; et labile) in aia est / apliore grsq; et stabili : pinde vt id ǧd gtinetur · i toti nẽt̃ / ¶ Quis g̃ tota aia assit corpi :· no tm̃ corpg toti adest aie : sed pti ī time solũ · i· vitali :· / Qd hic gfirmari videt̃ · q; cũ aia sit vtute logę maioꝛ corpe : et a vtute · i· multo aplificatioꝛ gueniat :· oportet aiam no mo toti adesse corpi : verꝛecũda sẽm pncia (vt placet Jamblico) corpg exedẽ :· et q; ē indiuisibilis : ubicuq; ē / illic ē tota : Corpg at sicut no toti eq̃t vtuti aie : sic no eq̃t toti eiq; pncipie :· / Id sensit plato in Timeo : qn dixit : mundi opifex · corpg in aia statuisse / Itez in libro decio de rep · ubi inquit · mundi corpg / inter nẽtis genꝛa volui : id est · ī ima celestis aie pte regi atꝙ moueri · In phedro ẽt · aias affirmauit / supza celũ caput extollẽ :· ¶ Verꝛ q̃uis aia ita corpg exedat :· no tm̃ ī possibile cuiq; videi debet · ea vsq; adeo ad se materia trahe : ut vnu reddat ꝓpositũ :· Cũ · n · ǧpũ sit fozmifice / et sibi devincire materia · et mẽ ptes inuicẽ copulare :· quo pstabior fozma est / et quo magis me dnat : eo pfectiq; hoc effice pt :· Faciũt at id forme qhibet · ī time :· Quid obstat · quo minꝰ faciat · et sublimes (mo id nãliter cupiat) :· / Qd si agelice id mihi me faciũt : ex eo gueniet · q; nulla grsq; ictiatoꝛem hnt · ad spem aliqua aialis (sua giuctoꝛ) splenda · ¶ Fuei vo hora mẽtibg / platonici oẽs / et Peripatetici vetꝛes voluerũt · Nullg · n · illoꝝ repte · q; no affirmaueit spas celestes et aias rolibg aiatas :· / Testatur iter platoꝛes id · pcipue plotinꝰ / porphyriꝰ / Jamblicꝰ / Proculꝰ :· / Inter Peripateticos at / Theophrastꝰ / Auicena / et Algazeles :· / Qua in re / ptolemeꝰ q̃p / et Albumazar / et Jaeles / et Manilius / ceteriq; principui auctoꝛes astronomie nobꝫ sentire videt̃ :· qui videlicet affirmat · celestia corpa ee diuinis aiabꝫ mẽtibꝫq; pdita : ac tm̃ aialia qda diuina / ipsi deo (cui rectoꝛi parere :· / Neq; id ope tiuria · ¶ Nempe cũ vident nonulla (que ad aios ptinet) ex stellis pnosticari :· no aliter id fieri posse putabãt : q̃ si stelle aiate sint · videatq; futuras hoim actiones · suisq; qdamo nutibg indicet · / ¶ Itẽa · sicut corpa illaꝝ radii / in corpa nra · sic aiozꝫ eaꝝdẽ radii / in nros aios influat :· Oia vo (a causis illis ordiatissimis) ordiata / bonaq; mitti · posse tm̃ · ex diuisa mitaꝝ cura nob causaꝝ gmixtoe / meq; defectu · puerti : adeo · vt Mercurialis prudẽtia / ī malicia · magnanimitas / Martia / si ferocia · charitas Venerea / in libidine gutta / Diligẽs de ceteis :· q̃admodũ et radii solis / in qdem blandi mittũt̃ : sed hic sepe recipiũt̃ edates :· Verꝛ iam her tm̃ in presentia) supuacua dimittũ :· ¶ Qꝛ mens sit forma corpis · patet ex opioibg / actoibꝫq; humanis · ¶ Ro pa · qꝛ homo ẽ aial rationale · ¶ Cap · 6 ·

Non solũ vo rex nãliũ ordo demostrat · eade ee aiam / q; in hoie speculat / et sentit (vt ī supioribg declaranimꝰ) : verꝛeria sapiẽtia / sentẽtie / atꝙ opationes humane :· ¶ Oes philosophatꝰ ī hac

lia multa: et nā spēi remanebit: vni⁹ salus: nā gnīs ia facta ptīm vni⁹ laī:

¶ Neq; mīng ridiculū est: hūa nā spēm i eo cumulo collocāe. Quia sicut nō eīt simpliciter vnū: sit nō eīt (vt ita loq̄r) ens simplicit: neq; substātialis aliqua rex spēs: ḡ ḡtiges acerug: eo mḡere. qz ex duab⁹ rebg (q̄ p se / ḡ ꝑfecta spēm / actu existūt) nō fit vnū ꝑ se / vez: ḡ falsū vnū. et id q̄dē alio vincente. ꝛ nō. n. i alteig se gremiū iacit / q̄d ꝑ se ois existē pt: neq; admittit nāliter intra se / alterū gremiū q̄d sibi ipm sufficit. Imo vō cū res q̄q; ꝑ actū suos sicut distīguāt: ideoq; actꝰ sit sepātōis pn̄m: q̄ actu existūt: adūsāt gnātōi: ꝛres vō et aiāl / actu sub sistūt vtraq; neq; pn̄t ab alio copulai (vt i sequtibg ondet):

¶ Esse aūt rōem vnūsāle / in aia / q̄ sentig et vniūsg. Vterq; illā nos rōles cognoīaī: docet i libro de moibg Aristoteles: In primo libro inq̄t mēte ee i aia: sicut e i oculo visꝰ. ¶ Ptes ite aie duas ee: rōe carēte: et rōle. ꝑma distīguit in duas: i nutritiua ꝑte / q̄ nūq; obtīnet rōi: et sensitiua / q̄ q̄nq; obtīnet: Altera pariter diuidit. i actiua rōem: et speculatrice: Vtutes morales poīt i voluntate. et appetitu rōi obediēte. ꝑn̄ ytutū moraliū i rōe: vtutes speculatiuas. i: rōe speculatrice: Ide facit in sexto. Alter. q̄ nulli ei dā asserit rōle vim / ee hūane aīe ꝑte / Atq; hāc / duo agē: ars cognoscē. et gubernāe hūana. ꝑ prudētia et artē: et nālia diuinaq; ꝑ sapiam rōi ꝛeplai. q̄ rtelligētia / et scīa ghnetur: In ꝓblemate libro (mīat) / sīa patres et auctoz grīm. i strumēta nob⁹ duo i serūt: q̄z opa. i strumētis extrīs

sentētia gsenserūt: hoīem ee spēm quādā rez. cuig differētia ꝑa (ꝑ qua a brutis differāt) sit ipm rōle: oportet at differētia ꝑa / ab itinsera rei fōi sp atqe. Nihil. n. ab alio dirīt ḡ spēm: nisi ꝑ nām itrīozē. Rō sumit: at rōle ab aīa solū cogitatrice: q̄ i ea e rō dūtaxat ꝑticulaīs ꝛ Ho at ad rōē bonū deroq; dictis factis q; rōliter opat: Eig g̃ dra / ab vniūsali sumit rōe: Her at i mēte e: gnīes g̃ fōi illa e. ꝑ qua q̄lez nostra / i hūana spē collocāt): Dra g̃ illa (s. rōle). e fōi hoi itrīseca: Di at fuerit ḡ ee ab hoīe sepāta: ex ipsa / et hoīe hor. spēs vna nō fiēt: ꝛ atq; hō ꝑ itrīozē carnē / carneq; ḡpg dicēt: q̄ ꝑ rōem extrīozē / rōlis.

¶ Neq; dicat Auerois. hoīem esse aliq̄d ggregatū / ex aīali cogitatiuo / ac mēte. totūq; ipm ꝑ alterā eig ꝑtē / rōle ognoīai: sicut corpg simū. q̄ sing e nasq; ꝛ ꝓnā. n. nasq; corpoi q̄nuq; e: mens at cogitatoi nequaq. Deīm mēs hmōi / spēs q̄dā e seorsū ab aīali cogitatiuo: et hoi aīal / e spēs ꝑ se / a mēte seorsū ꝛ Nō tūsit at de spe in spem sepāta / differēte ognomētū. ¶ Et sicut nō dirīt apud Auerōē. mēs / cogitatiua / et sensualis (ꝑ cogitatricē aīam / cui ḡpīāt): sic neq; cogitatrix aīa / dicet ratiōlis siue i[illegible]tellectualis ꝑ mēte). ¶ Neq; rursg tūsibit ognomētū differētie. i tertiū aliq̄d / q̄d ex ill effīciat. Vna. n. dīna / vna quāda exigit spēm: atq; ḡ: Illa vō vna spēm nō gficiūt: q; neq; i vnā eētia / neq; i vnū ee ggredīt: Eio at ridiculū e. hoīem actipe differē (ꝑ qua hō e) a mēte vnica / et sepata: sic. n. singule ꝑsone / vng hō erūt. aīa

[illegible] / et [illegible] / [illegible] / [illegible] /

vti valeg: ꝛ manu inā corpi dedit:
aīo mēte. Est. n. mes ꝙ rebg
a nā nobis ptitis ānumerada:
vire sane gerēs istrumēti:- Her ibi:-

Ar. 2ª Qua hō itelligit. C. 5m
Aristoteles hoīem ee vult aīal
ex corpe et mēte apositū:- Hiqde
i libro p⁹ de moibg. statuit de fel
citate hois ꝑpa disputāe: q in ꝑpa
hois operōe gsistat:- In dcīo. opa
toem hois ꝑpa / ee īquit itelligētia:
q sit sedm mēte / q magis ꝑpa no
bis e / ꝙ sensꝰ. q supma ps aīe sit:-
Addit nos l' mēte ee / l' maxie mēte:
cū tm velit nos ee apositos: q̄si mēs
sit foꝝ hois maxie nālis:- In pmo
libro de aīa. inqt. potig dicēdū esse.
hoīem p itellectuale aīam itelligē:
ꝙ ipsa aīam itelligē. Ubi fatetur
Auerois itelligētia ꝑpe (sicut et sesa)
ee totig copositi:- Nonq̄ sꝰ erīa ex
pit in seipso se aliqd itelligē: neq
id facit nisi p itellectū:- Nos ꝙ
i pntia. q̄nā pacto itellectꝰ nām i
uestigare q:- nisi ipsi nos itelligēs:-
Et qm itellectu magis ꝙ arbitrio nro
vtimur / ꝙ phātasia (q̄ sepe aliūde
cogit): familiaior nāliorq nobis
itellectꝰ e / ꝙ phātasia. Dicit Auero
ici itrogēs. q̄nā illud sit / qd itelli
git ꝑpe (cū dicit Aristoteles / et Auero
es. hoīem ꝑpe itelligē):- Rndebit /
Neq mēte ee istud: no. n. apud eos
mēs e hō / Neq aīal cogitatiuū: q
no habet vtute itelligēdi:- Ex acer
uū quēda. ex mēte / et hmoi aīali
et actoem mētis (que itelligētia est)
ipsi toti attribui: q soleat actio ptis
sepe assribi toti:- Stultū id q̄de /
q̄. q aterug talis. no ē talīq vna
spē / aut gñe vno: neq ea habet vni
one. ꝑ quā / in vna opatōe q̄lis itelli
gētia est) queniat:- Deīn. q actio
ptis / tūr toti assribit. qn ps illa. lō
tinuat / cū altera / vna ēentia: sicut
hoīem vidē dicīg. q videat oculg /
vel in ee vnis: seu cū dicīg. ignē cale
facē. ꝑ calefactoem / q̄ prouenit a
caloze et forma:- q talis ps ignis ē:
vt materia (altera ignis ꝑte) forma
do ad vnū ee pducat:- vel i vnū agi
tatois effectū:- veluti cū dicīg aiam
vna cū brachio. ense vibrāe: q mo
tio talis. ab aīa / in ense / ꝑ brachiū
trāseat:- Mens at apud illos. neq
ginuat cū aīali in vna ēentia:
neq in vnū ee (vt gstat)- neq erīa
i vnū agitatois effectū:- q itelligē
tia nūq mēte egredit. quo possit
altei ꝑ mēte cōicāi:- neq expletur
ꝑ aliqd instrumētū: Ex quo fateri
cogūt (cōtra dūe eoꝝ Aristotelē).
ꝑpe dicī. mēte itelligē: hoīem vō i
telligē / dicī nō posse. nisi ꝑpe admodū
et absurde:- Neq adducat q̄suetū
illud exēplū de celo. q celū nonnūq
dicat. moue seipm (q ps eiq altera
moueat altera): atq ita homo itelli
gē. q ps eiq itelligat:- Exēplū nō cō
sonat- Nā motꝰ a mēte celi / tm sit in
celū:- Intelligētia vō. neq ab hūana
mēte trāsit in aīal: neq econtro.
Sed afferet rursꝰ aliud eq ridi
culū. q celū a nonnullis itelligē affir
met (cū tm ps eiq itelligat sola:
Quis raro id audiatur / de celo
q itelligat. de hoīe vō sp:- tm q̄nq
illud dixit. falso et stulte loqr:- nisi
forsā existimet mēte illā cū celo in
vna spēm queniē:- Proinde q̄nq
alūt oēs hoies. ꝑ vnā mēte (et illa
q̄de ab hoībg sepata) itelligē. no ming

delirāt: ḡ q̄ dixerit / oēs p̄ cūde oculū (ab ōib⁹ semotū) singula cernē.

¶ Deniq; q̄n ītrogāt: Quāe nos opaī diamur / ex eo q̄ sep̄āta mens opiatur: rīdet. q̄z licet illa nō sit forma / a qua habeaḡ ▪ vt simḡ. ab ea tñ habeḡ / vt opemur: / Quae q̄dē rīsio / ideo rīdicula ē: q̄z idem probat p̄ idem. ¶ Asserūt Auerroici artiore quādā (vt putāt) copulā. iter mētē / et ālis hḡ phātasiā: p̄ quā fiat homo vnḡ / atq; ītelligēs. Quā mēs spem (p̄ quā ītelligit) hauriat a simulachro: q̄d sibi p̄ sensū fōrnīt phātasia. Dī. n. spes sit fōr mētis. simulachr̄ vō sit fōr phātasie: sēq; opināt. vt quoties spes cū simulachro copulat: totiēs et mēs q̄spiret cū phātasiā. Copulai vō totiēs: q̄tiēns dep̄ēdet a simulachro spes. Id vō fieī: q̄tēs hō aliq̄d speculat. ¶ Nos hmōi copulā suffice nō putaḡ. Quo. n. pacto pt spes ītelligibilis ēe nodḡ. quo phātasia mēti denūciat: q̄ talis est. vt q̄diu haeret simulachris phātasie (tēḡ in p̄ticularibḡ fūdamētis) p̄ticulais sit / et a mēte seūcta p̄manēat: et cū p̄mū i mēte sit / facta vnūsalis. iā p̄cul absit a phātasie simulachris: ¶ Quīḡ q̄ phātasia nostra mēti spes alligabit: q̄ nō pt ī abobḡ sil̄ existē: / Actḡ quidē ītelligendi / i sola mēte ē (q̄d nēo negat): / Mēs at id ītelligē solet: cḡ habet spem et silitudine in seipsa: Quae ex hoc ipso. q̄ mēs spem (p̄ quā ītellectura est aliq̄d) a phātasie simulachris accipit: nullo mō id seq̄t / vt phātasia ī telligat q̄nq̄; ꝑ potiḡ vt ipsa / aut eiḡ simulachra / aut obiecta ītelligat: Q̄ sāḡ q̄ mēte cū phātasia gignēs / q̄ fitet se ex illis duobḡ / vnū aliq̄d ītelligēs q̄ sti-

tuere: nihil plḡ agit. q̄ vt ex ītelligēte / ac re (extra mētē) ītellecta: ītelligēs vnū q̄ficiat: p̄ inde. ac si ex visu / et re visa. vnū quidā effīciat videl̄: ¶ Nisi forte q̄s velit. sicut ex igne calefaciēte / et aere inde calefacto. vnū quidā fit calefactēs / q̄n igniti aer calefacit manū: ita ex mēte ī telligēte / ac phātasiā l' intellecta l' quodcūq; p̄ ītelligētia agitata. vnū edī rursū actū ītelligēdi / q̄ abo rem extra phātasiā / posita ītelligat: q̄d si gingēt: iā mēs illa sublimis et sēpāta / vim ītellectuale phātasie ḡcasset: q̄dmodū ignis aei caloīe: p̄q; actū ex tinsecq; calefaciendi ḡcat: imo ecīa magis. q̄m actḡ ītelligendi sp̄ claudit ītellectu. negḡ tñ sm̄ migrat forās: quo fit. vt negat tradi cuiḡ ītelligētia / sine mēte. atq; ita mēs / hūano corpi tesset / tēḡ fōrma (q̄d in p̄ntia q̄rimḡ): q̄q; q̄ncto illa fieī negt: q̄m ītelligētia nō explet p̄ instīm. ¶ Deniq; vt conūcat. ītelligētia illū aeruo ēe eōdem vnūso: q̄nexione tale in mediū rur sū adducēt. Vt q̄n phātasia imagīnē rei aliq̄ā gripit: cadē statī susci piat in mēte: atq; ī phātasia. phātasma voret: et p̄ticulais appeat / atq; mīltiplex: ī mēte vō voret: in telligibilis spes / et absoluta penitō videat: et vna / Cū tñ una eadēq; sit: fōr: q̄m mēte sil̄ fōr: et phātasia: vnū q̄flat ex vtrisq; ꝓpositū. q̄d appellat homo: / Q̄m vō ītelligētia spem ītelligibilē seq̄t: spes at ē fōr ꝓpositi: ītelligētia p̄ q̄ ꝓposito assignat. ¶ Cuiḡ q̄dē q̄nexionis exēplū ondet oculo: ī quo spūs ē visus: lumen at (p̄ coloris imaginē colorati) vi sūo spūi se insinuat: ac spūs visus sim penetrat lume: vbi coloīs imago

[illegible]

q in lumine ẽ / eadẽ penitꝰ fulget i spũ:
ideoꝙ ex lute / et spũ facit vnũ.
Hoc at negabiꝫ fieri posse. vt eadẽ oio sozi subiecto eterno proxioꝙ suscipiat simul / et cozruptibili. Ta. n. diuisos hñt modos eẽndi forme oes. q diuisa sit subiecta / qbꝫ suscipiuꝫ: sozi ꝙ esse loge diuisu habebit i mẽte / et i phãtasia: vbi at ẽ duo sit / m'tiꝫ diuisa. due q / et diuise admodꝫ forme sit (q sit eẽndi pn̄a).
Quecia. si gresse rimꝫ eadẽ in abobꝫ ee sozmã: neꝙ sit ãdẽ itelligẽtia cois erit. Diquide ibi solũ itelligẽtia ẽ: vbi ppa / et itrinseca itelligẽdi pn̄a sit: hec vo sit duo vtꝫ itellectiua / et itelligibilis spes p modũ pemitꝫ absolutũ: i phãtasia vo / neꝙ vis itellectiua ẽ / neꝙ modꝫ spei itelligibilis / absolutꝫ: ni hil ꝙ modꝫ ille gdueat / ad hoc. vt ho itelligat: Dicut neꝙ imago coloꝝ (licet eadẽ sit. i lumine / atꝫ i spũ) efficiet. vt aut lume / aut ggregatu ex lumine et spũ videat. Dolg. n. vi det spus ille visiuꝫ: in quo solo est / et videndi virtꝫ / et imago coloꝝ p visiuũ modũ.
Neꝙ vltꝛiꝫ nobis obiciat. ggregatũ illud ideo itelligẽ. qz phãtasia offerat itellectui qrũꝫ sit itellectuꝫ: sic. n. aial quodda silr̄ gstituet / ex lumine / atꝫ spũ. qđ vocabiꝫ visiuũ aial / totũꝫ vidẽ affirmabiꝫ: qz lume spũ offert qđ videat:
Ne ipiscat ꝙ qnꝫ Auero ici / et cũ Aristotele suo gsentiat / Illud quo qđ actdem ppa exercet / forma ee eiꝫ ppria / speiꝫ effectrice: ppa vo hois actoem / ee itelligẽtia. p qua spe differat opãdo a brutoꝝ actoibꝫ: ideoꝙ p itellectũ (tꝫ ultima forma) specie differre i eẽndo / ab irrõliũ animabus.
Ex hõne ex hoc. Aristoteles ondit aiam ee formã: q pea aial vivit et sctit:
homo at itelligit / ac diuisa at pi tellectũ. Itaꝙ i ea qstõe / qua pn̄m quo itelligiꝫ idagabat / nam metis denigꝫ tradidit dicẽs / itellectiua aie ee illa q itelligimꝰ. Qz at plura li nuo vtiꝫ / ondit no sepatũ ãdã / ꝙ nos ꝙe itelligẽ:
Atꝫ i ipsa hois aia. itellectũ tu agẽte collocat / tu m pare.
In .2o. libro de aia. definitorem or aie eodem ee hac inãt / Aia ẽ actus corpis physici / orgamici / põ vita hntis / Dnie. aia ẽ pncipiũ viuẽdi / sentiẽdi / ꝙ loꝯ mouẽdi / itelligẽdi. Hursꝙ / hec ẽ id quo viuiꝫ / et quo sentimꝰ / ac itelligimꝰ primo:
Ex his at duabꝰ descriptoibꝰ / cõcludit pma / qsi p syllogismũ:
Cũ vo no debeat syllogisma / ex termis eq̃oris fieri: gsequẽs ẽ. vt illa dictꝫ actꝰ. idem vbiꝫ significet. i. actũ corpis nale: qđ ipse statim apit. qn̄ subdit diuisi one substãtie. i. materã / eiꝫ forma / et qđ ex ũs gpoit:
Dicitꝫ aiam oem ee ea formã / q ꝙe altera sit oppositi:
Itez. vbi ẽ itelligẽdi põ: sic eria sctiẽdi / et nutriendi põe. Ac sicut triãgulꝰ ẽ quadrãgulo: sic aia vegetatiua / i sensitiua / atꝫ her i aia itellectiua.
Et q̃uis itelligẽdi nim dicat sepãri (. i. distingui / et sepãbile ee) ab aliꝫ tꝫ ꝙpetuũ a caduco: tn dicit i itellectũ distingui ab aliꝫ. l' subiecto / vt ꝑsi putabat q rõem capiti / ira cordia pectori / lubidine ventri tribue videbat: l' distingui potiꝫ rõe qđã. sicut i eadẽ superficie. albedo a dulcedo:
Postea laudat eos (ꝙ tetigꝫ) q hois aiam ee ãdẽ corpea: ꝙ tn corpis aliqđ. i. actũ tale / in tali quoda subiecto arbitrarẽt:
Adjic i .3o. libro de aia dicit / Cũ itellectꝫ no sit a corpe sepãtꝫ: ꝙ strudũ eit aliãs: vtꝫ formas a corpe sepãtas itelligẽ possit:
Eu dẽtissime at i libro nalium .2o. id apit:

ubi vult aiam hois ee forma nale: et sepata a ma: atq; coiucta: et coiuncta qde ee dicit. qr sit termin gnatois huane: sepata vo ea arbitror dicit. pt itelligetia: Ther vo neq; de aia cogitatiua / neq; de vnita mete recte itelligi pnt: / In libro eciam .12°. de diuinis. ubi negat forte sin ibs materiis predc. sequi vo post misteria / ea dutaxat forma gre dit. q sit aia itellectiq: manifeste declarat / aiam nram ee forma corpis: iripe eu corpe: neq; in desine: // Neq; intelligi uba illa pnt de Auerroica mete. q iter mouentes causas nuabit potig q forles. et corpg antedit huanu. neq; corpi nro ab ipa geitura giungit. q qd e gt ordine illu. quo Aristoteles in .2°. libro aialiu vtitur: ubi ab ipsa origine nobis adhibet itellectu / licet extrinsecq; desendere: // Theophrastiq; q / et Themistiq. itellectu ab initio coniugi nobis / atq; ee aie nre insitu gignit. // Qd si legit apud Aristotele. qd geitu e / fore corruptoi obnoxiu; nihil ad aiam. q no p motu genita est / sed creata monetq: / Nec. sit oe qd repit (apud Aristotele) corruptibile (dummo una sua sit tale): seruet tn sp dei vtute / qd a deo pcessit sine medio: / qd totu a Pythagora tuetu e: a platone pbatu: / Si fuit sp hoim gnatio: extet nuc multitudo aiaq; inuabilis. dummo in eade spe sint: // Spes vo sinite ee no pnt: Nec at eas (q et spitales sit / et eigde spei) ee posse inuabiles / ex eo idicat qda Pipatetici: q a calore et luce inuabiles imagines aere procreat: Dut tn nonulli phi / q no sp fuisse gnatoem hoim arbitret: / Scitto nuc Pythagoricu illud. gnatoem sp sp futa: sp futu q; certeq; num aiaz corpa qmutatiu: (...)

Qo 3ª. Qia ho libe mouet seipm Ca. 8.

Platonici et Pipatetici oes consentiut. hoiem moue seipm: actoes hanas ita disponi. ut ho ipse (q opatur) suaz opationu sit dns: Age aut roliter. certo mo rocinado. quq; exeq; / Accipe po. vniuale regula: deinde sbiuge opioem pticulare: 3°. iferre cclusione: / hoc pacto: Omne bonu eligendu: cibq; ille bonq; e: q; ille cibq; eligedq; e: / 2°. argumtatois hq modi pb / solq; e metis: 3°. pt ee eia phatasie: 3°. q; siliter: / Et sicut i sola mete e vniuale regula iudicadi boni ita e ea sola / vniuale appetendi boni volutas: / In phatasia no pt ee nisi pticulais opio / appetitioq; pticulaiz: /

Qm affirmat. hoiem libe moue seipm: no sola mete accipit / in q moue est ad opa potig q moueri. no solu aial / in quo moueri est et cogi ad opa potiq / q; libe duce: q abo sit accipit: Qz si abo sit / spem quada et psona huana una efficit: mes eit fot vnifica corpis: Din ming: nus q; regiet aliqd / qd libe moueat semet ipm: q mes qda / aial gpiq; aial cogat ad motu: sicut violetia lapidi imissa. a iaciete. lapide pellit i altu. Atq; ita gfictu eit libertatis nome: sicut psona hois e gficta. Qio at posita una (ut vult Auerois) mete / q; qd ad q; sita rndeis: aut absurdu erit: / aut nob qde quemes / Auerois at mime: / Diue. n. mes illa mouet nos [redacted] nia: certe. gtinue silicq; mouebit. sicut itelligetia a celu (na sic illa nob / situt celo itelligetia adhibet): / Diue volutate. aut p illa cogret nos. atq; ita libei nuq; erit. nihilq; eit i ordie rez / qd libe moueat: aut p suadebit. quo admisso qra / Quoia pacto. ego

(...) corpa qmutatiu: (...)

sz aiatrogitatiuū / psuasione illā pci
pio: ad qua nō aliter possit q̄ ptelli
gētia puenire. Actꝫ sic apparebit. in
telligētia milꝰ ḡpa ē: pserti cū
oporteat (si libere moueor) eade ēbam
ee q̄ psuadeat moueatꝫ / et q̄ psuade
atur atꝫ moueat. Alioquī libertatis
nomē erit inane. Dz rursꝫ ad idem.
diuso quodā tramite gredar. Cū
gptū habeam. vnū hoꝝ corpo / a mēte
moueri sepissīe (in illis pserti opa
toibꝫ. q̄ predeti gsilio / ordinatissimis
modis ad finē rōle gducūt potiꝫ q̄
corpeu: qrtꝫ. vtꝫ mēs p nāle to
iuctoem substātie sue ad subam cor
pis / ipm moueat: an solūmō per
ipm. No videt pipiū solū id
facē: qr nō aliter hoc faciet. q̄ psua
dendo. aut pcipiēdo phātasie / vt
ipsa mēbra corpis moueat: atz ipsa
mouebit: si nō gsenseit. Nūc at
sepe nūo / itellectꝫ agitat corpꝰ / cōt
phātasie / sensuꝫ affectū (appetitu
sensiuū reluctāte). Mouet itaqꝫ
mēbra. p nāle quada substātie sue
coniuctoem. ac p ee potiꝫ q̄ p ipiū.
Proinde si plerūqꝫ gr phātasie ido
natoem (ipsa phātasia mīme p
suasa). mens tū sistit mēbra / tū mo
uet (idq̄ facit itrīsecꝫ / et eode ordīe
quo solet phātasia mouē). ās non
videat tūr quasi cessāe ab ope aiam
illā cogitatiuā / atꝫ ee superflua (cū
mēs opa illiꝰ usurpet). mētē vō p
modū nālis forme / moūe. Itaq̄
nā ē intrīsecū motꝰ statuꝫ pncipiū.
Et cū paiat motū in mēbris eter
nū: multo magis parē potest motū
itrīsecū / in hūoibꝫ q̄ frailiꝰ agitāt.
hūores / agitādo / aūt / q̄litates coꝝ
ad nutritōis opa trahit. Aurꝫ ētio
magis vibrāe potest spūs (q̄ aura vl
leuissia mouetur). Dū itrīsecꝫ spūs
trahit: sensū exterrebit / spū. Qd
igit opꝫ ē nobis geminis agabꝫ (in
tellectuali / et cogitatiue). cū vna suffi
ciat: nec mīng possit mēs / et itelligē
et sentire. q̄ cogitatiua / sentire et
alere. Imo et alē pt mēbꝝ: posīt ve
getatiuꝫ. nō alere solū pt. q̄ elemē
toꝝ q̄ motꝰ actōes atꝫ pagere. Est
pfecto in nobis vis aliq̄. q̄ ee ipm
sue ens / et rōem ipam q̄sdat coiore
quodā greptu / q̄ sit sensibile / l'isen
sibile. ac pt (pro arbitrio) aliqđ i
telligibile / et sensibile aliqđ. imo
figula et cūcta itelligibilia. ad figula
et cūcta sēsibilia gpāre: q̄ fit. vt
eade vis / hec oīa noscat. Cū vō se
q̄ sensibilia nō attigat / nec q̄
ripiat q̄tū cōtus vnuersi sensibi
liū gne. et phātasia ignorēt vnī
uersalia: vis illa / sola mens erit. q̄
in substātia mētis. vis erit oīm sensi
biliū distrētiua. (sicut i phātasia). q̄
certe poterit phātasia q̄da excellēs / sen
suq̄ itellectualis ignorāri. Ubi sen
tiēdi vis ē. fit et sentiēdi actꝰ: nō nō
desit spūs. in quo / siue passōes corpis
exprimāt / siue q̄litatū imagines ef
fulgeāt. Dpūs at lucidꝰ subest mē
ti sufficiēs / ad officiū sentiēdi. Idcoq̄
excellēs illa phātasia (que mētis sba
est) ifusa spū cēbri / cogitat. ifusa o
culoꝝ spū / videt. dū ex vno fonte ml
tas effundit vires. Nepe si apud
Auerroem. phātasia corpea / sbē itelle
ctuali / ministeriū pbet ad actū itelligē
di. cur nō etiā apud nos. spūs (q̄ phā
tasia corpea comitat). eide mētis sbe
seruiat. ad exequēdū phātasie illiꝰ
actū / q̄ comitat itelligētia. Ac si
mēbra exteriora / corpis motū a mēte
suscipiūt / atꝫ ad exteriora trāsmittit.

ād obstat · quo mīng ignei spḡ p mē-
tis pntiā illustrati) imagines corpu
orrurretes / mētis offerāt phata-
sie · Quaobrē in eade mētis sba-
vis itelligēdi / sentiendi / nutriendiq
lorat · in q eriā · tota vis g sīt libe
opādi atq mouēdi · Qn · n · aliād p
rationē acturi sug : nīsi ao ancredit
i nob rōcinatio illa (quā sup descrip
sīq) · q si ēpsa p miltas sbas (quasi
psonas) fuit : no exibit i actu · oport
tet · n · oem effectu / ad vnā causā pn
cipale reducē : in q tota agēdi fa
cultas et rō colligat · Actoris aut
hūane rō / illa rōcinatoē g sīt : To
ta g i mētis nā gludit / Que qui
dem nā / sufficies eīt hūane actōis pn
cipiū · tū q in eaē tota rōcinatio ·
tū q illi eriā soli / corpis obediūt mē
bra / Oculq / lingua / manq / pedes · tā
facile / tā rito / tā assidue · singulos pe
ne mētis nutq pcipiūt et sequūtur :
vt īcredibile sit · mētē no ee ēpā hoc
formā / fabricaēq rectricē · ¶ Ro · q ·
Quia vires aīe · se vicissim tū ipedi
unt / tū mouēt ·

¶ Cap · q ·

Quotiēs nā vna (duas hns dissīles
vires agendi) in actū vnīq nimis i-
tendit · ab altīq actu ferme desistit
: Ideo quinq / acute audire lyrā sili et
epulas gustare vix pnt · Q si itentissīa
degustatio no ipediret auditū : has
vires duas no vnīq sbe / ḡ duaz eriā
affirmareq sbaz · Actq at alendi
et sentiendi itētissīmi / hūana itelli
gētiā ipediūt · atq hec illos : Qđ signi
ficat itellectū ee ipsīq eigdē nre aīe
vim : cuiq nutriendi vīq et sentien
di · Indebūt ad hec Auerois secta
tores · sensū / et phatasiā · duas ee aīe
nre vires : atq ideo se īuicē ipedire ·
Actu vo phatasie (ꝑ nimiā sensūm i
tētoem) remisso · debilitni insup mētis
actūmo qz mēs in eade sit aīa / qua
phatasia / l sensq : sed qz ad creādas /
vl videndas spēs · mēs phatasie i-
diget mistio · ¶ Qđ no ptinet ad
Auerroicos · dicē phatasiā ꝑpt itētoem
sensuū remitti : q putāt phatasiā /
ee motū factū a sensibq · Neq eriā
visile ē · phatasiā studio nutriendi /
miltū debilitari · ¶ Cn dimittāq nr
alimoniā atq sensū : phatasiā vo
attipiāq / et mētē : · Ego certe hor ex
pior i meipso / itēta nimiū phatasia :
remitti humana itelligētia / l roem : ·
atq rōtra · adeo vt vacet mēs siue
rō plurimū / qn nimis ipat phata
sia : eriā si sana et sobria phatasia
sit : · atq erōiso · Que admodū · et
sensq (eriā si sanq fuit) qn attētio
circa externa vsaf · distrahit pha
tasiā : · atq rōf · ¶ Rursq qn i fōm
ātibq / ebriis / iratis / amātibq / ameti
bq / et frenetīcis · phatasia / tota ani
mi attētoe / suas i se volutat imagi
nes · nōne oē mētis hūane l roīs iu
dicīū gsopit · Qn at i gtepīatibus
rō diuinis gsideradis ardēte figit
ituitū · an no silet maxīe phatasia ·
Et siqđ īterpellat : tacē statim a rōe
iubet · neq ꝑmittit / aut affectibq
efferri nimiū : aut ꝑ gsuetas ābages
latiq euagāi · Quis g negabit · me
tē et phatasiā / eigdē aīe vires ee :
cui sua se vicissim itētoe debilitet ·
¶ Ceteꝝ gredaq Auerroicis · tāta ee
motoīq vicissitudine · iter mētē / et
phatasiā · qīta ē int roem sensū /
atq ptīculare · Et sicut imago rei
i oculo lucēs / inde in sensū reluceat
roem · silrq et actq videndi / ab oculo
i roem reducāt sensū : ita a phata
sia / tū simulachra / tū actq i mētē co
tinuo refulgē · Qđ mihi videt ·
eriā maior ee vicissitudo / iter mētē /

Cum privilegio Regie Maiestatis cauetur ne quis infra quinquennium hanc nostram Parisiensem impressionem in toto vel in parte audeat imprimere vel impressam alibi impressam infra dictum tempus in hoc regno vendere sub pena librarum centum parisiensium et confiscationis omnium librorum.

et phātasia: q̄ inter rōiōz sensū/
atq; exteriōz: qra mēte r phātasia/
tā simulachra/ q̄ actu reuerbāt:
ab rōiōre at rōiq; sensu r oculū/ quō
id fiat· nō plane video/ neq; ipsi de-
clarāt· ¶ Qsi et hoc q̄nz fiei in so-
miātibq;: esto:/ Inuemā rursq; ali-
ud· in quō illaz vicissitudo· horū
vicissitudine supet:/ q̄ppe· iter mē-
tē et phātasia· nō spei/ actuq; tim·
vez eriā asserta/ habitq; mutua sit
ḡmutatio: q̄ inter hūc/ et illū fit mu-
tatio:/ Cū q̄ mēti ad phātasia/ mlto
maioz ḡgnatio sit/ copulaq; r̄solu
bilioz· q̄ sensiu rōi ad aliū· et rōi hic
sensq; et· ille· in eade sint aīa:/ cur
nō mēs q̄/ et phātasia· r aīa sint
eade:/ ¶ Cur mēs etna/ rsq; adeo er
ga tpale phātasiā/ ferme sp affīct·
vt obsēq̄t ipsi et blādiat· ac dolēte
illa siue gaudēte/ rodoleat (vt ita
dixim) et ḡgraudeat:/ nisi eiḡde nē
et subz fundamētū vtriusq; subūi
atur:/ Quonā pacto· vrb phāta
sie finita/ vim mētis ḡdamo infi
nita/ sepe comitat· agēdo· vt q̄sq;
illa speculat·/ eousq; her ipsa cogitet:/
nisi substātia cade equet· vtraq;:
¶ Quāq; fit iter duo aliq· subita/
facilis/ iterq; ḡmutatio q̄litatū:
nisi rōib illis ma subsit:/ Quapp
neq; itellectu ta facile fiēt vnq; phā
tasticq· aut phātasia itellectualis
euadēt:/ neq; ille/ irrōl efficēt aliq·
aut illa/ rōlis:/ Nisi rōe subesset
vtriusq; subiectū·/ ¶ Mouet· n· rota
altera/ mouet altera: qr eide machi-
ne vnitūt·:/ sic duo illi appetitq· rōl
is/ et irrōlis/ sese mouet· vicissim
facillime/ ta rpetu/ q̄ iudicio: qr
eade aīe subia sit:/ Hic Aristotelicū
illud r libro de aīa 3:/ Queadmodū
spera mouet spām: sic ḡgrupiscētia/
uolūtate:/ Nō pt at ḡcupiscētia volū
tate mouē· nisi sit/ aut quasi spera
supior/ trahēs rferiōre (qđ nec vnq;
dixīt:/ aut spa eidē artificio (cui et
mēs) conexa:/ ¶ Rō· ij· Qa separa
mēs nō rdiget phātasia· ¶ Cap· 10·
Mentis nīa (apud Aueroem) nō ha
bet ee rōe cū corpe· nō ee ppū illi cor
cat· nō habet inde oīginē/ neq; scdm
entia/ neq; scdm ppātoem ad existē
dū· nō gficit cū ipso spem aliqua· neq;
scdm numez corpū numeāt:/ Itaq;
sicut habet eendi modū (ab hoc arīali
penitq; sepātū: sic ḡgnitoris modū
habebit prozsq; a corpe segregatū:
Quapp nulla rō est· que ea cogat
spēs a phātasie similachris haurire:
atq; tpali mobilitq; discursu· ad ipsa
rez (presentē eternaz) sciam indi
gē· Profecto eit supnis mētibq; q̄ similia:
et illis mlto ḡpriquior· q̄ corpū quali
tatibq; Igit illas/ eazq; more itelliget magis·
q̄ istas:/ Qđ e qđ duce Aueroīs dixe
rit: q̄ hāc mētē scribit· nihil absq; si
mulachris itelligē:/ simulachra rō
corpū sit· nō mētiū· ¶ Qđ at cū p̄a
familiaiaq; huam itellecty obiecta·
sint· cōes ipse nālū nē rōes· q̄uīte
quidem corpibq; ß a corpibq; sepabiles:
licet nob· ex ꝓportōe qđa pōe ad obiectū/
argumeīai· tale ee hoīs itellectū· vt
et quīcty sit/ et possit sepai:/ et qr rō
iūcta e· mirro pene sp ad simulachra
se gūtat· q̄ fecto qr quīcty e/ ideo se ad
quīcta gūtit:/ et qr mō sepabili e quīcty/
ideo mō sepabili se gūtit· ·i· abstrahēdo
atq; sepāndo:/ ¶ Mētes rō q̄ nō solū
sepabiles/ verūtā sepāte sit:/ et sepabi
li mō/ et sepata piter ituēt:/ ¶ Hinde
(vt sūmati dicā) nihil mihi magis vi
det· huāne mētis nam ee media de
mōstrāe: q̄ nāl eiq; rclatio ad vtrūq;
Diue· n· p itellectu· l' inpiat a corpibq:

asserat

mox inde se ad corpea trãsfert: l'ab
corpeis vterdũ exordiat: vicissim
ad corpũ simulachra labit: Diue
p voluptate: l'optet [illegible] eterna:
interi inde tpalia affectu deflectit:
p cõtra cupiat tpalia: vicissim inde
sepe eternor reuẽtia cohibet: Hz
ad qstionẽ ia Aueroicũ reuertamur:
Pndebũt Aueroici. hũc itellectũ
mẽtes ãde supmas itelligẽ absq; simu
lachris phãtasie: nãs corpis minume:
Nos ad hec iferẽs In mẽtibs illis
ee spes corpũ iorpeas· pãs de corpibs
iudicãt: ptẽa si itellectu hũc cas in
telligit: ab eis accipit corpũ qgnitorem:
Nihil q̃ opus est· vt a corpibs ea accipiat· Tu illi· itellectũ hũc asserẽt
ipsũ ee· in seipso subsistẽ· ac nobis
herẽ· Quatũ in se subsistit: tpaĩ ad
mẽtes supiores· vt pspicuũ· vtreu
q̃ corpus ad lucẽ· easq; pspicẽ· Quatũ
nobis heret: haurire spes a simula
chris· et corpalia itelligẽ: Nos ad
hec pmũ ãde dicẽs· supuacuũ id ee.
vt itellectu q̃ sp ẽ spiritu corpa· si corpũ
causis· eade q̃ sp videat ẽ simulachris:
et q̃ habet in eternitate: quotidie a
tpe mutuet: Deiñ· nõ q̃ nob adhẽt·
a simulachris accipit spes: sed q̃ illas
hũc capit· adhẽt· Vt· n· arbitratur
Aueroys· ex eo solũ nob gignit intellectũ:
q̃ spes eog fort a nobis· acceptis: Ergo
q̃ sideratus ẽ intellectu· ipe q̃si ptẽ
p quada pom· ad hmõi spes capiendas:
q̃ nob adhereat: Sed q̃ phor q̃ heret
nob· ẽ ad hmõi spes ptẽ: nisi fort
sibi opinet· ipm herẽ nobis· q̃ tu
spectat ad nẽ ptẽtate· i· itellectu illig
nam· ee q̃dũ quoda nre aie pxima·
Dicta sit: nihil aplius cõsequitur· q̃ vt
mẽs hmõi· in ram aiam moueat· atq;
formet· Dignior· n· ãde q̃n ptẽ iferi
ori: nõ accipit ab eo· si tribuit· Ipa
lune· spa mouet ignis: nõ moue
tur ab illa· Cur q̃ mẽs heret mutua
ẽ· sriam ab aia potiꝰ· q̃ mutuet:
Sepe si supior est· et tato pstã
tior· q̃to arbitrat Aueroys· de
bet ipsa ãde ẽ se sape solũ: aia vo
ẽ ipsa· ẽ serti cu eode mõ· mẽs
her giũcta sit corpi: quo et mens
celestis ẽ celo (vt vult Aueroys)·
q̃ ẽ· sicut illa nihil capit a celo:
ita her nihil a corpe· Negs no
bis obũtat Aueroici· Dicut celeste: corpus suis formis plenũ ẽ: sic
eig mẽs suis ẽ plena· nr̃am
vo· nouas sp formas accipe: sicut
corpus nr̃m formas suas q̃tinue
variat: Obiectio her nihil efficit·
Ea siqde artificia actio modũ sumit
ab istrumẽtis· q̃ ẽ istra tñs ifigit·
sicut sectio· et silia· ea vo q̃ sola
mẽte artificis ẽmanet (vt dispo
nẽdi opis q̃sultatio) modũ ab istrũt
nõ accipit: quãe nõ decet· dãe mo
dũ itelligẽtie· ex ipso corpe· ẽ q̃d i
telligẽtia nõ explet· Interroga
big deinceps Aueroẽ· Quid mẽs
(dũ in nobis itelligit)· ẽ pfectior fiat·
an ẽpfectior· an neutr: Di neutr:
Tanis ẽt ẽpetus her agitatio: nihil
opãdo pficiens· imo ner opabitur
ẽdem: nia ad idifferẽtẽ tẽminũ nõ·
fit motꝰ· Di pfectior: et ne mẽtis
ẽpfectio· sp a simulachris tpalibs
dependebit· ẽ id q̃d ẽ ẽpfm· id q̃d
ẽpfectis ẽ· pficit: pserti cu nõ alit
velint moueri ac formari ea a phã
tasia nr̃a· q̃ a corpe specula: Din
ẽpfectior· quo sp mouet ad ipfm:
Quo appetitu assidue nititꝰ ad dẽm:
Et q̃d imbecillis ẽ· q̃ vi sp ifirmat q̃d
pstatis ẽ· Hanc Aueroys ipse
vbi de mẽtibs disputat sepãlis igt
eas (cu ẽ sua ẽcentia· et na ggnoscat

tpalia nulla ggnoscē :: alioquī (vt ipe
iquit · et vt suo vtar vbo) vilescent :/
Dicitat : sequtur · vt ex Auerois sīia ·
tpalis ggnitio ibi defectū affeat : vbi
ggnitio ē etna / :/ Cū g itellecty huāg
(qđ ipse asseit) sp eterna ggnoscat :
nō mo frustra dicīt itelligī tpalia ·
qm hic pfectior nō euadat : sed ecīa
qz fiat hīc ipfectior / :/ ¶ Ego certe ip
fectioze fore mēte illā etnoz specu
latricē / in nobis ob ea causā arbitroz :
q sp hic falsis illudit imagibg / curisq
turbat / :/ ¶ Atq hac eig itelligētia /
(i rez nā) supuacuā ee : qz gferat nihil
nec vllig finis grā sit / sītuta / ¶ Al
nimis qđe nris / qđ tribuit sui : Sto
ne pticulare rōnatoem / huang aig
(nā sua) habet · pz illā (vt putat A
ueroys) i struit mēte :: (imo sepe
illudit et turbat) :/ Vniūsale vo dis
cursū / neq ex se habet · neq capit a
mēte : nō · n · ē capax vniūs salūs etna
zq rōnū · pticulaīs aīg et mozlib ::
si · n · eas capet : itelligēt sane · atq
itellecty cēt / et spēng · Nihil g gfert
nris aīb / hmoi copula :: nisi forte
gdurē putas nos / ex eo / melis pntia :
qz nos gt nam nram traxit inutos /
et falsis iplicat fabulis · du fallaci
spe diuinoz / puat nos pntiū bonoz
roūditate / :/ ¶ Hz neq mēti pdest
(vt dixīg) · q cū diuina sit : nō ē ad
huc hoīem (cui ad finē) referēda · ho
mine (inq) ab illig ee seiunctū :/
Rursq cū p sua ēentia / supnas rez
videat causas (in qbg · cause oēs me
die / et effectg qlibet gtinet) : ideoq
i illis / pz illas pspiciat corpalia oīa) :
nihil nris egret phatasiis / et sēsibg ·
ad corpalia discrimeda / :/ ¶ Pterea
qz inest illi (p Auerois) agēs ille
itellecty · q cū in eterno sit actu · p
quē / nam itelligibile / figulis pt sen
sibilibg cōmodāe :: pt et magis et
pq capace itellectu / eodē itellectuq
li splendoze replē : atq in eo · tū spes
supnaz rez sibi igenitas / capaci offer
re · tū p efficacissimā vtutē sui / vni
uersales spes illas / in grepty pticulaēs
deducē :: na si sit ex pticularibg cō
tingētibg / vniūsalia fingē : pt ecīa
ex vniūsalibg / l tnatis / l tspectis
diuinitg / pticulaia qq gnpe :: pser
tim · cū (ēentia) sit capace supioz : atq
munq hoz / iam ab euo sp ereplēt / :/
¶ Neq rursq dicē dū ē · tū mēte / tū
aīal · pp opositū ex vtrisq glūgi : nō
· n · ita iungūt : vt vē vnū ex vtrisq
gficiat :: neq decet ptes vas / ad falsū
totū referre : quasi finē / :/ ¶ Forte sse
dicet · gferre copula illa / ad mūdi
derq et ornamētū / :/ ¶ Ego vo non
puto mūdū / supfluo hoz ornatū figmē
to / imo portento : qđ vnitū habet ca
put · et illud qđe licet diuinū sit : tū
(cameleontis instar) colozes variat ·
pro obiectoz varietate · Crura sup ha
bet inūabilia · Caput manet :: crura
sp aputat : rursq repullulat / :/
¶ Neq voleabig eos · si dixīt mēsez
hoz · ad rez / tū supioz / tū ifioz gnez
one gducē :/ Quo · n · pacto qietet
retrā :: qđ in se nō vno / nō ē vnū qđda ·
ß neq gnexione susc̄pit aliqua
aliūde :: qnā quāda forma se opor
tet i mudo : q supiozes formas nectat
ifioibg · sa forme / vmtatisq officiū
ē gnetē · Atq in ea ggredi oportet ·
formaz oīm ppetates :: ita vt forme
supioes remittat qđamo / atq ad
ifiores deuiāt : ifiores at itendat /
extollat q ad supas : In illo aut
Auerois mostro · nec foz iueīt vna
eois :: nec extrema tuit in se om
grat : sed du singula (qđ sui ē) ser
uāt · remanet dissipata / :/ ¶ Denig

si ītellectū ee dicāt vbiq; sub luna:
frustra ibi ponēt / vbi nulli vsuī sit
hoīes · vtputa ī sūmo aere / īnauī
gabili equore / trag; īhabitabili: vbi
· n · nihil ītellectu vsuī ꝑficit: neq;
mouet q̄q̄: ꝓpatetici vo diuinag
mētes nusq; designāt: nisi vbi amo
modatę regūt aliq̄d atq; mouēt:
Q; si dicāt illic illū ee dūtaxat. vbi
sit hoīes: duo stulta sequēt absurda.
ꝑmū. q̄ totū erit ī duobg hoībus lō
gissimo ītervallo distantibus:
neq; hī erit ī medio: qđ nā nō patit:
Altrū. q̄ motus hoībus · ipse q̄q̄ mouebit
: Mouei tñ l̄ ꝑ se / l̄ ꝑ aliud · sīam illā
q̄ neq; corpus sit / neq; fōr ꝑpa corpib:
serta ꝓpatetica nō solet admittē:
Proīde · q̄ rōe · tā diuina mēs ho
minū culū oberrāte / raīssimeq; mēte
utente (ūsi ꝑsequa) passim omni
tē: q̄s explicabit: Aliq̄d nāli mēte
At vo supiorē: et hoc · neq; ad ee / neq;
ad bñ esse suū / indigē videt: Sed
neq; violētia / neq; gsilio licet fingē:
Neq; licet afferre. q̄ ideo mouet
moto hoīe: q̄ nāliter huāne spēi ac
cōmodat: nō. n. aliē illū huīc acco
modat · q̄ celo mētē: qua tñ vna cē
celo mouei nō putat:
Postreo si dicāt:
mētē (moto hoīe) nō mouei: fatei com
pellet / tū mētē q̄z ꝓcul ab hoīe: tū
hoīem procul a mētis ꝑntia viuere:

¶ ꝓ. b: Quia ītellectu vterq; est
vtq; in alia.

Cap · iiim

Q; at ītellectū agētē / atq; capacē
duas ee affirmat cēn⁹. · q; ābg vnū
ee ītellectualis aīe gstituit: id qđe su
pflūū. et absurdū. Supflūū: q;
vna cēntia sufficerit / vtrīq; duabg istru
cta: ita vt ꝑ vna efficiat spēs: ꝑ alte
rā capiat. Dicut et phātasia / ītellectus
quasda ex imagībg hauriāt: et haustas
ipsa met recipit. Et oculi aialiū (que
nocte videt) in cadē cēn⁹ / vires ge
minas possidēt: ꝑ vnā · imaginē
colorē eluciāt: ꝑ alterā · capiūt. Ipm
& lumē · colores ꝙfda / nubibg aut aq̄
et facit / et susꝯpit: Quo at pacto ī
cadē cēn⁹ / duplex fyndat pō ee uīsū atq;
trix / et susceptiua: Ex diūsis vide
licet ꝓpatetici ꝑ se / l̄ ꝑ aliud · sīam illā
mē (prout a sole est) colores facit:
(prout ūsi in seipso ē et sol) susci
pit: Ita et aia · qtū ex deo ē (actu
purissimo) · vim sozitā
ad spēs fabricandas: qtū vo ī seipsa
ē / infra deū · cuadit ūsi passiua. ac
spēs susciptedo fōrt: Quo fit vt
figmēta illud Auerroicū sit supflūū
Est et absurdū: qm ex duabg cēn
tis / q̄ actu vtreq; existūt. esse:
vnū sbale nō gstituit. Duo nāq;
existendi acta · duo sūt ee / nō vnū:
Intellectū agētē (apud illos) esse
actu sbam quādā · ꝓpō agit aliq̄d:
nō ē dubiū: neq; nos cōtēpugna
mus: Q; at adiūgūt. capacē ēē
ītellectu / ee sbam alterā: ar tale:
vt mera pō sit / nō alit q̄ mā ꝑ: nō
probāt. Nā si mēs capax / puraduraq; (ante
sit pō: a mā pria nō distinguet:
et vbiūq; mā est. est ītelligētia: ita
vt et lapides ipsi ītelligāt. Certū
ādem ē matia ꝑ ee mera pōm: Q;
pt at mera pō / in nā ee. nisi vna.
sicut neq; mera actu nisi vna: atq; eō
ūso · Di · n · q̄uq; ī pō ee dicāt: ꝑ vna
rōem cōem / talia sūt. et q̄uq; actu
sūt: nīsi ū ē ad vnicū pōz fontē
et vnicū actuū. pueire. Ītez. si ꝑ
et cōis? rebg distinctio / gpositōe illa
ē / q ꝑ pōm fit et actū: atq; ex vno
nō fiūt multa / nisi ꝑ ordīe quēda
aliōz ad alia · et ex multis sūt nō fit
vnū / nisi ꝑ hmōi ordīe / in q̄ aliud
ad aliud / tūq; pō refert ad actū: seq̄t

dixim) habet limite· vlt quē geng
nō pozrigit· citra quē ḡd est / nodu
ē fumū neq; cria mez: qppe ālitas
nō aliter cadit a sui gnis sūmitate·
q̄ p quada oppositi generis mixtione·
Ptea· si nā pōt i mēte ē pfectioz /
q̄ in mā· p aliqua supaddita sibi p
fectoem: mes nō ē potētia pura: q
si p seipsa: tūc pō ipsa ite siozē in
mēte· remissioz i mā: Aut q sdm
magis / aut sdm melig est inte sioz·
Di det p̄mu: mā nō amplig cit ex
trema pō: cū sit alia / q magis pō est:
Di z̄m: mes nō cit pō mera: q; qd
ē melig / sūpe bōtatis magis ē pti
cps: ea vo sūmg ē actg: Cū g mes
nō sit pō mera: nō est in ea substati
alis / ḡ actualis pō: et q; pō / actg
ggruē debet: actidetali quidē actui
subiecta cit· subali neq; Quapp
ex ipsa / et sbali actu itellectg agē
tis· nō pt tertia qda sba fieri pō
·n· sdm ād (vt inquit methaphy
sica) aliquē sipliciter actu nō susci
pit· Putat Aristotelici· itellectū
capare / vmūsales rōes rez nāliū /
fūr itelligē: qm eaz rez fozs abso
lutas / itelligibiles actepit· Qm
vo in seipsis / tales nō sūt· et siei actu
itelligibiles nō alit pnt / q; p nām
itellectuale atg agētē: itellectū ali
quē efficare introduxerūt / absolutaz
fozmaz prereatoz: Di nā hec in
tellectg agētis sit vtg qda / eidē ēentie
ipsita / cui et capax vtg mata ē: qd opg
ē Auerroita illa gemina sub stratice
ggreie: Dinat alia qda suba sit (hac
excellētior) q vim itellectuale trifun
dat / p subam mētis capacis / vsq; ad
simulachra phātasie / atz ius simula
chris pstet vim fozmaz itelligibi
liū efficare (qd Auerroin arbitrat):
mlto / et pg / et magis vim eadē / ipsi
mētis capacis sube largiet. Illa suba
mo largiet stabili: her suba / modo
stabili capiet: cū vtraq; sit etna): Ipsa
g suba eadē· q capace vim habet /
bebit et efficare: neq; opg cit ad duo
illa mētis officia / sbaz vitu gemi
naz· Hūc erīa errot Alexadri quīt:
q vt (ex violeta Aristotelis expositōe)
oem diuinitate hūano gnī auferret:
mētes ādē capaces ee in nob / nuoq; di
stitas asseruit: agētē vo mētē / ext
hores / atq; vnitā· in q sola / sit tota
mētis diuinitas· q sit vmūsalis cau
sa itelligibiliū spez: Quez cū in oib
rebg nālibg· sint vtutes qda / suozū
motuū effectrices: nefas ē· subam
mētis hūane (nāliū oim pstātissima)
efficare vtute puaī: et q; a vtute opa
tio pfitisit: mes vmūsalis / mēti nre
nō pg tribuit actu itelligēdi· q; vtu
te intelligētie effectrice: Quēcīa
si causa vmūsalis / ticulai effectui /
prozsq; oppat· videlicet / cū vt causa
effectui / cū vt vmūsalis pticulai: nrē
est· iter duo her / ticulare causa (tm
media itponē· Vtrq; ādē solis / vm
salis· hūr hoiem (q; ē ticulais effa)
nō producit / nisi p hoiem alīm / tm
ticulare causa atq; ppa: Eadē rōe
mes illa agēs vmūsalis / no ꝑducet
effm hūr· l illū spēi itelligētieq; / in
mēte capace / sine mēte quada agēte
ticulai / q nīra nos habitet· Diut
·n· p arbitrio nro vtimur ad itelli
gēdū mēte capare / ssi foz ada fabai /
ita qut lubet / p efficare mētē / spēs
fabricatq;· qsi p artē ppa nob / et isita:
Dato Aristoteles mētē agētē / atz
capacē· nūcq; duas ēen as appellauit:
neq; posuit sup aiam: ḡ vocauit are
ptes: dixitq; eas / duas ee differetes (et

vires in aia:. Ihis at Auerois
miete aiam appellauit: is aie vocabulo abutet:. ¶ Solutio rōnis Auerois: de miete sepata. ¶ Cap. lxx.

Ex oibq q gt Auerois adducta sunt: duo gcludig. ¶ Pmū. eade ee i hoie aiam q corpalia fozt: et fozt ab corpeis:. hoc. n. medio solu/ diuinoz radii/ vsq ad ifima trāsmittūt: si idem/ qd ab illis illustrat: hoc illustrat. Imoket hoc medio. ifima ad sublemia reflectūt: si idem regit ifima: regit a supīis: ¶ Secūdig et altez: q humane mētes/ ad numeros hoim nūant: ita vt l' spes iuste distinguat: vt opinat magi: aut certe nūo. vt posteriores theologi assentiūt. Quot. n. corpa hoim sūt: totide et vitales gplexiones. totide viuifice aie. totide aiaz mētes. Terme. n. sicut ad corpa distributoes/ distribuit gplexoes. atq ad has vite: sic ad viuificaz aiaz nūm/ mētes distribuit. q vires sūt aiaz:. Sed tm ex distinctoe corpis/ eēt ex causa. subē/ vtrūbz q distinctio: s ab ipso formatore incorpeo pueit:. ¶ Poēs vo ille Auerois. qbz ab initio q stoicis negabat intellectū ee corpis formā: nihil gtra nos valet. Id. n. effitur. vt no sit fōa corpalis/ ee ppo careēs/ ac deperdēs a corpe p eentia: nos at ea ee volūg. non tale formā. s in ee ppo subsistēte/ et mē dnam:. ¶ Cetez vt refellat nonulle isup captiuncule (quibz Auerois platonicos captat) obmīce studet: meminisse oportet. no ee pfectiōnē aie humane/ vt corpi gūgat: sed aie huic septime/ nāle ee. vt sp cū septno sit corpe atz celesti: et cū spali corpe atz terreno subiecto ad tpa. Dicut et planete cuiq nāle sūt vt sp in spa sua sit: ad tpa aut. sub tali signo/ l' tali. pgēt vo discessit a corpe: nāle e

qz ipsa se corpi nō misceat: ꝑ ꝫmanes
i seipsa: nō ex se et corpe: ꝑ ex corpe
et suo quoda vitali simulacro. vnū
sub se irrōbile aīal opposuit. Sed hoc ipse
videat. ¶ Dic ꝙquat aīa me ꝙtitate
iterrēdēte. nō nichilo extēdit: sicut neq
superficies in corpe pfundo fit pfunda
neq lineari latitudie lata. neq punctū
i logitudie logū. neq significatio vo
cis coloris q imago. i aplo aere fiunt
aple. ꝫmatia. n. ipsa potiq ꝙ aīa. diget
ꝙtitate: ¶ Dic anedit ꝙtitate aduem
enti ꝙtitati neq ꝙ subūcidi. Quippe cū
ꝫ pōm fiat susceptio nō ꝫ actū: i mā
susceptiuā ꝙtitas nō in aīa. Qtitas (inq)
ꝺdefinata ꝓmū ꝫ me ipsi infinitate:
deinde ad certa figura determinata ꝫ
pticia aīe. q certe spei tradit itia:
Nemo at dubitat matia (nāli quoda
ordie) anteꝺe ꝙtitate: Cause igit nāles
(qz loco tpiq subiecte sūt: ideo localiter
et tpaliter agūt. vn et paulati opus
cōsigūt. ꝓteq cū tpe tūdoq pficit:
q ꝫ opa eigmodi nō pnt alibi q in
matia ia extesa pficī. Deq at op oem
cū locale cū tpale diuisione exsupat:
mō agit prozsq idiuisibili: idiuiduaq
pt forma ipsi inē (in eoipso ꝺdu quo
ipsa anedit ꝙtitate) tribuīe: qua si
cut et cetera forīs determinata ꝙtitas
comitet. nō in aīa ꝫ in mā iacens.
¶ Dic vnica i hoīe cois fōr totiq atq
pripua. i. aīa rōlis: sint q (vt placet
multis) multe ꝓtiu specie distinctaz fōre
ꝓticulares obedientes aīe: forme car
nis et ossis et neruī et reliq: ex
abq coposito qdda fiat. qd figure cor
ꝓis diuisionisq et passois sit subiectū:
adsit aīa corpi figurato: nō figuret.
Aiam vo ipsa nō ē talis figure sub
iectū. inde patet: q talis figura cor
pis et anedit aiam et sunedit:
Cū rogat de ipso totiq ē. nonulli (quoq
rndet ꝫ ipm substatiale aīe ipsiq:
ē fieri ē subale totiq. qd ꝓtiu quidē
resultat. Esse. n. aīe dicūt. q ē to
tiq existit: quo et ipsa existit i semet
ipsa: Atq ꝙ aīa i pede q ē sēte. nō
sistit. ꝫ sistit: in manu mota.
mouet. et fortsita nō mouet. Dicūt
. n. i corpe locali. nō subit locū. sed
sup locū adest. et inest loco: ita i mo
to corpe. alienū nō subit motū. ꝫ
q dam imobilit ē in motu: ac si
currit cū me bis currēte bq: currit
tūnēs. nō tūslata: Ergo eode tpe
qn mouet manq. pes quiescit: nō
cogit aīa (q tota ē in vtriusq) tota
moui sil. atq q ē sē: Dic moueat
(si placet) i manu aīa: Rndet Deq
Quid cogit ea ueri i pede manēte. ipsa
ne pt in pede manēte. ipsa moueri.
Qđq sicut nō ē ipossibile. eūde hoīem
sil totū motibq mouī gtrarūb: dū na
ui deserit vsq oīēte solē. at interit
vsq occidēte. nī pellit ab alio. i ipse
currit i naui: ita nō ē absurdū
apud Aquate Thomā. aīam ad statū
motūq altiq in diuisis q ē sil. atq
mouī. ¶ Tota aīa ē in brachio. tota
ē in manu. Amputata manu. aīa nō
trucat. neq restat i aere. neq se co
densat i brachiū. neq refugit tpe.
(oēs. n. hē passoēs sūt corpi): ꝫ tota in
uificat brachiū solū. q ante illud et
manū vinificabat. Desinit at ē. vbi
eāt. nō ꝓ motū: ꝫ momēto opāi desi
nit. vbi opabat: q admodū si fra
gat portio aeis exigua i occidēte et
euanescat: lumē (qđ totū ē in oīēte
(vt vult plotin) totūq i occidēte) nō
ea portiōe (in q ena eāt totū) nō fra
git. ꝫ illuminare desinit portione
qua pq illuīabat: neq tpali fluxu in

seipm se qdesat: sicut neq; ab oicte in
occidete/ tpali fluxu/ sese ingre faciedo
protendat. Mometo. n. se fecerat pms:
mometo se facit et absens. Di aia
vbiq; tota ē p corpq. atq; ipsa itelligit
sola: itelligit et vbiq;: In nullo trn
mebro itelligit: qz ipsa no ē in me
bris. ē mebra potiꝰ sūt in aia. Videt
trn vulgo/ apud cebꝝ itelligē: qm in
telligetia phātasia plurimū comitat:
hāc no agitatio eoꝝ spūū q̄ sūt in cebro:
Sicut affectꝰ phātasie comitatur agita
tio spūū eoꝝ. q̄ sūt circa cor de/ iccirē: affectū
qde iracūdie/ spūs sequūt cordis: affe
ctū libidis/ iccirs spūs. Di qs in
terroget/ Quidnā sentit, qve itelli
git: Homo (Peripatetici rndebūt): ē
aliter. atq; aliter:. Dentire. n. apposi
ti actū ee primo dicēt: qz vis sentiendi/
ipso gposito ē ex mā/ foīq; mixti/ et
aia: Deīn et actū aie: qm ipsiꝰ vtu
te/ fit sensꝰ: Intelligetia aūt/ ee totiꝰ
gpositi actoem. Cuius. n. sit aia sola/
itelligetia sit: ideoq; possit i sepāta
aia remanē: trn du aia ē ita foī gpo
siti. vt in vnū ee coē cōcurrat: id
totū (cuiꝰ ē id esse) ita ē forma opāi
dicit/ sicut et ee. Huc illud Aristoteli
cū tendit/ Intellectꝰ/ nulliꝰ actꝰ ē
organi. Et meto: nō. n. i corpe est
sicut sensꝰ. ē in aia: neq; sicut puta
uit Auerois existimādꝰ ē esse ab
hoīe/ ē ab organo sepātꝰ. Neq; rur
sꝰ Alexādri moꝛe. sic ē exponēdū. vt
sensꝰ qde singuli/ singula sozitꝰ sit
istrumēta: itellectꝰ aūt ipsiꝰ corpꝰ
totū/ sit istrm. Videq; n. nobilissi
mas vires/ nō quoūis ē nobilissimo
solū instro vti: vn tactꝰ qui sit glub:
phātasia/ vmoꝛ atq; dispectꝰ p
ficit: Nō ḡ vnīus corpꝰ satisfa
ciet mēti. Neq; dicēdū ē. ex oīm
istroꝝ gspiratoē. vnā gsonātia gsti
tuī: q̄ veluti istro itellectꝰ vtat: nā
si ita se res habeat: itellectꝰ istrumētis
oībꝰ tōgebit. cuiꝰq; materie virtꝰ oīm
organoꝝ/ atq; mixtꝰ: Neq; Aristote
les illud strabit vbiq;/ De quo qde nō
ē/ absq; corpe: itellectꝰ aūt ē sepābꝰ/ atq;
īmixtꝰ/ nullo prorsꝰ organo vtēs. Di
. n. organis vtēt: talis/ aut talis eua
dēt: neq; oīa vbiq; cognoscē posset. Si
trn ita sepābꝰ ē: qui aīe sba/ in q̄ est
corpq vniūsitet: alioquī no diceret
hoīem itelligē: Sepābꝰ ē. n. q̄ no ē
ī opposito/ sicut sensꝰ: ē in ipsa aie
suba/ q̄ est a gposito sepābilis/ Neq;
itelligendo pītur istro. Quod qde
in libro de somno et vigilia cō
firmauit dicēs/ Quoꝝ sūt actoes: eoꝝ
dem ee agendi vtutes. Cum nō sen
tire qdem ꝑ istrm ghignit: itelligē at
mime: īcirro sentiendi vim ee gposi
ti: itelligēdi/ aīe ꝑpriā ee posse:

Solutio rōnū Auerroicaꝝ: de mente ꝑmica.

Cap. 13.

Soluīg ita Auerois/ Auerroicoꝝq
ꝓatores: quibꝰ demōstrari putabāt
mētis sbam/ formā corpis vitalē ee
nō posse: Soluīq; eas de ineeps: qbꝰ
vnica ee mētē Auerois conat ondē.
Ex mā (inqt) ꝓueīt formaꝝ sub
eade spē nūs: At mēs caret mā:
Cōmune qdā Peripateticoꝝ sūt est:
sīt Pythagoreoꝝq/ Platoīcoꝝq plurī
mi. spēi nam vnā/ in plura īdiuidua
fundi. nō ꝑ extīnā matīā arbitra
tur: ē ꝑ vīsitos qdā ipsi forme mo
dos/ i quos actu ꝓducta forma/ indi
uiduū hoīs aut illud cuadat: ee. n. in
q̄libꝰ agelo. agelicā spēm/ ad agelicū
īdiuiduū/ absq; mē mixtoē deducta.
Neq; vt sequamur (in sētia) ꝑ
Peripateticos/ ꝑt nōnullos Platoīcoꝝ:
forte credēdꝰ. ē ex mā/ ē ꝑ matīā/ imo
ꝑ gpositū ex mā et foī. formaꝝ num
ꝓuenire. forme siqde corpales. sicut
ex mā qdamo trahūt eēn: sic et num

sub eadē spē positū ꝛ formę at/ non
corpales quidē/ ꝫ corpis (quales sūt
aīe rōles)/ qꝛ nō sint oīgine a mā: ne-
q; ab eā num sint/:/ Quia vō nomo
ad diuinitatis imitū/ vex ecīā ad gu-
bernacula corpū diuina puidētia illas
īstituit ꝛ sicut voluit certū ee vaiorū
corpū ꝛ hoīm gpositoꝛ num· ad sui ois
ornamētū: ita certū ordiat num aīaꝝ:/
¶ Sed vt cū plotino loquamur ꝛ gdm
platois aīam distīguit/ ab aīa Dotratis:/
diuing ille grcpta/ qui viuificā aīe pla-
tonice vim· pmo ad talis cpdā trauit
celestis corpis indumētū: pq hoc ad ta-
lē quadā pcipue clemētalis corpis cō
plexionē gignēdā regēdāq; accōmoda
uit ꝛ ita et ad sua qdā: Dotratis aīam
Dic g viuificas aiaꝝ vires distreuit.
pt̄ matīa/ imo pt̄ gpositū ex mā: mū
dani ornamēti gra ꝛ Vires at aiarū
earūdē itellectuales distreuit/ ad aiaꝝ
distinctōem/:/ Ex qua ob causā ꝛ/ ¶ propt̄
aliū atq; aliū diuinitatis imitū· Dub
varūs ideis frui possūt mēte diuina ꝛ
p vaia vestigia illā ivestigāe: varūs
ad hūc finē callibq; pficisā:/ Voluit sa
ne infinita bonitas· nō solū corpeis oꝛ
nē/ ꝫ ecīā spitalibq; seipsa· infinitis (vt
ita loquar) modis cōtrāe: atq; inuabili
bq pene oīnis/ inuabiles suuipsis vultq
ondē· Itaq; vaioꝝ aioꝝ intellectuales
oculos et affectq; diuisis trauit modis:
vt diuiso tramite/ ad diuisas mltiplicīū
diuinoꝝ bonoꝝ possessoes pficiscamur.
¶ Procul (ex mēte platois/ i timeo
dicētis· deū/ aīas hoim alias/ aliis duci
bq stellisq; accōmodasse) pbat differētias
aiaꝝ· nō ex corpibq/ l' inclinatoibq ad oꝛ
pa puenire: sed ex ipsa ēentiali accōmo
datōe a deo facta· ad differētes duces atq;
stellas ꝛ un et differētia relationū actio
nūq; puenīat: tū ad eterna vidēda/ tū
ad talia gubernāda· ¶ Proinde (quod
modū Hcotq/ eisq; sectatores disputāt)/
Oīa nā (pter pmā q sola/ pure ē actꝰ
pōm quada qdamo ex se i forme/ et aliū
de fozible habet admixta ꝛ q nō aliter
ad plures singulāesq; existendi modos:
q; mā ad plures sūt eq se habet· Ideoq;
sicut hūana spes/ et eqna: sic et stellaꝝ
alis spes qlibz tā agelozq; q aiaꝝ ꝛ plu
ra pt indiuidua deriuāi/ ¶ Cōfert at
metiū i eadē spē nūs· ad vnūsq; ordine
oīo gplendū:/ Eigdē ordo plen/ille est:
i quo tū supioza/ ad ifīa· tū lyer ad illa
vicissim· tū eqlia pariter iter se ordinat:
Ordine vō eigmoī i rebus corpeis plene
spicuū ꝛ At si corpea/ plemoze sint
ordine: in ipsis q; silem ordinē ꝛ triplī
cē cogitāe gpellimur ꝛ Nō pt at esse
nullq; vllgsiter eqlia ordo: nisi plura
sub eadē spē gphēdāt/ ¶ Coducit rur
sus nūs plurimaꝝ i eadē spē metiū· ad
pfectioze ipsaꝝ felicitatē: nā ille seip
sas qdamo in seruite gtuetes· equali
mutuaq; (vt naliterq; fieī solet)/ tū ag
nitōe/ tū fauoabilitate ggratulatur/
¶ Denicq; loge pulcyrig ē vmūsū: si
vbicq; infra/ intra/ spes/ qdmodū sup
spes· sit mltitudo ꝛ supraq; qde gnali spea
licq;:/ infra/ intra vō nūosa qda vaie
tate decoza/ ¶ Necq putat singulozū
num· ad id dūtaxat qdrē· vt spes ipsa
seruet: qꝛ ecīā in corpibq· loge plura i
diuidua vbicq; sūt q; opq sit ad spem oꝛ
seruada· ¶ Vtq; videq; nam i singulis
speb· mlta/ nō salutis oīo/ ꝫ ornamēti
grā fare· qđ in coloibq/ et figuris/ li
niamētisq; et dispositoe quada ordi
natissīa· manifeste videq· ¶ Denicq;
finis pripuq (tuig grā deq oīa ee vult.
haud ꝓpe ē vt sint· ꝛimo potiq vt bn
sint/ ar bn se habeāt· Ar si hꝰ grā sūt
pcipue aliarūz sūt: certe eigdē grā sūt
qrūq; sūt· Quapp deq plures i eadē spē
metes· nō ideo ee voluit· vt spes ipsa

[illegible] ꝓ· vba fano (que et fregnetē (fano) ꝓa ad ꝓ porta q; opt· [illegible] ꝓ (quasi ꝓta q; ꝓ nec monedo loquēdo) ꝓcepio nec fantes: nuncū q; ꝓhibeo· nō habeo:/ Et nec ꝓ ne mihi mihi ꝓ nec q; ꝓcepta· Ita· n· ꝛ ne ꝓ mihi ꝓ ꝓcepta· q; ꝓhibeo· pro· ꝛ· ne ꝓ· ꝛ· ne ꝓ· q; ꝓhibeo

ad alia (absq; fine) vtraq; colligē:

¶ Manū id quidē ¶ Primo. q; mētis aspectu excitat plane a spē / nō tñ terminat in spem. vt illā nitatio tñ obiectū ispiciat: ℔ p ea ispirit⁹ dem rei vniū salē: quā pfecto vnā atq; eā dē (et tñ vnā) due mētes / p duas spes ituentur: quadmodū duoꝝ hoim oculare eāde videt / p duas illig imagines: sic & ad hoc itendūt mētes. vt spes sua / ad alias reducat spes: ℔ vt p eas rez videat rōes: ¶ Qz sign ad hoc itedāt: nō tñ i infinitū pgredīt: qm vniuersale vim significatoēmq; he spes hnt: itaq; nō liret eas sp (tñ singulares) i alias (re ipsa) cōiones resoluē. ¶ Qz pgrediāt abscq; fine (si placet):

Quid. n. phibet. mēte (que ifinita q̄dāmō habet vtiq;) sine fine vagari: dūmō ifinitū hūc actu cursū / pagat nūq;: ¶ Dilis argumētatio fiet pt de notionibg / et greptibg: Rnsio ℔ p silis:

Signa: q; nō sit mēs vna tm. Cui⁹ postq; rndg Aueroīs rōibg: relequit est. vt affeāmg i mediū. q sint ea signa potissimū l' argumēta. que dissuadeāt / vnū ee in cunctis hoibg itellectū.

¶ Signū p̄m. Di mēs adeo a deo diuina est. vt nullū habeat gmerituꝝ cū nā. vna sit initio careꝝ et fine. tota vbiq; sub luna. nō e visile. eā ita ee / suis pfig ignarā: vt i oibg pene hoibg (pter q; i vno Aueroe) se nūo multiplicē ee putauit sp et putet:

Ego certe nō solū itelligo: ℔ eria itelligo me itelligē / atq; silr me sentire: vng g idēq; su / q itelligo et sētio. Vng (inq;) p ee vnū: alioquī nō ea diu / et a me / et ab oibg affirmaret. qudē prozsq; ee itelligēte / atq; sētiēte: ℔ manifeste discerneret intelligēs a sentiēte:

Quo. n. pacto visile e. sepāta / etnā / diuina mēte / i etnitate ora ggnoscēte: adeo ignoraē seipsa: vt sp et vbiq; putet se nō itelligē solū / ℔ eria sētire et mouē / et nutrire: cū talia (sicut opiat Aueroīs) nō efficiat: ¶ Dignū zm Aristotelē vitalis locꝝ e: vitalis est mētis cibg: quo fit. vt se vnissim libenter adsciscat: Cū vo. aut nucq; aut vix / humana mēs / Aueroice opiois capax efficiat: conuerē possug ea opiōne nō ee vera: Quicūq; ipē Aueroīs nō libero sue mētis iudicio / opione hmōi incidit: ℔ q; nesciebat aliter Aristotelis libros / in Arabicā ligiā trāsos / iterptari: Neq; sentētia affert: ℔ vires / tentat / genui. Dolū hoc affirmat: imōzlē ee mētē: ee vo vna / nō affirt. ℔ opiat / et dubitat. Inqt at se ronari et fingē / ac posteris occasione disputandi relinqre: Et siq; cui dubitatoī astipulat: nō tñ ex animi sētia hoc agit: cū q̄da abitrois studio. vt videat paradoxa posse defendē:

Meito vo tñ inqt hoc pādoxon tm abeē q; cuiq; probabile fieri vnq; possit: vt neq; eriā Aueroīs ipse sibimet psuadē potuit:

Merito vo probabiliq; (imo ve rig) dixisset Aueroīs. si' cū Themistio vnū duxisset itellectū illuminātē: multos vo ptim illuminatos / pti illuminātes: l' cū plotino. deū posuisset tñ sole / hunc subdidisset itellectū vni / cuiq; totū / q̄si soli lumē / huic isup itellectū q; plurimos / q̄si lumi radios / his demq; alias q; plurimas / quasi radiis oculos: aut salte si cū Auicena. multas mētes / vnime ti. q̄si forībiles fortori. Hoc. n. facile quis capē pt. et exēplo mox aliq̄ confirmāe:

Inuetu vo Aueroīs / ab oi mētis tm actitate e pemtq; alie

nu: Qz at metes huane iuetu ali-
ad tape negat: l in queit q sup eas
illud est atq diuinu: l inde q qz
eas et falsu: Inuetu auersu.
qz de mete e: no e sup mete: est g
falsu. Dignu zm Quoties vnita
te metis exogitat toties ea odisse
soleq ac nuim metis tupe (si no tu
pid supuue) Necq arbitradu est
nos p phatasia nuim metis odisse:
na siquid e in nob odii adusq mete:
eade mes vnitate sua odisse pt q
et nosse: Qd est at insile. re diuina
et beatissima se suipsis nam assai
respue et odisse: Qoes q no sit
mes vna. p: qz septe inde qtingut
supflua.

Cap. iiii

Irgumetatoes aut erut huius
modi. Di intellectu ages pfecte se
ipsu itelligit (qd Auerois gstentur):
vim sua et opatoem nale qtinuatq
no nesrit. Iccirco aiadutit se. seu luce
formae qtinue itellectu capacis
pspicuitate. sa si capax adutit sepe
se illuiat: cur ages no adutat illu
minae. no video: ubi quo itellectu ca
pax moueat a simulachris. no ig
norat: inde et homes singulos se rege
illuiae isup simulachra hoim: hit
et simulachra et qd p illa signi
ficat. itelligit: pserti qd du descedit
ad sensibilia p vim itellectuale: tn sit
i illa p vim ipsa itellectua. Itaq
itelligit illa: no qz formet ab ipsis:
sed qz ipse se fort ipsa: du forma
sua nale seu forb thatab. p lumie sua
discretiua discernit i singula: Di
capax (no qda reflexo) p spem qua
accipit attingit simulachra. vnde
si accipit: n curno (q spem fiat)
ages. attigat simulachra vn fiat:
Attigat g oportet vtriq itellectuali
mo: siqde na sua nihil st aliud q
itellectu: q vo sit attingit simulachra:
sensibilia pspicit. Cu g suba me
tis. i hac pte agente vim habeat ad
etna et tpalia gnoscenda: qd opg est
pte illa capace illu subiugi: An vide
luret ad ppandu et exequendu opis hg
effectu: Animae ages. n ppat ca
pace ac phatasie simulachra: no eo
uso: neq exterua egret ma ad agendu:
cu et itig et ab extoibq valeat opari:
posty g i agente e vtq et efficax et pia
trix ad itelligendu sufficienter: supflua
e vtutis capacis aductio. ad mete vna
ex substatiis duabq cofitenda. Ded
esto. iugat vis capax agenti: hec rursq
agenti subnexa. in eq ta etna gnoscet
q tpalia. hec cq gnitio i vnitissa mete
(ex hac pte capace) supuacua e: qiade no
deest ex altera. Item. vis ista capax ab
huanis forta simulachris i nob tpalia
nosrit (q ia noueat i agente): q sit vt ter
cia hec gnitio. silr sit supflua. Di
po videndi p sensu queda agente sibi
giuncta singula se videt: frustra dicet
orum indigere po: p qua ab extoibq mo
ueat atq formet: Dicut ex ubis Aue
rois i his tribq cognitoibq supfluitas
nascit: sic et i tribq fortoibq orit. Di
e formata capax itellectu agente semel
p een (vt ipse putat) supflua e. iter
formai se eode p auctore hoim simula
chra: supflua qz eode formai quotidie.
p simulachra virox sapietu atq felicu:
Hec ora supflua sequut ex dictis Aue
rois (que nob ab initio recessuta) qd ligo
nobis ondit. opinoem eq tuy supuacua
ee reuerenda. Iactet g se diuina mete
aduenisse: q tu i seipsa sit sapies: se
delirat i nobis: Et qm quotidie inu
meabiles homes re eade gsiderat ac
sepe fallut: mes illa singulis momentis

eade re sil milies milies q̄ sideat / ac
sepe decipit. ¶ Di supfluitate har / falla-
cias sibi a phatasiis uerta. mes ipsa
seu adadiuit nuq̄: sp suis ps̄ē insia:
ty cotraiu exprimar i nobis: qn falla-
cias ꝑas redargiuq̄: Di adadiuit ēde.
no tn ifelicem sua ab iis abagibq̄ i se
diuitit cu possit: sp ē mollis / sp ifirmes:
pt at eterna mes / in etnu / arie sua
a tpalibus phatasiaz nugis aute: sicde
tpalis aia sepe / ad tps et sensuu nu-
gis seuocat semetipsa. Necq pt affectu /
ad singula q̄ sit infra hoies. mete illa
i iis erroibq̄ et turbinibq̄ remozaī:
q̄ neq erga huana ēde nam / sit affi-
cit. vt cu ipsa gspuret ad spem fa-
bzicada: ¶ Quo q̄ pacto. cu hoc aiali
ad timas opatoes gcurret: nisi pg
ad ee ggrediat: sca et foz igniis /
externe me / calefactoem ēde ipsa (q
externa opatio est) coicat: erta si ee
suu neq̄ coicauit: Cale at p se /
(que ē tima opatio) solu pg ee coicat:
¶ Za. Quia mes spes seruat. ac ia
diu plena oim debet ee. ¶ Cap. 16.m
Quaq̄ in libro supioe (ex platois
sentetia) nouas meti fois no adueire
ꝑbauiq̄: derlineq̄ tn ad pipatetico
i pntia: ac nouas siei fois i mete
tapare (p vim metis agetis) (pntibq̄
simulachris) gredaq̄: eo videlicet pacto.
vt simulachr / efficare vim ad spem
treada. no adhibeat: ꝑ occasiois ipul-
su: qd alias declaniq̄: ¶ Di tota vis /
spei vniusalis efficiede / in agete est.
ac tota vis / sustinede eigde / est i tapace
ytute: pfecto ab iis duobq̄ (absq̄ simu-
lachroz pntia) spes gseruabit. ¶ Nec
habeat (si videt) simulachr / efficare
vim ad spem pcreada. dimo ipm /
istrumeti gerat vice: agens vo in
tellectu / artificis. propta itellectu
agens. tm causa pncipalis (in q̄. tota
vis sequetiu rausaz gcludit) pq̄
semel spem ipressit meti tapari:
solq̄ ipse gseruat: sicde spes i mete
viget: ecia du in orio torpet simu-
lachra: q̄ cu apud Auerroe. tm mo
uetia extrinseca / se ad spem habeat:
nequnt aliter illa seruare. q̄ agendo
i ipsa / atq̄ mouendo: mouet at solu
vt actuata: no habitu. ¶ Qz si spes
sensu i tiore manet diu. pdeuntq̄ in
actu / ecia si no seruet excitetur q̄
ab exticibq̄ sensibq̄: q̄tomagis spes
i mete / absq̄ simulachris: Necq to
panda mes est exticibq̄ sensibq̄. q̄
foris (absentibq̄ obiectis) amittit:
no. n. foris veras / ꝑ imagines hnt.
neq ipsi vi sua gducut imagi-
nes fabzicadas: Mes at verq̄
possidet roes. p q̄p / veras rez subas
gprehendit: atq̄ ipsamet sibi eas
gignit: ideoq̄ pt eade ytute seruare /
qua finxit: ¶ Alta si spes mētis no
aliter a simulachris (q̄ umbre a
corpibq̄) dependent: nihil habent
i se prestatiq̄ q̄ simulachra: ac sicdo
habent sublimiq̄: id est mundanis
tis agentis. quo ecia (semotis simula-
chris) seruabut: ¶ Qz at no sicut
umbre pedeat a simulachris. do-
cumento nobis ee pt: q̄ vsq̄ adeo ra
diatq̄ infigit. vt imprimat habitu unu:
pemtq̄ idelebile. ¶ Necq dicendu est:
spes ideo exigua ecntia habe. quia
vniusalia referat: ꝑteaq̄ egre
simulachroz fundameto / tm q̄ser:
uatore: primo quidem. q̄ et plura /
et meliora / et magis ad ecntia rez
ptinetia obtinet / referiturq̄ q̄ simu-
lachra: ideo nobiliore / apliore

centia possidet: ¶ Quia · grepto
grijs (ꝑ gfusione dispositionem) et co
repto singulaiu (ꝑ vnibzatile illo
nam · puisarint: facile gredeg:
spē at honorai iubet plato: In
ubs · n · gsistit inudi pfertio et scie ui
tas: ad has ita singula referūt:
vt ptes ad totū · atq; eria · at ad finē:
Deinde eria si ꝑ vniūsale goitoem
indiget gseruate: seruabit eas po
tissimū itellectg agēs · a quo nam hg
modi nacisceret: Necg eria ob hoc.
egere simulachris hoc spem arbi
tramur · qa nam significet i singul
existēte: qm si nam tm absoluta
significat: rē potiq respicit seorsu
a singulis q; in singulis: rōem · s.
eterna rez (que sedm eem i mete
diuina est): sedm vo ptipatores
medias i sequētibg deu mētibg:
sedm postrema quada sillitudine
i corpibg: qz imagibg comonitg
itellectg (diuinatis absolute pticeps):
statim aut gcipit spem · aut se et
sup se agnoscit ideā: ¶ Dic ꝓpsa
spē goitoem gstat · no ee ea quasi
umbza simulachri prorsq; istabile: g
excellēte quada stabilecg nam: ¶ Ide
quoq; ex nā mētis possug coiectari.
Aferto tera et puluis seruat ad tps
rez figuras (rebg ipsis eria abeuntibg):
ceteꝝ q; (vt optat quero) custodit
(absentibg corpibg) simulachra corpū:
¶ Mens at ipsa (que ꝑ eternitate stabil
est / et sup motū) no suscipiet ꝑ nā
sua / spēs stabiliter / et sup motū
no seruabit eterne / q gremio suscē
pit eterno: ¶ Rone itellectg se vtg sen
su superior · atq; ideo magis mota:
ac ꝓteā solg ipse facē pt oia q plu
res sensus vires efficiūt: ¶ Quo
circa sicut phātasia sola / ggnoscit
quicq; sensg quoq; ꝓcipiūt · qz ipsa est
illis superior: sic itellectg solo / et iudica
bit spēs / et seruabit: licet forte iu
dicare simulachra / et seruare no sit
solius phātasie officiū (vt putat aue
roys): sed iudicare / phātasie seruare /
mētis discernere duo hec officia /
in his duobus viribus: quibus (oportet)
in mete: q; apud platonicos · phātasia
quoq; media ꝑ possidet: qd testat
et habito cōfirmatio / et libera disser
sio ab imagibus imagines · q; sepe fit re
mittente studio: ¶ Mete vo ee mediū
illud significat: q; tm ꝓmū alia discerne
difficillime nos et vix ad illa gferig:
pq; vo diuturnū cogitatoris vsū / gmp
tissime ꝑ arbitrio nro / qolim accepig
meditamur: qsi nra ia facta fuint /
atq; alta mēte reposta: ¶ Pq; semel
i seipsa · mes nra formauit desiderios
quasda figuras / seu nuces / seu vtutū /
siue angelos · sibi iuite ordie succedētes:
vix ꝓma recolē pt · qui z resumat et
terria: et sicut a ꝓmo (cū eas inueniret)
vix eas egressit: ita qm rursq; idit i mē
tes · vix dissolut / q an egressurus sit: ¶ Ac
mto facilius attigg · ab alijs spebus recur
rit i alias: q; soleat sensus istos · qm et
ipse ad posita simulachra gradatim remi
niscendo reuisit: qd apte declarat esse
mēti memoria / multo magis q; sensui /
¶ Qz sic dixit · mēte no sa firmas spēs
definitoes q; seruasse · q; habitu refor
mādi: indebitum mētis eade (que
et egressit et seruat habitū / in eis nam
ia pene gustu) egressi in ultima sua
spēm / atq; seruare. Dicit habitu fu
dat in spebus: spēs in habitu gcludit: ¶
Proinde · si habitus fit a mēte / spē /
atq; actu: ab aliquo istoꝝ / stabilitate
sua nacisceret. Sed a mēte solū: alio
qui mēs posset actui q; stabilitate tri
buere: Sed ab actu: q; nullā habet sta
bilitatē: A spē g: Ergo spēs stabilis

pmanet. ¶ Neq opꝫ ē · qties eadē
rē speculamur / totiēs nouas ab agē-
te formas recipe (porbo subito va-
nescētibꝫ) · si mō tā agēs vtq illa /
(pro nā sua) tradidit formas · q vtq
capax (pro nā sua) susrepit easdē:
atq vtriqꝫ nā / mobilitate corrpū
ancredit · Facito imagines noue sp
recreat in visu: q a luce creatur
exterio · In mēte at. spēs pmanet:
eodē ipso eterno lucē (vn primo effluxe-
rāt) firmiter illustrāte · psertim
q si ex eo create sūt. q rei ggnoscēde
nā secreta ē a mutabilis mē passi-
bꝫ: iure pmanet inmobiliter · vt a
substātia mētis oīo stabili. fiat tñ sitq
i atrides prosꝫ istabile / ipsa · s. i-
telligētia: p atrides aliqđ stabile · s.
p spem · vbi suba sp ē actu · spēs ex
actu migrat i habitū · atq gtra: itelli-
gētia ab ee / in no ee · atq erōneo ·/
¶ Neq simulachris idiget spēs /
vt seruet · appe cū ipsi eria phan-
tasiastica assertores gfiteat · q̄ uis
ad itelligēdas rōes corrpū nās / simu-
lachris gprīs egeamꝰ: tñ ad formaꝝ
ituitū diuinaꝝ · no simulachris
vnq̄ gprīs nob vti solē · p naturis
potiq ipsis / qb simulachra comitat:
Sūt apparet. ipsas diuinoꝝ notōes.
i mēte nō a simulachris (que p artis
gfluūt): p ab ipsa mēte (p ancredēte
speculatorē ita ppāta) seruat. ¶ Ptēa.
q̄n platonica illa serie gnetiq ideaꝝ.
i q spēbꝫ vltimis / mediabꝫ q̄sda spēs
anponiq · atq illis itexa gnia subal-
terna / donec multis gdibꝫ ad lati ssima
gnia gsrendaq · tñ srendaq q̄ gnia / ad
ea nam puenietes / q cuncta gnia ex-
trīsecꝫ abūt: tūr sane simulachra

dimittē rogamur / citra spēs vltimas
quagatia: q assensu illū nequit re-
mitti: nisi forsitā vnū sale ordīne
i singulis q̄ simulachris disponaq: ¶
ad ade fiei renera neāt: ar si figaē:
no a phatasia fingit: p a mēte: q
iterdū notiones inouat vlt notoēs /
eria si libuerit i mente: simu-
lachra vō no inouat: · Neq gibet
q̄rī (quoad mētis nam ptinet) i eum
ita nuda simulachris gnolaē · Int-
du vō q̄sq agustioza qq resolūt in
aplioza: eosq simulachra pigit in
phatasia / spebꝫ q̄damō rudetia: vbi
spēs ipse (q̄ predūt) facūt et gseruat
simulachra: no egūso: phatasia vō
formaī a mēte / ex eo p spiritū: q subi-
to i ipsa lucet gplurima · q̄lia nūq
aut attrepat a sensibꝫ / aut excogita-
neāt: diuidit q̄ imagines et gponit
no sine aliq rōe: et i finitū fingedo
progredit / imo a mēte fingit absq
fine: habitq q̄ ar mozes accipit rōles:
ar multomagis ipsa fort a mēte / q̄
formet: q̄m si ipsa fozmat mēte q̄rz:
id nō aliter efficit / q̄ a sensibꝫ / et a
mētis vtute · pulsata: neq pt fort
inuabiles tradē: mēs aut ex se / pha-
tasia fort / et absq fine: et pt nonū
q̄ sine / sine affectu suo / sine diuino
quoda afflatu · ad itelligēdū absq si
mulachris quoraī: q̄d significat / q̄d
sepe ita q̄suūmq · mēte eria dū adest
corrpi · sine corrpis auxilio / opaī nonuq:
ideoq cū ab eo discesserit: p seipsa multo
magis opatura. ¶ Di adduxerint hic
Aueroici · eos magis solē itelligētia · q̄d · c̄ q̄d
mediaq valē · q corrpea gplexoem tale
habeat aut tale · Vtrā q notoēs itelle-
ctuales a sensibꝫ cōtinue pedeat: ¶ Di

patetire rnde potiꝰ. certa cozpis affectoem/ sensui ꝑ se seruire: mē ti vo ꝑ actiꝰ: qꝫ mens dū giusta ē cozpi: et ꝑ imagines sensuū/ qda mō spēs fabricat suas: et ḡties i suas spēs qs fecit seruauitꝫ ipsa se voluit: toties pene i imagines se reuoluit: reuoluit inq̄/tū ob qua da inter illas germanitate: tū ob ḡsuetudine/ ex qditoe aie cozpi copu late) ḡcepta: ¶ Et q̄uis i qualibet ḡplexoe. quotidie acume et medīa videaꝫ (vn fatā cogimur: her ab altioi pn̄o. ꝑficiscī): sit tn (si placet) sicta nā magis meoz: dumo sun tas/ causa ꝑ se medie sit i sensu: i mete vo/ ꝑ actiꝰ: no solū. qꝫ sesq ipsig medīa/ mihi quodamo seruit (vt dixiq): ꝑ ecī qꝫ spūu sicitas/ ad itima se ḡtrahēdo no ꝑpedit aiam qui se colligat: quo fit vt ꝑ vehe mete assiduaq̄ cogitatoem. et acu at intellectꝰ/ et medīa ḡfirmet: humiditas vo. rdē. ¶ Ad her at pla tonici dicent/ Quot stelle sūt/ totide et exercitꝰ aiaꝝ: taleꝫ nam inde denoiatoemq̄ habe: hīt ꝑ dicī Da turnias aias/ Iouias q̄/ et Martī as/ et Solares/ alias q̄ sīl: vaias q̄ dotes. circa acume/ medīa/ volunta te/ mores/ artes/ fortunas. ab illis habe: deb tn (prout inde sit) bonas: quib hic ex multiplici causaꝝ grue su degenient sepe: ꝓtea a suoꝝ side raꝝ aiabꝰ/ numibꝰq̄ eas ta ductibꝰ/ q̄ sequetibꝰ. spūales dotes accipe: a stellaꝝ vo cozpibꝰ/ cozpeas atq̄ sen suales. Quaobrē. si Saturnie/ ꝑ cu riales ve Ioim aie. inde ad acume atq̄ medīa/ amicicia ngri sūt: sīl ecī ab eaꝝdē stellaꝝ cozpibꝰ/ certa sortiūt affectoem i cozpe. q̄ intellectu alis muneribꝰ/ no causa sit/ ꝑ comes):

denicq̄ ex volutatib vehemeticia/ affe toeq̄ assidua: magna acumis/ meo rieq̄ excellētia pluriniū pcenire: Sed no licet his vltiꝰ digredi: ¶ Quoꝝ sū her: ¶ Vt Aueroica illa [redacted] opibem reūciaꝫ sq̄ absolutas diuine metis spēs. a cozporeis tpalis phatasie simulachris (cui a cozpibꝰ vmbras gsseit depēde): platoni vo fide adhi beaꝫ dicēti/ Quod semel reuoā fue rit itellectui/ oblīuioni oio madari nuq̄ posse. ꝑ rei ḡplexe spem/ i etna mete/ verti in habitū sptiū: neq̄ .n. ḡtraiū q̄ꝫ habet/ cui accessu itei mat: neq̄ vnq̄ a subiecto deseitur: ¶ Quaobrē. si mes Aueroica. figu lis mometis/ ꝑ cuctoꝝ hoim phata sias/ haurire [redacted] oim spēs affirmet vn res oēs itelligat: atq̄ si her mēs itio caret. sp q̄ fuit hoim gniatio: certe an nab/ mille anoꝝ milibꝰ/ spēs oēs/ habitaq̄. nō semel/ ꝑ inq̄ biliter habuit: imo nuq̄ pnas spēs accepit ab aliquo: si nuq̄ fuit pmo hō itelligēs: vn ꝑ nullig simulachra spēs finxit: ꝑ spēs eig sīt/ ipsa met/ vl ex ipsa eig ceptia: qd Aristoteles no ꝓcessit: ꝑ/ accepit spēs/ ac iam diu oēs. Seruat at quiq̄ accipit/ mobiliter: si mō itellectualiter ac cipit. i. sedm rōem itellectuale: ¶ Dic olim adepta ē/ sigula ifinite/ plenaq̄ ē oim/ et exuberat: qd q̄rit vltra: Quid sibi vult. supflua her formaꝝ acceptio sine fine: ¶ Quaꝝ nihil mēs nrūt i nob itelligit: cui a nobis nihil accipiat: ¶ Fortsitā tn debit Aueroiꝰ. mēte (si rei alicui olim puta auri spem possidet) nō alia rur sq̄ auri spem/ nup a phatasia mea/ de auro cogitāte recipe: ꝑ ipsa auri spem. q̄ (ḡtū ad me attinet) ḡdamo dormi ebat i mēte. ꝑ auri simulachꝝ exp

[redacted]

gisti: atq; ita mēte nup phātasia
mea respice: et me itelligē auxi: sicut
am itelligebat in alio: Si ita sit: nullas
aplīg spēs/ageās itellectq; p̄creat: nullas
excipit capax: quīdē iādiu oēs spēs
possident ur: Qđ qđē repugāt Aue
roi et suis: volētibq; nouas quotidie
spēs p̄creari/et suffici: Repugāt phīpa
tetice sectē/asseuerāti itellectū ee ne
lut tabellā (cui nihil sit iscriptū): quod
qđē Aueroīs (dū oprobrium sua tuebit:)
nō potit vnq; nisi inepte ridiculeq;
exponē: Nob āt nō dissonat: q̄ dute
platone/existimāq; itellectū nō rogi to
tiēs nouā hoīs spēm gnāe/qtiēs vaia
vaior hoīm simulachra nobis obūcit
phātasia: ꝑ greptā antea spēm potiq;
exp̄gisci: Quēadmodū neq; Dortis
phātasia/totiēs nouū Alcibiadis simu
lachrū i se fingit/qtiēs eōde die/obuiū
prospicit Alcibiadē: ꝑ latēs itrisecq; p̄
durit i artū: Atq; idem/oculi facēt:
si imagines rustodirēt: 3. Quia
quotiēs duo rē eāde itelligūt: totiēs
oio sequūt absurdū. Cap. 15m

Phātasia mea nūr auxi cogitat/tua
quoq; auxi: mēs Aueroica (nīris simu
lachris excitata) parturit i se auri spēm/
et itelligit auxi: prontamur/vtq; nūr
i vtrisq; nrm/vna capiat spēm/vnaq;
itelligētia auri: an spēs geminas/ge
minasq; itelligētias: an potiq; spēm
vnā/itelligētiasq; geminas: l' eōdūso:
Nonulli Aueroīs sectatores: p̄ma
huiq; diuisiōq; ꝑte sequūt: Qm̄ rōe
hmōi gsultat: Qa si nroz simulachro
z diūsitas/nulla facit i mēte diūsi
tatē: temē nimiū garriūt. quotiēs
asseuerāt mēte illā i me/et i te (imo
me/et te) auxi itelligē: sola. n. mēs
ipsa itelliget/et in seipsa (cogitati
bq; nobis): Quēadmodū et ipse ꝑeno
trates in seipso eōdem vnā/et vtrisq;
gsona inspirit vitatē: dū Epicu sup
pū audit/et polemonē. i disputā
do p̄ insitia verbis dissentietes.

Ptēa. si mens eōde artu itelligē
di/apud me nūr/et apud te itelligit
auxi: cū p̄nū apud te desinit/ipm
gsidāre. apud me gsidāre paīter desi
nit: cq; cōtrariū exp̄imur: Negā
but at id seq. Et sicut apud nos ea
dē aīa. brachiū manuq; vnifīcat.
atq; aputata manu/desinit hāc vnī
ficāre/nō illud: ita ingent. mēte cessā
te i tuo simulachro/i meo solū gsi
derāre. q̄ an et i tuo sit gsideābat:

Exēplū nō queit. Qm̄ actq; vnī
ficādi cīsit i corpō: actq; itelligendi/
i simulachrā descendit/nōn: Ideoq;
i duobq; mēbris diūsi recipiūt actq;
vnificādi: actq; itelligēdi/in mēte
vna p̄manet vnq; Hz exēplū hoc
queit potiq; sicut aīa p̄ vna vitā
i mēbris vnebat abobq; postea p̄ eāde
vnit i vno: ita mēs p̄ eāde itelligē
tia/apud vtrūq; gsidābat/p̄ qua
postea solū in altēo speculat: Hz
neq; exēplū hoc satis ggruit. Qm̄
hic/et illic vnē. recte possūq; dicē:
itelligē aut hic/aut illic. mīmē.
Diqđē p̄ segregatoēm loci/itelligē
tia cōsumatur. 1. pereat seu. nō fiat.

Ubez nūqđ sicut oculq/eōde aspū. nrm
ꝑte exigue sup sinistrā sit videt/
atq; sinistra/ac iterī subtracta simil
idē ipse aspectq; oio (quo p̄spiciebat
vtrāq;) remanet itegre. ꝑ solū tim
nat i altera/q̄ pq; vtrāq; termina
bat: ita/idem actq; itelligēdi/respi
cit simulachra vnū/q̄duo respexerat:
Thor q; dissonat. p̄mū. q. nō ꝑpe
oculq; videt desinit/dū visio manet
itegra: ꝑ videi desinit potiq; qđ illa

supficiei q frangit :· Dz desinat vide·
Quid tu : None aspectu ad locales
ptes supficiei dicit :· vt no ab re dica
possit · ta hic videre / q ibi · ideoq
forte hic desinet q̄z vide / no ibi ·
Intelligētia vo no ad localia simula
chra se protendit / sed ad rem in locis
exclusa :· quo circa no recte dicit / hic
esse / no ibi : Et aut nusq̄ / aut tota
vbiq̄ desinē · ¶ Quid g̃ sibi vult
temeraria illa [illegible] in
telligētia · no duo simulachra respi
cit / no vnū · sed q simulachra ipsa
otineat : altiq̄ · n · suspicit · sed q ipsa
moueat : q̄ no ex hoc ꝓpe mes itelli
git · Dz assimat ita simulachra · vt ipsa
ut itelligat : l ad itelligēdū aliud mo
ueat :· An forte q mes a simulachris
moueat · Dicit a e :· cur no direbāt ·
mētē a simulachris respici potiq̄
q̄ respicē :· Dz dixint · Quid sigm
ficat · ab ūs illa respici :· nū mentis
spes / a simulachris · velut umbras /
a corpibus dependē · Dane hoc ipsū
e magnificū Aueroys ipsiq̄ metu :·
Sed q magis ex hoc seq̄t · mētē in
simulachris itelligē : q aut auditū
e uoce audire · aut olfactū olfacē e odore ·
Imo q dimissis simulachris auri · ipsa
p se / e absoluta atq̄ vna auri spē · vni
et absolute se insinuat auri roi : sic
ut seorsū a nobis / e ipsa idea / p actū
vnicū itelligat :· ar sign desinit in
telligē semel ibi tota sil desinat et
momēto · ¶ Qui at spes / ee simu
lachroz vmbras affirmat · atq̄ deinde
spem vna / a duobq̄ simulachris ema
nare :· ar rursq̄ spem eade · q a tuo
simulachro pq̄ solo manabat / postea
ecia a meo (ta tecū / q̄ te desinēte)
manāe : sibi delirat · atq̄ illi q affir
mauerūt aut vna a duobq̄ corpibus
vmbra effluē · aut vtriq̄ corpis vm
bra eo sublato ab altero corpe oser
uari · ¶ Accedit ad hec · q i eode mome
to · vna illa mens / p vna spem / vnaq̄
itelligētia / de vno auro · ita secū ipsa
dissentit :· q in me iudicat aurū spem
diu ee / assignatq̄ : in te vo / priosū iudi
cat / et affectat :· Contra i iudiciis et
affectibq̄ repugnātia · negat ab vno pn̄
cipiāto vnū e / prouenire · In itelligētia /
spēq̄ nulla ee diuersitas dicit · Nūqd g̃
a simulachroz diuersitate · Minime.
Sepe simulachroz diuersitas / pgit spēbq̄
itelligētibus q̄ · q̄ in iudiciis et affectibq̄
differētia paret :· Quib g̃ gensert /
actū vnū itelligēdi · ad qtuor iudicia ter
minari / et repugnātes affectus · ita idem
motq̄ posse · ad qtuor terminos ꝓficisci :·
Confugiūt ad hoc eoz nonnulli ·
vt duo illa simulachra · vnā q̄dē in
mēte spem faciat : q spes (vt a duo
bq̄ simulachris ꝓfinsit) duas pariat
intelligētias · q ad disparates fines
dirigūt · ¶ Dz quis dixit · simu
lachroz varietate (que spēbq̄ ꝓpriā
e q̄ itelligētibus) spēs q̄dē differētes no
fieri · itelligētias vo diuersas · ¶ Etia
si spes illa daret mēti / cū diuersis respectī
bq̄ ad diuersa : no daret penitq̄ absoluta :
neq̄ sufficies e itelligēdi pn̄m : Dim no
dat / vt differēs : differētia itelligētiis
no parturiet · ¶ Adde · q nullq̄ sane mē
tis vnq̄ gressus / vnā agēdi siue cognos
cēdi viā tutā / p vna forma / e ipe vno /
circa obiectū idem · opatoes plures edē
mo differētes · Dicit oculq̄ vnq̄ / circa
re eade / p vnica imagine · no edit
duas / eode in ipe / visiones : vna · n ·
sufficit · Et differētes ee negāt : nisi a
pncipiis differētibq̄ · Dn si oculi horum /
eode ad videndū oculo vtent / p vna
solis imagine / eode ipe : vnā tm visionem
solis habēt : Dilr itellectq̄ vnq̄ p vna
auri spem / momēto vno : vnā au
ri habet intelligētia · Neq̄ differētia
hui afferūt / duo illa simulachra · q
tū ꝓpatoes q̄dā (imo initameta) ad actū
prurrūt itelligēdi : no rurrūt vnq̄ /

din differes: silr resoluēg. Et qr̄ ī finitū digrēdēmur: ꝑstat ī vna ī pn̄o ponē:

Dz cauillatões hmōi dittag.

Di forme itelligibiles ꝙsq; adeo sequāt simulachra. ut fiat seriēs ab eis ar ꝑ eade numēt: frei nō pt. quā eode mō singulares sint ad simulachroz singularitatē. quo et coloz imagines ad singularitatē coloz singulaes existūt: Quod n. sit astrigit singularibg: mīa ḡdītoibg eoz subiūgit:

Sicg cōfer illig mēs. ut absolute fiat. Dicut. n. nō sufficiēter illis ꝑstat imitū tpale ar ꝑseuerātia tpalē: ita nō sufficiēt ꝑstabit illis absoluta etne nē cōitate. Et cū cōitas absolutioq; ī vnitate ḡsistat: mēs q; vnitate formis largiri nō pt (cū ipsa sit vna) ꝑ ī hoc virit a simulachris cōitate q; nō largiet. ꝑ a simulachris singularitate ꝑstatibg supabit:

Quin ab Aueroys sectatoibg scrutabimur de duabg hiis formis itelligibilibg auri. Quād ꝑ seipsas differāt: an ꝑ subiectū in quo sit: an ꝑ aliqd aduenīt:

Sto ꝑ seipsas: alioqn̄ (ḡ eoz doctrinā) spē distreparet:

Sto ꝑ subiectū: qd̄ vnitū ee dicūt:

Sto ꝑ aliqd pegrinū: nihil. n. aliud hoc ee posset. q; respectu aliqs ī ad auri simulachra: ī ad ipsa auri rōem. ī prōfecto. ꝑ aspectū ptinēt ad auri rōem nō distrepabit: cū ipsa sit vna:

Dz neq; erīa ꝑ aspectū ad auri ipsig simulachra. Cateng. n. foz ī cōferī itelligētie: ḡteng ab aspectu simulachroz absoluīt. respicitq; nām opposita oio simulachris ī a loco videlicet ar tpe liberā:

Ergo cū ꝑn̄ foz itellectualis effecta ē: simulachra respicē desinit:

Dz esto. respiciat forme ille simulachra. ar differāt

neq; gourrīt erīa ntīaio:

Dilis q; sensuū attibg ad phātasīa ē gpātio:

Sicg desuctos arbitroz ī illos qui asserē audeāt. a geminis simulachris auri. geminas mēti tribui spēs: vnā tm̄ inde itelligēdi actū ī ipm̄ auri prouenire.

Qz ideo regiba big: q; si simulachroz diūsitas ī vim tāta habet. ut ī spēbg diūsitatē paiat (cū tm̄ simulachra ī atq; spēs diūsis substātiis insint):

q; to magis dīna spēs dram itelligētiaz paiet (pserti cū in eade sint mētis ētia.

Rone erīa apud istos ī motg vng ad gtraios terminos agit:

qn̄ ꝑ vnā itelligētia gtraia iudicia fiunt ī affectg gtruī:

Quinerīa dī rnsuri sīt nobis ī terrogatibg ī Quād alterutra spēs seorsū ab altera sūpta: possit ī itelligētia ꝓcreaē ī ner ne:

Di neq; nō potīt mēs rē aliquā cernē: nisi eig rei spēs ī mēte imagines geminēt. q; sē vna superflua eīt:

Di at ꝑt:

ī vtraq; suū actū exeāt:

fiūtq; gemini ī (a geminis spēbg) actg itelligēdi:

Recētiores at Aueroici ḡfitentur ī a duobg simulachris auri. duabg ī mēte eade forīs sit itelligibiles frei: qs due sequāt itelligētie.

Pon̄o. lirēt ī eos cauillari eade illa rōe ī q; in nos cauillabat Aueroys (vt alias declārauīg):

Certū ē eas forīs iter se ī ꝑ spem non differre:

qn̄q; dē ḡduīt ad vnā auri spem ḡnoscēda: sītq; abe itellectuales auri similitudines:

Qz si in spē eade solo differūt nūo:

ī formā alia cōmuniorē ī resolui pnt ī imo debēt:

si nō ꝑ eas ī itelligētia sit iplenda. Resoluāt ḡ. Queriq; vtr eoz illa foz ī vna sit oio ī mēte apud me ī et apud te: an differēs.

Di eade: ꝑ hāc ipam solā explebit itellectio. poteraq; ab initio ī vna ponē:

ꝑ aspectū : Certe nō ꝑ aspectū siplī-
ce discrepāt : ꝫ ꝑ duplice : Duo g
erūt / i formis duabꝫ aspectꝫ / nō
q̄dē spē differētes : quīdē ad vna
spē nām auri referūt : Differentes
itaq; nuo ||:/ Cetex ꝑ qđ differūt :
nō ꝑ seipsos : aliogn spē discrepa-
būt : nō ꝑ subiectū : in vna . n.
mēte locātur : nec q̄q dici debēt ideo
geminari / q̄ formis gemīs collo-
cēt : nā gressu ē ipsas forīs / per
aspectū potiꝫ geminari : nō ꝑ aduē-
ticiū aliqđ : qm rūsq; [redacted] aspectꝫ
aspectibꝫ iungēnꝫ : ar de postel-
oribꝫ / sicut de prioribꝫ litigare q̄ /
Itex ꝓtrahamur / circa respectꝫ
illi / i formis fundēt / an in simula-
chris . Dī simulachris : forme a si-
mulachris respicientur potiꝫ q̄ re-
spiciāt : Dī formis : / neq; ad for-
mas ipsas ecētia ꝓtinēt : q̄ differē-
tia formis ꝫ spēm adhibēt : ecē-
tias formas adiūctū extrīsecꝫ a simu-
lachris / formas ipsas fabricatoribꝫ :
nā secūdū formis hmōi ēt ꝑticulares
ꝑ ipsā corpalīū figulaītate simula-
chrorū : ad quaꝫ itelligētie purita-
tē ꝑtinēt : neq; same mētis ignorat :/
Proferto / cū simulachra / ad forīs rēꝫ
agētia extrīseca ꝓparēt : nūq; essi-
cient . vt forī altera distīguat ab altera :
nisi singula simulachra / singulis for-
mis inde manātibꝫ / certas q̄sda co-
ditiões adhibeāt : ābꝫ formē iter se
nō discrepabūt aliter . q̄ simulachra
tuīcē : itaq; absolute formē nō erūt
dū ad simulachrorū agustias ꝛtrahē-
tur : Qđ aūt incredibile ē . duas abso-
lutas forīs / in eodē subiecto repiri .
solo nuo differentes : eo . n. ipso . q̄ neq;
rōe / ecētiaꝫ differēt / neq; subiecto :
cogēt ꝑ q̄litates ꝓgrinas duīce dis-
crepāre / vel absolute nō erūt : In duo-
bꝫ aūt subiectis ee illas . nō ē ꝓssibile :
sil . n. iuīce distīguēt : q̄ distincta sub-
iecta forīs būt : et absolute manebūt :
qm a subiectis nō formabūt . qm sub-
iecta simplicia fuerūt / et ab iectis
aliena : ¶ q̄ . Qa / l eadē eēt mlt̄or
hoīm scīa : l superflue q̄litates eodē . C. 18.

Qualitates oēs . tā a termino / q̄a
conseruāte externo absolute . q̄ sīl nuo
spē : si in idē ꝛrīt subiectū : fiūt
ecia nuo nuo . sīl a q̄ spē gueniūt . co-
ueniūt et forīs : q̄ si nia ꝛsup gueniāt /
ꝑ subiectū : oīo sīl nuo : / Quapꝛ i vna
vini gutta . dulcedo ē sīl atq; rubedo .
q̄ due q̄litates / diuise sīl spē : nō tīn due
dulcedines ibidē sīl / due ve rubedines :
Etsi imagines spledoꝛes q̄ q̄litatū
pīnt ee eodē / ꝫ nūm / solūmō differē-
tes (seu duoꝝ ouoꝝ imagines / oculo
et phatasie . ac ecia duaꝝ cādelaꝝ /
lumina duo / in eodē ae : qm ab exter-
nis dependēt assidue . et itrīnseq; sequū-
tur eoꝝ nūm / quoꝝ l imagines sīl /
l lumina potiꝫ q̄ subiecti) : ille
tīn q̄litates (que et ꝛe sīl / et sequūt
subiecti nām potiꝫ q̄ obiecti) ꝑ
nā fiūt nuo ꝑ subiectū . si vnū spē
fuerint : Absoluta mētis forma / ideo nā
stabilis q̄ eq qualitas ē : q̄ nō ē pegri-
noꝝ accidētiū imago / vmbra / ul splē-
doꝝ : sed itellectualis subē partꝫ /
subaꝛ exēplar . regula ūitatis / ab i-
tellectu dependēs / nō ab externis : Qua
ꝑ nō sīl i mēte . formē q̄da absolute / nuo differentes
solo miter sē : ¶ vbi gtenē lucet Aueꝛ-
ica illā obiectōem / Simulachra (iq̄t)
formē ītelligibīl ꝓnt est : q̄ g oꝛ
currūt simulachra / sīl totidē formē
fiūt : q̄ simulachroꝝ q̄dlibet / seorsū
ab alio / formā ꝑt sufficiēt efficere :
¶ Nos aūt dicīm . simulachra / neq; ee
mentes . l manentē ꝓra illa ꝛtra-

terte inuabiles hoies sibi deireps
surredetes. ℣ ipsa eade ratione ꝛ
se manete ratiocinãte. Hic seqt. vt ipsa ꝯ
talium speculatio sit etiã: qd Aueroi
no credet: Ro cõsiderat mies
equũ / qui hic equꝰ ẽ. ℔ simpliciter / ℔
spei eqne rõem vniuſale: Imo rõ una
ẽ. etiã si mille sint eqi / mille simula
chra. ꝛ alia hoies una / vl pluribꝰ: una
ℨ ẽit eã gſidatio ꝛ milibꝰ hoibꝰ: ex tali
gſidatõe. scie habitꝰ in mente ꝯtrahit.
In mente (inq) / no ꝛ phatasia. (si mo
actꝰ ratiocinandi / dispositio ẽ ad habitũ.
et vbi fit dispositio / ibi fit ſoz ꝛ. habitꝰ
(Habitꝰ vniuſalis ex vniuersalibꝰ
actibꝰ / atq ſormis): In phatasia vo
(cui ℔ Aueroe) sit alligata me
ꝓportio: neq actꝰ neq habitꝰ (℔ modũ
vniuſale) ee pt: Vnꝰ ℨ ẽit / et idem
scie habitꝰ (qui ad spei eqne spectat
gſidatorem) ꝛ rectũ hoibꝰ. Imo vo. cui
ratiocinatiõi spes habitusq ꝯferuet: qlibꝰ
mẽm (q ꝑ hunc ratiocinatiõem ratiocinatur / et
cuiꝰ ratiocinatiõis ẽ eaipsa mẽtis ratiocinatio)
hoies et ꝑticulã ognouerũt: ℣ Vnde
bit Aueroꝛ. nos ꝑ ratiocinatiõem ratiocinãte:
ãteng ꝑ simulachra nra nob ꝯgit: ℣
et qm no sit eade apud oes simula
chra / neq affecta similiter: ideo no
qrũd vnq cognoscit. agnoscit et alius:
℣ Nisi talis no satisfacit. Qm. n. ma
mies / ia actu spebꝰ ẽ ꝑdita: pt ꝑ se ipsa
seipsa meditari: qd Aristoteles ꝓ
tetur. Vñ videꝰ nob illud (cuiꝰ ia
sciam attigi) posse ãties voluꝫ me
ditari: neq simulachroꝝ absentia
ꝑpediri. Di. n. simulachra / vie sit
ad spes: qd opꝰ ẽ via. ꝑgꝫ ad ter
minũ ꝓueniẽs. Quid ꝓpatoe:
ꝓgꝫ sumꝰ habitũ ꝓsequti. Qui tm
abest / q simulachris tꝫ ꝓpatoibꝰ
egeat: vt neq eria ꝓpis actibꝰ a

ſormẽ ꝑn. (si no ſoꝝ vniuſalis sit):
neq mẽtis ꝯparis ꝓpatoem / ad ſoꝝ
ma ſuſcipiẽda: ille ꝓpꝫ sit ꝛ mẽte / q
ſoꝝ. aut certe mẽti ſiliꝰ): ℔ ee ocaſi
one quada / ad ũtutis actꝰ intame
tũ: qđ eria effiret nucꝫ: si in alia ſba
ipm sit. ẽ alia / ſoꝝ. Di vo ꝛ eade sint aia
(vt certe ſit): quo ocaſione ꝓbeat. alias
derãũd: Qm ℨ simulachra auri / ſese
offert: si mies / forma auri / antea nucꝫ
attrepat: ipsa ꝓduxit (narta ocaſioe
ad ꝓducẽdu): Di aut ꝓduxit alias / eaꝫ
possidet: no ꝓduxit alia: ℔ qua possi
det / eduxit ꝛ actũ. Vna vo dutaxat
ꝓduxit / actꝫ eduxit: eria si mille simu
lachra spei eigde occurrerit. An non
aiaduũtis. qm mille hoies / oculis gſpi
cis ꝛ theatro. et hoc mille / postea
mille simulachra rebus simul ꝛ phã
tasia: Iteri mẽte ita gſidare / vulchr
aial / ho est. societate gaudẽs / solers /
religiosũ: Hic mies / de nullo illoꝝ
mille. ita pnũciat: ℔ de vna cuꝰ
cõi nã. de cõi aial / rõibus ſuba. de cõi de
finitõe societatis ipsig / solertie / actꝫ
religois. Vnũ hoc iudiciũ. de vna cuꝰ
ctoꝝ hoim / seu ũtutũ nã. no pt mies gmo
dig. qꝫ ꝑ vna spem et ſilitudine facẽ:
vbi apparet. eã a mille hoim simula
chris. vna dutaxat hois spem hausisse:
Ideꝫ facẽ ſp ꝛ oibꝰ spei eigde simulachris
ꝙtucuꝫ diuſis. ab oibꝰ eaꝫ simulachris
(vna collectis) eãna spem vna: No at
a simulachris equi / et hois. spem vna:
℔ duas. hoc ꝛ seipso (ãsãs vnꝫ aliqđ in
telligit) expit: ℣ Quaꝫ qn rẽtu hoies /
equũ videt. rẽtu colligũt in phatasiis /
equi simulachra: Mẽs vo (si est vna
cuctoꝝ) a rẽtu simulachris ꝙuocata.
vna equi gripit spem: qua vna seqt
ratiocinatio: Vnꝰ ℨ ẽit (apud rẽtu hoies)
actꝰ intelligẽdi. Quoniã ℨ pacto. cessã
te vno intelligẽte: alius eꝫ no cessat. ℣ Dñt

cōtinue pendeāt: Dic i mēte affirmatio diuine trinitatis sit/ atq; negatio. quemire nō pnt: eria si a diuersis simulachris spēbūq; pendē dicāt./ ¶ Dane agētiū diūsitas mihil prohibet: quo ming effectq; cōtrariūter se. sibi iuicē adūsent/ seq; expellāt:/ Quid ē facit. vt Aueroicq; itellectq; i platone asserat. vnū ipm ee sup eentia. et ipm bonū sup mētē:/ in Aristotele reprobet:/ Certe nō efficit istud varietas vlla simulachroz: tal. n. ē platio. nō aliter ē pq̄ habitis simulachris. recte pagit:/ Aut q̄d efficit. vt itellectq; ille. apud platone. affirmet ee igne:/ apud aristotele sit negēt:/ In duoz simulachroz diūsitas:/ ¶ Facēt q̄de fortasse istud. si mēs i simulachris/ aut p simulachra/ aut de simulachris iudicaret:/ nūc vo occasōe ab illis accepta. statī se i se recipit: ar p quem spem iudicat in seipsa de nā rōi celi et ignis:/ ipsi vo phātasie relīq̄t simulachroz itueū/ atq; eria peregrinū:/ q̄ eo magis debilitat: q̄to magis mētis speculatio roborat̄ur. atq; cōtra. Qd euidētissimū argumeū ē ad id. q̄d i supioziba tractabaq;: spem videlicet neq; fieri a simulachro/ neq; seruari/ ¶ Quēadmodū diūse spes/ p occasionē diūsoz simulachroz/ i mēte grepte. diūsas illas sētias pariūt:/ ¶ Sequit. vna .n. mēs accipit spem. a duobq; eisdē celi simulachris/ ¶ Dz gria disputatoriq; accipiat duaq;:/ Licet iste due sint vie q̄b sententie repugnates i mēte p fas si posse videāt:/ nō tñ due q̄da sūt i mēte pres/ aut vires/ aut q̄e formē. q̄bq; possit discordes sētie recipi: ē ad vnū et idemudum cētē itelligētie colligūt:/ Vnusq; ibi et explicatissimus index pfert sententia:/ vna at sibimet nō pt adeo manifeste contradicere i eodē tpe:/ ¶ Spes diūsitas/ nihil vltiq; pt: q̄ vaie amicis/ gaē si mō ipse sint vaie): Diuam vō fert intellectq; debilioze spē nec lecta) p aliā: pq̄ spei vnig pualetis ipui/ vna dūtaxat sufficiat pfert:/ Dicut et phātasia (q̄nus p varios sēsq; gicturis varijs agitetur). vnū tñ iudiciū parit atq; affectū: mēte vō idem facē. i varijs gicturis. apud seipm q̄q; bet expit:/ Q si vng illa mēs/ p duo ab spes/ in duobq; hoibq; abigat. atq; huc ferat et illuc: q tñ suuipsiq; cōscia ē in seipsa: q̄d illuc abigat/ nō ignorat. coniecturisq; librabis ad pte alterā/ paulo momēto declinat:/ Ac si absurdū ē dicē. i eode subiecto/ calore sit/ frigoz susapi (eria si a diūsis causis duo hec ferat/ igne videlicet et aqua): nōne eria ridicula eit. q̄tū ad mētē opiones tridē. q̄nus a diūsis causis i mittat:/ Qd .n. suscipit: pro dispōe subiecti suscipit:/ Regit aut subiectū idem/ modis sit grauius ee dispositū/ ad gtias explicater forīs accipiendas. ¶ Fortior i sup eit argumētatio. si de cōtrijs habitibq; argumētem:/ Cū .n. habitq; cōfirmati/ a simulachris vltiq; nō dependeāt. iacq; absolui sint eria (q̄d maig est) a gtijs actoibq;: nō pnt Aueroi dicē. q̄ tales habitq; gtia q̄a agētia (.i. simulachra) posse occurrē:/ Qz at dicit. mēte diuabus spēbq; induta/ nitē duoz gerē subiecto/ q̄bq; repugnātia rapiāt:/ ideo nō admittit: q̄ nō ptinet ad eos. tm spēbq; cōsidē. qui eas velut vmbras putat/ sup fingē mētis abire/ Deiū q̄ spes apud illos/ pegrinū et q̄tingētis actq; obtinet locū: mens vō subē atq; subiecti:/ Sed fiūt at pp duas aduēticias forīs. subiecta duo: neq; suscipit aliq̄d/ formaq; rōe/ ē rōe subiecti:/ vna ē mēs/ vnū ē subiectū (licet duas excipiat spēs): atq; rōe ipsius/ nō spez. suscipit q̄q̄d aduenit./ ¶ Quo ē gtradictorijs pateat aditq;:

ipsa et distinctio corpū mundanoz. dis-
tinctione significat nāz: nāz distinctio
distinctione segt aiaz: aiaz distinctio
distinctoem metu comitat: et metes
iste aiabg aiaz retinet nūm. ¶ Ri-
dere q licet barbaz queda dinate
et stoicheos. q dei portones asda ee
nras aias voluerut / sue deu: na hoc
ee no posse. satis ex quoz illo rex gdo
bg (in pmo libro dispositis) declatur:
Rex pt deg aut t aias multas disceptā
cu suma vnitas diuidi negat: aut ma
fiei plurū aiaz. ne sit vilioz aiabg
neve sumg actg gerat subiecti vice:
aut ipse (in sua forma sub sistes) mutai
ta frequenter nobis (cu sit stabile mobi
liū centz) a vero t falso / bono t malo /
gaudio t dolore. atz cotra: Deniq si
deg / cuctoz eet aia: yna mes eet in
cuctis: qd e t supioribg cofutatū:
¶ Cum vo Themistig assert yna fu
isse platois / Aristotelis / Theophrasti
de mete sniam: si cupig pipatetica
hac disputatoem. feliciter fine gclude: ve
tate ipsa platonica / Pipatetica q (per
plures dispsa / t pfes) ita colligag in
vnū: Arripiag ab auerroe / capace t
tellectū ee imortē: Arripiag ab Alexā
dro. capaces itellectq ee vires asda aia
bg nris naliter isitas: tollde nūo / qd sit
ane: Cocludag hoim aias / imortes esse:
atz hec t gclusio platoicoz / xpanoz q /
et Arabū theologoz. pstis pipatetice
maxie gsona: ¶ Deq sexto liber:
Deqt z. qstio. Cur animi / terrenis
corpibg sint iclusi. ¶ Cap. pm.
Postq pme qstoni rndeg. ondi
mg q / melis diuinitate. nris
aias quenire: z rndeag. ondag q / Cur
animi (si diuini sit). terrenis corpibg
tā ifimis / sint iclusi: ¶ Rō. Ut
agnoscat figula.
Sentia dei (si no entia e noīan
da). no pnū qda rex geng e: alioqn
res tm sui gnis agret: sicut aq. ea que
humida sit / no sicca fiant: ignis gra-
sicca / non humida gnat: Cui vo cuctā
rez gna (t sua entia) deg effingat:
et qd efficit (sup oia q sint) mancat:
t nullo rez gne deg e. t sup oia gna:
Igit qn sua intuet entia (cuctoz oi
gne et explar): cuctā rez gna glu
etur / cuctas q spes / atz singula: na
entia dei. pn. medioq / et finis
e. no specialiū tm principioz: sed etiā
singulaiū sub qlibet spe pnagatiū:
Profecto. diuina een (cū nihil in se ha
beat nie sice (q obubzae solet ggnū
one)) lux e / et pspicacia suma: scitq
deg t sua entia. qcq t plure effica
ce distincte q figulorz figula pspi
cit: atz. cū / entia dei penitq ab
soluta sit. no tm ab oi mā / sed q
pfectate. sed etiā ab oi certa gditoe
rez spūq ad hec re creata / aut
illa. atq sit finita: scitq dicent
(ut ita dixeri) se habet ad oia. Igit
aut nihil (pter se) ggnoscit: aut oia:
Nihil at ggnosce. dutu nefas est:
cū et ggnoscetiū / et ggnitoz / et gg
nitois sit ro suma. ¶ Rez obiū
at nob uertis. vilescere deū. si ei
oza q sidet: Dane q ggnoscit se ee
orim q sit infra se / principiu: ideo
nouit quid sit. ifig ee. Igit. q roe
defiriat q placedit: At vo du roem
ipsa defectq ipsig agnoscit: defe
ctu ipse no patit. Q si deg ipo
ipfectois fundameto q sideracio (quod
ab ipso alienissimu est) ipse no
fit ipfectioz: certe multo ming.
t aliis vl ipfectissis cogitadis. ipsq
euadet. ¶ Quid plura: Cognitio
sui / aliozq (tm bona) optabilis e.
est. n. qda simpsq aliozq possessio
pt at aliqs ggnoscendi modo / ming
q alig / optabilis ee. Digde modus
(quo ggnoscit sensu exterioq) e ipfecto
ming at ipsi ille / quo sensu interioq
ming q / quo rō. minime tande / quo

mes agelica: Itaq; ognitois ille modo
quo deo discernit singula. cu sit gdibz
finitis (agelico mo pfectior) pfoem
certe nulla / imo pfoem oem penitz
gphendit. Talis certe e ognitois dine
modo. q; p ipsa pfoem fit finita: /
Deniq; sicut nobis finitis / pstat. ut
melig est finita qda scire q; ignozare:
sic infinito deo queit potig infinita. q;
e nulla / l' finita vide. Cognoscit vo
distincte vbiq; singula. si mo. q causa
causaz pfecte tenet. et cuctas et sin
gulas causas pfecte possidet: atq; disti
cta pspectio (tm pfectior admodu q; ptu
sa) magis admodu e exoptada: Ez
ne log ig digrediam: ppag ad relia.

¶ Angelg q; cuicta dei opa et singula
q; spirit. nepe si nre metis obiectu e
ee ipm / vezoz cde. atq; ideo ad existe
tia oia / veraq; mes humana (licet pau
latim) se digit: par. e. ut mes agelo
q; nra pstatio est) oia capiat. et
(ut volut platonici) sil oia. ¶ Ez qa
respicit agelg. ut oia videat: Quod
i rozpa ante dirigit: Neq; Quia
stabilis e agelo mes / cernitq; cuicta
sil: ptea no pt ea discre a rozpibq. q
cursu suo sepiq; pmutata alias aliter
et alia mostrat. Ar si modo agelo /
sequt eendi modu: agelg q; i eendo oio
e a rozpe liber. erit q; liber i itelligē
do: neq; forbit a rozpibq: q; rozpibq
excellentior. et cu ipsis gmerit
habet nullu. ¶ In forte i agelica
centia flectet ituitu: flectet qde:
q; in agelo solu pspiciet agelu. sz
tm i agelica na videbit iqtu ipsa se
porrigit: ipsa i gne solu e agelico:
agelu q; videbit in ipsa: / relia rez
gnia haud clare discernet. / Nepe si
ma ognitoem impedit: ceni vo cre
ata / no nihil habet mee sile / i forme
q; et fusu: segt. ut nulla creata mes
q; teng i se nuda ast caligine aspicit /
visois claritate adipiscat. q; inde. ac si
luna i se respicet / nodu lumie solis
illustris: Ergo sicut oculq; colozes no
cernit (nisi p foz ipsas colozs): ita
neq; mes / pspicue rez videt gnia / nisi
p ipsoz formas. siqde foz e agedi pn;
ceni: agelo / solug e agelo foz (atq; illa qde
qdamo fusca. dei vo ceni: (imo veritas
boitasq;) oim e foz / luxq; purissia / ra
dix / vo / et exemplar: q; ter hat itaq; sola
(tm p sole). q; spiritu oia pnt. ¶ Quid
q; p ipsa dei ceni q; agelg cuicta discer
net: Vo adem p absoluta dei centia /
absq; medio: Quo. n. pacto. ceni. in
nita pr (tm foz) finite mti / nulla pa
te intercedete) ognie: Oportet tn me
te ipsa aliqua i se formam habe. p qua
agat intelligedo: quam agelg formas et
exemplaia rez / a dei centia suscipit:
atq; ut oculq; p solis lumie (colozs oim
effectiuu) colozs eozde suscipit / formas /
videtq; colozes: ita mes agelo / p dei
lumie (rez oim effectiuu) eaz de rez
accipit spes et intelligit. ¶ Ceito deo.
q; plemiq; foz spitale matiam / ipsi pxi
ma (i. metes agelicas) q; remotissi
ma ab eo) mudi matiam. ¶ Sed
multi sit q; dq; metiu / et multo plures
q; corpu: ut Dionysiq; tradit Areopa
gita. Voluit. n. optimus artifex / plu
res i pstatibq; suis opibq; gdq; statuere /
q; i opibq; viliozibq: Sic dei cultus est
pclarioz. si plures sit i ea nobiliu et
liberoz gdq; q; mercenaioz atq; ser
uioz: talis est vtiq; metiu ad corpa co
patio. ¶ Quod at pripui sint (i age
licis gradibq;) ozdines: satis ex dio
nysii mete. tu i libzo de relig; / tum
i pauli raptu. disseruit. ¶ Quo est
parto platonici. i noue ozdines dubitat:
significaruit alias: q; videlicet age
li / itellectq; qda sit / summu ipm itelligi
bile q; tuetes: in quo centia / vita / itelli
getia q; tuetur: Sed illic i centia tu

vita/tū in intelligētia ē. p ēentie modū. ⁊ rursꝫ in vita/sīt relīq duo silr. p modū vite: ite in itelligētia/ duo similit relīq (.s. vita/et ēentia). p queda itelligētie modi: Illic ē summu/vnūꝫ itelligibile. i tria diuidit. ⁊ ptꝫ tria deīm multiplicat in nouē: eodē ꝫ ordie itellectꝫ ipm ꝯsidantes/ 7 ordines nouē distribuūt: Atꝫ hoc pacto. agelos soli deitos ghe platōi platonici diuidūt: ¶ Eos at q̄ mūdū ꝫ gubernāt. quida duodenario/ septenariocꝫ partiūt. ⁊ in ꝑmis sdm .12. Zodiaci signa/septē ꝫ planetas: deinhis alios ⁊ sda agelox exercitꝫ addūt/ p stellax nūo. in quib spa mūdi/ terris ofīcijs itubētes. ⁊ totide ꝫ demonū/ heroūꝫ turbas/ agelis obsequentes: ac deniq totide ptīculaiū ordines aiax. se se nūnibo supnis accōmodates. ¶ Dz mittāꝫ nūc demonicos/ heroicosꝫ exercitꝫ: satis ē itellexisse/ platonicos/ metes supza nos inumeras posuisse. ⁊ in q̄bꝫ noiandis. no solū agelox/ sꝫ etiā archagelox et ꝑncipatuū noīa. a nris Jablatꝫ accipit: lumē ꝫ diuinū. p oēs (quasi p vitra) putat ad nos vsꝫ descēdē: Quaobrē p initabiles pene spūum mediox gradꝫ. radig ille diuing (formator metiū)/ ad ifimas vsꝫ deuenit metes: quales sīt hoīm aie. ¶ Quatuoꝫ ho hic ꝯsideranda vidēntur. 1o. quide radig ille diuing. 2o. spes rex i ipso: quas et rōes creandax rex/ ideasꝫ vocatꝫ. 3o. mentesꝫ. 4o. metiū vires. ¶ Radig (qvt in ſplicissīa dei vnitate ꝯsistit) vnꝫ est prorsꝫ et ſplicissīꝫ. atꝫ vnica idea/ diuino offert oculo (vna .s. dei ēentia). ꝫ illa q̄dē (p multos ēendi modos) creandis rebꝫ cōtrabile. ⁊ qui modi (apud platonē)/ ille ipse ideę sīt rex: q̄ pertales modos sīt ꝓducēde. Vna ē ēentia dei/ vna ē idea/ ideax cū vnū gerens: ꝫ hāc vnica/ deꝫ tota circūspicit/

¶ Radig ille (dū manat ex deo) quo lōgiꝫ a diuina vnitate ꝓcedit: eo magis fit multiplex. ⁊ et q̄ vnica dei oculo idea i ꝑmis obtuleāt: multas ia ac plures/ demeqꝫ et plurimas oculis offert agelicis. Que admodū linea a tetro ꝓducta. q in eo idiuidua eāt: quo diſcedit lōgiꝫ. eo i plures ptes extendit. Imo q̄admodū. solis radig/ i sole ipso/ vnica ꝑfert lucis forma: multas i igne. plures/ in ae/ atꝫ aqua. i tria ꝺplurimas. ¶ Sicut se habet radig ille diuing: ita et metes (in quas fundit). Quo enī ꝓiꝫ mes est vnitati diuine: eo ē vnita magis et ſplicior. ⁊ quo remotioꝫ: cōtra. Capit atꝫ quecꝫ mes (pro nā sua) radiū vemētē. ⁊ q̄ ſplicig/ supme metes illū capiūt: reliqe/ multiplicig. vbi paure idee/ a radio/ i sublimi mete ꝓgūt. ⁊ in seqte/ plures. ⁊ plurimeꝫ demeqꝫ. ¶ Qm vō quo ad ſplicig magisꝫ vnitū ē. eo est et potentig. ideo i altioꝝ metibꝫ/ vis itelligēdi ꝑspicatioꝝ viget. hebetioꝝ i seqtibꝫ. Quo fit. vt p illas ipsas pauciores ideas. no pauciora videat metes superiores. ⁊ p plures ideas/ reliqs dicit medicꝫ pitissīꝫ/ futuros i egrota te casꝫ/ vnico puidet signo. ⁊ pluribꝫ signis egret ad iudicādū/ i picꝫ: pluribus ⁊ pitissīꝫ. Et vnico nutu intelligit sagax mīster/ quid iubeat dns: tardioꝝ/ multis idiget vbis. Ergo tū p rectis radii ſplicitate. tū p sublimiū metiū vnitate. eaꝫ ipsax mirabilē ꝑspicacia. ⁊ pauciſſime cōſſiteꝫ (i arte agelica) sīt ideę: plures/ magisꝫ speales. p ordine i sequētibꝫ. ¶ Explicat de ꝑncipe/ vitati (vt arbitroꝝ) sile: Cōissimū ōm ꝑipateticꝫ ēe ipm videt. ⁊ hoc i duo diuidit. ⁊ altex

spēi hūane ideā habeat vnā · vnq eā-
ne : silrq; de alīb; ‡ Singulos vō hoīm
et equos / figuras singulas · radiq; ille
nō facile aut cuilibet ordīt expssas ·
na cū sit pemtq; absoluto : formulas p
se fert / nō papue absolutq; : ¶ Dane
platonica-mētes supnas exīstimat · sicut
ideas rez mālīū īmales · gnabiliū / igna-
bilīt ghinet : ita et ptinalaīū rez / ideas
dūtaxat vnīūsales habē · ¶ Cogitema
hoīs aiam · nūc pmū ex deo manasse /
nec dū ex corpo idutā · vt ab oīpat de
corpis libeā · ītēdem prōzsq; gem ī
mētē ppā dirigat · cubi p nā sua du-
tayat attīpiat radiū illig (spetuo sibi
adstrictq; / et īsparatq;) īfluxū · qđ
p hmōi radiū / nāliē capiet oīa : Tot
ideas / qt sīt rez spes creatax : vna
spēi cuiq; idea · ¶ Q idea hoīs quid ī
telliget : ‡ Nām tm rectis oculis oem hoīm;
singulos sub ea hoīes nō videbit ·
idē p idea eā faciet : et religq; īfinitq;
gfusa relinq; aīe hō cognitio : nā
ipsa lateat distincta p gressio spez
ī singula · ‡ eiusq; nālis appetitq; eiq
iam mīs / et tāqto sp affectq; : qui nullo
vult nō / nullo bono caīe · ¶ Dex
tur neq; hoīs aia ī vltīs ideis · sicut
spes / ita singula spebq; subiecta plane
gspicē (quēadmodū angeli ī suis ideis ·
gemeā videt / spebq; et singula) · ‡ ·
¶ Quia (vt alias dissertuīq;) ī quoli-
bet rez ordīe · ita nā gpatū ē : vt
actio ī sūmo illig ordis sit passīs
exps · passio (in ī fimo) actoe / pua-
ta : ī medīs / gpositio media · Alias
qq nrās ee / metes ī fimas qsitit ;
Quaq; qtū ad ītelligētia spectat :
dco agēt solū · ‡ agens agit / et capiet :
aia capiet p nām metis sue solū ·
nō agit · ‡ ¶ Deq; sīgde ideas effundit
alio · nō haurit aliūde · ‡ ¶ Vnq; a
gelq; duas (vt ita dixim) capit ideas
(·ī· duo illa rez latissīa gna) : qbq; sus-
cipiedis · qdamo patet : qđ sus-
est p se : altez hēret alteri · ‡ suba
illud ē : hoc / accidēs · ‡ Duba rursq;
altēa / corporalis : ī corporalis ē altera :
Hilr accidens · vnū ē qlitas : altez
qlitas : ‡ Corpq; ītē · aiatū : ī aiatū :
Dps qq · alīd a corpe sepatī : alīd vō
quīti : ‡ ¶ Diuiditur deīncepts vsq;
deinq; hoīz gem · usq; ad spēs vltīas :
deinq; spēs qlibet · ī singula īfimta
ī · ‡ ¶ Deq; p vnā ipsig esse ī bom idea
(q ipsa dei nā est) · ītelligit oīa · ‡ ·
¶ Vnq; agelq (exēpli causa) duas for-
te habeat ideas · ‡ altera subē : altera
accīdīs · ‡ p qđ · oīa sbarz et accīdīa
ītelligat gna : provt radiq; ille diui-
nq; (q in deo p vnā ipsig ee / ī bōi idea
formatq; eāt) ia in pmo agelo / ī ge-
minas sese diuidit formulas · ‡ du
discedit ab vno : atq; ideis subē et acci-
dētis vestit · ‡ ¶ Deq; agelq (duplicata
rursq; radii varietate) quatuor inde
ideas accipiat · ‡ duas ad geng subē
ptinētes : duas ad accidētis geng ·
vna · ī idea subē corporalis : ī corpal
subē altera · ‡ Rursq; · vna accīdīs
eiq; qđ ē qlitas : altera accīdīs eiq qđ
ē qlitas · ‡ ¶ Has qtuor ideas · oia rez
gna (q sub ōi subā / et accīdīe ōi gp
hēdūt) ītelligat · ‡ ¶ Terciq; agelq;
p duplicatū rursq; radiū / multiplicitq;
diuīsū · octo ideas suscipiat : p qđ tot
de ītelligat · qt ·ī·q; atq; ·z· ‡ ¶ Ubi
apparet · sublimiorbq; metibq; / vnīūsa-
liores ideas inēe : sequētibq; paulati-
ming vnīūsales · Vigēt vna idea in
illis / tm sub se qtinet / tmq; significat :
qtū due ī his idee · Dp · n · descendē ·
vna geminat · ī duas : atq; ita ge-
minet qđati : quoq; ordo metīū ī-
mq; (qui est aia rōis) / ita multiplicē
radiū diuinū accipiat · qtū ille in
spiritibq; pt fiei multiplex · ‡ pt at in
illis · usq; ad ideas rez vltīas diui-
di · ita vt totide p se ferat formulas :
quot rez a deo creatax sīt spes : vt

ceptis (ob efficaciā ꝗpā) illoz ḡnim
viscera penetrat: ꝫ spes ꝙ bes sequtes
ē eis ꝫ spicie ꝫ spirit. fabricatq; sibi
ipsi grepty ꝫpos q̄libet spēz: ds eriā
deriuat in singula. Atq; hec nō passio
ia est: ꝫ actio: Idem agelq; sēs agit.
et alii: ac ꝫ postioz agelq; plures
ideas supne accipit patiendo: pau
ciozes ꝙ grepty spēz sibi ē fabricatur/
agēdo: ꝓpterea cre sit passio sensim;
actio nō dez esse: quisq; ad mēte ip
ma veniat. ¶ Que nihil agat:
sed acceptis ideis alat: nihil moliat
nouī: cū itelligētia nihil ē aliud/ q̄
susceptio ideaz: seipsa minime latēs:
Et ꝙ ideē/ vniuersales sūt nīa: nō
pt mēs alīq; illas (absq; ꝓia actōe) ad
distinctos singulaz rez grepty deducē:
Ideo hoīs aīa (q ex ea pte/ q mēs est)
ater mētes ē ultia. itelligitq; solūmo
patiēdo) vniūsalia in singula nō distri
buit: Verūtn q̄ pte ē diuina. ꝫ cetru
siū (quasi dei caractēm) habet aliqua
actōem. q̄ pduxit spēs l educit: diui
dit vō nequaq̄: Quicūq; q̄ pte ē aīa
(q: nō est vltia aiaz): aial/ corporeeq;
opatois est gpos: ¶ Ceteq; ꝫ diui
na ꝫuidētia. ē eo gradu. locata ē hoīs
aīa: vt sicut succedit ꝓxie mētibq: ita
ꝓxie terrena ꝓdat corpa. Qua ḡgna
tōe ergā ficta hec/ afficit: eisq; ama
toio quoda affectu se iserit: vm corpi
bq copulata terremis (terre noz oim
pstantissis): regit q̄dē illa: ꝙ vtute
vitale/ vitales illis affert passoēs in
trisecq; ꝫ sensu at iudicat alienas
passoēs illatas illis extrisecq;. ¶ Corpq;
hūanū (qm gstat ex tuoz elemētis/ et
i medio mūdi locatur) oim elemētoz/
oimq; rez circūfluetiū ipulsq; ꝫ quicq;
istrumēta sensuū patit: Impulsus
hmoi vndiq; a singulis ꝛebq illatos
sigillati aīa discernit ꝫ sensq: corpq;
imagines ipsa aīali vtute/ i seipsa: ꝫ
fingit ꝫ phātasia. seruatq; meoiter.
Quo fit. vt breui tpe/ phātasia/ sin
gulaz ferme rez/ singulis plena sit
formis. Hic rō ꝓuocata. p. q̄dē spēs
vniūsales parit: ꝙ illaq; i tuitu
siplici/ toēs gripit notoēs: mox vo.
ex hoc tuitu recto/ ia ab actu itelligē
disi spem itelligibile. ꝙ hac i simu
lachz se reflectit: et ꝫ simulachzū
ꝫ spirit diuidūm: ꝙ q̄dē vagu ide
terminatuq;/ puta aliq̄d mel: deter
determiatu ꝙ mel hoc/ aut illud.
¶ Oz ꝙ hmoi breuoes actꝰ latiq; hūr
modu ꝓcurre gsueuit: Quidnā est
cozpq hoc dulce et flauū. q̄d offert
nūr phātasia mihi: Cur dulce: dul
cigne hoc/ an vinū: ¶ Tria hic rō
grit: q (vt platonicis videt) phātasia
latuerat. ꝑm rei illig subam: qn. q̄d
hoc ē. interrogat. ꝛm qualitatis illig
causā: qn. cur dulce. ꝙrit. ꝛm ordi
nē eig ad alia: qn scisitat. nū vino
sit dulcig: ꝙ hoc. sibiipsi rndet tria.
ꝑm mel est hoc. ꝛm hoc ideo dulce:
qm humoz eig priguis ē. et moderate
coctꝰ. ꝛm dulcig vino ē: q; dulcedo
eig/ lingua magis diutiusq; delinit:
he rōes hūanē disan soēs (qm phāta
sie sequūt impulsū) ꝑticulares sūt
et ꝫ singula vagāt: ¶ Qui eria aggre
ditur alias qōes/ Quid mel: Quid dul
cedo: Cur nō magis de melle hoc/
q̄ de quig alio ītrogat: sīt de dulce
dine qualibet: ac (neglecto ꝓpō illo
melliꝰ simulachzo/ q̄d attulit pha
tasia) de eo ꝫscrutat vniūsi melliꝰ
et dulcediꝰ rōe. Vniūsalis hec qstio
ē: vniūsalis sit et rnsio ista):
¶ Mel ē apū succꝰ/ gdu ē. caliduq;
vtute absterges/ sapore dulcissimo/ ta
ctu priguis: ¶ Rursq; Dulcedo. est
sapoz/ ex moderata hūois aerei cō

Cō z.ª ut forme sigulaes cū vni-
uersalibꝫ formis grūient. Cap. z.m

Mirabilis pfecto vtiq; est her hūana
ratio (aīe rōlis ꝓpa): ꝑ quā sug hoīes
Accipit a phātasia sigula ꝛa mēte,
cōia: et i vnū ggregāt vtraq;. Et si-
cut d hoīe mōzlia, cū imōzlibꝫ copu-
lāt: sic i hmōi rōe. tpalia simulacra
spebꝫ uigut eternis: Qđ nisi i mūdo
esſicēt alicubi: restaet formaꝝ series
interrupta: Hei at negāt: nisi rōl aīa
terreno cozpi gūgat: Cō z.ª ut
tā radig diuing, q eig formule refle-
ctāt i deū.

Cap. z.m

Facit in hoc itez aliud mirabilig.
Cm diuing ille radig (ideaz plenissīg)
pgō ad aīam vsq descēdit: trasit ꝑ
vitale aīe vim, pgz nām i mūdi ma-
teīa: in q̄ fingit extremas q̄sda, atq;
vmbzatiles silitudines ideaz: q̄ad-
modū lume fingit imagines colozū
i speculo: imo q̄admodū plume vm
bze cozpū designāt in tra. Tales at
silitudines sue vmbze discedūt ab ipsa
diuinitate q̄plurimū: na ex puris
ipure fiūt (dū a gtraribꝫ inq̄natur)
ex vmlibꝫ dissipate. ex cōibꝫ sigule, ex
stabilibꝫ, prozsꝫ istabiles: Et res
queq; sua ōgine repetūt (vñ pruties
terra, sol radig i sole indē reflectitur):
q̄d mirz. has oēs vmbzatiles silitudines
ideaz (occulto quoda istictu) ꝑstina
puritate rēgrē: atq; radiū ipm eaz
fitoze (pgō descendit) viri ssim ad
ascendēdū ardeter anitūr. Frustra ne
tāto conatu ēit: Minime: Quis sur
curret: Nō aīe bestiaz: q solis figu-
laibꝫ simulacris dlāt: Nō mētes
ille nris pstātiozes: q cū no habeāt
cozpa, oibꝫ oim cozpū subiecta prellis:
pticulares q̄libet passōes fozmasq; q̄libet
cozpū. no suscipiūt: Sola restat
hoīs aīa: q ꝑ terrenū cozpꝫ. sigulozꝫ
cozpū, sigulis q̄damo pulsata tumul-
tibꝫ. Assumit q̄de ipsa (ꝑ sensū)
has a mudi mā ifectas silitudines
ideaz: colligit at eas, ꝑ phātasia: ꝑ
purgat extollitq; ꝑ rōem: ligat dein
cū vnūsalibꝫ mētis ideis. Ita radig
ille celestis (q̄ ad ima defluxeāt) reflu
it ad sublimia: dū silitudines ideaz
(q̄ fuerāt i mā dissipate) colligūt in
phātasia. et ipure purgāt in rōe.
et sigulaes, tādē i mēte euadūt vm
ū sales. Dū hoīs aīa, ia labefactatū
restituit mūdū: q̄m eig munē spi-
talis olim mūdq; q̄a tot pal facto ē: ipe
purgāt assidue. atq; euadit q̄die spi
talis. Radii ab aplicā solis ozbe
demissi in agustū foramē altissimi.
paietis. conū faciūt ꝑ pyramidē: et
i ipso foramīe obliquāt, vsq adeo
vt tūsuersi traducāt ab ipso. et
i suppositū pauimētū cū dendūt,
ozbē fulgidū q̄figuret, tāto aplio
re. q̄to remotiq a foramīe fuerit
pauimētū: vbi solaris globi latitu
dīne adeq̄turi videt: si eq̄li spacio
dederit a foramīe. atq; a sole de
fluxerat: Hoc at i oculis nris asse
quūt: Ita qui i pupilla, coarctāt
i agustū. et ab ipsa traducti i aīm:
in ipso aīo, solis magnitudine i-
plet: vbi ūe de solis magnitudine
iudicāt: Ex quo apparet, tāto aīm
distāe ab oculis: q̄to solaris orbis
supemineat oculos: Terra et i celo
b Egyptios. et celestis e aig: qui
terrenos oculos eq; supemineat,
atq; celū. Influxeq; ideaz, a sup
nis mētibꝫ demissi, i cozpa. ex a
plissīs, agustissimi fūtidū ex
vnūsalibꝫ, oio pticulaes euadūt:
a cozpibꝫ tādē reflexi i hoīs aīm.
ꝑstina recipiūt aplitudinē: vnde
euidēt ondūt hūana mēte, ita fer
me a cozpibꝫ ee remota. sicut et
mētes supiozes: ideoq; cū eque

mozlibꝫ seiuncta sit / ad diuine mēteꝫ
eq imāgē existē: pfertī cū fōtis ab
eternitate / ad tps / ptēq; tpis vsq
plapsas · eternitati restituat: ¶ Qa
rō. Ut aia fiat beatioz. ¶ Cap. q.ti
Confert ptēq; descēsꝰ aie ī corpꝰ.
ad aie ipsīg bītudine:. Diāg. n. hebe
tior sit īgenio / ac sp corpe validꝰ;
q̄ti sit facēda / bona valitudo corpis.
ignorabit. Egrotet (oportet) q̄nq;
vt ea gpātōe salte. ptiū sanitatis ag
nosat: et recupata / iterꝫ saltate sua
lis pfruat: Aia hōis / mētibꝫ oibꝫ
obtusior · gpātōe dirigat / ad plemssi
mū rez maiestatis iudiciū: Ergo mū
danis agitata pcellis: q̄ q̄q; dulcisq;
sit in deo portꝰ · et hic rectꝰ vatici
nabit; / et illic discernet acutꝰ ī
tentꝰ adhēbit / fruet et dulcꝰ /
¶ Qua quidē rōem / plotinꝰ nō me
diocriter gbāe videt: maiē vero
porphyrius: qui aiam māt sepīg mala
her exptā / tāde ad here pareti / nūq;
ad her vltīg reditura. ¶ Forsita et ipse
deꝰ īstitut · diuina gaudia / supioibꝫ
q̄dē mētibꝫ q̄dibꝫ (nā) obligē: ordinē
beatitudinē (cū ipsimet sibi sint bea
titudīs auctores) ¶ Quid si āgeli.
(vtpote q̄ sūt remotiores a tpe) statī vt
orti sūt (z subita quada ī deū gūsi
one) momēto bītudine gmeretur:
nos aūt (lōgiore circuitu) felicitate
silem adipiscimur · et q̄d nē deest /
īdustrie nre repedit: ac dū honesti
pūq; laboris tolerātia / cū ibecillitate
nre oīgis gpēsatur) q̄dāmō excellē
tiā equātes āgelicā / equamq; et pmia:
Ita q̄uis ī bono q̄dq; repiāt: deq; a
se tm / bonū habet suū: corporeq; ab
alio tm: nec āgelq; et aiaq; nō mō ab alio /
qz adeo: vex etiā a se · qz sibimet
bonū pstat: / sed āgelq; actu eterno:
aiaq; tpali: / Neq; miraī debeq; aiam
posse / nō mō ad extremū digredi ma
lū (sicut miseri): / sed etiā ad sūmū p
gredi bonū (sicut āgeli): pmq; n. liber
qz motq; nusq; nisi ī finito habet
terminū: ¶ Ii. rō. Ut vires ī flo
res ad effectū pgrediāt. ¶ Cap. ii.m
Conduxit īsup her habitatiō · nō
ad rōem mēteꝫ solū (sicut exposuiq);
vex etiā ad tres illas īflores aīe vi
res · phātasia / sensū / et nutriēdi
vtutē: qs aie inēe oportet. nō minꝰ
q̄ mēte et rōem: si mō inter āgelos.
ac bestias obtinet mediū: Inanis q̄dē
et īqēta ē vis illa · q nūq; q̄dit ī actū:
Haz triū virīū (absq; corpe) nō est
actꝰ aut certe nō incipit sine corpe:
sine corpe (inq;) terreno · opatoēs
suas / tū sīgulas / tū integras nō exse
quit: ¶ Adde q plotinꝰ ait · aiam p
actoēs · pspitue vires suas nāmq; pspitē:
ac nisi edat oēs: se suaq; pferre non
ggnitura: / Qm nō oīa mobiles tpa
les sīt eaz actꝰ atq; effectꝰ: par est
vt ad aliq̄d tps agat: vt ad tps opet
q̄d agit tpaliter: Mirro dat eīgmodi
corpꝰ ad tps: Dz qm operatio mētis / atq;
eīg pedisseque rōis · gtinua ee pt ad
obiecta pretia: meito ī pchiū opaī:
tribꝰ alīs vibꝰ q̄uis vacatibꝰ: / At
quaobrausa · adeo breuis ē hīc / aie ha
bitatio: ¶ Addet plotinꝰ / vt citiꝰ
deposita sarcina · pficiscaī ad meliora.
Breuis etas sufficit ad munēa her ex
plenda: qz huc gra venit: / Quo
at mō · quemēs ē aiaq; spīno · vt nō
descendat ī terras · nō ascendat: et
quasi ludes · nō sit ī corpe · nō sit ext
corpꝰ. ¶ Forsita (ut plotinꝰ existimat)

nō opꝰ est· vt ad hec officia moue-
at locꝰ ac tpe aīg/ ꝑ descēsū atq; de-
scēsū ꝛ ut· n· sup locū tps ꝙ (q̄ st cor-
pib passoēs) natꝰ ex deo est· ita ex-
lon tpisq; limites ꝑmanet· nō aliter
ex deo pendēs: q̄ ex sole lume totū u-
biq; ꝑ aerē/ Hoc plotinū arbitror
ab Egyptiis didicisse· q̄ aiam opinat
ī mese pmīe dei· sdm eentia sua ptīn-
pe ee: q̄ide sdm vtutē opatoēmq;
fit pticeps ī mese itelligētie volūta-
tisq; diuine· ꝑ interminabile īmēsabi-
lis ītatis ītuitū/ et boītatis affectū·
Quare sdm eos· nō eet dicēdū· vt mo/
hic sedeat/ mō tīseat illut· ꝑ potius·
vt nūc det vitā tre/ postea non
det· sicut lume nō mutatū locū/ nūc
oculū aptū illuminat· post/ clausū/
mīme· Dz hoc ipsi viderīt·

Quor-
sū hic ludg/ ꝛ tribuēda corpi vita/ et
auferida· Datis (vt arbitror) diuig-
dat· n· vitā· vt illa expleat munera
q̄ narrauīq; · auferet· ne diutīg a
melioīb uacet munerīb· ꝑ viliōr
opꝰ mīstia·/ Atq; vt stelle (ad ex
plendū officiū sibi a deo iūctū) ozi
unt oculi nīris et oīdūt· ī spūs q̄
pmlti (fabricatis sepe nouis cor-
pib) mō oculis se nīris mō obūa-
unt/ mō se subtrahūt· sīr hoīm
aīe· aliās ī corpib apparet/ aliās
delitescīt· Hinc triplex ostēsio
apparet gdg· Aīe stellaz· oculis
hoīm sese mostrat ꝑ atq; ītinue·
licet aliās aliīs· Aīe sequētiū spi-
tuū· spe/ nō tīs ītinue· ꝑ spē· q̄m oīb
seculis id agūt· nō ītinue· q̄m et
mittūt· Aīe nīre· neq; spe/ neq; cō
tinue· Qd si nō est ītra nām·
vt a sublimīb corpoīb aliq̄d
descendat mometis singulis/
ad ī fīora· rursq; q̄ ascendat·
vt radii sydez/ atq; flame· nō
e erīd q̄t nām· aliq̄t e sublimīb
spīrītib· hinc ās descendē q̄tidie/ atq; bonum q̄ ascēdē· Ite ꝙsentaneū videt pla-
tonīcis· vt q̄dmodū agelice vite
sp a corpib sepāte sīt· ꝛ bruta uo
nūq̄· sīr medie due sint· ꝛ tīs aīe· felicīores· q̄ sp ptim sepāte/ ptī q̄ūte
sint (absq; actois vllīg ipedimēto)·
tū erīd mīng felices· q̄ aliq̄n segre-
gate sint· aliq̄n uo q̄ūte (īq̄) ele-
mētali corpi· q̄d ītellectuale q̄damo
ipedit actoem· ꝛ nā ethereū corpꝰ apud
platonicos sp hīt· apud epanos at ta-
le q̄dā corpꝰ tande sp habebūt· Mitto
q̄ platonici no giras solū· ꝑ mltos q̄
deonū aīas· ꝑpa q̄z mutāe corpa putāt·
Proferto diuina boītate· tū effundē se
ī alia· tū alīq̄ ad se gūtē· arbitrat· ꝛ
inde aīas habe· vt corpa regāt· inde
vt se ad corpꝛea gferāt· ꝛ et q̄ pferte
vtrūq; sīl' facē pnt· corpa no mutāe·
q̄ uo aliī sese hīti meīto ꝓmutare·

Orit hic illa vulgarīu diffidētia·
Quid hoc· Defuncti nō redeūt· ꝛ nō
videt· nō agūt q̄q·

Redire q̄dē
sub aliīs figuris/ platonici putāt·
Dz reuera· q̄d opꝰ e· redeat ad pug-
nā veteraīq; et emeriti miles·

Di-
sdm nām eet· redīti ad pugna· redi-
ret vīq; oēs·

Di
e q̄t nām· noli aliq̄
reditū q̄rē·

Est nām certe e reditꝰ
supuacuꝰ· si fuit sdm q̄udētie leges)
abire hic illos· q̄ munq; ipleuerāt·
Accedit spera ignib/ sepe flāma m
aere· flāma paulopost· redit ī spā·
noli q̄rē crebriore illig flāme desce-
su· ꝛ nāliīs sibi e ꝑpetuꝰ ille cū spā
circuitu· q̄t nām e descēdē rursus·

Ac licet aīg· ꝑ nām eentie terrie q̄nq;
(Jam bifrōtīs ī stat)· vtrūq; respi-
ciat corpeū sc et corpeū· ꝛ hī q̄s
limoīb metīb/ aplior ꝓudētia·
ī fīoīb agustior queūt· et aīg nr/ illaz
orīm ifīmꝰ e· agustissīa sibi queūt· ꝑ
uidētia· ꝛ vīm et breue regit celeste

corpꝰ et ad breue tꝫ terrenu: et
qñ corpeu sil corpeuꝫ mediocriter
respicit. eque exerret utrugꝫ (entie
terrie mung): qđ in hac vita gtigit:
qñ vo pg hāc vitā. l' pp puritate in
corpeis trubit attētiōz. tuc pspicit cor
pozea negligētig: l' pp puritate corꝝ
pūbg mergit infimis. tuc lyuane gu
bernatoīs auīe puat. Quippe cū lyu
mana vita. iter diuīna. ferinaqꝫ sit
media: aīg du agit media: extrema
q attigit utraqꝫ: Du declinat ad al
tera extremaz (qđ qđelet nuc īcipit
facē. et explet postea cū decesserit):
media attingit paulū: extreaz alte
ra. minime:. Cur no videt aie
defunctoz:. Deū. āgelos. aēm no vi
deo. ob hoc tñ ee no negab:. Cur
no agūt qrē:. Agit oīa dꝛg. agūt
āgelī: actꝰes illoꝝ ita no aiadūtis.
sicut no vides illos:. Quid phibet
aīas. a terrenoꝝ corpū vinculis ia so
lutas. moue corpa ethereū l' aereū.
oculis nris īsibile:. Quid phibet
eas. poem. phātasiaqꝫ nram. cogi
tatoibg. visoibg. signis qtidie gmonie:
nob at hec nonuq (vñ uemat) ig
noraē:. Sepe. n. īsibilū motoes
īsibiles sūt:. Auezoar Albumaron
medicꝰ arabs. scribit se a medico nu
per defuncto. pt sonū accepisse opti
mū oculo suo egrotāti remediū:.
Multa gnis eigde. qtidie nob euē
niūt:. Plato i libro. g. legū tra
dit. eoꝝ qui ocīsi sūt arabs. sepe
iter festoꝝes hostiliter sequū. Un
fortē gtingit. ut ocīsi hois vulne
ra iacētē cadauē. si eū q vulne
rauēat (si no ille coming istet. vul
ng ipm ispiceē) sanguīe rursꝰ eū
riat:. Quod qđe euenire nonuq.
Lucretiꝰ affirmauit: et iudices obser
uarūt:. Cōfirt Platois sūam possi
domiq stoicꝰ. ex eo q duos qđa grchades
familiaēs. cū Megara venissēt: alter
ad caupone diuīsit: alter ad hospitē.
Qui vt cenati q̄euerūt. z nocte visꝰ
ē in sōnis (ei q eāt i hospitio) ille alter
oraē. vt subueniret: q sibi a caupone
iniq̄ parēt. Hic primo pterritꝰ surrexit:
deīn cū se collegisset. rideꝫ visū. pro nihilo
habēdū ee duxisset: recubuit. Cui ei
dormiēti ille idem visꝰ ē rogāē: vt
qm sibi vno no subueniss̄et. mortē sua
salte ne ultā ee patēt. z se iterfectū
a caupone. i plaustro ee iectū. et sup
posito iectū. petere. vt mane ad por
tā adesset: ꝓpter plaustrū ex oppido ex
iret. Hoc g. i sōnis his omnib. mane
bubulco pīto ad portā affuit: assistit ex
eo: qđ ēet i plaustro. Ille pterritꝰ fugit:
mortuꝰ eruptꝰ ē: caupo (re patefacta)
penas dedit:. Confirmꝫ q meoreꝫ ee
aīas defunctoz. ex hoc conuīcūt Stoici
z nonulli: q Simonideꝫ. cū ignotū
quēda mortuū pietē vidisset. eiusq hu
mauisset. habitꝫ i aio. nauē gscendē.
moneri visꝰ ē (ne id faceē) ab eo quē
sepultura. offenderāt: si nauigasset: eū
naufragio pituru. Redūt Simonideꝫ:
ceteri naufragiū fecerūt. Hec oīa
docet. aliqđ i nos. agē aīas defunctoz:.

Cap. vi. vt inudq̄ oriat. qđ ab deo. li. vi.

Sed vt disputatōem supioē. finē ꝓ
gressꝰ gcludaq: volui diuīnū artifex
mūdi opꝰ sibi qꝫ simillimū faceē. Tale
ē aut: si vbiq sit rōe plenissimū:.
Profecto. vt ipse. rō ē et vniformis.
sil et oīformis: sic i opificio suo. aīam
ariā fōlē ee voluit. atq multas: vnuq
sq spē vnā. multasq multaz:. Et
qđ spā qlibet. suū imitat totū: ideo
multas eriā in spā qlibet collocauit:
ita vt sicut spa spām: sic aia aias gi
neāt:. Tot vero salte ee aias statu
it in supmo. qt stelle: q cū spā imi
tent. sua. singule quoq; triuia ee
tz. qđ ex reuolutiōe. quoz motuū

ḡstituta: q̄ tñ nō videat: q̄ l'mi
ng lucis/ l'ming solidi lynt. q̄ stellę/
ntes planetę. nec id q̄dē mīre:
ner spē erīt quibꝫ sit videat. Deq̄
vo eos (et nīa/ et motu/ et denoiatoe)
planeta suū. sicut planeta/ spē aiam:
et sicut spa/ aiam vniūsi. Demq̄
gtudūt: si tm extremus vltiꝫ mū
di spis. roles sūt mlti: meito et
medius ee mltos: Nos at qsi vi
cissim gtudiq. si deq̄ diuinis metibꝫ
circūfusas oznauit spas: ure et
media diuinis metibꝫ exornauit:
Necq̄ spheda t habitatio terre: q̄ me
diq chorꝫ t sepli diuini. q̄ tutaꝫ spa
z stabile fūdamētū: Necq̄ pīa
ciedū est. q̄ circa ea/ rete volunt spe
trū cardine? Quid. q̄ celestiū
oim tradū t ea q̄fluetes/ miscet hic
vtuteq̄ mira vnione mirabile q̄sequt.
Quid q̄ facies tre viridis (instar
celi vaia). pspicuis corpibꝫ tribꝫ t
uolut (aq̄ aeq̄ et igne: ac repcussa
sydez rādis. eos agregat t splendoze:
Ideo si in luna q̄stituty. globū hut inde
q̄spicerē: talis tibi forsita videt: qlis
tibi nūr a terra luna videt: putares q̄
eos q̄ hic habitāt ee celestes. stellaq̄
aliquā habitiē. Mirro pythagoia. tre
globū aq̄ et aere/ suoq̄ igni (q̄si vela
mibꝫ suis) circūuolutū. spa vna mūdi/
ac stella quada nōnuerūt: Et plato
terrā/ vocat dea ātiq̄ssimā deoz oim.
q̄ sint t ra celū. Addit tgetes terre regi
ones habitāi/ viris admodū altiores:
vbi lapides/ metalla/ plate/ aialia sit
viris (miru t modu) pstātiora atz pul
chriora: vbi hoies diutissie viuūt:
medicis q̄ alimētis (cū pcosissima sit)
odoibꝫq̄ feliciter nutriāt: Mitto q̄d
Diodoꝛ/ plinꝫq̄ narrāt. alicubi
hoies solo erā odore nutriri: Illud

dēos sūt sortite motores. probabile
in. eillas (vltra spe vita) spas
q̄z vitas habe: si modo pstātiora
corpa sūt/ q̄ aialiū terrenoz/ que
spas nacta sūt vitas. Mitto q̄ sīn
gule celestiū aie/ et spiuū (citra t
telligibilia) t tellectuale lynt mo
tū. et coem (citra corpea) aia le
vna tū z musali spe aia: geminos
q̄ hos aiaz motq. sequūt geminū
motū t stellis/ et z sūt atq̄ corp.
Dic vo spe minores pferte imi
tāt maiores: q̄ roles similiter
mltas gtinet qlas: q̄ et coem t fa
to/ et spa in seipsis lynt qditoem:
In oi igit mūdi spa (vlt coem
spe trāq̄ quam) vutetia mlta sūt
tuit rolia (vt sup̄ disputatuq̄): ut
ḡre oportuit t media q̄ mūdi se
de/ talia qda ee: vt eet t mebris
oibꝫ/ rolū turba q̄plurima: ut
q̄ hoc oznet colatq̄ dei tēplū: atq̄ deū
artifice canat et laudet: id agut t
altioribꝫ spis/ metes alie: id agut hu
mane metes t terra: neq̄ pcul hoz/
mozle futuz e: qđ assidue eternū dei
resonat nome. Neq̄ vo ob hoc diffi
dat ee mltos t spis planetaz/ habita
toes. q̄ vnicq̄ t glubet eaz/ planeta
suspiat: mo vo q̄ descendo a sū
mo sp (vt platonici putāt) nūalis
habitatū crescit turba: ideo t sūmo
celo/ ipsi stellaz nūo. dux vnq̄. i. ipsa
spere aia sufficit. Dz q̄m t singulis
planetaz circulis. habitāt plures/ q̄
t sūmo/ atq̄ pfectes: ut ito pluri
bꝫ opꝫ e ducibꝫ: quo citra. duos in
singulis duces (.i. aiam spe/ et planete
aiam) illic deq̄ istituit: habitatoes
at eg modi. aialia vocāt angelica/ de
monica/ heroica/ demigeps atz hūana:
ex aia rōli/ et corpe spe sue ḡstat

Digitized by Google

certe mirabile · qđ Olympiodorꝰ pla-
tonicꝰ scribit / Aristotele vidisse homi-
ne q̄ dormiret nūq̄ : solozꝫ aere / radiis
solis exposito vinci : Aer illis fer-
me silia · q̄ diuinis hortis (q̄si ca-
pis elysiis) hoies sola arboris vite gu-
statoe / imoꝛles vite potuissent : /

¶ Dz vt ad ꝓpositū ordinē reūtamur :
Timeꝰ Platonis imitatꝰ igit deū ī pn̄o
igne celu / terrāꝫ creasse (quasi pri-
pua mūdi membra) : atq; vt duo lber
apte vinciret · aerē mox / aquāq; iter-
iecisse · q̄si no sui / ꝑ illoꝝ gra sint in-
uicta · ¶ Q si licet paulo latiꝰ (vt sepe
soleo) cū aliquis viris gfabulai ; refer-
re equide · papua ꝓpriaq; nām ignis lu-
cē ee potiꝰ / q̄ calore · 4mo · q̄ illa di-
uinioꝛ ē · 2o · q̄ illa citiꝰ agit · 3o · la-
tiꝰ se diffundit · 5o · no sicut calor (ab
eunte igne) (q̄si refrīs q̄ cois q̄damo
ī calefacto) relinq̄t : ꝑ tōc igni maxie
ꝓpia / nullioꝫ ꝑmixta · suū vbiq; seq̄t
igne · 6o · q̄ ignis · q̄ magis aliene
soliditati īmisceꝛ · eo feruet
magis / lucet ve ming : q̄t vo · q̄teng
ī puritate ꝓpa restituit / eateng vrit
ming · lucet ve magis · ¶ Quoꝛsū
her : vt ītelligaꝫ celū ee ignē : q
ꝑpū sit actu q̄dē lucē · ꝓtute vo cale :
vt no īmerito dici possit. celeste igne
ee lume : eq calefactoria vtiq; nulli p
se noxia sit / ꝑ blada orbq; atq; salutā-
bris · vnde et ethereq (sub luna) ignis
q̄damo celeste sequuntꝰ · aēm proximū
no q̄sumit · ¶ Q at vtiq; q̄ supmo
igni / tm salutaris ē et blanda) pe-
nes īfiore igne / a supioꝛe / spe diffe-
rēte / mordax (vt ita loq̄r) euadat.
hīc effici : vt q; aspitati terrene mis-
cef · vm ī solidioꝛe sit ioꝛeq; mā ve-
hemeticq; vrit : l' q; reflexoe q̄da co-
git : et q̄si vim patiēs · vim et iferat :
ideo ī liberioꝛe aere · tageti vbiq; bla-
dit : ꝑ it aureus grauis pressa pruit.
atq; speculo grauio violeticq; repcussa /
violeticq; et ipsa repcubit · ¶ Quamꝝ
at totū celū ꝑ igne / potissimū descri-
bat : tm̄ cetera quoq; elemēta (ꝑ no celes-
ti) subiugat : ꝑ igit in celo vbiq; p-
ualet ignis : ꝑ alibi vna cū q̄da celesti
terre soliditate · qđ patet ī manifestoi
bꝰ stellis · q̄ qm̄ soliditate q̄da obsistāt
radiis oculoꝝ · ideo lucet remotissime
sint / tm̄ ꝑspicue discernūt : alibi vo
ignis · subiuncta q̄da celestis aq; ꝓpin-
te vrget · ī orbe propue lacteo · ideoq;
ibi stelle (q̄tū fert aq; nā) videtur :
deniq; passim ignis (addita aerea
q̄da ꝑspicuitate regnat : q̄ effīt · vt
ī spis (pluriū) (dū ꝑ sui / aeris q̄q; na-
non obsistit oculis) no videt : ¶ at
q̄da elemētoꝝ nēs ī celo sint : oēs astro-
logi q̄fitē : Hinc rapi (apud poetas) ely-
siū : hīc et illud · beati milites q̄m ipsi
possidebunt tra : hīc et dauid et moy-
ses · aq̄s ꝑ celestia fundūt · ¶ Iterꝫ q̄r
sit her : tot grādaq · si elemēta q̄da
celesti no ī celo reperiūt : posse vide-
ī elemētis aq; (elemētali q̄da q̄dtoe) ce-
lestia silr reperiri : maxie vo ī terre
globo (qđ alteꝝ ꝑter celū) mūdi ē
fundamētū) : in quo licet terra ꝑ
ualeat / sicut ī celo ignis : tm̄ deinde
atq; ī celo · aq; / aer / ignisq; admiscet.
(deniq; sup luna / ignis · ītra vo / tra
vbiq; regnat) : atq; erūt ee ipm̄ mū-
di rectꝝ / ꝑ terrenos hiatq; fluuia
ignis / et aeis / et aq vndiq; fluūt :
Quapobrē nemo videi mīru debet.
et celestes aīas / ad terrena demitti :
et viciss̄im pegrinos habitatoes
terre / ad celestia q̄nq; remitti : De-
niq; qualis q̄q; terra sit : hq hoe
[illegible] dus · est vbiq; deo ī terris ·
¶ Deq; ming diuing putādo ē aq
hoīs · q̄ fragili corpe circūdet :
sed ideo diuinissiq; : qm̄ erūt ī fere
terrena (si mo terra sit vilis) qt

tū loī nām / tū corpis sarcina · tā
diuina opa pagit · vt dū ifiora gu-
bernat · a supioribg nō discedat ·

¶ Platonici dēs (quibg cōsentit di-
onysius areopagita) ñale diuinaz-
mētiū officiū ee / cesent · vt maneāt
i nā sua · vt puidēdo agendoq; pre-
dāt · vt se / suaq; origine agnoscendo
gūtāt ipse · sequētiaq; gūtāt · Igit
aīa (tā diuina) · tria hēt p vibg ex-
pleti · ¶ Atq; ad hāc ifiora guberna-
one · nō tā amatorio affectu allict p
affinitate · q; igneito quoda puidētie
studio / p ñe pstātia · sta pstātissima qq;
time effectois exuberātia / se se latissīe
pagāt · Atq; (vt plotinꝰ ait) ipm bonū
(effuso splendore) p̄creat itellectū · itelle-
ctꝰ q; tū explicat · aiam exprimit rōle ·
aīa ipsa se ꝓpagās · vitā effingit / formaz
corpea / · Hīc dionysius areopagita /
Certe diuina vnitas / cuctis vnita / cuncte
vnit cuncta · dū ea q; inter se sūt eqlia /
p̄ q̄litatis similitudine · i vnū ggregat /
mutua q̄da gsensione · ifiora vo p̄ i-
digetia / ad supiora gūtit / fruēdi cupi-
ditate · supioā · p̄ abūdātia / ad ifiora
deflectit / studio puidēdi · quo diuina
puidētia imitet̄ur · ¶ Alias at rōles /
diuina puidētia / modis q̄tuoz imitat̄ /
disputat Platonici · In p̄o · quide gdu-
ciam mūdi collocat · in q; vniūsalis cu-
ra mūdi (sub deo) sit puidētia · p̄ qua
cūcta largiat · In 2o · vo · duodecim
spāz aīas · i q̄bg vniūsalib; p̄ticulaīs
puidētia sit · p̄ quā videlicet mūdanis
oībg nonulla distribuat · In 3o · aīas
tū stellaz / tū numinū q̄z libet · i q̄us
spā mūdi regnatiū · apud qs cesent
puidētia p̄ticulaī / ee vniūsale · qua
sc nonullis mūdi mēbris (q; ipsis cō-
gruūt) singula tribuat · In 4o · de
nūq; p̄ticulares aīas illas videlicet /
q; ab itelligibili ad sensibile vltimū re-
currūt · q̄z ee puidētia p̄ticulaī adeo ut
putāt · vt aliq; ia tm aliqbg ipliat · ·
ptēa miltis vitaz cursibg iplent · q̄et
supiores pauciozibg p̄diis agūt · et p̄
vnico circuitu gplet · ¶ Dane plōi
ng / p̄culaq; disputat · q; admodū vng
mūdi circuitu / miltos gplectit · Datur · ouium
nios / Iouios / Martios / Solares / alios
deinceps · sic vnū aīe mūdane (p̄ spēs
suas) circuitū itimū · miltos aīaz p̄t-
culaīū gtinē · q̄ppe cū sublimiora aīa
logioze cūcta itelligibilia orbē pagat ·
ifiora / breuioze · ¶ In his eēde rec-
tandis · plurior ee volui · q̄m platonici
p̄ter potissimū / tā ea q; hoc capitulo ste
q; q; capitulo p̄cedēti tāgūt · expla-
nāi / confirmaq; existimat · Dz talia q̄da
ipsi viderūt · milii vo narrasse sufficiat ·

¶ 3a q̄stio · Quāob causa · animi (si
diuinū sit) p̄turbatoibg affīciāt · Ca · 3m ·

Querebat 3o · Quāob causa · ani-
mi (si diuinū sit) p̄turbatoibg sit sub-
iecti · ¶ Dz neo id vllo admiraēt · q̄z
si q̄z cōsideraēmg · nulli mēti corpo-
fuisse tributū onerosiꝰ / q; humane ·
Affecto metes spaz / spēz / atq; demoniū
sublimiōz · simplicibg p̄stāt corpibg ·
q̄ sua q̄da similitudine ptiū vnitate · vsq;
adeo q̄stat · vt no effluat sui q̄tū · ideo
q; nec effluat nouo q̄tū oportet · nāli
rursq; agilitate ita vergūt ad motū ·
vt leuissīo illaz mētiū nutu viuat /
et moueāt · Cōt / corpa humanū ex
elemētis q̄tuor pugnātibg cōpositū ·
et aq; terreaq; pondē retardat · q̄ppe
ptiū suaz tū dissensioe / pene q̄libet
momento dissoluit · tū pōde decidit ·
fitq; ad vitā ineptiꝰ · pigriorq; ad motū ·
p̄ropt ipsa q; ifiora dissensionem (in q̄
humores inuicē se expellūt) effluit aliq̄d
se e corpe · ac rursq; oportet vt ifluat ·
quāe ad corpa humoꝝ geniādu / mouendū
restauradū · ipe sissīa opa cē aīe nre atte-

nia: harmonia ꝯ spaz salutꝫ adu-
cēs. ¶ Dz neq ille (quē diuini ſpꝰ
pnt vſq adeo spaz ipetu cohibē: quin
et elemētoz ptes et oppoſita coꝛpa ſe
iuice deuozet atq ꝑdat: et illusiones
ignis et aq mudu ꝑturbet sepe: Itq
qualitates eigmodi repugnates non
possent a celo (aliq pacto) gidui atq duꝝ:
nisi ꝑ deo eaz vtutes eent: neq ꝑ
celo eent: nisi ꝑ motoꝛes: coditoꝛeq ce-
loꝝ. ¶ Dz in deo vna foꝛ sñt. roe dutaxat distincte: ꝑ agel vo. formis ꝓsup dis-
guūt: ꝑ aiabz insup motu ac tpe: ꝑ celo-
ꝝ aiā loꝛo silq vtute: sub celo denq
affectu et repugnatia. ¶ Quoꝛ sūlyer
vt itelligaꝫ. spaz elemētaliū aiaꝝ haud
tuta habe pōm: vt qlitates (q in celo nō
pugnāt inter se) ita moderē atz gñliēt:
vt sub celo. no pugnēt iuice atq ꝛteri-
mat. ¶ Dub q dicat celeste substātia
ꝑstatia sua / illas gñliāe: materia vo
(q sub elemētis est deformis / istabilis ꝑ
essitate) neq illas sil capē posse / neq gñ-
liāe: ⁊ vtrūq sit. apparet elemētoz aias
(si aias lyht): illas oio sil patare non
posse. Ad neq ēria mudi aia pt: vt
no mirū sit. aias nrab ꝑ otrapadis hmo-
ribq adeo laboꝛāe: et ꝑ regione dissona-
tie. dissonāe. ¶ Dio at assigta supioib
aiabq ē tā facilioꝛ ꝙ felicioꝛ guberna-
tio: Qz si nr aiq mundani coꝛpis gu-
bernaculis pesset: vt ille cadē fozta sse
q ille facilitate disponēt: Dz erat eē
ꝑticulas tre. meteoꝛes aliq mittēde diui-
ne: ne mūdi rex. mingꝫ terre ptibus
ꝙ ꝑ celis / elemētibq totis celebꝛaꝛetur:
hoc nris obtigit aiis. ¶ Scribit hippo-
cratꝫ. mutatoēs q et repetine sñt / et
maxie ad oppositū. magioꝛes diuturnoꝝq
moꝛbos ꝛferre: ¶ Plato vo. ꝑ libꝝ de rep.
.v.° aiam ꝑ coꝛpus labēte. repete a sū-
ma luce / in extremas tenebras ruere
arbitrat: vt no mirū sit. eā diutisse

tione: Hinc tendit Platoīcū illud. sub
lumia coꝛpa ad sublimes atredut aias:
ꝑfiozes aīe atredut ad coꝛpa: qz vide-
ret illa / illiq facilitie redut: hec vo hiis
difficillie: Qz sublimioꝛ illaz metū
aliqua / coꝛpis nri claustriq ad detenū
claudet: ꝓsita no miromg / ꝙ nr
aiq fatigaet one / et cura solicitaet:
ac illiq diuinitati diffideng. vt mo
nire diffidig: ¶ Ait dicet aliqs. mudi
aiam. coꝛpa habe / ex qtuoꝛ oppositu ele-
metis adūsatibq uice: neq tn ea cura
fatigai. vt nro coꝛpe / nraz: ¶ Dic /
plane est. Sed ipsa elemēta / q coꝛpis
mudani sñt mēbra) no elemētoꝝ ali-
oꝝ ptes sut / ꝛ tota et integra ele-
meta: no sñt extra loca nalia: sed
⁊ suis qq dispoſita regulbq: no
sñt ofusa iuice vndiq: sed ꝓprijs
sedibq sñt discreta: no sñt exter-
nis subiecta coꝛpibq: nullū. n. coꝛpq
extra mūdū: Cotra vo coꝛpis nri
ignis. no totꝫ ignis: ꝛ ꝑs aliqua
aplioīs. Dic reliq tria ꝛ terra ip-
fecta sñt ex coꝛpis elemēta. Dut eē
extra eoꝝ loca ꝙa aq ꝑtēa ignis et
aer (q sñt ī nobis) ꝛ hic fugiūt ad
sublimia: aq terraq ad ima de-
ridut. Difficillimū vo ē. ī ꝑsta ꝑfice ꝛ
gñliāe pugnātia: extra locū nāle /
coꝛpa detinē: ¶ Dut eria ī nobis.
qtuoꝝ illa ꝑmixta / ī qlibet ꝑticula
coꝛpis: q sit vt pugna passim fer-
ueat vehemētioꝝ: ī mundo at ali-
ubi discernūt: quodamo: paracigq
gessit: ¶ Multa q et igētia / extra
nos sñt. q nob vndiq ꝛminētia. coꝛ-
pa affligūt: aliq oneribq et laboꝛibq
neq aia mūdi ꝑmixt: neq eria ele-
metoꝝ aīe: qz coꝛpibq q̄d accedit
aut decidit. vix atomi ymq mome-
ti habet. Quata q ꝑ vndiq restitu-
tio: neq vsq nalis dissonat harmo-

cerutire atq turbaï :- Auget turbatoem
eig (vt disputat proclꝰ i Timeo) q ab
vnitate i multitudine dissonate, a sta
tu in mutatoem oiꝫ ferme getis cepte
delabit : vñ distrahit sp et ssi affe
cta vtigie titubat et vacillat. Nec
ea pmittit facile a tot fluctibꝫ tatis
q procellis emerge. sua illa vitalis vm
bra vitalit corpi tradita : erga qua ceu
plem amore vehemet afficit : atq illa
quotidie patete. ipsa q mo suo gpatit.
forte vo q diu aia seipsa neq uertit, nihil aliud se putat ee q vm
bra pala i flumie corpis appare.
(q admodu plato i s de rep docet) :
neq aliter turbata hac vmbra ipsa
q se turbat : q si pueri rudes cu vi
deat vmbras suas in aq fludi, fuit
lamtent. Tale vo i aiabꝫ ordine
platoi ponut. Alias videlicet i gna
toem (i gnabile corpꝫ) nucq descede :
q les sint aie l diuine vl pxie. Alias
descede qde in gnatoem et a meliore
vita i minꝫ bona : ita tn vt inde ne
q q finiat / maluve aliqd subeat : q
les iter demones / heroes q gnume
rat. Alias descede ia sil / atq qdamo
vicia. p purgai posse tez / secꝫ rur
sꝫ ad meliora trisferre. Addut in
sumis aiabꝫ neq secm sentia / neq
h actoem repiri : sed i tis mis aiaꝝ
vmbris h vtrucꝫ : in nris at viciari
qde actoem posse sentia vo neq.
Valeriq putat hmane vite diffi
cultate / hic insup augeri q motꝫ et
habitꝫ aie (qteng itellectualis / rolq)
circuitꝫ ee debeat : silis q ethereis vehi
culi motꝫ atq figura. In corpe vo oppo
sito aia vegetado / sentiendo / pgredie
do / rectu quodamo subit motu di
misso circuitu : vehiculu q motu
figuraq sua mutae pellit : qd et
si secm subam no destruit (qz vt
quida putat, ma caret) : tn p fi
gura motuq turbat : q tur de
mu recipiet : tu p aiam in caput
sui (i mete) erecta i habitu sui
prozsꝫ restituet : que tadiu am
sisse videt dio : qdiu p vicepatia.
caput (i mete) figit humi pedes
at (i frozes aie vires) extollit
talsu : quo qde habitu nihil aut
deformiꝫ / aut laboriosiꝫ pt excogi
tari. Sed cur no e datu nobis
aereu corpꝫ aliqd ri quo terra tolemꝫ
et libeꝫ specularemur celestia. Nam
aeri sui adsit spus : defuisset hoc
mo / terre. Ac si corpa fpicia roe
no caret : debet aliꝫ trursꝫ coposita
terrenaq corpa roe pollere : vt mu
dꝫ hic corpeq ita tota sit rotus : sicut spi
talis ille mudꝫ (ad q exemplar hic est
factꝫ) totꝫ e ro. Voluit at pater
ille optiꝫ sacerdotes suos (q in spis
supiorabꝫ eu tutat) manere i spe :
qm pp loi felicitate / sine laboze illo
agut vitaq in terris vo sacerdotes
suos diuturnas morabꝫ trahe noluit :
qm no debet labor pretuꝫ ac loꝫ iis
qui sedulo deu laudat. Ideo demittit
hinc eos qtidie / atq reuocat : vt p suc
cessoem i tris fiat sp : qd fit p eade vi
ta sp i celis. Mitto q multi eria in
aere aias demonu heroumq putat corꝫ
pa (quis trardig) in aligd i melig p
mutare. Nec habeat (dicet qspia)
nit aig corpꝫ oneꝰ siꝫ / q metes alie
atq ideo soliciter qnq / et magis q alie
a speculado phibeat : cur at fragi
lig corpꝫ habet / q bestie / sio q fragi
lig habet corpꝫ : ideo putadꝫ e / ming
ee diuing : imo qz e diuinioz corpꝫ
habe fragilig : Disputauiꝫ aliaꝫ corꝫ
pꝫ nrm / ee oim terrenoꝝ tpatissimꝫ /

coueit dicetibꝫ: mala corpib⁹ a cul⁹
pis aie proficisci. Sed vtiaꝫ sit: aia
quidē corpꝰ amat: ¶ Oneroſi⁹ at
et fragil nā corpib⁹ postulat: vt vi⁹
talis aie vtꝫ ſūmo nixu ſuſtētet
ipm et moueat: atꝫ vt ſensꝰ et phā⁹
tasia (que prodesse corpi pnt/ qve
obesse) assidue circūspiciat: ac pro
corpe (quasi aie filio) cupiat/ time⁹
ant/ letent⁹/ et doleat:. ¶ Ꝑ. oīgie.
tres eigmōi vires. hmōi opꝰ aggre⁹
diūtur. tāta q̄dē ītentiōe (pp̄ reuen⁹
tis corpis fabricā): vt nulla pone
sit aie attētio ad rationē. pḡꝫ ad⁹
ulto corpe/ et purgatis sensibꝫ. re⁹
mittatur opis hꝫ ītentio:. ¶ Vez cū
pnsū rō exp̄gisci⁹: sūma cū diffi⁹
cultate. ipiū phātasie (diutino vsu
i aīa ḡfirmatū) debilitatē. Quippe cū
arduū sit. ꝑ nē/ ꝑ habitui repugnare:
hic at tā qꝫ ḡfirmatū vīt nām ha⁹
bitū/ q̄ꝫ qꝫ male affectū ē pugnādū:
id tū diligētioze disciplina tāde assēq⁹.
Dz iteꝝ ipsa cria rō (pp̄ male ḡgna⁹
toem puidētiaꝫ) tres illas ī fiozes
diligit vires/ q̄si germanas/ aut fili⁹
as: ideo sepe illis obsēq⁹. Ille corpib⁹
malit agnt cura: Jgit⁹ et rō p illas/
amoze derīnat ad corpꝰ. Ex diutur⁹
na dcriatoe/ habitū sibīpsi ꝺtrahit
proclīuiꝫ ītinādi. habitū hmōi/ vicū:
mo cria quēda (vt ita dixeri) ītitū ap⁹
pellaꝫ: q̄m sicut ī miltis fieri solet aia
lū spebꝫ. pḡꝫ vis ī fiozi ī corpe fabri⁹
cādo/ nālibꝫ se circū filis inuoluerit:
sepe vis supioz/ ceptū opꝰ/ solidioze pau⁹
latim ꝺtexit tela. atꝫ sub durissīa tā/
dē textura se ☒ ītludēs clā. ipsa se ꝑdit.
nō p̄ꝫ lucē resurrectura/ q̄ꝫ textura
ꝺtecta frāgat⁹: Quāobrē nō vitiat⁹
aīg diuīng a corpe/ negꝫ cogit⁹: ꝺ ipse
(amoze aīati corpis/ q̄ꝫ et opꝰ suū/ et ī⁹
strumētū est) ad ipm ē suo statu/ spōte
se dēuīt: vt ad se illud extollat. ¶ Negꝫ
desīter platōꝰ q̄ dicat (pserim
Hermiaꝫ) quosdā ee demones/ gnātos
fautozes: q̄ trīatoem aīe ad corpꝰ nā
liter augeat:. Certe plato ī libzo de
pulchzo (quasi sint Moyses) inq̄t.
demonē queda ab ītio voluitate plu⁹
rimis malis īmiscuisse:. ¶ Zitto q̄
ī eplis ait. demonē bona publicā tur⁹
bauisse:. Sed de his ī sequētibus:
Redeamꝰ iteꝝ ad aīe puidētiā:.
¶ Cū oīm diuinaz metū ꝑpū sit.
q̄ supioza tueat⁹, qve ī feiozibꝰ ꝑ⁹
uideat: idem q̄ aie nīre ē ꝑpū: q̄nō
mō corpꝰ suū: sed cria terendz oīm/ et
ipsiꝰ terre corpꝰ curat et colit:. Sed
her puidētia. q̄to ꝺmoꝛē (q̄ res cu⁹
rat fragiliozes ceptiozes q̄ ad ozdine
obseruādū): tāto magis distrahit a
supioibꝫ speculādis: negꝫ tī oīo: in
ōi. n. etate. p itellectū/ sē vez īqui⁹
rim: ꝑ voluitatē/ sē bonū amaꝫ:
ꝑ opationeꝫ/ deū (qui reuera sē bonū
est) colāꝫ:. Tria her honestatis officia
significat aiam (cria ī tata maīs hꝫ
tempestate) celestia sp̄ suspicē: q̄bꝫ sus⁹
piciendis. vehemētioze illoz amoze
quotidie capit⁹: amoze hmōi fer⁹
uescēte: deferuet paulatī corpis amoz.
ꝑ quē viciatꝰ fuerat aīg. et vicii ma⁹
cule aboletur: Quapp aīg nūq̄ cogit⁹
aliūde: ꝑ amoze se mergit ī corpꝰ.
amoze mergit e corpe: Huc tendit
diuinū illud. Quī amat aiam ī hoc
mūdo: ꝑdit eā:. q̄ hic odit: ī vita⁹
eterna recipit eā:. ¶ Qualis aut
ī hoc pelago fiat videaturꝫ: sic in
decio de rep. Doctes expūnt:. ¶ Que
admodū siq̄s manū glauci. logo ia⁹
pte/ vndis attritū atq; distortū. ꝓtea pe⁹
tris/ alga/ ostreis obsitū viderit: nō
marinū/ ꝑ siluestre potiꝰ aīal opiabit:
sic nos dū aiam frenis affectibꝫ et
habitibꝫ distractā circūfusaꝫ videꝫ.
terrenū q̄dā potiꝰ/ q̄ celeste nos vide⁹

putag. Verū si nudaueīmꝰ eā gsidaueīmꝰq; pura atq; diuinoꝝ amoꝛe ia ex hoꝛ pelago emergēte: procul dubio ggnoscemꝰ aiam (ꝓtea qꝺ diuinis eternusq; ggnata sit) talia qda appetē. et cū ꝑmū pura euaserit tagē. cūq; ūs i serena luce ūsari. eaq; gsuetudie diuina prozsꝰ euadē. hareteng Socrates. ¶ Cū igit vicīaī diēꝰ aiam: nō tā amittē sua. qꝫ aliena (.i. fioza) in se admittē. telligi volūꝰ: hmoi at vicīū. nam nō ꝑdit: ꝫ ocupat. ¶ Ded ne qs aim nrm. ob id ee corpeū opinet. qꝫ corpeis qdie cauſis infici videat: opepciū e audire diuinū paulū apostolū clamāte. no ee nob collutatoem. adūsq; carne et sanguine. sed adūsq; mītas demonū turbas. q in hoꝛ caligino so aere iter nos vsant:. ¶ Hos at ꝑsci theologi (qꝺ Origenes. Augustinusq; confirmat) aereo coꝛpe vdutos. motu agiles. ꝓspicacis sensu. mirabili rez scīa poītos arbitrant: acreibꝫ coꝛpibꝰ suis. acreo spui nro pemto illabi. atq; sicut quilibet hoīes. ꝓditia externa qdamō. ac pitissimi quiq; pripue itristeꝰ augurat affectꝰ: ita sagacissimos demones. no ꝓ exterīa solīt ditia. sꝫ erīa ꝓ ipsoꝝ spuū nro. q motu (q a phātasia sepiꝰ initat) affectiozes qꝫ notoes. acriozes affectꝰ (qui ꝑ spūs ipsi mouet) aucupant: hīt ergo fiei. vt q via quecq; ptur bāe facilq; valeat. rectissie calleat: atq; ipsi ꝑturbatoe quada affecti nob qdie turbet. ¶ ꝑturbatois hꝰ motū. ita potissimū fiei arbitramur:. ¶ Mouet sane aereū in nobis spm. aereī demones. Quo qde qsi vibrato:. et hūdzes mouet in coꝛ ꝑe: et i phātasia imagines excitat:. ¶ Dz quoīa pacto. sepe i sagineo coꝛpe. sanguine. imagines qdamō

siles. sepiꝰ cōmouetes: ad inanes aīm voluptates allicīt. In coleīco vo. bile. quemētibꝰq; hūi imagibꝰ irritatis. iras et plia suscitat. Ded i flegtico. dū pituita augēt. ggruatq; simulacīa: ignauia et toꝛpoe nos ocupat. Demq; cū i melancoliis. atra tristat bilē: timoze meroꝛeq; incutit. phātasia falsis territat ymbꝝ. aim opioibꝰq; sepe falsis illudat:. Ex totū posse a demoibꝰ fieī (ꝑsertī atre bilis tpamēto) Serapion. et Auicēna. ex ātiq; phoꝝ sīa narīat: atq; ipsi no negat. ¶ Sā. n. ꝙ setaneū ꝙ diuīna mēte. a sensibꝰ aliter. qꝫ ad idem demoibꝰ cōtendētibꝰ. adeo falli atq; ipugnai:. Dz cīgnoī iudoꝝ abitio soꝝq; demoīū violētia expugnai posse ꝓ phīam et sacrificia. putat platoīci: qꝺ Orphica nobis hymni demōstrat. Chriſtꝰ at (verꝰ aioꝝ medicꝰ) ieiunio. atq; oꝛōe. hoc fieī ꝓcipit. Di dei ipsiꝰ oraculū. philosophie lucē exponē. ieiuniū ītrepterer absti nētiā ab his rebꝰ. q tale aut tale. l'augēt hūdze. l' imagīe affectuq; mouet: oꝛōem vo exponem. tā vehemēte i deū gūsoem:. vt et aīg. stimulos demoīū nō adūtat:. et deoneꝰ expugne mēte deo dedītā. se posse diffidat:. ¶ Ded disputatoem ia grudag:. Ego igit dīrat. aiam hoīs. ob hoc mūg ee diuīna. qꝫ in curādo coꝛpe solīcitet. qꝫ vigiet: milto. ꝙ dnioꝝ mēti. ne prouīa. qꝫ reliqs mētibꝰ assīgt:. Neq; viciat a coꝛpe. aia. ꝑ ipsa nimiū coꝛpꝰq; amādo. se viciat. ipsa se purgat:. Neq; putādū e. ex eo decsse nobis diuinitatē. qꝫ aneū milto magis qꝫ beste viuīg. imo ex hoc maxie diuini sug. qꝫ ꝙati ad tps habitatoe patriaq; celesti (.s. qꝺiu dei vicariū sumꝰ ī tra) solicitamur. ghnue (erīa si hoc minime adūtaq;) celestis patrie desi

Lumiqord L qꝫ fuperuit. Dꝫ

derio: neq̄ vlla terrena oblectame-
ta ḡsolaī in hoc exilio/ mēte hūana
pūt/ rex rupida meliox:

C. q̄. ḡstio. Quare animi a corpi-
bq̄ tuiti discedūt. Cap. 8m

Quarta nobis ḡstio animi ꝓposita
fuit/ Quare (si celestes animi sūt)
a terris tuiti discedūt: 1mū q̄de.
nō oēs tuiti discedūt. Nā Therame-
nes/ Theodoxq̄ Cyreneq̄/ Cleombrotꝰ/
et oīo oēs hegesie cyrenaici audito-
res spōte ac lubētissīe decedebāt:/
Gymnosophiste q̄/ indox philosophi/
et Gethe Thraciq̄ ppli: apud q̄s lu-
gebāt puerpia/ natiq̄ deflebāt: fu-
nera quoq̄ festa erāt/ et veluti sacra-
lusu cātuq̄ celebrabāt. Deinde in-
bules alios milites/ ciues/ phos/ religi-
osos: mitto pmitias xpanox: mitto
q̄ nō oēs moxietes lugēt. lugēt aut
nascētes oēs/ et āsi tuiti/ a lachrymis
terrenū hox iter auspiāt tm exilio.

Deinde in iis etiā q̄ morte hoxret-
nō tota (vt ita loqr) ānā expauescit:
siq̄dē ea ps nri/ q̄ discedendo pgit i
melig. nō mō semel nō discedit tuita/
sed etiā quotidie spōte discedit: Ad
q̄ pham mozale aliud agig: q̄ vt aiam
ab ā effectu corpis seiūgamꝰ? Quid
q̄ pham speculatiue aliud: q̄ vt
ratione a sensibq̄ seuoreq̄:/ Totū
hox phie studiū (vt inqt plato) ē me-
ditatio mortis: siq̄dē mors ē aie a
corpe lībeatio:/ Ner terribilis ē
mors philosophis atq̄ sibq̄: qm fa-
millaiis illi ē/ et domestica: ner latet
eos aī sit pq̄ obitū/ puri animi habitq̄.
Talis. n. est. āle ferme expiūt: q̄tidie
i sūmo gtēplatoꝝ fastigio: trāq̄llq̄ vi-
delicet et sereno: atq̄ deox formulis
(quasi stellax radiis) circūfusq̄. et di-
uino solis splēdoxe coruscās: hinc pha
damel/ fulgebit dorti/ tm splendox
firmameti: et q̄ multos ad iustīa cra-
dicerit. tm stelle i eternitatē:

At ea ps aie/ abit inulta. q̄ corpi du-
taxat alendo atq̄ tuēdo tributa ē: qm
abeūdo. nāli quoda officio vacat: et
amicū deseit suū. Quinecta rō in
pleiss amat nimiū. sīoxe hoc aie
ptē: quo fit. vt q̄damō eiq̄ doleat de
trimēto. ploting aut. nō ptē aie
vocat ppe: q̄ simulachx q̄dda aie sbal
umbratile: probat. n. hoiem ē ipsa
rōle aiam: q̄ q̄de pmanēs in seipsa.
sub se generat aiāl: neq̄ ex se/ et
corpe ppe aiāl gpoit vnū: q̄ potiq̄ ex
corpe tali/ et vitali quoda sui simu
lachxo mēbris infuso. In quo quide
aiali. sensq̄ illi sit/ q̄ externa corpa
ri quada passōe pripiūt: phātasia
q̄ et ofusa prozsq̄/ et turbata: in
ipsa rō aie rōl substātia. sit ipatibil
vniūsalis q̄ sensq̄. nō ad sensibilia/
sed ad imagines passōesq̄ (q̄ in sēsibq̄
aiāl illiq̄ sit) aspicies: sit et rō/ q̄
suspirīt mēte. et āteng ipsa tm se
regit/ tm in mēte eligit: sepātoe
proficē/ atq̄ gaudē: quateng aut
quoda grauētie munē/ et sozt aiāl/
et respirīt ia fozti: gmercio q̄da
cū corpe delectāt: Sed pgaq̄ ad re
liq̄. Nonulli etiā cruciatū (q̄ in
discessu sentīt) magis metuūt/ q̄
discessū: que vt suauē fore (q̄si so
pois oppssione) Cineq̄ docet. sire
solutoe quada fiat q̄ nē maturitate:
nō at suffocatoe/ tm totinetia:/ Plu
rimi at hoc dolent discessu. qm
nō putāt se suis opibq̄/ visione
interuisse diuina: vñ effīcit. vt
diuturnas aut tuetuas inētis te
nebras expauescāt:/ Adde q̄
pluriū: mīte hq̄ bladimēta/ q̄bq̄
ab ūtio irretiūt: egre relinquūt:

Dūt et ā ppe diuinitati diffidāt:

qđ diuinū pure mētis splēdore in
speciē uidē: & mōrtē corpalīū simu
lacrorū caligine. aīe per sensū ifusa.
Et qui splendore mētis roīs oculis
nondū purgatis phīa. aperiter ifue
tur: radiis eius reuberat/ hebescitq/
et abigit. Qa cū nihil sit roīs ocu
lis magis pnis/ qđ ipsa mētis sba:
nō ē mirū si le. ea qđ minima sui lucē
ē nobis ignota. & qđ maxima: qđ
ē et pura mēte/ et purgatis ocul
roīs ispiciet: is nomo dissidet: "nō
ea ipam reuebit/ tēq numē. "
Qz licet diffidāt nonulli: pluri
mi tn confidūt: et illipsi q uident
diffidē: spāt sit se forte petuos:
Neq; pt unq; spes hmoi/ ex aio nro
penitꝰ exstirpai: utpote q sit nob
nāliter ifita. Dolet spes ille ee falla
ces/ q aut casu qđa/ aut usu. a sen
sibꝰ hnt origine: qle qđem no ha
bet eternitatis opiō: cui sensꝰ nihil
pripiat nisi caduci. et cogat nob
suspicai quoq; ne forte q decesserit
e uita/ nihil sint aplig/ pq uideā
nusq; Itaq; imortalitatis spes/ nāle
q; roīs ifitū: cui ea spes aīg. no
mo no gsentibꝰ sensibꝰ & mutis/
Ego certe nihil magis soleo admi
rari. qđ q nrm id qsq; speret: quippe
iter caduca spāmur: neq; tn spāe
desinim: qđ quidē significat. hāc spem
ee firmitate qstāe. Illud qđ gsidē
rādu arbitror. q uideret no esse
mirū/ homēs (cria si eudētiores de i
mortalitate roēs habent/ qđ de reliqs
aībꝰ) adhuc tn magis hac re roībꝰ
ipsis diffidē/ qđ i ceteris. Qđ. n. amag
mētu. ei multū metuit: Nihil at
magis/ qđ uita diligit suprīa: ob ea
maxie roēm. q; maxie nobis nāl
q; Quo fit ex ipso mortis metu.
quietari possūt. alique nob sensu sup
stōe pa mortē: na si aīa ideo timet
mortē/ q; petuas odit tenebras: atq;
a diuīitate nē/ odiū proficiscit: pe
tua lux ē aīa: Aut salte nō aliter se
nebras supnas discernit. q; ꝑ lucē a
qua suprna: haec absq; imēsa lucē
gnari no ualet. Si lux aīe (q mēs eiq
ē) ita se habet ad ipsa lucē. sicut aīe uita
ad ipsa uita: et lux aīe sup imēsa lu
cē reflectit: nrā. aīe uita/ uitā
gplectit: ifinita: quārenā. q; uita
tn uita magis gruit/ qđ lux cū
uita: si lux aīe/ suo mō (i. intelligē
do) uitā attingit imēsa: multomagis
aīe uita/ suo mō (i. uiuēdo) uitā
assequit ifinita. Horro q tenebras
horret. secū ipse qsultat. uiturū
uiturq; sit (absq; corpe) an defuturū.
Que qđē qsultatio significat aīm
(relicto corpe) iā tūc sese recipere i
seipm (nō. n. i seipm reflectitur
corpq; neq; eleuat in uitā a corpe
sepāta): In ea ipsa qsultatōe diiudi
cat. qđto pstātior sit uita suprna/ a
mortali corpe libera. qđ aut uita pnis/
aut uite priuatio: exoptatiꝰ libera
et etna: Iudicare at ita/ et exoptare.
nō posset: nisi tale uitā i seipso iam
expiret: Si uita libeā loge diuisa
ē a seruili. et tn aīg corpe clausa
expit ipam experiretq; Qđto magis solu
tā a corpe/ ea qđ ipleri. Ptea i
eadē deliberatōe. disceptat mēbi nū
qđ aliqđ ꝑ se (deposito corpe) age
ner ne. Ac si qđ: nō diffidit seorsū
a corpe se uicturā: Ubi iā nūc/ qui
uis cū corpe durat uitā/ agit tn sine
ipso nō nihil. qđ iudicat qđ sit/ et qle
idipm qđ ē/ sine corpe opai. Qđ. n.
ꝑ corpq aliqđ/ de corpq abūciat: Qđ
cū corpe uoc: secernat corpa cia. Qđ
orādo cū corpe/ agnit opatorem illā/ q
fit sine corpe: Agit at qđ amo opa
toem aliquā/ q ē sine corpe. qđ ipsa
excogitat et effingit. (Excogitatio. n.
actꝰ ē aīe): Qđ si dū ē i corpe/ agit
aliqđ sine corpe: loge magis potent

sine ipso agē / exē ipm̄ :- ¶ Atq (qđ mirū est) vsq adeo iuicto ē aīg : vt q̄uīq eig eternitati / bellū idixerit . su-pet ab ipso . Sīa siue Lucretiani / igna-ue certet : nō expugn̄ . Hinc alii stre-nue pugnēt (q̄ eigdē animū / armis ani-leibq pugnāt fortiter (imo aīg ipse pugnat) : Ideo aīg ipse / qui videt sortu-be : tūc maxīe supat . excellit . n . gmagne. Ar si se prime videat ; videt denuq se pemptū : q̄ videt q̄q̄ / adhuc spirat : ¶ Ex iis patet . q̄ roe / si mortis metq a tenebraq horroze p̄fricat : in eo ip-so ostendit̄ immortalitas . ¶ Forsitā q̄ formidat morte : nō sā horret tene-bras : q̄ l' pena / l'ne sētia vaticinat et timet (qđ eādē potiq arbitror) : ex quo etiā immortalitas declāt̄ :- Dicut . n . neo cupit illa / q̄ futura nō speat / neq prodesse putat . nisi p̄cipiat̄ : ita neo metuit / q̄ nocitura nō iudicat / neq arbitrat obēe . nisi p̄cipi possint . Cu-pido . n . voluptate . in bō adeptōe r̄spi-rit / aut vitatōe mali : metq . doloze t malī p̄tia / aut absentia bonī : Voluptas aūt et doloz absq ḡnitōe nō fiūt : Ergo q̄ vite statū cupit p̄ volup-tate ritem . q̄ in tpe vite p̄sudit : ide q̄ statū pq morte metuit / p̄ doloze . que sit in eo tpe perpetuq :- ¶ Theologie liber . iij . Questio . ij . Qualis sit aie stato / aiq ad corpq accedat : qualis eriā pq discessū . ¶ Cap . i . m

Sed ia disputatōem quīta aggre-diamur : p quā q̄stio illa solua-tur . q̄ interrogabat / Qualis sit aie stato / paq accedat ad corpq / Qualis eriā ꝑ discesseit : ¶ In rebq his que ad theologiā p̄tinet : sex olim sūmi theologi ḡsenserūt . Quoz p̄mq fuisse tradit Zoroaster / magoz caput . Deq Mercurio trismegisto / p̄nceps sacer-dotū egyptioz . Mercurio successit Orpheus . Orphei sacris initiatq fuit Aglaophemq . Aglaophemo successit Pythagoras . Pythagore / Plato : qui vniūsa eoz sapiam / suis q̄q̄ litteris q̄plexus / auxit / illustrauit :- ¶ Cum vo ii ōes . sacra diuinoz my-steria (ne p̄fanis cōia fierēt) poetis vmbraculis obtegebāt : factū est . vt / successores eoz . alii aliter theologiā ip̄tarēt :- ¶ Hic turba platonicoz / ꝑterpta . in sex achademias se diui-sit : q̄z tres Attice fuerūt : reliq / pegrine . ¶ Attiraz vetq sub Zenocrate / floruit : Media . sub Arcesila : Sub Carneade nouaz : ¶ Pegrinaz Egyp-tia . sub Ammonio : Romana . sub Plotino : Sub Proculo Syria :- ¶ Quez cū sex fuerit schole platonicoz : tres ille Attice / sil aliaz Egyptia . quāq de aliaz circuitu scripta sit a platone . aliter q̄ vba sonaret / accipiebant : due vo sectes . ipsa vbozz facie curi-osiq obseruarūt :- Quo aūt mo . he due / platonica exponāt mysteria : dili-gēter recēsea mq :- ¶ Expositio pla-tonis de aīa . sēm duas achademias vltimas : De q̄positōe aie . ¶ Cap . ij .

Plato . i parmenide ḡdē deū / vo-cat infinitū : in philebo vo / noīat terminū :- Infinitū sq : q̄ nullū alīd de accipit terminū : Terminū aūt : q̄z formis q̄si mēsuris passim distri-butis . cīa terminat :- ¶ Hic plato nici disputāt / Quateng deq / tāq ifinitq . oēm a se excludit terminū : cateng ferme . ex eo . q̄si vmbrā pedere potētia quāda quasi malē / termini cuilibet indigā / i formeq nā sua / et (vt ita loquar) idefinita :- ¶ Atio q̄ teng deq / tāq termino . vmbra sua re-spicit tāq speculū : cateng vmbra . ia velut imagine resultāe . ifinitateq ipam (vt materia coissima) formis oī-natissīe terminari :- ¶ Ide rursus ita q̄firmāt : Di in deos q̄t / vniūsa

partibile dicitur · sic ē accipiēdū · vt
vnū / et ptibile · scdm terminū : rursꝰ
multitudo / et partibile · scdm ifinita
tē · ꝑ sua passim gña ꝓpagēt · :~

¶ Quauis at singula (ꝑt primū)
ex iis ꝑsi sensibꝫ elemētibꝫ gponāt :
corrupta tn gsonatiōe seminū mixtoꝝ
ꝙ corpa · gflai dicūt : qua ob causa
illa magis idissoluta ꝓmanē putāt :~

¶ Missa in ꝓntia facia creāz rerū
gnixtoēm :~ Et qua rōe / ee his gni
bꝫ / aiam pythagoici / et platonici
misceat · mox exponā : si ꝓ admo
nuero · ne forte putēꝫ (etsi aiam sp
fuisse hoc pleiꝫ dicūt) ea tn illos ord
ex se ee putāt · ¶ Cū · n · nō tota opa
tōem sua aia (ꝑ qua sp opatur) expli
ret sil · ꝙ paulati : gstat ea · hac ifimi
ta sp opadi vtute · haud tota sil habē.
Di · n · tota sil habēt : edēt ꝙ tota sil
et vnita · Oib · n · (vt aiūt) pōe opa
tio vna vnig · Igit sp accipit vtute
sp agendi · ꝑ tia no silr sp : ꝙ alias
aliter agit · vt sumatt dici possit /
Ctrā tpaliter agit / siue corpꝰ / siue
aia · accipe qdē gtinue paulati opā
di vtute : nūq vo sil tota pemtꝫ possi
de : Quaobrē aia no solū sp ee / sed
ecia grigni sp · a platonicis iudicat :
sz ateng vim sua haurit paulatim ·
et formas ꝑficerꝫ alias aliter expli
cat · atq affectꝫ actoēbꝫ gtinue va
riat · Igit · ateng vitalib ipsa sui
motꝰ causa ē : qdamo sibimet centi
ale ꝑminatacꝫ suppeditat vita · atq
ita ee ꝑsēt · / Quateng vo · ifinito
id explicat tpe · vimq eiqm paulati
a supioibꝫ accipit : mimimū grigni
ꝓhio ab alio iudicat · ¶ Accedit
ad hec · q ꝓncipiū rez sūmū / rebꝫ
oibꝫ adest · adeo vt singula · ꝓncipiū
ꝙ nā sua vbiq ꝓtinet : alioqui

subito euanesceret · nā aia vo nō adest
oibꝫ : nō · n · oia viuūt · ¶ Ite ꝓmū
oia ipm vnū ee oportet : sz si multi
tudo qda ē̄t : qcūl dubio sup se · cau
sa sue vnionis habēt · Quippe cū
vnire nō multitudīs sit : imo vnita
tis officiū · ee vo ꝓnū / multitudinē
sparsa · dictu nefas · nā tn oīs / est
multitudo · ¶ Rursꝰ ꝓmū sup oēm
ēentiā cogitat · cui oīs ēentia ꝑ se
multitudinē patiat · saltē qtē · sint
oibꝫ numerandꝫ · Nā vo ēentia
qda est · vitalis sz atq vniuersa · /
Demiq ꝓmū · neq vsq / neq vna /
neq vllo pacto gtaminari pt · Nā
tn ꝓmulte qnz / et alibi / et certo
quoda mō ifinit̄ : Quaobrē aia
nitaio · a supioi ꝓncipio suo (quoda
pacto) gpositā habet ēentia · :~

¶ Cetez rebꝫ sup aiam a deo cō
positis munera / genera / q ad ter
minū spectat · logissio ifuallo oppo
sita gña supat : In rebꝫ vo scdm tibꝫ
aiam : gtra gnigit · ¶ Atq o aia cō
ponēdq : gna generibꝫ eqlib gannuit
Cū · n · aia / vissimū oim q a deo ꝓpo
nūt̄ · medium sit : gsentaneū est ea
media quada eqlissima (quoad fieri
pt) rōe ee ꝓposita · Igit in ea (vt
cetera ꝓtermissa) · ptibile / iptibili
altez / codē · motꝰ statu (quasi amici
gnū) harmoice ꝓpat · ¶ Profecto
in his q sup aiam sūt · tria potissi
mū cogitatur : ēentia / vita / itelli
gētia : In his ꝙ q sūt infra aiam ·
tria vtissim : qualitas / nā / sensꝰ /
ut sensꝰ / itelligētie · nā / vite si
militudo sit · qlitas demiq / ēentie
vltima sit imago · ¶ In supioibꝫ
qdē scdm ēentia / et vita / et itelligē
tia · iptibile / ptibile supat · Idem ꝙ
credit altez · statuꝫ motū · ¶ In
feioibꝫ at : oia ꝙ gtingit · ¶ In aia

ptitula

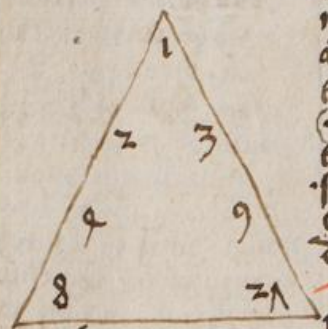

vo (utpote ōim media): modo ꝓ oia ꝙsi
medio obseruat:¶ Proinde siue ea
ad extrema mudi oferas: ut metes
tū admodū iptibiles: et qlitates tū oro
(.i. tpe loroꝝ) ptibiles: media iudica
tur:¶ Siue ad suiipsi extrema:
.s. ad mete hui⁹ suā: atq; inde ad vita
corpi imersa: sibi uter q̄ diuidui: et
diuidui: media paiter ee ꝛsetur:¶
Siue ad ipm suiipsi medium: sꝫ
rem demq; oferab: eria hec ipsa
vo: qm ad itellectu: et vnū salua sen
git: dicit: imptibilib: qm vo ad sen
sū singula q̄ declinat: partibil nutu
patur: atq; illic: idētitate (ut ita loqr)
statuq; ꝙsequ⁹: hic vo vicissim alita
te subit: et motu: ut dū i eternis gsi
deradis: quodāmo discurrit: idiuiduo
statui: diuisibile ꝓmouet motu: Est
vo: dū i tpalib⁹ attingedis: q̄damoda
le: q̄ diuiduo q̄da statu q̄tat:¶ Ptra q̄
sicut aia mūdi: i mouendo q̄de relo
q̄ aplane (.i. inerratiū) dicit: in
eode ondit alter: i planetis vo q̄da
mo erratias moderadis: ꝓ ipm mo
tois ordine: i altero vicissim ide ser
uae videt:¶ Ded hacteng idem supat
alter:¶ Demq; i ꝑsonis gubernadis:
idem ia ab altero supai ꝓmittit:
Dic hoīs aia: circa tria quasi vehi
cula: s. ethereū: aereū: q̄ positu corpo
se hre videt:¶ Ia q̄ q̄d sibi timeq
velit (ubi in aia q̄ponenda: musicis
q̄ortoibq utitur): satis itelligi pt.
Nihil. n. aliud sibi vult: q̄ aiam
tū ex ipsis rez gnibq; tū ex vibq suis
ita q̄poni: ut idē sue i ꝓmis: deīn
sibiipsi: tertio rebq aliis: aptissie co
gruat:¶ Dolet pythagoras i aia
figurada: mathematicis: ea figu
ris: q̄ nūis vti: q̄m sicut mathema
tica: sic et aie: uter nales: diuinaq;
foris: mediū obtinet:¶ Costituit q̄
triāgulū: i cuiq; aie lotata sit vnī
tas: a q̄ terni utriq; nūi ꝓfluat:
hui⁹ pares: inde sil⁹ ipares: hac
rōe videlicet: ut a ꝓte altera: ꝓmū
duo: deīn q̄tuor: demū octo: altera
ex pte: ꝓmū: tria: deīn nouē: postreo
xxvij:¶ Hic vo ꝛsent: oēs aie ptes:
vires: officia designai:¶ Que. n. sup
aiam sit: vnita potig: q̄ nuosa pu
tat: Que vo sub aia: nuosa quide:
sed ꝑ se marie dissona:¶ Hec aia:
ꝓmū nuosa dicit: ideo: qm cū ꝓxia
sit multipluritati corpe: ia itelligit
tā motoibq: q̄ vibq multiplex ee:
Deīn vo: cū ozdiate motoibq gnatoibq
proxim sit ꝓn⁹: ꝑbabili rōe qdu
dit: nuositate eiq maxie ee gsonate:
a cq gsonatia: corpib⁹ q̄tinue tū celest⁹
tū elemetalib⁹: gsonatia no aliter
pendeat: q̄ ab ipsa (q̄ in musicis
mete est) harmonia: illa deinceps
(q̄ in vocibq: et q̄ in somnis) harmonia
sentit: et fluē soleat:¶ Proīn phi
lolaq; cū deo: vnitate (more pythia
goico) noiasset: mox extēsa materia:
dualitate ognoiauit: ꝓtea q̄ q̄d
modū dualitas ipsa: ꝓma uter nūos
diuisio ē: sic me dimensio: causa ē i ꝑ
mis: ut forme distracte iter se repug
nates q̄ euadat: itaq; aiam ab vnita
te diuina pdēte: sese i materia: q̄si
i dualitate: ifunde putat: no aliter
q̄ triāgulo ab āgulo sumo: in duos sib⁹
dē sinat āgulos: itaq; i corpe ꝓpositi
distrahi: sꝫ: et ꝓtrahi: Recto q̄ aia
triāgulo figurat:¶ Septe vo deīn
huic triāgulo: nuos terminos adhibet:
Sepe cū videaq; rex gnatoem: septe
naio planetaꝝ nūo gubernai: Sumuq
planetaꝝ Saturnū: septio quoq; ano
mutatoes i vita hoīm facit: luna q̄
planetaꝝ i ꝓmis: septio quouis die:
tū i seipsa: tū i huoribq mutatoem ꝺuā:

meito aiam / motoib ḡnatoibq̄ ḡgi-
ne) septenaio nūo describe iudicat:/
Sut eria q̄ fetu i aluo / p̄fic septena
riis: et natu exē aluu p etates duci
silr arbitrēt:/ ¶ Asserut insup utriq̄
nūob / et pareb / et iparēb: ut pares
aiam ex nā diuidua: p̄ imparēs / ex
idiuidua / gmixta ee declaret:/ ¶ Cur
sq̄ nūob lineares / superficiales q̄ et soli
dos addit: ut appareat aiam p logi
tudine / latitudine / p̄fuditate corpib⁹
sese facillīe fundē:/ Eligut at illos
dutaxat nūos q̄ ꝑportoibq̄ mutuis /
musica gsonātia gstat: ut ondat aiam
grāne gposita grāne curta dispone at
moue:/ Dane inter q̄tuor / ac tria sex
q̄terria ꝑportio e: ex q̄ nascit harmo-
nia / qua greci notant diatessaron:/
Ded inter tria / et duo. e ꝑportio sex
q̄altea: hec p̄creat harmonia / qua
nūcupāt diapente:/ p̄tea int q̄tuor /
et duo / siue q̄tuor / et octo / ꝑportio du
pla: q̄ diapason gfiat gsonatia:/
Inter vnū vo / et tria / siue it tria / et
noue / siue it noue / atq̄ vigiti septe
ꝑportio tripla: a qua melodia / dia
pason diapente gp̄ficitur:/ Deinde it
quatuor / et vnū / siue iter duo / et octo.
quadzupla ꝑportio nascit: q̄ disdiapa
son gnat harmonia:/ Denicq̄ it octo /
ac noue / fit epogdoq: quo gstat tong.
Donu vo tono remissioe. hemitonū
nolant:/ Quaobrē oēs (q̄s narra
uig) ꝑportoes / arti musice potissimū
narie / ab illis fiūt nūs / q̄ figura
aie describūt: p̄ quos aie / tū nalib
oposito / tū motio actioq̄ nalib. maxie
oim. ee ea gsonās: q̄ numeosa significa
cetur. ¶ Nec q̄ desut: q̄ spaz q̄ celestiū
magnitudines iter se ifiallaq̄ / et
motq̄ planetaq̄ habitq̄ / et aspectq̄
ꝑportoibq̄ pene silibq̄ metiatur: spm
quoq̄ vitale. simili q̄litatū suaru
tepatoe disponat. ¶ Missa (no
abstq̄ roe) furio milta: q̄ multi (haec i
tpe) de fictis nūoz figuzazq̄ stutibq̄
tū leuiter / q̄ curiosē ptractat:/
¶ Hec e mysteriū pythagore / et
platonici sūma:/ ¶ Mitto q̄ solent
itelligētia (q̄m p̄ simplicē fit ifluitu):/
sepe vnitate q̄ gnare / Deiam
dualitate: q̄m ex p̄ncipio ꝓbat co
clusione. Ded opioem / trinitate:
q̄ insup grulsoib oppoibi. abigmita
te q̄da affert i mediu / Desu postreo /
q̄ trinitate: ꝑtēa q̄ cirta gposita
ex q̄tuor elemētis. plurimū vsari
videt. ¶ Mitto rursq̄ q̄ aiam / ideo
curru vocat: q̄ moto effinit circula
res. Eq̄q̄ i ea linea ponut q̄damo
recta: q̄bꝰ corpa mouet et respicit.
Deiq̄ circulū q̄da ifiore (quasi pla
netaꝝ orbe): q̄ redit i seipam. Cir
culū q̄q̄ supiore (quasi stellaꝝ orbe
fixaꝝ): quateng ad supioa q̄tit.
Alab duab: sz ifluitu intellectq̄ / ad
ipm vez: atq̄ voluntatib / ad ipm bo
nū. Auriga: mēte: caput aurige:
diuina vnitate / mēte supiore. Eqs
supiores: sz idem / et statu: equos
iferiores: sz altez / atq̄ motu. Hec
equi. bonu / atq̄ malu: sz ira scendi /
et grapiscendi nām: ira. n. ꝑtinet
roi: q̄ libido ee videt. ¶ Denicq̄
(vt sūmaki dica) hac roe pythagori
ci et platonici. oēs p̄oles aiab / tū
nīab / tū nīa supiores: pene silr
ee gpositas arbitrāt:/ Quā sequi
existimāt. vt et celestes aie / i vol
uedib suis / inextimabile p̄ficiat
melodia: et itre / hymoi gretib⁹ ab
mirifice delectētur. ¶ Dez iter
celestes / atq̄ nīas (quasi loge dista
tes). tres gradq̄ mediob interpo
nūt / medio uno gpositoꝝ: q̄ nīas
cū diuinis q̄damo uicīat: atq̄ hoc

gradꝫ. scdm̃ ceñtie / vite / in-
telligẽtie ꝓportoem procedẽ opinat-

¶ Angelicas. n. aias / ab itelligibili
mudo ꝓxie emicates. itelligibile
quibꝫ ifunde: ꝑ modu ceñ:
pmanetes: Deiñ Demonicas aias:
ꝑ modu itermiabilis vite atq; pcessꝫ:
postreo Heroicas: scdm̃ mẽs / gũsi
omnꝫ modu. ¶ Scitto q; Angelicas.
scdm̃ itellectuale ẽsse a deo pcedẽ ar-
bitrat: Demonicas. scdm̃ opifica /
atq; puidẽte: ideoq; fabricate muda
na: Heroicas. scdm̃ roũ suã ꝓpue
facultatẽ: iccirco purgadas aias
officio fungi. ¶ Hab oẽs harmoice ꝛpa
tas. et harmoica face. et harmonicis
mirabilit oblectari. ¶ Ded de his aia
ꝛ gñibꝫ. ꝺoueniẽtig; sequtibꝫ ꝓtita
bimꝫ. ¶ Spes / et circuitꝫ aiaꝝ scdm̃
duas sũt academias ꝓtitas. ¶ Cap. 3.

Quatuor sũt aiaꝝ gña. ¶ Duę aie
ꝺiuine. ꝛ. aie spaꝝ mũdi / atq; spẽrũ:
q̃ ideo diuine dicũt. qm̃ et deo ꝓxie
sũt: et eẽm mũdi puidẽtia agũt in
regiõe ꝓtica. ¶ Duę aie ꝓphane. ꝛ.
aie bestiaꝝ ꝗe: oĩb diuinitatis exptes:
Sed has in ꝑtia dimittaꝫ. ¶ Duę
iter hec [illegible] extrea: media duo:
Aie. s. spẽ deũ sequẽtes: quales sũt aie
ꝺeonũ / heroũq; sublimiũ. Que licet
ꝺiuine nõ appellẽt: a deo tñ nũq
discedũt: In ꝓmo / et hoc aiaꝝ gne-
sic ꝓmꝰ sũt disposita / ut illic ꝺem /
ẽentia: hic ẽo (ut ita loqr) idẽtitas.
ceteꝝ ꝓmꝰ ꝺamo supet. ¶ Dub iis
quũt. In his ꝓmꝰ qd ipm (alter) appel
lat. alia quoda mo supãe videt. Ta
les sũt ꝛfiorꝫ demoniũ heroũq; aie: ꝙ
maĩfestig hoim aie: q̃ ru sit metu
sim ꝛfime: no ea vim hñt / ꝑ quam
possint duo admodũ diusa / ꝑfecte
ne (monẽte ꝺiadẽtia ro-
nem q; auctorẽ. no
ꝺiuina: ar terrena ꝛpa gubernãe.
ꝛtrũq; tñ agẽ eas oportet: postꝫ nate
sũt ad vtrũq;: quare virissim faciũt:
quod eode ꝛpe negũt: ¶ Vtũt aũt
vicissitudine. tribꝫ ꝓpue modis. ꝙ.
qde ab itelligibili mudo / ad sensibile.
atq; qũso / se tñferũt. ¶ Ptea in
ipso itelligibili. vaias viasim gtepla
tois spes ꝓgũt: Rursꝫ i sensibili re
gione. diũsas vicissitudines ꝓclato tũ se
pe alibi. tũ in ꝓhedro ꝓpue describit:
atq; ibi maĩfestig. ꝓbi aias ingũt ali
as / alioꝝ deoꝝ comites i celo ee. atq;
i gtepladis ideis / silem ꝓ viribꝫ cu
de suo discursione mẽte pagẽ: tum
sup celũ. cirra diuina: tũ i celo. cirra
celestia: tũ sub celo. cirra nãlia gdati
gsiderãda: et q̃tenꝫ deoꝝ imitari
pnt: eatenꝫ apud supos ꝑmanere:
Ite cu multiplices (a causis ad effectꝫ
atq; virissim) circuitꝫ repetat: ait
aim (q̃ circuito e idea (q̃ caput circuitꝫ
est)) i circuitu illo (q̃ ipsa ꝓxie idea
gtinuatur) no tade: sed tunc labi. cu
malꝫ equꝫ (. ꝛ. gcupiscendi vib) irritata
ꝑ vim gnandi (ia suo ꝛpe) tuale sẽtẽ.
a gteplando diutit ad gnandu:

¶ Deinde vitas diuumeat noiẽ
no ꝙ tot solũ sint: sed q; ꝑ septẽ pla
netas. et ignẽ / et aẽm delabũtur.

¶ Demũ tñs nigtoes mũs / ꝑ ꝓxa.
reditꝫ ad supiora describit: ubi
milta (procul dubio) poetica sũt potiꝫ
q̃ phica: Igit ia ad ordine magis
philosophicu gferaꝫ nos. ¶ Pro
fecto ꝓclatoĩ milti putat aliqd ee
qd infinitu ex se vitã habet: aliqd
qd ex alio: aliquid / qd ex neutro.
Rursꝫ qd habet ex alio / aut ad sumu
aut ad imu potiꝫ declinãe: aut ꝺio
mediu possidẽ. ¶ Crepe deu ifinite
vite manẽte / ex scipo peitꝫ possidẽ.

Angelū q̄ manēte: sed ex deo
suscepta. Alias dei divinas
(nris superiores) infinita q̄e aliunde
habe vita, & currēte: currēte in
certo quoda ordie, a spebg in spes:
discurrendo. deserto oib; et obliui
oīs exp̄te. Alias denicq; nr̄as
vita habe similiter infinita: & no mo
currēte: vez eria ordiate. atq; a
meliore habitu in peiore, vicissicq;
tu remittendo, tu obliuiscendo mu
tabile. Alias no infra nr̄as
nullo mō ee, vite infinite ptinpes.
Vbi sectatores Proculi. sup illud
q firmat. si celestes alias eria intelige
do discurrē nr̄q; iter deos, q intelligi
bilia et sp̄, et manendo suscipiūt. atq;
ptīculares alias, q illa, et aliqn susci
piūt. et currendo. ggrue medū ob
tineat celestes sublimes q; aīe: q
sp̄ituēt q̄de, sed de spebg in spes infe
undo. Hoc at alibi intam (hanc in te)
Plotini narrauim. Hyroin sic ee
volut infinitu vnu, ta vtute, q̄ pse
uerātia: Deinfinita milta. pseue
rātia potiq; vtute: pseuerātia
(inq;) p sua oia sil possidēte, & de alīs
ad alia succedēte: siue id maioe, siue
minore fiat ordie. Denicq; milta, q
neq; vtute sua, neq; pseuerātia
aliunde accepta sint infinita. Tale
in spūtibg ordine posuit. In mundo
vo sensibili: polo (vtiq; pt) immu
ordīb illig gradu refert. axis vo m.
spa celestis m. elemētalis spa
q.m. Quibꝰ denicq; ex elemētis
quatuor gponūt. Sed digressoe
hac omissa: ad nr̄as aias redeamꝰ.
De quide eit hoīs aīa: qm̄ diuat
eternis. De et fuit (vt aiūt). qm̄
habet q̄nq; fine: nisi initio careat.
Pythagore aīa. an ortū Pytha
gore. fuit q̄nq; a terreno corpore liba;
post inclusa e nascēte Pythagora:

(Due hic vite sit: una libera: altera
corporalis. Vita illa q̄ fuit libera, sine
accepit. & vite corporalis initio: & et nulla nu
initiu aliqn̄ p̄ habueāt. (qd. n. cessat:
desipit): Itaq; no fuit an Pythagora
sp extra corpa: licet q̄nq;. Et posq; re
pit ee in corpe: no eit in ūb corpibꝰ sp.
et qd̄ incipit: desinit: Non segnius ut in
mutabiliter, an Pythagora, aia eiq;
terreno corpe fuit: atq; extra. Cursoq;
pa Pythagora. ext corpa futura sit: ve
rissim atq; in corpe. Et sicut deb mudi
spe, p aias suas vagat foris. ac rursum
recursq; ipsoꝝ repetūt. (qd in quoꝝ
am tribq. et quoꝝ lune eternus vicibq;
vicemur): sic aie nre (quoꝝ celestiū siles
vagas foris corpꝰ idunt. certibꝰ curri
culis tpꝰ. vnde qbq; antea corpibq; inol
uūt. Qua Tradityy Enebian. regna
toem Zoroaster appellat. De q̄ milta
Mercurig, cū filio suo Tato disputat:
Et Plato in libro de regno. resurrecti
one hac describit futura in fine mu
dane revolutois: ubi ete deo, ac de
monibq; ministratibq;. Quod at
p vita vna expleat mudq; aia nra p
multas exsequit. Timeq. n. Platois
tradit deū (mudi opifice) ierisse in
patera quada, tucta semina rez: eaq;
tuire musicis (vt supra dixig) modulis
tpauisse: ex qua tpatoe, proles aias
tribq; creanerit gradibq; distributas:
ita vt in qualibet aia, tucta iserta sit
semia: vt cū sit ex ipsis oim mixta
gnibq; oia p gnatem quada facile
posset agnosce. mouē oia atq; vinci
care. diformiterq; vita facilig expiri.
Quid aliud dei patera, q̄ essentia
tertia intelligig: inter diuina et corpalia
poralia media. scintillis diuinoꝝ
micāte. corpaliū seminibq; grauida.
Ex hoc fonte. tres precipue aiarꝝ
spes manauerūt. diuine: deū se
quetes sp: aliqn̄ sequetes deū:

mis assignat pythagore/ sapiam:
ex libeis quoda artibg fuerit procrea
ti: ideo iquit/ culpa ē eligētis. no dei
Dabis/ opiocem rentā: Terrūs/ opiocem
ſto vos demon sortit: ⁊ vos demone
aripite: Non colligit: ad sepelia dixig.
virtg. n. libeā est: postq̄ vo ab vita
aiam nram/ qdamō ee oia: ideoq̄ oim
demone elegerit: vtq. electa vita
viuētiū progressū in suis ascribg ptine:
disponie et ponie pt potig. q̄ deponie.
no tn oēs explicat sigillatim: plura. n.
Oportet. n. curricula certa sortis iplei.
opāt aie pme/ q̄ sede: he ⁊ plura/ q̄
Cū at ibide scribit/ Gradū int
terrie: Quadobrē licet nō ad oēs/ ad
ſcessitatis dee genua/ volui: alias
multos tn progressū vitaz/ aia
exposita: Necessitas. n. aia mudi
hois ſtituta videt.
ideo dicit: qm fatali eig virtute/ ducit
Negq̄ vtile
vniūsū: Inter genua (ina). i. p̄ virtu
tia q̄da illata extrinsecꝰ/ negq̄ discursu
te eig ſfiorē/ volūdis spūs accōmoda
ōsiliū. de vita trāsfert in vita: sed
tā: sīgde mēte ſoecꝰ/ diuinis ſubit:
Et si virtg eig ſfeior (vniūsalis) ē vna:
tali quoda nāli ſtructu/ ali in hac
tn ḡsi triplex gnoīat. Lachesis. i. sor
vita/ suo qq̄ tpe ꝑdeut. detes/ pili/
titia: q̄ sortes singulis singulas ſserit.
seme/ et reliqua: Dicut. n. ī ipsa
Cloto. i. revolutrix: q̄ volutas apn
vniūsi nā/ sic ī pticulaiū aiaz/ na
sortes/ vnicuiq̄ suas. certis ordibg/
turis. eterna q̄da lege/ ordiata fut
tribg q̄ evoluit. Atropos. i. īgutibilis:
singula: ꝓdeutq̄ ita ī actu: ut
q̄ ī sortibg evoluēdis. ī mutabili rōe
et sibi/ et vniūse nē ē gsetaneu.
procedit/ Ad has oēs deas ꝓplato asse
Certe vna q̄da/ ex rectis mudam
rit ire aiam/ ad ſfiora vōgēte: eo vi
aialis mēbris/ fit harmonia: ꝑ
deliret ordie. vt pgēret sortibg ī ea
qua singula/ singulis/ et vniūso
Lachesis ī dētibg/ nāliter elemēta
vndiq̄ gsonāt: Ergo sicut ipsa
sē grupauerit vita. et gpositis multipli
mudi aia/ certis tribg/ certaq̄
tribg vitaz exēplis (pro arbitrio)/ certa
ducit: sic et pticulares aie/ semi
vita/ eigq̄ duce elegerit demonē: cui
uēdi spēs/ nāliter ī clināt atz dis
Lachesis electorem gfirmet: Inde. eode
ponūtur: ac dū paulati ꝑfite vite
demone. ad Cloton/ et Atropon/ fir
affectq̄ actq̄ remittit: vite virilis
mitate q̄ ducat. Quis hic no videt.
sequētis itendit. gferēte singulis
aiam/ ob sola corpis affectōem hui⁹
passim vniūsi nā. Memīsse vo
in oēm mox fatoꝝ ītrōē ptāte.): ꝓ
oportet. q̄admodū docet liber de
stremo ad Letheū oblīuioīs flumē/ in
rep. dein/ Alie/ fato desēdut: i. q̄
hoc videlicet corpq̄: vm diuinoꝝ ſtrā
gnatorem appetat. et tali q̄da affe
oblīuiſcit: proinde significat aiam
ctat tpe: ex nāli ſtructu ꝓqueūt/ or
q̄ plg ex eo flumīe biberit (i. q affectu
dim vniūsi gūcto: sed arbitrio:
vehemētioze sibi corpq̄ adsueuerit) obli
tale vita eligut/ ꝙ tale: Quis. n.
uisci magis supioꝝ/ atq̄ tardiꝰ remissi:
vita corpea/ pq̄ nāliter grupauerit/
cotra vo/ q̄ cotra:
q̄ cogitauerit: tn tale/ aut tale vite
Sed ad diuisas
spem pq̄ cogitat/ q̄ adsciscat. pluri
ia vuedi spes veniāq̄.
mū vo inḡt eligē. sedm poīs vite ꝯ
Agit q̄q̄
suetudine et affectu: q̄ habitu affigq̄
agelica vita/ in ethe/ apud ea stella.

certa

cui ē / l'nā / l'vsu facta gñiōr: et cū illa
sil' i certa vniūsi gubernatōe gsentit atq;
gnurit: at pt p ōes spas grādatim
sursū deorsū ve discurrēs: certū tps
i qlibet vitā / gubernatōem / gkepla
toeing agē / ille spē stellegq ggruā.
¶ Agit qnq; demonicā vitā. i igne
silr. tū heroicā / in aere. in terra
humanā / atq; ferinā. ¶ Ac sepe du
hoīs vita ducit: sensim ex eig semibg.
i nālē instictū et phatasia / vita sa
turit ēqua l' leonina l' silēs: ād signi
ficat affectg et mores (qui taliū bestiaz
ptū) nobis suboziūt. ¶ Deposita de
mīq figura hoīs: eig bestie subit corpg /
cq se mobg simillima pstitit: seu
i. siue i serat se feino fetui / fiatq;
ptia ferini corpis aīa (ut plotini /
numenij / harpocratij / Boeth existi
māt): seu aīe ferinę seipām iūgat /
atq; ferę sit comes (ut placuit Iher
mie / Dyzianoq; / et Proculo). ¶ Ac
pgēs dē alia bestia migrauit i alia.
explicuitq; oēs progressg illos vite
ferine (qbg explicādis promor fuat):
promit itez pgressg hūanos. post
heroicos. deinde demonicos. postreo
diuinos: Alie vo alibi. plg mingue
uiuūt: quateng fato / l' fortuna / l'
electoe / habituq; vaie disponūt.
¶ Has trīsmigratoes restitutoes q;
plato āīs mille. tribq; milibq; de
cē millibq; designauit: dispntatoīb /
explicq; gra potig (ut ipē Hermias):
q; q; certe dinumerai posse putauit:
hoz. n. nūoz qlibet / no mo pluriq
ē / sed eriā certa qda noe pfecto: ut
ostendat. aīas / ad pfecta purga
toem / logo quoda ē certo tpe idigē:
et q; l' leuiq; pectauerūt / l' potiq; phi
losophate sūt: eab citiq; i patria re
diturat. ¶ Neq; tn intelligēdū est
aīam coītet in eude oio hoiem nuo
reditura: nisi fuit tade totq; mūdi
cursq; cōpletq; (ut scribit i libro de
regno): que cursū (ut dixiq; aliās)
trigita sex annoz milibq; iplei astro
nomi q; putāt 36000. Interea tn
sepe in ide reūti aīa dicit: i cade
sq; vite spem / silemq; viuēdi modū.
a diuino videlicet ad diuinū. ab hu
mano ad hūanū. a bruto silr ad bru
tale: q; admodū et ipse mūdi circu
itq; / sepe iteri ad silia redit. donec
ad eade prozsq; demiq; reūtat.
¶ Neq; at absurdū putet ee aīam
i ta diūsas spes / se trāsferre: q; ide rāe
iubet. q; diūsos affectq; et habitq; (in
hoc eriā corpe) sepe aiq; induat (no i
aliūs solū / sz in eode hoīe) plate vide
licet / et bruti / hoībe / et āgeli. Kurq;
ne āīs miret. nos eoz q; in supiore gestq;
vita / i hac minime recordai: aiadūte
iubet. no solū / q; miltū / i senectute / eo
dfatīe / sed eriā q; facile hodie / hester
nāe rei oblui sīamur. ¶ Iher illi:
āīq; milyetū illud obūcit / in circuitu
ipū ābulāt: ās dicat illos ee ipios /
iudicādos: qui eigmoi aīaz circuitq;
introduūt. ¶ Q; plato recte expōt:
more achademiaz q;uoz predecēs
pser tim pme / et grē. Cap. q. m

Hachademie vo q;uoz (ūs āīq;oz) /
i hoc / ab ūs discrepabāt (int
se ggruētes): q; scripta platois oio po
etica ee arbitrabāt. ¶ Sed inter se
differebāt: q; Carneades platone et
putauisse / et tītauisse oia opīabat
(Dreptiozq; more) velut ābigua: neq;
vllā / i reb; vllis / habuisse delectū: /
Archesilas at / certū qde nihil habu
isse platone: visile tn aliq; / et pba

bile: Xenocrates/ sil atq; Ammonio-
illu alig/ no mo tm vnsimilia tenuisse
et ꝓbabilia: nec ecia tm va/ certaq;
affirmauisse: eaq; ee paucula qda.
de prouidetia dei. aiozq; imortalitate:
¶ Nos q; Xenocratis/ et Ammonii ve-
stigia sequtes/ platoni affirmasse
qda de aia. no negam: sed mlta q
de circuitu eig/ ab ipso tractat/ tm
poetica. aliter itelligio/ q; uba vi-
deat significare: ꝑ serti cu circuitu
hmoi haud ipse tueret: q; narra
uerit alienos: ymo qde ab Egyptiis
sacerdotibq; (sub purgada; aiaz
figura) ghictos: deinde ab Orpheo/
Empedocle/ Heraclito. poeticis du-
taxat carmibq; decatatos. Mitto q;
Pytagoras/ aiaz sinsmigtoes/ q; suetis
illis ꝑ q; fabulatoibq; suis/ symbolis q;
riseruit: Quaobrem ita ad actiade
mias ultias trahebig: ¶ Situt at-
duobq; ꝓcipue fudamtis: roem ꝓia:
et aurte platonica: ¶ Que de rez
gnibq; musicaq; aie gpositoe expo-
nut. ac rursu/ qd t argumtatoe
assumut/ qtuor ee spes aiaz: ad
mittig. ¶ Rursq; q; aia nra viuere effi-
ce qat utrucq; sit: diuina scz vide.
et corpa regere (ꝑ serti ineptiora): id
q; damno: Dz no putaq; ob hoc nrm aiu
ee. ea surgu atq; deorsu vices inuabi
les agat: cu satis utrucq; officiu pa
gat: si du viuit i trib; mo corpalia
curet. mo seipam/ deuoq; colat: et
cu hinc abierit: facilig vehiculu sum
regat/ regat. et retinaculis diuinis tra-
hat. ¶ Credig ipsu; aiam ee vitaz
oim sensibq; ꝓuida: ideoq; posse eaz
oim progressiones pagere: eo tm pa-
cto. ut ea semia (scdm humane aie/
speciq; modu) i hac ipsa sint aia. pullu
lent; ex illis/ affecty habitoq; retribu
spebq; congrui: nuq; tm fiat vade spe
in spem tnsmigtio: ¶ Dnc. n. aia ita
qpet ad corpa/ sicut forma ad ꝓpa
materia qpat: sine ut arbitra/ aduꝑsu
instrumentu: no poteit aia quelibet/
ad corpa qlibet igredi. Nec quib; au-
deat dice. lune forma/ lapidis formae
materia: aut musica arte/ figuli instru
menta subire: ¶ Decreto diuino fabrica-
tus mundu hoem aie ab hoie i bestias rep-
bauit: Reprobauit Porphyrio etiam
circuitu infinitu: atq; i spe humana/ solu
certis seculis terrae gressit: ac tande
purgata hoib aiam/ patri sp here celesti
assecuauit: nuq; ad vite hui miseria re-
diturae: qm no posset vnq; ee beata:
si aut ignoraret se hui rediturae esse
(cu esset hui reiusura alig) ut futu-
ra mala puidet atq; metuit: ¶ Quod
qde inde confirmat. q; stabile bonu/
appetitu ꝓpie nale negat: q; etnu infi-
nitu/ ꝓpe et agnoscit et appetit. ¶ Cursq;
aiam infinita po/ veritate/ boitate frueie-
neq; violetia inde diuellit/ neq; falla
cia dimouet/ neq; uolutas ulla deuer-
tit: nec uolutas dei. cui ꝓpia e gutt; nec
aie. q; cu nihil eligat vnq; nisi roe boni
no habet qd ext ipm eligat. i quo tota
bom roem/ prorsq; agnoscit. Neq; muta
bo vite ulla cadit i aiam (sup tps) i etnu
tate uiuete. ¶ Denicq; dice aiam fine fru
ete/ inde qz seiuga: pinde se habet. ac
siqs duxit. uel tra/ ipso cetro. l igne ipsa
luna ꝓpie ꝓfruete. l ferru i mese mag
netis moli hereie: inde diuti: ¶ His
atq; scdis (ut arbitroz) roibq; gmois
Porphyrio. crubuit aiam/ cetro suo se
mel ifixa/ temie inde diuelle: Proculu
q; Dyzianuq; et Hermia puduit celeste
aiam/ i corpa bestiaz ꝓcipitare. ¶ Atq;
ut debita suppliria/ i maibq; repedent
vitiis: obuerlai putarut sacrilegas
aias/ inter aias bestiaz: no tm bruto
corpa regere. Qm si bruta cuasceit aiq:

nemine extare tuc (aut forte i posterū
q̄ mente platonis de hmoi rebꝫ tractat
gnat. Meitꝰ: q̄ no scripsit: ·
ergo nihil de diuinis affirmat pla
to: ¶ Queda procul dubio: Deū
sic humana curare: Atq; aie immortali
opa pmia reddere (l' supplicia): Aliud
vero affirmat nihil: Paucula. n. (inq̄)
lyer. nō i aliis mis dialogis asserit
vbi alie psone loquunt: vez etiā
i legibꝫ et epistolis. vbi loq̄t ipse
¶ Mundū tm fuisse. nō asserit:
ipm gnat i Timeo: gnat (inq̄)
ab initio tpis ordiati: eade ferme
rōe. q̄ pmū Moyses. deinde Zerru
rig: vt exposuerūt Deuerg atticꝰ
Plutarchꝰ et alii multi platonici:
Hic Numenius pythagoricꝰ excla
mauit. nihil aliud ee platonē
q̄ Moysen attica voce loquētē: q̄
uis plotinꝰ porphyrius. Iablicꝰ
Proculꝰ. ꝑ etia mundi gnatorem
a platone ubi arripi welint: Q̄
si forte illud ita exponendū ē: gnā
Timei pythagorici ēt potiꝰ. q̄
platonis. Dicit enim plato ipse: Epino
mide iquit. Astra aut immortalia esse:
aut alio quodeo logenus. vt vita sua
illis suffragetur. atq; logiore nō egeāt:
Id illi gsonat i Timeo. videlicet
Astra ꝑ se dissolubilia esse (q̄ vide
licet ab initio gposita sit): nisi gpo
nentis voluntate seruētur: ¶ Item in
libro legū sexto. inqt humanū genꝰ
aut fuisse ꝑ: aut mltis annis seculis
ortū. vbi videt initium. q̄ eternitate
eligē maluisse. ¶ Aristoteles q̄q; vbi
de qstionū naturaliū disputat. iquit.
qstione. de eternitate mundi ee neutrā: horū
quasi diceret. nō ta sententiam demōstra
bile. q̄ opinionē quamo ad utrūq;
probabile. ¶ Alias at plato dicebat
ee an corpa. ita fortasse vult: vt

no purgabit inde. sed prorsus iniciet:
no. n. purgatio fit: nisi vbi regnat
qda grīe reclamatio. ¶ Q̄ preterea
negat. aiam (nisi fuerit ꝑ) no ꝑ ee
futura: quo pacto dānetur: alias
dixig; et dicta: Quorsus. roes eoꝝ
nob no ꝑsuadet: vt similibus aiarū
erroribꝫ. abagibagꝫ. et absurdis spez
grosoribꝫ fide adhibeāg:. ¶ Deū ne
positorem suū. aucte platonica tueat:
meminisse debeg platone. Pythagoꝝ
rica sapiam. q̄ a Zoroastre manaue
rat. ab Archyta. Eurypto. Philolao
didicisse: et cū pagrassēt orbē. alias
q̄ oēs phoz opiones examinasset:
Pythagoricā demiꝫ sectā (tm̄ visibilē)
p reteis elegisse. qua suis lrīs illustra
ret: ꝓtea Pythagoricos induxit
(in dialogis suis pcipuis disputates)
Timeū locrū. Parmenidē eleatē.
atq; Zenonē: a q̄bꝫ Socrates (apud
platonē) discit. q̄ in reteis platonis
dialogis ipse aliud referat. ¶ Tria
nō ꝑ reteis. signa videt eudētissima:
q̄bꝫ iudicari possūt eū Pythagoricā
illa negāq; affirmauisse. Primū. q̄
eosdē induxit disputates: q̄ quonda
talia dixerāt. Zm q̄ fingit Socrē
abiguū. q̄ audiuerāt referētē: qui
nihil aliud scire se pdicabat. q̄ hoc
ipm. q̄ nihil sciret. Zm Q̄ q̄ de re
bꝫ hmoi scripserāt: nō affirmauit
senectute. Diuidē i libris de legibꝫ
(q̄s scripsit i senio) (in q̄bꝫ solis. ipsa
platonis ꝑsona loquit) nihil asseruit
tale. Et in epla. ad regē Dionysiū
(cū eēt admodū senex) inqt. nihil se
de rebꝫ diuinis. vnq̄ qposuisse: neq;
ee platonis opa de ūb vllū. neq; vnq̄
fore: q̄si nō sua mente aperiret: sed
narraret aliena. In epistola q̄ ad
Dyonysianos (q̄ postea scripsit
senior) eade repetiit: vbi adiunxit.

nature dignitati id potiꝰ q̄ tpi tribuatur: q̄q̄ ꝑ aliqua tpis mozula, aias ancꝛde cozpa. ecia xpanoz aliqui opinat. ¶ Alias hoim tñ sire t bestias. t legibꝫ nō ꝙfirmat: in. q°. at libro. iqt. sm fabulas sacerdotū. ire eas in alios hoies: Et in. s°. declāt. quō exponēdū sit. siqñ dicat: cozpibꝫ alius se iserē. vbi tradit eū q̄ nīcaias doctrinas ignozet: nūq̄ foze iter alios hoies. deū aut demones aut heroꝛ: q̄si ꝑ q̄datoꝛem ad alios hoies. et hec et illa dicat: q̄ nonnūq̄ de ferinis cozpibꝫ fabulat. q̄q̄ t ꝓhedzo. nō dicit aiam hois/ bestie cozpꝫ tñsire/ ꝙ t ferina vita: et in Timeo. t q̄am ferina/ nō in cozpꝫ fere: in vltio de rep. Tersitꝫ aiam nō t simie cozpꝫ/ ꝙ in simia: In q̄bꝫ telligit. habitꝫ/ uitaꝫ potiꝰ: q̄ spēi t cozpis ꝑmutatio. ¶ Hēria t ꝓhedone pḡ narrauit (poetaꝝ moze) tñsitu aiaꝝ t belua ꝑ supplicia ꝑtoꝝ: subiuxit. nō ee prudētis uiri. talia ꝙfirmare: sed id solū asseueraī posse prudēter. q̄ penas aliqs pedūt flagitioz/

¶ Addit. purgatas ꝑ legitima pliam aias. apud deū. ꝛetnū/ sine cozpibꝫ ee victuras: Quod q̄dē t Epinomide ꝙfirmat dicēs. pūs aiam a cozpe separatu/ reliquū tps/ in rez oīm pulcherrimaz gꝛeplatoꝛe ꝛsari. ¶ In Gozgia q̄/ et Theeteto/ et decio libro de iusto. ꝑpetua describit supplicia ipioz/ ob multa peta/ q̄ expiaī nō possint): talia q̄ supplicia. iustitie exeꝓiq̄ potiꝰ q̄ curatoꝛis gra fuisse asseit instituta: vbi repbat errozes illos ꝛex plurabiles aiaꝝ: ¶ ꝑ patet/ her/ Platone (xpanoz moze). septiū bonū/ maluꝝ ee significasse. ¶ Qđ ꝛio purgatoziū appellat xpanī. ibi Platone itellexisse: vbi purgaturq̄ aiam. sepiq̄ ꝑ ifelozia reuoluit: videlicet nō ta ꝑ cozpa/ q̄ ꝑ vitas et cōmertia bestiaz: deniq̄ purgata celo restituit: ¶ In libro nono/ De iusto. figurat hoīs aiam/ huiꝰ t modū: Est aliqua ggeries capitū pluriū beluaꝝ. q̄si t globu coacta ferinū. Ex hac multiplice capitū ferinoꝝ ggerie. pullulat quasi stipes aliqs ex tadicibꝫ. Cuius pes hic leo e/ inde draco. huic stipiti ho aliqs suppoit. t clauā manu tenēs: qua bestias verberat seuietes. Demū cozpis huiam pellis/ oia illa cirnūdat. ꝑ qua aiaī vnū ee videat: q̄d e multiplex aiaī/ habile gregi sectie ptē: Dtipite leone/ et draone gpositū/ iracudie vim: q̄ leo dicit. cui suffragat ꝛōi: draco/ cui refragat: Homo t ꝛō. ¶ Post her iubet ꝓlato. vt ītoꝛe illū hoīem nutriamq̄ potiꝰ q̄ bestias illas: ne ꝑ fame deficiēte hoīe: sole in nob supsint bestie. ¶ ꝑ her amonemur. vt trāsitu aiaꝝ accipiaꝝ/ nō t naias spēs: sed t habitꝰ: Est itaq̄ arboꝛ (apud ꝓlatonē): qui nutritoꝛ dedituq̄. die nocteq̄ cozpebit: Mīlug: q̄ raptu viuet. ꝑ gregis sectia: leo: q̄ egregie militabit: draco: qui crudeliter in geng hoīm seuiet: Homo: q̄ rōe ciuili viuet: heroꝛ: qui nālia ꝑstrutabit: Demon: q̄ mathematica: Angelꝰ: qui diuina: Talis. n. fit aiaꝝ: q̄le iduit habitū: talis inq̄ t cozpoze: talis et extꝝ cozpꝰ. ¶ Eadē t ꝓhedro/ Socꝛes ꝙprobat/ dicēs: Ego t itaq̄ ofi dero. vtꝝ ipse sim bestia/ typhone multiplicioꝛ: siue diuinig aiaī. ¶ Et postea in libro eode. In aia. auriga pomt: et geminos equos: bonū/ atq̄ malū/ ꝓem sic: ira scendiq̄ et gregiscendi pōn. vbi apparet. t ipsis aīe vibꝫ: et hoīem/ et beluas ee. ¶ Eode mō parmenideꝰ pythagoꝛeꝰ/ in libro. de na: aiam figuraueat. ¶ Timeꝰ q̄ pythagoꝛeꝰ nobilissiꝰ. migratoem t bestias/ inqt iduci falso: ad terꝛoꝛē hoim

impioz. ¶ Ded rem dem ita pythagoras ipse significauit HNΔANOΔEIΨAS ΘWMA EΘAIΘEPE ΛEVΘEPON EΛΘHΘ EΘΘEE ΔΘANATOΘ ΘEOΘ AMΒPOTOΘ OVKETI ΘNHTOΘ .i. Hi deposito corpe libez ascedeis etherē: eis imoꝛtis deꝝ. Immoꝛtalis: no vltra/ moꝛtalis:. ¶ Quasi dicat/ Ita deꝝ imoꝛtalis efficeis: vt oio futuro sis p̄tegul a moꝛte: nūq; aplig ad moꝛtalia reūsuro. ¶ Orpheus & i ipso Mercurii terrestris hymno. de Mercurio/ inqt KLVKVTOV NAIΩN ΔΙΟΣ ΠΟΘΤΡΟΦΟΝ ΟΙΜΟΝ ΑΝΑΥΚΗΣ .i. Corpti habitas irremeabile via retatis: In ūs vbis/ penas apud ꝛferos ponit eternas: regressuq; illū inltiplicē. a vita/ vitā. penitq; aufert. ¶ Ded negz ecia oēs Egyptū sacerdotes. tñ sitq; aiaz de spe in spem fiei .:. reueā existimāt. Imo no de ferino/ l̄ heroico aie habitu itelligi volūt. q̄n hoiem fiei bestia/ l̄ heroem asserūt: qm̄ apud eos homo/ solꝫ aig:. Qđ apuit Mercuriq Egyptioz pōtifex maxiq. Qui cū talē quada migrationem (ritu poetico) descripsisset: adiunxit. lege diuina no p̄mittē mi/ gꝛtoem aiaz nīoz/ i corpa belua. penas & ſpnas tribuit ipūs aīs: i vltimis elemētis: atq; maifeste asserit: ipioz aīas/ etno supplicio/ p̄ imoꝛtē sentētiā subiugari. Agit & deo gras: q; bonos viros etnitati gsecrauerit. Ite dicit mētē vsq; adeo q̄ugi deo: vt nūq; vltig ipluceꝛt errozibg. ¶ Denicq Zoroaster ꝑse illig iuētoꝛ theologie. sic inqt ΘΩN ΥΑΡΑΥΓΕΙΩΝ ΘΗΡΕΣ ΧΘΟΝΟΣ ΟΙΚΗ ΘΟΥΒΙΝ .i. tuū vag/ bestie tre habitāt:. Et si int nos bestie sut: itra & no exē/ de hoie i bestia. ar de bestia tñ sig i bestia. ¶ Negz desti qui tñ symq; toem i bestias/ sit exponat: vt aiaz (q̄ brutis silem duxerūt vita) alic. inter alias besti ar turbas vsent. ¶ Qđ qđē plato/ tomi admodū gsentaneū/ Olympio doꝛo iudicat: ꝓtea q; plato aias puras/ gratissimas/ inter deos vsai ꝛe sueriti: ipuras at sepe ir sepulchra reuolui: gre vmbris ꝓterrei aliqn soleamq: appe cū coꝛpei nonihil/ cōtra se/ sicut et in se. traxerit: q̄ fiei plato vult: vt videi q̄z possint. ¶ Dile huic ē quod scribit iunioꝛ plinq. ifame Athenis fuisse domū: in q̄ et strepitq audiebat/ et simulachꝝ horridi senis aspi; (ducta domo) vidisse simulachꝝ illud: eoq; dure. q̄ssē area dog/ sub terra/ ossa inserta cathenis/ ea (sicut nos ꝛa erat) sepelisse: dognū deīn illā/ eo strepitu libata:. Dubdit. se (pluribg her affirmatibg) credē: Nihil q̄ mir ē. ipuras aias (si inter her): similit ꝓbabilia potiq habuisse/ q̄ certa:. ¶ Ar siqs ea ecia platone affirmāe gtendit: nos & affirmāe forsita/ disputatois gra q̄dēq: vez loge aliter/ q̄ vba designet/ exponēda ee ꝛe sebig: q̄dmodū declarāt ē paulo ante. tū platois vbis/ tū theologoꝝ veteꝝ testimoniis:. ¶ Liber. 18. Et plato no ꝓhibet fide adhibē theologie hebreoꝝ/ xpianoꝝ/ arabūq; doꝝ: mudū ee creatū. ¶ Cap. i.

Plato q̄ nihil ꝓhibē videt fide adhibē theologie hebreoꝝ/ xpianoꝝ/ arabūq; doꝝ: cepisse mudū q̄nq; agelos ab vltio creatoꝝ. aias homīm

Igit nō ꝑt ordo mūdi ꝓpe casu aliq
ogigisse. ¶ Ac si mltas mūdanoꝝ effec
tuū causas aliquis afferat: nisi oēs
sub una grūiet: nō poteit / qua ob causa
mūdg (licet ex diūsis gstet) sit et vng
et vnitg asserre! Et qua rōe vnū
totū sit melig ptibg multis: nisi una
iueniat causa / et eoem / et pstatiorē cau
sis mltis cg ūtute / oēs i vnū ggredi
ant: Quaobrē una ē uniūsi / unionibg
ipsig causa: ad qua coordiata sūt oia.
¶ Hi hec et rōis exps: hoies (qui rōe
utūt / segg ipsos ggnoscūt) ꝑma causa
pstatiores essent: atq opg huanū / ope
diuino ꝑfectig redderē. Igit degustā
ta boitate sua rōnaliter nouit / ꝑ oia
ꝓpagabile: un placuit sua sibi bonitas
ꝑ singula ꝓpagada: ꝗppe cu bonū
sit ut placeat / ac sūmi boni / ut sūmope
placeat: quo ꝗdē rōnalis uolūtatig
affectu / rōnaliē atq optie / oia tūc
creata sūt: tū ōtinue disponit.
¶ Rōe uolūtatecg diuina / disponi
mūdū: i oraculis caldeoꝝ (q̄ ueritat
ꝓcula) iis ubis significat: Intelle
ctg patris emanās (ꝑfecto gilio) ideas
ꝗ formes itelligit: a quidē ab uno fōte
oēs ꝓdierūt: a patre. n. erāt uolūtasq
finibg. Distribute uo sūt intellectuali
quoda igne: atq i aliās ꝗsda itelle
ctuales deūm diuisē. ex. n. mltiformi
mūdo / itellectuale figura ꝓdesi
cīēte ꝓposuit: cuig sēdo mūdg ē uesti
giū / properās una cu fōte / et mūdg
apparēs ꝗformibg dotato ideis. fons
unig / ex quo erūpūt diuise alie in
nūabiles (circa mūdi corpa) ꝓducē
tes. Que circuitu quoda rite assimi
late ferāt / undiq gūse: sed alibi alie
itelligētie. a fonte paterno (tm ab
igne scintille) ꝓuigili / circa ꝑmor
diales ideas. ꝑma. n. a patre idea
effluxit / atq fons uolūtaig:
Harteng oraculū: in q. de patre /
filio / spū scō / ideis / agelis / dispo
sitōe uolūtaia mūdi mētio fit.
¶ Sed nos in ad istitutū ordinē
reūtamur: Elemēta et plate /
qrūd agūt: nīraia quada nē sue
optatiu affertōe: ea una ē dutaxat:
unū ꝗ qda / qlibet optat: Eru
ta ꝓterea optatur ꝑ appetitū: q̄ pot
modis ꝑ sensū uarijs lacessit: aggre
dit uaria. Et sicut elemēta et plate /
inata nīte agūt: ita bruta / nīte ma
optat illata: Rōlis aīa / ꝑ uolūta:
te agit: q qde ad opg mouet. uo
a rex formis / ut appetito. sed a no
tribg / et gsilijs itellectg. Her libēa opa
tio ē. merito / ꝑfectiori queries aīali:
Talis qda ꝓ ceteris) ee debet optatio
dei. ¶ Quapp plato i Timeo iquit /
uolūtate dei benefica / oīgnē rez cer
tissima extitisse: ¶ Mercurij q mū
du diuina uolūtate gstā: qua cuctis
comitē effectu: Orpheus (ubi de su
mo Ioue loqtur) sic inqt ΠΑΝΤΑ γὰρ
ΚΡΥΦΑΔ ἀυθις ΦΑΟΣ ἐβησολωγηθες
ΕΡΙΕΡΗΣ ΚΡΑΔΙΗΣ ἀΝΕΝΕΥΚΑΤΟ ΜΕΡ
ΜΕΡΑ ΡΕΖΩΝ. i. Cu absodisset oīa:
deinceps in lumē gratū emisit / ex sa
cro corde opas cogitata et mirabilia:
In iis ubis Orpheus apte declāt. mū
dū (a uolūtate diuina / initiū tpis ha
buisse!: ¶ Natura / et appetitio nūq
opg aliqd nouū aggrediūtur: nisi qn
na uaie afficīt: et appetitio uarie
lacessit: ¶ Intellg at / atq uolūtas
(eria in hoie) nouū opg ichoat sepe /
absq ꝓia nouitate: ¶ Mane statuit
plato / uespe arcessire Xenocratē /
Stat future uocatoris firma sua:
doneꝝ ea hora / Xenocrate uocet. Mu
tatio qde fit. uo i mēte et uolūtate:

sed ore platonis · mebris Zenocra
tis :· ¶ Erat sp̄ i mūdi architecto
machina mūdana pscripta : ac mo
mēto ichoatois eig in architecti vo
lūtate signatū · Corpso momēto (qđ
pſignauerat) ichoata ē machina :
nulla iterredēte dei mutatōe :· Co
pleueāt deg ab euo substatiale mūdi
intra se) totū : pmisit umbratilem
mūdū inde tūr emanāt · qn̄ fuit me
lig :· Melig fuit / qn̄ statuit bonitatis
diuine volūtas : pquā bona sūt oia ·
Nos siqđē res (qz bone sūt) volumꝰ :
ne vo ideo bone sūt / qz vult eas deus :
et quo pacto ee / et qn̄ vult fieī : eo so
lū pacto / et mometo sūt bone · Dūr
ideo res itelligig were : qm ita (ut
reuera sūt) intelligig :· cōtra vo · ita
reuera sūt ideo : qm eas ita deg itelli
git : Dr g a diuina itelligētia / rez
ritas : a diuina volūtate / rez bonitas
profiscit :· Ubi causa pma rerū :
ibi rō rez suma : Quapp ita rōnaliter
debeat fieri : ut itelligebat deg / atq
videbat :· Tpaliter (·i· ab initio tpis)
emanare ab ipso debe / deg itelligebat
atq volebat hāc umbrā : eq nā i motu
tpeq versat · Et umbre mūdane motꝰ
ab initio tpali / ad finē produci debe
bat et debet : eq tps · mometis singulis
i pncipio sūt ⁊ atq fine ⁊
¶ Neq pgredū ē / Cur illo
mometo potiꝰ qđ poi icepit inde hic
mūdꝰ effluē :· Nā si mille anis ante
icepisset : erīa qremꝰ cur nō pus :
initiū tn aliqn habe debebat :· Adde
q phātasie / ē ista fallacia · Nō sūt am
pmū mūdi mometū / ulla tpis mo
meta · qbꝫ ante creai debuerit · Qrīđ
togitat · an mūdū · vnū et stabile
ē eternitatis pūctū · Dis mometoꝝ
tpaliū discursio / cū mūdo cepit / mūdo
currēte · ¶ Dūr / neq tue stigādū ē /
Quāobrē hic potiꝰ qđ illic · sitq sit mū
dꝰ : pfātasie ē ista fallacia · Nō est
corpalis locꝰ extra mūdū :· Tps totū
curſu totū mūdi metit :· Totꝰ corpal
locꝰ / mūdi aplitudie prorsꝰ ipletur :·
Atq (ut Timeꝰ platois indit) · par tps
ē / cursui : locꝰ / equalis ē aplitudini :·
fallit ā corpeū locū cogitat exr mūdū :
fallit qui ante mūdū / tpa fingit : falle
tur ā credidit · diuine pfrōi accedere
aliqđ / l' decedē · manāte illic mūdo /
l' nō manāte : qui mlto ming ē / ad deū ·
qđ ad corpꝰ / sit corpis umbra :· / Corpi
at ex umbra / neq accedit aliquid neq
decedit · ¶ Profecto spitalis ille mūdꝰ /
mūdi hꝰ exēplar / pmūqꝫ dei opꝰ : vita
ēalis ē architecto : fuit sp̄ cū illo · eitꝫ
sp̄ · ¶ Mūdꝰ at corpalis (qđ sēm ē
opꝰ dei) discedit iam ab opifice / ex
pte una · qz nō fuit sp̄ : retinet altera ·
qz sit sp̄ futurꝰ · ¶ Composita vo corpa
(que terria dei opa sūt) : oem pte eterni
tatis amittūt · ¶ Possibile ē mūdū deo
nō eqri / sēm vita : postꝫ sēm substā
tiā nō equat :· ¶ Neq ee vndiq ifini
tū : vt diuine cedat infinitati · ¶ Decet
eria · sicut res ōes / duos hmt actꝰ eter
nū sc̄ / et eternū · et ille / t vita)
ēalis agēti · hic vo / posteꝝ : ita ipm
qđ rez opifice · fetū vita ēalē ut se
qtinē :· / partū vo exr se / posteꝝ p
ducē :· / ut nō ming eternitas / qđ pfectiones
alie / deficiat in effectu · ¶ Atq hic
mūdꝰ sicut a deo ifinito / finito vtute
magnitudieq produci : sic visile
videt : ut ab eterno deo / fiat nouꝰ /
et initio circūscriptꝰ · ¶ Et sicut mūdo
assignāt certa situ · qz ita hic ē / vt nō
p̄ immēsū sit spaciū : ita illi q̄si certū
assignet tps · qz ita t hor ē tpe / ut
nō ante fuerit p̄ intersū · ¶ Ar si deꝰ /
vniūsi substātia / finitis pfectōis ex
cedit gradibꝰ : multo magis / vniūsi
duratōem / finitis gradibꝰ dura
tōis excedat : Distatiōr · n · re qua
libet ē substātia / qđ duratiōr · ¶ Ds
qđ at qđ deat pte mūdi / qđ sit infra

Cambridge University Library

luna/ de hoc ee/ i illud mutai/ atq eo
uso:/ ac ptes eigde (q sup luna sit) de
ee tali/ in ee tale trasire vicissim:/
Quas et q mutat vbiq· ideo indigas/ ip
fectabq ee:/ Cursoq vniuſu ipm
ex subiecto aliq/ fozq gstae:/ et subiec
tu (q naliter ancedit formā) posse
et subire forma tale/ et no subire:/
Ite gstae mudu· no mo ex ptibq q
titatiuis/ sed ex ptibq ecia inter se
pugnatibq:/ Demoq vniuſa corpq/
nullo mo p se ee· sed dio q aliud·
q poem causa· sz efficiete/ fine/
forma/ materia· ideoq sdm se pe
nitq varillare:/ Quisqs iq qua
tuor her gsiderat) is plane conuce
pt· vniuſa mudi mole (nā sua) foza
de ee/ in no ee/ mutabile:/ Talis no
fozet:/ Nisi de no ee/ quoq tm fisset
t ee·/ Hic fermo Democriti/ Ci
renaici/ Otrici/ Cynici fatei coacti
sit· mudu/ initiu tpis habuisse·/
Egyptii· pmu mundi die/ ita il
luxisse aiut: vt Aries i medio celi ee/
Cancer exoziret/ Luna i Cancro/
Sol in Leone/ Mercurius i Virgie/
Veng i Libza/ Mars i Scozpio/
Iuppiter i Sagittario/ Saturn q i Capi
corno:/ singulos q planetas/ cozq sig
noz dnos esse aiut: in qbq (du nas
ceret mudus) fuisse creditur:/ Cal
dei (nascente mudo) Solē i Ariete
fuisse putat:· Otriq mudū na
tu existimat fuisse aliqn: et Arietē
(sive q i eo sol ee/ sive q ipse me
diū pturret celu)/ signoz caput
appellat: Ideo ab igressu Solis i
Arietē/ pcipue totius ani fortuna·
astronomi iudicat: quasi inde pe
ne oia pendeat:/ Mitto q Egyp
tii solū Leonē Solis: solū Lune Cācz
assignauerūt:/ Reliqs vo planetis
(quos illa signa/ qbus tuc herebant)
relinq quoq sic adiuxerut: vt a fine
quoq odis/ eodo sedes tripet·/ Dic· n·
Aquaiq (q Capricorno succedit) Satur
no (q vltimo fueat) tradit·/ Piscis de
inde Ioui (qui Saturno proximo fueat)·
Marti/ Ariet· Veneri/ Tauro· Gemino
vo/ Mercurio:/ Sed his emissis:
ad propositū reuertamur/ Proculq
demonstrat mundū (qm extensa et
posita habet contia· ideoq ex se dis
tracta/ atq dissipabile):/ Utrum solū
pt diuidua quada substē (a diuina
unitate infusa) gnetur/ Cursoq· q nali
appetitu/ sz ad bonū ordinate moueat:
ideo nam· talis appetitus motusq oigi
ne· a diuina mente bonitateq/ accepisse:/
Hac vo substē (pquā gnetis atq mo
uetur) oportē pfimta ee (pquā absq
fine· gnetis/ mouerisq possit):/ Qua
ex se (cū sit fimta) habē no valeat·
sed ab pfimitate diuina sp accipiat·
(haud sit tota (no· n· capit)· et pro sua
potis tpalis nā· sz qsi guttatim mo
mentis singulis hauriat:/ Hac ondit
no aliter/ q moneta defluē subito:
rursusq cū momentis/ momētanea
silr hauriri·/ Dpetq hac pacto (vt nar
rauit alias) mundū corpale fluē/ fieiq:
sed ee preīa nūq:/ Quasi umbza
eminentis arboris in corrente:/ q et cū
videat arbor/ no e arbor: et cū diu
eade appareat pmanē· tm gtinue re
nouatis undis/ gtinue renouatur·/
Quinā igit mirū videi debeat:
mundū ab initio/ ex no ee/ processisse
semel in ee:/ cū apud sda· adeo um
bratilis istabilisq sit· vt momentis
singulis/ ab ee/ in no ee· vicissimq p
traseat:/ Sed her proculq ipse vi
detur/ Plato i libro de mundi genitore·
ondit mundū/ diuine bonitatis gra fu

(Chapitre : Exhortation : De la Fortune : De la Providence : Du Destin : Opinion d'Athénagore et d'Aristote : Opinion des Égyptiens : Opinion des Chaldéens : Opinion d'Otrius : Opinion des Cynici : Opinion de Démocrite : Opinion de Cirenaici : Opinion de Platon : Opinion de Proculus : Opinion de Cursus : Opinion de Plotin : Opinion de Porphyre : Opinion de Jamblique : Opinion de Boèce : Opinion de Macrobe : Opinion de Fulgence : Opinion de Martianus : Opinion de Cassiodore : Opinion de Rémi d'Auxerre : Opinion de Bernard Silvestre : Opinion de Guillaume de Conches : Opinion de Thierry de Chartres : Opinion de Clarembaud d'Arras : Opinion de Hugues de Saint-Victor : Opinion de Richard de Saint-Victor : Opinion de Gilbert de la Porrée : Opinion de Jean de Salisbury : Opinion de Nicolas de Clairvaux : Opinion de Pierre de Poitiers : Opinion de Pierre le Mangeur : Opinion de Pierre le Chantre : Opinion de Pierre de Blois : Opinion de Pierre de Celle : Opinion de Guillaume d'Auvergne : Opinion de Guillaume d'Auxerre : Opinion de Guillaume de Paris : Opinion de Guillaume de Saint-Amour : Opinion de Guillaume de Méliton : Opinion de Guillaume de Ware : Opinion de Guillaume de Nangis : Opinion de Guillaume de Saint-Thierry : Opinion de Guillaume de Tocco : Opinion de Guillaume de Saint-Pathus : Opinion de Guillaume de Nogaret : Opinion de Guillaume de Plaisians : Opinion de Guillaume de Hangest : Opinion de Guillaume de Saint-Cloud : Opinion de Guillaume de Saint-Denis : Opinion de Guillaume de Saint-Germain : Opinion de Guillaume de Saint-Maur : Opinion de Guillaume de Saint-Martin : Opinion de Guillaume de Saint-Victor : Opinion de Guillaume de Saint-Vincent : Opinion de Guillaume de Saint-Wandrille : Opinion de Guillaume de Saint-Yon : Opinion de Guillaume de Saint-Ouen : Opinion de Guillaume de Saint-Riquier : Opinion de Guillaume de Saint-Sauveur : Opinion de Guillaume de Saint-Taurin : Opinion de Guillaume de Saint-Valery : Opinion de Guillaume de Saint-Vaast : Opinion de Guillaume de Saint-Wandrille : Opinion de Guillaume de Saint-Yon : Opinion de Guillaume de Saint-Ouen : Opinion de Guillaume de Saint-Riquier : Opinion de Guillaume de Saint-Sauveur : Opinion de Guillaume de Saint-Taurin : Opinion de Guillaume de Saint-Valery : Opinion de Guillaume de Saint-Vaast)

isse creatu: ¶ Sto at ad hoc ꝙ opꝙ
lemoi gstitutu ⁊ vt deu (qui ipsa bo-
nitas est) faciat melioꝛe: sed vt
diuina repleat boitate: Dicut neq;
parētes ob alia causa filios gnant:
q; vt eoꝛ imago videat in filiis:
quicquid ꝯo mudo refert dei opifiris
bonitate: ¶ si no mo. q; munifica
sit: sed etia q; excellēs. ondat: ¶
Q; munifica sit ondit: prout sp
a deo seruꝝ ingolumis. ⁊ sibūpsi
relictꝝ dissoluet (vt i Timeo ipse
Plato): ¶ Q; excellēs testat: put
ee repit aligd: ⁊ p quā ichoatione
clare pspicit: q; mudo no a seipso
sed a deo est. ¶ Q; ifinito itualo
deq; excedit mudu. q; in ifinitu erat
(vt ita dixeri) an mudu: q; ifinita
vtute mudu ꝓduxit ex nihilo: q; li-
bertate volutatis agit. no nēte ne-
tate mudane gnatois origine ⁊ plaꝛio
Trismegistꝝ Mercurio docuit: ꝙ neq;
miru videri debet. hui talia ggno-
uisse: si homo idem Mercurio fuit ⁊
atq; Moyses: qd Artapanꝝ hystoꝛio
gicturis multis ondit: ¶ Angelos
et aios no sp fuisse. ¶ Cap. 2.

Ordine ⁊ cozpibꝫ posuiꝫ: ponaꝫ oꝛ
dine in spitibꝫ. ¶ Est spus ille supmꝫ:
q; fuit sp et ei⁹ ois est deꝝ. ¶ Dut et
spus ifimi bestiaꝝ: qui ner sp fuere
ner erut. ¶ Medu sint (oportet) duo
qda spus. iter extrema adeo distre
pātia: qui ptē pmi illiꝫ sps habeat.
ptē spuꝫ ifimoꝝ: Quo ⁊ pacto hos
medios gponeꝫ: Quid dicaꝫ eos fu
isse sp. sed qnq; desine: ¶ Minime.
qd. n. fuit sp. id p ifinita vtute
vixit ⁊ ifinitu: ifinita vtꝫ nuq;
minuit: qre si fuerit sp. sp et erit.
atq; pares (i duratoe) sp deo. no me
du spitꝫ: Ergo ut (i pfectatia) medu
sint: oportet eos cepisse q̄nq; desine

nuq;. Qui etsi ex nihilo factus sit: no
tn vtet in nihilu: ipm. n. qd dicꝫ
nihilū i eoꝝ creatoe. neq; mā. neq; effe
ctoꝝ ipsoꝝ est. ex q̄bꝫ fiat: sed termuꝫ
forsita. vn fiat: neq; eria termin est
repera: sed dicit. No ꝙ cognit ipsius
nihili seq; nam ꝙ qua i nihilu reūtaꝝ:
qua qde nām an receperat: cu pmū
esse prodiret. Imo nām illa sue cause
seruat: vn sentia acrepuit: vbi ꝙ eade
ifinita vtute. in ipso ee seruet (procul
a nihilo): ꝙ qua ex nihilo emerserut
in ee (posthabito nihilo). Haud absꝝ
du est. qd ab ifinito pn⁹. atq; ifinito si
ne. i. deo gre preeat. cogitare fine no
habituꝝ: cu multa eria q; ab initio ar
termiō quoda finito pcedūt. rite qꝫ
dent absq; fine predere. Dic. n. ab
unitate nūs. sic a puncto mathemati
ca linea. sic a pnti momento futuꝝ
tps. absq; fine (nihilo phibēte) progre
di cogitat: Aliqd ito creatū. foze sp
(pserti aiam). no religio solū: sed
eria Auicena. et Algatales (tres phi)
pbat: Itaq; angeli. vnū qde medū ob
tinēt. iter deū et beluas. ¶ Alterū
medū stati pg angelos. sortite sti hoim
aie: q; cu angelo guenūt. q; sp erūt:
differut. q; no fuerut. salte ꝙ oe tps
ut angeli: qui ab initio rez orti (nāli
ordie) ani reli rursū (rg romeq; e tps.
licet no fuerint ꝙ oem eternitate) tn
ꝙ oe fuē tps: aie nre. pg tpis ortū na
te. redut angelis: neq; tn sti tales: na
deo ꝙ idipsū eternitatis sue pncm (qd
sp e idem. et vnius supeminet) co
plectitꝫ tpis abitū. ⁊ quo angelos pre
auit. aiaꝝ q; hoim preat: Igit sup
tpis passoes. fiut hoim aie: q; nis fiat
pg tpis ortū. ¶ Aie ito brutoꝝ. et post
ortū tpis. et sub tpis passoibꝫ gnant:
q; no fiut a deo. ꝙ eternitate dei pre-
sed ꝙ celoꝝ gressiones. aiaꝝq; vtutes:

(in vnitate) (sedm ñe ordine) ꝓz q̄ ꝓ
ñ sit. m. eode ti subiecto (sedm tps
ē posticz: nim a pō ē actu moti essi
citur: Quare ꝓg fuit seme (qđ ē pō
uiuū). q̄ aia q vitalis actꝰ ē ad
ler. Cuiꝰ forme / nāle hoc est. ut ñe
ēe uniat (: alioqui qđ ex mā fozꝰ
qpoit. eet ageies aliꝰ ꝑter nām):
ꝓnꝰ at rei cuiꝰ tribuit. qđ ipsi
queit h nām / q̄ qđ ꝑter nām. tđ. n.
sedm nām queit. ꝑ se inest cuiꝰ: qđ
te: Aie ꝑ (q rōe aiꝰ est) ꝓg uenit
ut giuctꝰ corpi sit. q̄ sepata. Quo
ꝑ uixit an corpꝰ: ℣ Adde. q̄ si supiozi
mēs ālibet (ut quida putat) et una
et ī spē una / et ī mozlis: fozꝰ uo corpal
ālibet. et mltiplex sit ī eadē specie /
et mozlis: hoīs aia (que illiꝰ mēti
bꝰ succedit / ꝓdit has fozs) sic utra
ruꝫ pticeps eit: ut sit ꝑ unica aia /
ī una hoim spē. atꝫ mozlis: ꝑ imōr.
et mltiplex. ℣ Unu siei negat: di
. n. aiaꝫ unicꝰ / totiꝫ spēi aiaꝝ ge
rat uicē: Inuabiles aiab (que siei
sub illa spē ꝓnt) suis uibꝫ oplerēt:
sic ime se ꝗdamo ūtutis eit / et ime
talis: ꝑ serti q; rex spēs sētie sit:
et qđ tota capit spēm / est spūm:
Rursꝫ q; nulla habet (cū his corpeis
rebꝫ coiem: eet procul admodū
ab ueritu: Imo si talis eet: mera
spēi sue seruaēt simplicitate: ea
spēs e a cadauo corpe segregata:
Agit in puritate ꝓpria remanet /
a corpibꝫ mozlibꝫ aliena: necꝫ ꝑ
stacē his uita: Ex iis gstat. hoīs
adam nō posse ee unica ī ctis hoibꝫ:
rursꝫ nō posse ee unica sil. atꝫ
mozle: ℣ Itaꝫ eit imozlis / et iml
tiplex: imozlitate / imitabit mētes:
multitudine / fozs penitꝫ corpales

quo sit / ut nō uiuāt sē: nia et mutatoi
tpis sil obnoxie. q̄ ꝑ celi motū sil facte
sub tpe: Et siqđ hmt ꝑclari: id totū de
fluit iugiter ab ipso tertie ēntie fonte:
cꝫ ipse / nō riuuli sit / sed umbre: Iccirco
Platonici eas ee putāt idola qđā aie
mūdi / l aie spere illiꝰ (qua habitat):
mediasq; inter ēntia tertia dispo
nūt / et corpꝰ ālitates: ad hāc tiū ēntia
reducūt eas / ut umbras: Hic ploti
ng ināt / Quēadmodū ab uno uultu
mlte / ꝑ specula mlta diffidūt ima
gines: sic ab aia spe (ī corpa bruto
mlta) aie unig similarhia multa.
Corpa inq̄ brutoꝝ (q̄bꝫ humane nō insti
aie): ubi. n. he l. s. nō humane. i. irrōles
sit: ibi pō irrōlis / rōle aie ire substā
tia seqtur. uelut umbra: ¶ Aie re
antur quotidie. ¶ Cap. tercū.
ercū / Cur noue quotidie aie creāt
a deo: An nō poteāt deꝫ (mūdo qstru
cto) creare sil aias ctas / qdmodū
ctos ī mūdi exordio ageloꝫ peceuit:
¶ Nō decuit. Nia si diu a uinculis
corpū solute uixisset: sinē iudicasset.
qđ to ꝓsoz sit uita soluta / q̄ alia ner
igredi unq̄ corpa uoluisset (uideliet.
quateng intellectuales sit: Necꝫ deꝫ
ul ageliq uolut libera uolūtate aie
rogē: ¶ nō. n. aliter mētes / q̄ ꝑsuasōe
mouēt: imo necꝫ erta singula qđq̄ corꝝ
pa aia qgnouisset. q̄ posset eligere:
cū desit illi an sensꝰ qgnitio singulorꝫ:
Itaq; caret diuinis sacerdotibꝫ / sacrib
q; lymis. ꝑs hec media tēpli diuini.
Oportet tū ī singulis huiꝰ tēpli cir
culis. ꝗbꝰ duci chorꝰ / sacerdotū deo
cane tū. ¶ Cōsonat ꝓtea ꝓi. ut sicut
spaz animi sue ageli nō fuerāt / ꝑ
moraꝫ aliaꝫ tpū / an spaz ꝗas ꝓpe
ati: sit necꝫ aie ire / an corpa ꝗa. ¶ Ite
aia / ē fozꝰ actꝰq; corꝝpis: Actꝰ at ꝗuis

Digitized by Google

Crit forte id / rex ordinu gsen-
taneu · vt / qmu gdu teneat / ide
aleb ipse rex: spes: z. vo / q spes
capiut · atq; ex üb q capiut / p
mu / z. tu / totiq; ordib / q tota (pro
facultate nē) sua capiut spem /
atq; sp: z. / z. ut / vo q no to
ta / sed tu sp: z. / q. / q neq
tota / neq; sp: ~ Que ad modu in
sumo pmig exemplar luminu
·1· sole): In 2o stellas / aq; qli-
bet / totu inde suu / sp; capit
lume: In 3o luna · que sp ade ac
cipit (etsi pati videt eclipsim:
tu subito recipit) · g no totu / sili
acem et aquā: In 4o / illa ex ele
mētis opposita · q pspicua ade mo
et mūda sit · talia capiut ade /
g neq sp / neq totu: Ut opposita
omittā q nullo mo in se lume
admittut / At una hec aie spes /
un multiplice accipit num: forte
no ex eo q imitat metes: ex eo g.
ay forib imitat corporeas: ~ Qua
les he sit? Incipiut cu corpe: et cu
corpe desinut: ~ Aia nra si tal sit
eio · vt tripiat sil / et desinat: non
imitat eas: sed gnis e eigde · Atq;
illa (si neutr hoz habet): no imi-
tat / no ggruit / non heret ill / non
unusquisq; Ergo habebit alterutru:
l tripiet cu corpe tm: l tm cu corpe
desinet: / Desinit no pt cu corpe
mes / q ad imitde ei tate / boitate q
dirigit (tm fine): agit. n. oia hm gra-
Dicit at de rex initio habeg ab effi-
ciēte causa giecturā: sic de rex pse
uerātia giecturā sume soleg a fine:
hi g mes ad septimu finē / pie / nāl
ade ggnatoe dirigit: septime pseuera-
tie e capax: propg. n. finib / propo
nidet agēti: pseuerātia rei ad fine
directe sic utriq; tenet medium / mes
gē cu ppu fine habeat septimu: habet q
ages ppu septimu · atq; itrinseo utriq; vi-
ta / pseuerātia q ppetua: si no desinit
cu corpe: incipit salte cu corpe / Multi-
plex profecto fit aia hoīs in multis corpi-
bg: ad ade significat · ex opibg / affe-
ctibg q ortarus hoīm: Talis vo no
fit · ex spe sua (p qua est una): sed vt
ade putat / ade amo ex corpibg: imo ex
deo / aiarū / corpūg galiatoe: no q i
corpe sit diuisa · no q ex mā sit / vt cor-
pa · no q nascat ex corpe / Unde g:
nisi q (diuina volūtate) fit comes corpis.
qn deo sil initiu pbet utriq;: no tm
pbet pn. ide: g neq nam eade / neq
exitu simile · sed initiu (vt dixiq) ide:
vn et num tradit eade: / Hic affectu corpis
aie ad corpa gaugeat: q corpis initiu co natura
mitat / Atq; hg creatoe · mutatio
q una videt: est triplex: / Mutatio
ade aie ex nihilo / ad esse (p deu solu fta) ·
creatio e: mutatio vo corpis no vi-
uētis / ad vita ipsa ab aia rapiēda ·
fortio ade corpis: aialis at gnatio
nutripat / Creatoris finis ad que
dirigit · aia i seipsa e / diuine solu
etnitati respodes: que · termin e
a quo / creatio prouenit / Forma
tionis at finis ad que fit · e aia /
no ta i seipsa pmanes / qm i corpe:
termin vo a quo fit · videt ee nā /
Demeq; gnatois finis / ad que · est
aial / ex aia corpeq; gpositu: finis
at / a quo · ferme silr e nāl: / Aia
hoīs no pticulais tm: / sed etia vnius
salis: in rg utute · pticulais / corpa
ad aiam ipāt · Unius salis vo nā · vtq;
qda dicit / sine instrumēti aie mudi /
Ideo plato i phylebo dixit / Hi mudq;
aia curet: / unde nā nob hab cing:
sic q ab aia mudi / sit aia i seipsa:
sed q p eiq opa sit i corpe · Aiab eni
mirab / ab eode deo / et ex eode fonte.

(quo et supiores dēs) fiei : ondit Timeg : ‖ hic illud q̄ ondit : ad Timeg inqt. pole videlicet aiam a solo deo ee : irrole vo vita sub ea corpi maripata / a dūs celesti bg (deo iubēte) pende : q̄ sc̄i et corpa ad ipsa q̄ant : et aiam nram / ad ea corpi fudenda corroborat : Ded her hic hic supuacua dimittā : ¶ Dint q̄ (dicat aliquis) aie milte . cripiat eria ac corpibg : hor aureas no offendit : hic tñ vng restat scrupulg : Quonā pacto quemat deg singulis momētis / ad libidinē grubetiu / aias singulas procreāe : ¶ No malū e grubitg (qm ad bonū e ⁊ stitutg naliter) : sed defectg modatoris / ⁊ aīe grubetiu . Nō fit ex puatoe modatoris / sed ex grubitu corpis gnatio : huius gnatoi distribuit deg aias . no ad libidinē tocultiu : sed ad pscripta quidētie legē : q̄ et num / et tpa grubetiu / ab ultio rez videt in euo : in eo ia dudu cepit aias : Cur q̄ deg parit aias quotidie : Quia no simul / sed p̄ successionē erat corpa gnanda . ¶ Adde . q̄ gtinue illuminat āgelos : et sicut nung desistit metes supioes formare ƎƎVɹ⊥ɐ⅄ ⅄ИИɐ⊥ƎƆƎƆOɹ : ita nung cessat metes ifimas procreāe . illa Perpetua illis fōrmo fit : hic ꝑpetua procreatio . Procreatio (inq̄) ea dū assidua : q̄ dū sol (dei vicaig) gtinue supiora illuminat corpa . et gtinue generat ifima : ¶ Dcet ime sa dei pōm / ita se sese potēe onde metiu oculis . ut videāt deū ⁊ ifimo gradu metiu prope propē ultimu mūdi loru / gtinue aliqd ex nihilo procreāe : ut hoc effectu gtinuo ifinita oio dei pōm claig agnoscat / ⁊ infimu / creatois actu ⁊ fimte (si placuerit) pagēte : veneretur ea illuminātē in celis : admiretē (ut ita loquar) ⁊ terra creātē . Excellētior sane opatoe creatio : q̄ illustratio : illa q̄ magis : q̄ her / quemt deo : hec gtinua fit a deo : illa q̄ (pro dei arbitrio) fit gtinua . ¶ Celos monet minustri dei : hoc motu sequētia gnantur : du spes aliquē rez ⁊ terris aliqd agit et in agendo / ministra fit celi : An deg ipse solg / agit mihil . q̄ diu retenta aliqd opatur : Absit . ut ꝑmg actg agat nihil : agētibg alūs : ~ Ait īgēs . eu satis age . du agētia no deseit relīq : sed vim illis suppeditat opādi : No satis e ista : nepe hic ꝑpa causas alias sequit opa . atq; ima gines illaz fiut ⁊ mudo / no dei : / Cur nolit et deg assidue opa ꝑpa / ꝑpas q̄ imagines face . plurīa ꝑ sine medio procreādo : Igit cū creatio / ꝑpa dei opatio sit / gnatio at externa / opatio ꝑpa alioz : no cessabit deg creāe aliqd q̄ diu alia no cessabūt aliqd gnāe . ¶ Centr mūdi ve : / deg est . (ut in libro / de amore / dixerūq) : q̄ vng / siplex / stabilis e / et ⁊ oibg . atq; alia / aliquē oio plura / opposita / mobilia . / circa ipm / ꝑ nāle ipsig appetitu / ꝑpetuo revolūtur . Ita centr / deg e / oim : q̄ sic e in oibg . ut cuiq; rei ⁊ eior sit / q̄ ipsamet sibi : ¶ Est eria circūferētia mūdi : q̄ extra cucta existēs . ita supemineat vniūsa . ut cuiq; rei sūmu apice / dignitate excellat . ime sa : / Ite . q̄to e oim (si dictu fas e) minimq; q̄titate : tato / virtute e maxiq; oim : vbi e centr deg / ⁊ in oibg : ut circūferētia vbiq; est ext oia . In oibg inq̄ / no tclusq . q̄ e et circūferentia : ext oia q̄ no exclusq . q̄ e et centr : / Quid ergo deg est (ut ita dixerim) : Circulq spitalis . cq centr e vbiq : circūferentia nusq . ¶ Alt . n . si centr id diuinu ⁊ aliq mūdi pte / imaginaīq aliquā aut ꝑspicuā operationis sedem habeat : potissimu ⁊ centr medio dnat : q̄ rex ⁊ medio / ciuitatis . cor ferme ⁊ medio corpis . sol in medio planetaz : In sole q̄ / lucet . et ardet . et regit . et gubernat . et illuminat . et pficit . et vivificat . et ꝑfectus est . et pulcher est . et fortis est . et ꝑfectus est . et pulcher est . et fortis est . et ꝑfectus est . et pulcher est . et fortis est

subtrahat corpa / no ~~[illegible]~~ pibit). actu at sint ꝑ quite (et familiare corpg natiscitur ex ethe / qđ seruet ꝑ mozlitate ꝓpa / mozle. ¶ Quod plato curru / tum deoz / tū aiaz vocat in phedzo : vehiculū i timeo : quo vtatur aie ꝑ aeth (celestes q; purissimo : demoniū aie · ming puro : vire q; ming : ꝑ terreni corpib mixtoem :· Quia ob causa ita precipit zoroaster MH ΠΝΕΥΜΑ ΜΟΛΥΝΗΘ ΜΗΔΕ ΒΑΘΥΝΗΘ ΤΟ ΕΠΙΠΕΔΟΝ · i. Ne fedes spm : neq; in profudu ex aureas qđ planu e :· Dpm / planuq; appellat ipm vehiculū : no q; corpg no sit / atq; profundū : sed q; ꝑ tenuissima / et splendida puritate sit q̄si no corpg :· Precipit ergo · ne ꝑ minu corpib elemētalib affectu · rogas ipm (cria pg hāc vitā) sordidu atq; grue suppoe caliginib elemētalis adiuctoe : quā aie umbrā · ꝑsi theologi nucupauit ꝑ ¶ Neq; tn voluit role aie pte / pte herere vehiculo : sed role ipsa aiam (q̄tu et rolis est / et comes celestiu aiaz) ede actu vnificu i vehiculu : qđ aie idolu / sepe ia appellauim : et quā spem aie mozle (i libro de mudi gnatoe) plato nucupat : no q; mozi aliqn / sed q; subtracto vehiculo) rueret (vt qda putat) :· Dicut · ut lune splendoz / i nube promit ex seipso pallozē : sic aia / corpe celesti / emittit idolu · q̄si crimita / coma : qđ euanescēt · si euanescēt corpg illud : sicut pallor extinguit (nubibg dissipatis) :· Quia tn nūq; vehiculu subtrahet. Zoroaster inquit ΕΘΤΙ ΚΑΙ ΕΙΔΩΛΟΝ ΜΕΡΙΣ ΕΙΘΤΟΤΟΝ ΑΜΦΙΦΑΟΝΤΑ · i. Est idolo q̄ loco / regione ꝑspicia : q; sic cū vehiculo sit / et aia role / re-

curret in celū :· plotinꝰ at ipm ee putat sphiriter / inozle : cria si ipsi vehiculu subtrahat :· Dilucide ait solis lume / in aere (imo pmb aeri / haud extictu iri : cria si aer tollat e medio : ex solo · n · sole pede : tn ennē ipsig actu / neq; ee passione aeis · q̄litateq; aeri ꝓpa : sic q̄de mouēto adest / atq; abest : neq; ipsig q̄q; (sublato sole) restat / i aere. Neq; solu adest aeri / sed sibi oi ꝑspicuo (cria si q̄tuāe iter se nē sint ꝑspicua) : q̄si no a certa nā subiecti dependeat · neq; aliquo mō / a ꝑspicuo (qua rōe ꝑspicuū est) dependet :· sed tm adest illi · q; no ꝑpedit illi adesse / sicut adee opaco ipediri videt. Dol · n · hui actu emittit ꝑ · no dimittit / no imittit : sozte vo ꝯingit subee / qđ ea piatzimo qđ capē videat : Acto hui sole vicissim ꝑcuo comitat : sibi se habet et vulto ad speculū : et ad corpg / aia :· Aer plotinꝰ ¶ Inesse at idolo huic opinat phātasia qua da irrole atq; ꝑfusa : sensq; ptea tales. ut ꝑ totū vehiculū videat paiter / atq; audiat : q̄bg sensibg ꝑpe hoies q; pauciss̄imi vtātur / et raro : sentiri vo ꝑ illos · sepe grece mirabiles celoz / vocesq; et corpa demoniū : q̄ti ens aliqs ad tps (terreno corpe dere licto) sese in corpg sui celeste recepit :· Ideo tacig Mercurii filig · cū esset paternis sacris / expiatoibgq; purgato : ilico exclamauit ee se tuc / corpg inozle tn̄slatu · ac itueri mirabilia et audire :· Qđ et ipse Mercurig narrat sibi paulo ante (in abstrctoe animi) gtigisse :· Oly ꝓdoxo q; pla tonicq; tradit Apollonii Thianeu / hāc rōe solitu / ex vrbe roma / q̄ ie bat in egipto q; spice. ¶ Mitto q;

[illegible]

platonici multi putat aiam tribq
vti vehiculis. ¶ Primo qdē ī mali et
fiplici .1. celesti. 2o. mali et fiplici
.1. aereo. 3o. mali atq; gposito .1. ex
elemētis ḡuoz gstituto :·| Et primo
dicit (gposito corpe aliq̄ dissoluto)
ad certū tps supsit in fiplici corpe
3o. denicq; et irrōle vita / et yma cū
dissoluto corpe dissoluēda :·| Ptēa
in prima vita coitata vehiculo / se su
tibile / et eoē / atq; ipatibile. In 2a. pa
sensu diuisu / paiter atq; pat
bile :· ¶ Qua pte celi aie creāt :
quaue descendūt. ¶ Cap. 4m

Qua pte celi aie creāt. ¶ Qui
stultu t / qre situ in his / q̄ situ aliq
no claudūt / et sicut ubiq; sol fulget /
ibi mittit radiq; : sic ubiq; deq
adest / mittit aiq; : delectat tu / tu a
tiqs poetice iterdū ludē :·| Agit
a liqs (inqt Timeq) apud alias stellas /
a mūdi opifice seminat : q̄z fiat in
vita comites aie :·| Qđ ita platoīci
itelligi volūt : vt nō singule aie / sed
aiaz legiones. singulis stellis attribuā
detur. ¶ Addit. deū aias suis iposu
isse vehiculis : ac vniuſi nām / leges
eq fatales edocuisse. ¶ Qua pte celi
descendūt. ¶ Cancro pripue (vt aiūt
platonici) : vicissimaq; p Capricornū
(Cancro oppositū) ascēde putat. Atq;
hic illa / homīm : hāc / deoz porta appel
lant :·| Deo vō adeo falli debet / vt desce
su ascēsu ve hic accipiat sēm situ :
sed q; luna (Cancri dna) gnatoz pria
est :·| Saturnq; vō (dns Capricorni) re
motissiq; : ideo p Cancū .1. lunaiq; ve
getaleq; ī sticta descendē aias dicit.
p Capricornū vō .1. p Saturninū ītellectu
alesq; īstictū ascendē. Saturnū .n. ipsa
mēte vocat : q̄ sola / supiora petūt :·|
Accedit ad hec. q̄ Capricorni Saturnicq;
sicca vis / du spūs ad ītima grahit atq;
colligit. ad gte placidū assidue guorat :
Lunaiq; at humoz spgit / atq; dilatat.
et aīm circa sensibilia distrahit. ¶ In
ipso at descensu. aiq; accipit / et a Sa
turni numine / p se. et a Saturni lu
mine / p corpq; et hereū atq; idolū : a
minicula qda sue ītā meta / ad gte
platoem aptiq; exequeda :· Ab Iouis nu
mine atq; lumine silr : ad vite ciuilis
gubernatoem :· A Marte silr : ad mag
nanimitatē. p̄ ītimias ḡuulsadas :·
A Sole : ad phātasie / et sensuū claritate :·
A Venere : ad charitatē :· A Mercurio :
ad iterp̄tatoem atq; eloquētia :· A lu
na : ad gnandū :· Et q̄uis inde singula
deniq; bona : p̄sit tñ ī mixtōe terrena.
ad malū degenerare. ¶ Descēsu humoī
ita ferme subito pt fieri : vt radii desce
su a sole : q̄ quis subito demittat in
terrā : variis tñ (ī ipso casu) nubiū
vestit coloribq; :·| Romulū vō putat
alias / in q̄libet spa / ad certū tps. vita
agē / spe illi queniēte : sortiri .n. a
spūs singulis / vehicula p̄pria : ac tāde
post multa secula. ad clemēta descēde :
atq; in ignī / et aere. demonica : in
terra / humana / brutaleve vitā agē :
Ite silibq; gdibq; tāde ad supna re
dire :· Hec illi :·| Nos at ī oibq; q̄
scribiq; / cateng affirmai / a nobis a
lijs q̄ volūq; : q̄teng xpianoz theolo
goz grilio videat :· ¶ Cum īfudit
aia corpi : et quo (dū ī corpe viuit)
ducatur. ¶ Cap. 5m

Quado īfundit aia corpi. ¶ Posq;
ī alio mulieris. ipm semē (quod a
toto viri corpe an defluxerat / trahe

ratq; seu fœtricē znim; ab aīa viri· p
hāc ipsa znim) diebq; circiter quīq; et
quadragīta sic ē affectū· vt sex p
mis diebq; lac eua serit· nouē seqñ
bq; sanguīs· duodecī alīis; caro· de
cē et octo reliq; fuerit figuratū:
tūc aīa creat· atq; infundit·:—
¶ Qui aīas; an ingressū vixisse pu
tant: eas deone; vite ducē· naliter
elegisse; dicūt· ī ipso descensq; initio·
pgq; corpq; ingrediēt·: ¶ Alii vo: pgq;
electoē vti cepit· eligendo mozes; m
teri demonē; vite ducē; latēter eligē.
Sepe etiā eūdē demonē; a pluribq; eligi·
posse· n· aīas mītab· genio vno (·i·
vno igenū duce demone) vti·:· ¶ Qui
ante; eligē opinat·; ex illa potissimū
turba demonū accipe volūt: q; eidē
astro modest· stelle· cui et aīa; ab ipso
mūdi opifice; fuerit assignata; tot· n·
et demoniū; heroū; q; legiones: qt sit
stelle nūo; atq; ex tali quadā turba;
illū sortiri p certis· q; cū illa (electa
vita maxīe quemt; et figurā celi
(que eoipso electoīs desēq; nomēto
q; poīt·: maximaq; (his de causis in
hoīm ingenīis fortunisq; differētia
cpuenire: ¶ Qui vo pq; ortū; (pro di
uersitate mozū) diuīsos; aīas adipisci;
genios aiūt·: ꝑmutari q; duces eiq;
modi gredūt (moibq; ꝑmutatis): plagq;
silio tribuē· q; l' fato; vel fortune vi
dest·:· ¶ Decz (vtrūq; sit) ꝑtua in
digeq; numinū custodia· ¶ Quod
idē plato· cui in Symposio; protagoā;
Politico; Critia dicat·: sic probat· in
legibq·: videlicet; Quin deer falsa bona;
et dnuabilia mala ē sanatur (cui ꝑ
tua fallacia; et ꝑturbatio nascit·):
ideoq; (tñ oues) mira diuinoq; pastoz
custodia sē egemq·· ¶ Addit· Cui nos
ꝑsū idē vtiū ꝑdat· ꝑpa vo vtq; (velut
exigua) seruare nō possit: ideo sola
suppoz vtute custodū (tpz vtutis imago
dda exigua; sit vtq; nra) nos posse ser
uarī· ¶ Sertim· cū (sicut alibi dicit·
exponēte hermia) malefici deones;
assidue nos (p vitq;) ad ifeioza detoq;
ant·· ¶ Sed alii sit custodes illi; q; nos
eligūt: alii deones; q; nos eligiq;:—

¶ Qua pte corpis; aīa ingredit·: qua
egredit·: et quo duce ꝑgredit; Cap· ·ii·

Anima; qua pte corpis ingreditur·
Qua egredit·:· ¶ Aīa (que ē mediū
rez) iussu dei (qui ē mūdi cētz) ī puncti
cordis mediū (quod ē cētz corpis) ꝑmū
fundit·: inde p vniūsa sui corpis me
bza se fudit: qñ currū suū; nāli ingit
calozi· p calozē; spīu corpis· q; hinc spūm;
imergit humoibq; mēbris iserit; p hu
mozes· ¶ Deniq; p morbū; solutis iis
mediis· stati cū suo illo curru; se (vt ita
dixerim) colligit; refluitq; ī cor (vnde
ꝑmū effluxerat)· Cordis extincto caloze
(qđ ꝑpū eāt illiq; velīculi susceptaculū)·
cor deseit tūc: suo illā velīculo comi
tāte· Dicūt oculo clauso· lumē solis; qđ
illi ꝑfluxeāt: effluit itēq; suo ipsū co
mitāte caloze (vt probat Plotinus) nō extinguit·: sed
sole suū ꝑpetuo sequit· ¶ Mittor ꝑtica
q; egredientes aīas; Genii; Demones; q;
sui· ad coem iudicī dēs ducūt: sed lata
sīa· pozes abeūt demones·: malasq;
violenta et malq; demon trahit: bonas
at deq; trāqlle ꝑducit·: Aer t Plotone·

¶ De statu aīe pure· ꝑtipue secūdū
platonicos· Cap· 8·

Ubi nā est aīa pura; deceden· corpe
mortuo·:· ¶ Ubi est lumē solis puri;
clauso oculo· ¶ At lumē· ī sole refle
ctitur·: in etherē q; reflectit; aīe
currq; etherea (onere terreno depositō):
Ad etherē aspirat aīa nata ī etherē.
(vt inqt ꝑythagoras): ꝑtipue si viuē
di; et cogitādi habitū; etherea mētibq;

silem / mete grepit: ~ Ita. n. aīa / habitu
mouetur ꝛt agit: sicut nā formis. ꝙd ꝙdē
patet in his. ꝙ postq̄ artis habitū cō-
traxerūt: sine gsilio et attētōe (vt
nā solet) quasi naliter opant̄r: Re-
manē vo i aīa sep̄ata habitꝰ tū mor-
tū disciplinaz tam bonos q̄ malos.
in phedone / Gorgiaq̄ plato asserit:
et rō illa probat (qua dicit). habi
tū ita i nām gūti. vt talis ab illo (q̄
lis a nā) prouenīat ītinatio. Quod
maxie ipleī / in aīs ab hac mutabi
litate seiūctis: ¶ Sed cur aīe q̄ ele-
mētoz / eazq̄ curruq̄ ad celeste habi
tatorem nō anitūt: ¶ Quī (vt pla
tonicoz potiꝰ / q̄ mea opīde rndeā)
officiū illis a deo assignatū ē: vt ibi sē
sint. Aīe reduūt / voluntati diuine:
curruq̄ reduūt desideio aīaz: Aīe
ille ex hoc officio / p̄stātiq̄ officiū nō
amittūt: Curruq̄ orbicularē motū
circa suas aīas seruāt / nō ip̄editū.
Et sicut celis nāle ē illic / circa suas
aīas vti: ita hic / his velīculis. circa
suas: ¶ Ut aīa nīra / rite facta / hic
munere sibi ad tps tributo xetheris
ea plagā / sibi p̄ ceteris eligit: cui nas-
cendo fuerat assignata. Ad illud
q̄ fugit astrū atq̄ numē (vt plato
inqt): cui / uiuendo se silem reddidit:
Sed hec illi viderit: ¶ Proinde.
sicut i terris. q̄sideratō. a singulis /
ad rōes nāliū spēz. a spēbꝰ / ad rōes
diuinas (trāy nāliū causas) p̄cedebat:
sic in celo. uicissim a rōibꝰ diuinis
(.i. ideis) ad spēs nāles p̄fecte. ab his
ad singula quodāmō se gūtit:
Ac q̄ diligēter hic i̇spiciebat sīgu-
la: tā ibi eadē p̄spicue ibi p̄spiat eadē:
Et ā hic singulari p̄ instrumēta / in ex-
terno videbat lūe: illic sēm silem

ꝛt se / i lūe videt ītrīseco: ꝓfecto q̄tū
olim gūtebat ad sensū: tm gūtiꝰ
fur / ad mēte. cū oculo diuinū fulget
lume. ¶ Ex q̄dē et si intriseīm mēti
bꝰ dici p̄t: tm miltomagis ab ipso deo:
q̄ i ipius oculo radiq̄ a sole pendet. sē
atq̄ seruat. / plenq̄ l. s. radiq̄ diui-
nū lumen / formaz adest (sicuti colorū /
solis lume) in formas q̄ ipsas / et circa
p̄ forīq̄. cateng ostendit mētibꝰ: q̄teng
i ipsū pure ardētesq̄ i ipm gūtiꝰ.
Tot vo salte ibꝰ (oio cōūsis) patefacit:
q̄t rex spēs facit i mūdo. Ꝛō. n. decret
ming formaz mēte. q̄ mūdi materiā: / mēti
neq̄ ming tribuīt. q̄ naliter appetat: ^
Optat aī ordīe vniūsi q̄plēdē: quo
et ipsa ē q̄plēsa: quē diuturna iam
admiratōe q̄sūit: in quo et ipsa / pro-
uidētie cōdā sortīt officiū: ¶ Singula
vo et infima. tm in lūe prospirit / sue
p̄tita illa fuerīt / sue p̄ntia / sue fu-
tura): q̄tū ad illa. l̄ prouidētia q̄dā /
l̄ affectu dīgit. ¶ Dane q̄dmodū se-
nes / pueoz ludos. philosophi / studia
plebeoz. vigilātes / somia dormētiū
aut negligūt aut rident (nisi aliter nō
nūq̄ nītas postulauit): ita et miltoma-
gis. segregate mētes / nīra lex singula
et gligētia negligūt: nisi q̄tū ab ipso
oim patre (cuī nā / prouidētia ipsa est.
cuī agē / ē prouidē. cuī officiū ē / oibꝰ pro-
uidē): prouidētia illis q̄dā fuerit dema-
data): ~ Tales plotīq̄ aīas. tū ex ati
q̄z sentētia / tū ex ppa rōe. gbat curāe
suos: et sepe publice vaticiniis / cetisq̄
bnfīciis. generi humano prodesse:
Sed cū hac prouidētia / voluntati diuine
gsentiat: nō pturbatōe ex rebꝰ nīis
ulla tāgūt: sed facile lex / et trāq̄lle
gubernāt:
Sed neq̄is diffidat aīam sep̄ātā /
ad tātū posse lumē attolli. ꝓtica q̄ea
videaq̄ i tenebre / tāta caligine circūfusa:

cōpaē platonici iubet intellectū ḡdē
visui · intelligibile uō / visibili · ¶ Viso
nūq̄ luce ipsa (in ipso sole plenissi
ma) q̄phēdit: (illa · n · huiq̄ lp excedit
ꝓportione) Interdū etiā neq̄ lumē
in coloibz · ipedity cataracta · videt
Aliq̄n vapore quoda obfusq̄ l' rubro /
l' croceo: et obscure / et aliter q̄ sit · iu
dicat · Alias aūt l' pp gtitoem / ad itiore
imagiatoem · externa nō videt aspicē:
l' pp distitoem sil' ad obiecta inter se lōge
distātia · vix cernit alterutr: ar si
paulo attētiq̄ ad alterū vergit: iterū
remissiq̄ l' nullo mō vergit ad alterū:
¶ Dimiliter itellectq̄ humanq̄ imessā
ipsā diuini lumis plenitudine / ī absō
luta dei nā exuberāte · nūq̄ pmitq̄ cō
plendit: quippe cui illa / mmuū capa
citate metis exsuperet: ¶ Etēa · idem dei
lumē / l' in rez creatarū ideis ālī determi
natū / l' in āgelis gētū iā · clare
quidē pspicē pt aliq̄n: videlicet cū
ferme ita fuerit a corpis gtagione
semotq̄ · vt illa: elemētali vō (vt nūc
giūctq̄ corpi / ālī catāctā q̄dā) adeo eq̄
ad illa / ꝓportio ipedit; vt ideales rō
nes / āgelicas q̄ substātias (lōge admo
dū a mā segregatas) oio q̄phēdē neq̄
at: ¶ Proinde quoties pro vibz · ālīda
ear pfectates excogitat; totiēs (q̄z
phātasie giūcta est) nimirū phātasie
simulachris (quasi vapoibz nebulisq̄)
eas adeo prospicit inuolutas · vt l' obscu
re admodū / vl' aliter q̄ sint · videre
togat: ¶ Postreo etiā · si parū (q̄d pt)
phātasie discutiat nubes: iterea tñ
q̄ et ad difficile regēdi corpis mīsteiū
est gtitq̄ · et ad sensibiliū imaginū
ob rumorem ſu ghinue ī pcedēte / sil' atq̄ ad ī
telligibiliū ītuitu ē distractq̄: īmo
supnos īfluxq̄ vix ādē suspicit / et ālī
ner prospicit · atq̄ (vt platonici opinā
tur) tñ p repētinā quada cozuscatoem
subito vanescēte: ¶ Quaobrē ne
mini mirū videi debet · q̄ hic neq̄
claritate diuinoz pcipiaq̄ · neq̄ sua
uitate ipsā (q̄ illic gustaē ex illis) ipsi
vnq̄ l' paululū degustemq̄ · Sepe mea
ob īformē materiā / et a mēte et a diui
nis alienissimā · nō aliter / q̄ lingua
pp pituitā pālitica) diuinoz sapoz vita
tē voluptatēq̄ gustare nō pt: Ded tñ
demū salutare nectarei lōris recipiet
gustū: cū lethei flumis letales huiozes
penitq̄ expurgaueit: atq̄ īsup diui
nū fontē · nō nāli tm siti (q̄ ex seipsa /
molestā) appetieit: sed etiā quoda
morālis pietq̄ sitis habitu · ipm pre
cēteis (imo solū) elegeit appetendū:
Quo at gustu / sapoibz his vescaē: alibi
disputaūq̄: ¶ Hūc tendit platonicū
illud / in phedzo / Alias q̄ ex lethea aq̄
emerserit / altiq̄ euolāe: ibiq̄ p̄ celestē
vna cū dīs celestibz: deinde supceleste /
cū supcelestibz · circuitū agē: eo · s · ordie
vt alie / cū aliis ibi numitbz circuiaret /
circuitq̄ hmōi / alternis vicibz repe
tāt: ¶ Hoc at nihil aliud sibi vult /
q̄ solutas ab elemētalibz corpibz aīas
t celestibz iā vehiculis (t figurā ꝓpā /
circulare scz restitutis) celeste cole
regione: atq̄ aliās / vna cū stellis / ce
licolisq̄ aliis (q̄bq̄ nā / l' habitu magis
familiares sunt) cū in certa q̄da
mūdi gubernatōe ggruē: cū p rez
spēs similit rōe discurrē: Kursq̄ cū
cū dīs supcelestibz · i · agelis · ī ipso ideaz
ītuitu / et quasi quoda circuitu subito
gsentire: et vna cū vtriscq̄ feliciter
vtiq̄ q̄gē · ¶ Addit · eisdē (vna cū
superis) illic alimētis (scz ābrosia /
et nectare) ut vesci: Ambrosiq̄
q̄dē ee censet ꝓspicuū suaueq̄ vita
tis ītuitu: Nectar vō / excellēte fa
cultatēq̄ prouidētia · ¶ Hic paditur
et vero illud arcanū (a platone ī

Cum gratia & privilegio Regiæ Maiestatis per annos nouem.

Ch. Dic apparet :. Socrates. Sto g̃ getulo queda tpatia eis : qn qde qd tpatia e / et pulchra ee
debet :. 117. a. :. Ch. Recte. / So. Pursq̃ g̃ rnde : qd tibi ee videtur :. Videtur (ait) Tpatia mihi
verecundu queda rubore inducere / verecundiq; hoiem facere : pudoze ecq ee Tpatia arbitror :. Istud refelli
tur :. Ch. Attende. qd rursq̃ addua : qd mihi tradita e a quoda dicete / Tpatia ee : vt sua ipsa agat.
Quidna refert. ex quo audierim. So. Nihil profecto Sto id cosidandu e. quis dixerit : imo vtq̃

libro / de regno (p certis) celebratu). /

Ponte mudi circuitu (ab oiete / ad occidete) ee Jouis atq; fatale :

Rex fore qnq; alter hinc oppositi / Dub Saturno (ab occidete via ssi ad oiente) : in quo spote nascetur hoies : atq; a semo procedet i iuuc tute : alimetaq; illis vltro (eterno sub vere) suppeditabit. Jouc (vt arbitror) aiam mudi vocat : cq lege fa tali. maifesta hic / maifesti mudi ordo dispoit. Stea. vita aioz / in corpibq; elemetalibq; Jouia ee vult : sensibq; atoriq; dedita : Saturnu vo / supimu iter agelos intellectu : cq radiis illustret vltra agelos aie / atredatq; / et ad intellectuale vita ginue (p vibq; eigat. Que quoties ad vita eigmodi querut : eateng sub regno Saturnio dicut vite : qteng intelligetia vi uut. Proide e ea vita. ideo spote dicitur regnai : q. electoe tpa e melio reformatur :. Pursq̃ indies reiune nesce : id est. idies (si mo ibi dies di numerat) magis magisq; floresce. Hoc illud apostoli Pauli / Homo iteior renouatur idies :. Deniq; illis alimeta / sponte affatim / sub petuo vere suppe ditai : q. no p sensq; opa saq; discipli na. sed p lume itimu / sumaq; cu vite tranquillitate. muris pitatis ipsiq; spe traculis pfruut :. Eigmodi vite odor qde (mete pro vibq; sepata) sentitur : sapor vo (mete pmixta sepata) gustat.

Addit his i Sympolio / Aias purga tas (que diuina / p certis pulchritudine amauerut) tande in ipm diuine pul chritudis pelago / sese prorsq; imergit : diuinosq; ibi liquores no tm bibit : sed eria in alios. ia ex seipsis effude. Da mu vo beatitudinis grudit i Epino mide. vbi ait / Aim purgatissimu, oia tu mutabilitate firmata / tu milti

plicitate tollerta. sese in ipa vnitate (intellectu supioze) oio offerre : pq hac. in vnitate diuina (itelligibili mudo su pioze) ia tnsferre : deoq; potig viue. q seipso : cui certe cura quada (supitelligetia roe sit giuto :. Jur vo nodu essit (Plato vult) diuina quada luce : q qde no aliter in mete refulgeat. q si amoze dei prorsq; attesa. tnsformetur in deu :. Quo fit. vt diuinu amoze (i phedro. oibq; diuini furoris gradibq; / ammiq; bonis. logisse pposuerit. Hic vo po tissimu platonica latet mysteria : paucis (que subda) a nobis breuiter explenda :. Nepe segregate metes. cu pmu i se gutur : p radiu nale / sibiq; ipsu (tacq; aia) alia / q noste videt). pauca qda / et illa qde ab sub nube videt : qteng. s. eaz na. sub determinata spe / rez q; formulis (quasi iformibq;) reprsentat :. Deu vo p ra diu ipsu. i lume roe cuctis metu sub limiu spebq; sese gutes : ia p ipm (qui p diuinu lume) pspicue ructa / ab ipo lumis hq; auctore creata qspiciut. i luce vo ipam (luis hq; origine. qua na liter appetut / ideoq; ner frustra desi derat) asseq; suspiriq; do no pnt : qm et p externu a deo lume (quateng ex ternu e). luce / deo itima / oio penetrie. et aplissimu dei / agustissio suo. gplede nequt :. Siqde lume ipm (quis i deo aplu : tn i mehbq; euadit agustu.

Rex luce (licet obscure pspecta). tn ardeter amato. ipsiq; iterim amoze pe mixtq; attedut : atq; attese (qd amoib e ptu) tnsformat. i luce : q. deniq; robo rate / ob amoze / ia qsequut : qd per aspim vie emuig seq; potuerat : vt lux ia ipsa (amore) facillie fiat. quia prosea oculis an moliebat. Tata vis e amoris / tata facilitas / tata felicitas. imo vo (vt rectiq; loqr) tata vis e lu ris amate : mes. n. amado luce. no

vere dicat. nec ne. d. Ihc Critias. pro Charmide. suscipit disputatoib ong. rr. Cri. Que honeste et vtiliter fiant. Thesiodg. opa nūrupauit. e. existimadū pterea illa sola hec ppa cōsere; noxia vo oia. penitg aliena. Quaobrē arbitrai oportet et Thesiodū et aliū vnūquēq sane mētis virū. horem (ita) sua agere. tpatū vocare. rr. Cm vo Req. so. pred. i mg. if. hy.

tā sese accedit et tūsert. qā a luce blande allictē. vehemēter pruri ente. penitg penetrate et accendit et tūsert. et lucret. Cū vo tota pceptoib fruitoib q efficacia (que in sensibg ē exterīb). sit et multo magis i phatasia. rursūq lōge po tentioz sit i mēte. pserti expedita. ac ptēa sensibiliū rez. oblectame toz q rōes exactissīe sint. i deo: seq. vt du mes expedita. potiꝰ deo. suma q et sinceriſſia. oīm oblectamēta se suū (suo quoda. mirocq mō) ple nissīe sentiat. neq solū imaginaia (circa deū) delectatōe (qsi videndo. audiendoq. et odorādo. cher. n. iplē no pt.): sed eriā substātiali qda (gustui. tactuiq pſili) voluptate pmulceat. Gustū vo tactuq inq. no q̄rigu cēda (vt fit i sensibg). sed penitratis penitg. atq penetrati: penetrati inq. ato to dulcedoq bono. totū secū. i me suq gaudiū infente. Quod gdg in patria.

Proinde nouē beatoz gdg. no solū apud xpanos. sed eriā apud platonicos tū in agelis. tū in aīs disponit: ob ea (vt arbitroz) rōnē. q nouē pripue mo dis diuina illic pficiat. q̄templatio. Da me q̄admodū nos. ex rez pō. ordie. qno ditate. pōm. sapiam. boitate dei (q̄ possiq sagacitate) venamur. sic illi vicissim. ex diuina boitate. pō. sapia. tūq ex fi nali. efficiēte. exemplai causa. vniuſi. hec tria silr in rebq agnoscit. ea vi delicet rōe. vt alii diuina boitate po tissīmū in seipsa gsidēt. alii ad res ipsas pripue referat. alii pripue res ad ipsā (velut ad finē). singuli. tū cuncta cōtueat. Dic q triplex diui ne boitatis iplet intuitu. p quē. tres primi ordines distinguit. Tri bq q modis silr pō. Totidēq sapia cogitat. Hic sex isup ordines bro gniantur. Hos nouē felicitū gradibg (apud platonicos) octo celoz plagx. ar nona sup celū excogitata regio. ggrue accōmodai videtur. Apud orphicos at. octo celi. atq sub luna. ethereq ignis. Apud xpanos. circuli (sub empyreo) nouē. Qui libet. n. ad illa potissīmū regione. habitu quoda silr (qsi nali lenitate) ferunt. q habitatoibg agelis. sese in vita. prīpue silēs reddiderūt. Dilr & xpam. reprobos aios. in nouē reprobor demonū gdg (q̄bg se vinctos fere silēs). ipsa silitudie (qsi pōe nali) putat pripitai. Sed de his aliās. Qui vo nouē sint in bīne grada. hec q̄ (vt arbi tror) nō q̄probat. Nepe diui na potentia timeq. sapiam q̄rig. diligiq boitate. Volq q̄dē amor boitatis. aiam tūsfert i deū. Iuncto amor (absq iā sitiē. atq tioze) aiam patrie reddit. Cōtra vo neq. Sed iā q̄dq ipsos (q̄bq i celū asceditur) ordie disponaq. In p̄o. sint. q potissīmū boitate amat. deīq poſeſſa timet. postreo sapiam q̄rit. In 2o. q in primis diligit boitatē: circa vo reliqua duo. se pariter hnt. In 3o. q silr erga primū i primis afficit. deīq sapiam p̄scrutat. postreo timet pōm. In qo: qui circa tria eq se hnt. In quito. q bonū p̄o amat: deīq pōm extime sit. In sexto. q silr bonū dili git: sequēte vo q̄du appetit sapiam. In septio. q absolute bonū. et siplr ritē amat. In octauo. q̄s pō. 2o. boitas. 2o sapia mouet. In nono. apud q̄s. sapia primo. 2o. bonitas. 3o. pō poteſt. Hzistriū eiusmodi tenuagelio ibi significatū arbitror: vbi diuinū oraculū sectatores

Octobris. Cc.

sensꝰ affectꝰ videt⁹ interdū nonnihil / l' ad fortitudinē (ꝑ ira audaciaꝫ) qferre / l' ad prudētiā / per
florē / vl ad patiam / ꝑ dolorē / l' ad iusticiā liberalitatē qꝫ ꝑ amorē : tpatie vo sꝑ ipeꝫ oīb oppoit⁹ :
cū . n . t sūma ꝙda trāquillitate solū collocāi possit : a quovis affectu vndiqꝫ ipedit⁹ / Auget quoꝫ
difficultatē . q sicut i corpe . g sonāte oīo humoꝛ mēbroꝛꝫ tēpiē : sic i aio harmonia suoꝛ ouꝝ

suos . nouēs bēos appellat : ꝓtēa
q nouē gradibꝫ meritoꝛ (ducē deo)
celi nouē . ad nouē qteplatois oꝛ
dines / beate petit⁹ : Sed ecce iā
beata euāgelij sēti gnēzatio . nob
ā monē videt⁹ : vt (philosophicis
dimissis abagibꝫ) breuioꝛe tram
te / beatitudinē . ea qꝛ aḡ via (q xpa
ni ducit theologi / ac Thōs Aḡnas
i ꝑmis xpane splendoꝛ theologie :

¶ De statu qe pure . ꝓpue sdm
xpānos theologos :

¶ creata mēs quelibet . respiciēdo
l' in sua ēentia (q ibi ab esse differt .
et in certa spē ē / adeo ifinite dista
t) . l' in lumē sibimet ꝓpū / l' in
duis lumē / in ea determinatū :
subsātia diuina itelligē neāt : q
cū infinita sit . certe ḡd ipsa sit / per
finitū aliqđ repntari nō pt : solū
nō ꝑ ea q dixiq) . mētes / et deū esse
ggnoscūt . et quid nō sit potiꝫ / q̄ qđ
sit . et q rōe / l' ipse ad alia / l' alia re
ferāt ad ipm : Id plato i parme
nide probat : Idem Dionysius areo
pagita / in mystica theologia ꝓpo
bat : grudes . mētes i sūmo nāl ggni
tois gradu / quigi deo / velut ignoto :
quasi oculū (sub solis luce) caligāte :
In eigmoi vo ggnitoe / nāle desideriū
nō iplet : ¶ Ruicqđ . n . i spē quada
se ipsum . spei ipsiꝫ optat ꝓtrem : Tal
at ggnitio / i ipsa ggnitois spe / ipfecta
cessetur . Doleq . n . i nullo ggnitois mo
qesce : ꝙq . qđ sit res ipsa / sdm sbam
ggnouerit . ¶ ꝓtēa rōi nāl est gtinua
ꝓcēs discursio . q̄ꝫ ad sūma tueriat
rōem : q ḡm infinita sit : ideo sola .
rois discursu (ex se / absq fine / frustra
quagaturu) sistē possit . Inde vltra :
finitū qlibet . mēs sꝑ aliqđ vlteriꝫ
machinat : qđ idem i nīs / et lineis /
et figuris / ꝓpoītoibꝫq apparet : q sit

tic / vt i sola dei subā (que sola finitate ḡ esse
valeat . ¶ Idoꝫ inde puenire ꝛc sendue :
q nālis / tū itelligē spiritaria / tū volū
tatis ardoꝛ . radiq quida ē / ab ipsa di
uina luce / ptie ꝓ ipsiꝫ lumē ifusꝫ : in
eade qꝫ resilit nāliter : neq̄ moueri
tessat . ꝙq̄ . in suū se sole deniq̄ resti
tueit : Proinde . quo ḡd nāli i finē ꝙq̄
q̄ . eo velemētiꝫ aduetat ad finē : qđ
t elemētoꝛ motibꝫ t manifestū : Degre
gate vo mēteb . ꝓ nāle ggnitoem ꝓ
pinqoꝛes deo eundū / q̄ q̄uicte : Igit⁹
cū nīre . nālis ggnitois sue terminis
gtente nō sint : certe miltonūg ille ¶ Qm
vo nālis spes colubet appetitꝫ / ab vnū
sali nā directꝫ / oīo inanis ee nō debet :
oportet mētes oēs posse diuina vide
substātia (sine q nihil ꝑfecte vident⁹ :
at cū vide illa / i spe aliqua creata nō
possit . opꝫ tn sit forma / ꝓ qua videat
(foꝛ inq̄ diuine substātie ꝓpa . q illa nō
imaginaie / ꝑ ꝓpe ternat) : Certe est
eas diuine sbstātie adeo copulai : vt ipsa
iā ispiciat ꝓ seipsa . Dile ḡdā apparet
visu : q . coloꝛes ḡdē ꝓ ipsoꝛ imagines
sub lumīe cernit : lumē vo ꝓ aliud ꝑ
pue q̄ ꝓ lumē / vide nō pt : ¶ Sed ne
q̄s absurdū putet . deū itellectu quige
velut formā : meminisse oportet . ꝓtrem
mētis qsistē circa vez : Vez at / et
ens / et itelligibile . idem : Qrqđ aūt
t hoc ipso gne . ex een⁹ . atq̄ ee qpoītur :
tq̄ ens / veriq̄ potiq̄ . q̄ tq̄ ee / ꝓtas q̄
se habet : neq̄ pt aliooꝛ / in eode ee foꝛ :
cū ia foꝛ in se sua / ad suā q̄si māteriā sit
gtracta : Itaq̄ nulla creata mēs / me
tiū reliq̄ foꝛ fiei pt : imo solq deꝫ . ad
gng mētiū / vbiq̄ se habet vt foꝛ : q̄ solq
t ipm esse / et siplicissia vitas . vt foꝛ
(tq̄) . nō tq̄ ꝑs qpositi / ꝛpadi ꝓ pīu ;
quo mēs potiq̄ . vt deq̄ ia : q̄ vt mēs opet .
Dicut ignitu aurū . vt ignis agit potiq̄
q̄ vt aurū : q̄le Apocalypsis Joānis iubet

sed

tpatia repire· ōim ē difficillimū: Quadrē nō iuuria Socrates·ta i epilogo/q̄ i exordio·ad tpa-
tia (celesti harmonie ꝓsimile) gsequēda opꝫ ee ait celesti vtute atq; diuina: tu aio: tu rōnibꝫ et vbiꝫ i-
fusa· vbiq; vo admonet·gtendendū ee potiꝫ·vt sub legitiꝫ institutiꝫ·tpati essiamur: q̄ vt sab
dialecticis rōibꝫ·de tpatia disputeꝫ: q̄q̄dē rē Lo·pcēd·i mg·if· ✠ 417

emendū: ¶ Quo pacto mēs deo quiḡit·:
Adhoc at·vt mēs diuina tduat substātia/vt forma: nō ꝓpa vtute durit: sed diuina trahit actē·Dicdē nia i fior/ tpetate/formaq; supioiꝫ·absq; supioiꝫ ipsiq; actē/qsequi neḡt: q̄d i elemētiꝫ ē maifestū·in q̄bꝫ aer nō alit q̄ igne agēte/igniꝫ euadit. ¶ Ptēa·mihil pt ad excellētiorē actōem aliq̄ pduci·nisi pq̄ i eo vtq; corroboret. Q̄q si ad gsueta actoiꝫ spem (ꝫ in aliq̄to vehemētiore) ē pduceda: satiꝫ vtiq; elt·si mō solita vtq; augeat: vtpo te si aer (qui nāliter vno calefactū·gdu) duobꝫ aliq̄ gdibꝫ sit calefactus·g: sufficiet·nāliꝫ sui caloriꝫ aliq̄tulū itēdē q̄litatē: Veruti si aer actōem spe gnēq; supioꝛe sit sibi vēdicaturq· videlicet si illuiaturq· fuit (q̄d corpiꝫ ē etherei ꝓpiū): noua ab ipso ethere formā iā sortiat·oportet·: Quorsū hec: ¶ Vt itelligaꝫ·mētē nō posse ad diuina subam (ꝫ ipsāmet) ꝓspiciēda attolli·ꝫ solū nāliꝫ vtutiꝫ et lumiꝫ augmētū (cui cigmōi opatio/ab ipsa nāli mētiꝫ opatōe/plq̄q; gne differat): sed opꝫ ee noua q̄da virtute/nouoq; lue ab altioi ꝑn⁹ descēdēte (q̄d q̄dē et gre et gle lumē appellāt): quo illūtata mēs/ et multomagis accēsa·diuina iā subam (q̄ caloꝛe iā feruet) rduit· velut flāma: flāma inq̄·nō q̄le in crimita/sicq; vaporꝫ a terra sublatꝫ subit (qne ignis spera (q̄uis id admodū sile videatur)· imo flāma supcelestē/lucēte salubriter/ nō vrente· ¶ Negabit forte aliq̄s·mētē ꝫ q̄duis lumē/ad ꝓspiciendū deū posse pduci: q̄ si nulla ē visꝫ ipsiq; ad sonū ꝛportio: nimiꝫ neq; mētiꝫ/neq; luiꝫ a mēte susceptiꝫ (ideoq; finitiꝫ) villa ad imēsū deū ē ꝛportio: ¶ Nos at rndē diḡ·deū (q̄uis facultate itellectꝫ excedat) nō tn sit alienū ee ab itellectu sicut sonꝫ ē alienꝫ a visu/l insēsibile q̄dā a sensu· Cū deꝫ sit (vt ꝛpāmiꝫ placet theologiꝫ) itelligibile primū· totiq̄; itellectualis vtutiꝫ et actoiꝫ ꝑn⁹: i mediuꝫ: et finiꝫ: ē ꝫ q̄da int itellectū/deuꝫ ꝛportio: nō q̄ sit villa gnē suratio: sed habitudo q̄da potiꝫ quasi mēs itellectualis/ad itelligibile forma· et effectꝫ/ad causā· ¶ Ptēa lumē illud ifusū·etsi termiatū euadit in mēte: ea tn vtute ꝓditū a deo ifundit· q̄ ea diuine subē copulet/nō nāli q̄dē/sed itellectuali potiꝫ copula: Id vo effice neḡt radiꝫ nāliꝫ: q̄ ia ab initio totꝫ i suscipietiꝫ tn sui it nam ꝫ se ꝓpꝫ iforme: mēs et ipse caliginoso euasit/et debili: Neq; mēs cū loge a diuina simplicitate degenet) tota pt sua (p idem sortiri ꝓtem: ideoq; aliud in ea/radiꝫ nālis est· ꝫ que (q̄ teng sue queit spei) nō mihil itelligit: aliud vo/lumē ifusū diuinitꝫ q̄ subleuate) ad gradū sup se vltꝫ q̄ cogitari possit eminētissimū· mirabilit eleuat·

¶ Denicꝫ infinitas ipsa dei· haud ꝓ natōem forme significat (qualis in finitas/mēs queit·cuiꝫ sit messitae/ et informis·meito ggnitoi inepta re set·): ꝫ absoluta significat excellētia nullo prorsꝫ subiecto gtracta· Hec aut (ceu sol) nā sua id habet·vt miri i mo dū lucendo atq; illuminādo/maxie oīm moue itellectuale visu possit atq; videi: et q̄ vtute excedit mētē: cadē possit ea de (sup vires ꝫas eleuare· ¶ Neq; in putādo ē mētē ēntia diuina formata· q̄uis ād ipsa sit itelligat: ipsā penitꝫ gplēdē: nā et vtq; ipsiq; termiata est et lumē in ea determinatū: et diuina cū subit ēntia/nō ꝓtem diuinitatis vtute inde forīt· ¶ Quid ergo: Nūqd ꝓte diuine subē cernit ādē: ꝓte vo nō cernit: ¶ Nō ita sane dicēdū: sicdem deꝫ diuidi neḡt: imo vo putādū ē. ea aspice deū· haud tn penitꝫ cōplēdē

dines voluptates q̄ vset⁹ ⁊ tñ solitudine q̄da tristert⁹ / et ad cupiditates aputandas: et ad actu quiet-
bet moderadu⁹: vt cria officiu fortitudis ⁊ audacie floibq; modeatoe vset⁹: silr iustitie ⁊ pmioz penaz
modo: libalitatis q̄ ⁊ erogandi mo⁹ denicq; totis vite salis: vt ne q̄ nimis: hic pythagoicu illud / sñs censura
oim optima. Sed memento rr | Regre so. pred ⁊ mgr. ifciore. mb

418

attingut⁹: et q̄ videt / pluribq; roibus
assequut⁹: oes tñ ua roe pspiciut⁹:
Et cu gaudiu (velut terminu) amori
rndeat: q̄ amauerut ardetiq; hec gluctiq;
(vt solet amor) heretes ttiq; trisert⁹
⁊ bonu. sic ipso amois habitu gsente /
suauiq; fruut⁹. ¶ Proinde si metiu
finis ⁊ ad diuina subam puenire: nitaio
illic (tñ in fine) oe metiu desideiu psq;
iplet⁹: ¶ Ro tplet⁹ aut: nisi ordine illic
vniusi creatu / undiq; gplebent. ¶ Hinc
eignodi ⁊ gsuetu studiu itellectus: vt
ptiulaia ⁊ vniusalia ad coissimu vsq;
resoluat: atq; ipm ens sub absoluta
roe describat. pq; oes eig gdq; distincte
diudat: ⁊ si ad id pcipue natus sit: vt
vniusi sor q̄nz formet. Quidna phibet
itellectu (du fontes gspiat vniusi) vni-
uersu eflues inde pspice: (psertim
cu no sicuti sensus. ex sumo sensibili /
ad sentienda minora / ⁊pedit ad tps.
sit itellectus ex itelligibili sumo ⁊pediat
ad relig / sed potiq; mirifice roboret⁹.
¶ Ptea itelligibile gen / aplis ⁊ gne
nali (Multa. n. vlt illa q̄ na facit.
itelligi pnt): ⁊ q̄uis ad ee male co
plendu nitaio requrit⁹ ⁊ sup et milto
plura ad gplendu ee itelligibile exi
gut⁹: Atqui ee itelligibile / tuc demu
absolutu ⁊. cu itellectus sumu attigerit
fine: q̄ admodu ipsa / nalis ee pfectio.
in ipsa rex ctaz gstitutoe gsistit:
Quaobre deus q̄uis ad pfrem vniusi
produxit: ⁊ itellectu sibi iucto produxit:
Rursus q̄uis alis pfectis alio deu vide
at: singuli tñ ita videt. vt capacitas
nalis impleat ad votu: ⁊ hec at ⁊ alibi
mete. ad oia vniusi gna / spesq; exte
dit⁹. adde insup. et ad figula passim
subdita spebus. (Ser. n. isup exoptas):
Itaq; metes / in deo. oia figula discrete
discernut. ¶ Profecto cu vtq; superior
possit / q̄ndiior / atq; oia eminentio:

aie vo giucte corpibus. et vniusalia
ognoscat / et singula: gsentaneu est.
metes ipsi vitali giunctas. una vtute /
vnoq; situ vtraq; gplede. pserti
cu et ipse rex spes aplisse sint ⁊ illis
[illegible] et ille [illegible] vtute ibi
efficacissima gsequat⁹: p quas. gna /
spes q̄ad figula usq; deriuet. ¶ Dane
oppositio q̄da ordie / rex spes. ad itellm
giuctu puenit / et ad separatu. hic
.n. resolutoe quada. a singul me co
ditoibus separando: ibi vo. ex giuctoe
quada metis cu for diuina oim esse
trice. et iudex / iudice oia singu
lor⁹ ⁊ q̄ q̄de for. no a singulis ab
stracta ⁊: sed singulor⁹ vbiq; crea
trix. no forme tm / ⁊ mie (in qua si
gulaitatis rex gsistit origo): q̄obre
forme / ⁊ mete inde fluetes. vlt oia /
oia figula / giuctis metibus repntat.
¶ Quod q̄de hic oia confirmatur /
Qui si metes agelice / celestia corpa /
⁊ itellm mouet: nitr ⁊ eas / hoc pnt
q̄d mouet / sitq; (qui motu
mutatur) no ignorac ⁊. Nostre vo
metes. ad agelica (psertim q̄tu ad mo
tu spectat) noticia pduci pnt: pci
pue sigd illic gubernatois officiu
osequatur: ¶ Dnatq; aie apud deu
immobilis:

Q̄ u metes illic (vnica dei forma
rez creatrix videat sor⁹: gsentaneu
⁊. vt oes vna videat visoe: Que
q̄de si pfectissima ⁊: statu potiq; possi
det. q̄ sumtesse q̄rat. ¶ Probabile
.n. ⁊ metes / q̄tis potiq; q̄ motibus
anidas: (vbi fine gsecute fuerit) fir
miter gquiescit. ¶ Pserti. q̄ si oes
vniusi spes ibi ognoscut: ⁊ sub q̄bq;
da at generibus / spes precedut
inumere (seu sub numero / figuraq;
et proxoe): gsequens ee videt. vt spes
q̄damo videat ⁊finitas: Atqui cum

nā dixerat se reūsurꝝ domū : qđ tū nō fecit rē ? : Hip. Haud recte discernis (o Do.) : nā q̄ mētit² achilles. nō ex īsidiis : sed iuuenē exercitū casu mētiri videt : coacty stāte atq; futurē re : f : Vlysses at spōte ac dolo : h. Do. An nō supza visi sūt q̄ sponte medacia dicūt. meliores ee q̄ qui nō sponte. Hip. Quoniā pacto : leges eos seuerig arguūtur q̄ volētes mala faciūt mētiūt q̄ : q̄ qui nolētes : Do. Video (Hippia)

¶ Rursꝰ si petua itelligētia ipsig itelligētis vita qđa est : atq; ibi itelligētia (ob stabilitatē suā pticeps sit eternitatis : seqt. ut bta mēs i eternā vitā (iure) tristata dicat. Meito qđe. Sepe mēs hyuana inter eterna et tpalia media collocat : sicut ꝑ opatio eig (q̄ tpaneis quigitur tpanea euadē gsueuit : sic et illa (qua eternis) eterna. ¶ Denicq; q̄nā pacto visio ipsa illic mobilis sit. nō video : vbi et videdi vtq; tps tū ab initio tū p̄ maxie iā supeminet : et obiectū (qđ videtur) ac fōr (q̄ videt) stataq; ipse ipsaq; eternitas. ¶ Hic seqt. alias deo semel hereteb : inde discessuras ee nūq; : si mō motū iā trāscederūt : atq; ñale desideriū ipleuerūt : qđ qđe cū et in suba stabili sit fundatū : et ad stabile obiectū ñaliter dirigat : minime nō alia : q̄ stabile denicq; possessione appetit / tūc finē : ¶ Quid mirū si spūa mēs quod nō ꝑ aliud : ē ꝑ se desideat : desideat vt sp habendū : ¶ Ptēa vbi ñalia sub se nulla ignorat : certe q̄lis sua illa possessio sit nō nescit : quocirca si defuturā : defuturā puidet : et vinit infelix : cū possessoe tā chara / aliqn (imo breui) se existimet caritura. ¶ Adde. q̄ qđq; ñaliter cruda adhūc fini : nō aliter. q̄ vi quada illata inde diuellit² : Cū ꝑ deo mēs (tūc fini) guigat² (ñalit pre ceteris exoptato) cōiunctoiq; hmōi efficies causa ipse sit deq; : nullaq; vis maior / ex adūso q̄ at accedē q violēter hūc seiugat / qđ deq; spōte guixit : p̄ocul dubio mēs a nullo vnq; inde recedē gpellet² / Quo at pacto / a certa vitate / ꝑ fallacia / a puro / totoq; bono / ꝑ voluptate sese aūtat : cogitai

ifinita ptūsire nō licrat : nō ptēudo dinumerat. sed manedo gspiciat.

itelligētia / vita qđa est : atq; ibi itelligētia (ob stabilitatē suā / pticeps sit eternitatis : seqt. ut bta mēs i eternā vitā (iure) tristata dicat. Meito qđe. Sepe mēs hyuana inter eterna / et tpalia media collocat : sicut ꝑ opatio eig (q̄ tpaneis quigitur tpanea euadē gsueuit : sic et illa (qua eternis) eterna. ¶ Denicq; q̄nā pacto visio ipsa illic mobilis sit. nō video : vbi et videdi vtq; tps tū ab initio / tū p̄ maxie iā supeminet : et obiectū (qđ videtur) ac fōr (q̄ videt) / stataq; ipse / ipsaq; eternitas. ¶ Hic seqt. alias deo semel hereteb : inde discessuras ee nūq; : si mō motū iā trāscederūt : atq; ñale desideriū ipleuerūt : qđ qđe cū et in suba stabili sit fundatū : et ad stabile obiectū ñaliter dirigat : minime nō alia / q̄ stabile denicq; possessione appetit / tūc finē : / Quid mirū si spūa mēs / quod nō ꝑ aliud / ē ꝑ se desideat : desideat / vt sp habendū : ¶ Ptēa vbi ñalia sub se nulla ignorat : certe q̄lis sua illa possessio sit nō nescit : quocirca si defuturā / : defuturā puidet : / et vinit infelix : cū possessoe tā chara / aliqn (imo breui) se existimet caritura. ¶ Adde. q̄ qđq; ñaliter cruda adhūc fini : nō aliter. q̄ vi quada illata / inde diuellit² : Cū ꝑ deo mēs (tūc fini) guigat² (ñalit pre ceteris exoptato) / cōiunctoiq; hmōi / efficies causa ipse sit deq; : nullaq; vis maior / ex adūso q̄ at accedē / q violēter hūc seiugat / qđ deq; spōte guixit : p̄ocul dubio / mēs a nullo vnq; inde recedē / gpellet² / Quo at pacto / a certa vitate / ꝑ fallacia / a puro / totoq; bono / ꝑ voluptate sese aūtat : cogitai

nō pt. ¶ Profecto neq; mētis suba ꝑmutat² : neq; itelligēdi ptēpicacia / sub lūe defixit² ginue gsi-mate : neq; lumē subtrahit² vnq; / qđ ab etnitate ifundit² eternū : neq; voluntas / ob altig stimulū / a totig possessoe redit : / vl ob tediū satietate ve / ab eo vnq; obiecto se segregat / qđ cū premig gphendi nō ꝑ possit : minuru / et sp accurrit² / nouū / et cū admiratione sūma : ideoq; cū desideio continue possidet² ¶ Denicq; si q̄to qđ sūmo dei statui ꝑpiq; / et fato fit / mobilig : mētes (suba iā diuina fōrtas) nūq; / ē / imobiles prōsq; euadē :

¶ Singuli si deo / atenti

Hic vero singuli (q̄rūq; appetūt) cōsequūt² : philosophi (vitatis admodū studiosi) hic in ipsa vitate / vitatū procreatrice / ea cūcta ꝑspiciūt : Hic viri ciuiles (gubernatoi ac potentie dediti) cū oīpotēte gubernatoe mūdi potētissimi gubernatores euadūt : Hic victoie / gleq; cupidi / oia iā adūsa vicerūt : Nouerūt oēs : beatis noti sūt oīb : Hic voluptatū sectatoes (si mō ꝑuenerūt / ipsa voluptatū causa / tota voluptate fruent : Sepe q̄admodū corpa / vmbre sūt / diuinoꝝ : ita et sensq oblectamēta / diuini vmbre sūt gaudii / Nā mēs efficacior admodū est / q̄ sensq : ac vez / totūq; bonū falso qđā bono / et potētiq; sup q̄ cogitai gat / et suauiq est : / Ptēa itellectq ob iectū suū vndiq; penetrare solet. (cū et itrīseca / ab extrīsecis / et ꝑia secernat ab alienis) : qđ nūq; efficit sensq / Ite. itelligibile (ob mirabile puritatē atq; vtutē) itellectq ipsig penetralibq prōsq; illabit² : qđ qđe sensibile / sensu nō pt effire : Quāobrē puri itellectq voluptas (circa itelligibile sūmū) / nō mō ē gtinua puraq; / q̄lis nō ē m sensibq : vez ecia ultima / et integ / sil q; tota gphendit² : miltoq; magis sensq supat

quia quotiēs cū aliquo vestr loquor (q opione excellētis sapie · testeq doctrine vestre Grecos oēs habetis): scire
nihil appareo · Socq · n · mihi idem (vt ita dixim) · ac vobis videt · Quod at euidētiq istricte arguēctu · q siquis
a sapiētibq viris dissentiat · C Admirificū tū hoc habeo bonū (qd me seruat) · qm Dime rubore verecūdie · ad dis-
cendū me ꝑparo · Rogo Regre folie pcedēti · margine if · (uerso libro) ·

voluptate · q sapor suauitas / illecebras
tanes odor · Doleng · tū in habitū
ꝑpū restituimur (qđ q id nō fiat): vo
luptate ꝑfundi · Nulla vo cogitāi pt
restitutio maior / q vbi aiq (qui ab idea-
imo a seipso degeneāuerat) · ideā suā-
imo seipm vndiq restituit · Ibi rursq
ipsa gaudii gaudet idea: vnoq si bono /
bonis fruit vniūsis · Et cū nos ea
delectet · q cupiq · cupiaq at oīa (q bona):
ibi sūma voluptate ꝑfundimur · vbi
cū sit oē bonū · ꝑfecte (q id appeti pt)
gsequimur · Haiq vero metes / di qdem
bono (sdm ētia bom ꝓpue) · boni
at ḡdibq / sdm vaias ꝓpie fruit ideas:
q teng vaios · pmis totiq bonū ḡdus
amates · varijs q callibq ad bonū
ipm profiscit · Deniq (vt su-
matim dicā) vnū · oīd · quo beati
fruit oēs · etsi alijs alij ꝓpue mo-
dis / roibq fruit · prout vaie · l ex
affectu / l ex obiecto aliter · aliterq alli-
ciente · trahit sua quiq voluptas ·
Dic g (vt Plato inqt) luor oīs abest
a chozo diuino · roīb · n · i eo chozo chai
tas efficit · vt singuli / figulos felici-
tati (tōi sue) gratuletur · Ptea
ubi q sq · et qd amauit / et ea q po-
tissimū eligit rōe / et q sq desideat.
ia ad votū gsequat · ubi q libet / abs q
tristicia / et procul a stimulo · q teq
oīd / plenq viuit · Illic · n · cū malis /
q acq sita capacitas prorsq ipleat ·
neq capacitas ab illo maior desi-
derat · sua · n · cuiq malit charitia
sit · Accedit · q nihil d gtig bōis / di-
uino prorsq amore flagrātibq) q
idipm velle / qđ deū velle gnoscit ·
atq ea tā mēsura q capiūt · tū rōe q
cupiūt · tū mō (quo deo ipse se exhi-
bet potiūdū · deo amato potiūr ·
q nō bonū ibi sim / oīd q plendi nō
posse · gnoscit · et hoc ipso mirifice

delectat · sim videlicet thesauz ·
eligētes ifinitū potiq ee / q finitū ·

De corpib bton · Cap · 9 ·

Nime pure / duplex felicitas cō
uenit · altera · ex seipsa (de q ītraiq) ·
ex corpe · altera · (q apud platonicos
t eigmōi · ꝓstat · n · hoc / exeplo qđa
cogitāt · Oculq qđe tuq / rotūdq
t / ꝓspicuq / splendidq / motu celerrimq /
mirabilis ꝓspicacia · oculū meū vi-
det / seq ipm cernit · i meo · affectq
animi tui siquidē / seipso figurat /
ac traducit in meū · meosq affectus
p meū mutuo recipit · Tales sūt
illi aioz · currq / et i seipis / et inuicē ·
Quisq illoz totq e oculis · atq i oīb
ferme / ita se hnt · vt oculos ipsos
se habe videq · Igit (quasi oculi qđa)
rotundi sūt / ꝓspicui / splendidi / motu
celerrimi / cuncta vndiq facillē cir-
cuispiciūt · aioz suoz affectq cogitatoesq /
p se ferūt · ceteris q aiq / qđa q si nutu /
facillē indicūt · accipiūt q ab aliis
silr / alienoz affectuū cogitationūq
indicia · Neq solū vndiq ꝓcul /
et acutissime videt · sed etiā audiūt ·
(Dicūt q stelle oēs / et demones) · vo-
ces q faciles / facile formāt · Et sicut
absq passōe villa / sic ibi sensus · sic et
voces · altercq certe spes / gnibq sūt · q
nre · Hec Plotin / et Hermias ·
Platonica eigmōi sniam / q firmat
t metaphysicis Auicena · probās
aiam / a ḡtagione corpis sepāta / i celo
celesti qđa istro vehiculo suo a corpe
celi accepto · ꝓq ipm · imaginatoīs
officiū exercere · vult · n · intellectuale
aiam (ex platonis sūia) vniūse moli
corpi (nāli dignitate / ordineq) precesse ·
Deniq currq illi (ex uberate suar
nitētū splendoīs) repleti / mirifice fa-
cēt · eisq (tōi radius q̄dā) totū celū
t pulcū · atq (vt multis platonicoz placet) ·

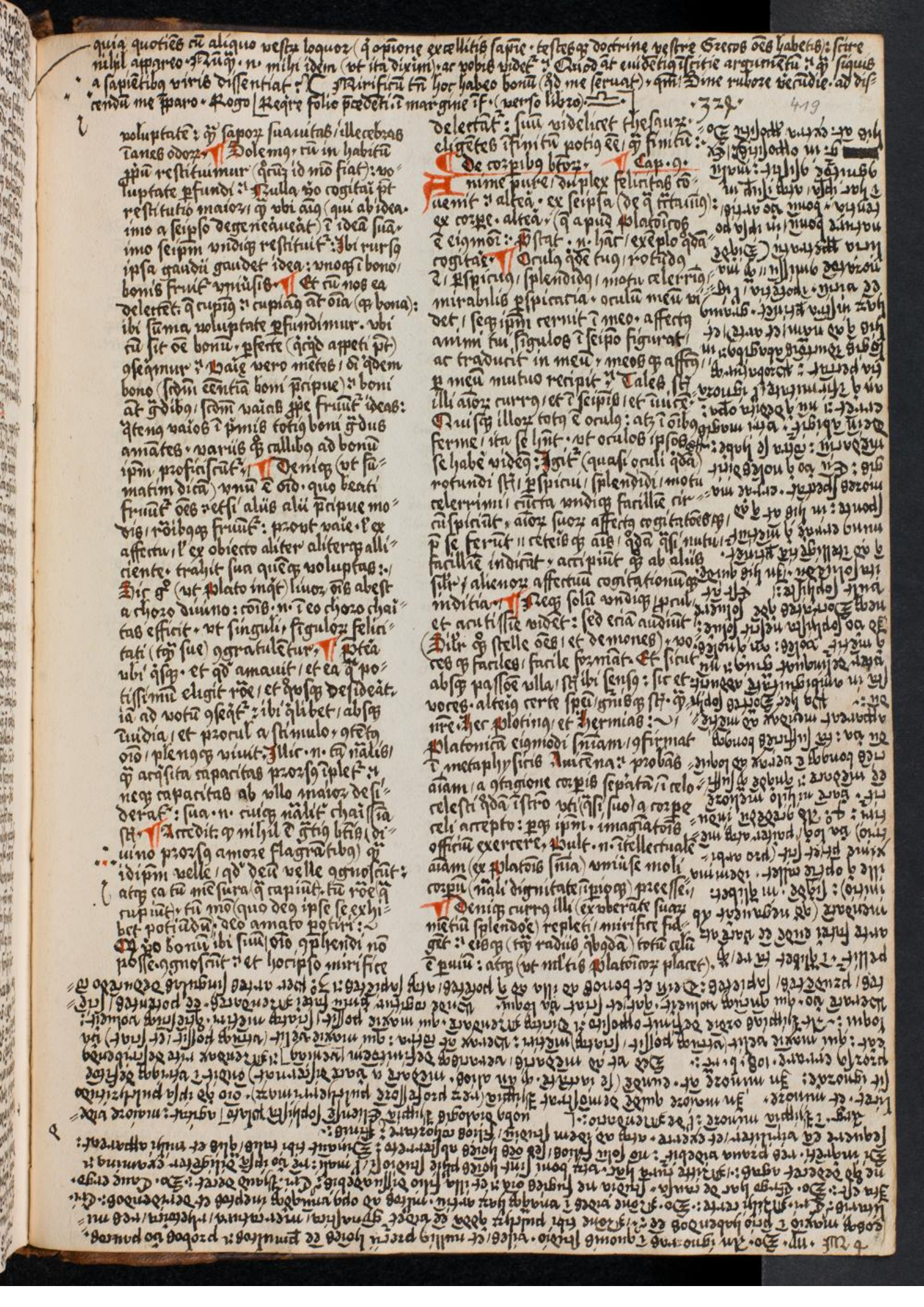

Profecto (o Crito) et studiū hoc vilissimū ē: et q̄ ē eo vsq; ridiculū: Mihi q̄dē (o Socrates) haud recte re
ipsa p̄bare visa ē ille / l' q̄s alig improbet: Do. O Crito. admirabē digni sūt hi viri: h. Cri. Equidē
ambigo q̄ rōne filios meos educē. Minor q̄dē natu teneor ē adhuc. dū exigat disciplina: Critobolg at adulti
ē iam: et aliquo dirigat. quo dirigat?: / Quotiēs tecū loquor. ita prorsus affirmor: vt existime. i sanis ē

potissimū ī orbe lacteo. nō aliter / q̄ stelle. coruscat. / Hic atiq; poete dicebāt: q̄m felices aie / ad supos reuolabāt: stellas in celo nouas lucē. Deo hercili videris. / Credit ad hec. q̄ Zoroastres / et Pythagore / platonicq; sectatores / plotinq; / porphyriq; pene disputāt: usq; quo ad redeundū causis. eosdē nos prorsus homines rediturōs. / Et plato in libro de regno scribit. p̄ q̄mte / fatalēq; mundi cursū. aias hoīm (q̄uis deo alte suscitante) corpa sua (q̄ in hoc cursu amiserūt) ideo recepturas: vt q̄admodū sub fato quondā / corpa hūana ī terra deciderāt: ita sub prouidētie diuine ipio. ex terra resurgāt atq; reuiuiscant: / Hec p̄scor mystia phor. haud mihi discrepat / ab hebreor / xp̄anorūq; mysterijs. q̄ eria a mahumete sibus confirmāt: Coīb. n. tribq; his legibus ma est. / Motū ipm ideo / finē reuelā re nō posse: q̄m sp ab alio fluit ī aliud: horū ipm nō (s. ī aliud tēdē) ab ipsa rōe finis (p̄sertim vltimi) alienissimū ē: Itaq; sūmū vltimūq; vniūsi finē (que mundq; q̄nq; sequi debet. cū et singula mundo minora / q̄nq; fine p̄pū q̄runtur) motū nō force. sed statū. Eta tū. n. motu p̄fectiore ee: q̄tibusq; gra mouei singula. p̄tēa mundi corpa ī eo statu (utpote q̄sumati ssīd) force pul cherrimū. Expleto tandē celi cursu (quo gignūt oia) nihil vltiq; gnai: q̄ singula hoīm corpa (q̄ gra p̄ gnā batur oia) ē terra (ubete deo) resurrectura. Qua q̄dē resurrectōem / p̄mū auctē diuina q̄firmāt: sic. n. deū sepe p̄phetas et aplos p̄duxisse. multos varijs ssīs mortuos suscitasse: p̄tēa sctos hoies (eria vita fructos) fecisse miracula / atq; q̄dē facē: / Mitto relīq; (inuabilia. n. ssīt). Certe nra etate. ano. 1494. decebri / atq; ianuario / religē q̄dā petri apli. m

vrbe Volaterrana repte. miracula duodecī ondērūt: et tgētia illa q̄dē / et oī ppō manifesta: / Iher et silia / potissima sūt resurrectōis indicia: adeo vt Auicena ī methaphysicis asserat. auctī diuine / resurrectōem assecuerāt / ee credendū: / Et si Auicena / nulla tāte rei rōne afferre tentat: xp̄ani tn theologi / rōibq; eignōr p̄suadent.

Pmia rō. Cum ex aia / et corpe hūano / sit vnū q̄dā nāle cōpositū. nāliq; istitu / aia ad corpa affinit: ideo patet. aiam nō ex ipso solū vniūsi ordīe. vere eria sedm sue ne ordīne corpi copulari: quo effinit. vt cōtra ordīne tā vniuerse q̄ ḡpe ne sit. aiam s̄corsū a corpe manere: Pmanet at post corpis ītitū / sempiterne: cuiq; id q̄d est q̄tra nām / sempiternū ee nō possit: cō sequens est. aias q̄nq; corpa sua recepturas. 2a. rō. Singule aie / ad singula corpa viuificāda regēdaq; / nāliter ītinātur. Dic. n. sert et nā / et prudētia vite / inter eternitatē tpis locate. ītuatē q̄ ptim ad eterna habētis / ptim ad tpanea nāle: Inclinatio nō nālis manet sp / manēte nā: Quare aie a corpibq; sepate. ad illa nāliter ītia būtur: Nālis at ītuatio / ptinuitasq; / tamē sp ee nō debet: (id. n. ab ordīe vniūsi alienissimū est): Igit aie sua ipsa corpa (ad que h nām sp afficiuntur) q̄nq; recipiēt. 3a. rō. Aia / spei hūane ps altera est. altera nō corpa: Ergo semota a corpe (ita p̄ut ē aia) est imperfecta: q̄admodū ps ipsa solet / extra totū. ad q̄d q̄stituēdū ē ītituta: Iterū nūq; eig appetitio nālis q̄eta erit: nūq; aia vlla bta: nisi ad totū suū (resupto corpe) reducat / sperve reducī. 4a. rō. Ptutibq; pmia. vitiis supplicia digna debentur: Iher (cui in hac vita nō tribuātur) tribuūtur

filioz gra gtendisse: ꝑmo citra matrimoniū: vt ex matre gnoscia nascent: deinde vt aplū illiꝰ patrimoniū relinqret: illoz aūt educatoem negligē: Vere cū ad eos respicio: q̄ hoies erudire & instruere oz: mihiq; cōsideranti: vngāsq; illoz lōge ab ea re: qua ꝑdicat: alieni esse videt: Et (vere tibi fatear): nō habeo: quo pacto filiū meū ad phiam exhorter et ꝓuocē: Do. fol. ꝓed. Aug. de

tentio nē (in gnando) ad ꝑpetuitate
salte spei dirigit: Idq; ab ipso deo sor
tita: & in quo prima ꝑpetuitatis viget
radix: Quapp ꝑtio dei & regnando
ad ꝑpetuū qdda mlt̄omagis q̄ nia di
gitur: Hoiem ergo incorruptibile re
creabit: nō sm̄ tm̄ (id. n. & gsueta
gnatoem) explei satis poterat: vez
eria nūo sp̄m: nō h̄ aiam solū
(nā hoc et pg habebat): s eria sdm
corpg. Accedit ad hec. q̄ i gnatoe
ād̄iana. corpi ia facto accedit aia:
i regnatoe illa. gr. aie corpg accedit:
Quare sicut vita hois ꝓpositi pns
caduci corpis gditoem sequitur: ita fu
tura illa vita ꝓpositi vicissim gditi
one imoꝛtis aie gsequitur: vt puatio
tandē (sdm ꝑfectissimā salte nālem
spem) resset in habitu: atq; moꝛs (tm̄
debilissima. vt ꝓphete ait) absorbeat
a vita. Ite corpa iterū resurgūt.
vt prima et supplicia. eria corpibꝰ ita
meritis. sp̄na i ꝑpetuū psoluat: Ex
go sp̄na resurget. Adde. q̄ eria ideo
suscitātur: ne aie sp̄ maneāt ipfecte:
Cū & hec in re. aie ipsiꝰ ꝑfectiōi potissi
mū gsulat: tale reddet corpg. ale queit
aie: Optime vō aie. corpg tribuit sp̄nū:
ale eria ab ipso rez initio. tributū fuisse
litte sacre testāt: Add̄ q̄de mundo cor
dinato quoda motu. ad tps iterū missū:
deo tandē ita vniūsū ordinante (vt
melioꝰ est: restituet: Q̄ aūt nāl
habitū hois. ab initio talis fuerit. hinc
ondit. q̄ ꝑfectioꝛ ho & q̄ bruta:
tato facilioꝰ ꝑfectioꝰ. sepiꝰ fine suo posse
gsequi debet: q̄ illa. suū ꝑfectū vero
habitu. gtra grigit: Ex q̄ patet. hoies
(ob id ꝑpe. q̄ a prima sua ꝑpagatōe discre
rūt) ad felicitate sua. maxia cū difficul
tate gtendē: facillimeq; ea tūc demū
assecuturos. cū i habitū pōre restituti:

in altera: Corpq; aūt. et vtutū. et vi
tioꝛ & vna cū alia ꝓpagt: Vt q̄ p
mioꝛ q̄q; supplicioꝛve sit. sit ꝓpagt.
tandē aie reddit: Neq; absur
dū videi debet. aias (pq̄ a nāli
habitu discesserit suo) in eāde itez
redituras: sicāde planete. ad cursa sua
nālia. et relinquit. et repetit: ele
mētoꝛ q̄q; ꝓcule. sepe extra situ ꝑpū
expulse. duraq; semote iterū. ginue ad
ipm̄ vergūt. ac denicq; reūtur.
Neq; difficile & infinite dei vtuti.
(vbicq; pnti) (que totū creauit ex nihi
lo) q̄nq; corpa dissoluta i elemēta. ex
elemētis vicissim restātibꝰ revin
cire: Idem vō corpg. ideo retexet:
qm̄ cadē erit forma. q̄ quonda. i.
aia: eadē q̄q; ꝑma. ille. ale. mā sp̄
na (que vna cunctis subest): eadē
denicq; idetmiata dimēsio. mē co
mes: Quicqd in hac vita. idem
corpg. a pueritia ad senectutē habe
q̄libet dicit: q̄uis effluat iugiter.
atq; refluat: Resurget aūt corpg
penitꝰ imoꝛle. Nā deq; ab initio
sic rez ordinē tenuit. vt tōti aie
(q̄ est sp̄na vita. nālibq; sōr corpis)
mā sua. i. corpg. i hoc ipso ggrueret.
vt & ipsa sp̄ viuēte. sp̄q; viuificare
cōtecta nāliꝰ appetēte. ipm̄ silr sp
viuē posset: Pō exemplū bonū q̄dda
est. ordinē vniūsi maxie gsetaneū:
Igit̄ q̄n deq; (q̄ creauit ab initio. ac
tale creauit. vt posset sp̄ viuē) q̄n
(inq̄) recreabit: procul dubio id ꝑ
quenientissimū & ꝓplebit: ne pō ea
bona. eaq; vniūso ggrua. sit sp̄ iamb.
Ītea. recreatio illa. ꝑ deū facta.
cessāte mūdi motu (q̄ ālcis alicq; ꝑfe
ctiois gra. tandē est ꝓstitutq;) ad aliquid
dūtaxat stabile dirigeret: Igit̄ corpg.
sp̄ quietū aie ꝑmanebit. Surgit

hor t̄ iam sapies :~ Eu. Ipse te redarguis (Socrates) :~ So. Quid vo (Euthydeme) nonne tibi idem gtigit ? Dic mihi. nonne et vos qda scrip̄ta. qda nescrip̄ta :~ Dio. Minime quidē :~ So. Quid dicitis. an nihil scribis : Dio 3mo Jupiter. aī mirabile dictu / aīve ingres bonu hor. Seu et reteri oēs. sciut oia / l' nihil : Sto. n. videtur dicendū

iam fuerint :~ Que qdē sīta. Zoro astres / Mercurii / platonis mysterijs / atq poetis aurea ranetibq secula. maxie oim gsentanea ee videt :~ Sed ad resurrectōem ia reūtamur. ¶ Denigz dei vtq timesa. effectes resurrectois causa est : Ergo q vite ifinitate suscitat mortua : eadē n etiā a morte / libera quemētissime seruat. Tantū. n. reuiuiscendi miraculū. vita solū sp̄na t posterū decē videt. Quatre deg oī potes reddit corpa / usq adeo aiaz sua ip̄io subdita : ut vita aie sp̄na / sp̄ne qz exendet i corpg : qd qdē et p̄stat̄isse forme / adūsq materia sibi subiectū nāliē queit : et ordini ne maxie gsentaneū t :~ Ordim vo (ut tradut theologi) meritor. id qz magnope agruit : ut corpa nō tm̄ h vitā oibq hoim aiabq (que vite qda sīt). sed puris eriā / sedm qualitates / actosq penitq diūgūtur : Qadmodū aie ille sīt giūcte deo. Itaq; itellectq diuino lūe pleno. ac volūtas ifopabili letitia efficaciaq; inde repleta ; spledore efficaciaq; ad motū in corpg mirabile oīd trasfundit : ut qadmodū aie ille / ad celestiū metiū : ita corpa. ad corpū celestiū claritate vtutesq attollat. ¶ Neq mirū videri debet. corpg huanū (nā) celo pt̄ tpātia nō paz sile) qn̄ rursq dono quoda / celeste forma quada induit. subito ad celeste regione pemptq elevari : tralūcte videlicet aia (infimita dei vtute suffulta) : q et i terrena nūc a deo disiuncta. corpg cōt elemētor suor. nam quetit / sustinet / elevat : et sūr supcelesti giūcta deo. eriā ad sublime pt attollē seu etheis regione :~ Neq penetratōe tūc. l' offendit ethem / l' offendit puriſſimū

corpg illud : iamiā / vtute factū / qlita teq ethereū : Stata aie ipure. Ca. 10.

Et aī itelligaq; qlis sit stata ipure aie / pq morte : aūdutendū t. qles sint viuetiū mores et habita :~ Quales. n. sīt adolescētie mores : tales plurimū habita senectutis : tales qz sīt affectoes defunctor :~ In vita pnte. vtq nasci / ac vitiū : cū virtute / oriē pmiū : cū vitio vo / supplicū : In vita futura. vtq cōsumat / et vitiū : illic pmiū ipletur / atq supplicū :~ Virtq / e exories pmiū : pmiū / est vtq adulta : Vitiū / e supplicū nascēs : supplicū / e vitiū gsumati :~ Idem. n. est. qd eat semē / et qd fit seges : idem qz / qd eāt seges / et qd fit pabulū : Qualia g in hor autūno serig : talia i illa estate metig : talibq aut fusa nocte / i Stygia paludē pascemur : aut die serena / i cāpis vescemur Elysijs :~

Queadmodū nā / prouidēt diuine mistra. corpa ifinsecq lenitate sursū / mouet / gnitate deorsū : ita et pudētia. ifinsecq lege / et q̄si nāli cuida inclinatōe p̄silē. oia dirit : Hac lege supne metes / et aie. ipsis insita. vnūsq sub p̄mo gubernatōe gubernat. Hac silr insita lege. metes hūane / sese ad hora sue vite quenietia ducūt. ¶ Et sicut hūores i aiali / duo motq hnt p̄n̄a. nāle videlicet / et aiale : nāli qdē leues sursū. gues / deorsū sepig se trāsferūt : aiali vero. ad ea potissimū mēbra / q̄ his maxie indiget. p̄out vita exigit aiantibs : Dic aie. duo intq motuū p̄n̄a possidet : n alter qdē / l' ipetu gtū / vl' iudiciū : alter vo diuine pudētie lege / oīo penetralibq insitū : Illo q̄ dem. i hos / l' illos se trāsferūt mores : Hac āt. pq mores gtūos / ipsemet. i hora / supplicia / munera ggrua moibq (intrinseca qda / et occulta ifluatōe) p

Cum gratia et privilegio Regiæ Majestatis per annos quindecim.

scire cos aliqua / nescire alia: atq; ita scientes ee sil' / et nescietes. Quid g dicet? Dio. Oes plane scire oia: siqd vnū scīt: Do. Dii boni. nuc demū Dionysodore serio loq mihi videmi: et vix tandē (vt studiose agētis) nūc ī petraui. Ipsi reuera scītis oia. et fabrile videliget artē et cozianta?

Dio. Oia prorsq: Do. Siqd et neruis / ī ctis scire scītis? / fol. pred. dy

ducit: / Hāc plato sntiam (a pīs acceptā) sepissīe probat. Hāc et platonici oes vbiq; gfirmāt: / Ea lege sē bona in se atq; diuina. qda tñ ita distinguūt: vt. et giam / et bonū demonē vocēt. qn bonis meritis reddit bona: cōtra vo aliqn. et nemesim / et furiā / et malū demonē vocent. qn peccatores ad supplicia ducit: / Ea lex / instituerq; more nē / adeoq; lenit ducit: vt nulla (donec ad terminū pueniat) a prouidētia sentiat violentia. Atq; interea vnūsq; qd ex pmo aīoz motu pn°. / sepissīe dissonaret: z. m. hoc pn°. motibus / suā vndiq; gsonātiā restituit. dū sua singuli (motu quo) gradatī meita sortiūt. Ptēa nō defut deones boni nobis. qui Genii nomīt. igenii duces assidui: q nō vi / sz psuadēdo ducāt: Sūt et mali. nō tñ duces nāliter ordiati. sed aduersarii (vt ita dixeri) pegrini: qs in hac vita. p philosophia / sacrificiaq; expulsi platonici putāt.

Sed ī probas āias (pg vitā) et plato / et Mercurig ait. mutato Genio. ītrōdē in mali demonis ptāre: sz pgq; suo Genio ductq; fuerit ad iudicē. qui falli nō possit: ī pserti cū oīa appareāt ī ais separatis: et q ex nā / et que ex affectibq; inerāt: / Hīc Socrates in Gorgia / Cetis (inq;) omissis. id q sidē / q admodū iudici samissimū. Vnde aīm possim: / Sūmū. n. malozē. aio petis referto ad ī feros descendē: / Addit tū ibi / tū in Theeteto / et rep. hec nō ee (tñ fabulas) deridenda: / siqde q̄ talia negāt: ridicula ipsi ī medium sē inducūt: Igit̄ incipit. hoc cōtendū maxīe. vt mores optimi q pareāt: mores. n. īgt ee viaz. l' ad ī feros / l' ad supos. Quepcīū forte

arbitror repete latīg. q de his in / Repub. et in libro / de sictia scribit: / profecto eos inqt ee premiq; deridendos. q l' iustitiā seruandā / l' iustitiā / frigiendā. hīanoz l' pmioz / l' supplicioz gra putāt: Illa vo sntiam ee / vera. q asseit. illa nō ee via / l' pmia / l' supplicia. q aliqn / atq; sorte: sz illa / q sē / nītaiores ozdie. ītutes vitaq; / sequūt. Addit ī libro / de sictia. / deū / ipam iustitiā ee. mihiq; illi / iusto similiq; nihil (qtra) iusto dissimilq;: / vera ptēa sapiam / pōnq; exīstimāda. qd qgnoscat / et qse quat ad votū: cōtraiū vo habitu / extrema īsatia / iberillitateq; ee / tendēda: / Proinde duo (in vm / iusto) extrema inter se exē plaia po / nit: ī summo. qde. btissima diuinitate: in īmo vo. oppositu / diuinitatis expes / atq; miserrimū: / Affirīq; iustos (ob extrema īsatia) nihil aiad / ire. se ee iustissima. btissimo qde indies / dissiliores. miserrimo vo similiores euadere / eigmoi vo dissimilitudine / similitudine / nēue. ee pia iustitie penā: sz iustitie pmiū. qpe ipsa btissimu. similitudine / miserrimive dissimilitudine / iudicari. / His addit. iustos neq; in / hac / neq; ī altera vita. ab ipsa beatitudine patria (vtpote q̄ sint dissimiles) recipi: imo. pūso qda habitu. ad ī fimū / miserie situ (cuq; facti sint siles) q grue / retrahi. sēq; ī regione maligna sibi / ipsi. iter malos sibi siles perrare. / Dubdit denicq; hec a quibq; da abi / tiosis irrideī solere: nec. si cogāt / ī his rōes reddē atq; accipe diligēter: / eos tñ dē (vt supī significauīq;) revera / quietos / tñ pueros deridendos abire: / Sed ī redeaq; ad mores: ī q̄ ordine / distributis: q rōe pmia / supplicia q

roparaē ąſąķ vir bonꝰ ē / btūꝫ futurꝰ: ąve hęc ſęa ſit · declāte · Statim vo (ą natu gr adiozē)
Dionyſodozꝰ · pmꝰ effari cepit · rc̄ · h · Vide (o Socrates) q nūc aſſeritꝭ: aliq negęs: · Dnō nūq me nega
tur: · Dio · Quid vtiq dicitis · Vultisne ipm fieri ſapiēte: · volūt · inq · : quid nī: · Vtr ſapiēs
(inquit) nunc ē Clinias · an nō: · Respondū · Reqre fol · pred · i mg · ſ fiōe · 6 · 9 ·

in illo ą cū horrendis vexat ſonꝭ:
iteri q ſono nō pmit profudiſſe.
ſeū ipſe iuāt / forte tūc dormire ſe /
et curis inanibꝫ cruciaī: vnde pauor
laborꝫ minuit · Idem ſoſita apud ſe
pos gingit trotineti: et ōptū delira
tis phātaſie minuit ſtrepitꝫ · tm au
getur absolute rōis pcū: ſic fūde aīg
expediti / btūe adipiſcit · ¶ In aīo at
Intpato · et du hoīs vita agebat / dor
miebat rō penitꝫ / l affectui prozſꝫ obſe
qbaſ: vn idelibilē habitū ad corpea
declinātē / ſeū trāſfert / q̄ſi nām:
Talis ē animi hꝫ habitꝰ: ąle cecinit
Orpheus ΔΕΕΠΚΤΟΙΤΑΙΔΟΟΤΤΟΛΑΙΚΑΙ
ΔΗΜΟΒ ΟΝΕΙΡΩΝ · i · Reſeraī nequit
porte ꝓlutois: inty ē ꝑpls ſōniox:
Hūc aīm i ſeptiꝫ · de repu · (Plato iūt)
(ī hac vita) profūde dormire · et aīq
expgiſcat / decrēe: ar pg mortē ſono
Tartarei · pfudioē fuai / ſonibꝫ q atrioibꝫ ꝓtur
bari (qd ąpe Tartai noīe deſigt:) ꝓfert
(vt Plato vult) nimio corpis elemētalis
amore: terreno ſ corpore diſſoluto · alter
ſibi cōpīnū / ex elemētoꝝ reterxit vapo
ribꝫ: ſolo q̄ſi quoda nutrimēto nutu re
texit ex nīa facili: ſolo hauſtu refi
cit (q̄ſi reſpirādo) quotidie corpus
illud / inqter cuanescēs: · Addit.
eigmōi aīm · circa corpꝰ elemētaleꝫ
regione (erga q affectꝰ fuerāt) affe
ctu ꝑſeuerāte / renolui: · ¶ Hęc
mīa videī volūt · q aīa vaporeū
corpꝰ (q̄ſi ſuū) formet / ꝑꝰ ipm
ſentiat: · cū id facilīq ſit / aie ex
ꝓpꝛiq: atq ī hoc corpe / ꝑ tale ſpm
vita corpi ꝑſtet et ſenſū · ¶ Hi
qrat / Qualis ſit / corpis illiꝰ figu
ra: · ¶ Rndeq (ꝰ magos) · varia ſi
mulacra diuſoꝝ aīaliū · ex hmōi
vapoibꝫ fieī · Qual · n · aīal vita

qlibet moribꝫ imitatuꝝ · talē ī p
mis ſeſe facit · talibꝫ oīo eiꝫ affe
ctio / et diſpoſitio apparet / ſi ſenſu
alīq ternet: · talē ex figura ędāmo
ī vmbroſo ipſiꝫ corpe fingit · (ſi mo
ex aſſertu et habitu aīe vehemēte ·
colozaī poſſit leue corpꝰ / et figuraī
Et ſicut carnis (in vita) ſenſeāt
paſſoēs · ita corpis illiꝰ paſſiones
ſentit: et tāto acutiꝫ · q̄to corpꝰ ē
purig: / ſed in alio gne / ſenſꝰ illi
ſit: in alio / carnis: · Atq ita forte
ītelligēda eſt (apud vetēs) hoīm
ī beſtias trāſfōtio: Quida vō dicūt,
aīam nō ąpe / tale corpꝰ formāe / ꝑꝰ
ipm ſentire: · imo ſicut (arte magica)
ꝑ ſtatuā / diſpoſitionē ex / de moribꝫ
certis accōmodata · deōes ſtatuis
quaſi deuteūt (qd Mercurig cōfi
teē / atq Plotinꝰ): ſic (lege diuina)
aīas (que ſe corpibꝫ dediderūt) aq
maripai / l igm: · atq id ędē adeo
ſeruiliter: · vt ob hoc vehemēter
idigneē / et doleāt: · Sed (vtrūq ſit)
hęc paſſio Thiſiphone / furia (ab
Orpheo) noīat: · q affligat ea ex cor
pe (· Adhibet aliās duas aīe furias:
que ea cruciēt ab affectu) ¶ Megrā
ędē · q odiū / imaginariꝫ mali ī
morē / ¶ Alecto autē · q imagina
riū boni cupiditatē: · Quas ąpe fu
rias ītai a demoribꝫ vltoribꝫ Plato
inūt / Plotinꝰ probat · et Orpheꝰ
ipſe · magnū dēmonē vltōē (ąpe hꝫ
no) deſcribit: · ¶ Tales ſit · n · ꝑme
(aīe hꝫ) ꝑturbatōes: q̄les ſit corꝰ · q
delirāt phrēneſi / q̄ febre · aut corꝰ /
q melācholico ternet humoꝝ: · ędē
quidē fieī / et Aulrena fatet: · et ꝓ
culꝫ / cū dicat ee dēones ędā irroles
ſignificat nihil mīrū ee / ſi aīe miſe

Thiſiphone.

Megera.

Alecto.

Cuthbertus · Clinias · de
Dionyſodoro · Euthydemus · Socrates · Prie
tas diabolus: · Prima diſputatio ſ.
Cuthbertus · Clinias · de
Dionyſodoro · Euthydemus · Socrates · Prie
tas diabolus: · Prima diſputatio ſ.

pserti⁹ · cū felicitas in optio rez vsu gsistat · ¶ he vo · rectissimū / tū speculadi / tū agēdi et faciendi vsū. asserre cōbg / p oīa studeat · ¶ Frōte vo gbigre simulat · vtz theologia / ciuilis q̄ plet felicitatē · q̄ neq̄ theologie / neq̄ ciuilis disciplie absoluta ꝑfectionē. humana q̄da via / sed diuina potig i spiratoe haberi posse sepe cō firmat · qua ꝑ felicitatē · ¶ diuina refert munificētia · ¶ qua · et theologie sapiam / et ciuilis prudētia retulit

rez · ¶ roles cuadāt · / ¶ Cn̄ · n · quicq̄ sensuū actoēs cessat · actoēs iteriores maxie augētur · Ac si rōe vti plurimū gsueueis · tuc diligētissie speculaīs · ¶ si phātasia · tuc imaginaris veheme tissie · ¶ Id vsq̄ adeo fit in somno · vt q̄ rez imagines sūt · res vas ee putēt · atq̄ horribilibꝫ pisis ꝓterriti trepideq̄ · fugiēdq̄ vociferemur / surgāq̄ · ¶ Nīlo magis ipīs i morte / atq̄ pḡ morte · fallacia terribiliū ghūgit imaginū · tuc · n · cessat vana nutriendi officia · sensuū exteriorū multiplices actoēs · humanaq̄ actionū occupatoēs · rezq̄ solatia · solūq̄ restat (vt ¶ Platoni putat) phātasie furētis / l' phātastice rōis ipīus · in hoīe ipio · ¶ q̄ odio (quo dixi) et timore gmota · vsat serui loco ordie / tristes imagines · nūc celū ruere i caput suspicat · nūc se terre ꝓfundis hiatibꝫ absorbei · tū ipetu assumi flamaz · tū vasto aq̄e gurgite mergi · aut vmbris demoniū oppheudi · Itaq̄ corpo suū / ꝓfima passim exagitat · q̄uq̄ furētis phātasie depulerit ipetꝫ malq̄ demon (vt ¶ Mercurio ait / et ¶ Plato) · q̄s q̄dē duos ee vult / hac in re (cetā si no adūtat) legis diuine ministros · Atq̄ id ex odio / metuq̄ patitur ꝑ ¶ Regera · ¶ Cetez ꝑ Allecto · ex amoris habitu (quē ad corporea cō traxerāt indelebilē) tales q̄da rursꝫ cogitatoēs surrepūt et affectꝫ · videlicet · q̄dmodū senes (q̄ vixerāt in iuuētute lasciui) duplia pena vult² i senio · ¶ s̄s q̄ ardēt voluptatū cupiditate · aq̄s oi spe potiūdi ꝓhibet² · nisi forte deliret · Dic miseri apud ꝑteros ob ꝓstinū habitū · cupiditatibꝫ hūāz rez / alii aliis solicitāt² · atq̄ vt plurimū · ¶ quos spat se gsequi posse · ¶ quibꝫ nonūq̄ (velut i somnis) sibiipsi videāt² ꝓmodū suas delicias adi

pisci · sed ad penas acerbiores se statī ab illis arceri · ¶ Dardana pallq̄ arcet² logio ab aplexu · ¶ Midon ab auro · ¶ Tatalq̄ a quinio · ¶ Disiplq̄ a potēte fastigio · · ¶ Tanta vis phātasie ē · tāta est ipetꝫ · q̄n l' ipsa ipat sola · l' solq̄da phātastica habitū et affectū / ex diuturno ipsīq̄ cōmercio i rōe gtractꝫ · / ¶ Ordine a nobis in supioibꝫ posito · cōfirmat Olympiodorꝫ i gmētariis in ¶ Phedone · tria (ex ¶ Platonis sētia) vitia ponēs · ¶ Prima q̄dē · q̄ facile sanabilia sint · q̄ · s · habitu careāt · Secūda vo difficile curari posse inqt · ¶ vtpote q̄ habitu gmittatur · sed repugnātia quāda · penitētiaq̄ comite habeāt · Tertia demq̄ sanari no posse · ¶ q̄ videlicet · et habitu ꝓpetūtur · et repugnātia / penitētiaq̄ penitꝰ careāt · — ¶ Prima igit² Acherōti · ¶ Secūda Pyriphlegetonti / atq̄ Corycto · Tertia / Tartaro (apud ¶ Platonicos) deputāt² · vnde dicit ¶ Plato nullū vnq̄ egredi posse · ¶ Tōdē gradꝫ bonis in ¶ Phedone distribuūt² · ¶ vbi asserit² · alias mortes et plas / sed exutes philosophie · ¶ aere / vna cū aereis corpibꝫ facile viuere · ¶ Alias at phīa ciuili insup ꝓditas · ¶ celo / cū celestibꝫ lucidis q̄ vehiculis · · De medq̄ purgatissimas · sup celū / absq̄ corpibꝫ bīssime viuere · · ¶ Corpheq̄ at nouē ꝓpinquas alabq̄ distribuūt regiones · ¶ Arabis q̄dē · l' octaua spa / l' planetas · l' ethere sub planetis · · q̄ q̄dē spe nouē sūt (si diligētiq̄ pariāris) · nouē q̄q̄ platonis gradibꝫ (q̄s alias dixiq̄) congruē · ¶ Medius at aere · aqua pe / et terra · ¶ Ne phis demq̄ Acherōte / Corycto / Pyriphlegetonte · vbi nouies isup Styxe miter fusa vocat · ¶ Nouenarijq̄ at nūs inde sumit² · q̄ · l' assertor quāda · · l' habitu mobili · l' habitu imobili

f. Concludit postreo dialogū gemina optiaq̄ sua. Altera q̄de: curadū magis ee. vt bnſint filij q̄ vt ſint: atq̄ vt illos relinq̄s bonos potiq̄ illis relinq̄s bona: Altera vo. dio ee pharidū: q̄nquide phia ipſaſe res diuina): neq̄ l' ob falſos eiq̄ profeſſores l' ob mendaces calūniatores. dimittenda ee poſſeſſione adeo pciosā:

pertaueruīt: Atq̄ q̄uis hoy modo neceſſitas deliqrit: vl cogitatoe/ vl eria ſermone/ l' in ſup actoe peccauīt: Unde noue grad culpaq̄/ noueq̄ penaq̄ merito q̄putāt:

Oraculū vo illud Maronis (in ſexto) nullo pacto gtenedū e (quaſi poeticū)/ in quo (partim Mercurij/ pfi platone ſecuti) aſſerit q̄uor deſcribit: q̄ q̄uor ſequat hūores: ſcīde ex ignea bile/ appetitu [illegible] ex aereo ſāguine/ voluptate: ex atra bile terrea/ timore/ ex aqa pituita/ dolore/ mollicieq̄ naſci. q ſentaneū ee videt:

Deinde ſubdit. ex q̄uor hūs affectibq̄ q̄uor tales habitq̄/ i aiā ꝯcipi ad ꝯrpea declinātes: q̄s miſeri pq obitū/ ſecū ferāt. circa q̄uor elemēta purgādos. In q̄ q̄de purgatoe/ q̄uor pīpuas i ferīs plagas diſpoit (more platoico): vbi licet Acherontis/ Cocyti/ Flegetontis/ Tartari ſtrepitū/ mugitusq̄ audire:

Hīs admodū q ſentaneū ee videt. q̄uor vicissim/ i capīs Elyſijs) diſponē regiones (quatuor videlicet i Zodiaco ſignoꝝ triplicitates): que. q̄uor ꝯgruāt vtutū gñibq̄: q̄bq̄. q̄uor expugnāt affectq̄: vnde ſerena mētis lumē celeſte recipit.

Meminiſſe vo oportet. eos nō ee inter platoicos/ admittēdos: q̄ aias i planetaꝝ ſuis/ igneq̄/ et aere puro viuētes. ee interiteros opināt:

Quo. n. pacto i ferīs deputabit: ſi et apud bros ſtt. et in ꝯrpibq̄ adeo lenibq̄/ obedientibq̄ q̄ pio aiorū. vt inde a diuinoꝝ gte platoe nō diuītat?

Quapropter ſola ea mundi plaga. (vbi tumultuaria elemētoꝝ q̄fuſio diſſonat) i ferorū note platonice nūcupare debeb:

Demiq̄. vt pſtoꝝ theologoꝝ ſīam. de ſtatu aie pq mortē/ pauciſ q̄phenda. Dola diuina (vt alias dixiq̄) arbitrat res veras exiſtē: reliq̄ ee rez vaz imagines atq̄ vmbras: ideo prudentes hoīes (q̄ diuinis tribuit) p retis vigilare: iprudentes aut (q̄ ſectatur alia) in ſomnijs dio/ q̄ſi dormientes illudi:

ac ſi in hor ſono (pq̄ expgefacti fuīnt) moriat: ſilibq̄ pq diſceſſu/ et arriuibq̄ viſis pq angi: et ſicut eiq̄ q̄ i vita vic tribuit. pq morte ſumma vitate potiri: ſic eiq̄ q̄ falſa ſecta ꝯ. fallacia extrema torqri: vt illa rebq̄ veris oblectet: hic falſis vexet ſimulachris. Proptea xps (vite migr) ſepe ita ꝓcipit. Vigilate (mq̄) vigilate: ne dormientes vos dns deprehendat.

Rurſq̄. ſurgite ia: atq̄ hīc abeaq̄. Quid nā aliud ē exprgiſci: q̄ agnoſcere ſēt ſenſibq̄ ſōmae? Quid vo surgē aliud/ et abire: q̄ ad deū ſeipſa mēte ferre?

Neq̄ ſilētio pterēuda ē ſeo cauſa quāda ſupplicij occulta/ q̄dem dolētibq̄/ ſed potiſſima: quā plato ſignificauit i Timeo/ Gorgia/ repu: et i Ptatq̄ e Origenes. Deq̄ aiaꝝ certa quada ſpitaliū ptiū/ viriū/ motuū harmonia/ ab eiq̄ tēpo ꝓuit: Ptatio hmōi. i hoibq̄ ſtpatis/ tiuſtibq̄/ ſoluit paulatim. ac diſſoluit pluri mū i dānatis: Ptaiū ē aut. ex ſolutoe et diſſolutoe hac. nō mediocre/ oriri moleſtiā/ dolorēq̄ i aio. eriā ſi neſciat/ vm/ et q̄ gra doleat: q̄d modū ſoluta nāli ꝯpaliū ſpuū humoꝝ mēbroꝝ ꝯtepie. dolor nāraio ſeq̄t. eriā ſi egrotans/ doloīb ſui neſciat rōem.

Ille negabit yec olī xpanoꝝ theologi: ſed addent (arbitroꝝ) pēnā aliquā/ ex vo q̄da aie dānate iudicio: q̄m cogitabit ee ſe ēternū/ diuina viſione ꝑuata. Que ideo maxia pena ē. q̄m deq̄ finis ē/ q̄ gra nati ſui: q̄ gra/ oia odē appetit: ideoq̄ milto acriꝰ ē nālis ſitis/ q̄ ad ipm. q̄ q̄ ad potū

cōcitat, sitibūdū :~ (Sed quadmodū
siḡb⁹ oppīb sopoifero fuit stupefactꝰ :
q̄uib⁹ sitī ꝓcat : tñ sitīs stīmulū de
trimētuꝫ nō sentiet : oppīo vo reso
luto : ꝓsentiet / vehemēt⁹ꝫ vexabit :
Lethe. Hīc aīg · q̄ lethēu me flume ⁊ gur
gitauit (a deo / ōim dīuīssimū) ·
stupōe cīrca dīuinoꝝ sensū penito
occupatꝰ : nāliꝫ crḡa deū sitīb⁹ toꝝ
mēta nō sentit : sed stupōe tandē
expulso · et acutissīe sentit / et vehe
mētissime cruciat :~ At si q̄damo
ī vita ogitāe possīḡ ee nos ꝓcul
a deo : occupati tñ vite solatīb⁹ / ra
riḡ hoc atadūtiḡ : et q̄n atadūtim ·
spam / breui nob rediturꝰ : ibi · neḡ
Acheron · solatiū miseroꝝ / neḡ spes vlla de
lectat : q̄d et Acheron dici pt / Au
get pena · q̄ sua se culpa / fato bono
ꝓiuatos exīstimat : ꝓtēa sibīpsis
Dityx · ꝓpetuo īdigniat : q̄d Dityg⁹ nōīe sig
nificari pt · Accedit Tartarea locoꝝ /
Tartarg · aut vilīū / aut teterrimoꝝ habita
tio : ac tandē huāmodḡ ocīpis cru
phlegeton · ciatꝰ : qui in sensu phlegeton : in
Coryto · aīa / Coryto ee videtur :~ ¶ De me
dio aīoꝝ statu · ꝓpue ꝓphos · Ca · u ·
Solet de aīab⁹ illoꝝ sepe qri : qui
ante electōis etatē · e coꝝpib⁹ decesse
rūt · ¶ Plato scribit Herū q̄dam
liū (qui a mozte surrexit) de aliozū
statu aīoꝝ · mīta et stupenda nar
rasse : de his at alia q̄da · nō mīte
mēoꝛia digna · ¶ Aurēa vo ī me
taphysicis · eos aīos (qui nodū / l̄ bonū /
l̄ malū habitū q̄traxerūt) ex diuine
clemētie largitate · bonī aliq̄d re
portāe · ¶ Nos q̄ (si philosophicis
(hac in re) q̄cturis mēde liceret ·
forsitā dicēmḡ (ordīe rex ita currēte)
eiḡmodi sortē · illis q̄damo (ꝓter
apparētē ordīnē) gtigisse : sed a
diuina sapia (q̄ nihil vsq̄ ee per
mittit ordīs totiḡ exps) in ordīne que
da · nob q̄dem occultū / supīs at mā
festissimū redigi · ¶ Quid · si deq ·
q̄admodū inter oia extrema (que
ītr se logissīe distāt) plura ꝓ media
ītrponit : ita inter ipsas btissioꝝ /
miserrioꝝve sortes (tāq̄ maxīe
ōim inter se distātes) q̄dq̄ plurimos
ītrierit · vt nō pauciozes (t occultis
aūoꝝ ordīb⁹ / q̄ t manifestis coꝝpoꝝ) q̄
dq̄ existēt : ecentꝰ hīc btissimi milti /
mlti inde miserrimi · rursḡ hīc alīi
ming beati / inde alīi miseri ming · ōm
vo medii / paīter q̄ neq̄ miser sint q̄ne /
neq̄ beati :~ Dīcāe bēt e / qui diuine
ī deo sapozib⁹ fruīt : miser vo / q̄ nusq̄
diuinū alīq̄e sentit odozē · spē exurit
[illegible] · ¶ Ming at inde
bēt · q̄ in illo pauciozib⁹ fruīt : vicissim
ming hīc miser · q̄ exurīt / doletq̄ ming /
¶ Medio tandē · q̄ in creatura · q̄da crea
tois sentit odozes : viuīsq̄ odozē q̄tetq̄ :
Quaobrē dicāt forte philosophi · ī fūtu
ris · no debē de diuina iustīcia q̄ri :
q̄ si forte · facultate sumi boni ꝓuate sit :
eriā extremi mali discrimīe / libeāte :
Rursḡ probabile e / nō q̄ri : si mīs ī p
spicuitatē aīe (nullis rozpaliū affectiō
nū / nubib⁹ obfuscatā) / lume diuini solis /
nāliā creās / nāliū formaꝝ plenū · ī flu
at : eiq̄ (vt timeq̄ mīt) ordīne vnīusi
demōstret / atq̄ sit ordinatoꝛe ī ordīe
(q̄tū ordo ipse capīt ordinatis) · et hoc
bono iubeat / faciatq̄ ee q̄tetā) : Itaq̄
sicut ī hoīe · ītr crassū coꝝpꝰ / et diam
spōs est : atq̄ ī affectu · dolōe inter /
et voluptatē · e indoletia : ite in rōe ·
ītr sciam / et ignoratia · opinio recta :
rursḡ ī vnīuso · ꝓspicua ītr lucidū /
et opacū : sic ī spīt⁹ segregatis / ee
videntē · q̄ ī celis tā luce / q̄ lūe dei
bēt formētur : / atq̄ cōt · qbḡ cīrca tīa /
miscābiliter vtrūq̄ desit : / inter hos

at / in purione aere · medū · qbg etsi
nō lux ipsa ꝑpe / tñ lumē aspiret · /
¶ Me misse vero oportet / qđ significa
tuug aliab · quadmodū aliud est lux
i sole ꝑmanēs · aliud lumē inde ma
nans / ꝑ quicta diffusū · aliud radiq
đa oculis inde nāliter · in situ : sic
aliud ee i fimēta i deo lucē (ꝑ quā sola /
et deq seipso fruit / et bte metes di
uina bonitate fruūt) · aliud cōe lu
mē / inde ꝑ oēs ꝑspicuas metes se abū
de diffundens / ꝑ qđ (ās creatū exter
nuq) metes singule (mō inde nō di
ūtatiue) creata quicta qspicit / crea
tore vo ipm ꝑpe i seipso neq (nisi
ꝑ lumē attense se trasferat in lucem) ·
aliud / radiū quēda ia singulis ꝑpū /
factūq ab initio metibg nāle / i eibq
reslate quodamō inde diūsis atq
discrete tibg · In gradu qđe ꝑo / beati sūt ·
In 2o vo / neq beati ꝑpe / neq miseri :
mō hoc ipso qenti vnūat · In 3o de
nicq are sūt hūane · sine corporibg / sine
corporeis affectibus alligate /
atq ex hoc ipso pene ia miserę : sola
vo spe ās felices · ¶ Miserrimi vo sub
hoc ipso gradu sūt · qbg sola restat ra
dig / atq ille qđe ia et caligi nosq / et
vzens / lucisq pure fiducia destituto ·
¶ Forte vo platonicq aliqs ita coniu
ciet :- Di deq metes / pine lucis gra
ꝑ quā creauit · atq ipse ad ea qsequēda /
tñ diuine boitatis agnitōe / tñ l' maxie
amore parāt · Quippe cū agnitio
lumē inde formet / et amor hīt illus
luce reformet) ; iusite force · diuina
iustitia velle / nulli ōio metū / aq
noscendi amandiq deū / sp facultate
oēm occasionē qđ decesse : Quin vo multis
an rōis vsū mortalibus / rursusq ā
bgda ab initio stolidis · utrūq maligna
fati nēte subtrahit : Ideo qsentaneū
force · facultate eigmodi ꝑ diuina ꝑ-

uidētia / l' in hac vita qui miro qđa
pacto / l' in altera salte vita repēdi : ne
qđ (absq ꝑpa culpa) sine spei ꝑcipue
careat : Quādoq hoc aiab (etsi hic
nullq / tñ a corporibg segregatab / illo
qđ diuiq lucē / du creatore in creaturis
agnoscūt) tanto qđali attendi creatoib
amore : ut adsequēda luce (certo qđa
tpe) disponat · Tpe (inq) : qm sole age
lice metes (tñ in eternitate tota) mouetur
sine proficiat / sine deficiat : anime vo
(quasi ia nāliter qđamō ad tpalia de
clinates) sua tpe opa pagat · sed logi
ce in corpe / extra vo corpq admo
du breuioi : / mouetur vo du taxat / cū
ꝑnū fuint i agelica ferme tñquilate
nam · ¶ Fit si aie i purgatoriis gstitu
te supplicis (quib detioe habitu / loroq
sint) tñ ad bīne vsq resurgit : nihil
miru videi debe · aiab illoz (in regioe
tdolete / media / btinicq ꝑfectoe posītab
ad beatitudine vsq posse ꝑficē :- /
¶ Per de tātibg maxie / philosophi
opinarētur : / Verū de his / q ab ipsa
nā oto stolidi sūt : difficilioz admo
du (qđe tātibg) qsto ee videt · Ju
(si diu vixerit) aliqđ certa matia
(que est i mū vniūsi) habitū gtra
hūt · q a deo (qđ est vniūsi sūmū) di
uertē solet : Hic habitq / aiam comitab ·
(cria sepāta) adhuc forte ad matia vnit ·
atq iteri ausūt a deo : ¶ Beatitudo aut
nullis nisi [redacted] in deū gūsis gueniē
tēsetur : / At vo si hi miseri sūt (ni gūti
nullo mō ad sūmū (fato phibēte) po
tuerit) nulla sua culpa sūt miseri : ar
deq frustra gūti iussisset eos / q nō posset ·
¶ Pendebit hic forte ꝑpatetibg aliqs ·
t stultis (ob mmia phātasie ipsiq ītē
sione) rōne adeo vacauisse : ut nō age
do / habitū nō creauerit : / Habitu vo
gūū phātasie (qui nō tā in aiab / q de
tcorpe aiato) tessāe stati / gposito disso

[redacted]

n· artis tribuit rōne: artificiosū oim (que natura bestijs dederat) exhibuit fabr:· Accepit aut arte
ipsa (vna cū igne) ab officina Minerue / atq; Vulcani. Minerua qdē ingenū: efficatia at ginet Vulcano:
ignis deniq; instrumētū:· Gemina vo hec numina / Minerua / Vulcanūq;· primo qdē i ipsis artiū
ideis exercitatur:· deinde i Martiū / Martisq; vtutibq; postremo i deonibq; gubernatoibq; artiū. Ab Re

ḡre so· pr· i mg· ist· ·

luto: Quo efficiatur· vt mēs statim
(nullo prohibēte nāli radio) gūtat in
deū:· et diuinū lumē (qđ vbiq; adest)
attingies / accedat: deinde attīsa / amet:
et amando / vehemētiq; sē gūtat: breuiq;
tpe / nō nihil gmeredo / beatitudine
gsequatur:· Platonici vo (qui habi
tū· et i phātasia qđamodo remanere
restare putāt· et i rōem illi gsentiēte /
si mō quirīt / et tūr qđē coacta gsenseit.
inde tūsfudi) respōdebūt· oppzte / pp
habitū (ad opposita diūtēte) oio deleri:
q; supiq; eiqt:· sed in hoc delendo·
tū genū / tū dei vtute· mirabiliter
opaī:· nō· n· sub diuina gnidētia·
mīng cōsultū quisq; ee mētibq; q; cor
poibq;:· Igit· sicut corpibq; egrotātibq·
vbi nā morbū nō pt expellē· grauq;
i sanitate vtute redire· arte medicor /
gfirmata expellē gsueuit:· sic et· in
mētibq; (qbq nāli facultas / corpei
habitq; expurgādi / revisendiq; dei deest)
oipotēte medicū / l' ap̄a dūtaxat vtute /
l' mīstror felicīū ministeio· feliciter
vtiq; guarē:· Nec id qdem ordine
carere putabūt· vt diuina clemētia
(que maxīe probat in pncipe) hīc aptissīe
lucreat· dū et nulla absq; culpa ppa cō
dēnatur: et q extra culpā (ad tps) mei
ti facultate pduatur· in facultate q̄q;
diuinitq; restituitur:· facultate q; tale
tuā· q; et aberrāe nō possit: et breui
multū (deo adiuuāte) promereatur·
Her illi:· Verū ne de puerīs stul
tibq; · pueriliter / stulteq; sentiāq;: ita ia
gcludēdū ee videtur:· Huc nos ferme
cōiecturalis philosophor ducit via:·
sed qm humana gjectio circa diuina
sepe / multūq; fallitur: multa satis / tutiq;
censemq; nos sāctioibq; (apud xp̄ianos)
duxibq; (obedīcte humilitate) qmittē:·

Coclusio exhortatoria· Cap· 12m·

Postq; terminq; vite / nō idem nobis
atq; ceteris aiantibq; est a deo tributq·

(q̄admodū p̄· cōibq; rōibq·· 2· argume
tatoibq; ppriis· 3· tū signis / tū soluti
onibus qonū ondiq;): suma diligētia
cauēdū arbitror· ne terrestre hoc fuga
cis vite momētū / seculis infinitis an
teponāq;:· Memīnerīq; aut· si sapiq;
nō posse nos tēnū / aut bn esse· aut
pfecte viue· aut feliciter tellige: misi
eiq; formemur ēentia / quo creāte (vt
essemq;) attrepiq;· eiq; vita vīuaq; / quo
afflāte spiraq; atq; mouemur· eiq;
intelligētia telligaq; ipm / q̄q; ipm
oīa / quo illustrāte q̄adie / et creatq;
gsideraq;· et qriq; creatorē· Quemeq;
ad (deo duce) ad hūc gdū nē supīnū:
si nō ab ipsa mīa (que nē gdq; e ḡtima)
affertū animi (pro viribq;) segrega
bunq;· vt q̄tū ab ea discrediq;: tīm ame
daq; ad deū· et cui nūc (posthabito sal
laris huiq; vite momēto) quoad possūq;)
vīuiq;: tandē eiq; vita / vīuaq; in eūm·

Iyer ex exēplāi Embricēsi Cru
ciferor: īpressū Venetiis· 1491· In
cuiq; calce· sequētia habebātur:· Ex
plicit Theologia Platonica Marsilii
ficini Florētini· de aīor īmortalitate:
ḡtū autois cōrrectoribq; accuratissime
castigata:· Deo grās:·